

Pathology Photography Fiction Fishing
Christianity Art Cooking Essays
Buddhism Freemasonry Medicine Biology
Music Ancient Egypt Evolution
Carpentry Physics Dance Geology
Metaphysics Fitness Chess
Marketing Confidence
Immortality Biographies Poetry
Psychology Witchcraft Electronics
Chemistry History Law Accounting
Philosophy Anthropology Alchemy Drama
Quantum Mechanics Atheism Sexuality
Personal Health Ancient History Criminal
Empire
Metaphysics Investment Archaeology

Forgotten Books

— www.forgottenbooks.com —

Copyright © 2016 FB &c Ltd.

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, distributed, or transmitted in any form or by any means, including photocopying, recording, or other electronic or mechanical methods, without the prior written permission of the publisher, except in the case of brief quotations embodied in critical reviews and certain other noncommercial uses permitted by copyright law.

man.

Xenophon

XENOPHONTIS

O P E R A

·EDIDIT

GUSTAVUS SAUPPE

VOL. III

·E-4f.

COMMENTARII

**ACCESSIT QUAE XENOPHONTIS NOMINE FERTUR
APOLOGIA SOCRATIS**

EDITIO STEREOTYPA

**EX OFFICINA BERNHARDI TAUCHNITZ
LIPSIÆ MDCCCLXVI.**

XENOPHONTIS
COMMENTARII

ACCESSIT QUAE XENOPHONTIS NOMINE FERTUR

APOLOGIA SOCRATIS

EDIDIT

GUSTAVUS SAUPPE

EDITIO STEREOTYPA

EX OFFICINA BERNHARDI TAUCHNITZ

LIPSIÆ MDCCCLXVI.

7512

1865

U.3-4.

TO THE
ATTORNEY GENERAL

PRAEFATIO.

1. Libri manuscripti.

I. GALLICI.

1. Parisinus Sangermanensis 389, apud Gailium G.

2. Parisinus 1302 (Gail. F, Dind. A), bombycinus, formae quartae, libri I. II. fol. 154—178, b, seculi 13, collatus ab Eduardo Edwards (ed. Oxon. 1785), post a Gailio, qui, quum Immanuel Bekkerus denuo eum librum contulisset, novas quasdam varietates e libro primo et aliquas e secundo conscripsit Auctario 381 sqq. 402 sqq., denique in usum L. Dindorfii a Fr. Duebnero excussus, a Dindorfio descriptus ed. Oxon. III.

3. Parisinus 1642 (Gail. A, Dind. C), de quo dicitur in praefatione ad Hellenica. Inscripta haec habet: 'Hunc librum contuli cum ed. τὸν Bolton Simpson Oxon. 1749. Codex, paucis exceptis, est bonae notae. Lefevre de Villebrune Paris. 26. April. 1785.' Duebnerus denuo inspexit in usum Dindorfii.

4. Parisinus 1643 (Gail. B), olim Colbertinus, collatus ante Gailium ab Eduardo Edwards, chart., formae maximae, Michaelis Apostolii manu scriptus, seculi 15, ut est in Catalogo, continens Hipparchicum fol. 1, Hier. 11, REq. 22, RLac. 35, Apomn. 45, Oec. 116, Conv. 152; Polyb. fol. 170. Inscripta haec sunt: 'Michael Apostolius textum fere totum Xenophontis laniavit, mutilavit, pessumdedit. Etsi nonnullas antiquas lectiones exhibet hic codex, quas alibi frustra desideraveris, pessimus dici potest, ut ipse pronuntio, collato integro opere ἀπομνημονευμάτων. Lefevre de Villebrune 1785.' Gailius vero 7, 2, 75. librum ab Apostolio scriptum esse negavit, v. Bornem. XXI. Apol. VII.

Exeunti seculo 15. tribuendum esse C. Muellerus me docuit.

5. Parisinus 1645 (Gail. C), olim Thuaneus, post Colbertinus, chart., formae max., sec. 15, ut est in Catalogo, vel 16, ut inscripsit quidam, eiusdem aetatis cuius codices 1646 et 1647, de quibus ad Oeconomium dicitur, continens Symposium, Remp. Lacedaemoniorum, Commentarios.

6. Parisinus 1739 (Gail. I).

7. Parisinus 1740 (Gail. D, Dind. B), gossypinus, formae quartae, fol. 115, seculo 13. exaratus videtur, ut est in Catalogo.

8. Parisinus 1794 (Gail. E), formae quartae, de quo haec sunt in Catalogo: Codex chartaceus a domino Abbate de Rothelin bibliothecae regiae donatus. Xen. Comm. Is codex manu elegantissima saec. 16. exaratus est.

9. Vaticanus 1950 (Gail. H). Hos novem libros Gailius 7, 501. recenset.

II. ITALICI.

10—12. Tres praeter eum, qui inter Gailianos est, dicuntur esse, ple- rumque inter se consentientes, ab Eduardo Edwards selectis quibusdam locis, ut ipse dicit, inspecti: a) n. 63, bombycinus, seculi fere 14, olim bibliothecae ducum Urbini; b) duo Vaticani: 1336, seculi 15, olim Fulvii Ursini, et 1619, seculi eiusdem, ol. Francisci Barbari Veneti.

13—17. Quinque Florentini Medicei, ab eodem Edwardsio selectis locis inspecti: 1642, fol., chart., sec. 15; 1643, fol., chart., sec. 15, Michaelis Apostolii; 1645, papyr., sec. 16; 1740, sec. 13, bonae notae; 1794, formae 12.

18. Perusinus B, 34, de quo in

praef. ad Cyrop. II, 23. dictum est. (B, 34. ibi legendum).

19—22. Quatuor Veneti Marciani: 242. 368. 369. 511. Ex quibus qui primo loco nominatus est duos tantum libros priores Commentariorum continet. Vid. praef. ad Cyropaediam.

23. 24. Duo Mediolanenses Ambrosiani, de quibus v. praef. Cyrop. 16—20. Ambrosianus 1. idem qui illic primus, Ambrosianus 2. qui ibidem tertius. Paucula inde ad ultimam partem annotabo.

III. BATAVI.

25. Leidensis, quem Ruhnkenius ann. ad 1, 2, 48. 3, 9. 4, 6. 7, 5. 2, 6, 21. 27. memoravit.

26. Alter Leidensis e Vossianis copiis, quem Ernesti a Ruhnkenio accepit.

27. Tertius Leidensis e bibliotheca Meermanniana. Ruhnkenius, qui hunc quoque librum Ernestio suppeditavit, codicem Excerptorum e Memorabilibus nominat.

De his tribus libris vid. Dindorf. ed. Ox. IV sq. De duobus postremis, qui Vossiani I et II dici solent, accurate egit Bornemannus VI—XIV. Qui perexiguam fidem iis tribuendam esse demonstrat, scripturas prioris negat e membrana sumptas esse. Quod Ernesti praef. VIII. codicem Meermannianum, qui postea Vossianus alter dici consuevit, in libro tertio desinere dixit quum ex annotatione ad 4, 3, 8. et aliis collegerint falsum esse, Finckhius N Ibb. 1830. 12, 119 sqq. comparato codice Monacensi 495, qui et ipse Excerpta Xenophontea atque e Commentariis eadem fere quae ille continet, hunc quidem locum 4, 3, 3—18. habere, sed ultimo loco tertii libri aliquas partes ponere, quaeque Bornemannus ex 4, 6, 5. 10. afferat, ab Ernestio et Schneidero Vossiano priori, non alteri, quem ille nunquam Vossianum dicat, tribui demonstrat.

IV. BRITANNICUS.

28. Apud Haenelium 834. haec sunt: Middlehill: Excerpta ex memorabilibus Xenophontis.

V. HISPANUS.

29. Apud eundem 975: Madrid, Biblioteca de S. Isidoro: Xenoph. Memorabilia, saec. 15, chart., 4.

VI. GERMANICI.

30. Vindobonensis, XI, Lambec. Bibl. Caes. 7, 74, chart., antiquus et diligenter scriptus, apographum libri Parisini 1302, libros primos duo complectens.

31. Vindobonensis alter, LXX, Lambec. 7, 250. De his libris v. Dindorf. III sq. Ox.

32. Guelferbytanus August. 56, 22, olim Guarini Veronensis, membr., formae octavae, sec. 15, foliis 33 elegantissime scriptus, primum librum Commentariorum et Agesilaum continens. Cuius scripturas quum Frid. Guil. Schneidewinus a se enotatas mecum communicasset, exhibui in appendice critica editionis meae. In quibus hanc opportunitatem nactus pauca quaedam corrigere placet. 2, 31. οὐτῶν minoribus litteris superscriptum. 54. ἀφῆρσι superscr. αἰ. 4, 8. lacuna inter τὰδὲ et ὑπερμυσιθῆ. 14. ἀμφοτέρων superscr. ρου. 6, 5. δ. 9. ὅτι. 7, 3. τέ.

33. Monacensis 495, chart., ol. August., formae 4, sec. 15. Codex excerptorum, de quo v. quae supra ad 27. scripsi.

Nominandae praeterea sunt varietates marginis Iuntinae e Villosiano exemplo a Weiskio editae, aliae a Petro Victorio Aldinae Monacensi a. 1525 et Florentinae a. 1551 et ipsi nunc Monacensi adscriptae, ad quas praeunte Guil. Dindorfio litteris A. B. designatas, nisi quod ubi B. tantum nominari oportebat, solo Victorii nomine usus sum, accesserunt littera C. notatae inde a 3, 13, 4. Iuntinae item adscriptae. Denique commemorandae sunt varietates a P. Pithoeo Aldinae Bodleianae et a Th. Hutchinsono Stephanianae a. 1581, item Bodleianae, quas a Ric. Meadio acceperat, adscriptae. De his v. L. Dindorf. V. ed. Ox., qui etiam de

editionibus Iuntina a. 1516, Aldina 1525, Parisinis librorum primi et secundi a. 1541 apud Iac. Bogardum et omnium quatuor a. 1559 apud Mart. Iuvenem disseruit. Idem quod interpretationis latinae a Bessarione factae sec. 15. et primum editae Romae 1521 apud Ariottum de Trino mentionem fecit, addere lubet in Haenelii Catalogo 554 dici Basileae codicem chartaceum esse: Xenophontis de factis et dictis memoratu dignis libri 4, Bessarione, card. Niceno, interprete, fol.

2. Index editionum recentiorum, quibus usus sum: Ioannis Gottlob Schneideri: post tertiam ed. (1816) rec. Fr. A. Bornemannus, Lips. 1829; eiusdem Bornemanni ed. minor, Lips. 1829; Chr. God. Schuetzii ed. 3. Hal. 1822; Guil. Dindorfii Lips. 1824; Lud. Dindorfii Berol. 1831; eiusdem Lips. ed. 3. 1863; eiusdem Oxoniensis 1862; Wilh. Langii ed. 2. Hal. 1825; Adam. Corais Paris. 1825; Georg. Aug. Herbstii Hal. 1827; G. A. Sauppil Lips. 1834; Monacensis 1840; M. Seyffertii Brandenb. 1842; Ludovici de Sinner Paris. 1842; Lud. Breitenbachii ed. 3. Lips. 1863; Raph. Kuehneri ed. 2. Goth. 1858; eiusd. Lips. 1862; Engelmanna Lipsiensis cum interpretatione germanica 1863.

Praeter hanc duas commemoro, Beni. Weiskii Lips. 1794. et Chr. Eb. Finckhii Stuttg. 1857. E chrestomathiarum quas vocant editoribus post Socratem Iacobsianum C. E. A. Schmidtius, C. Ditsfurtus, Augustus Constantinusque Matthiae, C. Schenkelius aliquot Commentariorum partes in libros suos receperunt.

3. Index libellorum ad Commentarios pertinentium, quibus usus sum: C. A. Boettiger, Hercules in bivio, Lips. 1829; G. A. Cubaeus, Xenophontis Hercules Prodicus, Lips. 1797; L. Dissen, De philosophia morali in Xen. de Socrate commentariis tradita, Gotting. 1812; R. Feierabend, Quem in finem Xen. liber, qui Memorabilia Socratis inscribitur, in gymnasiis adhibendus sit, Hanoviae 1824; C.

H. Frotscher, Obs. in quosdam locos Memorabilium Socratis, Lips. 1819; I. Geel, De Xen. Apologia Socratis ac postremo capite Memorabilium, Lugd. B. 1836; Fr. I. Grulich, De verbosa Socratis Xenophontei in disputando ieiunitate, Misen. 1820; C. Fr. Hermann, Disp. de Socratis accusatoribus, Gotting. 1854; I. H. E. O. Hummel, De theologia Socratis in Xen. de Socrate commentariis tradita, Gott. 1839; I. A. Merz, Lectiones Xenophontae, spec. I. Elbing. 1832. II. 1836; Mueller, Socratis de rebus divinis placita ex commentariis Xen. deprompta, Querfurth. 1834; F. G. E. Rost, Socratis *Ἀπομνημονεύματα* pueris non temere commendanda, Lips. 1800; G. A. Sauppe, Quaestionum Xenophontearum part. I, Torg. 1827; G. Chr. Straube, Brevis disputatio de Xenophonteis aliquot locis, Schneeb. 1837; I. G. A. Voigtlaender, Obs. in Xen. Memorabilia p. I, Schneeb. 1820; Is. de Vuller, Diatribe in Socraticam *ἐπαγωγήν*, praesertim e Xen. Memorabilibus ductam, Trai. ad Rh. 1832.

Postremo iudicia nonnulla publice de libris huc pertinentibus facta commemorabuntur: Viri docti Halensis de Herbstii ed. 1827. 212 sq.; viri docti Lipsiensis de eadem 1828. 270; viri docti Gottingensis de Corais ed. 1828. 129; Moseri de Bornemanni ed. utraque Annal. Heidelb. 1830. 1, 84 sqq.; Finckhii de Herbstii ed. Ibb. 1828. 6, 281 sqq.; eiusdem de Bornemanni editionibus ASchZ. 1830. 47, 369 sqq.; G. A. Herbstii de iisdem et mea Ien. 1834. 206 sqq.; Haasii de mea Nlbb. 1835. 13, 173 sqq.; Popponis de eadem Hal. 1835. 55, 433 sqq.; Hertleinii de eadem ZAW. 1838. 72 sqq., 589 sqq.; G. Meutzneri de Straubii Disputatione ZAW. 1838. 98 sqq., 797 sqq.; Breitenbachii de Kuehneri ed. GZtg. 1841. 31 sqq., 241 sqq. 1842, 49 sqq.; Popponis de eadem Annal. Berol. 1842. 1, 8 sqq., 61 sqq.

4. Agitur de subsidiis criticis. In tanto codicum manuscripto-

rum numero unus prae ceteris eminet et is quidem dimidio mutilus, Parisinus 1302, littera F significari solitus, quem Dindorfius A nominavit. Qui liber etsi egregius est, scripturae eius tamen dubitatum est num magis correctoris cuiusdam, docti illius quidem atque in litteris graecis satis versati, quam ipsius Xenophontis habendae essent. Eam sententiam a me ed. p. III propositam approbaverunt Herbstius (Ien. 1834, p. 211. 226) et Kuehnerus (ed. 39 sq.). Summam vero fidem ei tribuerunt Hertleinius ZAW. 1838. 72, 590. 73, 593, Poppo Ann. Berol. 1842. 1, 63, editores Bornemannus et Dindorfius: videturque, quoniam non est alius melior cognitus, dux praecipuus habendus, ubi desinit, B. in eius locum substituendus esse. Post codicem A. Parisini C. D. E. A. Gailiani, vel certe B. C. Dindorfiani, Florentini, Victoriani in meliorum numero esse dicuntur, v. Born. p. V. Significationem codicum Dindorfianam secutus sum. Ioannis Stobaei auctoritas immerito adhuc Parisino libro A. Gaisfordiano nixa prorsus alia esse coepit, ex quo E. Millerus in Catalogo codicum Escorialensium excerpta quaedam ex antiquissimo libro Florilegii, membranaceo sec. 11, p. 49. exhibuit. De qua re Guilelmus Dindorfius Philol. 1860. 17, 337 sqq. exposuit, atque aliquot varietates Ludovicus frater in Oxoniensi sua editione p. XXVIII sq. addidit. Optandum est autem, ut et codex Parisinus (sec. 13. ut et Vindobonensis) et Escorialensis accuratius quam ille a Th. Gaisfordio, hic a Conr. Gesnero cognoscantur et describantur, ne quae ex hoc uberrimo fonte hauriuntur incerta fluctuent. Plus enim inde auxilii Florilegio, non Eclogis, quas Millerus errans dixit, expectari licet quam Meinekius Ecl. I, p. XIII. putarat. Accuratiorem quam adhuc innotuit Victorianarum copiarum de Commentariis ad Aldinam a. 1525. (Vict. A.) et ad ipsius Victorii Florentinam a. 1551. (Vict.; apud G. Dindorfium B.)

et inde a 3, 13, 4. ad Iuntinam (Vict. C.), de Oeconomico ad Aldinam adscriptarum notationem Chr. Eb. Finckhio, viro doctissimo eidemque humanissimo, acceptam refero. Inde nonnulla decerpsi visusque mihi sum hic quoque videre comparatas notas aliquantum ad confirmandam Henrici Stephani fidem conferre. Quas Paulus Ludovicus Courier initio huius seculi vel in patria vel in Italia ad Commentarios et ad Apologiam notas conscripsit transmissas sibi olim a Ludovico de Sinner eiusdem Finckhii mihi concessit liberalitas. Eas vero quum ipse Sinnerus interea editionibus suis utriusque libri Parisiis a. 1842 foras datis inseruisset et praecipuam earum partem esse voluisset, ego eas tantum, quae ad partes Commentariorum francogallicae iuventuti tanquam inutiles vel periculosas eripis solitas pertinerent, utpote etiam a Sinnero praetermissas, pauculas illas quidem nec ita magni pretii, addidi. Ceterum lubenter profiteor, operam meam exemplo Wellsianae editionis egregie adiutam esse, cuius margo varietates editionum veterum inde a Iuntina usque ad Simpsoni Oxoniensem subtiliter appictas habet. Exemplum, quo usus est Bornemannus, nihil mihi attulit quam maximae industriae a viro optimo adhibitae novum testimonium.

5. Iam dicendum est de libri inscriptione, forma, existimatione, tempore.

De inscriptione videas quae a me p. XI, a Kuehnero 34. editionibus praemissa, ab Ernesto Koepkio docte ac subtiliter disputata sunt hisce libellis: De hypomnematis graecis, part. I. Berol. 1842, part. 2. Brandenb. 1863, et Ueber die Gattung der *ἀπομνημονεύματα* in der griechischen Litteratur, Brandenb. 1857. Memorabilia non Petrus Victorius, ut credi solet, sed Ioannes Leonclavius a. 1569. primus latine dixit, vid. Finckh. Nibb. 79. 8, 14. 295. et interpr. germ. p. 7. Quam editores Breitenbachius et Seyffertus nuper

invenerunt novam libri inscriptionem Memoiren, parum apta videtur interpretatio esse. Ille quidem, ut Dindorfius in editione Oxoniensi, ad vulgarem Memorabilium appellationem revertit. Quum vero, ut Kuehnerus 1 sqq. exposuit, in conscribendis his libris illud Xenophon secutus esset consilium, ut Socratem, dilectissimum praeceptorem, ab Atheniensibus morte multatum, ab accusatorum criminationibus defenderet optimumque eum hominem sanctissimumque et tum singulis hominibus tum universae civitati utilissimum fuisse demonstraret, optime eos A. Gellius N. A. 14, 3. dictorum atque factorum Socratis commentarios interpretatus est.

Quod Carolus Gabriel Cobetus Var. Lectt. 379. hunc librum Xenophontis emendatissimum, Mnemos. 7, 187. prae ceteris longe emendatorem dixit, hoc nostratum Cobetorum assensum haud scio an non laturum sit. Ludovicus Dindorfius in novissima editione Lipsiensi quum omnia dicat Xenophontis scripta iam antiquitus omni mendorum genere multisque otiosorum lectorum additamentis contaminata esse tum nullum esse contendit, in quo maiori licentia id factum reperitur quam in his de Socrate Commentariis. Verum ipse Cobetus Prosopogr. Xen. 11. constare dicit Xenophontem librum suum multis partibus quam nunc habeamus edidisse auctiorem. Theodorus Bergkiius Encycl. Hal. 1, 81, 392. nonnullas partes operis contractas vel ad compendium collatas putat, eademque Philol. 14, 181. epitomen potius habere videmur quam ipsum opus. Fuerunt etiam alii, qui de integritate horum Commentariorum dubitarent, veluti Davides Ruhnkenius ad 3, 9, 6, qui e codicum ratione et ex aliquibus vocabulis a grammaticis et aliis scriptoribus ex us excitatis, nunc frustra in iis quaesitis nonnullas partes intercidisse colligit; Benjamin Weiskius, qui Ruhnkenio quidem confutato ipse aliis locis orationem mutilatam ac

deminutam ad nos pervenisse conqueritur, ut 1, 7. 2, 2, 1. 3, 1. 4, 7. 8: quibus de locis vid. Kuehner. 40 sqq.; denique non integros hos commentarios aetatem tulisse Carolus Gustavus Heilandus existimat ZAW. 1847. 76, 607; unde is aliquam explicationem Xenophontei quod dicitur de Theognide fragmenti repetit, de quo dicitur, ubi ad Fragmenta perventum erit. Cf. ann. ad 4, 3, 14. De epitomes quidem cuiusdam rationibus disserendi in praefatione ad Historiam Graecam dabitur oportunitas. Nuper vero maxime Dindorfio multo plura inepte illata visa sunt quam desiderata: qui vir doctus quum appendices satis multas eiecit tum libri quarti capita tria damnavit. Ita alii Commentarios aliquantum imminui, alii augeri volunt. Natura autem et indoles commentariorum hoc habere videtur, ut quae ad quaestiones perficiendas necessaria credantur esse si aut desint aut non sint idonea ratione composita, hoc et molesta quaedam earumdem rerum repetitio et qui aliquoties invenitur indigestus ordo e ratione, qua oriri eiusmodi libros consentaneum est, videantur repeti debere. Qua de re quum alio loco disputaverim, dico nunc cavendum esse, ne in libro multum quidem lectitato, ex partibus quibusdam olim consignatis, e memoria, ex aliorum narratione composito, postea accusatorum criminationibus obiecto ac propterea edito praeter praestantissima ingenii Socratici Xenophontei que documenta et aliquot vel neglecti ordinis vel parum iusti disputationum decursus indicia nimis multa additamenta aliena investigemus aut deprehendere nobis videamur.

Contigit Commentariis, ut omnino fere ac semper laudibus interpretum digni haberentur et iuventuti ad humanitatem informandae utiles viderentur. Quare huc pertinere putanda oratio est editioni minori praeposita, qua Bornemannus Xenophontis lectionem propter scribendi genus et facile et luculentum,

propter egregium honesti sensum, quem omnia Xenophontis scripta spirant, propter singularem ingenii eius virtutem, qua ad vitam omnia eiusque usum retulit, denique propter mirificam rerum varietatem et suavitatem iuvenibus litterarum studiosis commendat. Idem fere F. Rankius De vita et scriptis Xenophontis 11 sqq. iudicavit lectuque digna composuit. Quam utilitatem Commentariorum cognitio scholis nostris praebere videatur, Breitenbachius praef. ed. 3. p. 22 sqq. exponit. Nec vero defuerunt qui hos libros iuventuti eripi mallent, in quibus fuit etiam Ludolphus Disse-
 nius Opusc. 59, qui ob philosophiae moralis praecepta utilitatis rationibus nimis coartata vix se cohibuit quo minus eos e scholis exterminandos censeret. Vid. Bornem. De epilog. Cyrop. 14. Rank. l. c. Partes quasdam francogallicae et bavari-
 cae iuventuti invideri vel propter reverentiam pueris debitam adimi editiones quas supra commemoravi Sinneri Parisina et Monacensis ostendunt. Nimirum etiam Germa-
 nos consentaneum est censere caute in hac re versandum esse. Fr. G. Ehr. Rostius edito Lipsiae a. 1800 libello non totum librum legi vult, explicatione loci 4, 2, 11. id docere conatus, maximeque orationis mul-
 tis in locis formam reconditiorem ac parum simplicem, ignorantiae simu-
 lationem, sophistarum imitationem vituperat. Alii alia reprehendunt, veluti Gruliehius verbosam Socratis
 ieiunitatem, ipse paullo verbosior. Denique Reinhardus Feierabend
 adhibendum librum vel novam, si fieri posset, editionem esse ad iu-
 ventutem artis logicae praeceptis instituendam docere studuit. Alia
 vero quaestionis pars ad Commen-
 tariorum fidem pertinet, quaeritur-
 que, ut verbis utar Raphaelis Kueh-
 neri, qui de hac re, quae huius viri
 earum rerum peritia est et sollertia,
 p. 13 sqq. apte et eleganter expo-
 suit, num sit germana Socratis do-
 ctrina a Xenophonte tradita. Ne-
 gant Lud. Dissenius in commenta-

tionem, quam supra commemoravi, Frid. Schleiermacherus Commentt. acad. Berol. 1814, 50 sqq., Chr. Aug. Brandisius Mus. Rhen. 1, 118 sqq. 2, 85 sqq., Car. Rosselius De philos. Socr., Gotting. 1837, Ferd. Rankius Vit. Xen. 15. Aliter sentiunt Beni. Weiskius interpr. germ. 1 sqq., Henr. Theod. Roetscherus in libro Aristophanes u. s. Zeitalter, Berol. 1827, Kuehnerus. Brandisius quum in Museo Rhenano scripsisset Grund-
 linien d. Philosophie d. Sokrates, contra eam disputationem adver-
 sarius Roetscherus exstitit. Respon-
 dit ille altero loco Musei. Certatum est autem de Socraticae disciplinae
 subiectivitate quam philosophi di-
 cunt. Quam quum Socratis ita pro-
 priam iudicavisset Roetscherus, ut
 Socratem sophistarum principem
 esse dicitaret, huic sententiae etiam
 I. W. Suevernus in libris Ueber Ari-
 stophanes Wolken, Berol. 1826. et
 Ueber Aristophanes Drama, be-
 nannt das Alter, 1827. adversabatur,
 quocum se prorsus consentire C. Fr.
 Hermannus Ann. Heidelb. 1829. 6,
 611. professus est. Postremo unam
 satis miram illam quidem de Xeno-
 phontis fide dubitationem comme-
 morare iuvat Clementis Alexandrini
 Protrept. 61, 12. *Ξενοφῶν ὁ Ἀθη-
 ναῖος διαρρήδην ἂν καὶ αὐτὸς περὶ
 τῆς ἀληθείας ἀναγοῖται* (Dind.
 Comm. 4, 3, 13. Cob. Mnem. 11, 390.
ἐγεγραφε, diserte scripsisset) *τι-
 μαρινοῦν ὡς Σωκράτης, εἰ μὴ τὸ
 Σωκράτους φάρμακον ἐδέδιε*.

Quod quidem me admonet ut
 de tempore aliquid addam, quo
 videantur Commentarii conscripti
 esse. Cuius quum nullum certum
 in ipso libro inveniatur indicium,
 aliquot interpretum de ea re sen-
 tentias referre sufficiat. Ferd. Del-
 brueckius Vindic. Xenophont. 59.
 scriptos esse dicit tribus annis a
 morte Socratis usque ad Agesilai
 adventum in Asiam; quae etiam
 Kuehneri 36. sententia est; Brandi-
 sius Hist. phil. gr. et rom. 2, 32,
 quinque annis post Socratem mor-
 tuum, quum Xenophon iniquam sui
 existimationem nondum sublatam

putaret; Dindorf. XXVI ed. Oxon., circiter Ol. 99; Cobetus Mn. 7, 273. Commentarios eodem fere tempore ortos putat esse, quo Accusatio Polycratis et Apologia Lysiae scriptae essent. Nonnihil enim ad hanc quaestionem confert quae sequitur pars praefationis:

6. peculiaris quaestio de accusatoribus Socratis. Fuerunt Meletus, Anytus, Lyco, οἱ γραψάμενοι Σωκράτην Comm. 1, 1, 1. Lyconis accusatoris nomen apud Xenophontem non invenitur, nec magis Anyti nisi Apol. 29 sqq., quamquam idem ille est qui Hell. 2, 3, 44. nominatur, Meleti 11. 19. locisque quibusdam suspectis Comm. 4, 4, 4. 8, 4. De Meleto vid. Droysen. Mus. Rhen. 3, 190 sqq., de accusatore Socratis a proditore Leontis (Hell. 2, 3, 39) eodemque legato cum Cephsophonte (Hell. 2, 4, 36) diverso v. ann. ad locos dictos. Meletum autem poetam accusatoris patrem cognominem fuisse censet C. Fr. Hermannus Disp. de Socratis accusatoribus (Gotting. 1854) 9, idemque 8. Forchhammerum (Die Athener und Sokrates) 66. et Grotium Hist. Gr. 8, 675. iniuria de accusatore publicam vindictam Ol. 95. experto dubitare demonstrat, quamvis incertum dicat, utrum legitimis suffragiis an indicta causa per subitam plebis violentiam verius eum dicamus perisse. Forchhammerus autem 81. qui mysteria profanasse et hermas truncasse dicitur Meletus eum non fuisse accusatorem Socratis ostendit contra Droysenium. Vid. Scheib. Oligarch. Umw. 83. Ceterum de Meleto et Anyto operae pretium est Schol. Clark. Plat. Apol. 18, b. comparare. De Anyto, homine longe illustriore, vid. Schneider. Hell. 2, 3, 43. Apol. 29, ubi ad summos in republica honores eVectus dicitur, Cob. Mn. 7, 264 sqq. N. Lectt. 671 sqq., Hermann. De accusatoribus 9 sqq. De misera sorte, quam extrema vitae parte passum esse Plutarchus De invidia et odio c. 6. et Themistius 20, 293. narrant, vid. Cob. 274 sq. N. 679 sq. Herm. 11 sq., qui

Themistii de lapidatione Heracleotarum narrationem falsam esse negat. Vid. de his fabulis Dindorf. Apol. 31. Lyconem, Autolyxi patrem, qui homines e Symposio cogniti sunt, passim confundi cum Lycone oratore, qui Socratem accusavit, animadvertit Cobetus Prosop. 56. Fridericus vero Vaterus Nibb. Arch. 9, 71. illos non diversos esse convincere conatus est, eademque sententia est Fr. V. Fritschii Quaest. Aristoph. 289. Vid. Hermann. 12 sq., qui magis priori quam alteri sententiae favet. Scriptum est in Commentariis 1, 4, 1. ὡς ἐνιοὶ γραψοῦν τε καὶ λέγουσι. Quae si recte consideraverimus et cum locis 4, 3, 2. et Apol. 1. comparaverimus, Xenophontem inde, quum aliorum obtrektorum de Socrate scripta et errores cognovisset, ad scribendum animum appulisse, tribus autem illis accusatoribus solis, quorum accusatio nunquam edita esset, Commentarios suos non opposuisse intelligemus. Aliquoties legitur ὁ κατηγοροῦς ἔφη et similia, veluti 1, 2, 12, ubi quod est de Alcibiadis et Critiae disciplina et institutione dictum, ne potuit quidem de Meleto aut Anyto intelligi, quos nihil tale de Socrate dixisse consentaneum est. Cf. Cob. N. L. 667. Dindorf. XXIII sq. Quae ibidem sunt 26, cum 29. composita, Dindorfus l. c. demonstrat adversus praesentem dici calumniatorem. Loci 58. originem Schol. Aristid. 3, 480. Dind. testatur a Polycrate repetendam esse, cuius fragmenta cum Xenophonte mire congruunt. Alia sunt 1, 2, 9. 49. 51. 52. 56. Est vero ille κατηγοροῦς Polycrates, praeceptor Zoili Amphipolitae, cuius Κατηγορία Σωκράτους hominibus tum elegantioribus cognita erat omnibus. Hic Polycrates, quem non nominatum Xenophon refellit, quas res conscripserit, non laudatas illas quidem a Dionysio 627, 12, videas e Fragmentis oratorum atticorum 220 sq. Erant honesta vilia, res homines, laudes vituperationes; quumque Busrin et Clytaemnestram laudavisset,

materiae difficultate ingenium exerciturus, ut est apud Quintilianum I. O. 2, 17, 4, et ostentaturus Socratis Accusationem scripsit. Involabant enim, ut Meierus ait Opusc. 1, 116, in tam illustre argumentum vel accusatores vel defensores in rhetorum palaestris. Orationem autem illam vel potius declamationem in iudicio habitam esse, ut Quintilianus falso tradit, aut forensi usui destinata neque per se credibile est et Favorinus apud Diogenem Laertium 2, 39. propterea credi vetat, quod in ea oratione restituti sex annis post interfectum Socratem a Conone muri Athenarum commemorati sint. Quorum de incepta restitutione vid. Lachmann. Hist. Gr. 1, 189. Ista vero oratio quum aliquantum mirationis fecisset, licet Isocrates dicat Busir. 4sq. magis eam laudationem quam accusationem esse, iniuria ab illo Alcibiadem Socrati discipulum datum arguens, Xenophon, qui diu peregre abfuerat, neque inter defensores Socratis deesse voluit et criminationibus novis impudentis accusatoris, quales antea ne audita quidem essent, commotus est, ut magistri optimi memoriam integram conservare studeret. Ubi igitur unus accusator nominatur, ut in libri primi capite altero, certe Polycrates intelligendus est neque dubitari debet, quin istius hominis calumnia Xenophon ad suam vindicationem impulsus aliquas partes Commentariorum conscripserit. Solum vero Polycratem in causa fuisse, ut opus memoriae magistri debitum susciperet susceptumque ederet, non est cur existimemus. Breitenbachius in novissima Commentariorum editione 5 sq. omnem de Polycrate narrationem tanquam fabulam a Cobeto excogitatam reiecit. Aequius, quamquam et ipse de hac re deque sententia a Cobeto et Dindorfio exposita et ultra iustos, ut videtur, limites pertinere credita dubitans Buechsenschuetzius Phil. 22, 691 sqq. iudicat. Iam Hermannus quum Hist. phil. Plat. 1, 629. Polycrateam declamationem ante

a. 404 scriptam suspicatus esset, antequam Lysander muros Athenarum diruit, nihil commotus iis, quae contra eum Hermannus Saupp. Fragn. or. 222. disputavit, in Disputatione de accusatoribus 15. sententiam suam retinuit retentamque novis quibusdam argumentis confirmare conatus est, Cononis notitiam soli Favorini argumentationi relinquens, Polycrati simplicem murorum mentionem vindicans. Verum quae e certo Favorini testimonio repetenda videtur esse sententia eo ducit, ut Polycrateam declamationem post annum 393, Commentarios Xenophonteos etiam serius scriptos et editos esse iudicemus. Alia ad hanc rem pertinentia quum ingentem scribendi materiem praebeant at a proposito meo alieniorem, non persequor, cognituros ad libros quosdam ablegans, in quibus vidi de Polycrate agi: Leo Allatius, De scriptis Socratis, (v. Orell. Collect. Epist. gr. 359 sqq.); Rich. Bentley, Diss. de epistolis Socratis, (v. Orell. l. c. 411); idem, Diss. de epistolis Phalaridis 94 sqq.; Iac. Geel, De Xen. Apologia Socratis, Lugd. B. 1836. 29sqq., ubi antiquiora quaedam de Polycrate testimonia collata sunt; Fr. G. Welcker. Mus. Rhen. 1, 571. Opusc. 2, 462; Fragmenta oratorum atticorum, edd. Baiter. et Sauppe, 220. Vid. Saupp. 222; M. Meier, De Andoc. or. c. Alcib. comm. 3. p. 13 sq. Opusc. 1, 113 sqq.; C. Fr. Hermann, Hist. phil. Plat. 1, 629; idem, Disputatio de Socratis accusatoribus, Gott. 1854; Car. Lehrs, Populäre Aufsätze aus dem Alterthum 215; C. G. Cobet, Mnemos. 7, 254—274. Nov. Lectt. 662—682; Lud. Dindorf, ed. Commentariorum Oxon. XXI sqq.; Th. Bergk Encycl. Hal. 1, 81, 392. 401; Ant. Westermann, Quaest. Demosth. 2, 21. Hist. Eloq. gr. 1, 87. Plut. Vit. X or. 40; Leon. Spengel, Art. scriptt. 141; Perizon. Ael. V. H. 11, 10; Andr. Fr. van de Laar, Obs. in Plutarch. Dion., Lugd. B. 1851, p. 64.

7. Appendicula de Socrate.

Permulta et pene innumerabilia de Socrate scripta sunt. Nunc ea tantum commemorabo, quae aliquo modo ad Xenophontis Commentarios pertinent, et aliquot libros et libellos nominabo mihi cognitos, qui de vita, philosophia, causa Socratis agunt.

Socratem circa a. 472. natum dicit Boeckhiius C. I. 2, 321; Ol. 77, 2. Vaterus Nibb. Arch. 9, 200; Ol. 76, 4. C. Fr. Hermannus; mense Maio a. 469. Koechly (Akad. Vorträge u. Reden 1, 219—386: Sokrates und sein Volk) 290. Mortuus videtur circa Thargelionis 20. a. 399; v. ann. ad 4, 8, 2. Xenophontem Socratem descripsit Cobetus Prosopogr. Xen. 20 sqq. De vita Socratis vid. quos post Diogenem Laertium Dindorfius ed. Oxon. XVIII sq. commemorat. Ad iudicium vero de hoc homine deque admirabili incomparabilique eius natura recte faciendum multa diligenter composuit Mauritius Fleischerus in libello De Socratis quam dicunt atopia (Embriacae 1855) scripto, quo comprobare studuit, virum prope divinum, philosophiae moralis parentem, sane *ῥαυμαστὴν κεφαλὴν* ac re vera *ἀτοπώτατον* fuisse. Loquitur de Socratis mira corporis forma et specie deque neglecto corporis cultu et de vita eius circumforanea, commemorat sermonum disputationumque aviditatem, sempiternam in ipsa urbe commorationem, forensium rerum imperitiam, vim sermonis incredibilem, maeuticam sive artem obstetriciam, quaestiuncularum sollertiam et tritissimis rebus in colloquiis utendi consuetudinem, argumentandi genus per inductionem, mentis sagacitatem et meditationis perseverantiam, ironiam, iuventutis amorem, singulare artium stadium, corporis et animi tolerantiam patientissimam, denique daemonium. Quod si non minus ille e Platone quam e Xenophonte veram Socratis imaginem cognosci posse iudicavit, plerique a Xenophonte Socratem describi senserunt qualis esset, a Platone ad ultimam

generis sui formam redigi eique decorem supra verum addi existimaverunt. Ad quam sententiam incorruptorum antiquitatis interpretum quum etiam Koechly 225. accessisset, aspere eam impugnavit C. Lehrsiius Nibb. 1859. 80, 561 sq., quem iniquiorem Xenophontis iudicem esse alio loco cognovimus, Platonicum Socratem unice verum esse, Xenophontem imaginem inscienter factam dicens. Vid. Schwegler. Hist. phil. 29. Mirum vero quibusdam visum est, quod tam diu ab Atheniensibus toleratus Socrates et tam paucis suffragiis damnatus esset, veluti Cousino in interpr. Platon. 1, 58, Grotio Hist. Gr. 4, 672. 685. quemque is commemorat Mauricio Philos. 1, 6, 2, 15. Quid quod non defuerunt qui, si Socrates in una e celeberrimis quae nunc sunt urbibus disciplinae publicae osor et vituperator exstitisset, crederent futurum fuisse, ut si non cicutam bibere statim cogeretur at carcere perpetuo extra statum nocendi collocaretur. Vid. Koechly 358. Socratem nos quidem habemus nullum, at philosophos scilicet Socrate deteriores magna cum securitate sapientem barbam pascere spirituque vitali frui videmus. De causa Socratis capitali multi iudicaverunt, plurimi virum innocentissimum defenderunt, nonnulli vario modo aggressi sunt. Hegelius Hist. phil. 2, 100 sqq. Socratem corruptorem quidem rerum graecarum, eundem vero valde laudandum dixit Roetscheroque, cuius supra mentionem fecimus, primus sortem Socratis tanquam tragoediam quandam percepisse et populi atheniensis ius leges suas et mores contra eum tuendi intellexisse visus est. Sed quae cautius ille praeivit, quae alii, ut etiam Grotius 4, 621 sqq., vere iudicaverunt, ea Forchhammerus (Die Athener und Sokrates, die Gesetzlichen und der Revolutionär, Berol. 1837) in probrosam imaginem et veritatis dehonestamentum depravata exhibuit. Is enim acerri- mus accusator exstitit, Meleto cete-

risque et Polycrate iniquior, Socratem popularis disciplinae eversorem dixit, pravum civem, patriae parum amantem, deorum patriorum parcissimum cultorem, philosophiae moralis praeceptorem non bene moratum. Qua re ille magnum studiorum ardorem excitavit. Ad sententiam eius accesserunt Roetscherus Ann. Berol. 1838, 139 sqq., I. Hillebrandus (Organismus d. philos. Idee, Dresd. 1841), Koechly 349 sqq., Cronius (Appendicula causae Socraticae, Aug. Vindel. 1857), Xenophonti ille quam Socrati infensior. Etiam Koechly 267. luculentissimum animi Socratis a civitatis suae disciplina et institutis alieni testem Xenophontem nominat, Cyropaediae scriptorem. Maior adversariorum numerus: ex quibus Ernestus de Lasaulx (Des Sokrates Leben, Lehre und Tod, Monach. 1857) antiquiorum quorundam de Socrate iudicium sententias parum feliciter redarguisse putatur, I. Bendixenus (Vermuthungen über die Tendenz des 1837 erschienenen revolutionären Sokrates, Husum. 1839) in temerarios Forchhammeri impetus acriter invehitur, Th. Heinisius (Sokrates nach d. Grade s. Schuld zum Schutz gegen neuere Verunglimpfung, Lips. 1839) memoriam sapientissimi viri tanquam hereditate acceptam integram incontaminatamque conservare et iuventuti commendare studet, P. van Limburg-Brouwer (Apologia Socratis contra Meliti redivivi calumniam, Groning. 1838) libro ingeniose scripto errorum, in quos ille incidit, fontes indicat, veterum locos explicat, philosophiae Socraticae indolem adumbrat, denique nunquam latam demonstrat iniustiore quam qua Socrates capitis damnatus esset sententiam. Sunt praeterea alii satis multi: unum appello Carolum Fridericum Hermannum Hist. phil. Plat. 714. et qui laudabili animi ardore rei propugnator exstitit ZAW. 1840, 65 sq. Causam mortis, quam Socrates passus est, Ritterus Hist. phil. 2, 31. ex studio Atheniensium

ad Solonis instituta redeundi repetit. Sunt vero etiam qui labem et perniciem Graeciae e disciplina Socratica ortam dicant, veluti Aemilius Muellerus Nibb. 75, 87 sqq. De Socrate sophista vel sophistarum principe eodemque novarum rerum in civitate auctore prudenter iudicat C. Fischerus Hal. 1842. 182, 237. De ratione autem, quae inter Socratem et sophistas intercessisse putanda est, videas quae supra ad controversiam inter Brandisium et Roetscherum ortam attulimus. Commemorabile est iudicium Grotii Hist. Gr. 4, 621; vid. Quaterly Review 175, 53. Bartelmannus (De Socrate, Oldenb. 1862) 26. hoc maxime discrimen demonstrat inter Socratem et sophistas fuisse, ut illi primum contrariis philosophorum placitis, quae unde orta essent non reperirent, ad dubitationem adducti num verum cognosci posset, mox cognitionem veri omnino non curarent, sed quod cuique videretur id verum esse dicerent, denique honestatis legem eandem omnibus hominibus esse negarent, Socrates vero sophistarum levitate rationis, praeceptorum pravitate offensus, ut virtutis speciem, cuius ipse admiratione impletus esset, ceteris probaret, avocata mente a rebus ad ipsam, eam rationem iniret, qua non solum virtutis dignitas, sed etiam veri in omni genere auctoritas restitueretur. Unum restat, ut de daemone Socratis verbum dicamus. De quo quae scripta sunt si referre vellem omnia, nimia copia praefationi meae succresceret. Cf. Herm. Hist. philos. Plat. 323. 716. Iohannes Grammius in Historia deorum e Xenophonte (Havn. 1705) diis a Xenophonte commemoratis tanquam ultimum numen addit Socratis daemonium. Lelutius (Du démon de Socrate, Paris. 1836) rem ita sibi visus est explicare, ut Socratem male sanum hominem diceret. Placet vero quae a quatuor viris doctis nuper de eo disputata sunt cum lectoribus meis communicare. Primus est R. Kuehnerus ed. Comm. 22 sqq.,

qui acriorem quendam dicit animi motum fuisse, quo Socrates a consilio rei suscipiendae avocaretur, omnibus illum quidem hominibus communem, at non eandem in omnibus vim habentem, in honestissimis vehementissimam. Alter est Bartelmannus, qui l. c. 25. etsi quid fuerit daemonium neque veterum scripta satis explicare neque recentiorum interpretationes explanare videantur, hoc quidem certum esse dicit, daemonium ex singulari ingenii altitudine emersum in obscuro illo confinio divini atque humani quaerendum esse in imo pectore delitescente. Tertius est C. R. Volquardsenius (Das Dämonium des Sokrates und seine Interpreten, Kilon. 1862), qui perlustratis Tiedemanni (Geist d. spec. Phil. 2, 116 sqq.), Lelutii, Lasaulxii, Hermanni, Hegelii Hist. phil. 2, 94 sqq., Schleiermachers Plat. 1, 2, 432, Hist. phil. 2, 59 sqq. sententiis daemonium ut singulare quiddam in ipsius Socratis natura et opinione situm, fontibus usus Xenophontis Commentariis et Platonis Apologia, de-

scribit, id tamen ut a Xenophonte non satis intellectum dicat, quippe qui neque unde ortum sit neque quo potissimum tendat nec denique quibus in rebus manifestum fiat, recte percipiat. Qua quidem in re cavendum est ne Socratem divinum quoddam numen a diis graecis diversum habuisse aut habere sibi visum esse credamus. Vid. Ueberweg. Grundriss der Gesch. d. vorchristl. Philosophie 59. Quartus denique L. Breitenbachius est, qui in novissima sua Commentariorum editione appendicem diligentissime scriptam habet de daemonio p. 223—232; dicit daemonium, ut ipsius verbis utar, esse ‚die feine und in Sokrates individuell ausgebildete Stimme d. Gewissens‘. Idem ZGW. 17, 7. 499 sqq. Volquardsenii de Xenophonte iudicium in disceptationem vocavit atque hunc demonstravit nihil fere a Platone discrepare de daemonio. Postremo Chr. Cronium audio in ephemeride, quae Eos vocatur, 1, 169 sqq. de daemonio Socratis disputavisse.

ANNOTATIO CRITICA.

LIB. I.

cap. 1, 1. Libri *Σωκράτην*, ut pene ubique. Altera forma *Σωκράτη* in nonnullis 1, 2, 17. 3, 8, 1. Conv. 1, 3. 7. Apol. 20. 21. Vid. Kuehn. 3, 8, 1. Breit. Hell. 4, 8, 13. *Σωκράτην τὸν Ἀχαιοῦν* An. 1, 1, 11. || ἡ κατ' αὐτοῦ Dindorf. ed. 3. Lips. IV. Omissi articuli exempla An. 3, 5, 1. 5, 2, 6. 7, 5, 15. 8, 1. Hell. 3, 5, 3. Nonnulla traiectione excusantur, ut An. 5, 6, 20; alia dubia sunt, Cyr. 7, 1, 28. Hell. 6, 4, 37. Vid. Dind. An. ed. Lips. XXIII. Videntur autem haec sine articulo illata aut per se constare posse vel arctius coalescere, pene ut quod hic est simile videatur

verbis *κατηγορίας τῶν Ἀθηναίων* Hell. 2, 1, 31, aut cum addito verbo coniungi. || 4. *οὕτω καὶ ἔλεγε* R. B. Hirschig. Philol. 5, 299. || Libri *ἐνόντων* ut 2, 8. *σύν* etiam a libris commendata forma est, pene sola in Cyropaedia, sexagies in primo Hellenicorum libro inventa, ut altera 6, 4. tantum libris defendatur; 2, 1. consulto scribatur. Utramque tuetur Kuehn. infra 2, 18. || Alterum *πειθόμενοις* del. Hirschig. Phil. 4, 362. || 5. *ὡς ὑπὸ θεοῦ σημαίνοντα* Aug. Nauck. ZAW. 1855. 35, 278. || Complures libri *καὶ οὐ ψευδόμενος*, pauci *καὶ ψ.*, unus quem editores secuti sunt *κατὰ ψ.*, A. et Marcianus 511. *ψευδόμενος* e corr. || 7.

αἰρετά Schneiderus, Coraes. Libri *αἰρετά*. μαθητὰ — *αἰρετά* Dind. γε-
νέσθαι καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, μα-
θητὰ καὶ ἀνθρώπου γνώμη *αἰρετά*
ἐνόμιζεν εἶναι Cobet. Mnem. 7, 187.
 N. L. 647. || 8. *καταλείπεσθαι* vocem
 suspectam Curerius dicit. || οὔτε γὰρ
 τοὶ τῶ Guelf. Ceteri τοὶ om. vel
 τῶ corr. || ἔν' εὐφραίνεται subditiva
 videntur Herchero Nlbb. 8, 466. ||
 9. ἐπὶ ναῦν Hirsch. Phil. 4, 362. ||
ἀθέμιτα, al. ἀθέμιστα, ut Cyr. 1, 6,
 6. ubi v. ann. || 11. ἡ περὶ τ. ἄ. ὡς
 Euseb. Pr. ev. 1, 8. 15, 62. ἡ π. τ.
 ἄλλων ᾧν Finckh. SchZ. 1829, 108.
 || ἀπεδείκνυ Dind. V. ann. Cyr. 1, 3,
 10. || 12. περὶ αὐτῶν ἐσκόπει Hirsch.
 Phil. 4, 362. coll. 15. et Eusebio. ||
 ποτέ del. Cob. N. 683. Tulit post
 πότρεα Hell. 5, 4, 16. || ἀνθρώπινα
 altero loco Guelf. Cet. ἀνθρώπεια.
 || 13. ἐπεὶ] εἶγε Stob. Unde qui Em.
 in Stob. Fl. ZAW. 1852. scripsit G.
 A. Hirschigius p. 312. εἰδότας vel
 simile quid post εἶραϊν excidisse
 putat. || 14. Alterum δοκεῖν del.
 Pluygersius Mnem. 7, 275. Cob. ib.
 N. 683. || ἀπολείσθαι Euseb. Stob.
 Cob. l. c. Cor. Dind. || 15. τοιοῦτον
 Dind. Cf. Oec. 9, 9. Conv. 9, 3. Cyr.
 5, 1, 10. Etiam infra 4, 18. optimus
 liber formam ν littera carentem
 habet τοσοῦτο ante consonam, alte-
 ram τοιοῦτον ante vocalem; 2, 7,
 13. τοιοῦτο optimi, 3, 12, 7. duo de-
 teriores. || 16. ᾧν ἀσί cum libris qui-
 busdam et editionibus Kuehn. Klotz.
 Devar. 2, 1, 143. Frotsch. 16. Hertl.
 592. || Libri ἀνδρεία. Steph. Zeun.
 Cur. ἀνδρία, quam vitiosam formam
 dicit G. Dind. Philol. 17, 339. Ali-
 ter iudicantes v. Kuehnerum et apud
 Breit. Ag. 6, 1. || 17. οὐ om. etiam
 Vict. Ald. || 18. Delenda visa sunt
 ἐν ᾧ ἦν κατὰ τοὺς νόμους βουλευσιν
 Bisschopio Ann. cr. ad Anab. 96.
 Dindorfio ed. 3. Lips. p. IV, ἐν τῶ
 δήμῳ eidem, τοὺς ἀμφὶ Θράσυλλον
 καὶ Ἐρασινίδην Valckenario, Corai,
 Mehlero Conv. 48, Dindorfio. Quae
 quum vel apta vel tolerabilia vel
 etiam necessaria sint, non videntur
 lectoribus eripienda esse: retinui
 cum ipso Dindorfio. || 19. ἐπιμέλ-
 σθαι Dindorfius, ut 2, 6. al. invitis

libris. Qui alteram infinitivi for-
 mam cum Cobeto intactam reliquit
 Hell. 6, 2, 4. An. 5, 3, 1. infra locis
 quidem ipsi suspectis 4, 5, 7. 12. 7,
 10; itemque indicativi An. 3, 1, 14.
 16. Hell. 6, 1, 9. imperfecti An. 1,
 1, 5. 8, 21. || 20. περὶ θεοῦ Dind.
 omissis altero et sequente περὶ θεῶν.
 Prius περὶ τοὺς θεοὺς damnabat
 Mehlerus Conv. 48. οὐδὲν πώποτε
 cum Weiskio R. B. Hirschig. Phil.
 4, 362. coll. 11. Apol. 26. οὐδέποτε
 in uno Vossiano et Vindobonensi-
 bus est, v. Finckh. Nlbb. 1880. 12,
 120.

cap. 2, 2. ἀσεβεῖς καὶ παρανόμους
 Dobrens Advers. 1, 136. || 3. καίτοι
 οὐδέ πώποτε γε Cob. N. 684. Vid. 4,
 2, 7. Dem. Aphob. 819, 28. || ἐκείνο
 Curer. || 6. ἀπεκάλει Schneid. cum
 marg. Steph. Cet. ἐπεκάλει, quod
 de cognomine ignominioso dicitur
 Hell. 2, 3, 31. Conv. 6, 6. Alterum
 est infra 57. 6, 13. Hell. 2, 3, 47. ||
 Libri παρ' ᾧν ᾧν, quod Kuehnerus
 interpretatur: a quibus mercedem
 accipere possent. Dicendum vero:
 a quibus accepissent. || 9. Libri μω-
 ρόν, etiam Vict. A, ut 3, 13. Vid.
 Dind. An. 7, 6, 21. || καθίσταται A.
 B. καθίστασθαι cet. || ἐθέλειν C. Pith.
 Vict. A. θέλειν cet. μηδέν' ᾧν Cob.
 N. 650. Equidem malim μηδέν' ἐθέ-
 λειν. Cf. 2, 6, 27. An. 5, 6, 20. 7, 7,
 5. ann. ad Cyr. 1, 4, 10. || χοῆσθαι
 A. B. κεχοῆσθαι cet. Vid. ann. REq.
 4, 5. Dind. Cyr. 8, 2, 23. || 10. ἡκιστ'
 ᾧν Mehl. Conv. 82. || τὰ τοιαῦτα
 πράττειν del. id. 48. Dind. Lips. VI.
 τὸ τ. πρ. Schaef. Dionys. 111. || 12.
 Ἀλλὰ Σωκράτει γ', ἔφη ὁ κ. G. Dind.
 Cf. 49. 51. || κλεπτίστατος — φονι-
 κώτατος A. πλεονεκτίστατός τε καὶ
 βιαίωτατος cet. Alterum καὶ βιαί-
 ωτατος om. C. φονικώτατος, quamvis
 similia de Critia dicantur Aelian
 V. H. 4, 15. Philostr. V. Soph. 1, 16
 et κλεπτίστατος suspecta Finckh
 370sq. || 13. αὐτῶν A. || 14. ἦσθην δ.
 Cob. N. 684. Quo de tempore v. id.
 213 sqq. Frank. Phil. Suppl. 1, 45
 || 15. φῆσει — ἐπιθυμῆσαι τε A. || 16.
 ἔνεκα καὶ Dobr. Adv. 1, 136. ut 47
 || 17. ἐχοῆν A. χοῆν cet. Vid. Kuehn
 || σωκράτην A. B. σωκράτη C. || 20

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

NIbb. Suppl. 1851. 17, 291. τῶν
 θεῶν alii libri, etiam Augustanus.
 || 5. οὐκ οὐδ' ἂν εἴ τις οὕτως ὀλ. ἐργ.
 Cob. N. 587. Vid. Dindorf. 3, 3, 2.
 || 6. ἐμπιπλασθαι Dind. ut 4, 6.
 V. ann. Cyr. 4, 2, 41. || 8. τὸν Ἀξιο-
 χου υἱόν Cob. Prosop. 61. C. Fr.
 Hermannus Gött. G. A. 1845, 12.
 quum Cliniam, qui Symp. 4, 12. a
 Critobulo amari dicitur, non Alci-
 biadis, sed Axiochi filium, cum
 Kruegeri sententia in Herbstii edi-
 tione Convivii exposita consentiens
 patruelem Alcibiadis esse existima-
 visset, illi adversans Fr. Vaterus
 NIbb. 1846. Suppl. 88. Cliniam Al-
 cibiadis filium esse contendit, Suppl.
 9, 56. duos dixit Alcibiadis filios
 fuisse, Cliniam natum Ol. 89, 2. et
 Alcibiadem 91, 3. Unum vero legiti-
 mum fuisse ex Hippareta auctumno
 a. 416. natum Alcibiadem post Her-
 mannus demonstravit Hertzbergius
 Aleib. 54. 140. 358, formosum eun-
 demque libidinosum, ex Isocr. big.
 356. et Lys. 14 sq. cognitum, in-
 certo vitae exitu usum. || 9. οὐτοσί
 — ἄλαιο Mehl. Conv. 82. Hoc etiam
 Cob. N. 687. postulat. V. ann. An.
 4, 2, 17. || 10. ῥιποκινδύων liber
 Meerm. Dind. || 11. οὐδεὶς οὐδ' ἂν
 μ. Coraes. || ὁ κενόμενος Cob. N.
 651. || 12. ἔφη ὁ εἰ. etiam Vict. A. ||
 εἶναι del. G. A. Hirschig. ZAW.
 1852. 88, 302. || 13. Libri μωρέ. V.
 ann. 2, 9. || Verba εἰάν δέ τις αὐτὸ
 θεῶται eiecit Dindorfius, suspecta
 omisa in libris melioribus et Stob.
 cod. Par. A. δέ particula, qua facile
 supersedemus, et transpositis in A.
 verbis post τοιαῦτον. Est vero sen-
 tentia Xenophontea: cf. Cyr. 5, 1,
 16, qui locus obversatus videtur esse
 Plutarcho Vol. 14. p. 346. Hutt. ||
 Verba ἴως — τιτρώσκουσιν, quae
 in libris sunt atque etiam apud Sto-
 baeum, damnant Dindorfius uter-
 que, Mehlerus Conv. 48. al. || μόλις
 γὰρ ἂν πως Cob. N. 651. coll. Cyr.
 1, 4, 8. Dind. || τὸ δῆγμα om. B. pr.
 ὑγιᾶς γένοιτο Stob. Cur. || 15. Idem
 ἂν delet, Cobetus N. 688. del. ἀρ-
 κούντως, Dindorfius totam sectio-
 nem.

cap. 4, 1. οἷς ἐμοί Iacobsius, Co-

raes, Finckhiius SchZ. 1829, 890.
 8. διδυράμβων Cob. Prosop. 12. ||
 ἀπὸ γνάμης A. ὑπὸ γν. eet. Hertle-
 nius comparat Diod. 12, 39. || 6. Cob.
 N. 688. ἐμπροσθεν — καταλείνουν
 (cum A.) — θεῖναι — ἀποτρέψαι,
 deletis καὶ ἀπενεγκεῖν. Quae etiam
 a Dindorfio damnata revocanda
 duxi. Non solere Xenophontem ἰσο-
 δύναμα coniungere dixit Cobetus N.
 609 sq., ubi in verbis Conv. 2, 10.
 ἀνθρώποις χρῆσθαι καὶ ὁμιλεῖν ul-
 tima deleri vult. Dicamus hunc
 pleonasmum incertum an quem Lo-
 beekius Soph. Ai. 137. Parall. 60,
 ubi copiam suam de his rebus effun-
 dit, parallelismum synonymorum
 vocat. Cf. Hell. 6, 2, 32. An. 4, 7,
 20. 5, 5, 13. 6, 6, 31. Hier. 9, 2. Comm.
 4, 2, 29. 5, 9. al. || 7. Quod Stobaeus
 Flor. 121, 29. ex Epicteto (fr. 84.
 Schweigh.) affert φύσις φιλόζυφος
 additque ὡς φησὶν ὁ Ξενοφῶν, is
 non hunc locum, quo summus opi-
 fex animantium amans dicitur, certe
 non vocabulum huius loci φιλόζυφος,
 sed Euripidis Phoenicem (fr. 9. 813,
 p. 492. Nauck.), ubi homines vitae
 cupidi nominantur, ut etiam 121,
 12, in mente videtur habere aut lo-
 cos inter se commutare. Vid. Mei-
 nek. Stob. IV, p. XXIII. Has. Thes.
 St. s. v. || 8. σαυτὸν μὲν Cob. N. 651.
 deletis verbis ἐρώτα γ. κ. ἀποκρ.,
 quae iam multis suspecta fuerunt,
 a nullo unde orta essent dictum
 est. Tuentur etiam Finckh. 283. coll.
 Conv. 5, 2, Hoëvell. De Xen. philoa.
 1, 155, Breitenb. 251, Baeuml. Partt.
 gr. 175. scripto γ' οὐν, Saagius li-
 bello Braunsb. 1860. edito, Schenkel.
 Chrest. Vid. Kuehn. || οὕτως, οἷς
 Voss. ὡς οἷς eet. || 9. Νῆ Δι' Cob.
 l. c. || 10. ὃν ἀγιοὶ post Wyttenba-
 chium Cobetus N. 689. οὐκ ἀγιοὶ
 Curer. REq. 2, 1. p. 84: Moins elle
 (la divinité) l'exige (notre hommage),
 plus elle en est digne. ἀγιοῖς ἢ θε-
 οραπέυειν H. Saupp. Ep. ex. 79. ||
 11. Verbis seclusis vario modo me-
 deri conati sunt. κακοπαθεῖν οἷς
 Kuehnerus, θεῶσθαι καὶ — ἐποίη-
 σεν Schenkelius. δύνασθαι) καὶ τὰ
 ὑπ. — ἐνεποίησαν Saagius 9 sq.,
 verba post παρέχουσιν transposita

vult Vullerus 127. || 13. οἱ ἄνθρωποι A. Cast. ἄνθρωποι cet. Scripsi ἄνθρωποι ut a. sq. || Verba ἢ πρὸς μάθην ἐκπονήσαι Dindorfius uncinis circumdedit. τὰ πρὸς interpretes Engelm. || ἱκανότερα ἐστὶ del. Pluyg. Vid. Cob. 1. c. || 15. ὡσπερ σοὶ φησὶ Cob. N. 652. Vid. Dind. ed. Lips. VII. || 17. ὁ σοὶ ποθε Reiskius. || ἐν τῷ παντί Hindenburgius. Libri ἐν παντί. || ἢ δὲ ἢ] δοκῆ Pluyg. Cob. || 18. τοὺς ἀντιχαρίζεσθαι R. B. Hirsch. Phil. 5, 314. || Ultimo loco libri aut αὐτό aut quod magis placeat αὐτόν habent, in Meermanniano neutrum est.

cap. 5, 1. ἢ πόμον del. V. D. apud Dobreum Adv. 1, 137. || οἰηθεῖμεν Dindorfius, qui quas Alexandrinis deberi dixit formas Cyr. ed. Lips. XI, in eadem Cyropaedia tulit εἴημεν, ἀφείημεν, φανείημεν, σωθεῖημεν. Idem προσθεῖμεν infra 2, 1, 3. || αἴσσειν — κρατήσσειν Cob. N. 689. Dind. Libri αἴσαι — κρατήσαι. Probabilis haec quidem emendatio in re etiamnunc dubia. || 2. ἠγησάμεθ' ἄν Stob. || ἐπιστάσιαν Stob. Vict. Libri ἐπίστασιν. || 4. πρώτην Stob. Dind. Cob. || 5. μάθοιτε A. B. Stob. ἄν ἄνευ Cob. N. 690. Particulam Dindorfius praetermisit. || δουλεύοντι — ἰκετευτίαν Stob. Cob. 689. || μόνως Vict. A.

cap. 6, 2. ὑπομείνει Valckenarium παραμείνει Cobetus N. 690. Cf. Hell. 3, 2, 17. Oec. 5, 16. || ἀχέτων ἄν Cob. Huius enim participii addendi vir doctus cum popularibus nimis studiosus est. διατελεῖν sine illo est Hell. 2, 3, 25. 6, 3, 10. 7, 3, 1. Vect. 5, 2. Ag. 1, 37. 6, 8. 10, 4. Cyr. 1, 5, 10. Nec desunt exempla omissi post alia verba: τυγχάνειν Hell. 4, 3, 3. Oec. 3, 3. 20, 28. ἀναγαίνεσθαι Comm. 2, 2, 14. πυνθάνεσθαι Hipp. 5, 8. παρέχεσθαι Oec. 4, 10. εὐρίσκειν Hell. 7, 4, 2. || 5. λίβωσιν Dind. || ὁ ἄν μ. β. Guelf. || ὁ μὲν παιῶν — ὁ δὲ διψῶν e Teletis fr. ap. Stob. Flor. 5, 67. Cobet. N. 704. || 6. ὅποι Dind. Cob. N. 91. 690. Libri ὅπου. || 7. πρὸς ἄν Vict. A. μελετήσασιν Stob. Dind. Cob. || 9. ἐγώ — νομίζων Dindorfius secluserit,

v. ed. Lips. VII. || In fine ἀρκούμενος id. secundum Schneiderum. || 11. δίκαιον μὲν A. μὲν δίκαιον cet. || γὰρ A. γοῦν cet. ut 2. || 13. τοῦτον νομίζομεν αἴφρονα — εὐφραῖ Vict. A. || ὡσπερ πάρονος Rubakenium secutus Dindorfius secluserit. || 15. ἐπίστατο etiam Stob. Escor.

cap. 7, 2. σκευὴν τε καλὴν Cob. V. 163. N. 652. coll. Herodot. 1, 24. Vid. Schol. Plat. Ale. I. 118, e. p. 386. Bekk. Libri σκευὴ τε καλὰ. || 3. τοῦτ' εἶη Heindorfius. Libri ταύτη. Quod magis propter ipsum hoc vocabulum quam propter omissum optativum corrigendum. || 5. τὸν μικρόν A. τὸν οὐ μικρόν edd. et deteriores quidam libri. || ἔξηπατήκοι Weiskius. Libri ἔξηπατήκα. || 7. τοιαῦτα διαλεγόμενος tuetur Finckhiius 285. coll. Cyr. 3, 3, 35. Vid. ibi ann. 3, 3, 10. An. 3, 5, 15. Quod alii praeiverunt, veluti Kruegerus Auth. Anab. 16, qui ea verba cum sequentibus 2, 1, 1. τοιαῦτα λέγων sedem permutavisse dixit, etiam Pluygersius sensit, Cobetus probavit N. 691. Dindorf. vero ed. Oxon. VII. male illa inversa ratus Xenophontem neque hanc libri clausulam addidisse et initium alterius ita censet conformavisse: Γνοῦς δὲ τινα τ. σ. ἄκ. ἔχοντα, Εἶπέ μοι, ἔφη, ὦ Ἄρ.

LIB. II.

cap. 1, 1. De initio modo dictum. In quo certe verba πρὸς ἐπιθυμίαν Iacobsio in libro Socratis nomine inscripto 43. et aliis iure maxime suspecta fuerunt. || Sectiones quartam et quintam ut parum apte interpositas Dindorfius secluserit. Meminisse iuvat loci, quem Hertleinio debeo, Eudoc. Viol. 72. Ξενοφῶν εἶχε πρὸς αὐτόν (πρὸς Ἀριστιππον) δυσμενῶς· διὰ καὶ τὸν κατὰ τῆς ἡδονῆς λόγον Σωκράτης κατὰ Ἀριστιππον περιτέθεικεν. || 5. ὡσπερ] καὶ A. Quod exemplum introducere videri potest, ut 1, 1, 7. || Alterum τῷ μοιχεύοντι Curerio vitiosa repetitio videtur esse. || 9. Libri ἔχειν αὐτοῖς τε, quod Finckhiius 877. defendit, dativum ut cum παρέχειν coniungat,

coll. Antiph. Stob. Fl. 68, 37. Plutarch. Demetr. 52. Ita malim *ἔχειν* abesse. Post Valckenarium Langius *αὐτοὺς τε ἔχειν* usu notissimo, de quo v. I. Strang. Nibb. Arch. 3, 569; Dindorfius *αὐτοῖς* delevit, coll. Hell. 4, 5, 19. 5, 1, 29. || 10. Verba *οἱ κρατοῦντες ἢ οἱ κρατούμενοι* Dindorfius secluserit. || 12. *ἀλλ' εἰ μὲν* Coraes. Libri *ἀλλ' εἰ μὲντοι*. Vid. I. Rieckher. Nibb. 85, 487. Poppo 437, qui deinde etiam *μήτε* ante *τοὺς ἀρχοντας* in *μηδέ* mutari iussit. Cf. An. 4, 7, 11. || *ἀξιώσεις* — *θεραπεύσεις* Schneiderus. Libri *ἀξιώσης* — *θεραπεύσης*, quod nuper defendere conatus est Schramm. Quaest. de Plat. Legg. p. 5. (Glatz 1857) p. 17. || *καθίσταντες* Schneiderus. Libri *καθιστάντες*. Quod esse Eurip. Androm. 635. iam olim indicavi. || 13. *κατακλήω* Dindorfius. V. ann. An. 3, 3, 7. || *Προκορούστας* Vict. A. || *ἐν* del. id. || Libri *ἀμύνονται*, quod Frotscherus Hier. 1, 30. interpretatur: arcere et repellere conantur. *ἀμυντέον* A. *ἀμυνοῦνται* Matth. gr. 481. Coraes. Parum recte alii *ἀμύνονται*. Cf. Krueg. Anal. cr. 1, 148. Hertl. libelli de Diodoro scripti II, 1. p. 11. || 17. Verba *ἐγὼ μὲν γὰρ — ὑπομένειν* damnat Dindorfius uterque. Quorum quidem pars ultima multiplicem interpretum mutationem experta discrimen, de quo agitur, indicat. In diversitate autem scripturae quod minus usitatum est videri potest latere *ἄλλως ἀφροσύνη*, nihil nisi dementia. V. Ruhnck. Tim. 199. Heind. Plat. Theaet. 176, d. ann. Hipp. 3, 1. || 18. *πονῶν* Stob. *φρονῶν* libri. || 19. *χειρώσονται* G. H. Stob. Escor. *χειρώσωνται* cet. || *οἶσοθαι* *χρή* Stob. *οἶσοθα* *χρήν* A. B. || 20. *σώματος* — *ἐργάσασθαι* Stob. *ἐμποιεῖν* Playg. Cob. Mn. 7, 283. N. 691. || *ἱκηαι* A. *ἱκηται* cet. Stob. Esc. || Epicharmi versum priorem Ahrens Diall. 2, 457. ita scriptum vult: *τῶν πόνων πωλοῦντι πάντα τὰγάθ' ἀμὶν τοῖ θεοῖς*, quod scribi solet iam propter pronomen et articulum in suspicionem vocans. Vid. p. 266. Secutus est Lorenz. Epicharm. 259. Alterum ita: *ὦ πόνηρες,*

μὴ τὰ μιλακὰ μᾶσο, μὴ τὰ σκλήρ' ἔχης. Vid. p. 349. Lorenz. l. c. *μᾶσο* etiam Dindorf. Thes. St. 5. 629, c. *μᾶσο* libri complures, Vict. m. alt. Bergk. ZAW. 1835, 955. Verba *μαρτυρεῖ* — *ἔχης* damnant Dindorfii, *καὶ ἐν* — *ἔχης* Valck. al., om. Besario, cuius de interpretatione v. Finckh. 374. Denique vocabulum *τόπων* secluserunt Born. edd. Monac. Lips. Engelm. Vid. Dion. Hal. C. V. 372. Schaef. Dind. Thes. St. 7. 2307, c. || 21. *ἐκ παιδός* R. B. Hirchig. Philol. 4, 362. 9, 728. || 22. *προσιέναι* Stob. *προϊέναι* libri. || *καθαριότητι* Stob. A. B. *καθαριότητι* Dind. Cob. N. 691. Oec. 10, 7. est *σῶμα καθαρὸν*. || *ὄμματ' ἔχουσαν* — *δι' ἧς* Hirsch. Phil. 4, 363. || *ἡ ᾠρα* Stob. Dind. || *ἐπισκοπεῖσθαι* pro *ἐπισκοπεῖν* Stob. Esc. *περισκοπεῖν* Hirsch. l. c. et cum Pluygersio Cobet. Mn. 7, 284. N. 692. || 23. *ποιησάμενος* A. Stob. *ποίηση* B. al. *ἐπί* del. Hirsch. l. c. Cob. N. 653. coll. 29. Dind. || 24. *διάξεις* ed. Paris. a. 1541; *δὴ ἔση* Budaeus, Finckhius 891; *ἀεὶ ἔση* Seidler. apud Iacob. Quaest. Luc. 6; *διατελέσεις* Brodaeus; *διαγενήση* Bornemannus (v. var. scr. Cyr. 1, 2, 15); *δαιτήση* Gottleb. ap. Popp. Thuc. 3, 1, 166; *διοίσεις* Bast. Greg. C. 895. Schaef.; *διοίσει* Dindorfius (v. Cob. N. 693); *διαβιώσει* Cobetus Mn. 11, 143. Quibus omnibus vulgatum *διέση* magis retinetur quam expellitur. || *ἢ ἀκούσας τ. ἢ τίνων ἂν* Cob. N. 693. Dind. Libri *τί* addunt, *ἂν* omittunt. Qua particula omissa cum Stobaeo *ἢσθείης* deleas. || 26. Vocabulum *ὑποκοριζόμενοι* iam veteres explicaverunt, veluti Schol. Plat. Civ. 3. 400, e. V. Bachm. An. 1, 398. Cram. An. Par. 4, 176. Vid. Thes. St. 8. 355, b. Toupit ad Suidam mutatione *μὴ ὑποκ.* reiecta Bernhardt Kiddii Dawes. Misc. 75. traductionem vocabuli ad prius membrum, in quo *δαιμονίαν* scribitur, ceteris conatibus praefert. Post Wyttenb. Plut. 6, 461. Cobetus Prosop. 35. *ὑποκνιζόμενοι* coniecit scribendum, coll. 3, 11, 3. C. H. Thiebout Symb. lit., quas gymnasiorum batavorum doctores post

Bibl. cr. novam ediderunt, vol. 2. p. 133. ὑπὸ κορύζης scribendum opinatus est. Boettigero vero p. 17. voce ὑποκοριζόμενοι Socrates salse perstringere videtur Prodicī in distinguendis vocabulis eorumque discriminibus acumen. || 28. οἱ θεοὶ Stob. Cob. N. 693. || σύν ante πόνοις del. Dind. Cf. 2, 5. || 29. αὐτῆι Hirsch. Phil. 4, 363. Ann. cr. 96. || Alterum ὁδόν om. cod. Meerm., del. Hirsch. 363. Cob. N. 654. || 30. Libri ἐμπύπασαι Stob. Esc. ἐνπύπασαι. Cob. N. 693. Dind. ἐμπύπασαι, ut solent. V. ann. Cyr. 4, 2, 41. || ὀψοποιεῖς B. corr. ὀψοποιίας Tillmanns Misc. cr. 9. μηχανᾶ Hirsch. Phil. 4, 364. || ποιῆς Castalio, libri ποιεῖς, Stob. ποιήσεις. Hirsch. l. c. ποιοίης, Mehl. Conv. 78. πονοίης. || τοῖς ἀνδράσι G. Stob. Steph. Ceteri καὶ ἀνδράσι. Fuit qui καὶ γυν. τ. ἀ. χρωμένη delenda esse censeret. Vid. Schaef. App. Dem. 1, 288. || 31. ἐπαίνου σαυτῆς Stob. Esc. Quod hic et in proximis nonnulli libri, non constanter illi quidem, praebent ἑαυτῆς, hic quidem facilius ferendum. Ubi ἑαυτοῦ ad alteram personam refertur, non obsecutus Batavis Dindorfius eam formam Hell. 4, 1, 35. Cyr. 5, 4, 37. 6, 3, 27. tulit; alia, etiam incerta, v. apud Hertl. Cyr. 1, 6, 35; ad hunc vero locum Dindorfius usum a Xenophonte alienum iudicat. || τρεφόμενοι] Ruhnkenius φερόμενοι. || γίγνεται οὐδέν Schn. οὐδέν γ. Cor. καλὸν οὐδέν Cob. l. c. et qui τοῖς ante ἀγαθοῖς deleri vult Hirsch. Phil. 4, 364. coll. 31. || 33. Ἡράκλεις del. Cob. l. c. || 34. διοικεῖ Stob. Cob. Prosop. 36. N. 693.

cap. 2, 1. αὐτοῦ A. C. Vict. A. ἑαυτοῦ cet. αὐτοῦ Stob. Quocum conferas Cyr. 6, 2, 40. πρὸς τοὺς ἡγεμόνας ἑαυτῶν. Diversum An. 2, 6, 19. || 2. δίκαιον εἶναι, καὶ τὸ ἀχ. libri. δίκ., οὕτω κ. τ. ἀ. Stob. || 3. εἴην ζημίαν Hirsch. Phil. 5, 297. coll. 1, 2, 62. Hell. 1, 1, 15. || παύσαντες libri. παύσαντες Cor. Dind. Cob. N. 693. coll. 4, 2, 6. Vid. Kr. Thuc. 5, 15, 2. ann. Cyr. 1, 4, 23. 6, 1. || 4. γένοιτο H. Vict. A. Vid. ann. An.

4, 5, 25. || 5. καὶ ante μεταδιδούσα del. Vict. A. || τῆς ante συμφέροντα om. C. ap. Gail. Vict. A. τὰ ante κεχαρισμένα Stobaeo debetur. || τίνα] εἴ τίνα Stob. Vict. Brod. Dind. Cob. N. 694. || 6. ἃ μὲν αὐτοὶ ἔχουσιν A. || ὅπως ἂν — γένοιτο id. || 7. εἶπεν B. Vat. 1. Stob. Cet. ἔφη. || εἰ καὶ Voss. εἰ cet. et Stob., qui quod ταῦτα omittit, G. A. Hirschigio ZAW. 1852. 39, 312. probatur. || μητρός altero loco Stob. τῆς μητρός libri. Vid. Herbst. Ien. 1834, 213. || 9. αὐτῆ Matth. gr. 416. Dind. αὐτῆ libri. || ὅτι ἃ λέγει Stob. ὅτι λέγει libri. ὡς ὅτι l. ed. Rom. || 10. ὑγιανεῖς e varietate scripturae librorum Schneiderus effecit. || ἀγαθὰ del. Ernesti, eiecit Dindorf. Cf. 3, 14, 3. || Verba μηδ' ἐπισθαι post ἀρέσκειν illata, in optimis libris et apud Stobaeum omissa, cum Dindorfio damnavi. Cf. Anab. 1, 3, 6. || 13. τοὺς γονέας R. B. Hirschig. Phil. 5, 297. || οὐδέν ἂν πραττόμενον Reisk. οὐδέν ἂν γενόμενον Cob. N. 694. || 14. συγγνώμονάς σοι εἶναι del. G. A. Hirschig. Emendatt. in Stob. ZAW. 1852. 39, 312. || οὐ ante φυλάξῃ del. etiam Vict. A. || φίλον ἂν Cob. N. 690. V. ann. ad 1, 6, 2.

cap. 3, 1. ἀδελφούς libri, ἀδελφόν ed. Paris. Pluyg. Cob. Dind. Vid. Bernh. Synt. 62. || 2. δύναται A. B. δύναται cet. || τὰροῦντα Zeunius, ut est Conv. 4, 35. ἀροῦντα 1, 2, 1. Oec. 2, 8. || 5. τὸ διαφέρον R. B. Hirsch. Ann. cr. 77. De μέγα ad διάφορον addito v. A. Lentz. ZAW. 1852. 27, 220. Cf. An. 4, 6, 3. || τοῦ παντός Coraes, Hirsch. Phil. 5, 297. Cuius frater ZAW. 1852. 43, 343. verba καὶ πᾶν τὸ ἐν. εἶη exulare iubet. || 6. ἀρέσκει etiam Vict. A. || 9. ἂν del. Vict. A. Cf. 6, 2. Cyr. 2, 3, 13. 5, 3, 23. || αὐτόν del. Pluyg. Cob. N. 695. Tuitus sum Quaest. 1, 4 sq. Vid. Merz. 2, 12. Dind. || 14. ἄρξαι ἔφη A. ἄρξαι malit Vullerus 40. abesse. || φίλιαν B. al. Stob. φύσιν A. πρᾶξιν Voss. || ἐξεργάσασθαι B. Stob. || 16. ἐντυγχάνοντα G. A. Hirsch. l. c. || καθήμενον Stob. οὐ κ. libri. || 17. ἐπιδειξαι del. Cob. N. 634. Dind. De infinitivo pro

participio addito Buechsenschuetzianus Phil. 18, 271. comparat 4, 4, 18. ac deinde repetit *κινδυνεύει επιδείξει*. Vid. Matth. gr. 549. 6, 2. Bernh. Synt. 479. Mehlh. Hal. 1883. Suppl. 110, 878. *ὦν* pro *αἴνας* scribi vult G. A. Hirsch. l. c. || *φιλωνικήσει* C. Gail. Ern. Cob. 691. Dind. Quo modo male sanam orationem exsistere dicit Frankius Phil. Suppl. 1, 470 sq. || 18. *ἀλλήλων* libri. *ἀλλήλων* Cob. N. 695. *ὦ* — *ἀλλήλων* Dind. *ἀλλήλων* Iunt. Quod scribendum videtur: cf. An. 1, 8, 17. *διαχέτην τὸν φάλαγγα ἀπ' ἀλλήλων*. || *ἐπὶ τῶν συνεργῶν* R. B. Hirsch. Ann. cr. 101. || 19. *ἔφυσεν ἄνθρωπος* Cob. N. 654. || *καὶ* ante *δοκοῦντες* om. B. al. Stob. *καὶ* post *ἄμα* item a Stobaeo omissum Finckhiius ASchZ. 1829, 891. tuetur collato Hierocle Stob. Fl. 84, 20, *τά* ante *ἐπ' ὤφελσιν* delet coll. eiusdem Comm. in Eur. carn. 6. p. 61.

cap. 4, 1. C. Gail. *εἴη*, *cot.* *ἄν εἴη*. || *τῆς τῶν ποιῶν πράξεως* Schneiderus. || 7. *οἱ* ante *ἐφ' ἑαυτοῖς* addidit Hindenburgius. || *πρὸ τοῦ φίλου* Schneiderus. Libri *πρὸς τοῦ φίλου* vel *πρὸς τοὺς φίλους*.

cap. 5, 2. *ὥσπερ καὶ οἰκετῶν* Voigtlaenderus. || *δυοῖν* Viet A. Cob. N. 696. *δύο* *cot.* Aut *δυοῖν* *μναῖν*, ut Vect. 3, 10, aut *δύο* *μναῖν* scribendum esse dixi ad Cyr. 4, 2, 36. Duplex dualis est Hell. 5, 4, 49. An. 7, 5, 9. RLac. 13, 6; at *δύο* *μητῶν* An. 7, 6, 1. al. Vid. Elmsl. Eur. Med. 798. Soph. O. C. 531. Fr. Zander. De vocabulo *δύο* diss. 2. (Regim. 1845) p. 15 sq. qui scripturam *δύο* *μναῖν* ut unum Atticorum exemplum non flexi *δύο* ad dualem accedentis damnat. Saepius vero a Xenophonte *δύο* cum plurali coniungi docet Schwidopius Obs. in Hell. 3. || *προτιμήσαιμι* *ἄν* Cob. l. c. Dind. *καὶ πόνων* hic secluit. Docte, ut solet, de his verbis disputavit Finckhiius 377. Cf. Thuc. 1, 83, 2. 3, 40, 6. interpret. Dem. Ol. 1. in. || 5. *καὶ ἀποδίδωται* vel *κ. ἀποδᾶται* libri. *καὶ ἀποδίδεται* cod. Voss. *ἀποδίδεται* Cor. Cob. N. 647. Dind.

cap. 6, 1. *ἐπιχρησάμεν* Dindorfianus, cuius annotationem v. ad Cyr. 8, 1, 1. Ea forma ibi est 5, 3, 31. 8, 1, 1. altera apud eundem 4, 5, 49. 5, 3, 2. 7, 5, 56. || 5. *ἔστις* — *εἴη* A. *ἔς* — *ἢ* vel *ἔστί* *cot.* || *ἄνευ* A. Vindob. XI. Vulg. *ἄνευ*, de quo v. Welek. Mus. Rheu. 3, 405. || *φιλόνητος* Ern. Cob. N. 696. Dind. Libri *φιλόνητος*, quae forma quaeritur nam *φιλωνήτης* dicenda fuerit. Tuetur tamen Frank. Phil. Suppl. 1, 472. || *λαίπεσθαι* Cob. l. c. Dind. Vid. ann. REq. 3, 8. Bern. Cyr. 6, 2, 87. ed. Schn. || 7. *καὶ* B. *καὶ* — *χρησάμεν* etiam Dobr. Adv. 1, 137. *καὶ* — *χρησάμεν* cum Valckenario Cob. Mn. 7, 289. 9, 372 sq. N. 697. R. Schneider. Quaest. Xen. 35. || 9. *λαγῶς* Dind. Nunc ita scribunt: *ὁ λαγῶς*, *τοῦ λαγῶ*, *τὸν λαγῶ*, *οἱ λαγῶ*, *τῶν λαγῶν*, *τοὺς λαγῶς*. Neque vero accentus neque terminatio ubique in libris constat. V. Bern. ad Cyr. Schn. 1, 6, 40. de ace. sing. ann. ad Vect. 3, 3. de gen. pl. ad 10, 2. || *οἱ κάπροι* Ernesti. Quod scripti non habens meliora. Libri *οἱ ἔχθροι*, quod G. Hermannus in *οἱ ἔχθροι τόποι* putabat mutari posse. || *οἱ τοιαῦτα πάσχοντες* A. Ea verba librario debere existimat Finckhiius 372. || 10. *ἀντοῖς* Y. Dind. Vulg. *ἀντοῖς*. || 11. *τοὺς* del. Viet. A. || 12. *οὐκ ἀλλὰ* in responsis, 13. 4, 6, 2. Genv. 4, 2. Contra *οὐ*, *ἀλλὰ* Cyr. 2, 3, 8. 5, 5, 31. Vid. Lob. Pathol. 2, 218 sqq. Mem. Fr. com. gr. 3, 516. Hertl. Obs. Hell. 3, 8. || 14. *μέλλουσαν* Heindorf. Libri *μέλλουσαν*. || *λέγειν τε καὶ πράττειν* del. Schuets. Schn. Dind. || 17. *ὁ ταράττει* *σε* Iunt. Ald. G. H. Quis scripturae fides optimorum librorum interpretatione *οἶδα*, *ἔφη* ὁ *Λακρῆτης*, *ὁ ταράττει* *σε* confirmatur. *ἔφαρται* *σε* Cob. N. 654 sq. Qui pronomen *ὁ* intelligi posse negat: notissimum hodie graecismum vocat Bornemannus. || *τὰ καλά* Cob. 697. Libri *καλά*. || *οὐδέτιός* A. || 22. *πόρου*] *πόρου* Heindorfius. || *καταρῶν* libris comprobatur. Quod in aliis (etiam in A) est *συκαταρῶν* Strabius 16. et Meutnerus 805. tuentur,

quia in re continentia cernatur, exprimi dicentes verbis ἔστε μὴ λυπεῖν. || 23. νομίμως Castaliq. Libri νομίμων. || 25. καί ante ἀρχάς malim ego quoque abesse. || 27. ὅτι εἰάν R. B. Hirsch. Phil. 5, 295. || ἴν' ἐθέλωσι probabiliter Dindorfius scribi volebat. V. ann. 1, 2, 9. || ἐλάττωνος δὲ τῆς Hirsch. l. c. Cob. N. 697. | ἐργασίων marg. B. Beneficis Bessario. Correxerit Ernesti. Libri ἐργασίων. || 28. καί post ἐναῖναι B. punctis notat, post Leonclavium plerique damnaverunt. || 29. τοῦ θεοῦ ἀνθρώπους Curerius. || 32. οὐν om. A. post ὡς transponit Cob. l. c. θάρρει οὐν Vict. A. || προσθήτω Cur. Antea πρὸς τὸ στόμα om. edd. vet., repetant libri meliores. De sententia loci v. post Straub. 17. optime disputantes Meutzner. 806. et Finckh. 380. || 33. φίλος αὐτῷ Hirsch. Ann. cr. 95. || 34. ὁ Σακράτης δηλονότι post prius ἐφη scholion Victorii est, non est varietas scripturae, v. Finckh. 375. || 36. προσηγορίας Valck. Eur. Hippol. 589. Cob. Dind. Vid. Lob. Phr. 256. || ἐθέλει ἐπαινεῖν optimi. ὠφελεῖν ἐπαινοῦσας B corr. Born. ἐπαινεῖν Cob. V. 154. N. 697. Dind. || 38. εἴ τινα A. εἰ αὐτοῦ id. m. sec. Born. || 39. οὕτως οἶμαι δεῖν θεοῦ ἡμᾶς e cod. Voss. scripsit Ernesti. Librorum scriptura admodum dubia. οἶμαι δεῖν ἡμᾶς ταύτη θεοῦ εἶναι marg. ed. Rom. οὕτως οἶμαι δεῖν ποιεῖν ἡμᾶς Brodaeas, sic esse faciendum arbitror Bessario.

cap. 7, 1. Aristarchum praetorem Ol. 92, 1. quum Bergkii De com. ant. 344, hoc loco (vid. sect. 2.) et qui est Hell. 1, 7, 28. commotus, rursus post Quadringentorum dominatum populari statu Athenis vixisse contendisset, Vaterus Nibb. Suppl. 9, 67. alterum locum nihil docere demonstravit quam datam Aristarcho esse diem, qua se defenderet, hac autem causae defendendae facultate aut non usum esse aut quum uteretur perisse. Quum vero Lycurgus Leocr. 164, 17. Aristarchum supplicio affectum esse narraverit, inde C. Fr. Her-

mannus De Eupolidis Autolyco ann. 11. apparere dicit, qui h. l. cum Socrate colloquatur, aut eum alium hominem habendum aut colloquium non cum Bergkio ad Thrasibuli, sed cum Vatero ad Quadringentorum tempora referendum esse. || 2. τέτταρας καὶ δέκα Dind. τεσσαράσκαδεκα Steph. 1. τεσσαρεσκαίδεκα vulg. || 3. οὐ δὲ πολλοὺς] ἴσως ὀλίγους s. v. r. B. || 7. ἐργασίαν] ἐνάργειαν A. B corr. || 8. ἐπιμελησόμεναι E. ἐπιμεληθασόμεναι est. || ὠφελήσόμεναι Cob. N. 697. Dind. || 10. ἐργάσασθαι Schaefer. Mel. cr. 55 Cor. Dind. ἐργάζεσθαι H. ἐργάσασθαι cet. || 11. ὑπομενεῖν Stephanus, Schn. Dind. Cob. N. 256. 697. Libri ὑπομένειν. || 13. οἶν B corr. Iunt. Ald. δὲν cet. Cf. τὰς οἶς Cyr. 5, 2, 5. Hell. 6, 4, 29. An. 6, 2, 8. Solutas formas Ionismi tuetur Kuehnerus.

cap. 8, 1. ἀφροδίτην μὲν Hindenburgius, quem plerique secuti sunt, etiam Cobet. Mn. 7, 287. 11, 121. N. 695. ἀφροδίτην A. quo Creuzerus De Xen. hist. 107. Eutherum dicebat suam suorumque calamitatem dolere. || 2. οἶμαι ἂν Schneid. πόσον ἂν Cob. N. 650. || οὐ πολὺν γε delete χρόνον id. || 3. τῷ del. Dind. || τοὺς καρπούς A. καρπούς cet. || 5. μὴν post ὅλως delet etiam Vict. A. || χαλεπὸν μὲν γὰρ Hirsch. Phil. 5, 304. V. ann. Cyr. 4, 3, 21. An. 3, 2, 23. 5, 6, 9.

cap. 9, 4. De Archedemo et de huius loci ratione v. Cob. Prosop. Xen. 47 sq. Meier. De Arist. Ran. comm. 2. p. XV. et Encycl. Hal. 3, 9, 174. Dedi librorum scripturam non omni illam quidem dubitatione carentem. φιλόχρηστος τε καὶ ἐφνέστερος ὢν ἀπὸ τ. σ. λ. cum Vossiano alii scriptum ediderunt. φιλήν καὶ ἐφη Saagius p. 21. || Libri ἀφελὼν εἶπωκε. Coraes ἂν εἶπωκε aut εἶδιδου postulat. Scripsi hoc cum Dindorfio. || 5. αὐτῶν τινα cod. Voss. προσκαλεῖτο A. quod de intentata, non effecta vocatione in ius Finckhii 373. interpretatur. Ceteri libri προσκαλεῖτο vel προσκαλεῖσάτο.

cap. 10, 1. σοι optimi, σε E. H. ut Cyr. 1, 4, 13. Cf. Oec. 2, 14. || ἀνασώση A. ἀνακομίση B. || 3. Hermogenem spurium Hipponici filium fuisse, reiectis olim a se et Kruegero in editione Symposii Herb- stiana expositis opinionibus, censet Meierus Opusc. 1, 237. V. C. Fr. Herm. Script. acad. 1845. Vater. Nibb. Suppl. 9, 75. Cob. Prosop. 64. || παραμόνιμον Valckenarius. Libri παράμονον. Quae deinceps sequuntur verba καὶ — ποιῶν Schuetzius aliique deleverunt. || 5. καλῶς τε Schneiderus coll. 3, 3, 4.

LIB. III.

cap. 1, 1. pro ὅτι Dindorfius ὡς vel ὅπως expectabat, v. p. VII. Ox., verba ὅτι — διηγήσομαι sus- pecta dicens. Quae quod Stobaeus praetermisit non magis mirum est quam quod iis praetermissis scripsit ἀκούσας δέ. || Verba ἐν τῇ πόλει del. Cob. N. 656. Dind. Minus pla- cent deinde repetita, ubi ἐν Cobet- tus deleri voluit, delevit Dindorfius. || τυχεῖν Stob. τυγχάνειν libri. || προσέπαιξεν libri aliquot, etiam meliores. Quam formam Heilandus tuetur De dial. Xen. 6. || Librorum varietas καὶ οὕτω vel καὶ οὕτως vel καὶ ὡς ante στρατηγεῖν praebentium postulare videtur, ut altera vox de- leatur. οὕτω καὶ ὅδε paullo post Herbst. al. Conferri quidem possint loci quales sunt Plat. Alc. 1. 117, b. Thuc. 5, 76, 2. Sed de καὶ apud Atticos notioni suae non postposito v. Haupt. Obs. cr. 55 sqq. || 6. δεῖ Stob. ἃ δεῖ libri. || 8. τοὺς τε πρώ- τους ἀρίστους δεῖ τάττειν καὶ τοὺς τελευταίους libri. πρώτους μὲν τοὺς ἀρίστους δεῖ τάττειν καὶ τελευταίους Hirsch. Phil. 4, 364. Ann. cr. 101. πρώτους τε τοὺς ἀρ. δ. τ. κ. τ. Cob. N. 699. τοὺς ἀρίστους δεῖ πρώτους τ. κ. τ. Dind. πρώτους δεῖ ego. || μὲν τῶν Stob. μὲν αὐτῶν libri. δε

αὐτῶν Voss. || 9. σε τοὺς τ' ἀγα- θούς Hirsch. Phil. 4, 365. || 10. εὐερέστοι Dindorf. εὐαίρεστοι libri. || 11. ταγματῶν Stob. Quod vocabu- lum Dindorfius atticum esse negat. Vulg. τακτέων.

cap. 2, 1. ὄϊς libri et Stob. || τοῦτ' αὐτοῖς ἔσται altero loco Hirsch Phil. 5, 311. || 3. μόνου ἑαυτοῦ id. 300. || 4. στρατηγόν del. Cob. N. 656. στρατηγεῖν B. || κατέλειπε Stob. κα- τέλιπε libri.

cap. 3, 2. ἐφ' ἣν Cob. N. 699. coll. Plat. Menon. 90, b. Libri ἐφ' ἧς. || 5. αὐτούς om. Stob. || 6. πόλεμος Vict. uterque, Stob. Vulg. πολέμοιο. Vid. ann. Hipp. 1, 5. || 8. πείθονται Stob. Inde πείσονται Cob. || 9. Li- brorum scripturam ἐν πλοῖω οἱ πλε- οντες correxit Cob. N. 657. Cf. Oec. 8, 15. οἱ πλείοντες etiam Hirschigius Ann. cr. 101. debebat. || 10. πρὸς τούτῳ etiam Vict. A. || 11. Alterum μάλιστα del. Dind. Apud Stobaeum μάλα est. Cf. 3, 6, 17. || 12. εἰς ex ἐκ natum suspicabatur Dobreis Adv. 1, 137. || Schneideri senten- tiam de certaminibus τῆς εὐανδρίας improbat Meier. Encycl. Hal. 3, 10, 281. Vid. Opusc. 1, 342 sq. Bergk. Comm. de com. att. rell. 41. Herm. Saupp. Comm. de inscr. panath. (Gott. 1858) p. 8. || 14. Libri fere inter διενέγκοιεν et διενέγκειεν va- riant. Unde ὡς ante πολὺ deleteo, quod etiam Pflugk. Sched. cr. (Gedan. 1835) p. 37. sustulit, διε- νεγκεῖν Reiskius. ὡς πολὺ ἂν καὶ τοῦτο διενέγκειεν τῶν ἄλλων Fin- ckhius 378. || 15. ἀφελήση B. ut 7, 9.

cap. 4, 1. ἔχω Cob. N. 658. Libri ἔχων, quod Buechsenschuetzius Phil. 18, 321. comparato loco Aristoph. Pac. 355. tueri se posse putat. || 3. φιλόνηκος B. corr. al. Cob. N. 692. φιλόνηκος Dind. Frankius Phil. Suppl. 1, 472. hoc uno loco pluri- mis interpretibus de priora forma

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Voss. ἤτων ἢ τ. ἐν. Hirsch. Phil. 4, 365. Ann. or. 102. Cob. N. 659. || 9. πεζὴν Dindorfus. V. ann. Cyr. 5, 8, 38. Altera forma, ubi non de ipsis hominibus dicitur, relicta ibi 1, 8, 15. 4, 3, 14. Dubius locus 2, 4, 18. Cobetus vero etiam Hell. 5, 1, 85. 6, 3, 18. correxit. εἴη τε τῆς πόλεως πεζοῦν καὶ ἑαυτοῦν Hirsch. Ann. l. c. Alterum quidem τὴν om. B. || 10. Altero loco συμβουλεύσει Voss. Cet. συμβουλεύσειν, B. συμβουλεύσει. || 12. ἀνίσταμαι Viet. A. B. || 13. τούτου marg. B. Cet. τοῦτο. || 14. οἴων Hirsch. Phil. 4, 365. V. ann. 4, 1, 2.

cap. 7, 3. ἄς οὖναι Cob. N. 258. || 4. ἰδίᾳ τε καὶ δημοσίᾳ διαλέγεσθαι, ὅσοι οὐδὲ ταῦτ' ἰδίᾳ τε καὶ ἐν τῷ πλήθει ἀγασσέσθαι B. Quam scripturam defendit Straabius 20. || 6. ἀπόθενται Cob. N. 701. Dind. ann. Aliter alii iudicant, veluti Voemadius in Demosthene, Classenius in Thacydide. || 7. ποιῆς ποιῆν Cob. N. 680. || οὐ γὰρ Schneiderus. Libri οὐ γὰρ.

cap. 8, 1. πεποιημένος Schneiderus. || 4. προβάλλεσθαι B. Hertl. Ceteri προβάλλεσθαι. || 6. αὐτῶν B. || 10. καταφύγει Cob. N. 701. || Verba προσούξασθαι et προσεῖναι sedem suam mutare volebat Fr. Frankius. || De vocabulis γραφαί et ποικίλαι et de interpretatione illius a Rad. Rochetto (peintures à sujets), huius a Letrennio (marmor insitivum vel pavementum musivum) facta v. Welcker. Hal. 1836. 181, 215sq. G. Herm. Opusc. 5, 221. Cf. Oec. 9, 2.

cap. 9, 1. ἀνδρῶν hic et infra codices aliquot habent, etiam Stobaeus Escorialensis. || 2. ἐν ante πάλτασ et τόξοις om. Stob. Vid. ann. Cyr. 7, 3, 13. || 4. Libri ἀλλὰ τὸν — καὶ τὸν vel ἀλλὰ τὸ — καὶ τὸ. Heindorf. ἀλλὰ τῷ — καὶ τῷ. Alii aliter loco posse subveniri putarunt. || νομιζοι· οὐκ ἔγνωσ,

ἀλλὰ, ἐφη Curer. Hipp. p. 103. || 5. γρ. μὴ ἐπισταμένους vel ἐπ. οὐ Viet. || οὕτω — ἀμαρτυρῶν etiam Frankio subditiva videbantur. Sed qui de philosophia morali in Xen. de Sect. commentariis tradita scripsit L. Dissenius p. 19. hunc locum multum ab interpretibus reprehensum sanum habet. || 6. Cobetus Mn. 7, 279. Plaudo, inquit, Ruhnkenio, qui ἀδ(α)μυσίνην in lucem revocavit. Is enim quod apud Antiatt. Bekk. 80, 6. est ad vocabulum ἀδ(α)μυσίνην retulit. Non plaudebat Büttmannus Lexil. 2, 137. || δ μὴ Viet. μὴ δ cet. || 8. αἰ Vat. 1. Cet. αἰ vel αἰα. Stob. om. Stephani δὲ probat Finckhiius 379. coll. An. 3, 1, 88. || 9. Voss. ποσειδωνας μὲν τε ὄλων ἀπαντας, σχεδίζοντες μὲν τε (Schneid. μύστοι) || 11. Post ἐπιμαλίσθαι cum Heindorfio intelligunt αὐτοὺς ἐπιμαλόνους, etiam H. Saupp. Plat. Protag. 311, d. Contra Seyffertus: denique ceteros omnes, quibus aliquid curandum esset, si se ipsos perites ducerent, principes esse. Cui ad stipulatur interpretes Engelmannianus. Post ἐπιμαλίσθαι vere Meinckius apud Stobaeum comma habet. || 12. μὴ κείνηται — λέγοντι servavit Stobaeus, libri omittunt. Sed κείνηται utrimque Stob. Viet. Cob. N. 701. || ζῆμῶστας Dindorfus. || 14. ἐν πρῶτον libri, addito αἰνα Viet. A. B. ἐν πρῶτον Stob. Cob. Dind. || ἔγνω, ἐφη, πράξιν καὶ τύχην ἡγοῦμαι εἶναι Stob. Esc.

cap. 10, 1. γραφικὴ εἰκασία B. ἢ εἰκασία cet. ἢ γραφικὴ Stob. Cob. N. 701. Dind. || γαστρον] Dind. φασά. V. ann. 4, 3, 3. || 3. τό ante πειθανάγατον addit Stobaeus, τὸ post hoc vocabulum omittit. || 4. πρὸς τῶν Mehl. Conr. 105. Pronominis in generalibus quas vocant sententiis plurali numero dicti exempla Hell. 1, 7, 6. 4, 8, 4. 6, 4, 27. 7, 5, 3. Vect. 1, 6. || 6. ἀ-

λοισι] παλαι οὖν Dindorf. || ζωνι-
 νος Schneiderus. || 7. και τα τε
 κωρα Vict. A. || 8. η̄ ὄψις Stob.
 ὄψις libri. || 10. ἀποθεσμενίων Schneid.
 Libri ἐπιθ. || 12. φ̄ ἐν Ernesti. Libri
 φ̄ ἐν || 14. ἔργον] ἐγὼ B.

cap. 11, 1. Verba ἢ ὄνομα ἢ
 θεοδότην secluit Dindorfus, cui in
 his dativi incerti videntur. V. ann.
 An. 1, 5, 4. De nomine v. Athen.
 5, 220, f. 13, 588, e. ubi Laidis no-
 men eiciendum dicit Cob. Presop.
 82. || 4. τὴν μιστήρα Hirsch. Ann. cr.
 102. || 5. ἢ οἶον Stephanaus. Geni-
 tivum Haasius 179. explicat ἢ οἶον
 (οἶον). || πρόσπτηται Cob. V. 265. N.
 701. Dind. Libri πρόσπτηται. || 7.
 τοὺς φίλους Hirsch. l. c. || 8. ἀνευ-
 ρόκουσαν Id. ubi Εὐρύκταν, inquit,
 qui forte intemit, ἀνευρίσκω qui
 data opera. Sed v. Dindorf. || 9.
 ἔβαλε Cob. N. 702. μηχανᾶσθαι
 dum futuro 3, 3, 8, cum con-
 iunctivo 2, 8, 9. 6, 25. || 10. πρ-
 πλεγμένον Hirsch. Misc. ph. nov.
 str. 1, 119. || τὸν δ' ἐντεφρῶντα
 Cob. N. 660. Dind. Libri τὸν δὲ
 τεφρῶντα. || ἀριστοί Schneiderus.
 Libri ἀριστοί. || ἀναπισσάσι Cure-
 rius. || 14. οὐ βουλομένη Weiskius.
 μή φαίνοσθαι Cob. l. c. Libri ne-
 gationem om. || 17. και ἐκφδῶν
 om. C. H. del. Viet. A. || 18. φιλ-
 τήν Dindorf. V. ann. Anab. 1, 9,
 23.

cap. 12, 1. τε post νίον del.
 etiam Vict. A. deest in C. qui de-
 inde γὰρ pro μὲν. || 4. Alterum δὲ
 ταῦτα omisit Bessarid, damnant
 Valck. Schn. Dind. || 6. δεκσῑ ἐλα-
 χιστῆ τοῦ σώματος χρῆσῑ εἶναι
 Hirsch. Ann. cr. 102. Quod Din-
 dorfus recepit sine τοῦ. || 7. κί-
 νησε τὴν ἀσέβειαν sustulit Dindor-
 fus. || 8. Libri γηραῖσι. Vid. Buttm.
 gr. 2, 98. γηραῖσι Dindorf.

cap. 13, 1. ἀπειν Vict. A. Ern.
 Dind. Libri ἀπειν. || 4. Libri βλα-
 κώτατος. Alii ex Athenaeo 7. 277,

d. βλακώτατος aut etiam βλακω-
 τωτατος scribi volunt, veluti Mehlh.
 gr. p. 200. G. Dind. Thes. St.
 Buttm. gr. 1, 261. Scripsi βλακώ-
 τωτατος cum L. Dindorfis, ut βλα-
 κωτώτατος est in B. 4, 2, 40. Nisi
 forte Athenaei formam Iusu quo-
 dam quatuor adiectivorum defen-
 dere voles. || ἔφη ante πότερος Vict.
 A. C. || 5. τὸ δὲ μιᾶς ἡμέρας Vict.
 C. || 6. Libri και πῶς τε. Hindenb.
 και πῶς δὴ. quod dicebantur Flo-
 rentini habere. || δευσῑ Cob. N.
 702. Libri δευσῑ. || τοσοῦτον B. C.
 Viet. A. Braitenb. Hell. 4, 6, 18. p.
 XXVIII.

cap. 14, 1. τε post γαχίνοντο in-
 seruat Schneid. Herbst. al. || 3.
 τὸ ὄψον αὐτό recte, ut alia, Vict.
 C. || 5. Verba ἅμα πολλὰ ἐσθίων
 και secluit Dindorfus. || 7. Inver-
 sio infinitivorum τὸ ἐσθίον — εὐα-
 χεῖσθαι a Reiskio facta, etiam a
 G. Dindorfis Demosth. 1. p. LXII.
 ed. Lips. comprobata, vel solius
 articuli εὐαχεῖσθαι — τὸ ἐσθίον
 ab aliis, veluti a Corae, commen-
 data placuit etiam Cobeto N. 661,
 non videtur Westermanno placere
 Dem. 23, 33, ubi idem Reiskius
 verba τὰ γὰρ ἀποινα χρεῖματα ὠνό-
 μαζον οἱ παλαιοὶ inverti voluit. ||
 μηδὲ Dindorfus. Libri μήτε V. ann.
 2, 1, 12. An. 4, 7, 11.

LIB. IV.

cap. 1, 1. Libri τῷ σκοπομένῳ
 τοῦτο και εἰ μετρίως. Secutus cum
 Dindorfis sum Stobaeum, cuius in
 libro Escorialensi quod est τῷ
 σκοπομένῳ τε και μετρίως αἰσθη-
 μένῳ omissis quidem ὅτι — ἐκείνον
 confirmat certe si coniunctionis
 eiectionem etiam ab Hartungio
 Partt. gr. 1, 140. postulata. Ce-
 terum huius quoque libri exordium
 quum parum congruere videatur
 cum iis, quibus praefigatur, aliter
 fuisse a Xenophonte conformatum

dicit Dindorfius XXIX. ed. Ox. Cf. ed. 3. Lips. IX. || 2. ἃ μάθοιεν Stob. ἃ ἄν μ. libri. τῶν μαθημάτων τούτων Stob. Esc. || οἶκον Hirsch. Phil. 4, 365. V. ann. ad 3, 6, 14. Voemel. Dem. f. leg. 249. p. 646 sq., qui discrimen utriusque vocabuli negligi h. l. negat. — Pertinet vero hic quoque locus ad controversiam inter C. Fr. Hermannum (script. acad. Marburg. 1835, IV. 1841, VIII.) et A. I. F. Henrichsenium (script. schol. Flenopolit. 1840, 21. 1844, 21.) de Socratis Xenophontei a Platónico diversitate ortam, de qua in praefatione ad Convivium dicitur, non tantum illos hac in re inter se discrepantes quantum videntur. || 3. ἦει Vict. C. || γίνονται id. || ἀχθίσσας Vict. A. C. || Libri γιγνομένας, etiam Stobaeus, γενομένας Schneid. Hirsch. 366, qui antea τὰς εὐφροστάτας, φιλοπόνους τ' οὔσας καὶ ἐπιθετικάς τ. θ., καλῶς μὲν ἀχθ. || 4. γίγνεσθαι utrobique Stob. Esc. || πλεῖστα — γίγνεσθαι addit Vict. || δυσαποτρέπτους εἶναι Stob. A. Esc. || 5. οὗτε Stob. οὔτε libri. πράττειν δεῖν πράττειν Bryl. 2. οὔτε πράττειν om. Vindob. καὶ post οἶεται om. B. || Libri ἢ καλῶς ἢ ἱκανῶς, Stob. ἱκανῶς ἢ καλῶς, Cob. N. 702. καλῶς, coll. An. 3, 2, 3, Dind. ἱκανῶς. cap. 2, 1. Priore loco ἐν σοφία B. ἐπὶ σ. cet. || οὐπω Castalio, libri οὕτως. || 4. ἀπὸ ταύτομάτου marg. Steph. ἀπ' αὐτ. libri. || 5. ἐπιτήδειον — ἐντεῦθεν om. Bessario, del. Ern. Dind. || 6. περιβαλεῖσθαι Cob. N. 702. || 7. τοσοῦτω γε id. 684. V. ann. 1, 2, 3. || 10. πάντα B. al. Vict. C. || 12. ἔφη ante τῶν δικαίων del. Vict. A, quod est post τί οὖν non delet. || ἄν διεξηγήσασθαι Vict. C. ἄν ἐξ. Stob. Libri διεξ. (B.) vel ἄν διηγῆσασθαι. || 13. ἐνταυθεῖ Dind. ἐνταυθεῖ vel ἐνταυ-

θεῖ libri. || θῶμεν Mead. Dind. τι θῶμεν cet. || 14. τό ante ψεύδασθαι addit Ernesti. Articulum Stephanus ter deleuit. || κακουργεῖν] κλέπτειν Stob. Cob. || τῇ δικαιοσύνῃ etiam Vict. C. || 17. ποτέρως etiam priore loco Dind. Cob. — De mendacio Platonicos locos componunt Tennem. 4, 130. Herm. 1, 517. ZAW. 1842, 538. Consentit Xenophon, paullulum, ut videtur, a disciplina magistri recedens Cyr. 1, 6, 31. || 18. ἀπλοῦςθαι Dind. || 19. ᾧμην Stob. ᾧμην libri. || 20. φαίνεται etiam Vict. A. || 22. τῶν τὰ τοιαῦτα Stob. Cob. 703. || 24. ἦδη Dind. Libri ἦδειν, quod apud eundem est Anab. 3, 1, 20. 7, 6, 12. Cyr. 1, 6, 43. 5, 5, 21. Hell. 2, 3, 39. Apol. 5. al. Fluctuant in his formis libri et editiones, Cyr. 1, 3, 10. An. 7, 8, 4. Oec. 15, 7. al. || 27. τοῖς ante κακοῖς del. Vict. C. || 28. De verbis καὶ προῖστασθαι τε v. H. Saupp. Ep. cr. ad Herm. 82sq. || πάντα om. Stob. || 29. εἰδότες ἃ ποιοῦσι etiam Vict. C. || ἑαυτοῖς τούτοις et ὅσαι ἐάν e Stobaeo correctae sunt. || 31. αὐτό cum Stobaeo del. Cob. N. 703. || 32. οὐ μᾶλλον Vict. C. τι μ. Stob. τι μ. Brod. || 37. δημοκρατίαν δυνατὸν εἶναι Vict. A. || Verba καὶ δῆμον — ἔγωγς unus B. servavit. || 38. γὰρ post οἶδα om. Stob. || 39. τοὺς μὲν τυράννους] τούτους μὲν Cob. 704. τοὺς μὲν Buechs. 292. || 40. κράτιστον Vict. C.

cap. 3. Hoc caput Xenophontis esse negat Dindorfius ed. Oxon. X sqq., quo cum quarti prooemio et fine sublato disputatio cum Euthydemo et quae sequitur cum Hippia apte coniungi videantur. Quae acute disputata de quarto capite probabiliora haberi debent quam de tertio, quo disputationum decursum interrumpi negat Buechsensch. Philol. 22, 697. Nec vero

haec additamenta, si quidem sunt, multo ut perhibentur recentioris aetatis sunt, sed satis antiqua, certe Stobaeo, Clemente, Cicerone, Dione Chrysostomo, Philodemo antiquiora. Interim hoc caput, quod nihil magnopere continet, quod ab ingenio Xenophontis abhorreat, uncis liberavi. — 1. *δεικτικούς* Vict. C. *δικανικούς γίγνεσθαι* Cur. REq. 11, 6. p. 105. coll. 1, 2, 48. Sed cf. c. 7. || 2. *δηγοῦνται* Herbst. Cob. N. 661. 682. coll. 1, 4, 1. Apol. 1. Sed cf. Geel. De Apol. comm. 27. || 3. De Porsoni sententia (Tracts 390) a Dindorfio ad h. l. et p. XI. et ad Cyr. ed. 4. Lips. XIII. exposita scribendum ipsi videtur *φάου* pro *φωτός*, ut Cyr. 4, 2, 9. 26. Oec. 9, 3. et *φανός* pro *φωτεινός* sectione proxima et 3, 10, 1. || 6. *ἄξιον ὄν* Dobr. Adv. 1, 137. Pluyg. Cob. Mn. 7, 295. N. 703. || *καὶ φυτεύειν* libri. *συμφύειν* Stob. || 7. Post *φιλανθρωπία* liber Meermanianus haec habet a quopiam, qui aëris commemorationem desideraret, parum scite addita: *τὸ δὲ καὶ ἄερα ἡμῖν ἀφθότως οὕτω πανταχοῦ διαχῦσαι οὐ μόνον πρόμαχον καὶ σύντροφον ζωῆς, ἀλλὰ καὶ πελάγη περᾶν δι' αὐτοῦ καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἄλλος (ἄλλους) ἀλλαχόθι καὶ ἐν ἄλλοδακῇ στελλόμενος (στελλομένους) πορίζεσθαι, πῶς οὐχ ὑπὲρ λόγον; Ἀνεκφραστον.* || 8. *ἐνθα μάλιστα ἄν* Vict. *ἐνθα ὧν μάλιστα* libri. *ἐνθεν μάλιστα ἄν* Hirsch. Ann. cr. 104. coll. Symp. 6, 7. || 9. *ὑπενέγκοιμεν* C. Vict. A. C. *ὑπενέγκαιμεν* cet. Alterius aoristi optativus Cyr. 1, 6, 39. 5, 3, 26. prioris Conv. 2, 3. || *τὸν ἥλιον* — *ἀπιέναι* addit Vict. C. *ἡμᾶς αὐτούς* Hirsch. Phil. 5, 311. coll. 6, 1, 22. Oec. 15, 10. 18, 9. || 10. *ἢ τῶν φυτῶν* Zeunius. Libri *τῶν φυτῶν* V. 3, 11, 5. || 12. *ἡμῖν αὐτούς* B. *ταύτην* vel *ταῦτα αὐτούς ἡμῖν* cet. *ταῦτα* ante *αὐτούς* del.

Vict. C. m. alt. || *γίγνοιτο* tres deteriores, *γίγνοιτο* cet. Post hoc vocabulum supplementum Bessaronis interpretatione suppeditatum *πάνν, ἔφη, καὶ τοῦτο φιλικόν* est apud Coraem, Herbstium, Voigtl. 1, 25. || *προσημαίνουσι* ᾧ B. || 13. *ἀναμείνης* Vict. C. || Verba *ἐννόει* — *ἀόρατος ἡμῖν ἐστιν* sunt qui subditiva habeant, in quibus etiam G. Dindorfus est. Sententiarum rationem recte explicant Kuehnerus et Seyffertus. In his vero et iis, quae sectione proxima sequuntur, mirum est non legi, et solem et animum deum esse, quod e Xenophonte se referre dicit Cicero N. D. 1, 12, 31. quodque item est apud Dionem Chrysost. or. 3. vol. 1. p. 125. Vid. Dindorf. XII. Locum lacunosum esse, ut quae Stobaeus Ecl. 2, 1, 19. et Clemens Alex. Protrept. 61, 12. tradiderunt vel similia certe quaedam ibi interciderint, Heilandus existimat ZAW. 1847. 76, 608, cui quae a Ruhnkenio ad 3, 9, 6. excitata dubitatio est non videtur a Kuehnero p. 41. refutata esse. De Clementis verbis v. Bergk. Poet. lyr. gr. 384. Cobet. Mn. 11, 391. Interpolatus hic omnis locus quum aliis tum Schoemannio ad Cic. l. c. visus est. Sed quae nuper e voluminibus Herculanensibus editae sunt Philodemi *Περὶ εὐσεβείας* reliquiae, earum in fragmento vicesimo eadem fere quae apud Ciceronem sunt de Xenophonte referuntur, viderique quae a Philodemo parum accurate de sole et animo deo disputata essent haud rectius a Cicerone redita esse Hermannus Sauppius Comm. de Philodemi libro, qui fuit de pietate (Gotting. 1864), p. 7. docuit. V. ann. ad Cyr. 8, 7, 22. Locum autem ad demonstrandam Xenophontis de diis deorumque cultu doctrinam adhiberi posse ne-

gat C. Kussius in libello Xenophons Religionsphilosophia Tropicav. 1863. p. 6. || οὐτ' ἐγκρατουήμας Dindorfius. || 17. Displicent Dindorfio (XI) haec sectio et antecedens ut locum 1, 3, 1. 2. repetentes, displicet duplex χρῆ, inane μὲν, perverse dictum μάζω ἐπιζων ἀσφρονοίη πρὸ σιάφρων μάζω ἐπιζοι. Voigtlaenderus scriptum malebat θεός, μηδὲν δὲ ἐλλείποντα θαρραῖν.

cap. 4. Verba Ἀλλὰ μὴν — καὶ πρὸς ἄλλους μὲν παλλίικε s. 5. et ultima capitis a Xenophonte abiudicat Dindorfius VIII. ed. Ox. Locum illum iam Iac. Geelius De Xen. Apologia Socratis ac postremo capite Memorabilium, qui p. 9 sqq. uberius de hac re exposuit, turpiter interpolatum atque e locis 1, 1, 18. 2, 23 sqq. et e Platonis Apologia compositum dixit. Similis introitus capitis quinti. || 2. ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ I. Bakius Mnem. 9, 200. Fuisse duas conciones in illa causa, de qua 1, 1, 18. agitur, non tres, demonstrat L. Herbstius in libello de proelio ad Arginusas conscripto. || ἀνθρώπων Hirsch. Phil. 5, 816. || 4. Maleti nomen hic et 8, 4. Dindorfio IX. suspectum. Quod legibus vetitum dicitur iudicium animos in causa dicenda ad misericordiam flectere, id non fuisse contra leges demonstrat Geelius 11 sq. idque ineptum Xenophontis additamentum dicit Koechly Ak. Vortr. 1, 370. Quatenus vero vetitum fuerit, disputantem videas Schoemannum De iure att. 719. et qua de causa Socrates aliter egerit, collato Athenaeo 13, 590, e. 591, f, unde ab impostore haec in Xenophontem librum illata videantur, Dindorfius IX. ostendit. || τῶν ante ἄλλων deleri vult interpret Engelmannius. || 5. De harum sectionum cum Clitophonte Plato-

nico cohaerentia invabit ingeniose disputantem conferre Yxem. Ueber Plato's Kleitophon (Berol. 1846) 22. || οἷη εἰ Viet. C. || Verba quasi δὲ τῶν — διδαζόντων post Valckenarium et Ruhnkenium complures deleverunt. || δικαίως παύσασθαι Viet. A. C. || εἰδέναι Stob. αἷμα libri. || 7. ἀντειπεῖν V. D. in Misc. Obs. Belg. 3, 430. Ζεὺν ἂν εἰπεῖν libri. οὐτ' ἂν ἄλλος αὐδὲν δύναιτ' ἂν εἰπεῖν Cur. REq. 6, 3. p. 92. || 8. ἀπολειφθεῖν ἂν Viet. C. || 10. ἂν εἶη id. Vid. Cob. 703. || πραττόντων B. secundum Gallium, Stob. Corp. paroem. gr. 2, 366. || 11. ὃ τι νομίζεις τὸ δίκαιον ut e a. 9. invecam del. Hirsch. Ann. cr. 103. Cob. N. 682. || 13. ποῖον bis Hirsch., bis aut παῖον aut ὅποῖον scribendam dixit Dind. || Verba πῶς — ἀδικας e Stobaeo accesserunt. || 14. αὐτοὶ ante οἱ θέμενας Stob. αὐτοῖς libri. || 17. ᾧ μάλιστα Stob. ᾧ ἂν μ. libri. Vid. Bernh. Synt. 399. Dind. Cyr. 7, 5, 49. || 18. ἀποδείκνυμαι B. ap. Dind. Schn. Cob. 683. ἐπιδείκνυμαι Stob. Viet. ἐπιδείκνυμι cet. || 19. τοὺς τόμους τούτους τοῖς ἀνθρώποις θάνατι suspecta habet Ernesti. || 23. οὐτα ante παιδοπαιοῦμενοι e Stobaeo addidit idem. || 24. Νόμιμον μὲν, εἴρη Cob. N. 704. Dind. || θείας Brodaeus. Libri θεῆς.

cap. 5. damnat Dindorfius XII. Ox. Sunt quae displiceant, maxime extremo capite, ceterum oratio Xenophontea est. || 2. ὡς οἶόν τε γὰρ graecum esse negabat Curerius Hipp. 1, 26. p. 56. ὡς οἶόν τε γὰρ malebat. V. Thes. St. γὰρ p. 540. Quam hic Schneiderus eandem Valckenarius 2, 11. improbabat particulam. || 6. Vocabulum ἀμεσοσία hic constanter positam inter indicia serioris quam huic capiti assignat originis refert Dindorfius, qui Cyr. 6, 1, 35, ubi libri inter

hanc formam et atticam ἀκράτεια variant, hanc solam Xenophontis propriam dicit. Est illa etiam Cyr. 8, 27. 32. || 7. Ab initio σωφροσύνης Brodaeus. Libri plerique, etiam Vict. C, σωφροσύνην, quod sunt qui defendunt, veluti Bernh. Synt. 150. Finckh, 379. coll. Musen. Flor. Stob. 417 sq. Gaisf. || φαίμεν Dind. V. ann. ad An. 3, 2, 23. || 8. τὰς ἐναντίας τὸ αἴτιον Stob. Esc. Cui inutile ὄν addit Hirsch. Phil. 5, 296. || ἐγκρατεία B. ἡ ἐγκρ. oct. || 9. ἄσκαρ om. Stob. ἤπερ Geel. apud Kapp. v. d. Copp. Obs. in Hier. 40. || μόνων etiam Vict. A. C. || καὶ ante περιμείναντας om. Stob. Dind. || 10. οἱ μὲν ἐγκρ. Vict. A. C. || Usam verbi κατέχεσθαι et vocis ἐγγυτάτω Dindorfius vituperat XII. || 11. ποιεῖν del. Cob. N. 683. || 12. Verba καὶ οὕτως — δυνατωτάτους Schneiderus aliena censebat. Dindorfius XII sq. verba ἀλλὰ τοῖς ἐγκρατεῖσι — διαλεκτικωτάτους ut subditiva exagitat. Quae quamquam non videntur negligentiae crimine absolvi posse, certe non carent ea excusatione, quae e ratione inter ea verba et insequentia intercedente repeti potest.

cap. 6, 5. Verba ὁ εἰδὼς ἃ et νόμιμος ἂν εἴη et in medio ante ἀλήλοισι positum πως del. Hirschig. Ann. cr. 103 sq. || 6. οἶδας altero loco libri et Stob. ἢ post ποιούντας addidit Castalio. οἶδας δὲ τινὰς ἀλλὰ ποιεῖν ἢ ἃ οἶονται δεῖν Prisc. Inst. 18, 243. 2, 329. Hertz. || 9. Vulgatum εἰπεῖν ἢ, εἰ ἔστιν, ὀνομάζεις olim correxi, ut scribendum dicerem εἰπεῖν, τί ἔστιν, ἢ ὄν., alii aliter. Dindorfius εἰ ἔστιν delevit, qui antea ἔχοις pro ἔχοιμεν, ubi B. et Flor. unus ἔχοι habent. Interpres Engelmännianae ἢ ἔχεις ὀνομάζειν. Retento ἔχοιμεν verba incommoda εἰ ἔστιν delevi cum Dindorfio. || 10. ἀνδρείαν cum libris pau-

eis bis Stob. Esc. ut 3, 9, 2. || μὰ Δι' altero loco Weiskius, Cob. N. 651. Dind. Cf. Kuehn. 2, 7, 4. || 18. ἂν αὐτὸς B. (λέγει). H. Vict. A. C; ὄν αὐτὸς m. alt. || 15. τὴν libro- rum post ταύτην del. Coraes. Schaef. App. Dem. 3, 517. 5, 289.

cap. 7, 9. πόμα libri hic et pene ubique, nisi quod Anab. 4, 5, 27. in uno est altera forma πῶμα. Cyr. 1, 3, 8. ἔκπομα in optimis. πόμα tuentur Kuehnerus h. l. Bern. An. l. c.; damnant Cob. N. 455. 704. Bissch. Ann. Anab. 55. Dind. Cyr. 5, 2, 17. Cautius iudicat Gail. Dind. Thes. St. 6. 2300, b. De Platonicis v. Schneid. Civ. 1. p. 285. Herm. 2. p. XVI. || ὅποσα Dindorfius. Libri ὅσα. || Post διαγιγνώσκοντα libri ἑαυτοῦ vel αὐτοῦ, αὐτοῦ, ἑαυτῶ addunt.

cap. 8. Ut capitis antecedentis sectionem ultimam ita totum hoc caput Dindorfius damnat XIII sq. Epilogum Apologiae fragmentis conglutinatum existimat Iac. Geelius De Apologia ac postremo capite Memorabilium 12 sqq.; eundem vero Ferd. Rankius De vita et scr. Xen. 12. gloriosum honestumque Socratis exitum praeclare monstrare dicit aptissimeque splendidissimum viri elogium adiungere. Ego vero quum a me impetrare non possim ut Apologiam Xenophontis esse credam, capitis huius octavi tantum quae maxime displiceant, ut sectionem 3. et verba quaedam sect. 9, aliena iudico. Vid. praef. ad Apologiam. — 1. ἐλευθερώτατα Cob. N. 104. Idem vero 2, 7, 4. recte ἐλευθερίως scribi dixit. || 2. Tringinta dierum commemoratio quum Geelio 21 sq. suspecta esset, contra eum disputavit C. Fr. Hermannus De theoria Delica (Gotting. 1846) temporis rationem incerta huius loci auctoritate non posse dicens confirmari, mortem Socratis

vicesimo fere Thargelionis evenisse existimans. || 5. παραθέντες Y. Apol. 4. ἀχθέντες Vat. 1950. ἀχθ-σθέντες cet., quod Finckhii defendit 379. Quod vir doctus Lips. 1826. 270, 2157. verba Apol. 4. ἢ ἐκ τοῦ λόγου οἰκτίσαντες ἢ ἐπιχαριτωσείποντας hic excidisse putabat, id A. Hugius censet additamentum esse supervacaneum. || 6. Qui hanc sectionem et sequentem ex Apol. 5. extenuatas dicit Geelius 15. ut Coraes τοὺς μάλιστα ἐπιμελομένους scribi vult. || 7. Quod in Demosthenis qui fertur Amatorio

1414, 21. est imitationem primorum verborum huius sectionis dicit Finckhii 382. || 8. βιωτός Born. Quod probat Geelius 17, redarguit Finckhii 381. || 11. χρ. αὐτῶ Ambr. 1. αὐτῶ 2. Proximum δέ Ambr. 1. m. 2. in litura. προσδεῖσθαι Ambr. 1. m. 2. ἄλλως id., ubi prior ἄλλους videtur habuisse. ἀμαρτάνοντας id. ut Ambr. 2. ἀρέσκοι Ambr. 2. ἀρέσκη Ambr. 1 pr., corr. ἀρέσκει. τὸ ἄλλων Ambr. 1, sed τό in rasura, ut spatium ferat τῶν. In marg. Ambr. 1. ὄρος ἐν βαχίσι (sic) βίου τοῦ σωκράτους.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

εἰ μὴ ἐπίστευεν ἀληθεύσειν. ταῦτα δὲ τίς ἂν ἄλλω πιστεύ-
 σείεν ἢ θεῶ; πιστεύων δὲ θεοῖς πῶς οὐκ εἶναι θεοὺς
 ἐνόμιζεν; ἀλλὰ μὴν ἐποίει καὶ τάδε πρὸς τοὺς ἐπιτη-
 δείους. τὰ μὲν γὰρ ἀναγκαῖα συνεβούλευε καὶ πράττειν,
 ὡς νομίζοιεν ἄριστ' ἂν πραχθῆναι. περὶ δὲ τῶν ἀδήλων
 ὅπως ἀποβήσοιτο μαντευσομένους ἔπεμπεν, εἰ ποιητέα·
 καὶ τοὺς μέλλοντας οἴκους τε καὶ πόλεις καλῶς οἰκήσειν
 μαντικῆς ἔφη προσδεῖσθαι· τεκτονικὸν μὲν γὰρ ἢ χαλ-
 κευτικὸν ἢ γεωργικὸν ἢ ἀνθρώπων ἀρχικὸν ἢ τῶν τοιού-
 των ἔργων ἐξεταστικὸν ἢ λογιστικὸν ἢ οἰκονομικὸν ἢ
 στρατηγικὸν γενέσθαι, πάντα τὰ τοιαῦτα μαθήματα καὶ
 ἀνθρώπου γνώμη αἰρετὰ ἐνόμιζεν εἶναι. τὰ δὲ μέγιστα
 τῶν ἐν τούτοις ἔφη τοὺς θεοὺς ἑαυτοῖς καταλέπεισθαι,
 ὧν οὐδὲν δῆλον εἶναι τοῖς ἀνθρώποις. οὔτε γὰρ τῶν
 καλῶς ἀγρὸν φυτρουσαμένων δῆλον, ὅστις καρπώσεται, οὔτε
 τῶν καλῶς οἰκίαν οἰκοδομησαμένων δῆλον, ὅστις ἐνοικήσει,
 οὔτε τῶν στρατηγικῶν δῆλον, εἰ συμφέρει στρατηγεῖν, οὔτε
 τῶν πολιτικῶν δῆλον, εἰ συμφέρει τῆς πόλεως προστατεῖν,
 οὔτε τῶν καλῶν γήμαντι, ἵν' εὐφραίνηται, δῆλον, εἰ διὰ
 ταύτην ἐνιάσεται, οὔτε τῶν δυνατοῦς ἐν τῇ πόλει κηδεστάς
 λαβόντι δῆλον, εἰ διὰ τούτους στερήσεται τῆς πόλεως.
 τοὺς δὲ μηδὲν τῶν τοιαύτων οἰομένους εἶναι δαιμόνιον,
 ἀλλὰ πάντα τῆς ἀνθρωπίνης γνώμης δαιμονῶν ἔφη· δαι-
 μονῶν δὲ καὶ τοὺς μαντευομένους ἃ τοῖς ἀνθρώποις ἔδω-
 καν οἱ θεοὶ μαθοῦσι διακρίνειν, οἷον εἴ τις ἐπερωτῶν,
 πότερον ἐπιστάμενον ἢ νιοχέιν ἐπὶ ζεύγος λαβεῖν κρεῖττον
 ἢ μὴ ἐπιστάμενον ἢ πότερον ἐπιστάμενον κυβερνᾶν ἐπὶ
 τὴν ναῦν κρεῖττον λαβεῖν ἢ μὴ ἐπιστάμενον ἢ ἃ ἔξεσταν
 ἀριθμήσαντας ἢ μετρήσαντας ἢ στήσαντας εἰδέναι, τοὺς
 τὰ τοιαῦτα παρὰ τῶν θεῶν πυνθανομένους ἀθέμιτα
 ποιεῖν ἠγείτο. ἔφη δὲ δεῖν ἃ μὲν μαθόντας ποιεῖν ἔδωκαν
 οἱ θεοὶ μανθάνειν, ἃ δὲ μὴ δῆλα τοῖς ἀνθρώποις ἐστὶ
 πειρᾶσθαι διὰ μαντικῆς παρὰ τῶν θεῶν πυνθάνεσθαι·
 τοὺς θεοὺς γὰρ οἷς ἂν ὡσιν ἴλεω σημαίνειν.

10 Ἀλλὰ μὴν ἐκεῖνός γε ἀεὶ μὲν ἦν ἐν τῷ φανερωῷ· πρῶ-
 τε γὰρ εἰς τοὺς περιπάτους καὶ τὰ γυμνάσια ἦει καὶ πλή-
 θύσεως ἀγορᾶς ἐκεῖ φανερός ἦν καὶ τὸ λοιπὸν ἀεὶ τῆς

ἡμέρας ἦν ὅπου πλείστοις μέλλοι συνέσεσθαι· καὶ ἔλεγα
 μὲν ὡς τὸ παλὸν, τοῖς δὲ βουλομένοις ἐξῆν ἀκούσαι, οὐδαὶς 11
 δὲ παύποτε Σωκράτους οὐδὲν ἀσαβὲς οὐδὲ ἀνόσιον οὔτε
 πράττοντος εἶδεν οὔτε λέγοντος ἤκουσεν. αὐδὲ γὰρ περὶ
 τῆς τῶν πάντων φύσεως ἤπερ τῶν ἄλλων οἱ πλείστοι
 διελέγετο αἰσπῶν, ὥσπερ ὁ καλούμενος ὑπὸ τῶν σοφιστῶν
 κόσμος ἔφθ καὶ τίσιν ἀνάγκαις ἕκαστα γίνεσθαι τῶν σῶρα-
 κίων, ἀλλὰ καὶ τοὺς φροντίζοντας τὰ τοιαῦτα μωραίνον-
 τας ἀπεδείκνυε. καὶ πρῶτον μὲν αὐτῶν ἐσκόπει πότερά 12
 πατα νομίσαντες ἱκανῶς ἤδη τὰνθρώπινα εἰδέναι ἔρχον-
 ται ἐπὶ τὸ παρὶ τῶν τοιαύτων φροντίζειν ἢ τὰ μὲν ἀν-
 θρώπεια παρέντες, τὰ δαιμόνια δὲ σασποῦντες ἡγοῦνται
 τὰ προσήκοντα πράττειν. ἐθαύμαζε δ' εἰ μὴ φανερόν 13
 αὐτοῖς ἔστιν, ὅτι ταῦτα οὐ δυνατὸν ἔστιν ἀνθρώποις εὐ-
 ρεῖν· ἐπαὶ καὶ τοὺς μέγιστον φροναῶντας ἐπὶ τῷ περὶ
 ταύτων λέγειν οὐ ταῦτὰ δοξάζειν ἀλλήλοις, ἀλλὰ τοῖς μα-
 κρομένοις ὁμοίως διακειῖσθαι πρὸς ἀλλήλους. τῶν τε γὰρ 14
 μακρομένων τοὺς μὲν οὐδὲ τὰ δεινὰ δεδιέναι, τοὺς δὲ καὶ
 τὰ μὴ φοβερὰ φοβεῖσθαι· καὶ τοῖς μὲν οὐδ' ἐν ὄχλῳ δο-
 καῖν εἰσχρόν εἶναι λέγειν ἢ ποιεῖν ὅτι οὐκ, τοῖς δὲ οὐδ'
 ἐξισητέον εἰς ἀνθρώπους εἶναι δοκεῖν· καὶ τοὺς μὲν οὐδ'
 ἔσθον οὔτε βωμὸν οὔτ' ἄλλο τῶν θείων οὐδὲν τιμᾶν, τοὺς
 δὲ καὶ λίθους καὶ ξύλα τὰ τυχόντα καὶ θηρία σέβουσθαι·
 τῶν τε περὶ τῆς τῶν πάντων φύσεως μεριμνώντων τοῖς
 μὲν δοκεῖν ἐν μόνον τὸ ὄν εἶναι, τοῖς δ' ἄπειρα τὸ πλῆ-
 θος· καὶ τοῖς μὲν ἀεὶ πάντα κινεῖσθαι, τοῖς δ' οὐδὲν ἄν
 ποτε κινήθῃναι· καὶ τοῖς μὲν πάντα γίνεσθαι τε καὶ
 ἀπόλλυσθαι, τοῖς δὲ οὔτ' ἄν γενέσθαι ποτὲ οὐδὲν οὔτε
 ἀπολεῖσθαι. ἐσκόπει δὲ περὶ αὐτῶν καὶ τάδε, ἅρ' ὥσπερ 15
 οἱ τὰνθρώπεια μανθάνοντες ἡγοῦνται τοῦθ' ὅτι ἄν μά-
 θωσιν ἑαυτοῖς τε καὶ τῶν ἄλλων ὅτῳ ἄν βούλωνται ποι-
 ῆσθαι, οὔτω καὶ οἱ τὰ θεῖα ζητοῦντες νομίζουσιν, ἐπειδὴν
 γινῶσιν, αἷς ἀνάγκαις ἕκαστα γίνεσθαι, ποιήσων, ὅταν
 βούλωνται, καὶ ἀνέμους καὶ ὕδατα καὶ ἰώρας καὶ ὄτου ἄν
 ἄλλον δέωνται τῶν τοιαύτων, ἢ τοιαῦτο μὲν οὐδὲν οὐδ'
 ἐλπίζουσιν, ἀρκεῖ δ' αὐτοῖς γινῶσθαι μόνον, ἢ τῶν τοιοῦ-
 των ἕκαστα γίνεσθαι. περὶ μὲν οὖν τῶν ταῦτα πραγμα- 16

τευομένων τοιαῦτα ἔλεγεν· αὐτὸς δὲ περὶ τῶν ἀνθρωπι-
νων αἰεὶ διελέγετο σκοπῶν, τί εὐσεβές, τί ἀσεβές, τί καλόν,
τί αἰσχρόν, τί δίκαιον, τί ἄδικον, τί σωφροσύνη, τί μανία,
τί ἀνδρεία, τί δειλία, τί πόλις, τί πολιτικός, τί ἀρχὴ ἀν-
θρώπων, τί ἀρχικὸς ἀνθρώπων, καὶ περὶ τῶν ἄλλων, ἃ
τούς μὲν εἰδότας ἤγεῖτο καλοὺς καγαθοὺς εἶναι, τοὺς δ'
ἀγνοοῦντας ἀνδραποδώδεις ἂν δικαίως κεκλήσθαι.

17 Ὅσα μὲν οὖν μὴ φανερὸς ἦν ὅπως ἐγίνωσκεν, οὐδὲν
θαυμαστὸν ὑπὲρ τούτων περὶ αὐτοῦ παραγνῶναι τοὺς
δικαστάς· ὅσα δὲ πάντες ἤδεσαν, οὐ θαυμαστὸν εἰ μὴ
18 τούτων ἐνεθυμήθησαν; βουλεύσας γάρ ποτε καὶ τὸν βου-
λευτικὸν ὄρκον ὁμόσας, ἐν ᾧ ἦν κατὰ τοὺς νόμους βου-
λεύσειν, ἐπιστάτης ἐν τῷ δήμῳ γενόμενος, ἐπιθυμήσαντος
τοῦ δήμου παρὰ τοὺς νόμους ἐννέα στρατηγούς μιᾷ ψήφῳ
τούς ἀμφὶ Θράσυλλον καὶ Ἐρασινίδην ἀποκτεῖναι πάντας,
οὐκ ἠθέλησεν ἐπιψηφίσειν, ὀργιζομένου μὲν αὐτῷ τοῦ
δήμου, πολλῶν δὲ καὶ δυνατῶν ἀπειλούντων· ἀλλὰ περὶ
πλείονος ἐποιήσατο εὐορκεῖν ἢ χαρίσασθαι τῷ δήμῳ παρὰ
19 τὸ δίκαιον καὶ φυλάξασθαι τοὺς ἀπειλοῦντας. καὶ γὰρ
ἐπιμελεῖσθαι θεοὺς ἐνόμιζεν ἀνθρώπων οὐχ ὄν τρόπον
οἱ πολλοὶ νομίζουσιν· οὗτοι μὲν γὰρ οἴονται τοὺς θεοὺς
τὰ μὲν εἰδέναι, τὰ δ' οὐκ εἰδέναι· Σωκράτης δὲ πάντα
μὲν ἤγεῖτο θεοὺς εἰδέναι, τὰ τε λεγόμενα καὶ πραττόμενα
καὶ τὰ σιγῇ βουλευόμενα, πανταχοῦ δὲ παρεῖναι καὶ ση-
μαίνειν τοῖς ἀνθρώποις περὶ τῶν ἀνθρωπειῶν πάντων.

20 Θαυμάζω οὖν, ὅπως ποτὲ ἐπείσθησαν Ἀθηναῖοι Σω-
κράτην περὶ τοὺς θεοὺς μὴ σωφρονεῖν, τὸν ἀσεβὲς μὲν
οὐδὲν ποτε περὶ θεοὺς οὔτ' εἰπόντα οὔτε πράξαντα, τοι-
αῦτα δὲ καὶ λέγοντα καὶ πράττοντα [περὶ θεῶν], οἷά τις
ἂν καὶ λέγων καὶ πράττων εἶη τε καὶ νομίζοιτο εὐσεβέ-
στατος.

2 Θαυμαστὸν δὲ φαίνεται μοι καὶ τὸ πεισθῆναί τινας,
ὡς Σωκράτης τοὺς νέους διέφθειρεν, ὃς πρὸς τοῖς εἰρη-
μένοις πρῶτον μὲν ἀφροδισίων καὶ γαστρὸς πάντων ἀν-
θρώπων ἐγκρατέστατος ἦν, εἶτα πρὸς χειμῶνα καὶ θέρους
καὶ πάντας πόνους καρτερικώτατος, ἔτι δὲ πρὸς τὸ με-
τρίων δεῖσθαι πεπαιδευμένος οὕτως, ὥστε πάνυ μικρὰ

κεκτημένος πάνυ ῥαδίως ἔχειν ἀρκοῦντα. πῶς οὖν αὐτὸς ἂν τοιοῦτος ἄλλους ἢ ἠ ἀσεβεῖς ἢ παρανόμους ἢ λίχνους ἢ ἀφροδισίων ἀκρατεῖς ἢ πρὸς τὸ πονεῖν μαλακοὺς ἐποίησεν; ἀλλ' ἔπαυσε μὲν τούτων πολλοὺς, ἀρετῆς ποιήσας ἐπιθυμεῖν καὶ ἐλπίδας παρασχών, ἢ ἐαυτῶν ἐπιμελῶνται, καλοὺς καγαθοὺς ἔσσεσθαι. καίτοι γε οὐδεπώποτε ὑπέσχετο διδάσκαλος εἶναι τούτου, ἀλλὰ τῷ φανερὸς εἶναι τοιοῦτος ὧν ἐλπίζειν ἐποίει τοὺς συνδιατρίβοντας ἐαυτῷ μιμουμένους ἐκείνον τοιούτους γενήσεσθαι. ἀλλὰ μὴν καὶ τοῦ σώματος αὐτός τε οὐκ ἡμέλει τοὺς τ' ἀμελοῦντας οὐκ ἐπῆρει. τὸ μὲν οὖν ὑπερεσθίοντα ὑπερπονεῖν ἀπεδοκίμαζε, τὸ δὲ ὅσα γ' ἠδέως ἢ ψυχὴ δέχεται, ταῦτα ἱκανῶς ἐκπονεῖν ἐδοκίμαζε. ταύτην γὰρ τὴν ἔξιν ὑγιεινὴν τε ἱκανῶς εἶναι καὶ τὴν τῆς ψυχῆς ἐπιμέλειαν οὐκ ἐμποδίζειν ἔφη. ἀλλ' οὐ μὴν θρυπτικός γε οὐδὲ ἀλαζονικός ἦν οὔτ' ἀμπεχόνη οὔθ' ὑποδέσει οὔτε τῇ ἄλλῃ διαίτῃ. οὐ μὴν οὔδ' ἐρασιχρημάτους γε τοὺς συνόντας ἐποίει. τῶν μὲν γὰρ ἄλλων ἐπιθυμιῶν ἔπαυε, τοὺς δὲ ἐαυτοῦ ἐπιθυμοῦντας οὐκ ἐπράττειτο χρήματα. τούτου δ' ἀπεχόμενος ἐνόμιζεν ἐλευθερίας ἐπιμελεῖσθαι· τοὺς δὲ λαμβάνοντας τῆς ὀμιλίας μισθὸν ἀνδραποδιστὰς ἐαυτῶν ἀπεκάλει διὰ τὸ ἀναγκαῖον αὐτοῖς εἶναι διαλέγεσθαι παρ' ὧν λάβοιεν τὸν μισθόν. ἐθαύμαζε δ', εἴ τις ἀρετὴν ἐπαγγελλόμενος ἀργύριον πράττειτο καὶ μὴ νομίζοι τὸ μέγιστον κέρδος ἔξιν φίλον ἀγαθὸν κτησάμενος, ἀλλὰ φοβοῖτο, μὴ ὁ γενόμενος καλὸς καγαθὸς τῷ τὰ μέγιστα εὐεργετήσαντι μὴ τὴν μεγίστην χάριν ἔξοι. Σωκράτης δὲ ἐπηγγείλατο μὲν οὐδενὶ πώποτε τοιοῦτον οὐδέν, ἐπίστευε δὲ τῶν συνόντων ἐαυτῷ τοὺς ἀποδεξαμένους ἅπερ αὐτὸς ἐδοκίμαζεν εἰς τὸν πάντα βίον ἐαυτῷ τε καὶ ἀλλήλοις φίλους ἀγαθοὺς ἔσσεσθαι. πῶς ἂν οὖν ὁ τοιοῦτος ἀνὴρ διαφθεῖροι τοὺς νέους; εἰ μὴ ἄρα ἢ τῆς ἀρετῆς ἐπιμέλεια διαφθορά ἐστίν.

Ἀλλὰ νῆ Δία, ὁ κατήγορος ἔφη, ὑπερορᾶν ἐποίει τῶν καθεστῶτων νόμων τοὺς συνόντας λέγων, ὡς μῶρον εἶη τοὺς μὲν τῆς πόλεως ἄρχοντας ἀπὸ κυάμου καθιστάναι, κυβερνήτη δὲ μηδένα ἐθέλειν χρῆσθαι κυαμευτῷ μηδὲ τέκτονι μηδ' αὐλητῇ μηδ' ἐπ' ἄλλα τοιαῦτα, ἃ πολλῶν

ἐλάττονας βλάβας ἀμαρτανόμενα ποιῶν τῶν περὶ τὴν πόλιν
 ἀμαρτανομένων· τοὺς δὲ τοιούτους λόγους ἐπαίρειν ἔφη
 τοὺς νέους καταφρονεῖν τῆς καθεστῶσης πολιτείας καὶ
 10 ποιεῖν βιαίους. ἐγὼ δ' οἶμαι τοὺς φρόνησιν ἀσκοῦντας
 καὶ νομίζοντας ἱκανοὺς εἶναι τὰ συμφέροντα διδάσκειν
 τοὺς πολίτας ἥκιστα γίνεσθαι βίαιους, εἰδότες, ὅτι τῇ
 μὲν βίᾳ πρόσβασιν ἔχθραι καὶ κίνδυνου, διὰ δὲ τοῦ πείθειν
 ἀκινδύνως τε καὶ μετὰ φιλίας ταῦτά γίνονται. οἱ μὲν
 γὰρ βιασθέντες ὡς ἀφαιρεθέντες μισοῦσιν, οἱ δὲ πει-
 σθέντες ὡς κεχαρισμένοι φιλοῦσιν. οὐκ οὖν τῶν φρόνησιν
 ἀσκοῦντων τὸ βιάζεσθαι, ἀλλὰ τῶν ἰσχὴν ἄνευ γνῶμης
 11 ἐχόντων [τὰ βουλαῦτα πράττειν] ἐστίν. ἀλλὰ μὴν καὶ νομι-
 μάχων ὁ μὲν βιάζεσθαι τολμῶν θέοιτ' ἂν οὐκ ὀλίγων, ὁ
 δὲ πείθειν δυνάμενος οὐδενός· καὶ γὰρ κόνος ἤγοιτ' ἂν
 δύνασθαι πείθειν. καὶ φρονεῖν δὲ τοῖς τοιούτοις ἥκιστα
 συμβάλει· τίς γὰρ ἀποκτεῖναι τινα βούλοιτ' ἂν μᾶλλον ἢ
 ζῶντι πειθομένῳ χρῆσθαι;

12 Ἀλλ' ἔφη γε ὁ κατήγορος, Σωκράτει ὁμιλητὰ γενομένῳ
 Κριτίας τε καὶ Ἀλκιβιάδης πλεῖστα κακὰ τὴν πόλιν ἐποιή-
 σάτην. Κριτίας μὲν γὰρ τῶν ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ πάντων
 ἀλεπτίστατος τε καὶ βιαιότατος καὶ φρονικιώτατος ἐγένετο,
 Ἀλκιβιάδης δὲ αὖ τῶν ἐν τῇ δημοκρατίᾳ πάντων ἀκρα-
 13 τέστατος τε καὶ ὑβριστότατος καὶ βιαιότατος. ἐγὼ δ',
 εἰ μὲν τι κακὸν ἐκέλευε τὴν πόλιν ἐποιησάτην, οὐκ ἀπο-
 λογήσομαι· τὴν δὲ πρὸς Σωκράτην συνουσίαν αὐτοῦ ὡς
 14 ἐγένετο δηγήσομαι. ἐγενέσθην μὲν γὰρ δὴ σὺ ἄνδρε
 ταύτῳ φῦσει φιλοτιμοτάτῳ πάντων Ἀθηναίων βουλευμένῳ
 τε πάντα δι' ἑαυτῶν πράττεσθαι καὶ πάντων ὀνομαστο-
 τάτῳ γενέσθαι. ἤδεσαν δὲ Σωκράτην ἀπ' ἐλαχίστων μὲν
 χρημάτων αὐταρκέστατα ζῶντα, τῶν ἡδονῶν δὲ πασῶν
 ἐγκρατέστατον ὄντα, τοῖς δὲ διαλεγόμενοις αὐτῷ πᾶσι
 15 χρώμενον ἐν τοῖς λόγοις ἔπως βούλοιο. ταῦτα δὲ ὁρῶντε
 καὶ ὄντε οἶω προειρησθόν, πότερόν τις αὐτῷ φῆ τοῦ
 βίου τοῦ Σωκράτους ἐπιθυμήσαντε καὶ τῆς σωφροσύνης,
 ἣν ἐκεῖνος εἶχεν, ὀρέξασθαι τῆς ὁμιλίας αὐτοῦ ἢ νομι-
 σάντε, εἰ ὁμιλησάτην ἐκείνῳ, γενέσθαι ἂν ἱκανωτάτῳ λέ-
 16 γειν τε καὶ πράττειν; ἐγὼ μὲν γὰρ ἡγοῦμαι, θεοῦ διδόντος

αὐταῖς ἢ ζῆν ὅλον τὸν βίον ὡςπερ ζῶντα Σωκράτην ἐώρων ἢ τεθνάγει, ἐλάσσει ἂν αὐτῷ μᾶλλον τεθνάγει. δῆλω δ' ἐμεκείνην ἐξ ὧν ἐπραξάτην· ὡς γὰρ τάχιστα κρείττονε τῶν συγγιγνομένων ἠγησάσθην εἶναι, εὐθύς ἀποπηδήσαντε Σωκράτους ἐπρατέτην καὶ πολιτικά, ὧνπερ ἕνεκα Σωκράτους ἐρεχθήτην.

Ἴσως οὖν εἶποι τις ἂν πρὸς ταῦτα, ὅτι ἔχρη τὸν Σω- 17
κράτην μὴ πρότερον τὰ πολιτικὰ διδάσκειν τοὺς συνοῦτας ἢ σωφροναῖν. ἐγὼ δὲ πρὸς τοῦτο μὲν οὐκ ἀντιλέγω· πάν-
τας δὲ τοὺς διδάσκοντας ὁρῶ αὐτοὺς δεικνύοντας τε τοῖς
μαθηταῖσιν, ἢπερ αὐτοὶ ποιοῦσιν ἢ δαδάσκουσι, καὶ τῷ
λόγῳ προαβιβάζοντες. οἶδα δὲ καὶ Σωκράτην δεικνύοντα 18
ταῖς συνοῦσιν ἑαυτὸν καλὸν κέγαθόν ὄντα καὶ διαλεγό-
μενον κάλλιστα περὶ ἀρετῆς καὶ τῶν ἄλλων ἀνθρωπίνων.
οἶδα δὲ καὶ ἐκεῖνω σωφρονοῦντε, ἔστε Σωκράτει συνήστην,
οὐ φοβουμένω, μὴ ζημιῶντο ἢ παύωντο ὑπὸ Σωκράτους,
ἀλλ' οἴομένω τότε κρείττονον εἶναι τοῦτο πράττειν.

Ἴσως οὖν εἶποιεν ἂν πολλοὶ τῶν πρακόντων φιλοσο- 19
φεῖν, ὅτι οὐκ ἂν ποτε ὁ δίκαιος ἀδίκος γένοιτο οὐδὲ ὁ
σώφρων ὑβριστής οὐδὲ ἄλλο οὐδὲν ὧν μάθησις ἐστὶν ὁ
μαθῶν ἀνεπιστήμων ἂν ποτε γένοιτο. ἐγὼ δὲ περὶ τού-
των οὐχ οὕτω γινώσκω· ὁρῶ γὰρ ὡςπερ τὰ τοῦ σώματος
ἔργα ταῖς μὴ τὰ σώματα ἀσκοῦντας οὐ δυναμένους ποιεῖν,
οὕτω καὶ τὰ τῆς ψυχῆς ἔργα τοὺς μὴ τὴν ψυχὴν ἀσκοῦν-
τας οὐ δυναμένους· οὔτε γὰρ ἢ δεῖ πράττειν οὔτε ὧν δεῖ
ἀπέχεσθαι δύναται. διὸ καὶ τοὺς υἱεῖς οἱ πατέρες, καὶ 20
ὧσὶ σώφρονες, ὅμως ἀπὸ τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων ἐργ-
γούσιν, ὡς τὴν μὲν τῶν χρηστῶν ὁμιλίαν ἀσκησιν οὔσαν
εἶς ἀρετῆς, τὴν δὲ τῶν πονηρῶν κατάλυσιν. μαρτυρεῖ
δὲ καὶ τῶν παιητῶν ὅ τε λέγων,

Ἐσθλῶν μὲν γὰρ ἀπ' ἐσθλὰ διδάσσει· ἦν δὲ κακοῖσι
συμμίσηγης, ἀπολεῖς καὶ τὸν ἔοντα νόον·
καὶ ὁ λέγων,

Αὐτῶρ ἀνὴρ ἀγαθὸς ποτὲ μὲν κακός, ἄλλοτε δ' ἐσθλός.
πᾶν δὲ μαρτυρῶ τούτοις· ὁρῶ γὰρ ὡςπερ τῶν ἐν μέτρῳ 21
πεπαιημένων ἐπὶ τοὺς μὴ μελετῶντας ἐπιλανθανομένους,
οὕτω καὶ τῶν διδασκαλικῶν λόγων τοῖς ἀμελοῦσι λήθη

ἔγγιγνομένην. ὅταν δὲ τῶν νοουθετικῶν λόγων ἐπιλάθῃται τις, ἐπιλέλησται καὶ ὧν ἡ ψυχὴ πάσχουσα τῆς σωφροσύνης ἐπεθύμει· τούτων δ' ἐπιλαθόμενον οὐδὲν θαυμασίων καὶ τῆς σωφροσύνης ἐπιλαθέσθαι. ὄρω δὲ καὶ τοὺς εἰς φιλοποσίαν προαχθέντας καὶ τοὺς εἰς ἔρωτας ἐκκυλισθέντας ἦττον δυναμένους τῶν τε δεόντων ἐπιμελεῖσθαι καὶ τῶν μὴ δεόντων ἀπέχεσθαι. πολλοὶ γὰρ καὶ χρημάτων δυνάμενοι φείδεσθαι, πρὶν ἔρᾶν, ἐρασθέντες οὐκέτι δύνανται· καὶ τὰ χρήματα καταναλώσαντες ὧν πρόσθεν ἀπείχοντο κερδῶν, αἰσχροὶ νομίζοντες εἶναι, τούτων οὐκ ἀπέχονται. πῶς οὖν οὐκ ἐνδέχεται σωφρονήσαντα πρόσθεν αὐθις μὴ σωφρονεῖν καὶ δίκαια δυνηθέντα πράττειν αὐθις ἀδυνατεῖν; πάντα μὲν οὖν ἔμοιγε δοκεῖ τὰ καλὰ καὶ τὰ γαθὰ ἀσκητὰ εἶναι, οὐχ ἥκιστα δὲ σωφροσύνη. ἐν γὰρ τῷ αὐτῷ σώματι συμπεφυτευμένοι τῇ ψυχῇ αἱ ἡδοναὶ πείθουσιν αὐτὴν μὴ σωφρονεῖν, ἀλλὰ τὴν ταχίστην ἑαυταῖς τε καὶ τῷ σώματι χαρίζεσθαι.

24 Καὶ Κριτίας δὴ καὶ Ἀλκιβιάδης ἕως μὲν Σωκράτει συνήστην, ἐδυνάσθην ἐκείνῳ χρωμένῳ συμμάχῳ τῶν μὴ καλῶν ἐπιθυμιῶν κρατεῖν· ἐκείνου δ' ἀπαλλαγέντε Κριτίας μὲν φυγὼν εἰς Θετταλίαν ἐκεῖ συνῆν ἀνθρώποις ἀνομίᾳ μᾶλλον ἢ δικαιοσύνῃ χρωμένοις, Ἀλκιβιάδης δ' αὖθις διὰ μὲν κάλλος ὑπὸ πολλῶν καὶ σεμνῶν γυναικῶν θηρώμενος, διὰ δὲ δύναμιν τὴν ἐν τῇ πόλει καὶ τοῖς συμμάχοις ὑπὸ πολλῶν καὶ δυνατῶν [κολακεύειν] ἀνθρώπων διαθρυπτόμενος, ὑπὸ δὲ τοῦ δήμου τιμώμενος καὶ ῥαδίως πρωτεύων, ὥσπερ οἱ τῶν γυμνικῶν ἀγώνων ἀθληταὶ ῥαδίως πρωτεύοντες ἀμελοῦσι τῆς ἀσκήσεως, οὕτω κακείνος ἠμέλησεν 25 αὐτοῦ. τοιούτων δὲ συμβάντων αὐτοῖν καὶ ὠγκωμένῳ μὲν ἐπὶ γένει, ἐπηρμένῳ δ' ἐπὶ πλούτῳ, πεφυσημένῳ δ' ἐπὶ δυνάμει, διατεθρυμμένῳ δὲ ὑπὸ πολλῶν ἀνθρώπων, ἐπὶ δὲ πᾶσι τούτοις [διεφθαρμένῳ] καὶ πολὺν χρόνον ἀπὸ Σωκράτους γεγονότε τί θαυμαστόν εἰ ὑπερηφάνῳ 26 ἐγενέσθην; εἶτα εἰ μὲν τι ἐπλημμελησάτην, τούτου Σωκράτην ὁ κατήγορος αἰτιᾶται; ὅτι δὲ νέω ὄντε αὐτῷ, ἦνίκα καὶ ἀγνωμονεστάτῳ καὶ ἀκρατεστάτῳ εἰκὸς εἶναι, Σωκράτης παρέσχε σῶφρονε, οὐδενὸς ἐπαίνου δοκεῖ τῷ κατηγόρῳ

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

κεινον, πολλοὺς δὲ προειρέποντο ἄδικεῖν, εἶπέ που ὁ
 Σωκράτης, ὅτι θαυμαστόν οἱ δοκοῖη εἶναι, εἴ τις γενό-
 μενος βοῶν ἀγέλης νομεὺς καὶ τὰς βοῦς ἐλάττους τε καὶ
 χείρους ποιῶν μὴ ὁμολογοῖη κακὸς βουκόλος εἶναι, ἔτι δὲ
 θαυμαστότερον, εἴ τις προστάτης γενόμενος πόλειος καὶ
 ποιῶν τοὺς πολίτας ἐλάττους τε καὶ χείρους μὴ αἰσχύ-
 νεται μηδ' οἶσται κακὸς εἶναι προστάτης τῆς πόλειος.
 33 ἀπαγγελλόμενος δὲ αὐτοῖς τούτου, καλέσαντε ὁ τε Κριτίας
 καὶ ὁ Χαρικλῆς τὸν Σωκράτην τὸν τε νόμον ἐδεικνύτην
 αὐτῷ καὶ τοῖς νέοις ἀπειπέτην μὴ διαλέγεσθαι. ὁ δὲ
 Σωκράτης ἐπήρατο αὐτῷ, εἰ ἐξείη πυνθάνεσθαι, εἴ τι
 34 ἀγνοοῖτο τῶν προαγορευομένων. τὸ δ' ἐφάτην. Ἐγὼ
 τοίνυν, ἔφη, παρεσκεύασμαι μὲν πείθεσθαι τοῖς νόμοις·
 ὅπως δὲ μὴ δι' ἀγνοίαν λάθω τι παρανομήσας, τοῦτο βού-
 λομαι σαφῶς μαθεῖν παρ' ὑμῶν, πότερον τὴν τῶν λόγων
 τέχνην σὺν τοῖς ὀρθῶς λεγομένοις εἶναι νομίζοντες ἢ σὺν
 τοῖς μὴ ὀρθῶς ἀπέχεσθαι κελεύετε αὐτῆς. εἰ μὲν γὰρ
 σὺν τοῖς ὀρθῶς, δῆλον ὅτι ἀφεκτέον ἂν εἴη τοῦ ὀρθῶς
 λέγειν· εἰ δὲ σὺν τοῖς μὴ ὀρθῶς, δῆλον ὅτι πειρατέον
 35 ὀρθῶς λέγειν. καὶ ὁ Χαρικλῆς ὀργισθεὶς αὐτῷ, Ἐπειδὴ,
 ἔφη, ὦ Σώκρατες, ἀγνοεῖς, τάδε σοι εὐμαθέστερα ὄντα
 προαγορευόμεν, τοῖς νέοις ὅλως μὴ διαλέγεσθαι. καὶ ὁ
 Σωκράτης, Ἴνα τοίνυν, ἔφη, μὴ ἀμφίβολον ἦ, ὡς ἄλλο τι
 ποιῶ ἢ τὰ προηγορευμένα, ὀρίσατέ μοι, μέχρι πόσων
 ἐτῶν δεῖ νομίζεω νέους εἶναι τοὺς ἀνθρώπους. καὶ ὁ
 Χαρικλῆς, Ὅσουπερ, εἶπε, χρόνου βουλεύειν οἶα ἔξεισιν,
 ὡς οὐπω φρονίμοις οὔσι· μηδὲ σὺ διαλέγου νεωτέροις
 36 τριάκοντα ἐτῶν. Μηδ' εἰάν τι ὠνώμαι, ἔφη, ἦν πωλῆ
 νεώταρος τριάκοντα ἐτῶν, ἔρωμαι, ὅπόσου πωλεῖ; Ναὶ τά
 γε τοιαῦτα, ἔφη ὁ Χαρικλῆς· ἀλλά τοι σύγε, ὦ Σώκρατες,
 εἰώθας εἰδῶς πῶς ἔχει τὰ πλεῖστα ἐρωτᾶν. ταῦτα οὖν
 μὴ ἐρώτα. Μηδ' ἀποκρίνωμαι οὖν, ἔφη, ἂν τίς με ἐρωτᾷ
 νέος, εἰάν εἰδῶ, οἶον ποῦ οἶκει Χαρικλῆς ἢ ποῦ ἐστι Κρι-
 37 τίας; Ναὶ τά γε τοιαῦτα, ἔφη ὁ Χαρικλῆς. ὁ δὲ Κριτίας,
 Ἀλλὰ τῶνδ' ἐτοί σε ἀπέχεσθαι, ἔφη, δεήσει, ὦ Σώκρατες,
 πῶν σκυτέων καὶ τῶν τεκτόνων καὶ τῶν χαλαέων· καὶ γὰρ
 οἶμαι αὐτούς ἤδη κατατετριφθαι διαθρουλουμένους ὑπὸ

σοῦ. Οὐκοῦν, ἔφη ὁ Σωκράτης, καὶ τῶν ἐπομένων τού-
τοις τοῦ τε δικαίου καὶ τοῦ ὀσίου καὶ τῶν ἄλλων τῶν
ποιούτων; Ναι μὲν Δί', ἔφη ὁ Χαρικλῆς, καὶ τῶν βουκό-
λων γε· εἰ δὲ μή, φυλάττου, ὅπως μὴ καὶ σὺ ἐλάττους
πὰς βοῦς ποιήσης. ἔνθα καὶ δῆλον ἐγένετο, ὅτι ἀπεγ- 38
γελθέντος αὐτοῖς τοῦ περὶ τῶν βοῶν λόγου ἐργίζοντο τῷ
Σωκράτει.

Οἷα μὲν οὖν ἡ συνουσία ἐγεγόνει Κριταῖα πρὸς Σω-
κράτην καὶ ὡς εἶχον πρὸς ἀλλήλους, εἴρηται. φράτην δ' 39
ἂν ἔγωγε μηδενὶ μηδεμίαν εἶναι παιδευσιν παρὰ τοῦ μὴ
ἀρέσκοντος. Κριτίας δὲ καὶ Ἀλκιβιάδης οὐκ ἀρέσκοντος
αὐτοῖς Σωκράτους ὠμίλησάτην ὄν χρόνον ὠμιλείτην αὐτῷ,
ἀλλ' εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ὠρμηκότες προστάνει τῆς πάλευς.
ἔτι γὰρ Σωκράτει συνόντες οὐκ ἄλλοις τισὶ μᾶλλον ἐπε-
χείρσαν διαλέγεσθαι ἢ τοῖς μάλιστα πράττουσι τὰ πολι-
τικά. λέγεται γὰρ Ἀλκιβιάδην, πρὶν εἴκασιν ἐκῶν εἶναι, 40
Περικλεῖ, ἐπιτρόπῳ μὲν ὄντι ἑαυτοῦ, προστάτη δὲ τῆς
πόλεως, τοιᾶδε διαλεχθῆναι περὶ νόμων. Εἰπέ μοι, φάναι, 41
ὦ Περικλεῖς, ἔχοις ἂν με διδάξαι, τί ἐστι νόμος; Πάντως
θήπου, φάναι τὸν Περικλέα. Δίδαξον δὴ πρὸς τῶν θεῶν,
φάναι τὸν Ἀλκιβιάδην· ὡς ἐγὼ ἀκαύων τινῶν ἐπαινου-
μένων, ὅτι νόμιμοι ἄνδρες εἰσίν, οἴμαι μὴ ἂν δικαίως
κούρου τυχεῖν τοῦ ἐπαίνου πὸν μὴ εἰδότα, τί ἐστι νόμος.
Ἀλλ' οὐδὲν τι χαλεποῦ πράγματος ἐπιθυμεῖς, ὦ Ἀλκι- 42
βιάδη, φάναι τὸν Περικλέα, βουλόμενος γινῶναι, τί ἐστι
νόμος· πάντες γὰρ οὗτοι νόμοι εἰσίν, οὓς τὸ πλῆθος
συνελθὼν καὶ δοκιμάσαν ἔγραψε, φράζον ἅ τε δεῖ ποιεῖν
καὶ ἅ μὴ. Πότερον δὲ τὰγαθὰ καίμισαν δεῖν ποιεῖν ἢ τὰ
κακά; Τὰγαθὰ νῆ Δία, φάναι, ὦ μειράκιον, τὰ δὲ κακὰ
οὔ. Ἐὰν δὲ μὴ τὸ πλῆθος, ἀλλ' ὡσπερ ὅπου ὀλιγαρχία 43
ἐστίν, ὀλίγοι συνελθόντες γράψωσιν ὅ,τι χρὴ ποιεῖν,
ταῦτα τί ἐστι; Πάντα, φάναι, ὅσα ἂν τὸ κρατοῦν τῆς
πόλεως βουλευσάμενον ἅ χρὴ ποιεῖν γράψῃ, νόμος κα-
λεῖται. Καὶ ἂν τύραννος οἷν κρατῶν τῆς πόλεως γράψῃ
τοῖς πολίταις ἅ χρὴ ποιεῖν, καὶ ταῦτα νόμος ἐστί; Καὶ
ὅσα τύραννος ἀρχῶν, φάναι, γράφει, καὶ ταῦτα νόμος
καλεῖται. Βία δέ, φάναι, καὶ ἀνομία τί ἐστιν, ὦ Περικλεῖς; 44

ἄρ' οὐχ ὅταν ὁ κρείττων τὸν ἥττω μὴ πείσας, ἀλλὰ βια-
 σάμενος ἀναγκάσῃ ποιεῖν ὅ,τι ἂν αὐτῷ δοκῇ; Ἐμοιγε
 δοκεῖ, φάναι τὸν Περικλέα. Καὶ ὅσα ἄρα τύραννος μὴ
 πείσας τοὺς πολίτας ἀναγκάζει ποιεῖν γράφων, ἀνομία
 ἐστί; Δοκεῖ μοι, φάναι τὸν Περικλέα· ἀνατίθεμαι γὰρ τὸ
 45 ὅσα τύραννος μὴ πείσας γράφει νόμον εἶναι. Ὅσα δὲ οἱ
 ὀλίγοι τοὺς πολλοὺς μὴ πείσαντες, ἀλλὰ κρατοῦντες γρά-
 φουσι, πότερον βίαν φῶμεν ἢ μὴ φῶμεν εἶναι; Πάντα
 μοι δοκεῖ, φάναι τὸν Περικλέα, ὅσα τις μὴ πείσας ἀναγκάζει
 τινὰ ποιεῖν, εἴτε γράφων εἴτε μὴ, βία μᾶλλον ἢ νόμος εἶναι.
 Καὶ ὅσα ἄρα τὸ πᾶν πλῆθος κρατοῦν τῶν τὰ χρήματα
 ἐχόντων γράφει μὴ πείσαν, βία μᾶλλον ἢ νόμος ἂν εἴη;
 46 Μάλα τοι, φάναι τὸν Περικλέα, ὧ Ἀλκιβιάδῃ, καὶ ἡμεῖς
 τηλικούτοι ὄντες δεινοὶ τὰ τοιαῦτα ἤμεν· τοιαῦτα γὰρ
 καὶ ἐμελετῶμεν καὶ ἐσοφιζόμεθα, οἷάπερ καὶ σὺ νῦν ἐμοὶ
 δοκεῖς μελετᾶν. τὸν δὲ Ἀλκιβιάδην φάναι· Εἶθε σοι, ὧ
 Περικλείς, τότε συνεγενόμην, ὅτε δεινότατος σαυτοῦ ταῦτα
 47 ἦσθα. ἐπεὶ τοίνυν τάχιστα τῶν πολιτευομένων ὑπέλαβον
 κρείττονες εἶναι, Σωκράτει μὲν οὐκέτι προσήεσαν· οὔτε
 γὰρ αὐτοῖς ἄλλως ἤρεσκεν εἶτε προσέλθοιεν, ὑπὲρ ὧν
 ἡμάρτανον ἐλεγχόμενοι ἤχθοντο· τὰ δὲ τῆς πόλεως ἔπρατ-
 48 τον, ὧνπερ ἔνεκεν καὶ Σωκράτει προσῆλθον. ἀλλὰ Κρί-
 των τε Σωκράτους ἦν ὁμιλητῆς καὶ Χαιρεφῶν καὶ Χαιρε-
 κράτης καὶ Ἐρμογένης καὶ Σιμμίας καὶ Κέβης καὶ Φαι-
 δώνδας καὶ ἄλλοι, οἱ ἐκείνῳ συνῆσαν οὐχ ἵνα δημηγορικοὶ
 ἢ δικανικοὶ γένοιεντο, ἀλλ' ἵνα καλοὶ τε καγαθοὶ γεγόμενοι
 καὶ οἴκῳ καὶ οἰκέταις καὶ οἰκείοις καὶ φίλοις καὶ πόλει
 καὶ πολίταις δύναιτο καλῶς χρῆσθαι. καὶ τούτων οὐδεὶς
 οὔτε νεώτερος οὔτε πρεσβύτερος ὧν οὔτ' ἐποίησε κακὸν
 οὐδὲν οὔτ' αἰτίαν ἔσχεν.

49 Ἀλλὰ Σωκράτης γ', ἔφη ὁ κατήγορος, τοὺς πατέρας
 προπηλακίζειν ἐδίδασκε, πείθων μὲν τοὺς συνόντας ἑαυτῷ
 σοφωτέρους ποιεῖν τῶν πατέρων, φάσκων δὲ κατὰ νόμον
 ἐξεῖναι παρανοίας ἐλόντι καὶ τὸν πατέρα δῆσαι, τεκμηρίῳ
 τούτῳ χρώμενος, ὡς τὸν ἀμαθέστερον ὑπὸ τοῦ σοφωτέρου
 50 νόμιμον εἶη δεδέσθαι. Σωκράτης δὲ τὸν μὲν ἀμαθίας
 ἔνεκα δεσμεύοντα δικαίως ἂν καὶ αὐτὸν ᾤετο δεδέσθαι

ὑπὸ τῶν ἐπισταμένων ἅ μὴ αὐτὸς ἐπίσταται· καὶ τῶν
 τοιούτων ἔνεκα πολλάκις ἐσκόπει, τί διαφέρει μανίας
 ἄμαθία· καὶ τοὺς μὲν μαινομένους ᾤετο συμφερόντως ἂν
 δεδέσθαι καὶ αὐτοῖς καὶ τοῖς φίλοις, τοὺς δὲ μὴ ἐπιστα-
 μένους τὰ δέοντα δικαίως ἂν μανθάνειν παρὰ τῶν ἐπι-
 σταμένων. ἀλλὰ Σωκράτης γε, ἔφη ὁ κατήγορος, οὐ μόνον ⁵¹
 τοὺς πατέρας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους συγγενεῖς ἐποίει ἐν
 ἀτιμίᾳ εἶναι παρὰ τοῖς ἑαυτῷ συνοῦσι, λέγων, ὡς οὔτε
 τοὺς κάμνοντας οὔτε τοὺς δικαζομένους οἱ συγγενεῖς ὠφε-
 λοῦσιν, ἀλλὰ τοὺς μὲν οἱ ἰατροί, τοὺς δὲ οἱ συνδικεῖν
 ἐπιστάμενοι. ἔφη δὲ καὶ περὶ τῶν φίλων αὐτὸν λέγειν, ⁵²
 ὡς οὐδὲν ὄφελος εὔνου εἶναι, εἰ μὴ καὶ ὠφελεῖν δυνή-
 σονται· μόνους δὲ φάσκειν αὐτὸν ἀξιόους εἶναι τιμῆς
 τοὺς εἰδότας τὰ δέοντα καὶ ἐρμηνεῦσαι δυναμένους· ἀνα-
 πείθοντα οὖν τοὺς νέους αὐτόν, ὡς αὐτὸς εἶη σοφώτατός
 τε καὶ ἄλλους ἱκανώτατος ποιῆσαι σοφούς, οὕτω διατι-
 θέναι τοὺς ἑαυτῷ συνόντας, ὥστε μηδαμοῦ παρ' αὐτοῖς
 τοὺς ἄλλους εἶναι πρὸς αὐτόν. ἐγὼ δ' αὐτὸν οἶδα μὲν ⁵³
 καὶ περὶ πατέρων τε καὶ τῶν ἄλλων συγγενῶν καὶ περὶ
 φίλων ταῦτα λέγοντα· καὶ πρὸς τούτοις γε δὴ, ὅτι τῆς
 ψυχῆς ἐξελεύσεως, ἐν ἧ μόνῃ γίνεται φρόνησις, τὸ
 σῶμα τοῦ οἰκειοτάτου ἀνθρώπου τὴν ταχίστην ἐξενέγκαν-
 τες ἀφανίζουσιν. ἔλεγε δέ, ὅτι καὶ ζῶν ἕκαστος ἑαυτοῦ, ⁵⁴
 ὃ πάντων μάλιστα φιλεῖ, τοῦ σώματος ὅ,τι ἂν ἀχρεῖον
 ἢ καὶ ἀνωφελές, αὐτὸς τε ἀφαιρεῖ καὶ ἄλλῳ παρέχει.
 αὐτοὶ τέ γε αὐτῶν ὄνυχάς τε καὶ τρίχας καὶ τύλους
 ἀφαιροῦσι καὶ τοῖς ἰατροῖς παρέχουσι μετὰ πόνων τε
 καὶ ἀλγηδόνων καὶ ἀποτέμνειν καὶ ἀποκάειν καὶ τούτου
 χάριν οἶονται δεῖν αὐτοῖς καὶ μισθὸν τίνειν· καὶ τὸ σάλον
 ἐκ τοῦ στόματος ἀποπτύουσιν ὡς δύνανται πορρωτάτω,
 διότι ὠφελεῖ μὲν οὐδὲν αὐτοὺς ἐνόν, βλάπτει δὲ πολὺ
 μᾶλλον. ταῦτ' οὖν ἔλεγεν οὐ τὸν μὲν πατέρα ζῶντα κατ- ⁵⁵
 ορύττειν διδάσκων, ἑαυτὸν δὲ κατατέμνειν, ἀλλ' ἐπιδει-
 κνύων, ὅτι τὸ ἄφρον ἄτιμόν ἐστι, παρεκάλει ἐπιμελεῖσθαι
 τοῦ ὡς φρονιμώτατον εἶναι καὶ ὠφελιμώτατον, ὅπως,
 ἴάν τε ὑπὸ πατρὸς ἴάν τε ὑπὸ ἀδελφοῦ ἴάν τε ὑπ' ἄλλου
 τινὸς βούληται τιμᾶσθαι, μὴ τῷ οἰκεῖος εἶναι πιστεύων

ἀμελῆ, ἀλλὰ πειρᾶται ὑφ' ἧν ἂν βούληται τιμᾶσθαι, τούτοις ὠφέλιμος εἶναι.

56 Ἐφη δ' αὐτὸν ὁ κατήγορος καὶ τῶν ἐνδοξοτάτων ποιητῶν ἐκλεγόμενον τὰ πονηρότατα καὶ τούτοις μαρτυρίαις χρώμενον διδάσκειν τοὺς συνόντας κακούργους τε εἶναι καὶ τυραννικούς, Ἡσιόδου μὲν τὰ

Ἔργον δ' οὐδὲν ὄνειδος, ἀεργίη δέ τ' ὄπειδος·
 τοῦτο δὴ λέγειν αὐτὸν ὡς ὁ ποιητὴς καλεῖται μηδενὸς ἔργου μήτ' ἀδίκου μήτ' αἰσχροῦ ἀπέχεσθαι, ἀλλὰ καὶ ταῦτα
 57 ποιεῖν ἐπὶ τῷ κέρδει. Σωκράτης δ' ἐπεὶ διομολογήσατο τὸ μὲν ἐργάτην εἶναι ὠφέλιμον τε ἀνθρώπῳ καὶ ἀγαθὸν εἶναι, τὸ δὲ ἀργὸν βλαβερόν τε καὶ κακόν, καὶ τὸ μὲν ἐργάζεσθαι ἀγαθόν, τὸ δ' ἀργεῖν κακόν, τοὺς μὲν ἀγαθόν τι ποιοῦντας ἐργάζεσθαι τε ἔφη καὶ ἐργάτας εἶναι, τοὺς δὲ κοβεύοντας ἢ τι ἄλλο πονηρὸν καὶ ἐπιζήμιον παισῶντας ἀργοῦς ἀπακάλει. ἔκ δὲ τούτων ὁρθῶς ἂν ἔχοι τὸ

Ἔργον δ' οὐδὲν ὄπειδος, ἀεργίη δέ τ' ὄνειδος.
 58 τὸ δὲ Ὀμήρου ἔφη ὁ κατήγορος πολλὰκις αὐτὸν λέγειν, ὅτι Ὀδυσσεὺς

ὄντινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα κειρή,
 τὸν δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς·
 δαμόνι', οὗ σε ἔοικε κακὸν ὧς δευδίσσεσθαι,
 ἀλλ' αὐτός τε κάθησο καὶ ἄλλους ἴδρυσ λαούς.
 ὃν δ' αὖ δῆμου τ' ἄνδρα ἴδοι βοθῶντά τ' ἐφεύροι,
 τὸν σκήπτρῳ ἐλάσασκεν ἑμοκλήσασκέ τε μύθη·
 δαμόνι', ἀτρέμας ἦσο καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε,
 οἳ σέο φέρτεροί εἰσι· σὺ δ' ἀπεθόλεμος καὶ ἀναλκις,
 οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ ἐναρίθμιος οὔτ' ἐνὶ βουλήῃ.

ταῦτα δὴ αὐτὸν ἐξηγεῖσθαι, ὡς ὁ ποιητὴς ἐπαινοίη παύ-
 59 εσθαι τοὺς δημότας καὶ πένητας. Σωκράτης δ' οὐ ταῦτ' ἔλεγε, καὶ γὰρ ἑαυτὸν οὕτω γ' ἂν ᾔετο δεῖν παύεσθαι, ἀλλ' ἔφη δεῖν τοὺς μήτε λόγῳ μήτ' ἔργῳ ὠφελίμους ὄντας καὶ μήτε στρατεύματι μήτε πόλει μήτε αὐτῷ τῷ δήμῳ, εἴ τι δέσι, βοηθεῖν τυανούς, ἄλλως τ' εἶναι πρὸς τούτῳ καὶ θρασεῖς ὧσι, πάντα τρόπον κωλύεσθαι, κἂν πᾶν πλοῦ-
 60 σιοι τυγχάνωσιν ὄντας. ἀλλὰ Σωκράτης γε τᾶναντία τούτων φανερός ἦν καὶ δημοτικὸς καὶ φιλόανθρωπος ὢν.

ἐκεῖνος γὰρ πολλοὺς ἐπιθυμητὰς καὶ ἀστοὺς καὶ ξένους λαβὼν οὐδένα πώποτε μισθὸν τῆς συνουσίας ἐπράξατο, ἀλλὰ πᾶσιν ἀφθόνας ἐπέθηκε τῶν ἑαυτοῦ· ὧν τινες μικρὰ μέρη παρ' ἐκείνου προΐκα λαβόντες πολλοῦ τοῖς ἄλλοις ἐπιβάλλων καὶ οὐκ ἦσαν ὡσπερ ἐκείνος δημοστικοί. τοῖς γὰρ μὴ ἔχουσι χρήματα διδόναι οὐκ ἤθελον διαλέγεσθαι. ἀλλὰ Σωκράτης γε καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους ἐκὼς κῆρυξεν τῇ πόλει παρεῖχε, πολλῶ μᾶλλον ἢ Δίχας τῇ Λακεδαιμονίῳ, ὃς ὀνομαστὸς ἐπὶ ταύτῃ γέγονε. Δίχας μὲν γὰρ ταῖς γυμνοπαιδίαις τοὺς ἐπισημοῦντας ἐν Λακεδαιμονίῳ ξένους ἐδολιπιζέ, Σωκράτης δὲ διὰ παντὸς τοῦ βίου τὰ ἑαυτοῦ δαπανῶν τὰ μέγιστα πάντας τοὺς βουλομένους ὠφέλει· βελτίους γὰρ ποιῶν τοὺς συγγιγνομένους ἀπέπεμπεν.

Ἐμοὶ μὲν δὴ Σωκράτης τοιοῦτος ὧν ἐδόκει τιμῆς ἄξιος εἶναι τῇ πόλει μᾶλλον ἢ θανάτου. καὶ κατὰ τοὺς νόμους δὲ σκοπῶν ἂν τις τοῦθ' εὔροι. κατὰ γὰρ τοὺς νόμους, εἴαν τις φανερός γένηται κλέπτων ἢ λωπεθυτῶν ἢ βαλαντιοτομιῶν ἢ τσεχωρυχῶν ἢ ἀνδραποδιζόμενος ἢ ἱεροσυλῶν, τούτοις θάνατός ἐστιν ἢ ζημία· ὧν ἐκεῖνος πάντων ἀνθρώπων πλείστον ἀπέειχεν. ἀλλὰ μὴν τῇ πόλει γε οὔτε πεσέμου κακῶς συμβάντος οὔτε στάσεως οὔτε προσδοσίας οὔτε ἄλλου κακοῦ οὐδενὸς πώποτε αἴτιος ἐγένετο· οὐδὲ μὴν ἰδίᾳ γε οὐδένα πώποτε ἀνθρώπων οὔτε ἀγαθῶν ἀπεστέρησεν οὔτε κακοῖς περιέβαλεν, ἀλλ' οὐδ' αἰτίαν τῶν εἰρημέτων οὐδενὸς πώποτ' ἔσχε. πῶς οὖν ἂν ἐνοχος εἴη τῇ γραφῇ; ὃς ἀντὶ μὲν τοῦ μὴ νομίζειν θεούς, ὡς ἐν τῇ γραφῇ ἐγγράπτο, φανερός ἦν θεραπεύων τοὺς θεοὺς μάλιστα πάντων ἀνθρώπων, ἀντὶ δὲ τοῦ διαφθείρειν τοὺς νέους, ὃ δὴ ὁ γραφάμενος αὐτὸν ἠτιᾶτο, φανερός ἦν τῶν συνόντων τοὺς πονηρὰς ἐπιθυμίας ἔχοντας τούτων μὲν παύων, τῆς δὲ καλλίστης καὶ μεγαλοπρεπεστάτης ἀρετῆς, ἣ πόλεις τε καὶ οἴκοι εὖ οἰκοῦσι, προτρέπων ἐπιθυμεῖν· ταῦτα δὲ πράττων πῶς οὐ μεγάλης ἄξιος ἦν τιμῆς τῇ πόλει;

Ὡς δὲ δὴ καὶ ὠφέλεσθαι ἐδόκει μοι τοὺς συνόντας τὰ μὲν ἔργα θεοπύων ἑαυτὸν οἶος ἦν, τὰ δὲ καὶ διαλεγόμενος,

τούτων δὴ γράψω ὅποσα ἂν διαμνημονεύσω. τὰ μὲν
 τοίνυν πρὸς τοὺς θεοὺς φανερὸς ἦν καὶ ποιῶν καὶ λέγων
 ἤπερ ἡ Πυθία ἀποκρίνεται τοῖς ἐρωτῶσι, πῶς δεῖ ποιεῖν
 ἢ περὶ θυσίας ἢ περὶ προγόνων θεραπείας ἢ περὶ ἄλλου
 τινὸς τῶν τοιούτων· ἢ τε γὰρ Πυθία νόμῳ πόλεως ἀναιρεῖ
 ποιῶντας εὐσεβῶς ἂν ποιεῖν Σωκράτης τε οὕτω καὶ αὐτὸς
 ἐποίει καὶ τοῖς ἄλλοις παρήνει, τοὺς δὲ ἄλλως πως ποι-
 2 οῦντας περιέργους καὶ ματαίους ἐνόμιζεν εἶναι. καὶ εὐ-
 χετο δὲ πρὸς τοὺς θεοὺς ἀπλῶς τὰγαθὰ διδόναι, ὡς τοὺς
 θεοὺς κάλλιστα εἰδότας, ὅποια ἀγαθὰ ἐστι· τοὺς δ' εὐχο-
 μένους χρυσίον ἢ ἀργύριον ἢ τυραννίδα ἢ ἄλλο τι τῶν
 τοιούτων οὐδὲν διάφορον ἐνόμιζεν εὐχεσθαι ἢ εἰ κυβείαν
 ἢ μάχην ἢ ἄλλο τι εὐχοῖντο τῶν φανερῶς ἀδήλων ὅπως
 3 ἀποβήσοιτο. θυσίας δὲ θυῶν μικρὰς ἀπὸ μικρῶν οὐδὲν
 ἠγεῖτο μειοῦσθαι τῶν ἀπὸ πολλῶν καὶ μεγάλων πολλὰ
 καὶ μεγάλα θυόντων. οὔτε γὰρ τοῖς θεοῖς ἔφη καλῶς
 ἔχειν, εἰ ταῖς μεγάλαις θυσίαις μᾶλλον ἢ ταῖς μικραῖς
 ἔχαιρον· πολλάκις γὰρ ἂν αὐτοῖς τὰ παρὰ τῶν πονηρῶν
 μᾶλλον ἢ τὰ παρὰ τῶν χρηστῶν εἶναι κεχαρισμένα· οὐτ'
 ἂν τοῖς ἀνθρώποις ἄξιον εἶναι ζῆν, εἰ τὰ παρὰ τῶν πο-
 νηρῶν μᾶλλον ἢ κεχαρισμένα τοῖς θεοῖς ἢ τὰ παρὰ τῶν
 χρηστῶν· ἀλλ' ἐνόμιζε τοὺς θεοὺς ταῖς παρὰ τῶν εὐσε-
 βεστάτων τιμαῖς μάλιστα χαίρειν. ἐπαινέτης δ' ἦν καὶ
 τοῦ ἔπους τούτου,

Καδδύναμιν δ' ἔρδειν ἰέρ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.

καὶ πρὸς φίλους δὲ καὶ ξένους καὶ πρὸς τὴν ἄλλην δίαι-
 ταν καλὴν ἔφη παραίνεσιν εἶναι τὴν Καδδύναμιν ἔρδειν.
 4 εἰ δέ τι δόξειεν αὐτῷ σημαίνεσθαι παρὰ τῶν θεῶν,
 ἦττον ἂν ἐπείσθη παρὰ τὰ σημαινόμενα ποιῆσαι ἢ εἴ τις
 αὐτὸν ἔπειθεν ὁδοῦ λαβεῖν ἠγεμόνα τυφλὸν καὶ μὴ εἰδότα
 τὴν ὁδὸν ἀντὶ βλέποντος καὶ εἰδότος· καὶ τῶν ἄλλων δὲ
 μωρίαν κατηγόρει, οἵτινες παρὰ τὰ ὑπὸ τῶν θεῶν σημαι-
 νόμενα ποιοῦσιν τι φυλαττόμενοι τὴν παρὰ τοῖς ἀνθρώ-
 ποις ἀδοξίαν. αὐτὸς δὲ πάντα τὰνθρώπινα ὑπερεώρα
 πρὸς τὴν παρὰ τῶν θεῶν συμβουλίαν.

5 Διαιτή δὲ τὴν τε ψυχὴν ἐπαίδευσε καὶ τὸ σῶμα, ἢ
 χρώμενος ἂν τις, εἰ μή τι δαιμόνιον εἴη, θαρραλέως καὶ

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

ἐλευθέρου, πολλὰ δὲ δαπανᾶν εἰς βλαβεράς ἡδονάς, πολλὴν δὲ ἀσχολίαν ἔχειν τοῦ ἐπιμεληθῆναι τινος καλοῦ κἀγαθοῦ, σπουδάζειν δ' ἀναγκασθῆναι ἐφ' οἷς οὐδ' ἂν
 12 μαινόμενος σπουδάσειεν; Ὁ Ἡράκλεις, ἔφη ὁ Ξενοφῶν, ὡς δεινὴν τινα λέγεις δύναμιν τοῦ φιλήματος εἶναι. Καὶ τοῦτο, ἔφη ὁ Σωκράτης, θαυμάζεις; οὐκ οἶσθα, ἔφη, τὰ φαλάγγια οὐδ' ἡμιωβολιαῖα τὸ μέγεθος ὄντα προσαψάμενα μόνον τῷ στόματι ταῖς τε ὀδύναϊς ἐπιτρίβει τοὺς ἀνθρώπους καὶ τοῦ φρονεῖν ἐξίστησι; Ναὶ μὰ Δί', ἔφη ὁ
 18 Ξενοφῶν· ἐνίησι γάρ τι τὰ φαλάγγια κατὰ τὸ δῆγμα. Ὁ μῶρε, ἔφη ὁ Σωκράτης, τοὺς δὲ καλοὺς οὐκ οἶει φιλοῦντας ἐνιέναι τι, ὅτι σὺ οὐχ ὄρας; οὐκ οἶσθ', ὅτι τοῦτο τὸ θηρίον, ὃ καλοῦσι καλὸν καὶ ὠραῖον, τοσοῦτῳ δεινότερόν ἐστι τῶν φαλαγγίων, ὅσω ἐκεῖνα μὲν ἀψάμενα, τοῦτο δὲ οὐδ' ἀπτόμενον, ἐὰν δέ τις αὐτὸ θεᾶται, ἐνίησιν τι καὶ πάνυ πρόσωθεν τοιοῦτον, ὥστε μαίνεσθαι ποιεῖν; [ἴσως δὲ καὶ οἱ Ἑρωτες τοξόται διὰ τοῦτο καλοῦνται, ὅτι καὶ πρόσωθεν οἱ καλοὶ τιτρώσκουσιν.] ἀλλὰ συμβουλεύω σοι, ὦ Ξενοφῶν, ὁπότεν ἴδῃς τινὰ καλόν, φεύγειν προτροπάδην. σοὶ δ', ὦ Κριτόβουλε, συμβουλεύω ἀπενιαυτίσαι· μόλις γὰρ ἂν ἴσως ἐν τοσοῦτῳ χρόνῳ [τὸ δῆγμα] ὑγιῆς
 14 γένοιο. οὕτω δὴ καὶ ἀφροδισιάζειν τοὺς μὴ ἀσφαλῶς ἔχοντας πρὸς ἀφροδίσια ᾧετο χρῆναι πρὸς τοιαῦτα, οἷα μὴ πάνυ μὲν δεομένου τοῦ σώματος οὐκ ἂν προσδέξαιτο ἢ ψυχὴ, δεομένου δὲ οὐκ ἂν πράγματα παρέχοι. αὐτὸς δὲ πρὸς ταῦτα φανερός ἦν οὕτω παρεσκευασμένος, ὥστε ῥᾶρον ἀπέχεσθαι τῶν καλλίστων καὶ ὠραιότατων ἢ οἱ
 15 ἄλλοι τῶν αἰσχίστων καὶ ἄωροτάτων. [περὶ μὲν δὴ βρώσεως καὶ πόσεως καὶ ἀφροδισίων οὕτω κατεσκευασμένος ἦν, καὶ ᾧετο οὐδὲν ἂν ἦττον ἀρκούντως ἡδεσθαι τῶν πολλὰ ἐπὶ τούτοις πραγματευομένων, λυπεῖσθαι δὲ πολὺ ἔλαττον.]

4 Εἰ δέ τινες Σωκράτην νομίζουσιν, ὡς ἔνιοι γράφουσί τε καὶ λέγουσι περὶ αὐτοῦ τεκμαιρόμενοι, προτρέψασθαι μὲν ἀνθρώπους ἐπ' ἀρετὴν κράτιστον γεγονέναι, προαγαγεῖν δ' ἐπ' αὐτὴν οὐχ ἰκανόν, σκεψάμενοι μὴ μόνον ἃ ἐκεῖνος κολαστηρίου ἕνεκα τοὺς πάντ' οἰομένους εἰδέναι

ἔρωτῶν ἤλεγχεν, ἀλλὰ καὶ ἃ λέγων συνημέρευε τοῖς συν-
 διατρίβουσι, δοκιμαζόντων, εἰ ἱκανὸς ἦν βελτίους ποιεῖν
 τοὺς συνόντας. λέξω δὲ πρῶτον ἃ ποτε αὐτοῦ ἤκουσα 2
 περὶ τοῦ δαιμονίου διαλεγομένου πρὸς Ἀριστόδημον τὸν
 μικρὸν ἐπικαλούμενον. καταμαθὼν γὰρ αὐτὸν οὔτε θύ-
 οντα τοῖς θεοῖς οὔτε μαντικῇ χρώμενον, ἀλλὰ καὶ τῶν
 ποιούντων ταῦτα καταγελῶντα, Εἶπέ μοι, ἔφη, ὦ Ἀρι-
 στόδημε, ἔστιν οὔστινας ἀνθρώπους τεθαύμακας ἐπὶ
 σοφία; Ἐγωγε, ἔφη. καὶ ὅς, Λέξον ἡμῖν, ἔφη, τὰ ὀνόματα 3
 αὐτῶν. Ἐπὶ μὲν τοίνυν ἐπῶν ποιήσει Ὅμηρον ἔγωγε μά-
 λιστα τεθαύμακα, ἐπὶ δὲ διθυράμβῳ Μελανιππίδην, ἐπὶ
 δὲ τραγωδίᾳ Σοφοκλέα, ἐπὶ δὲ ἀνδριαντοποιίᾳ Πολύκλει-
 τον, ἐπὶ δὲ ζωγραφίᾳ Ζεῦξιν. Πότερά σοι δοκοῦσιν οἱ 4
 ἀπεργαζόμενοι εἶδωλα ἀφρονά τε καὶ ἀκίνητα ἀξιοθαυ-
 μαστότεροι εἶναι ἢ οἱ ζῶα ἔμφρονά τε καὶ ἐνεργά; Πολὺ
 νῆ Δία οἱ ζῶα, εἴπερ γε μὴ τύχη τινί, ἀλλ' ἀπὸ γνώμης
 ταῦτα γίνεταί. Τῶν δὲ ἀτεκμάρτως ἐχόντων ὅτου ἔνεκά
 ἔστι καὶ τῶν φανερώς ἐπ' ὠφελείᾳ ὄντων πότερα τύχης
 καὶ πότερα γνώμης ἔργα κρίνεις; Πρέπει μὲν τὰ ἐπ' ὠφε-
 λείᾳ γιγνόμενα γνώμης εἶναι ἔργα. Οὐκ οὖν δοκεῖ σοι ὁ 5
 ἐξ ἀρχῆς ποιῶν ἀνθρώπους ἐπ' ὠφελείᾳ προσθεῖναι αὐ-
 τοῖς δι' ὧν αἰσθάνονται ἕκαστα, ὀφθαλμοὺς μὲν ὥσθ'
 ὄραν τὰ ὄρατά, ὠτα δὲ ὥστ' ἀκούειν τὰ ἀκουστά; ὀσμῶν
 γε μὴν, εἰ μὴ ῥῖνες προσετέθησαν, τί ἂν ἡμῖν ὄφελος ἦν;
 τίς δ' ἂν αἰσθησις ἦν γλυκέων καὶ δριμέων καὶ πάντων
 τῶν διὰ στόματος ἡδέων, εἰ μὴ γλῶττα τούτων γνώμων
 ἐνεργάσθη; πρὸς δὲ τούτοις οὐ δοκεῖ σοι καὶ τόδε προ- 6
 νοίας ἔργοις εἰοικέναι, τὸ ἐπεὶ ἀσθενῆς μὲν ἔστιν ἡ ὄψις,
 βλεφάροις αὐτὴν θυρῶσαι, ἃ ὅταν μὲν αὐτῇ χρῆσθαι τι
 δέη, ἀναπετάννυται, ἐν δὲ τῷ ὕπνῳ συγκλείεται; ὡς δ'
 ἂν μηδὲ ἄνεμοι βλάπτωσιν, ἡθμὸν βλεφαρίδας ἐμφῶσαι·
 ὀφρύσι τε ἀπογεισῶσαι τὰ ὑπὲρ τῶν ὀμμάτων, ὡς μηδ'
 ὁ ἐκ τῆς κεφαλῆς ἰδρὼς κακουργῆ· τὸ δὲ τὴν ἀκοὴν δέχε-
 σθαι μὲν πάσας φωνάς, ἐμπίπλασθαι δὲ μήποτε· καὶ
 τοὺς μὲν πρόσθεν ὀδόντας πᾶσι ζῴοις οἴους τέμνειν εἶναι,
 τοὺς δὲ γομφίους οἴους παρὰ τούτων δεξαμένους λεαίνειν·
 καὶ στόμα μὲν, δι' οὗ ὧν ἐπιθυμεῖ τὰ ζῶα εἰσπέμπεται,

πλησιον ὀφθαλμῶν καὶ ῥινῶν καταθεῖναι· ἐπεὶ δὲ τὰ
 ἀποχωροῦντα δυσχερῆ, ἀποστρέψαι τοὺς τούτων ὀχετοὺς
 καὶ ἀπενεγκεῖν ἢ δυνατόν προσιωτάτω ἀπὸ τῶν αἰσθή-
 σεων· ταῦτα οὕτω προνοητικῶς πεπραγμένα ἀπορεῖς
 7 πότερα τύχης ἢ γνώμης ἔργα ἐστίν; Οὐ μὰ τὸν Δί', ἔφη,
 ἀλλ' οὕτω γε σκοπούμενῳ πάνυ ἔοικε ταῦτα σοφοῦ τινος
 δημιουργοῦ καὶ φιλοζώου τεχνήματι. Τὸ δὲ ἐμφῦσαι μὲν
 ἔρωτα τῆς τεκνοποιίας, ἐμφῦσαι δὲ ταῖς γειναμέναις ἔρωτα
 τοῦ ἐκτρέφειν, τοῖς δὲ τραφεῖσι μέγιστον μὲν πόθον τοῦ
 ζῆν, μέγιστον δὲ φόβον τοῦ θανάτου; Ἀμέλει καὶ ταῦτα
 8 ἔοικε μηχανήμασί τινος ζῶα εἶναι βουλευσαμένου. Σὺ δὲ
 σαυτὸν φρόνιμόν τι δοκεῖς ἔχειν; Ἐρώτα γ' οὖν καὶ ἀπο-
 κρινούμαι. Ἄλλοθι δὲ οὐδαμοῦ οὐδὲν οἶει φρόνιμον εἶναι;
 καὶ ταῦτ' εἰδώς, ὅτι γῆς τε μικρὸν μέρος ἐν τῷ σώματι
 πολλῆς οὔσης ἔχεις καὶ ὑγροῦ βραχὺ πολλοῦ ὄντος καὶ
 τῶν ἄλλων δήπου μεγάλων ὄντων ἐκάστου μικρὸν μέρος
 λαβόντι τὸ σῶμα συνήρμοσταί σοι· νοῦν δὲ μόνον ἄρα
 οὐδαμοῦ ὄντα σε εὐτυχῶς πως δοκεῖς συναρπάσαι καὶ
 τάδε τὰ ὑπερμεγέθη καὶ πλήθος ἄπειρα δι' ἀφροσύνην
 9 τινὰ οὕτως οἶει εὐτάκτως ἔχειν; Μὰ Δί', οὐ γὰρ ὄρω
 τοὺς κυρίους, ὥσπερ τῶν ἐνθάδε γιγνομένων τοὺς δημι-
 ουργούς. Οὐδὲ γὰρ τὴν σαυτοῦ σύγε ψυχὴν ὄρω, ἢ τοῦ
 σώματος κυρία ἐστίν· ὥστε κατὰ γε τοῦτο ἔξεστί σοι
 10 λέγειν, ὅτι οὐδὲν γνώμη, ἀλλὰ τύχη πάντα πράττεις. καὶ
 ὁ Ἀριστόδημος, Οὔτοι, ἔφη, ἐγώ, ὦ Σώκρατες, ὑπερορῶ
 τὸ δαιμόνιον, ἀλλ' ἐκεῖνο μεγαλοπρεπέστερον ἡγοῦμαι ἢ
 ὡς τῆς ἐμῆς θεραπείας προσδεῖσθαι. Οὐκοῦν, ἔφη, ὄσω
 μεγαλοπρεπέστερον ἀξιοῖ σε θεραπεύειν, τοσοῦτω μᾶλλον
 11 τιμητέον αὐτό. Εὐ ἴσθι, ἔφη, ὅτι εἰ νομίζοιμι θεοὺς
 ἀνθρώπων τι φροντίζειν, οὐκ ἂν ἀμελοῖην αὐτῶν. Ἐπειτ'
 οὐκ οἶει φροντίζειν; οἱ πρῶτον μὲν μόνον τῶν ζώων ἄν-
 θρωπον ὄρθον ἀνέστησαν· ἢ δὲ ὄρθότης καὶ προορᾶν
 πλέον ποιεῖ δύνασθαι καὶ τὰ ὑπερθεῖν μᾶλλον θεᾶσθαι
 καὶ ἥττον κακοπαθεῖν· [καὶ ὄψιν καὶ ἀκοὴν καὶ στόμα ἐνε-
 ποίησαν·] ἔπειτα τοῖς μὲν ἄλλοις ἔρπετοῖς πόδας ἔδωκαν,
 οἱ τὸ πορεύεσθαι μόνον παρέχουσιν, ἀνθρώπῳ δὲ καὶ
 χεῖρας προσέθεσαν, αἱ τὰ πλεῖστα, οἷς εὐδαιμονέστεροι

ἐκείνων ἔσμεν, ἐξεργάζονται. καὶ μὴν γλῶττάν γε πάν- 12
των τῶν ζώων ἐχόντων μόνην τὴν τῶν ἀνθρώπων ἐποί-
ησαν οἷαν ἄλλοτε ἀλλαχῆ ψάουσας τοῦ στόματος ἀρθροῦν
τε τὴν φωνὴν καὶ σημαίνειν πάντα ἀλλήλοις, ἃ βουλό-
μεθα. [τὸ δὲ καὶ τὰς τῶν ἀφροδισίων ἡδονὰς τοῖς μὲν
ἄλλοις ζώοις δοῦναι περιγράψαντας τοῦ ἔτους χρόνον,
ἡμῖν δὲ συνεχῶς μέχρι γήρως ταῦτα παρέχειν;] οὐ τοίνυν 13
μόνον ἦρκεσε τῷ θεῷ τοῦ σώματος ἐπιμεληθῆναι, ἀλλ' ἵ
ὅπερ μέγιστόν ἐστι, καὶ τὴν ψυχὴν κρατίστην τῷ ἀνθρώπῳ
ἐνέφυσε. τίνας γὰρ ἄλλου ζώου ψυχὴν πρῶτα μὲν θεῶν
τῶν τὰ μέγιστα καὶ κάλλιστα συνταξάντων ἤσθηται ὅτι
εἶσι; τί δὲ φύλον ἄλλο ἢ ἀνθρώποι θεοὺς θεραπεύουσι;
ποία δὲ ψυχὴ τῆς ἀνθρωπίνης ἰκανωτέρα προφυλάττε-
σθαι ἢ λιμὸν ἢ δίψος ἢ ψύχη ἢ θάλαπτη ἢ νόσοις ἐπικου-
ρῆσαι ἢ ῥώμην ἀσκῆσαι ἢ πρὸς μάθησιν ἐκπανῆσαι, ἢ
ὅσα ἂν ἀκούσῃ ἢ ἴδῃ ἢ μάθῃ ἰκανωτέρα ἐστὶ διαμεμνη-
σθαι; οὐ γὰρ πάνυ σοὶ κατάδηλον, ὅτι παρὰ τἄλλα ζῶα 14
ὥσπερ θεοὶ ἀνθρώποι βιοτεύουσι, φύσει καὶ τῷ σώματι
καὶ τῇ ψυχῇ κρατιστεύοντες; οὔτε γὰρ βοὸς ἂν ἔχων σῶμα,
ἀνθρώπου δὲ γνώμην ἐδύνατ' ἂν πράττειν ἃ ἐβούλετο,
οὔθ' ὅσα χεῖρας ἔχει, ἀφρονα δ' ἐστὶ, πλεόν οὐδὲν ἔχει.
σὺ δ' ἀμφοτέρων τῶν πλείστου ἀξίων τετυχηκῶς οὐκ οἶει
σοὺ θεοὺς ἐπιμελεῖσθαι; ἀλλ' ὅταν τί ποιήσωσι, νομιεῖς
αὐτούς σοὺ φροντίζειν; Ὅταν πέμπωσιν, ὥσπερ σὺ φῆς 15
πέμπειν αὐτούς, συμβούλους ὅ,τι χρὴ ποιεῖν καὶ μὴ ποιεῖν.
Ὅταν δὲ Ἀθηναίοις, ἔφη, πυνθανομένοις τι διὰ μαντικῆς
φράζωσιν, οὐ καὶ σοὶ δοκεῖς φράζειν αὐτούς; οὐδ' ὅταν
τοῖς Ἑλλησι τέρατα πέμποντες προσημαίνωσιν, οὐδ' ὅταν
πᾶσιν ἀνθρώποις, ἀλλὰ μόνον σὲ ἐξαιροῦντες ἐν ἀμελείᾳ
κατατίθενται; οἶει δ' ἂν τοὺς θεοὺς τοῖς ἀνθρώποις δόξαν 16
ἐμφῶσαι, ὡς ἰκανοὶ εἰσιν εὖ καὶ κακῶς ποιεῖν, εἰ μὴ δυ-
νατοὶ ἦσαν, καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἐξαπατωμένους τὸν πάντα
χρόνον αὐδέποτ' ἂν αἰσθέσθαι; οὐχ ὀρθῶς, ὅτι τὰ πολυ-
χρονιώτατα καὶ σοφώτατα τῶν ἀνθρωπίνων, πόλεις καὶ
ἔθνη, θεοσεβέστατά ἐστι καὶ αἰ φρονιμώταται ἡλικίαι
θεῶν ἐπιμελέσταται; ὠγαθέ, ἔφη, κατάμαθε, ὅτι καὶ ὁ 17
σοὺ νοῦς ἐνὼν τὸ σὸν σῶμα ὅπως βούλεται μεταχειρίζεται.

οἶσθαι οὖν χρῆ καὶ τὴν ἐν τῷ παντὶ φρόνησιν τὰ πάντα ὅπως ἂν αὐτῇ ἡδὺ ἦ, οὕτω τίθεσθαι, καὶ μὴ τὸ σὸν μὲν ὄμμα δύνασθαι ἐπὶ πολλὰ στάδια ἐξικνεῖσθαι, τὸν δὲ τοῦ θεοῦ ὀφθαλμὸν ἀδύνατον εἶναι ἅμα πάντα ὄρᾶν, μηδὲ τὴν σὴν μὲν ψυχὴν καὶ περὶ τῶν ἐνθάδε καὶ περὶ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἐν Σικελίᾳ δύνασθαι φροντίζειν, τὴν δὲ τοῦ θεοῦ φρόνησιν μὴ ἰκανὴν εἶναι ἅμα πάντων ἐπι-
 18 μελεῖσθαι. ἦν μέντοι ὥσπερ ἀνθρώπους θεραπεύων γινώσκεις τοὺς ἀντιθεραπεύειν ἐθέλοντας καὶ χαριζόμενος τοὺς ἀντιχαριζομένους καὶ συμβουλευόμενος καταμανθάνεις τοὺς φρονίμους, οὕτω καὶ τῶν θεῶν πείραν λαμβάνης θεραπεύων, εἴ τί σοι θελήσουσι περὶ τῶν ἀδήλων ἀνθρώποις συμβουλεύειν, γνώσῃ τὸ θεῖον ὅτι τοσοῦτον καὶ τοιοῦτόν ἐστιν, ὥσθ' ἅμα πάντα ὄρᾶν καὶ πάντα ἀκούειν καὶ πανταχοῦ παρεῖναι καὶ ἅμα πάντων ἐπιμε-
 19 λείσθαι. ἔμοι μὲν οὖν ταῦτα λέγων οὐ μόνον τοὺς συνόντας ἐδόκει ποιεῖν, ὅποτε ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ὄρῳντο, ἀπέχεσθαι τῶν ἀνοσίων τε καὶ ἀδίκων καὶ αἰσχυρῶν, ἀλλὰ καὶ ὅποτε ἐν ἐρημίᾳ εἶεν, ἐπείπερ ἡγήσαιντο μηδὲν ἂν ποτε ὦν πράττειεν θεοὺς διαλαθεῖν.

5 Εἰ δὲ δὴ καὶ ἐγκράτεια καλὸν τε καὶ ἀγαθὸν ἀνδρὶ κτῆμά ἐστιν, ἐπισκεψώμεθα, εἴ τι προὔβιβαζε λέγων εἰς ταύτην τοιάδε· Ὁ ἄνδρες, εἰ πολέμου ἡμῖν γενομένου βουλοίμεθα ἐλέσθαι ἄνδρα, ὑφ' οὗ μάλιστα ἂν αὐτοὶ μὲν σωζοίμεθα, τοὺς δὲ πολεμίους χειροίμεθα, ἄρ' ὄντιν' αἰσθανοίμεθα ἤττω γαστρὸς ἢ οἴνου ἢ ἀφροδισίων ἢ πόνου ἢ ὕπνου, τοῦτον ἂν αἰροίμεθα; καὶ πῶς ἂν οἰηθείημεν τὸν τοιοῦτον
 2 ἢ ἡμᾶς σώσειν ἢ τοὺς πολεμίους κρατήσειν; εἰ δ' ἐπὶ τελευτῇ τοῦ βίου γεγόμενοι βουλοίμεθα τῷ ἐπιτρέψαι ἢ παιδας ἄρρενας παιδεῦσαι ἢ θυγατέρας παρθένους διαφυλάξαι ἢ χρήματα διασῶσαι, ἄρ' ἀξιόπιστον εἰς ταῦτα ἡγησόμεθα τὸν ἀκρατῆ; δούλω δ' ἀκρατεῖ ἐπιτρέψαιμεν ἂν ἢ βοσκήματα ἢ ταμιεῖα ἢ ἔργων ἐπιστασίαν; διάκονον δὲ καὶ ἀγοραστὴν τοιοῦτον ἐθελήσαιμεν ἂν προῖκα λαβεῖν;
 3 ἀλλὰ μὴν εἴ γε μηδὲ δούλον ἀκρατῆ δεξαίμεθ' ἂν, πῶς οὐκ ἀξιὸν αὐτόν γε φυλάξασθαι τοιοῦτον γενέσθαι; καὶ γὰρ οὐχ ὥσπερ οἱ πλεονέκται τῶν ἄλλων ἀφαιρούμενοι

χρήματα ἑαυτοὺς δοκοῦσι πλουτίζειν, οὕτως ὁ ἀκρατῆς
 τοῖς μὲν ἄλλοις βλαβερὸς, ἑαυτῷ δ' ὠφέλιμος, ἀλλὰ κα-
 κοῦργος μὲν τῶν ἄλλων, ἑαυτοῦ δὲ πολὺ κακουργότερος,
 εἴ γε κακουργότατόν ἐστι μὴ μόνον τὸν οἶκον τὸν ἑαυτοῦ
 φθείρειν, ἀλλὰ καὶ τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν. ἐν συνουσίᾳ 4
 δὲ τίς ἂν ἤσθει τῷ τοιούτῳ, ὃν εἰδείη τῷ ὄψῳ τε καὶ
 τῷ οἴνῳ χαίροντα μᾶλλον ἢ τοῖς φίλοις καὶ τὰς πόρνας
 ἀγαπῶντα μᾶλλον ἢ τοὺς ἑταίρους; ἄρά γε οὐ χρὴ πάντα
 ἄνδρα ἠγησάμενον τὴν ἐγκράτειαν ἀρετῆς εἶναι κρηπίδα
 ταύτην πρῶτον ἐν τῇ ψυχῇ κατασκευάσασθαι; τίς γὰρ 5
 ἄνευ ταύτης ἢ μάθοι τι ἂν ἀγαθὸν ἢ μελετήσειεν ἀξιο-
 λόγως; ἢ τίς οὐκ ἂν ταῖς ἡδοναῖς δουλεύων αἰσχροῦς δια-
 τεθείη καὶ τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν; ἐμοὶ μὲν δοκεῖ νῆ
 τὴν Ἑραν ἐλευθέρῳ μὲν ἀνδρὶ εὐκτὸν εἶναι μὴ τυχεῖν
 δούλου τοιούτου, δουλεύοντα δὲ ταῖς τοιαύταις ἡδοναῖς
 ἰκετεύειν τοὺς θεοὺς δεσποτῶν ἀγαθῶν τυχεῖν· οὕτως γὰρ 6
 ἂν μόνως ὁ τοιοῦτος σωθείη. τοιαῦτα δὲ λέγων ἔτι
 ἐγκρατέστερον τοῖς ἔργοις ἢ τοῖς λόγοις ἑαυτὸν ἐπεδεί-
 κνυεν· οὐ γὰρ μόνον τῶν διὰ τοῦ σώματος ἡδονῶν ἐκράτει,
 ἀλλὰ καὶ τῆς διὰ τῶν χρημάτων, νομίζων τὸν παρὰ τοῦ
 τυχόντος χρήματα λαμβάνοντα δεσπότην ἑαυτοῦ καθι-
 στάναι καὶ δουλεύειν δουλείαν οὐδεμιᾶς ἥττον αἰσχροῦ.

Ἄξιον δ' αὐτοῦ καὶ ἅ πρὸς Ἀντιφῶντα τὸν σοφιστὴν 6
 διελέχθη μὴ παραλιπεῖν. ὁ γὰρ Ἀντιφῶν ποτε βουλό-
 μενος τοὺς συνουσιαστὰς αὐτοῦ παρελέσθαι προσελθὼν
 τῷ Σωκράτει παρόντων αὐτῶν ἔλεξε τάδε· ὦ Σώκρατες, 2
 ἐγὼ μὲν ὥμην τοὺς φιλοσοφοῦντας εὐδαιμονεστέρους
 χρῆναι γίνεσθαι· σὺ δὲ μοι δοκεῖς τὰναντία τῆς φιλο-
 σοφίας ἀπολελαυκέναι. ζῆς γοῦν οὕτως, ὡς οὐδ' ἂν εἷς
 δοῦλος ὑπὸ δεσπότη διαιτώμενος μένειε· σιτὰ τε σιτῆ
 καὶ ποτὰ πίνεις τὰ φαυλότατα καὶ ἱμάτιον ἠμφίεσαι οὐ
 μόνον φαῦλον, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ θέρους τε καὶ χειμῶνος, ἀνυ-
 πόδητός τε καὶ ἀχίτων διατελεῖς. καὶ μὴν χρήματά γε 3
 οὐ λαμβάνεις, ἅ καὶ κτωμένους εὐφραίνει καὶ κεκτημένους
 ἐλευθεριώτερόν τε καὶ ἥδιον ποιεῖ ζῆν. εἰ οὖν ὥσπερ καὶ
 τῶν ἄλλων ἔργων οἱ διδάσκαλοι τοὺς μαθητὰς μιμητὰς
 ἑαυτῶν ἀποδεικνύουσιν, οὕτω καὶ σὺ τοὺς συνόντας δια-

4 θήσεις, νόμιζε κακοδαιμονίας διδάσκαλος εἶναι. καὶ ὁ
 Σωκράτης πρὸς ταῦτα εἶπε· Δοκεῖς μοι, ὦ Ἄντιφῶν, ὑπει-
 ληφέναι με οὕτως ἀνιαρῶς ζῆν, ὥστε πέπεισμαι ἀεὶ μᾶλλον
 ἀποθανεῖν ἢ ἐλέσθαι ἢ ζῆν ὡς περ ἐγώ. ἴθι οὖν ἐπι-
 5 σκεψώμεθα, τί χαλεπὸν ἦσθαι τοῦμοῦ βίου. πότερον
 ὅτι τοῖς μὲν λαμβάνουσιν ἀργύριον ἀναγκαῖόν ἐστιν ἀπερ-
 γάζεσθαι τοῦτο, ἐφ' ᾧ ἂν μισθὸν λαμβάνωσιν, ἐμοὶ δὲ
 μὴ λαμβάνοντι οὐκ ἀνάγκη διαλέγεσθαι ᾧ ἂν μὴ βούλω-
 μαι; ἢ τὴν διαίτην μου φανλίζεις ὡς ἦττον μὲν ὑγιεινὰ
 ἐσθίοντος ἐμοῦ ἢ σοῦ, ἦττον δὲ ἰσχὺν παρέχοντα; ἢ ὡς
 χαλεπώτερα πορίσασθαι τὰ ἐμὰ διαιτήματα τῶν σῶν διὰ
 τὸ σπανιώτερά τε καὶ πολυτελέστερα εἶναι; ἢ ὡς ἡδίω
 σοι ἢ σὺ παρασκευάζῃ ὄντα ἢ ἐμοὶ ἢ ἐγώ; οὐκ οἶσθ', ὅτι
 ὁ μὲν ἡδίστα ἐσθίων ἡκίστα ὄψου δεῖται, ὁ δὲ ἡδίστα
 6 πίνων ἡκίστα τοῦ μὴ παρόντος ἐπιθυμεῖ ποτοῦ; τὰ γε
 μὴν ἱμάτια οἶσθ' ὅτι οἱ μεταβαλλόμενοι ψύχους καὶ θάλ-
 πους ἔνεκα μεταβάλλονται καὶ ὑποδήματα ὑπαδοῦνται,
 ὅπως μὴ διὰ τὰ λυποῦντα τοὺς πόδας κωλύωνται παρεῖ-
 σθαι· ἦδη οὖν ποτε ἦσθου ἐμὲ ἢ διὰ ψυχῆς μᾶλλον τοῦ
 ἔνδον μένοντα ἢ διὰ θάλπος μαχόμενόν τῳ περὶ σκιᾶς ἢ
 διὰ τὸ ἀλγεῖν τοὺς πόδας οὐ βαδίζοντα ὅποι ἂν βούλω-
 7 μαι; οὐκ οἶσθ', ὅτι οἱ φύσει ἀσθενέστατοι τῷ σώματι
 μελετήσαντες τῶν ἰσχυροτάτων ἀμελησάντων κρείττους τε
 γίνονται πρὸς ἂν μελετῶσι καὶ ῥᾶον αὐτὰ φέρουσιν; ἐμὲ
 δὲ ἄρα οὐκ οἶει τῷ σώματι αἰεὶ τὰ συντυγχάνοντα μελε-
 τῶντα καρτερεῖν πάντα ῥᾶον φέρειν σοῦ μὴ μελετῶντος;
 8 τοῦ δὲ μὴ δουλεύειν γαστρὶ μηδ' ὑπνῳ καὶ λαγνείᾳ οἶει
 τι ἄλλο αἰτιώτερον εἶναι ἢ τὸ ἕτερον ἔχειν τούτων ἡδίω,
 ἃ οὐ μόνον ἐν χρεῖᾳ ὄντα εὐφραίνει, ἀλλὰ καὶ ἐλπίδας
 παρέχοντα ὠφελήσειν αἰεὶ; καὶ μὴν τοῦτό γε οἶσθα, ὅτι
 οἱ μὲν οἰόμενοι μηδὲν εὖ πράττειν οὐκ εὐφραίνονται, οἱ
 δὲ ἡγούμενοι καλῶς προχωρεῖν ἑαυταῖς ἢ γεωργίαν ἢ ναυ-
 κληρίαν ἢ ἄλλ' ὅ,τι ἂν τυγχάνωσιν ἐργαζόμενοι ὡς εὖ
 9 πράττοντες εὐφραίνονται. οἶει οὖν ἀπὸ πάντων τούτων
 τοσαύτην ἡδονὴν εἶναι ὅσην ἀπὸ τοῦ ἑαυτὸν τε ἡγεῖσθαι
 βελτίω γίνεσθαι καὶ φίλους ἀμείνους κτᾶσθαι; [ἐγὼ
 τοίνυν διατελῶ ταῦτα νομίζων.] ἔάν δὲ δὴ φίλους ἢ πόλιν.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

θησαυρούς τῶν πάλαι σοφῶν ἀνδρῶν, οὓς ἐκεῖνοι κατέλιπον ἐν βιβλίοις γράψαντες, ἀνελίττων κοινῇ σὺν τοῖς φίλοις διέρχομαι, καὶ ἂν τι ὀρῶμεν ἀγαθόν, ἐκλεγόμεθα καὶ μέγα νομίζομεν κέρδος, ἐὰν ἀλλήλοις ὠφέλιμοι γινώμεθα. ἔμοι μὲν δὴ ταῦτα ἀκούοντι ἐδόκει αὐτός τε μακάριος εἶναι καὶ τοὺς ἀκούοντας ἐπὶ καλοκἀγαθίαν ἄγειν.

15 Καὶ πάλιν ποτὲ τοῦ Ἀντιφῶντος ἐρομένου αὐτόν, πῶς ἄλλους μὲν ἠγόϊτο πολιτικούς ποιεῖν, αὐτὸς δὲ οὐ πράττει τὰ πολιτικά, εἶπερ ἐπίσταται· Ποτέρως δ' ἂν, ἔφη, ὦ Ἀντιφῶν, μᾶλλον τὰ πολιτικὰ πράττοιμι, εἰ μόνος αὐτὰ πράττοιμι ἢ εἰ ἐπιμελοίμην τοῦ ὡς πλείστους ἱκανοὺς εἶναι πράττειν αὐτά;

7 Ἐπισκεψώμεθα δέ, εἰ καὶ ἀλαζονείας ἀποτρέπων τοὺς συνόντας ἀρετῆς ἐπιμελεῖσθαι προέτρεπεν· αἰεὶ γὰρ ἔλεγεν, ὡς οὐκ εἶη καλλίων ὁδὸς ἐπ' εὐδοξίαν ἢ δι' ἧς ἂν τις ἀγαθὸς τοῦτο γένοιτο, ὃ καὶ δοκεῖν βούλοιο. ὅτι δ' ἀληθῆ ἔλεγεν, ὧδ' ἐδίδασκεν· Ἐνθυμώμεθα γάρ, ἔφη, εἴ τις μὴ ὦν ἀγαθὸς ἀύλητῆς δοκεῖν βούλοιο, τί ἂν αὐτῷ ποιητέον εἶη. ἄρ' οὐ τὰ ἔξω τῆς τέχνης μιμητέον τοὺς ἀγαθοὺς ἀύλητάς; καὶ πρῶτον μὲν ὅτι ἐκεῖνοι σκευὴν τε καλὴν κέκτηνται καὶ ἀκολούθους πολλοὺς περιάγονται, καὶ τούτῳ ταῦτα ποιητέον· ἔπειτα ὅτι ἐκείνους πολλοὶ ἐπαινοῦσι, καὶ τούτῳ πολλοὺς ἐπαινέτας παρασκευαστέον. ἀλλὰ μὴν ἔργον γε οὐδαμοῦ ληπτέον ἢ εὐθὺς ἐλεγχθήσεται γελοῖος ὦν καὶ οὐ μόνον ἀύλητῆς κακός, ἀλλὰ καὶ ἄνθρωπος ἀλαζών. καίτοι πολλὰ μὲν δαπανῶν, μηδὲν δ' ὠφελούμενος, πρὸς δὲ τούτοις κακοδοξῶν πῶς οὐκ ἐπιπόνως τε 3 καὶ ἀλυσιτελῶς καὶ καταγελάστως βιώσεται; ὡς δ' αὐτως εἴ τις βούλοιο στρατηγὸς ἀγαθὸς μὴ ὦν φαίνεσθαι ἢ κυβερνήτης, ἐννοῶμεν, τί ἂν αὐτῷ συμβάλῃ. ἄρ' οὐκ ἂν, εἰ μὲν ἐπιθυμῶν τοῦ δοκεῖν ἱκανὸς εἶναι ταῦτα πράττειν μὴ δύναίτο πείθειν, τοῦτ' εἶη λυπηρόν, εἰ δὲ πείσειεν, ἔτι ἀθλιώτερον; δῆλον γὰρ ὅτι κυβερνᾶν κατασταθεὶς ὃ μὴ ἐπιστάμενος ἢ στρατηγεῖν ἀπολέσειεν ἂν οὓς ἤκιστα βούλοιο καὶ αὐτὸς αἰσχροῦς ἂν καὶ κακῶς ἀπαλλάξειεν. 4 ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ πλούσιον καὶ τὸ ἀνδρεῖον καὶ τὸ ἰσχυρόν μὴ ὄντα δοκεῖν ἀλυσιτελεῖς ἀπέφαινε· προστάτ-

τεσθαι γὰρ αὐτοῖς ἔφη μείζω ἢ κατὰ δύναμιν καὶ μὴ δυνα-
 μένους ταῦτα ποιεῖν δοκοῦντας ἱκανοὺς εἶναι συγγνώμης
 οὐκ ἂν τυγχάνειν. ἄπατεῶνα δ' ἐκάλει οὐ μικρὸν μὲν, εἴ
 τις ἀργύριον ἢ σκεῦος παρά του πειθοῖ λαβὼν ἀποστε-
 ροίη, πολὺ δὲ μέγιστον ὅστις μηδενὸς ἄξιος ὢν ἐξηπατή-
 κοι πείθων, ὡς ἱκανὸς εἴη τῆς πόλεως ἡγεῖσθαι. ἔμοι
 μὲν οὖν ἐδόκει καὶ τοῦ ἀλαζονεύεσθαι ἀποτρέπειν τοὺς
 συνόντας τοιαῦδε διαλεγόμενος.

B.

Ἐδόκει δὲ μοι καὶ τοιαῦτα λέγων προτρέπειν τοὺς 1
 συνόντας ἀσκεῖν ἐγκράτειαν [πρὸς ἐπιθυμίαν] βρωτοῦ
 καὶ ποτοῦ καὶ λαγνείας καὶ ὕπνου καὶ ῥίγους καὶ θάλ-
 πους καὶ πόνου. γνοὺς δὲ τινα τῶν συνόντων ἀκολαστο-
 τέρως ἔχοντα πρὸς τὰ τοιαῦτα, Εἰπέ μοι, ἔφη, ὦ Ἀρί-
 στιππε, εἰ δέοι σε παιδεύειν παραλαβόντα δύο τῶν νέων,
 τὸν μὲν ὅπως ἱκανὸς ἔσται ἀρχεῖν, τὸν δ' ὅπως μὴδ' ἀντι-
 ποιήσεται ἀρχῆς, πῶς ἂν ἐκάτερον παιδεύοις; βούλει σκο-
 πῶμεν ἀρξάμενοι ἀπὸ τῆς τροφῆς ὡσπερ ἀπὸ τῶν στοι-
 χείων; καὶ ὁ Ἀρίστιππος ἔφη· Δοκεῖ γοῦν μοι ἡ τροφή
 ἀρχὴ εἶναι· οὐδὲ γὰρ ζῷη γ' ἂν τις, εἰ μὴ τρέφοιτο.
 Οὐκοῦν τὸ μὲν βούλεσθαι σίτου ἀπτεσθαι, ὅταν ὦρα ἦκη, 2
 ἀμφοτέροις εἰκὸς παραγίγνεσθαι; Εἰκὸς γάρ, ἔφη. Τὸ
 οὖν προαιρεῖσθαι τὸ κατεπεῖγον μᾶλλον πράττειν ἢ τῇ
 γαστρὶ χαρίζεσθαι πότερον ἂν αὐτῶν ἐθίζοιμεν; Τὸν εἰς
 τὸ ἀρχεῖν, ἔφη, νῆ Δία παιδευόμενον, ὅπως μὴ τὰ τῆς
 πόλεως ἀπρακτα γίγνηται παρὰ τὴν ἐκείνου ἀρχήν. Οὐκ-
 οῦν, ἔφη, καὶ ὅταν πιεῖν βούλωνται, τὸ δύνασθαι διψῶντα
 ἀνέχεσθαι τῷ αὐτῷ προσθετέον; Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη. Τὸ 3
 δὲ ὕπνου ἐγκρατῆ εἶναι, ὥστε δύνασθαι καὶ ὀψὲ κοιμη-
 θῆναι καὶ πρωὶ ἀναστῆναι καὶ ἀγρουπνήσαι, εἴ τι δέοι,
 ποτέρῳ ἂν προσθεῖημεν; Καὶ τοῦτο, ἔφη, τῷ αὐτῷ. Τί
 δέ, ἔφη, τὸ ἀφροδισίων ἐγκρατῆ εἶναι, ὥστε μὴ διὰ ταῦτα
 κωλύεσθαι πράττειν, εἴ τι δέοι; Καὶ τοῦτο, ἔφη, τῷ αὐτῷ.
 Τί δέ, τὸ μὴ φεύγειν τοὺς πόνους, ἀλλ' ἐθελοντὴν ὑπομέ-
 νειν, ποτέρῳ ἂν προσθεῖημεν; Καὶ τοῦτο, ἔφη, τῷ ἀρχεῖν

παιδευομένων. Τί δέ, τὸ μαθεῖν εἴ τι ἐπιτήδειόν ἐστι
 μάθημα πρὸς τὸ κρατεῖν τῶν ἀντιπάλων ποτέρῳ ἢ
 προσθεῖναι μᾶλλον πρέπαι; Παλὸν κῆ Δί', ἔφη, τῷ ἄρχειν
 παιδευομένων· καὶ γὰρ τῶν ἄλλων οὐδὲν ὄφελος ἄνευ τῶν
 4 τοιούτων μαθημάτων. Οὐκοῦν ὁ οὕτω πεπαιδευμένος
 ἤττον ἢ δοκεῖ σοι ὑπὸ τῶν ἀντιπάλων ἢ τὰ λοιπὰ ζῆα
 ἀλίσκεσθαι; τούτων γὰρ δήπου τὰ μὲν γαστρὶ δελεαζό-
 μενα, καὶ μάλα ἔνια δυσωπούμενα, ὅμως τῇ ἐπιθυμίᾳ
 τοῦ φαγεῖν ἀγόμενα πρὸς τὸ δέλεαρ ἀλίσκεται, τὰ δὲ ποτῶ
 ἐνεδρεύεται. Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη. Οὐκοῦν καὶ ἄλλα ὑπὸ
 λαγνείας, οἷον οἱ τε ὄρτυγες καὶ οἱ πέρδικες, πρὸς τὴν
 τῆς θηλείας φωνὴν τῇ ἐπιθυμίᾳ καὶ τῇ ἐλπίδι τῶν ἀφρο-
 δισίων φερόμενοι καὶ ἐξιστάμενοι τοῦ τὰ δεινὰ ἀναλογί-
 5 ζεσθαι τοῖς θηράτροις ἐμπίπτουσι; Συνέφη καὶ ταῦτα.
 Οὐκοῦν δοκεῖ σοι αἰσχρὸν εἶναι ἀνθρώπῳ ταῦτα πάσχειν
 τοῖς ἀφρονεστάτοις τῶν θηρίων; ὡςπερ οἱ μοιχοὶ εἰσέρ-
 χονται εἰς τὰς εἰρκτὰς εἰδότες, ὅτι κίνδυνος τῷ μοιχεύοντι
 ἅ τε ὁ νόμος ἀπειλεῖ παθεῖν καὶ ἐνεδρευθῆναι καὶ λη-
 φθέντα ὑβρισθῆναι· καὶ τηλικούτων μὲν ἐπικειμένων τῷ
 μοιχεύοντι κακῶν τε καὶ αἰσchrῶν, ὄντων δὲ πολλῶν τῶν
 ἀπολυσόντων τῆς τῶν ἀφροδισίων ἐπιθυμίας ἐν ἀδείᾳ,
 ὅμως εἰς τὰ ἐπικίνδυνα φέρεσθαι, ἅρ' οὐκ ἤδη τοῦτο παν-
 6 τάπασι κακοδαιμονῶντός ἐστιν; Ἐμοιγε δοκεῖ, ἔφη. Τὸ
 δὲ εἶναι μὲν τὰς ἀναγκαιοτάτας πλείστας πράξεις τοῖς
 ἀνθρώποις ἐν ὑπαίθρῳ, οἷον τὰς τε πολεμικὰς καὶ τὰς
 γεωργικὰς καὶ τῶν ἄλλων οὐ τὰς ἐλαχίστας, τοὺς δὲ πολ-
 λούς ἀγυμνάστως ἔχειν πρὸς τε ψύχῃ καὶ θάλπῃ οὐ δοκεῖ
 σοι πολλὴ ἀμέλεια εἶναι; Συνέφη καὶ τοῦτο. Οὐκοῦν
 δοκεῖ σοι τὸν μέλλοντα ἄρχειν ἀσκεῖν δεῖν καὶ ταῦτα εὐ-
 7 πετῶς φέρειν; Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη. Οὐκοῦν εἰ τοὺς ἐγ-
 κρατεῖς τούτων ἀπάντων εἰς τοὺς ἀρχικοὺς τάττομεν,
 τοὺς ἀδυνάτους ταῦτα ποιεῖν εἰς τοὺς μηδ' ἀντιποιησο-
 μένους τοῦ ἄρχειν τάξομεν; Συνέφη καὶ τοῦτο. Τί οὖν;
 ἐπειδὴ καὶ τούτων ἑκατέρου τοῦ φύλου τὴν τάξιν οἴσθα,
 ἤδη ποτ' ἐπεσκέψω, εἰς ποτέραν τῶν τάξεων τούτων σαυ-
 8 τὸν δικαίως ἢ τάττοις; Ἐγώ', ἔφη ὁ Ἀρίστιππος, καὶ
 οὐδαμῶς γε τάττω ἑμαυτὸν εἰς τὴν τῶν ἄρχειν βουλομένων

τάξιν. καὶ γὰρ πάνυ μοι δοκεῖ ἄφρονος ἀνθρώπου εἶναι τὸ μεγάλου ἔργου ὄντος τοῦ ἑαυτῷ τὰ δέοντα παρασκευάζειν μὴ ἀρκεῖν τοῦτο, ἀλλὰ προσαναθέσθαι τὸ καὶ τοῖς ἄλλοις πολίταις ὧν δέονται πορίζειν· καὶ ἑαυτῷ μὲν πολλὰ ὧν βούλεται ἑλλείπειν, τῆς δὲ πόλεως προεστῶτα, εἰ μὴ πάντα, ὅσα ἡ πόλις βούλεται, καταπράττει, τούτου δίκην ὑπέχειν, τοῦτο πῶς οὐ πολλὴ ἀφροσύνη ἐστί; καὶ 9 γὰρ ἀξιούσιν αἱ πόλεις τοῖς ἀρχουσιν ὡς περ ἐγὼ τοῖς οἰκέταις χρῆσθαι. ἐγὼ τε γὰρ ἀξιῶ τοὺς θεράποντας ἑμοὶ μὲν ἄφθονα τὰ ἐπιτήδεια παρασκευάζειν, αὐτοὺς δὲ μηδενὸς τούτων ἀπτεσθαι, αἱ τε πόλεις οἴονται χρῆναι τοὺς ἀρχοντας ἑαυταῖς μὲν ὡς πλεῖστα ἀγαθὰ πορίζειν, αὐτοὺς δὲ πάντων τούτων ἀπέχεσθαι. ἐγὼ οὖν τοὺς μὲν βουλομένους πολλὰ πράγματα ἔχειν αὐτοῖς τε καὶ ἄλλοις παρέχειν οὕτως ἂν παιδεύσας εἰς τοὺς ἀρχικοὺς καταστήσαιμι· ἑμαυτὸν γε μέντοι τάττω εἰς τοὺς βουλομένους ἢ ῥᾶστα τε καὶ ἡδιστα βιοτεύειν. καὶ ὁ Σωκράτης ἔφη· 10 Βούλει οὖν καὶ τοῦτο σκεψώμεθα, πότεροι ἡδίων ζῶσιν, οἱ ἀρχοντες ἢ οἱ ἀρχόμενοι; Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη. Πρῶτον μὲν τοίνυν τῶν ἔθνῶν ὧν ἡμεῖς ἴσμεν ἐν μὲν τῇ Ἀσίᾳ Πέρσαι μὲν ἀρχουσιν, ἀρχονται δὲ Σύροι καὶ Φρύγες καὶ Λυδοί· ἐν δὲ τῇ Εὐρώπῃ Σκύθαι μὲν ἀρχουσι, Μαιῶται δὲ ἀρχονται· ἐν δὲ τῇ Λιβύῃ Καρχηδόνιοι μὲν ἀρχουσι, Λίβυες δὲ ἀρχονται. τούτων οὖν ποτέρους ἡδίων οἶει ζῆν; ἢ τῶν Ἑλλήνων, ἐν οἷς καὶ αὐτὸς εἶ, πότεροί σοι δοκοῦσιν ἡδίων, οἱ κρατοῦντες ἢ οἱ κρατούμενοι, ζῆν; Ἄλλ' ἐγὼ τοι, 11 ἔφη ὁ Ἀρίστιππος, οὐδὲ εἰς τὴν δουλείαν αὐτὸν ἑμαυτὸν τάττω, ἀλλ' εἶναι τίς μοι δοκεῖ μέση τούτων ὁδός, ἣν πειρῶμαι βαδίσειν, οὔτε δι' ἀρχῆς οὔτε διὰ δουλείας, ἀλλὰ δι' ἐλευθερίας, ἥπερ μάλιστα πρὸς εὐδαιμονίαν ἄγει. Ἄλλ' εἰ μὲν, ἔφη ὁ Σωκράτης, ὡς περ οὔτε δι' ἀρχῆς οὔτε 12 διὰ δουλείας ἡ ὁδὸς αὕτη φέρει, οὕτως μηδὲ δι' ἀνθρώπων, ἴσως ἂν τι λέγοις· εἰ μέντοι ἐν ἀνθρώποις ὧν μήτε ἀρχεῖν ἀξιώσεις μήτε ἀρχεσθαι μηδὲ τοὺς ἀρχοντας ἐκὼν θεραπεύσεις, οἴμαι σε ὄραν, ὡς ἐπίστανται οἱ κρείττονες τοὺς ἥττονας καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ κλαίοντας καθίσαντες δούλοις χρῆσθαι. ἢ λανθάνουσί σε οἱ ἄλλων σπειράντων 13

καὶ φυτευσάντων τὸν τε σῖτον τέμνοντες καὶ δενδροκο-
 ποῦντες καὶ πάντα τρόπον πολιορκοῦντες τοὺς ἤττονας
 καὶ μὴ θέλοντας θεραπεύειν, ἕως ἂν πείσωσιν ἐλέσθαι
 δουλεύειν ἀντὶ τοῦ πολεμεῖν τοῖς κρείττοσι; καὶ ἰδίᾳ αὖ
 οἱ ἀνδρεῖοι καὶ δυνατοὶ τοὺς ἀνάδρους καὶ ἀδυνάτους
 οὐκ οἴσθα ὅτι καταδουλωσάμενοι καρποῦνται; Ἄλλ' ἐγώ
 14 τοι, ἔφη, ἵνα μὴ πάσχω ταῦτα, οὐδ' εἰς πολιτείαν ἑμαυτὸν
 κατακλείω, ἀλλὰ ξένος πανταχοῦ εἶμι. καὶ ὁ Σωκράτης
 ἔφη· Τοῦτο μέντοι ἤδη λέγεις δεινὸν πάλαισμα. τοὺς
 γὰρ ξένους, ἔξ οὗ ὅ τε Σίνις καὶ ὁ Σκείρων καὶ ὁ Προ-
 κρούστης ἀπέθανον, οὐδεὶς ἔτι ἀδικεῖ· ἀλλὰ νῦν οἱ μὲν
 πολιτευόμενοι ἐν ταῖς πατρίσι καὶ νόμους τίθενται, ἵνα
 μὴ ἀδικῶνται, καὶ φίλους πρὸς τοῖς ἀναγκαίοις καλου-
 μένοις ἄλλους κτῶνται βοηθούς καὶ ταῖς πόλεσιν ἐρύματα
 περιβάλλονται καὶ ὄπλα κτῶνται, οἷς ἀμυνοῦνται τοὺς
 ἀδικοῦντας, καὶ πρὸς τούτοις ἄλλους ἔξωθεν συμμάχους
 κατασκευάζονται· καὶ οἱ μὲν πάντα ταῦτα κεκτημένοι
 15 ὅμως ἀδικοῦνται· σὺ δὲ οὐδὲν μὲν τούτων ἔχων, ἐν δὲ ταῖς
 ὁδοῖς, ἐνθά πλεῖστοι ἀδικοῦνται, πολὺν χρόνον διατρι-
 βων, εἰς ὁποίαν δ' ἂν πόλιν ἀφίκη, τῶν πολιτῶν πάντων
 ἤττων ὢν καὶ τοιοῦτος οἷοις μάλιστα ἐπιτίθενται οἱ βου-
 λόμενοι ἀδικεῖν, ὅμως διὰ τὸ ξένος εἶναι οὐκ ἂν σίει
 ἀδικηθῆναι; ἢ διότι αἱ πόλεις σοι κηρύττουσιν ἀσφάλειαν
 καὶ προσιόντι καὶ ἀπιόντι, θαρρεῖς; ἢ διότι καὶ δοῦλος
 ἂν οἶει τοιοῦτος εἶναι οἷος μηδενὶ δεσπότη λυσιτελεῖν;
 τίς γὰρ ἂν ἐθέλοι ἄνθρωπον ἐν οἰκίᾳ ἔχειν πονεῖν μὲν
 μηδὲν ἐθέλοντα, τῇ δὲ πολυτελεστάτῃ διαίτῃ χαίροντα;
 16 σκεψώμεθα δὲ καὶ τοῦτο, πῶς οἱ δεσπότες τοῖς τοιού-
 τοις οἰκέταις χρῶνται. ἄρα οὐ τὴν μὲν λαγνεῖαν αὐτῶν
 τῷ λιμῷ σωφρονίζουσι; κλέπτειν δὲ κωλύουσιν ἀποκλεί-
 οντες ὅθεν ἂν τι λαβεῖν ἦ; τοῦ δὲ δραπετεύειν δεσμοῖς
 ἀπείργουσι; τὴν ἀργίαν δὲ πληγαῖς ἐξαναγκάζουσιν; ἢ
 σὺ πῶς ποιεῖς, ὅταν τῶν οἰκετῶν τινα τοιοῦτον ὄντα
 17 καταμανθάνῃς; Κολάζω, ἔφη, πᾶσι κακοῖς, ἕως ἂν δου-
 λεύειν ἀναγκάσω. ἀλλὰ γάρ, ὦ Σώκρατες, οἱ εἰς τὴν βασι-
 λικὴν τέχνην παιδευόμενοι, ἦν δοκεῖς μοι σὺ νομίζειν
 εὐδαιμονίαν εἶναι, τί διαφέρουσι τῶν ἐξ ἀνάγκης κακο-

παθούντων, εἴ γε πεινήσουσι καὶ διψήσουσι καὶ διγώ-
 σουσι καὶ ἀγρυπνήσουσι καὶ τᾶλλα πάντα μοχθήσουσιν
 ἐκόντες; ἐγὼ μὲν γὰρ οὐκ οἶδ' ὅτι διαφέρει τὸ αὐτὸ δέρμα
 ἐκόντα ἢ ἄκοντα μαστιγοῦσθαι ἢ ὅλως τὸ αὐτὸ σῶμα
 πᾶσι τοῖς τοιούτοις ἐκόντα ἢ ἄκοντα πολιορκεῖσθαι· ἄλλο
 γε ἢ ἀφροσύνη πρόσεστι τῷ θέλοντι τὰ λυπηρὰ ὑπομέ-
 νειν; Τί δέ, ὦ Ἄριστιππε, ὁ Σωκράτης ἔφη, οὐ δοκεῖ σοι 18
 τῶν τοιούτων διαφέρειν τὰ ἐκούσια τῶν ἀκουσίων, ἢ ὁ
 μὲν ἐκὼν πεινῶν φάγοι ἂν ὅποτε βούλοιτο καὶ ὁ ἐκὼν
 διψῶν πίοι καὶ τᾶλλα ὡσαύτως, τῷ δ' ἐξ ἀνάγκης ταῦτα
 πάσχοντι οὐκ ἔξεστιν ὅποταν βούληται παύεσθαι; ἔπειτα
 ὁ μὲν ἐκουσίως ταλαιπωρῶν ἐπ' ἀγαθῇ ἐλπίδι πονῶν εὐ-
 φραίνεται, οἷον οἱ τὰ θηρία θηρῶντες ἐλπίδι τοῦ λήψε-
 σθαι ἡδέως μοχθαῦσι. καὶ τὰ μὲν τοιαῦτα ἄθλα τῶν 19
 πόνων μικροῦ τινος ἄξιά ἐστι· τοὺς δὲ πονοῦντας, ἵνα
 φίλους ἀγαθοὺς κτήσωνται ἢ ὅπως ἐχθροὺς χειρώσονται
 ἢ ἵνα δυνατοὶ γενόμενοι καὶ τοῖς σώμασι καὶ ταῖς ψυχαῖς
 καὶ τὸν ἑαυτῶν οἶκον καλῶς οἰκῶσι καὶ τοὺς φίλους εὖ
 ποιῶσι καὶ τὴν πατρίδα εὐεργετῶσι, πῶς οὐκ οἶεσθαι χρὴ
 τούτους καὶ πονεῖν ἡδέως εἰς τὰ τοιαῦτα καὶ ζῆν εὐφραι-
 νομένους, ἀγαμένους μὲν ἑαυτούς, ἐπαινουμένους δὲ καὶ
 ζηλουμένους ὑπὸ τῶν ἄλλων; ἔτι δὲ αἱ μὲν ῥαδιουργίαι καὶ 20
 ἐκ τοῦ παραχρῆμα ἡδοναὶ οὔτε σώματι εὐεξίαν ἱκαναί εἰσιν
 ἐνεργάζεσθαι, ὡς φασιν οἱ γυμνασταί, οὔτε ψυχῇ ἐπιστήμην
 ἀξιόλογον οὐδεμίαν ἐμποιοῦσιν, αἱ δὲ διὰ καρτερίας ἐπι-
 μέλειαί τῶν καλῶν τε καὶ ἀγαθῶν ἔργων ἐξικνεῖσθαι ποιοῦ-
 σιν, ὡς φασιν οἱ ἀγαθοὶ ἄνδρες. λέγει δὲ πού καὶ Ἡσίοδος·

· Τὴν μὲν γὰρ κακότητα καὶ ἰλαδὸν ἔστιν ἐλέσθαι
 ῥηιδίως· λείη μὲν ὁδός, μάλα δ' ἐγγύθι ναίει.
 τῆς δ' ἀρετῆς ἰδρωῖτα θεοὶ προπάροισεν ἔθηκον
 ἀθάνατοι· μακρὸς δὲ καὶ ὄρθιος οἶμος ἐς αὐτὴν
 καὶ τρηχὺς τὸ πρῶτον· ἐπὴν δ' εἰς ἄκρον ἵκηαι,
 ῥηιδίη δὴ ἔπειτα πέλει, χαλεπή περ ἐοῦσα.

μαρτυρεῖ δὲ καὶ Ἐπίχαρμος ἐν τῷδε·

Τῶν πόνων πωλοῦσιν ἡμῖν πάντα τὰγάθ' οἱ θεοί.
 [καὶ ἐν ἄλλῳ δὲ τόπῳ φησὶν·

ᾧ πονηρέ, μὴ τὰ μαλακὰ μῶσο, μὴ τὰ σκλήρ' ἔχης.]

21 καὶ Πρόδικος δὲ ὁ σοφὸς ἐν τῷ συγγράμματι τῷ περὶ
 Ἡρακλέους, ὅπερ δὴ καὶ πλείστοις ἐπιδείκνυται, ὡσαύ-
 τως περὶ τῆς ἀρετῆς ἀποφαινεται, ὡδὲ πως λέγων, ὅσα
 ἐγὼ μέμνημαι. φησὶ γὰρ Ἡρακλέα, ἐπεὶ ἐκ παίδων εἰς
 ἦβην ὠρμάτο, ἐν ἧ οἱ νέοι ἤδη αὐτοκράτορες γιγνόμενοι
 δηλοῦσιν, εἴτε τὴν δι' ἀρετῆς ὁδὸν τρέψονται ἐπὶ τὸν βίον
 εἴτε τὴν διὰ κακίας, ἐξελθόντα εἰς ἡσυχίαν καθῆσθαι
 22 ἀποροῦντα, ποτέραν τῶν ὁδῶν τράπηται· καὶ φανῆναι
 αὐτῷ δύο γυναῖκας προσιέναι μεγάλας, τὴν μὲν ἑτέραν
 εὐπρεπῆ τε ἰδεῖν καὶ ἔλευθέριον φύσει, κεκοσμημένην τὸ
 μὲν σῶμα καθαρότητι, τὰ δὲ ὄμματα αἰδοῖ, τὸ δὲ σχῆμα
 σωφροσύνη, ἐσθῆτι δὲ λευκῇ, τὴν δ' ἑτέραν τεθραμμένην
 μὲν εἰς πολυσαρκίαν τε καὶ ἀπαλότητα, κεκαλλωπισμένην
 δὲ τὸ μὲν χρῶμα, ὥστε λευκοτέραν τε καὶ ἐρυθροτέραν
 τοῦ ὄντος δοκεῖν φαίνεσθαι, τὸ δὲ σχῆμα, ὥστε δοκεῖν
 ὀρθοτέραν τῆς φύσεως εἶναι, τὰ δὲ ὄμματα ἔχειν ἀνα-
 πεπταμένα, ἐσθῆτα δέ, ἐξ ἧς ἂν μάλιστα ὦρα διαλάμπει,
 κατασκοπεῖσθαι δὲ θαμὰ ἑαυτήν, ἐπισκοπεῖν δὲ καὶ εἴ τις
 ἄλλος αὐτὴν θεᾶται, πολλάκις δὲ καὶ εἰς τὴν ἑαυτῆς σκιάν
 23 ἀποβλέπειν. ὡς δ' ἐγένοντο πλησιαίτερον τοῦ Ἡρακλέους,
 τὴν μὲν πρόσθεν ῥηθεῖσαν ἰέναι τὸν αὐτὸν τρόπον, τὴν
 δ' ἑτέραν φθάσαι βουλομένην προσδραμεῖν τῷ Ἡρακλεῖ
 καὶ εἰπεῖν· Ὅρῳ σε, ὦ Ἡράκλεις, ἀποροῦντα, ποίαν ὁδὸν
 ἐπὶ τὸν βίον τράπη. ἐὰν οὖν ἐμὲ φίλην ποιησάμενος,
 ἐπὶ τὴν ἡδίστην τε καὶ ῥάστην ὁδὸν ἄξω σε καὶ τῶν μὲν
 τερπνῶν οὐδενὸς ἄγευστος ἔσῃ, τῶν δὲ χαλεπιῶν ἄπειρος
 24 διαβιώσῃ. πρῶτον μὲν γὰρ οὐ πολέμων οὐδὲ πραγμάτων
 φροντιεῖς, ἀλλὰ σκοπούμενος διέσῃ, τί ἂν κεχαρισμένον
 ἦ σιτίον ἢ ποτὸν εὖροις ἢ τί ἂν ἰδὼν ἢ τί ἀκούσας τερ-
 φθείης ἢ τίνων ἂν ὀσφραϊνόμενος ἢ ἀπτόμενος ἡσθείης,
 τίσι δὲ παιδικοῖς ὁμιλῶν μάλιστ' ἂν εὐφρανθείης καὶ πῶς
 ἂν μαλακώτατα καθεύδοις καὶ πῶς ἂν ἀπονώτατα τού-
 25 των πάντων τυγχάνοις. ἐὰν δὲ ποτε γένηται τις ὑποψία
 σπάνεως ἀφ' ὧν ἔσται ταῦτα, οὐ φόβος, μή σε ἀγάγω ἐπὶ
 τὸ πονοῦντα καὶ ταλαιπωροῦντα τῷ σώματι καὶ τῇ ψυχῇ
 ταῦτα πορίζεσθαι, ἀλλ' οἷς ἂν οἱ ἄλλοι ἐργάζωνται, τού-
 τοις σὺ χρήσῃ, οὐδενὸς ἀπεχόμενος ὅθεν ἂν δυνατὸν ἦ

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

ἡδέως φάγῃς, ὀψοποιούς μηχανωμένη, ἵνα δὲ ἡδέως πλήῃς, οἴνους τε πολυτελεῖς παρασκευάζῃ καὶ τοῦ θέρους χιόνα περιθέουσα ζητεῖς, ἵνα δὲ καθυπνώσῃς ἡδέως, οὐ μόνον τὰς στρωμνὰς μαλακὰς, ἀλλὰ καὶ τὰς κλῖνας καὶ τὰ ὑπόβαθρα ταῖς κλῖναις παρασκευάζῃ· οὐ γὰρ διὰ τὸ πονεῖν, ἀλλὰ διὰ τὸ μηδὲν ἔχειν ὅ,τι ποιῆς ὑπνου ἐπιθυμεῖς. τὰ δ' ἀφροδίσια πρὸ τοῦ δεῖσθαι ἀναγκάζεις, πάντα μηχανωμένη καὶ γυναιξὶ τοῖς ἀνδράσι χρωμένη· οὕτω γὰρ παιδεύεις τοὺς σεαυτῆς φίλους, τῆς μὲν νυκτὸς ὑβρίζουσα, 31 τῆς δ' ἡμέρας τὸ χρησιμώτατον κατακοιμίζουσα. ἀθάνατος δὲ οὐσα ἐκ θεῶν μὲν ἀπέρριψαι, ὑπὸ δὲ ἀνθρώπων ἀγαθῶν ἀτιμάζῃ· τοῦ δὲ πάντων ἡδίστου ἀκούσματος, ἐπαίνου ἑαυτῆς, ἀνήκοος εἶ καὶ τοῦ πάντων ἡδίστου θεάματος ἀθέατος· οὐδὲν γὰρ πώποτε σεαυτῆς ἔργον καλὸν τεθέασαι. τίς δ' ἂν σοι λεγούσῃ τι πιστεύσειε; τίς δ' ἂν δεομένη τινὸς ἐπαρκέσειεν; ἢ τίς ἂν εὖ φρονῶν τοῦ σοῦ θιάσου τολμήσειεν εἶναι; οἱ νέοι μὲν ὄντες τοῖς σώμασιν ἀδύνατοί εἰσι, πρεσβύτεροι δὲ γενόμενοι ταῖς ψυχαῖς ἀνόητοι, ἀπόνως μὲν λιπαροὶ διὰ νεότητος τρεφόμενοι, ἐπιπόνως δὲ αὐχμηροὶ διὰ γήρως περῶντες, τοῖς μὲν πεπραγμένοις αἰσχνόμενοι, τοῖς δὲ πραττομένοις βαρυνόμενοι, τὰ μὲν ἡδέα ἐν τῇ νεότητι διαδραμόντες, τὰ δὲ χαλεπὰ 32 εἰς τὸ γῆρας ἀποθέμενοι. ἐγὼ δὲ σύνειμι μὲν θεοῖς, σύνειμι δὲ ἀνθρώποις τοῖς ἀγαθοῖς· ἔργον δὲ καλὸν οὔτε θεῖον οὔτ' ἀνθρώπινον χωρὶς ἐμοῦ γίνεται. τιμῶμαι δὲ μάλιστα πάντων καὶ παρὰ θεοῖς καὶ παρ' ἀνθρώποις οἷς προσήκει, ἀγαπητὴ μὲν συνεργὸς τεχνίταις, πιστὴ δὲ φύλαξ οἴκων δεσπότηαις, εὐμενὴς δὲ παραστάτις οἰκέταις, ἀγαθὴ δὲ συλλήπτρια τῶν ἐν εἰρήνῃ πόνων, βεβαία δὲ τῶν ἐν πολέμῳ σύμμαχος ἔργων, ἀρίστη δὲ φιλίας κοινός. 33 ἔστι δὲ τοῖς μὲν ἐμοῖς φίλοις ἡδεῖα μὲν καὶ ἀπράγμων σίτων καὶ ποτῶν ἀπόλαυσις· ἀνέχονται γάρ, ἕως ἂν ἐπιθυμήσωσιν αὐτῶν. ὕπνος δ' αὐτοῖς πάρεστιν ἡδίων ἢ τοῖς ἀμόχθοις καὶ οὔτε ἀπολείποντες αὐτὸν ἄχθονται οὔτε διὰ τοῦτον μεθιᾶσι τὰ δέοντα πράττειν. καὶ οἱ μὲν νέοι τοῖς τῶν πρεσβυτέρων ἐπαίνοις χαίρουσιν, οἱ δὲ γεραίτεροι ταῖς τῶν νέων τιμαῖς ἀγάλλονται καὶ

ἡδέως μὲν τῶν παλαιῶν πράξεων μέμνηνται, εὖ δὲ τὰς παρούσας ἡδονται πράττοντες, δι' ἐμὲ φίλοι μὲν θεοῖς ὄντες, ἀγαπητοὶ δὲ φίλοις, τίμιοι δὲ πατρίσιν. ὅταν δ' ἔλθῃ τὸ πεπρωμένον τέλος, οὐ μετὰ λήθης ἄτιμοι κεῖνται, ἀλλὰ μετὰ μνήμης τὸν αἰεὶ χρόνον ὑμνούμενοι θάλλουσι. τοιαῦτά σοι, ὦ παῖ τοκέων ἀγαθῶν Ἡράκλεις, ἔξεστι διαπονησαμένῳ τὴν μακαριστοτάτην εὐδαιμονίαν κεκτῆσθαι. οὕτω πως διώκει Πρόδικος τὴν ὑπ' Ἀρετῆς ³⁴ Ἡρακλέους παιδευσιν, ἐκόσμησε μέντοι τὰς γνώμας ἔτι μεγαλειότεροις ρήμασιν ἢ ἐγὼ νῦν. σοὶ δ' οὖν ἄξιον, ὦ Ἀρίστιππε, τούτων ἐνθυμουμένῳ πειραῶσθαι τι καὶ τῶν εἰς τὸν μέλλοντα χρόνον τοῦ βίου φροντίζειν.

Αἰσθόμενος δὲ ποτε Λαμπροκλέα, τὸν πρεσβύτατον ² υἱὸν αὐτοῦ, πρὸς τὴν μητέρα χαλεπαίνοντα, Εἶπέ μοι, ἔφη, ὦ παῖ, οἴσθ' ἄ τινες ἀνθρώπους ἀχαρίστους καλούμενους; Καὶ μάλα, ἔφη ὁ νεανίσκος. Καταμεμάθηκας οὖν, τοὺς τί ποιοῦντας τὸ ὄνομα τοῦτο ἀποκαλοῦσιν; Ἐγὼ, ἔφη· τοὺς γὰρ εὖ παθόντας, ὅταν δυνάμενοι χάριν ἀποδοῦναι μὴ ἀποδῶσιν, ἀχαρίστους καλοῦσιν. Οὐκοῦν δοκοῦσί σοι ἐν τοῖς ἀδίκοις καταλογίζεσθαι τοὺς ἀχαρίστους; Ἐμοιγε, ἔφη. Ἦδη δὲ ποτ' ἐσκέψω, εἰ ἄρα ὡς περ τὸ ἀν- ² δραποδίξεσθαι τοὺς μὲν φίλους ἀδικὸν εἶναι δοκεῖ, τοὺς δὲ πολεμίους δίκαιον, καὶ τὸ ἀχαριστεῖν πρὸς μὲν τοὺς φίλους ἀδικόν ἐστι, πρὸς δὲ τοὺς πολεμίους δίκαιον; Καὶ μάλα, ἔφη· καὶ δοκεῖ μοι, ὑφ' οὗ ἂν τις εὖ παθῶν εἴτε φίλου εἴτε πολεμίου μὴ πειραῖται χάριν ἀποδιδόναι, ἀδικὸς εἶναι. Οὐκοῦν εἰ γ' οὕτως ἔχει τοῦτο, εἰλικρινῆς τις ³ ἂν εἴη ἀδικία ἢ ἀχαριστία; συνωμολόγει. Οὐκοῦν ὅσῳ ἂν τις μείζω ἀγαθὰ παθῶν μὴ ἀποδιδῶ χάριν, τοσοῦτω ἀδικώτερος ἂν εἴη; συνέφη καὶ τοῦτο. Τίνας οὖν, ἔφη, ὑπὸ τίνων εὕροιμεν ἂν μείζω εὐεργετημένους ἢ παῖδας ὑπὸ γονέων; οὓς οἱ γονεῖς ἐκ μὲν οὐκ ὄντων ἐποίησαν εἶναι, τοσαῦτα δὲ καλὰ ἰδεῖν καὶ τοσοῦτων ἀγαθῶν μετασχεῖν, ὅσα οἱ θεοὶ παρέχουσι τοῖς ἀνθρώποις· ἃ δὴ καὶ οὕτως ἡμῖν δοκεῖ παντὸς ἄξια εἶναι, ὥστε πάντες τὸ καταλιπεῖν αὐτὰ πάντων μάλιστα φεύγομεν· καὶ αἱ πόλεις ἐπὶ τοῖς μεγίστοις ἀδικήμασι ζημίαν θάνατον πεποιήκασιν,

ὡς οὐκ ἂν μείζονος κακοῦ φόβῳ τὴν ἀδικίαν παύσαντες.
 4 καὶ μὴν οὐ τῶν γε ἀφροδισίων ἕνεκα παιδοποιεῖσθαι τοὺς
 ἀνθρώπους ὑπολαμβάνεις, ἐπεὶ τούτου γε τῶν ἀπολυ-
 σόντων μεσταὶ μὲν αἱ ὁδοί, μεστὰ δὲ τὰ οἰκήματα. φα-
 νεροὶ δ' ἔσμεν καὶ σκοπούμενοι, ἐξ ὁποίων ἂν γυναικῶν
 βέλτιστα ἡμῖν τέκνα γένοιτο, αἷς συνελθόντες τεκνοποιού-
 5 μεθα. καὶ ὁ μὲν γε ἀνὴρ τὴν τε συντεκνοποιήσουσαν
 ἑαυτῷ τρέφει καὶ τοῖς μέλλουσιν ἔσεσθαι παισὶ προπαρα-
 σκευάζει πάντα, ὅσα ἂν οἴηται συνοίσειν αὐτοῖς πρὸς
 τὸν βίον, καὶ ταῦτα ὡς ἂν δύνηται πλεῖστα· ἡ δὲ γυνὴ
 ὑποδεξαμένη τε φέρει τὸ φορτίον τοῦτο βαρυνομένη τε
 καὶ κινδυνεύουσα περὶ τοῦ βίου καὶ μεταδιδούσα τῆς τρο-
 φῆς, ἣ καὶ αὐτὴ τρέφεται, καὶ σὺν πολλῷ πόνῳ διε-
 νεγκοῦσα καὶ τεκοῦσα τρέφει τε καὶ ἐπιμελεῖται, οὔτε
 προπεπονθυῖα οὐδὲν ἀγαθὸν οὔτε γιγνώσκον τὸ βρέφος,
 ὑφ' ὅτου εὖ πάσχει οὐδὲ σημαίνειν δυνάμενον, ὅτου δεῖται,
 ἀλλ' αὐτὴ στοχαζομένη τὰ τε συμφέροντα καὶ τὰ κεχαρι-
 σμένα πειρᾶται ἐκπληροῦν καὶ τρέφει πολὺν χρόνον καὶ
 ἡμέρας καὶ νυκτὸς ὑπομένουσα πονεῖν, οὐκ εἰδυῖα, τίνα
 6 τούτων χάριν ἀπολήψεται. καὶ οὐκ ἀρκεῖ θρέψαι μόνον,
 ἀλλὰ καὶ ἐπειδὴν δόξωσιν ἱκανοὶ εἶναι οἱ παῖδες μανθά-
 νειν τι, ἃ μὲν ἂν αὐτοὶ ἔχωσιν οἱ γονεῖς ἀγαθὰ πρὸς τὸν
 βίον διδάσκουσιν, ἃ δ' ἂν οἴωνται ἄλλον ἱκανώτερον εἶναι
 διδάξαι, πέμπουσι πρὸς τοῦτον δαπανῶντες καὶ ἐπιμε-
 λοῦνται πάντα ποιοῦντες, ὅπως οἱ παῖδες αὐτοῖς γένων-
 7 ται ὡς δυνατὸν βέλτιστοι. πρὸς ταῦτα ὁ νεανίσκος εἶπεν·
 Ἀλλὰ τοι εἰ καὶ πάντα ταῦτα πεποίηκε καὶ ἄλλα τούτων
 πολλαπλάσια, οὐδεὶς ἂν δύναίτο αὐτῆς ἀνασχέσθαι τὴν
 χαλεπότητα. καὶ ὁ Σωκράτης, Πότερα δέ, ἔφη, οἷε θη-
 ρίου ἀγριότητα δυσφορωτέραν εἶναι ἢ μητρὸς; Ἐγὼ μὲν
 οἶμαι, ἔφη, μητρὸς τῆς γε τοιαύτης. Ἦδη πώποτε οὐκ
 ἦ δακοῦσα κακὸν τί σοι ἔδωκεν ἢ λακτίσασα, οἷα ὑπὸ
 8 θηρίων ἤδη πολλοὶ ἔπαθον; Ἀλλὰ νῆ Δί', ἔφη, λέγει ἃ
 οὐκ ἂν τις ἐπὶ τῷ βίῳ παντὶ βούλοίτο ἀκοῦσαι. Σὺ δὲ
 πόσα, ἔφη ὁ Σωκράτης, οἷε ταύτη [δυσάνεκτα] καὶ τῇ
 φωνῇ καὶ τοῖς ἔργοις ἐκ παιδίου δυσκολαίνων καὶ ἡμέρας
 καὶ νυκτὸς πράγματα παρασχεῖν, πόσα δὲ λυπῆσαι κά-

μινων; Ἀλλ' οὐδεπώποτε αὐτήν, ἔφη, οὔτ' εἶπα οὔτ' ἐποίησα
 οὐδέν, ἐφ' ᾧ ἤσχύνθη. Τί δέ; οἶει, ἔφη, χαλεπώτερον εἶναι
 σοι ἀκούειν ὧν αὐτή λέγει ἢ τοῖς ὑποκριταῖς, ὅταν ἐν ταῖς
 τραγωδίαις ἀλλήλους τὰ ἔσχατα λέγωσιν; Ἀλλ', οἶμαι,
 ἐπειδὴ οὐκ οἴονται τῶν λεγόντων οὔτε τὸν ἐλέγχοντα
 ἐλέγχειν, ἵνα ζημιώσῃ, οὔτε τὸν ἀπειλοῦντα ἀπειλεῖν, ἵνα
 κακὸν τι ποιήσῃ, ἑαδίως φέρουσι. Σὺ δ' εὖ εἰδώς, ὅτι
 ἂ λέγει σοι ἡ μήτηρ, οὐ μόνον οὐδέν κακὸν νοοῦσα λέγει,
 ἀλλὰ καὶ βουλομένη σοι ἀγαθὰ εἶναι ὅσα οὐδενὶ ἄλλῳ,
 χαλεπαίνεις; ἢ νομίζεις κακόνου τὴν μητέρα σοι εἶναι;
 Οὐ δῆτα, ἔφη, τοῦτό γε οὐκ οἶμαι. καὶ ὁ Σωκράτης, 10
 Οὐκοῦν, ἔφη, σὺ ταύτην, εὖνον τέ σοι οὔσαν καὶ ἐπιμε-
 λομένην ὡς μάλιστα δύναται κάμνοντος, ὅπως ὑγιανεῖς
 τε καὶ ὅπως τῶν ἐπιτηδείων μηδενὸς ἐνδεῆς ἔσῃ, καὶ πρὸς
 τούτοις πολλὰ τοῖς θεοῖς εὐχομένην ἀγαθὰ ὑπὲρ σοῦ καὶ
 εὐχὰς ἀποδιδούσαν, χαλεπὴν εἶναι φῆς; ἐγὼ μὲν οἶμαι,
 εἰ τοιαύτην μὴ δύνασαι φέρειν μητέρα, τὰγαθὰ σε οὐ
 δύνασθαι φέρειν. εἶπε δέ μοι, ἔφη, πότερον ἄλλον τινὰ 11
 οἶει δεῖν θεραπεύειν; ἢ παρεσκευάσαι μηδενὶ ἀνθρώπων
 πειρᾶσθαι ἀρέσκειν μηδὲ πείθεσθαι μήτε στρατηγῶ μήτε
 ἄλλῳ ἄρχοντι; Ναὶ μὰ Δί' ἐγωγε, ἔφη. Οὐκοῦν, ἔφη ὁ 12
 Σωκράτης, καὶ τῶ γείτονι βούλει σὺ ἀρέσκειν, ἵνα σοι καὶ
 πῦρ ἐναύῃ, ὅταν τούτου δέῃ, καὶ ἀγαθοῦ τέ σοι γίγνηται
 συλλήπτωρ καί, ἂν τι σφαλλόμενος τύχῃς, εὐνοϊκῶς ἐγ-
 γύθεν βοηθῇ σοι; Ἐγωγε, ἔφη. Τί δέ; συνοδοιπόρον ἢ
 σύμπλουν ἢ εἴ τῳ ἄλλῳ ἐντυγχάνοις, οὐδέν ἂν σοι δια-
 φέροι φίλον ἢ ἐχθρὸν γενέσθαι ἢ καὶ τῆς παρὰ τούτων
 εὐνοίας οἶει δεῖν ἐπιμελεῖσθαι; Ἐγωγε, ἔφη. Εἶτα τού- 13
 των μὲν ἐπιμελεῖσθαι παρεσκευάσαι, τὴν δὲ μητέρα τὴν
 πάντων μάλιστα σε φιλοῦσαν οὐκ οἶει δεῖν θεραπεύειν;
 οὐκ οἶσθ', ὅτι καὶ ἡ πόλις ἄλλης μὲν ἀχαριστίας οὐδεμιᾶς
 ἐπιμελεῖται οὐδὲ δικάζει, ἀλλὰ περιορᾷ τοὺς εὖ πεπον-
 θότας χάριν οὐκ ἀποδιδόντας, ἐὰν δέ τις γονέας μὴ θε-
 ραπεύῃ, τούτῳ δίκην τε ἐπιτίθησι καὶ ἀποδοκιμάζουσα
 οὐκ ἐᾷ ἄρχειν τοῦτον, ὡς οὔτε ἂν τὰ ἱερὰ εὐσεβῶς θυό-
 μενα ὑπὲρ τῆς πόλεως τούτου θυόντος οὔτε ἄλλο καλῶς
 καὶ δικαίως οὐδέν ἂν τούτου πράξαντος; καὶ νῆ Δία ἐάν

τις τῶν γονέων τελευτησάντων τοὺς τάφους μὴ κοσμή, καὶ τοῦτο ἐξετάζει ἡ πόλις ἐν ταῖς τῶν ἀρχόντων δοκιμασίαις. σὺ οὖν, ὦ παῖ, ἐὰν σωφρονῆς, τοὺς μὲν θεοὺς παραιτήσῃ συγγνώμονάς σοι εἶναι, εἴ τι παρημέληκας τῆς μητρός, μή σε καὶ οὗτοι νομίσαντες ἀχάριστον εἶναι οὐκ ἐθελήσωσιν εὖ ποιεῖν, τοὺς δὲ ἀνθρώπους φυλάξῃ, μή σε αἰσθόμενοι τῶν γονέων ἀμελοῦντα πάντες ἀτιμάσωσιν, εἶτα ἐν ἐρημίᾳ φίλων ἀναφανῆς. εἰ γὰρ σε ὑπολάβοιεν πρὸς τοὺς γονεῖς ἀχάριστον εἶναι, οὐδεὶς ἂν νομίσειεν εὖ σε ποιήσας χάριν ἀπολήψεσθαι.

8 Χαιρεφῶντα δὲ ποτε καὶ Χαιρεκράτην, ἀδελφῶ μὲν ὄντε ἀλλήλοιν, ἑαυτῷ δὲ γνωρίμῳ, αἰσθόμενος διαφερομένῳ, ἰδὼν τὸν Χαιρεκράτην, Εἶπέ μοι, ἔφη, ὦ Χαιρέκρατες, οὐ δήπου καὶ σὺ εἰ τῶν τοιούτων ἀνθρώπων, οἳ χρησιμώτερον νομίζουσι χρήματα ἢ ἀδελφούς; καὶ ταῦτα τῶν μὲν ἀφρόνων ὄντων, τοῦ δὲ φρονίμου, καὶ τῶν μὲν βοηθείας δεομένων, τοῦ δὲ βοηθεῖν δυναμένου, καὶ πρὸς 2 τούτοις τῶν μὲν πλειόνων ὑπαρχόντων, τοῦ δὲ ἐνός. Θαυμαστὸν δὲ καὶ τοῦτο, εἴ τις τοὺς μὲν ἀδελφοὺς ζημίαν ἡγεῖται, ὅτι οὐ καὶ τὰ τῶν ἀδελφῶν κέκτηται, τοὺς δὲ πολίτας οὐχ ἡγεῖται ζημίαν, ὅτι οὐ καὶ τὰ τῶν πολιτῶν ἔχει, ἀλλ' ἐνταῦθα μὲν δύνανται λογίζεσθαι, ὅτι κρεῖττον σὺν πολλοῖς οἰκοῦντα ἀσφαλῶς τὰρκοῦντα ἔχειν ἢ μόνον 3 δεικνύμενον τὰ τῶν πολιτῶν ἐπικινδύνως πάντα κεκτηθῆσθαι, ἐπὶ δὲ τῶν ἀδελφῶν τὸ αὐτὸ τοῦτο ἀγνοοῦσι. καὶ οἰκέτας μὲν οἱ δυνάμενοι ὠνοῦνται, ἵνα συνεργοὺς ἔχωσι, καὶ φίλους κτῶνται ὡς βοηθῶν δεόμενοι, τῶν δ' ἀδελφῶν ἀμελοῦσιν, ὥσπερ ἐκ πολιτῶν μὲν γιγνομένους φίλους, ἐξ 4 ἀδελφῶν δὲ οὐ γιγνομένους. καὶ μὴν πρὸς φιλίαν μέγα μὲν ὑπάρχει τὸ ἐκ τῶν αὐτῶν φῦναι, μέγα δὲ τὸ ὁμοῦ τραφῆναι, ἐπεὶ καὶ τοῖς θηρίοις πόθος τις ἐγγίγνεται τῶν συντρόφων· πρὸς δὲ τούτοις καὶ οἱ ἄλλοι ἀνθρωποτιμῶσί τε μᾶλλον τοὺς συναδέλφους ὄντας τῶν ἀναδέλφων καὶ ἥττον τούτοις ἐπιτίθενται. καὶ ὁ Χαιρεκράτης 5 εἶπεν· Ἄλλ' εἰ μὲν, ὦ Σώκρατες, μὴ μέγα εἴη τὸ διάφορον, ἴσως ἂν δέοι φέρειν τὸν ἀδελφὸν καὶ μὴ μικρῶν ἔνσκαφεύγειν· ἀγαθὸν γάρ, ὥσπερ καὶ σὺ λέγεις, ἀδελφὸς ὢν

οἷον δεῖ· ὁπότε μέντοι παντός ἐνδέοι καὶ πᾶν τὸ ἐναν-
τιώτατον εἶη, τί ἂν τις ἐπιχειροίη τοῖς ἀδυνάτοις; καὶ ὁ 6
Σωκράτης ἔφη· Πότερα δέ, ὦ Χαιρέκρατες, οὐδενὶ ἀρέσαι
δύναται Χαιρεφῶν, ὥσπερ οὐδὲ σοί, ἢ ἔστιν οἷς καὶ πάνυ
ἀρέσκει; Διὰ τοῦτο γάρ τοι, ἔφη, ὦ Σώκρατες, ἀξιόν ἐστιν
ἐμοὶ μισεῖν αὐτόν, ὅτι ἄλλοις μὲν ἀρέσκειν δύναται, ἐμοὶ
δὲ ὅπου ἂν παρῆ πανταχοῦ καὶ ἔργῳ καὶ λόγῳ ζημία
μᾶλλον ἢ ὠφέλειά ἐστιν. Ἄρ' οὖν, ἔφη ὁ Σωκράτης, ὥσ- 7
περ ἵππος τῷ ἀνεπιστήμονι μὲν, ἐγχειροῦντι δὲ χρῆσθαι
ζημία ἐστίν, οὕτω καὶ ἀδελφός, ὅταν τις αὐτῷ μὴ ἐπι-
στάμενος ἐγχειρῆ χρῆσθαι, ζημία ἐστί; Πῶς δ' ἂν ἐγώ, 8
ἔφη ὁ Χαιρεκράτης, ἀνεπιστήμων εἶην ἀδελφῷ χρῆσθαι,
ἐπιστάμενός γε καὶ εὖ λέγειν τὸν εὖ λέγοντα καὶ εὖ ποιεῖν
τὸν εὖ ποιοῦντα; τὸν μέντοι καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ πειρώ-
μενον ἐμὲ ἀνιᾶν οὐκ ἂν δυναίμην οὐτ' εὖ λέγειν οὐτ' εὖ
ποιεῖν, ἀλλ' οὐδὲ πειράσομαι. καὶ ὁ Σωκράτης ἔφη· 9
θαυμαστά γε λέγεις, ὦ Χαιρέκρατες, εἰ κύνα μὲν, εἴ σοι
ἦν ἐπὶ προβάτοις ἐπιτήδειος ὢν καὶ τοὺς μὲν ποιμένας
ἠσπάζετο, σοὶ δὲ προσιόντι ἐχαλέπαινε, ἀμελήσας ἂν
τοῦ ὀργίζεσθαι ἐπειρῶ εὖ ποιήσας πραῦνειν αὐτόν, τὸν
δὲ ἀδελφὸν φῆς μὲν μέγα ἂν ἀγαθὸν εἶναι ὄντα πρὸς σὲ
οἷον δεῖ, ἐπίστασθαι δὲ ὁμολογῶν καὶ εὖ ποιεῖν καὶ εὖ
λέγειν οὐκ ἐπιχειρεῖς μηχανᾶσθαι, ὅπως σοι ὡς βέλτιστος
ἦ. καὶ ὁ Χαιρεκράτης, Δέδοικα, ἔφη, ὦ Σώκρατες, μὴ οὐκ 10
ἔχω ἐγὼ τοσαύτην σοφίαν, ὥστε Χαιρεφῶντα ποιῆσαι
πρὸς ἐμὲ οἷον δεῖ. Καὶ μὴν οὐδέν γε ποικίλον, ἔφη ὁ
Σωκράτης, οὐδὲ καινὸν δεῖ ἐπ' αὐτόν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, μη-
χανᾶσθαι, οἷς δὲ καὶ σὺ ἐπίστασαι αὐτὸς οἶομαι ἂν αὐτόν
ἄλόντα περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι σε. Οὐκ ἂν φθάνοις, ἔφη, 11
λέγων, εἴ τι ἦσθησαί με φίλτρον ἐπιστάμενον, ὃ ἐγὼ
εἰδῶς λέληθα ἐμαυτόν. Λέγε δὴ μοι, ἔφη, εἴ τινα τῶν
γνωρίμων βούλοιο κατεργάσασθαι, ὁπότε θύοι, καλεῖν σε
ἐπὶ δεῖπνον, τί ἂν ποιοίης; Δῆλον ὅτι κατάρχοιμι ἂν
τοῦ αὐτός, ὅτε θύοιμι, καλεῖν ἐκεῖνον. Εἰ δὲ βούλοιο 12
τῶν φίλων τινὰ προτρέψασθαι, ὁπότε ἀποδημοίης, ἐπι-
μελεῖσθαι τῶν σῶν, τί ἂν ποιοίης; Δῆλον ὅτι πρότερος
ἂν ἐγχειροίην ἐπιμελεῖσθαι τῶν ἐκείνου, ὁπότε ἀποδημοίῃ.

13 *Εἰ δὲ βούλοιο ξένον ποιῆσαι ὑποδέχεσθαι σεαυτόν, ὅποτε
 ἔλθοις εἰς τὴν ἐκείνου, τί ἂν ποιοίης; Δῆλον ὅτι καὶ τοῦ-
 τον πρότερος ὑποδεχοίμην ἂν, ὅποτε ἔλθοι Ἀθήναζε·
 καὶ εἴ γε βουλοίμην αὐτὸν προθυμεῖσθαι διαπράττειν μοι
 ἐφ' ᾧ ἤκοιμι, δῆλον ὅτι καὶ τοῦτο δέοι ἂν πρότερον αὐτὸν
 14 ἐκείνω ποιεῖν. Πάντ' ἄρα σύγε τὰ ἐν ἀνθρώποις φίλτρα
 ἐπιστάμενος πάλαι ἀπεκρύπτου· ἢ ὄκνεῖς, ἔφη, ἄρξαι,
 μὴ αἰσχρὸς φανῆς, ἐὰν πρότερος τὸν ἀδελφὸν εὖ ποιῆς;
 καὶ μὴν πλείστου γε δοκεῖ ἀνὴρ ἐπαίνου ἄξιός εἶναι, ὃς
 ἂν φθάνη τοὺς μὲν πολεμίους κακῶς ποιῶν, τοὺς δὲ
 φίλους εὐεργετῶν. εἰ μὲν οὖν ἐδόκει μοι Χαιρεφῶν ἡγε-
 μονικώτερος εἶναι σοῦ πρὸς τὴν φιλίαν ταύτην, ἐκείνον
 ἂν ἐπειρώμην πείθειν πρότερον ἐγχειρεῖν τῷ σὲ φίλον
 ποιεῖσθαι· νῦν δέ μοι σὺ δοκεῖς ἡγούμενος μᾶλλον ἂν
 15 ἐξεργάζεσθαι τοῦτο. καὶ ὁ Χαιρεκράτης εἶπεν· Ἄτοπα
 λέγεις, ὦ Σώκρατες, καὶ οὐδαμῶς πρὸς σοῦ, ὅς γε κε-
 λεύεις ἐμὲ νεώτερον ὄντα καθηγεῖσθαι· καίτοι τούτου γε
 παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις τὰναντία νομίζεται, τὸν πρεσβύ-
 16 τερον ἡγεῖσθαι παντὸς καὶ ἔργου καὶ λόγου. Πῶς; ἔφη
 ὁ Σωκράτης· οὐ γὰρ καὶ ὁδοῦ παραχωρῆσαι τὸν νεώτερον
 πρεσβυτέρῳ συντυγχάνοντι πανταχοῦ νομίζεται καὶ καθή-
 μενον ὑπαναστῆναι καὶ κοίτη μαλακῇ τιμῆσαι καὶ λόγων
 ὑπεῖξαι; ὠγαθέ, μὴ ὄκνει, ἔφη, ἀλλ' ἐγχείρει τὸν ἄνδρα
 καταπραῦνει· καὶ πάνυ ταχύ σοι ὑπακούσεται. οὐχ ὀρᾶς,
 ὡς φιλότιμός ἐστι καὶ ἐλευθέριος; τὰ μὲν γὰρ πονηρὰ
 ἀνθρώπια οὐκ ἂν ἄλλως μᾶλλον ἔλοις ἢ εἰ δοίης τι, τοὺς
 δὲ καλοὺς καγαθοὺς ἀνθρώπους προσφιλῶς χρώμενος
 17 μάλιστα ἂν κατεργάσαιο. καὶ ὁ Χαιρεκράτης εἶπεν· Ἐὰν
 οὖν ἐμοῦ ταῦτα ποιοῦντος ἐκεῖνος μηδὲν βελτίων γίγνη-
 ται; Τί γὰρ ἄλλο, ἔφη ὁ Σωκράτης, ἢ κινδυνεύσεις ἐπι-
 δεῖξαι σὺ μὲν χρηστός τε καὶ φιλάδελφος εἶναι, ἐκεῖνος
 δὲ φαῦλός τε καὶ οὐκ ἄξιός εὐεργεσίας; ἀλλ' οὐδὲν οἶμαι
 τούτων ἔσσεσθαι· νομίζω γὰρ αὐτόν, ἐπειδὴν αἰσθηταί σε
 προκαλούμενον ἑαυτὸν εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον, πάνυ φιλο-
 νεικήσειν, ὅπως περιγένηται σου καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ εὖ
 18 ποιῶν. νῦν μὲν γὰρ οὕτως, ἔφη, διάκεισθον, ὥσπερ εἰ τῷ
 χεῖρε, ὡς ὁ θεὸς ἐπὶ τῷ συλλαμβάνειν ἀλλήλαις ἐποίησεν,*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

φίλοις ἔθεσαν, πάλιν τούτους ἀνατίθεσθαι· τοσοῦτον
 5 αὐτοὺς τῶν φίλων φροντίζειν. καίτοι πρὸς ποῖον κτήμα
 τῶν ἄλλων παραβαλλόμενος φίλος ἀγαθὸς οὐκ ἂν πολλῶ
 κρείττων φανείη; ποῖος γὰρ ἵππος ἢ ποῖον ζεῦγος οὕτω
 χρήσιμον ὥσπερ ὁ χρηστὸς φίλος; ποῖον δὲ ἀνδράποδον
 οὕτως εὖνουν καὶ παραμόνιμον; ἢ ποῖον ἄλλο κτήμα οὕτω
 6 πᾶγχρηστον; ὁ γὰρ ἀγαθὸς φίλος ἑαυτὸν τάττει πρὸς πᾶν
 τὸ ἐλλεῖπον τῷ φίλῳ καὶ τῆς τῶν ἰδίων κατασκευῆς καὶ
 τῶν κοινῶν πράξεων, καὶ ἂν τέ τινα εὖ ποιῆσαι δέη, συν-
 επισχύει, ἂν τέ τις φόβος ταράττη, συμβοηθεῖ τὰ μὲν
 συναναλίσκων, τὰ δὲ συμπράττων καὶ τὰ μὲν συμπείθων,
 τὰ δὲ βιαζόμενος καὶ εὖ μὲν πράττοντας πλεῖστα εὐφραί-
 7 νων, σφαλλομένους δὲ πλεῖστα ἐπανορθῶν. ἃ δὲ αἶ τε
 χεῖρες ἐκάστῳ ὑπηρετοῦσι καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ προορῶσι καὶ
 τὰ ὦτα προακούουσι καὶ οἱ πόδες διανύτουσι, τούτων
 φίλος εὐεργετῶν οὐδενὸς λείπεται· πολλάκις δὲ ἃ πρὸ
 αὐτοῦ τις ἢ οὐκ ἐξεργάσατο ἢ οὐκ εἶδεν ἢ οὐκ ἤκουσεν ἢ
 οὐ διήνυσεν, ταῦθ' ὁ φίλος πρὸ τοῦ φίλου ἐξήρκεσεν. ἀλλ'
 ὅμως ἔνιοι δένδρα μὲν πειρῶνται θεραπεύειν τοῦ καρποῦ
 ἔνεκεν, τοῦ δὲ παμφορωτάτου κτήματος, ὃ καλεῖται φίλος,
 ἀργῶς καὶ ἀνειμένως οἱ πλεῖστοι ἐπιμέλονται.

5 Ἦκουσα δὲ ποτε καὶ ἄλλον αὐτοῦ λόγον, ὃς ἐδόκει μοι
 προτρέπειν τὸν ἀκούοντα ἐξετάζειν ἑαυτόν, ὅποσον τοῖς
 φίλοις ἀξίος εἴη. ἰδὼν γὰρ τινα τῶν συνόντων ἀμελοῦντα
 φίλου πενίᾳ πιεζομένου ἤρετο Ἀντισθένη ἐναντίον τοῦ
 2 ἀμελοῦντος αὐτοῦ καὶ ἄλλων πολλῶν, Ἄρ', ἔφη, ὦ Ἀντι-
 σθενες, εἰσὶ τινες ἀξίαι φίλων, ὥσπερ οἰκετῶν; τῶν γὰρ
 οἰκετῶν ὁ μὲν που δυοῖν μναῖν ἀξίός ἐστιν, ὁ δὲ οὐδ'
 ἡμιμναίου, ὁ δὲ πέντε μνῶν, ὁ δὲ καὶ δέκα· Νικίας δὲ ὁ
 Νικηράτου λέγεται ἐπιστάτην εἰς τὰργύρεια πρίασθαι
 3 ταλάντου. σκοποῦμαι δὴ τοῦτο, ἔφη, εἰ ἄρα ὥσπερ τῶν
 οἰκετῶν, οὕτω καὶ τῶν φίλων εἰσὶν ἀξίαι. Ναὶ μὰ Δί',
 ἔφη ὁ Ἀντισθένης· ἐγὼ γοῦν βουλομένην ἂν τὸν μὲν τινα
 φίλον μοι εἶναι μᾶλλον ἢ δύο μναῖς, τὸν δ' οὐδ' ἂν ἡμι-
 μναίου προτιμησαίμην, τὸν δὲ καὶ πρὸ δέκα μνῶν ἐλοίμην
 ἂν, τὸν δὲ πρὸ πάντων χρημάτων καὶ πόνων πριαίμην
 4 ἂν φίλον μοι εἶναι. Οὐκοῦν, ἔφη ὁ Σωκράτης, εἴ γε ταῦτα

τοιαῦτά ἐστι, καλῶς ἂν ἔχοι ἐξετάζειν τινὰ ἑαυτόν, πόσου ἄρα τυγχάνει τοῖς φίλοις ἄξιος ὢν, καὶ πειρᾶσθαι ὡς πλείστου ἄξιος εἶναι, ἵνα ἤττον αὐτὸν οἱ φίλοι προδιδῶσιν. ἐγὼ γάρ ται, ἔφη, πολλάκις ἀκούω τοῦ μὲν, ὅτι προῦδωκεν αὐτὸν φίλος ἀνὴρ, τοῦ δ', ὅτι μὲν ἄνδρ' ἑαυτοῦ μᾶλλον εἴλετο ἀνὴρ, ὃν ᾤετο φίλον εἶναι. τὰ τοιαῦτα ⁵ πάντα σκοπῶ, μὴ ὡσπερ ὅταν τις οἰκέτην πονηρὸν πωλῆ καὶ ἀποδιδῶται τοῦ εὐρόντος, οὕτω καὶ τὸν πονηρὸν φίλον, ὅταν ἐξῆ τὸ πλεον τῆς ἀξίας λαβεῖν, ἐπαγωγὸν ἢ ἀποδίδοσθαι. τοὺς δὲ χρηστοὺς οὔτε οἰκέτας πάνυ τι πωλουμένους ὁρῶ οὔτε φίλους προδιδομένους.

Ἐδόκει δέ μοι καὶ εἰς τὸ δοκιμάζειν φίλους ὁποίους ⁶ ἄξιον κτᾶσθαι φρενοῦν τοιάδε λέγων· Εἶπέ μοι, ἔφη, ὦ Κριτόβουλε, εἰ δεοίμεθα φίλου ἀγαθοῦ, πῶς ἂν ἐπιχειροίημεν σκοπεῖν; ἄρα πρῶτον μὲν ζητητέον, ὅστις ἄρχε γαστρός τε καὶ φιλοποσίας καὶ λαγνείας καὶ ὕπνου καὶ ἀργίας; ὁ γὰρ ὑπὸ τούτων κρατούμενος οὔτ' αὐτὸς ἑαυτῷ δύναται ἂν οὔτε φίλῳ τὰ δέοντα πράττειν· Μὰ Δί' οὐ δῆτα, ἔφη. Οὐκοῦν τοῦ μὲν ὑπὸ τούτων ἀρχομένου ἀφεκτέον δοκεῖ σοι εἶναι; Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη. Τί γάρ; ἔφη, ² ὅστις δαπανηρὸς ὢν μὴ αὐτάρκης ἐστίν, ἀλλ' ἀεὶ τῶν πλησίον δεῖται καὶ λαμβάνων μὲν μὴ δύναται ἀποδιδόναι, μὴ λαμβάνων δὲ τὸν μὴ δίδοντα μισεῖ, οὐ δοκεῖ σοι καὶ οὗτος χαλεπὸς φίλος εἶναι; Πάνυ γ', ἔφη. Οὐκοῦν ἀφεκτέον καὶ τούτου; Ἀφεκτέον μέντοι, ἔφη. Τί γάρ; ὅστις ³ χρηματίζεσθαι μὲν δύναται, πολλῶν δὲ χρημάτων ἐπιθυμεῖ καὶ διὰ τοῦτο δυσσύμβολός ἐστι καὶ λαμβάνων μὲν ἠδεύεται, ἀποδιδόναι δὲ μὴ βούλεται; Ἐμοὶ μὲν δοκεῖ, ἔφη, οὗτος ἔτι πονηρότερος ἐκείνου εἶναι. Τί δ'; ὅστις διὰ ⁴ τὸν ἔρωτα τοῦ χρηματίζεσθαι μηδὲ πρὸς ἕν ἄλλο σχολὴν ποιεῖται ἢ ὀπόθεν αὐτὸς κερδανεῖ; Ἀφεκτέον καὶ τούτου, ὡς ἔμοι δοκεῖ· ἀνωφελῆς γὰρ ἂν εἴη τῷ χρωμένῳ. Τί δέ; ὅστις στασιώδης τέ ἐστι καὶ θέλων πολλοὺς τοῖς φίλοις ἐχθροὺς παρέχειν; Φευκτέον νῆ Δία καὶ τοῦτον. Εἰ δέ τις τούτων μὲν τῶν κακῶν μηδὲν ἔχοι, εὖ δὲ πάσχων ἀνέχεται, μηδὲν φροντίζων τοῦ ἀντευεργετεῖν; Ἀνωφελῆς ἂν εἴη καὶ οὗτος. ἀλλὰ ποῖον, ὦ Σώκρατες, ἐπιχειρήσομεν

5 φίλον ποιείσθαι; Οἶμαι μὲν, ὅστις τὰναντία τούτων ἐγκρα-
 τῆς μὲν ἐστὶ τῶν διὰ τοῦ σώματος ἡδονῶν, εὖνους δὲ καὶ
 εὐσύμβολος ὧν τυγχάνει καὶ φιλόνηκος πρὸς τὸ μὴ ἐλλεί-
 πεσθαι εὐ ποιῶν τοὺς εὐεργετοῦντας αὐτόν, ὥστε λυσι-
 6 τελεῖν τοῖς χρωμένοις. Πῶς οὖν ἂν ταῦτά δοκιμάσαιμεν,
 ὦ Σώκρατες, πρὸ τοῦ χρῆσθαι; Τοὺς μὲν ἀνδριαντο-
 ποιούς, ἔφη, δοκιμάζομεν οὐ τοῖς λόγοις αὐτῶν τεκμαι-
 ρόμενοι, ἀλλ' ὃν ἂν ὁρῶμεν τοὺς πρόσθεν ἀνδριάντας
 καλῶς εἰργασμένον, τούτῳ πιστεύομεν καὶ τοὺς λοιποὺς
 7 εὐ ποιήσειν. Καὶ ἄνδρα δὴ λέγεις, ἔφη, ὃς ἂν τοὺς φίλους
 τοὺς πρόσθεν εὐ ποιῶν φαίνεται, δῆλον εἶναι καὶ τοὺς
 ὑστερον εὐεργετήσοντα; Καὶ γὰρ ἵπποις, ἔφη, ὃν ἂν ὁρῶ
 τοῖς πρόσθεν καλῶς χρώμενον, τοῦτον καὶ ἄλλοις οἶμαι
 8 καλῶς χρῆσθαι. Εἶεν, ἔφη· ὃς δ' ἂν ἡμῖν ἄξιος φιλίας
 δοκῆ εἶναι, πῶς χρὴ φίλον τοῦτον ποιείσθαι; Πρῶτον
 μὲν, ἔφη, τὰ παρὰ τῶν θεῶν ἐπισκεπτέον, εἰ συμβου-
 λεύουσιν αὐτόν φίλον ποιείσθαι. Τί οὖν; ἔφη, ὃν ἂν ἡμῖν
 τε δοκῆ καὶ οἱ θεοὶ μὴ ἐναντιῶνται, ἔχεις εἰπεῖν ὅπως
 9 οὗτος θηρατέος; Μὰ Δί', ἔφη, οὐ κατὰ πόδας ὥσπερ ὁ
 λαγῶς οὐδ' ἀπάτη ὥσπερ αἱ ὄρνιθες οὐδὲ βίβα ὥσπερ οἱ
 κάπροι. ἄκοντα γὰρ φίλον ἐλεῖν ἐργῶδες· χαλεπὸν δὲ
 καὶ δήσαντα κατέχειν ὥσπερ δοῦλον· ἐχθροὶ γὰρ μᾶλλον
 10 ἢ φίλοι γίνονται οἱ τοιαῦτα πάσχοντες. Φίλοι δὲ πῶς;
 ἔφη. Εἶναι μὲν τινὰς φασὶν ἐπιδάσ, ἃς οἱ ἐπιστάμενοι
 ἐπάδοντες οἷς ἂν βούλωνται φίλους αὐτοὺς ποιοῦνται,
 εἶναι δὲ καὶ φίλτρα, οἷς οἱ ἐπιστάμενοι πρὸς οὓς ἂν βού-
 11 λωνται χρώμενοι φιλοῦνται ὑπ' αὐτῶν. Πόθεν οὖν, ἔφη,
 ταῦτα μάθοιμεν ἂν; Ἄ μὲν αἱ Σειρήνες ἐπῆδον τῷ Ὀδυσ-
 σεῖ, ἠκουσας Ὀμήρου, ὧν ἐστὶν ἀρχὴ τοιάδε τις·

Δεῦρ' ἄγε δὴ, πολύαιν' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν.
 ταύτην οὖν, ἔφη, τὴν ἐπιδήν, ὦ Σώκρατες, καὶ τοῖς ἄλλοις
 ἀνθρώποις αἱ Σειρήνες ἐπάδουσαι κατεῖχον, ὥστε μὴ
 12 ἀπιέναι ἀπ' αὐτῶν τοὺς ἐπασθέντας; Οὐκ ἀλλὰ τοῖς ἐπ'
 ἀρετῇ φιλοτιμουμένοις οὕτως ἐπῆδον. Σχεδόν τι λέγεις
 τοιαῦτα χρῆναι ἐκάστῳ ἐπάδειν, οἷα μὴ νομιεῖ ἀκούων
 τὸν ἐπαινοῦντα καταγελῶντα λέγειν. οὕτω μὲν γὰρ ἐχθρίων
 τ' ἂν εἶη καὶ ἀπελαύνοι τοὺς ἀνθρώπους ἀφ' ἑαυτοῦ, εἰ

τὸν εἰδότη, ὅτι μικρὸς τε καὶ αἰσχροὺς καὶ ἀσθενὴς ἐστίν, ἐπαινοίη λέγων, ὅτι καλὸς τε καὶ μέγας καὶ ἰσχυρὸς ἐστίν. ἄλλας δὲ τινὰς οἴσθαι ἐπιδάσ; Οὐκ ἄλλ' ἤκουσα μὲν, ὅτι 13 Περικλῆς πολλὰς ἐπίσταιτο, ἅς ἐπάδων τῇ πόλει ἐποίει αὐτὴν φιλεῖν αὐτόν. Θεμιστοκλῆς δὲ πῶς ἐποίησε τὴν πόλιν φιλεῖν αὐτόν; Μὰ Δί' οὐκ ἐπάδων, ἀλλὰ περιάψας τι ἀγαθὸν αὐτῇ. Δοκεῖς μοι λέγειν, ὦ Σώκρατες, ὡς εἰ 14 μέλλομεν ἀγαθὸν τινα κτήσεσθαι φίλον, αὐτοὺς ἡμᾶς ἀγαθοὺς δεῖ γενέσθαι [λέγειν τε καὶ πράττειν]. Σὺ δ' ἦ, ἔφη ὁ Σωκράτης, οἷόν τ' εἶναι καὶ πονηρὸν ὄντα χρηστοὺς φίλους κτήσασθαι; Ἐώρων γάρ, ἔφη ὁ Κριτόβουλος, 15 ῥήτοράς τε φάουλους ἀγαθοῖς δημηγόροις φίλους ὄντας καὶ στρατηγεῖν οὐχ ἰκανοὺς πάνυ στρατηγικοῖς ἀνδράσιν ἑταίρους. Ἄρ' οὖν, ἔφη, καί, περὶ οὗ διαλεγόμεθα, οἴσθαι 16 τινὰς, οἳ ἀνωφελεῖς ὄντες ὠφελίμους δύνανται φίλους ποιεῖσθαι; Μὰ Δί' οὐ δῆτ', ἔφη· ἀλλ' εἰ ἀδύνατόν ἐστι πονηρὸν ὄντα καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς φίλους κτήσασθαι, ἐκεῖνο ἤδη μέλει μοι, εἰ ἐστίν αὐτόν καλὸν καὶ ἀγαθὸν γενόμενον ἐξ ἐτοίμου τοῖς καλοῖς καὶ ἀγαθοῖς φίλον εἶναι. Ὁ ταράττει 17 σε, ὦ Κριτόβουλε, ὅτι πολλάκις ἀνδρας καὶ τὰ καλὰ πράττοντας καὶ τῶν αἰσχροῦν ἀπεχομένους ὄρῳ ἀντὶ τοῦ φίλους εἶναι στασιάζοντας ἀλλήλοις καὶ χαλεπώτερον χρωμένους τῶν μηδενὸς ἀξίων ἀνθρώπων. Καὶ οὐ μόνον γ', ἔφη ὁ 18 Κριτόβουλος, οἳ ἰδιῶται τοῦτο ποιοῦσιν, ἀλλὰ καὶ πόλεις αἱ τῶν τε καλῶν μάλιστα ἐπιμελόμεναι καὶ τὰ αἰσχροὰ ἤμισα προσιέμεναι πολλάκις πολεμικῶς ἔχουσι πρὸς ἀλλήλας. ἅ λογιζόμενος πάνυ ἀθύμως ἔχω πρὸς τὴν τῶν 19 φίλων κτῆσιν· οὔτε γὰρ τοὺς πονηροὺς ὄρῳ φίλους ἀλλήλοις δυναμένους εἶναι· πῶς γὰρ ἂν ἢ ἀχάριστοι ἢ ἀμελεῖς ἢ πλεονέκται ἢ ἄπιστοι ἢ ἀκρατεῖς ἀνθρώποι δύναιντο φίλοι γενέσθαι; οἳ μὲν οὖν πονηροὶ πάντως ἔμοιγε δοκοῦσιν ἀλλήλοις ἐχθροὶ μᾶλλον ἢ φίλοι πεφυκέναι. ἀλλὰ 20 μὴν, ὡσπερ σὺ λέγεις, οὐδ' ἂν τοῖς χρηστοῖς οἳ πονηροὶ ποτε συναρμόσειαν εἰς φιλίαν· πῶς γὰρ οἳ τὰ πονηρὰ ποιοῦντες τοῖς τὰ τοιαῦτα μισοῦσι φίλοι γένοιτ' ἂν; εἰ δὲ δὴ καὶ οἳ ἀρετὴν ἀσχοῦντες στασιάζουσί τε περὶ τοῦ πρωτεύειν ἐν ταῖς πόλεσι καὶ φθονοῦντες ἑαυτοῖς μισοῦσιν

ἀλλήλους, τίνες ἔτι φίλοι ἔσονται καὶ ἐν τίσιν ἀνθρώποις
 21 εὐνοια καὶ πίστις ἔσται; Ἄλλ' ἔχει μὲν, ἔφη ὁ Σωκράτης,
 ποικίλως πως ταῦτα, ὧ Κριτόβουλε. φύσει γὰρ ἔχουσιν
 οἱ ἄνθρωποι τὰ μὲν φιλικὰ· δέονται τε γὰρ ἀλλήλων καὶ
 ἔλεοῦσι καὶ συνεργοῦντες ὠφελοῦσι καὶ τοῦτο συνιέντες
 χάριν ἔχουσιν ἀλλήλοις· τὰ δὲ πολεμικά· τὰ τε γὰρ αὐτὰ
 καλὰ καὶ ἡδέα νομίζοντες ὑπὲρ τούτων μάχονται καὶ διχο-
 γνωμονοῦντες ἐναντιοῦνται. πολεμικὸν δὲ καὶ ἔρις καὶ
 ὀργή· καὶ δυσμενὲς μὲν ὁ τοῦ πλεονεκτεῖν ἔρως, μισητὸν
 22 δὲ ὁ φθόνος. ἀλλ' ὅμως διὰ τούτων πάντων ἡ φιλία
 διαδυομένη συνάπτει τοὺς καλοὺς τε καὶ ἀγαθοὺς. διὰ γὰρ
 τὴν ἀρετὴν αἰροῦνται μὲν ἄνευ πόνου τὰ μέτρια κεκτη-
 θῆναι μᾶλλον ἢ διὰ πολέμου πάντων κυριεύειν καὶ δύναν-
 ται πεινώντες καὶ διψῶντες ἀλύπως σίτου καὶ ποτοῦ
 κοινωνεῖν καὶ τοῖς τῶν ὠραίων ἀφροδισίοις ἡδόμενοι καρ-
 23 τερεῖν, ὥστε μὴ λυπεῖν οὓς μὴ προσήκει· δύνανται δὲ καὶ
 χρημάτων οὐ μόνον τοῦ πλεονεκτεῖν ἀπεχόμενοι νομίμως
 κοινωνεῖν, ἀλλὰ καὶ ἐπαρκεῖν ἀλλήλοις· δύνανται δὲ καὶ
 τὴν ἔριν οὐ μόνον ἀλύπως, ἀλλὰ καὶ συμφερόντως ἀλλή-
 λους διατίθεσθαι καὶ τὴν ὀργὴν κωλύειν εἰς τὸ μεταμε-
 λησόμενον προϊέναι. τὸν δὲ φθόνον παντάπασιν ἀφαιροῦσι
 τὰ μὲν ἑαυτῶν ἀγαθὰ τοῖς φίλοις οἰκεῖα παρέχοντες, τὰ
 24 δὲ τῶν φίλων ἑαυτῶν νομίζοντες. πῶς οὖν οὐκ εἰκὸς
 τοὺς καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς καὶ τῶν πολιτικῶν τιμῶν μὴ μόνον
 ἀβλαβεῖς, ἀλλὰ καὶ ὠφελίμους ἀλλήλοις κοινωνοὺς εἶναι;
 οἱ μὲν γὰρ ἐπιθυμοῦντες ἐν ταῖς πόλεσι τιμᾶσθαι τε καὶ
 ἄρχειν, ἵνα ἐξουσίαν ἔχωσι χρήματά τε κλέπτειν καὶ ἀν-
 θρώπους βιάζεσθαι καὶ ἡδυπαθεῖν, ἀδικοὶ τε καὶ πονηροὶ
 25 ἂν εἶεν καὶ ἀδύνατοι ἄλλω συναρμόσαι. εἰ δέ τις ἐν πόλει
 τιμᾶσθαι βουλόμενος, ὅπως αὐτός τε μὴ ἀδικῆται καὶ
 τοῖς φίλοις τὰ δίκαια βοηθεῖν δύνηται, καὶ ἄρξας ἀγαθόν
 τι ποιεῖν τὴν πατρίδα πειρᾶται, διὰ τί ὁ τοιοῦτος ἄλλω
 τοιούτῳ οὐκ ἂν δύναίτο συναρμόσαι; πότερον τοὺς φίλους
 ὠφελεῖν μετὰ τῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν ἢ ττον δυνήσεται ἢ
 τὴν πόλιν εὐεργετεῖν ἀδυνατώτερος ἔσται καλοὺς καὶ ἀγα-
 26 θοὺς ἔχων συνεργούς; ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς γυμνικοῖς ἀγῶσι
 δῆλόν ἐστιν, ὅτι εἰ ἐξῆν τοῖς κρατίστοις συνθεμένους ἐπὲ

τοὺς χεῖρους ἰέναι, πάντας ἂν τοὺς ἀγῶνας οὗτοι ἐνίκων
 καὶ πάντα τὰ ἄθλα οὗτοι ἐλάμβανον. ἐπεὶ οὖν ἐκεῖ μὲν
 οὐκ ἔωσι τοῦτο ποιεῖν, ἐν δὲ τοῖς πολιτικοῖς, ἐν οἷς οἱ
 καλοὶ καγαθοὶ κρατιστεύουσιν, οὐδεὶς κωλύει μεθ' οὗ ἂν
 τις βούληται τὴν πόλιν εὐεργετεῖν, πῶς οὐ λυσιτελεῖ τοὺς
 βελτίστους φίλους κτησάμενον πολιτεύεσθαι, τούτοις κοι-
 νωῖς καὶ συνεργοῖς τῶν πράξεων μᾶλλον ἢ ἀνταγωνι-
 σταῖς χρώμενον; ἀλλὰ μὴν κακεῖνο δῆλον, ὅτι καὶ πολεμῆ 27
 τίς τινι, συμμάχων δεήσεται καὶ τούτων πλειόνων, ἔαν
 καλοῖς καγαθοῖς ἀντιτάττηται. καὶ μὴν οἱ συμμαχεῖν
 ἐθέλοντες εὖ ποιητέοι, ἵνα θέλῃσι προθυμεῖσθαι. πολὺ
 δὲ κρεῖττον τοὺς βελτίστους ἐλάττονας εὖ ποιεῖν ἢ τοὺς
 χείρονας πλείονας ὄντας· οἱ γὰρ πονηροὶ πολὺ πλειόνων
 εὐεργεσιῶν ἢ οἱ χρηστοὶ δέονται. ἀλλὰ Θαρρῶν, ἔφη, ὦ 28
 Κριτόβουλε, πειρῶ ἀγαθὸς γίνεσθαι καὶ τοιοῦτος γενό-
 μενος θηρᾶν ἐπιχείρει τοὺς καλοὺς τε καγαθοὺς. ἴσως
 δ' ἂν τί σοι καγὼ συλλαβεῖν εἰς τὴν τῶν καλῶν τε καγα-
 θῶν θήραν ἔχοιμι διὰ τὸ ἐρωτικὸς εἶναι. δεινῶς γὰρ ὧν
 ἂν ἐπιθυμήσω ἀνθρώπων ὄλος ὥρμημαι ἐπὶ τὸ φιλῶν
 τε αὐτοὺς ἀντιφιλεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν καὶ ποθῶν ἀντιπο-
 θεῖσθαι καὶ ἐπιθυμῶν συνεῖναι καὶ ἀντεπιθυμεῖσθαι τῆς
 συνουσίας. ὄρῶ δὲ καὶ σοὶ τούτων δεῆσον, ὅταν ἐπιθυ- 29
 μήσης φιλίαν πρὸς τινος ποιεῖσθαι. μὴ οὖν ἀποκρύπτου
 με οἷς ἂν βούλοιο φίλος γενέσθαι· διὰ γὰρ τὸ ἐπιμελεῖ-
 σθαι τοῦ ἀρέσαι τῷ ἀρέσκοντί μοι οὐκ ἀπείρως οἶμαι
 ἔχειν πρὸς θήραν ἀνθρώπων. καὶ ὁ Κριτόβουλος ἔφη· 30
 Καὶ μὴν, ὦ Σώκρατες, τούτων ἐγὼ τῶν μαθημάτων πάλαι
 ἐπιθυμῶ ἄλλως τε καὶ εἰ ἐξαρκέσει μοι ἢ αὐτὴ ἐπιστήμη
 ἐπὶ τοὺς ἀγαθοὺς τὰς ψυχὰς καὶ ἐπὶ τοὺς καλοὺς τὰ
 σώματα. καὶ ὁ Σωκράτης ἔφη· Ἄλλ', ὦ Κριτόβουλε, οὐκ 31
 ἔνεστιν ἐν τῇ ἐμῇ ἐπιστήμῃ τὸ τὰς χεῖρας προσφέροντα
 ποιεῖν ὑπομένειν τοὺς καλοὺς. πέπεισμαι δὲ καὶ ἀπὸ
 τῆς Σκύλλης διὰ τοῦτο φεύγειν τοὺς ἀνθρώπους, ὅτι τὰς
 χεῖρας αὐτοῖς προσέφερε· τὰς δὲ γε Σειρῆνας, ὅτι τὰς
 χεῖρας οὐδενὶ προσέφερον, ἀλλὰ πᾶσι πόρρωθεν ἐπῆδον,
 πάντας φασὶν ὑπομένειν καὶ ἀκούοντας αὐτῶν κηλεῖσθαι.
 καὶ ὁ Κριτόβουλος ἔφη· Ὡς οὐ προσοίσοντος τὰς χεῖρας, 32

εἴ τι ἔχεις ἀγαθὸν εἰς φίλων κτήσιν, δίδασκε. Οὐδὲ τὸ
στόμα οὖν, ἔφη ὁ Σωκράτης, πρὸς τὸ στόμα προσοίσεις;
θάρρει, ἔφη ὁ Κριτόβουλος· οὐδὲ γὰρ τὸ στόμα προσοίσω
οὐδενί, ἐὰν μὴ καλὸς ᾖ. Εὐθύς, ἔφη, σύγε, ὦ Κριτόβουλε,
τοῦναντίον τοῦ συμφέροντος εἴρηκας. οἱ μὲν γὰρ καλοὶ
τὰ τοιαῦτα οὐχ ὑπομένουσιν, οἱ δὲ αἰσχροὶ καὶ ἡδέως
προσίενται, νομίζοντες διὰ τὴν ψυχὴν καλοὶ καλεῖσθαι.
33 καὶ ὁ Κριτόβουλος ἔφη· Ὡς τοὺς μὲν καλοὺς φιλήσοντός
μου, τοὺς δ' ἀγαθοὺς καταφιλήσοντος, θαρρῶν δίδασκε
τῶν φίλων τὰ θηρατικά. καὶ ὁ Σωκράτης ἔφη· Ὅταν
οὖν, ὦ Κριτόβουλε, φίλος τινὶ βούλη γενέσθαι, ἐάσεις με
κατειπεῖν σου πρὸς αὐτόν, ὅτι ἀγασαί τε αὐτοῦ καὶ ἐπι-
θυμείς φίλος αὐτοῦ εἶναι; Κατηγόρει, ἔφη ὁ Κριτόβουλος·
34 οὐδένα γὰρ οἶδα μισοῦντα τοὺς ἐπαινοῦντας. Ἐὰν δέ σου
προσκατηγορήσω, ἔφη, ὅτι διὰ τὸ ἀγασθαι αὐτοῦ καὶ
εὐνοϊκῶς ἔχεις πρὸς αὐτόν, ἄρα μὴ διαβάλλεσθαι δόξεις
ὑπ' ἐμοῦ; Ἀλλὰ καὶ αὐτῷ μοι, ἔφη, ἐγγίγνεται εὐνοια
35 πρὸς οὓς ἂν ὑπολάβω εὐνοϊκῶς ἔχειν πρὸς ἐμέ. Ταῦτα
μὲν δὴ, ἔφη ὁ Σωκράτης, ἐξέσται μοι λέγειν περὶ σοῦ
πρὸς οὓς ἂν βούλη φίλους ποιήσασθαι· ἐὰν δέ μοι ἔτι
ἐξουσίαν δῶς λέγειν περὶ σοῦ, ὅτι ἐπιμελής τε τῶν φίλων
εἶ καὶ οὐδενὶ οὕτω χαίρεις ὡς φίλοις ἀγαθοῖς καὶ ἐπὶ τε
τοῖς καλοῖς ἔργοις τῶν φίλων ἀγάλλη οὐχ ἥττον ἢ ἐπὶ
τοῖς σαυτοῦ καὶ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς τῶν φίλων χαίρεις
οὐδὲν ἥττον ἢ ἐπὶ τοῖς σαυτοῦ, ὅπως τε ταῦτα γίγνηται
τοῖς φίλοις οὐκ ἀποκάμνεις μηχανώμενος, καὶ ὅτι ἔγνωκας
ἄνδρὸς ἀρετὴν εἶναι νικᾶν τοὺς μὲν φίλους εὖ ποιοῦντα,
τοὺς δ' ἐχθροὺς κακῶς, πάνυ ἂν οἶμαί σοι ἐπιτήδειον
36 εἶναι με σύνθηρον τῶν ἀγαθῶν φίλων. Τί οὖν, ἔφη ὁ
Κριτόβουλος, ἐμοὶ τοῦτο λέγεις. ὥσπερ οὐκ ἐπὶ σοὶ ὄν
ὅ,τι ἂν βούλη περὶ ἐμοῦ λέγειν; Μὰ Δί' οὐχ, ὡς ποτε
ἐγὼ Ἀσπασίας ἤκουσα· ἔφη γὰρ τὰς ἀγαθὰς προμνη-
στρίδας μετὰ μὲν ἀληθείας τὰγαθὰ διαγγελλούσας δεινὰς
εἶναι συνάγειν ἀνθρώπους εἰς κηδεῖαν, ψευδομένας δ'
οὐκ ἐθέλειν ἐπαινεῖν· τοὺς γὰρ ἐξαπατηθέντας ἅμα μισεῖν
ἀλλήλους τε καὶ τὴν προμνησαμένην. ἅ δὴ καὶ ἐγὼ πει-
σθεὶς ὁρθῶς ἔχειν ἠγοῦμαι οὐκ ἐξεῖναι μοι περὶ σοῦ

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

συνεληλύθασιν ὡς ἐμὲ καταλελειμμένοι ἀδελφαί τε καὶ
 ἀδελφιδαῖ καὶ ἀνεψιαὶ τοσαῦται, ὥστ' εἶναι ἐν τῇ οἰκίᾳ
 τέτταρας καὶ δέκα τοὺς ἔλευθέρους. λαμβάνομεν δὲ οὔτε
 ἐκ τῆς γῆς οὐδέν· οἱ γὰρ ἐναντίοι κρατοῦσιν αὐτῆς· οὔτ'
 ἀπὸ τῶν οἰκιῶν· ὀλιγανθρωπία γὰρ ἐν τῷ ἄστει γέγονε.
 τὰ ἔπιπλα δὲ οὐδεὶς ὠνεῖται οὐδὲ δανείσασθαι οὐδα-
 μόθεν ἔστιν ἀργύριον, ἀλλὰ πρότερον ἂν τίς μοι δοκεῖ ἐν
 τῇ ὁδῷ ζητῶν εὐρεῖν ἢ δανειζόμενος λαβεῖν. χαλεπὸν
 μὲν οὖν ἔστιν, ὧ Σώκρατες, τοὺς οἰκέλους περιορᾶν ἀπολ-
 λυμένους, ἀδύνατον δὲ τοσοῦτους τρέφειν ἐν τοιούτοις
 3 πράγμασιν. ἀκούσας οὖν ταῦτα ὁ Σωκράτης, Τί ποτέ
 ἔστιν, ἔφη, ὅτι Κεράμων μὲν πολλοὺς τρέφων οὐ μόνον
 ἑαυτῷ τε καὶ τούτοις τὰπιτήδεια δύναται παρέχειν, ἀλλὰ
 καὶ περιποιεῖται τοσαῦτα, ὥστε καὶ πλουτεῖν, σὺ δὲ πολ-
 λοὺς τρέφων δέδοικας, μὴ δι' ἔνδειαν τῶν ἐπιτηδείων
 ἅπαντες ἀπόλησθε; Ὅτι νῆ Δί', ἔφη, ὁ μὲν δούλους τρέ-
 4 φει, ἐγὼ δ' ἔλευθέρους. Καὶ πρότερον, ἔφη, τοὺς παρὰ
 σοὶ ἔλευθέρους οἷε βελτίους εἶναι ἢ τοὺς παρὰ Κεράμωνι
 δούλους; Ἐγὼ μὲν οἶμαι, ἔφη, τοὺς παρ' ἐμοὶ ἔλευθέρους.
 Οὐκοῦν, ἔφη, αἰσχρὸν τὸν μὲν ἀπὸ τῶν πονηροτέρων εὐ-
 πορεῖν, σὲ δὲ πολλῷ βελτίους ἔχοντα ἐν ἀπορίᾳ εἶναι;
 Νῆ Δί', ἔφη· ὁ μὲν γὰρ τεχνίτας τρέφει, ἐγὼ δ' ἔλευθε-
 5 ρίως πεπαιδευμένους. Ἄρ' οὖν, ἔφη, τεχνῖται εἰσιν οἱ
 χρήσιμόν τι ποιεῖν ἐπιστάμενοι; Μάλιστα γ', ἔφη. Οὐκ-
 οῦν χρήσιμά γ' ἄλφιστα; Σφόδρα γε. Τί δ' ἄρτοι; Οὐδὲν
 ἦττον. Τί γάρ; ἔφη, ἱμάτιά τε ἀνδρεῖα καὶ γυναικεῖα καὶ
 χιτωνίσκοι καὶ χλαμύδες καὶ ἐξωμίδες; Σφόδρα γ', ἔφη,
 καὶ πάντα ταῦτα χρήσιμα. Ἐπειτα, ἔφη, οἱ παρὰ σοὶ
 τούτων οὐδὲν ἐπίστανται ποιεῖν; Πάντα μὲν οὖν, ὡς
 6 ἐγὼμαι. Εἴτ' οὐκ οἶσθ', ὅτι ἀφ' ἑνὸς μὲν τούτων, ἀλφι-
 τοποιίας, Ναυσικύδης οὐ μόνον ἑαυτὸν τε καὶ τοὺς οἰκέτας
 τρέφει, ἀλλὰ πρὸς τούτοις καὶ ἕς πολλὰς καὶ βοῦς, καὶ
 περιποιεῖται τοσαῦτα, ὥστε καὶ τῇ πόλει πολλάκις λει-
 τουργεῖν, ἀπὸ δὲ ἄρτοποιίας Κύριβος τὴν τε οἰκίαν πᾶσαν
 διατρέφει καὶ ζῆ δαψιλῶς, Δημέας δ' ὁ Κολλυτεὺς ἀπὸ
 χλαμυδοουργίας, Μένων δ' ἀπὸ χλανιδοποιίας, Μεγαρέων
 δ' οἱ πλεῖστοι ἀπὸ ἐξωμιδοποιίας διατρέφονται; Νῆ Δί',

ἔφη· οὗτοι μὲν γὰρ ὠνούμενοι βαρβάρους ἀνθρώπους ἔχουσιν, ὥστ' ἀναγκάζειν ἐργάζεσθαι ἢ καλῶς ἔχει· ἐγὼ δ' ἐλευθέρους τε καὶ συγγενεῖς. Ἐπειτ', ἔφη, ὅτι ἐλεύθεροί τ' εἰσὶ καὶ συγγενεῖς σοι, οἷοι χρῆναι αὐτοὺς μηδὲν ἄλλο ποιεῖν ἢ ἐσθλεῖν καὶ καθεύδειν; πότερον καὶ τῶν ἄλλων ἐλευθέρων τοὺς οὕτω ζῶντας ἄμεινον διάγοντας ὄρας καὶ μᾶλλον εὐδαιμονίζεις ἢ τοὺς ἃ ἐπίστανται χρήσιμα πρὸς τὸν βίον τούτων ἐπιμελομένους; ἢ τὴν μὲν ἀργίαν καὶ τὴν ἀμέλειαν αἰσθάνη τοῖς ἀνθρώποις πρὸς τε τὸ μαθεῖν ἃ προσήκει ἐπίστασθαι καὶ πρὸς τὸ μνημονεύειν ἃ ἂν μάθωσι καὶ πρὸς τὸ ὑγιαίνειν τε καὶ ἰσχύειν τοῖς σώμασι καὶ πρὸς τὸ κτήσασθαι τε καὶ σῶζειν τὰ χρήσιμα πρὸς τὸν βίον ὠφέλιμα ὄντα, τὴν δ' ἐργασίαν καὶ τὴν ἐπιμέλειαν οὐδὲν χρήσιμα; ἔμαθον δὲ ἃ φῆς αὐτὰς ἐπίστασθαι πότερον ὡς οὔτε χρήσιμα ὄντα πρὸς τὸν βίον οὔτε ποιήσουσαι αὐτῶν οὐδὲν ἢ τούναντίον ὡς καὶ ἐπιμελησόμεναι τούτων καὶ ὠφεληθησόμεναι ἀπ' αὐτῶν; ποτέρως γὰρ ἂν μᾶλλον ἀνθρώποι σωφρονοῖεν, ἀργοῦντες ἢ τῶν χρησίμων ἐπιμελόμενοι; ποτέρως δ' ἂν δικαιότεροι εἶεν, εἰ ἐργάζονται ἢ εἰ ἀργοῦντες βουλευοῖντο περὶ τῶν ἐπιτηδείων; ἀλλὰ καὶ νῦν μὲν, ὡς ἐγῶμαι, οὔτε σὺ ἐκείνας φιλεῖς οὔτ' ἐκεῖναι σέ, σὺ μὲν ἡγούμενος αὐτὰς ἐπιζημίους εἶναι σεαυτῷ, ἐκεῖναι δὲ σέ ὀρωσαὶ ἀχθόμενον ἐφ' ἑαυταῖς. ἐκ δὲ τούτων κίνδυνος μείζω τε ἀπέχθειαν γίνεσθαι καὶ τὴν προγεγονυῖαν χάριν μειοῦσθαι. ἐὰν δὲ προστατήσης, ὅπως ἐνεργοὶ ὦσι, σὺ μὲν ἐκείνας φιλήσεις ὀρῶν ὠφελίμους σεαυτῷ οὔσας, ἐκεῖναι δὲ σέ ἀγαπήσουσιν αἰσθόμεναι χαίροντα αὐταῖς, τῶν δὲ προγεγονυῖων εὐεργεσιῶν ἥδιον μεμνημένοι τὴν ἀπ' ἐκείνων χάριν αὐξήσετε καὶ ἐκ τούτων φιλικώτερόν τε καὶ οἰκειότερον ἀλλήλοις ἔξετε. εἰ μὲν τοίνυν αἰσχροὺς τι ἔμελλον ἐργάσεσθαι, θάνατον ἀντ' αὐτοῦ προαιρετέον ἦν· νῦν δὲ ἃ μὲν δοκεῖ κάλλιστα καὶ πρεπωδέστατα γυναιξὶν εἶναι ἐπίστανται, ὡς ἔοικε. πάντες δὲ ἃ ἐπίστανται ῥᾶστα τε καὶ τάχιστα καὶ κάλλιστα καὶ ἥδιστα ἐργάζονται. μὴ οὖν ὄκνει, ἔφη, ταῦτα εἰσηγεῖσθαι αὐταῖς, ἃ σοὶ τε λυσιτελήσει κακεῖναις, καί, ὡς εἰκός, ἠδέως ὑπακούσονται. Ἀλλὰ νῆ τοὺς θεούς, ἔφη

- ὁ Ἀρισταρχος, οὕτως μοι δοκεῖς καλῶς λέγειν, ὦ Σώκρατες, ὥστε πρόσθεν μὲν οὐ προσιέμην δανείσασθαι εἰδώς, ὅτι ἀναλώσας ὃ ἂν λάβω οὐχ ἔξω ἀποδοῦναι, νῦν δέ μοι δοκῶ εἰς ἔργων ἀφορμὴν ὑπομενεῖν αὐτὸ ποιῆσαι.
- 12 Ἐκ τούτων δὲ ἐπορίσθη μὲν ἀφορμή, ἐωνήθη δὲ ἔρια, καὶ ἐργαζόμεναι μὲν ἡρίστων, ἐργασάμεναι δὲ ἐδείπνουν, ἰλαραὶ δὲ ἀντὶ σκυθρωπῶν ἦσαν καὶ ἀντὶ ὑφορωμένων ἑαυτοὺς ἡδέως ἀλλήλους ἐώρων, καὶ αἱ μὲν ὡς κηδεμόνα ἐφίλουν, ὁ δὲ ὡς ὠφελίμους ἠγάπα. τέλος δὲ ἐλθὼν πρὸς τὸν Σωκράτην χαιρών διηγεῖτο ταῦτά τε καὶ ὅτι αἰτιῶνται αὐτὸν μόνον τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ ἀργὸν ἐσθίειν.
- 13 καὶ ὁ Σωκράτης ἔφη· Εἰτ' οὐ λέγεις αὐταῖς τὸν τοῦ κυνὸς λόγον; φασὶ γάρ, ὅτε φωνήεντα ἦν τὰ ζῶα, τὴν οἴν πρὸς τὸν δεσπότην εἰπεῖν· Θαυμαστὸν ποιεῖς, ὅς ἡμῖν μὲν ταῖς καὶ ἔριά σοι καὶ ἄρνας καὶ τυρὸν παρεχούσαις οὐδὲν δίδως ὅ,τι ἂν μὴ ἐκ τῆς γῆς λάβωμεν, τῷ δὲ κυνί, ὅς οὐδὲν τοιοῦτόν σοι παρέχει, μεταδίδως οὐπὲρ αὐτὸς ἔχεις σίτου.
- 14 τὸν κύνα οὖν ἀκούσαντα εἰπεῖν· Ναὶ μὰ Δί'· ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ καὶ ὑμᾶς αὐτὰς σώζων, ὥστε μήτε ὑπ' ἀνθρώπων κλέπτεσθαι μήτε ὑπὸ λύκων ἀρπάζεσθαι, ἐπεὶ ὑμεῖς γε, εἰ μὴ ἐγὼ προφυλάττοιμι ὑμᾶς, οὐδ' ἂν νέμεσθαι δύναισθε φοβούμεναι, μὴ ἀπόλησθε. οὕτω δὴ λέγεται καὶ τὰ πρόβατα συγχωρῆσαι τὸν κύνα προτιμᾶσθαι. καὶ σὺ οὖν ἐκείναις λέγε, ὅτι ἀντὶ κυνὸς εἰ φύλαξ καὶ ἐπιμελητῆς καὶ διὰ σέ οὐδ' ὑφ' ἐνὸς ἀδικούμεναι ἀσφαλῶς τε καὶ ἡδέως ἐργαζόμεναι ζῶσιν.
- 8 Ἄλλον δὲ ποτε ἀρχαῖον ἑταῖρον διὰ χρόνου ἰδὼν, Πόθεν, ἔφη, Εὐθήρη, φαίνῃ; Ὑπὸ μὲν τὴν κατάλυσιν τοῦ πολέμου, ἔφη, ὦ Σώκρατες, ἐκ τῆς ἀποδημίας, νυνὶ μὲν τοι αὐτόθεν. ἐπειδὴ γὰρ ἀφηρέθην μὲν τὰ ἐν τῇ ὑπερορίᾳ κτήματα, ἐν δὲ τῇ Ἀττικῇ ὁ πατήρ μοι οὐδὲν κατέλιπεν, ἀναγκάζομαι νῦν ἐπιδημήσας τῷ σώματι ἐργαζόμενος τὰ ἐπιτήδεια πορίζεσθαι. δοκεῖ δέ μοι τοῦτο κρεῖττον εἶναι ἢ δεῖσθαί τινος ἀνθρώπων, ἄλλως τε καὶ μηδὲν ἔχοντα,
- 2 ἐφ' ὅτῳ ἂν δανειζοίμην. Καὶ πόσον ἂν χρόνον οἶει σοι, ἔφη, τὸ σῶμα ἱκανὸν εἶναι μισθοῦ τὰ ἐπιτήδεια ἐργάζεσθαι; Μὰ τὸν Δί', ἔφη, οὐ πολὺν χρόνον. Καὶ μήν,

ἔφη, ὅταν γε πρεσβύτερος γένη, δῆλον ὅτι δαπάνης μὲν δεήσῃ, μισθὸν δὲ οὐδεὶς σοι ἐθελήσει τῶν τοῦ σώματος ἔργων διδόναι. Ἀληθῆ λέγεις, ἔφη. Οὐκοῦν, ἔφη, κρεῖτ- 3
τόν ἐστιν αὐτόθεν τοῖς τοιούτοις τῶν ἔργων ἐπιτίθεσθαι, ἃ καὶ πρεσβυτέρῳ γενομένῳ ἐπαρκέσει, καὶ προσελθόντα τῷ τῶν πλείονα χρήματα κεκτημένων, τῷ δεομένῳ τοῦ συνεπιμελησομένου, ἔργων τε ἐπιστατοῦντα καὶ συγκομίζοντα τοὺς καρποὺς καὶ συμφυλάττοντα τὴν οὐσίαν ὠφελούντα ἀντωφελεῖσθαι. Χαλεπῶς ἂν, ἔφη, ἐγώ, ὦ Σώ- 4
κρατες, δουλείαν ὑπομείναιμι. Καὶ μὴν οἷ γε ἐν ταῖς πόλεσι προστατεύοντες καὶ τῶν δημοσίων ἐπιμελόμενοι οὐ δουλοπρεπέστεροι ἔνεκα τούτου, ἀλλ' ἐλευθεριώτεροι νομίζονται. Ὅλως, ἔφη, ὦ Σώκρατες, τὸ ὑπαίτιον εἶναι 5
τινι οὐ πάνυ προσίεμαι. Καὶ μὴν, ἔφη, Εὐθύρη, οὐ πάνυ γε ῥᾶδιόν ἐστιν εὐρεῖν ἔργον, ἐφ' ᾧ οὐκ ἂν τις αἰτίαν ἔχοι. χαλεπὸν γὰρ οὕτω τι ποιῆσαι, ὥστε μηδὲν ἁμαρτεῖν, χαλεπὸν δὲ καὶ ἀναμαρτήτως τι ποιήσαντα μὴ ἀγνώμονι κριτῇ περιτυχεῖν· ἐπεὶ καὶ οἷς νῦν ἐργάζεσθαι φῆς θαυμάζω εἰ ῥᾶδιόν ἐστιν ἀνέγκλητον διαγίγνεσθαι. χρεὶ οὖν πειραῖσθαι 6
τοὺς φιλαίτιους φεύγειν καὶ τοὺς εὐγνώμονας διώκειν καὶ τῶν πραγμάτων ὅσα μὲν δύνασαι ποιεῖν ὑπομένειν, ὅσα δὲ μὴ δύνασαι φυλάττεσθαι, ὅτι δ' ἂν πράττης, τούτου ὡς κάλλιστα καὶ προθυμότατα ἐπιμελεῖσθαι. οὕτω γὰρ ἦμιστ' ἂν μὲν σε οἶμαι ἐν αἰτίᾳ εἶναι, μάλιστα δὲ τῇ ἀπορίᾳ βοήθειαν εὐρεῖν, ῥᾶστα δὲ καὶ ἀκινδυνότατα ζῆν καὶ εἰς τὸ γῆρας διαρκέστατα.

Οἶδα δὲ ποτε αὐτὸν καὶ Κρίτωνος ἀκούσαντα, ὡς χα- 9
λεπὸν ὁ βίος Ἀθήνησιν εἶη ἀνδρὶ βουλομένῳ τὰ ἑαυτοῦ πράττειν. Νῦν γάρ, ἔφη, ἐμέ τινες εἰς δίκας ἄγουσιν, οὐχ ὅτι ἀδικοῦνται ὑπ' ἐμοῦ, ἀλλ' ὅτι νομίζουσιν ἡδῖον ἂν με ἀργύριον τελέσαι ἢ πράγματα ἔχειν. καὶ ὁ Σωκράτης, 2
εἰπέ μοι, ἔφη, ὦ Κρίτων, κύνας δὲ τρέφεις, ἵνα σοι τοὺς λύκους ἀπὸ τῶν προβάτων ἀπερύκωσι; Καὶ μάλα, ἔφη· μάλλον γάρ μοι λυσιτελεῖ τρέφειν ἢ μή. Οὐκ ἂν οὖν θρέψαις καὶ ἄνδρα, ὅστις ἐθέλοι τε καὶ δύναιτό σου ἀπερύκειν τοὺς ἐπιχειροῦντας ἀδικεῖν σε; Ἡδέως γ' ἂν, ἔφη, εἰ μὴ φοβοίμην, ὅπως μὴ ἐπ' αὐτόν με τράποιτο.

3 Τί δ' ; ἔφη, οὐχ ὁρᾷς, ὅτι πολλῶ ἡδιόν ἐστι χαριζόμενον οἷω σοὶ ἀνδρὶ ἢ ἀπεχθόμενον ὠφελείσθαι; εὖ ἴσθι, ὅτι εἰσὶν ἐνθάδε τῶν τοιούτων ἀνδρῶν οἱ πάνυ ἂν φιλοτιμηθεῖεν φίλῳ σοι χρῆσθαι.

4 Καὶ ἐκ τούτων ἀνευρίσκουσιν Ἀρχέδημον, πάνυ μὲν ἱκανὸν εἰπεῖν τε καὶ πράξαι, πένητα δέ· οὐ γὰρ ἦν οἶος ἀπὸ παντὸς κερδαίνειν, ἀλλὰ φιλόχρηστος τε καὶ ἔφη ῥᾶστον εἶναι ἀπὸ τῶν συκοφαντῶν λαμβάνειν. τούτῳ οὖν ὁ Κρίτων, ὅποτε συγκομίζοι ἢ σῖτον ἢ ἔλαιον ἢ οἶνον ἢ ἔρια ἢ τι ἄλλο τῶν ἐν ἀγρῶ γιγνομένων χρησίμων πρὸς τὸν βίον, ἀφελὼν ἐδίδου καὶ ὅποτε θύοι, ἐκάλει καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα ἐπεμελεῖτο. νομίσας δὲ ὁ Ἀρχέδημος ἀποστροφὴν οἱ τὸν Κρίτωνος οἶκον μάλα περιεῖπεν αὐτόν. καὶ εὐθύς τῶν συκοφαντούντων τὸν Κρίωνα ἀνευρίσκει πολλὰ μὲν ἀδικήματα, πολλοὺς δ' ἐχθρούς, καὶ [αὐτῶν τινα] προσεκαλεῖτο εἰς δίκην δημοσίαν, ἐν ἣ αὐτὸν ἔδει κριθεῖναι, ὅτι δεῖ παθεῖν ἢ ἀποτίσαι. ὁ δὲ συνειδῶς αὐτῷ πολλὰ καὶ πονηρὰ πάντ' ἐποίει, ὥστε ἀπαλλαγῆναι τοῦ Ἀρχεδήμου. ὁ δὲ Ἀρχέδημος οὐκ ἀπηλλάττετο, ἕως τὸν τε Κρίωνα ἀφῆκε καὶ αὐτῷ χρήματα ἔδωκεν. ἐπεὶ δὲ τοῦτο τε καὶ ἄλλα τοιαῦτα ὁ Ἀρχέδημος διεπράξατο, ἤδη τότε, ὥσπερ ὅταν νομεὺς ἀγαθὸν κύνα ἔχη, καὶ οἱ ἄλλοι νομεῖς βούλονται πλησίον αὐτοῦ τὰς ἀγέλας ἰστάναι, ἵνα τοῦ κυνὸς ἀπολαύωσιν, οὕτω δὴ καὶ Κρίτωνος πολλοὶ τῶν φίλων ἐδέοντο καὶ σφίσι παρέχουν φύλακα τὸν Ἀρχέδημον.

8 ὁ δὲ Ἀρχέδημος τῷ Κρίτωνι ἠδέως ἐχαρίζετο, καὶ οὐχ ὅτι μόνος ὁ Κρίτων ἐν ἡσυχίᾳ ἦν, ἀλλὰ καὶ οἱ φίλοι αὐτοῦ. εἰ δέ τις αὐτῷ τούτων, οἷς ἀπήχθετο, ὀνειδίξοι, ὡς ὑπὸ Κρίτωνος ὠφελούμενος κολακεύοι αὐτόν, Πότερον οὖν, ἔφη ὁ Ἀρχέδημος, αἰσχρὸν ἐστὶν εὐεργετούμενον ὑπὸ χρηστῶν ἀνθρώπων καὶ ἀντενεργετοῦντα τοὺς μὲν τοιούτους φίλους ποιεῖσθαι, τοῖς δὲ πονηροῖς διαφέρεσθαι, ἢ τοὺς μὲν καλοὺς καγαθοὺς ἀδικεῖν πειρώμενον ἐχθροὺς ποιεῖσθαι, τοῖς δὲ πονηροῖς συνεργοῦντα πειρᾶσθαι φίλους ποιεῖσθαι καὶ χρῆσθαι τούτοις ἀντ' ἐκείνων; ἐκ δὲ τούτου εἰς τε τῶν Κρίτωνος φίλων Ἀρχέδημος ἦν καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων Κρίτωνος φίλων ἐτιμᾶτο.

Οἶδα δὲ καὶ Διοδώρῳ αὐτὸν ἑταίρῳ ὄντι τοιάδε δια- 10
 λεχθέντα· Εἶπέ μοι, ἔφη, ὦ Διόδωρε, ἄν τις σοι τῶν οἰκε-
 τῶν ἀποδρᾶ, ἐπιμελῆ, ὅπως ἀνασώσῃ; Καὶ ἄλλους γε νῆ 2
 Δί', ἔφη, παρακαλῶ σῶστρα τούτου ἀνακηρύττων. Τί
 γάρ; ἔφη, ἐάν τις σοι κάμνη τῶν οἰκετῶν, τούτου ἐπιμελῆ
 καὶ παρακαλεῖς ἰατρούς, ὅπως μὴ ἀποθάνῃ; Σφόδρα γ',
 ἔφη. Εἰ δέ τις σοι τῶν γνωρίμων, ἔφη, πολὺ τῶν οἰκε-
 τῶν χρησιμώτερος ὢν κινδυνεύει δι' ἔνδειαν ἀπολέσθαι,
 οὐκ οἶει σοι ἄξιον εἶναι ἐπιμεληθῆναι, ὅπως διασωθῆ;
 καὶ μὴν οἶσθ' ἄγε, ὅτι οὐκ ἀγνώμων ἐστὶν Ἑρμογένης· 3
 αἰσχύνουτο δ' ἄν, εἰ ὠφελούμενος ὑπὸ σοῦ μὴ ἀντωφελοίῃ
 σε. καίτοι τὸ ὑπηρέτην ἐκόντα τε καὶ εὖνον καὶ παρα-
 μόνιμον καὶ τὸ κελευόμενον ἱκανὸν ὄντα ποιεῖν ἔχειν καὶ
 μὴ μόνον τὸ κελευόμενον ἱκανὸν ὄντα ποιεῖν, ἀλλὰ δυνά-
 μενον καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ χρήσιμον εἶναι καὶ προνοεῖν καὶ
 προβουλεύεσθαι πολλῶν οἰκετῶν οἶμαι ἀντάξιον εἶναι.
 οἱ μέντοι ἀγαθοὶ οἰκονόμοι, ὅταν τὸ πολλοῦ ἄξιον μικροῦ 4
 ἕξῃ πρίασθαι, τότε φασὶ δεῖν ὠνεῖσθαι. νῦν δὲ διὰ τὰ
 πράγματα εὐωνοτάτους ἐστὶ φίλους ἀγαθοὺς κτήσασθαι.
 καὶ ὁ Διόδωρος, Ἄλλὰ καλῶς γε, ἔφη, λέγεις, ὦ Σώκρατες, 5
 καὶ κέλευσον ἐλθεῖν ὡς ἐμὲ τὸν Ἑρμογένην. Μὰ Δί', ἔφη,
 οὐκ ἔγωγε· νομίζω γὰρ οὔτε σοὶ κάλλιον εἶναι τὸ καλέσαι
 ἐκείνον τοῦ αὐτὸν ἐλθεῖν πρὸς ἐκείνον οὔτ' ἐκείνῳ μείζον
 ἀγαθὸν τὸ πραχθῆναι ταῦτα ἢ σοί. οὕτω δὲ ὁ Διόδωρος 6
 ὤχετο πρὸς τὸν Ἑρμογένην, καὶ οὐ πολὺ τελέσας ἐκτήσατο
 φίλον, ὃς ἔργον εἶχε σκοπεῖν ὅτι ἂν ἢ λέγων ἢ πράττων
 ὠφελοίῃ τε καὶ εὐφραίνοι Διόδωρον.

Γ.

Ὅτι δὲ τοὺς ὀρεγομένους τῶν καλῶν ἐπιμελεῖς ὢν 1
 ὀρέγοιντο ποιῶν ὠφέλει, νῦν τοῦτο διηγήσομαι. ἀκούσας
 γὰρ ποτε Διονυσόδωρον εἰς τὴν πόλιν ἦκειν ἐπαγγελλό-
 μενον στρατηγεῖν διδάξειν, ἔλεξε πρὸς τινὰ τῶν συνόντων,
 ὃν ἤσθάνετο βουλόμενον τῆς τιμῆς ταύτης ἐν τῇ πόλει
 τυχεῖν· Αἰσχρὸν μέντοι, ὦ νεανία, τὸν βουλόμενον ἐν τῇ 2
 πόλει στρατηγεῖν, ἕξον τοῦτο μαθεῖν, ἀμελεῆσαι αὐτοῦ·

καὶ δικαίως ἂν οὗτος ὑπὸ τῆς πόλεως ζημιοῖτο πολὺ
 μᾶλλον ἢ εἴ τις ἀνδριάντας ἐργολαβοίη μὴ μεμαθηκῶς
 3 ἀνδριαντοποιεῖν. ὅλης γὰρ τῆς πόλεως ἐν τοῖς πολεμικοῖς
 κινδύνοις ἐπιτρεπομένης τῷ στρατηγῷ, μεγάλα τὰ τε
 ἀγαθὰ κατορθοῦντος αὐτοῦ καὶ τὰ κακὰ διαμαρτάνοντος
 εἰκὸς γίνεσθαι. πῶς οὖν οὐκ ἂν δικαίως ὁ τοῦ μὲν μαν-
 θάνειν τοῦτο ἀμελῶν, τοῦ δὲ αἰρεθῆναι ἐπιμελόμενος
 ζημιοῖτο; τοιαῦτα μὲν δὴ λέγων ἐπεισεν αὐτὸν ἐλθόντα
 4 μανθάνειν. ἐπεὶ δὲ μεμαθηκῶς ἦκε, προσέπαιζεν αὐτῷ
 λέγων· Οὐ δοκεῖ ὑμῖν, ὦ ἄνδρες, ὥσπερ Ὅμηρος τὸν
 Ἀγαμέμνονα γεραρὸν ἔφη εἶναι, καὶ ὅδε στρατηγεῖν μαθῶν
 γεραρώτερος φαίνεσθαι; καὶ γὰρ ὥσπερ ὁ κιθαρίζων μα-
 θῶν καὶ ἐὰν μὴ κιθαρίζῃ, κιθαριστῆς ἐστὶ καὶ ὁ μαθῶν
 ἰᾶσθαι κἂν μὴ ἰατρεύῃ, ὅμως ἰατρός ἐστιν, οὕτω καὶ ὅδε
 ἀπὸ τοῦδε τοῦ χρόνου διατελεῖ στρατηγὸς ὢν, κἂν μηδεὶς
 αὐτὸν ἔληται. ὁ δὲ μὴ ἐπιστάμενος οὔτε στρατηγὸς οὔτε
 ἰατρός ἐστιν, οὐδ' ἐὰν ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων αἰρεθῆ.
 5 ἀτάρ, ἔφη, ἵνα καὶ ἐὰν ἡμῶν τις ἢ ταξιαρχῇ ἢ λοχαγῇ
 σοι, ἐπιστημονέστεροι τῶν πολεμικῶν ὦμεν, λέξον ἡμῖν,
 πόθεν ἤρξατό σε διδάσκειν τὴν στρατηγίαν. καὶ ὅς, Ἐκ
 τοῦ αὐτοῦ, ἔφη, εἰς ὅπερ καὶ ἐτελεύτα· τὰ γὰρ τακτικὰ
 6 ἐμέ γε καὶ ἄλλο οὐδὲν ἐδίδαξεν. Ἀλλὰ μὴν, ἔφη ὁ Σω-
 κράτης, τοῦτό γε πολλοστὸν μέρος ἐστὶ στρατηγίας. καὶ
 γὰρ παρασκευαστικὸν τῶν εἰς τὸν πόλεμον τὸν στρατηγὸν
 εἶναι χρὴ καὶ ποριστικὸν τῶν ἐπιτηδείων τοῖς στρατιώταις
 καὶ μηχανικὸν καὶ ἐργαστικὸν καὶ ἐπιμελῆ καὶ καρτερικὸν
 καὶ ἀγχίνου καὶ φιλόφρονά τε καὶ ὤμον καὶ ἀπλοῦν τε
 καὶ ἐπίβουλον καὶ φυλακτικόν τε καὶ κλέπτῃ καὶ προε-
 τικὸν καὶ ἄρπαγα καὶ φιλόδωρον καὶ πλεονέκτην καὶ
 ἀσφαλῆ καὶ ἐπιθετικόν, καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ φύσει καὶ
 7 ἐπιστήμη δεῖ τὸν εὖ στρατηγήσοντα ἔχειν. καλὸν δὲ καὶ
 τὸ τακτικὸν εἶναι· πολὺ γὰρ διαφέρει στράτευμα τεταγμέ-
 νον ἀτάκτου, ὥσπερ λίθοι τε καὶ πλίνθοι καὶ ξύλα καὶ
 κέραμος ἀτάκτως μὲν ἐρριμμένα οὐδὲν χρήσιμά ἐστιν,
 ἐπειδὴν δὲ ταχθῆ κάτω μὲν καὶ ἐπιπολῆς τὰ μήτε σηπό-
 μενα μήτε τηκόμενα, οἷ τε λίθοι καὶ ὁ κέραμος, ἐν μέσφ
 δὲ αἷ τε πλίνθοι καὶ τὰ ξύλα, ὥσπερ ἐν οἰκοδομίᾳ συν-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Ἄμφότερον, βασιλεύς τ' ἀγαθὸς κρατερός τ'
αἰχμητής;

Ἄρα γε ὅτι αἰχμητής τε κρατερός ἂν εἴη, οὐκ εἰ μόνος
αὐτὸς εὖ ἀγωνίζοιτο πρὸς τοὺς πολεμίους, ἀλλ' εἰ καὶ
παντὶ τῷ στρατοπέδῳ τούτου αἴτιος εἴη, καὶ βασιλεὺς
ἀγαθός, οὐκ εἰ μόνου τοῦ ἑαυτοῦ βίου καλῶς προεστήκοι,
ἀλλ' εἰ καὶ ὢν βασιλεύοι, τούτοις εὐδαιμονίας αἴτιος εἴη;
καὶ γὰρ βασιλεὺς αἰρεῖται οὐχ ἵνα ἑαυτοῦ καλῶς ἐπιμε-
λῆται, ἀλλ' ἵνα καὶ οἱ ἐλόμενοι δι' αὐτὸν εὖ πράττωσι·
καὶ στρατεύονται δὲ πάντες, ἵνα ὁ βίος αὐτοῖς ὡς βέλ-
τιστος ᾗ, καὶ στρατηγούς αἰροῦνται τούτου ἕνεκα, ἵνα
πρὸς τοῦτο αὐτοῖς ἡγεμόνες ὦσι. δεῖ οὖν τὸν στρατη-
γοῦντα τοῦτο παρασκευάζειν τοῖς ἐλομένοις αὐτὸν στρα-
τηγόν· καὶ γὰρ οὔτε κάλλιον τούτου ἄλλο ῥάδιον εὐρεῖν
οὔτε αἴσχιον τοῦ ἐναντίου. καὶ οὕτως ἐπισκοπῶν, τίς
εἴη ἀγαθοῦ ἡγεμόνος ἀρετή, τὰ μὲν ἄλλα περιήρει, κατέ-
λειπε δὲ τὸ εὐδαιμόνας ποιεῖν ὢν ἂν ἡγῆται.

Καὶ ἵππαρχεῖν δέ τινι ἤρημένῳ οἶδά ποτε αὐτὸν τοιάδε
διαλεχθέντα· Ἐχοῖς ἂν, ἔφη, ὦ νεανία, εἰπεῖν ἡμῖν, ὅτου
ἕνεκα ἐπεθύμησας ἵππαρχεῖν; οὐ γὰρ δὴ τοῦ πρώτος τῶν
ἵππέων ἐλαύνειν· καὶ γὰρ οἱ ἵπποτοξόται τούτου γε ἀξι-
οῦνται· προελαύνουσι γοῦν καὶ τῶν ἵππάρχων. Ἀληθῆ
λέγεις, ἔφη. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τοῦ γνωσθῆναί γε· ἐπεὶ καὶ
οἱ μαινόμενοί γε ὑπὸ πάντων γιγνώσκονται. Ἀληθές,
ἔφη, καὶ τοῦτο λέγεις. Ἀλλ' ἄρα ὅτι τὸ ἵππικὸν οἶει ἂν
τῇ πόλει βέλτιον ποιήσας παραδοῦναι, καὶ εἴ τις χρεία
γίγνοιτο ἵππέων, τούτων ἡγούμενος ἀγαθοῦ τινος αἴτιος
γενέσθαι τῇ πόλει; Καὶ μάλα, ἔφη. Καὶ ἔστι γε νῆ Δί',
ἔφη ὁ Σωκράτης, καλόν, ἐὰν δύνῃ ταῦτα ποιῆσαι. ἢ δὲ
ἀρχή που, ἔφ' ἦν ἤρησαι, ἵππων τε καὶ ἀμβατῶν ἐστίν.
Ἔστι γὰρ οὖν, ἔφη. Ἴθι δὴ λέξον ἡμῖν τοῦτο πρῶτον,
ὅπως διανοῆ τοὺς ἵππους βελτίους ποιῆσαι; καὶ ὅς, Ἀλλὰ
τοῦτο μὲν, ἔφη, οὐκ ἐμὸν οἶμαι τὸ ἔργον εἶναι, ἀλλὰ ἰδίᾳ
ἕκαστον δεῖν τοῦ ἑαυτοῦ ἵππου ἐπιμελεῖσθαι. Ἐὰν οὖν,
ἔφη ὁ Σωκράτης, παρέχωνταί σοι τοὺς ἵππους οἱ μὲν
οὕτως κακόποδας ἢ κακοσκελεῖς ἢ ἀσθενεῖς, οἱ δὲ οὕτως
ἀτρόφους, ὥστε μὴ δύνασθαι ἀκολουθεῖν, οἱ δὲ οὕτως

ἀναγώγους, ὥστε μὴ μένειν ὅπου ἂν σὺ τάξης, οἱ δὲ οὕτως
λακτιστάς, ὥστε μηδὲ τάξαι δυνατὸν εἶναι, τί σοι τοῦ
ἵππικου ὄφελος ἔσται; ἢ πῶς δυνήσῃ τοιούτων ἡγούμε-
νος ἀγαθὸν τι ποιῆσαι τὴν πόλιν; καὶ ὅς, Ἄλλὰ καλῶς
τε λέγεις, ἔφη, καὶ πειράσομαι τῶν ἵππων εἰς τὸ δυνα-
τὸν ἐπιμελεῖσθαι. Τί δέ; τοὺς ἵππεας οὐκ ἐπιχειρήσεις, ὅ
ἔφη, βελτίονας ποιῆσαι; Ἐγώ, ἔφη. Οὐκοῦν πρώτον
μὲν ἀναβατικωτέρους ἐπὶ τοὺς ἵππους ποιήσεις αὐτούς;
Δεῖ γοῦν, ἔφη· καὶ γὰρ εἴ τις αὐτῶν καταπέσοι, μᾶλλον
ἂν οὕτω σώζοιτο. Τί γάρ; ἐάν που κινδυνεύειν δέῃ, πό- ὅ
τερον ἐπάγειν τοὺς πολεμίους ἐπὶ τὴν ἄμμον κελεύσεις,
ἐνθάπερ εἰώθατε ἵππεύειν, ἢ πειράσῃ τὰς μελέτας ἐν τοι-
ούτοις ποιεῖσθαι χωρίοις, ἐν οἷοιςπερ οἱ πόλεμοι γίννον-
ται; Βέλτιον γοῦν, ἔφη. Τί γάρ; τοῦ βάλλειν ὡς πλεί- 7
στους ἀπὸ τῶν ἵππων ἐπιμέλειάν τινα ποιήσει; Βέλτιον
γοῦν, ἔφη, καὶ τοῦτο. Θήγειν δὲ τὰς ψυχὰς τῶν ἵππέων
καὶ ἐξοργίζειν πρὸς τοὺς πολεμίους, ἅπερ ἀλκιμωτέρους
ποιεῖ, διανενόησαι; Εἰ δὲ μή, ἀλλὰ νῦν γε πειράσομαι,
ἔφη. Ὅπως δέ σοι πείθονται οἱ ἵππεῖς, πεφρόντικάς τι; ὅ
ἄνευ γὰρ δὴ τούτου οὔτε ἵππων οὔτε ἵππέων ἀγαθῶν
καὶ ἀλκίμων οὐδὲν ὄφελος. Ἀληθῆ λέγεις, ἔφη· ἀλλὰ πῶς
ἂν τις μάλιστα, ὧ Σώκρατες, ἐπὶ τοῦτο αὐτοὺς προτρέ-
ψαιτο; Ἐκεῖνο μὲν δήπου οἶσθα, ὅτι ἐν παντὶ πράγματι ὅ
οἱ ἄνθρωποι τούτοις μάλιστα ἐθέλουσι πείθεσθαι, οὓς
ἂν ἡγῶνται βελτίστους εἶναι. καὶ γὰρ ἐν νόσῳ ὃν ἂν
ἡγῶνται ἰατρικώτατον εἶναι, τούτῳ μάλιστα πείθονται,
καὶ ἐν πλιῶ ὃν ἂν κυβερνητικώτατον, καὶ ἐν γεωργίᾳ ὃν
ἂν γεωργικώτατον. Καὶ μάλᾳ, ἔφη. Οὐκοῦν εἰκός, ἔφη,
καὶ ἐν ἵππικῇ ὅς ἂν μάλιστα εἰδῶς φαίνεται ἃ δεῖ ποιεῖν,
τούτῳ μάλιστα ἐθέλειν τοὺς ἄλλους πείθεσθαι. Ἐάν 10
οὔν, ἔφη, ἐγώ, ὧ Σώκρατες, βέλτιστος ὢν αὐτῶν δῆλος
ὧ, ἀρκέσει μοι τοῦτο εἰς τὸ πείθεσθαι αὐτοὺς ἐμοί;
Ἐάν γε πρὸς τούτῳ, ἔφη, διδάξης αὐτούς, ὡς τὸ πείθε-
σθαί σοι κάλλιον τε καὶ σωτηριώτερον αὐτοῖς ἔσται. Πῶς
οὔν, ἔφη, τοῦτο διδάξω; Πολὺ νῆ Δί, ἔφη, ῥᾶον ἢ εἴ σοι
δέοι διδάσκειν, ὡς τὰ κακὰ τῶν ἀγαθῶν ἀμείνω καὶ λυσι-
τελέστερά ἐστι. Λέγεις, ἔφη, σὺ τὸν ἵππαρχον πρὸς τοῖς 11

ἄλλοις ἐπιμελεῖσθαι δεῖν καὶ τοῦ λέγειν δύνασθαι; Σὺ δ' ὦρον, ἔφη, χρῆναι σιωπῇ ἱππαρχεῖν; ἢ οὐκ ἐντεθύμησαι, ὅτι ὅσα τε νόμῳ μεμαθήκαμεν κάλλιστα ὄντα, δι' ὧν γε ζῆν ἐπιστάμεθα, ταῦτα πάντα διὰ λόγου ἐμάθομεν καὶ εἴ τι ἄλλο καλὸν μανθάνει τις μάθημα, διὰ λόγου μανθάνει καὶ οἱ ἄριστα διδάσκοντες μάλιστα λόγῳ χρῶνται καὶ οἱ τὰ σπουδαιότατα μάλιστα ἐπιστάμενοι κάλλιστα διαλέγονται; ἢ τόδε οὐκ ἐντεθύμησαι, ὡς ὅταν γέ χορὸς εἷς ἐκ τῆσδε τῆς πόλεως γίγνηται, ὥσπερ ὁ εἰς Δῆλον πεμπόμενος, οὐδεὶς ἄλλοθεν οὐδαμόθεν τούτῳ ἐφάμιλλος γίνεται οὐδὲ εὐανδρία ἐν ἄλλῃ πόλει ὁμοία τῇ ἐνθάδε συνάγεται; Ἀληθῆ λέγεις, ἔφη. Ἀλλὰ μὴν οὔτε εὐφωνία τοσοῦτον διαφέρουσιν Ἀθηναῖοι τῶν ἄλλων οὔτε σωμάτων μεγέθει καὶ ῥώμῃ ὅσον φιλοτιμία, ἥπερ μάλιστα παροξύνει πρὸς τὰ καλὰ καὶ ἐντιμα. Ἀληθές, ἔφη, καὶ τοῦτο. Οὐκοῦν οἶει, ἔφη, καὶ τοῦ ἱππικοῦ τοῦ ἐνθάδε εἴ τις ἐπιμεληθείη, πολὺ ἂν καὶ τούτῳ διενεγκεῖν τῶν ἄλλων ὀπλῶν τε καὶ ἱππων παρασκευῇ καὶ εὐταξίᾳ καὶ τῷ ἐτοίμως κινδυνεύειν πρὸς τοὺς πολεμίους, εἰ νομίσειαν ταῦτα ποιοῦντες ἐπαίνου καὶ τιμῆς τεύξεσθαι; Εἰκός γε, ἔφη. Μὴ τοίνυν ὄκνει, ἔφη, ἀλλὰ πειρῶ τοὺς ἄνδρας ἐπὶ ταῦτα προτρέπειν, ἀφ' ὧν αὐτός τε ὠφελήσῃ καὶ οἱ ἄλλοι πολῖται διὰ σέ. Ἀλλὰ νῆ Δία πειράσομαι, ἔφη.

4 Ἰδὼν δέ ποτε Νικομαχίδην ἐξ ἀρχαιρεσιῶν ἀπιόντα ἤρετο· Τίνες, ὧ Νικομαχίδη, στρατηγοὶ ἤρηνται; καὶ ὅς, Οὐ γάρ, ἔφη, ὧ Σώκρατες, τοιοῦτοί εἰσιν Ἀθηναῖοι, ὥστε ἐμὲ μὲν οὐχ εἴλοντο, ὅς ἐκ καταλόγου στρατευόμενος κατὰ τέτριμμα καὶ λοχαγῶν καὶ ταξιαρχῶν καὶ τραύματα ὑπὸ τῶν πολεμίων τοσαῦτα ἔχω· ἅμα δὲ τὰς οὐλὰς τῶν τραυμάτων ἀπογυμνούμενος ἐπεδείκνυεν· Ἀντισθένην δέ, ἔφη, εἴλοντο, τὸν οὔτε ὀπλίτην πω στρατευσάμενον ἐν τε τοῖς ἱππεῦσιν οὐδὲν περίβλεπτον ποιήσαντα ἐπιστάμενόν τε ἄλλο οὐδὲν ἢ χρήματα συλλέγειν; Οὐκοῦν, ἔφη ὁ Σωκράτης, τοῦτο μὲν ἀγαθόν, εἴ γε τοῖς στρατιώταις ἱκανὸς ἔσται τὰ ἐπιτήδεια πορίζειν; Καὶ γὰρ οἱ ἔμποροι, ἔφη ὁ Νικομαχίδης, χρήματα συλλέγειν ἱκανοὶ εἰσιν· ἀλλ' οὐχ ἔνεκα τούτου καὶ στρατηγεῖν δύναιτ' ἂν. καὶ ὁ Σωκράτης

ἔφη· Ἄλλὰ καὶ φιλόνομος Ἀντισθένης ἐστίν, ὃ στρατηγῷ
προσεῖναι ἐπιτήδειόν ἐστιν· οὐχ ὀρθῶς, ὅτι καὶ ὁσάκις
κεχορήγηκε, πᾶσι τοῖς χοροῖς νενίκηκε; Μὰ Δί', ἔφη ὁ
Νικομαχίδης, ἀλλ' οὐδὲν ὅμοιον ἐστὶ χοροῦ τε καὶ στρα-
τεύματος προεστάναι. Καὶ μὴν, ἔφη ὁ Σωκράτης, οὐδὲ 4
ψόδης γε ὁ Ἀντισθένης οὐδὲ χορῶν διδασκαλίας ἔμπειρος
ὦν ὅμως ἐγένετο ἱκανὸς εὐρεῖν τοὺς κρατίστους ταῦτα.
Καὶ ἐν τῇ στρατιᾷ οὖν, ἔφη ὁ Νικομαχίδης, ἄλλους μὲν
εὐρήσει τοὺς τάξοντας ἑαυτοῦ, ἄλλους δὲ τοὺς μαχου-
μένους. Οὐκοῦν, ἔφη ὁ Σωκράτης, ἐάν γε καὶ ἐν τοῖς 5
πολεμικοῖς τοὺς κρατίστους, ὥσπερ ἐν τοῖς χορικοῖς,
ἐξευρίσκη τε καὶ προαιρηῆται, εἰκότως ἂν καὶ τούτου νικη-
φόρος εἴη· καὶ δαπανᾷν δ' αὐτὸν εἰκὸς μᾶλλον ἂν ἐθέλειν
εἰς τὴν σὺν ὅλῃ τῇ πόλει τῶν πολεμικῶν νίκην ἢ εἰς τὴν
σὺν τῇ φυλῇ τῶν χορικῶν. Λέγεις σύ, ἔφη, ὦ Σώκρατες, 6
ὥς τοῦ αὐτοῦ ἀνδρός ἐστὶ χορηγεῖν τε καλῶς καὶ στρατη-
γεῖν; Λέγω ἔγωγ', ἔφη, ὥς ὅτου ἂν τις προστατεύῃ, ἐὰν
γιγνώσκῃ τε ὧν δεῖ καὶ ταῦτα πορίζεσθαι δύνηται, ἀγα-
θὸς ἂν εἴη προστάτης, εἴτε χοροῦ εἴτε οἴκου εἴτε πόλεως
εἴτε στρατεύματος προστατεύοι. καὶ ὁ Νικομαχίδης, Μὰ 7
Δί', ἔφη, ὦ Σώκρατες, οὐκ ἂν ποτε ὦμην ἐγὼ σου ἀκοῦ-
σαι, ὥς οἱ ἀγαθοὶ οἰκονόμοι ἀγαθοὶ στρατηγοὶ ἂν εἴεν.
Ἴθι δὴ, ἔφη, ἐξετάσωμεν τὰ ἔργα ἑκατέρου αὐτῶν, ἵνα
εἰδῶμεν, πότερον τὰ αὐτὰ ἐστὶν ἢ διαφέρει τι. Πάνυ γε,
ἔφη. Οὐκοῦν, ἔφη, τὸ μὲν τοὺς ἀρχομένους κατηκόους τε 8
καὶ εὐπειθεῖς ἑαυτοῖς παρασκευάζειν ἀμφοτέρων ἐστὶν
ἔργον; Καὶ μάλα, ἔφη. Τί δέ; τὸ προστάττειν ἕκαστα
τοῖς ἐπιτηδείοις πράττειν; Καὶ τοῦτ', ἔφη. Καὶ μὴν τὸ
τοὺς κακοὺς κολάζειν καὶ τοὺς ἀγαθοὺς τιμᾶν ἀμφοτέροις
οἶμαι προσήκειν. Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη. Τὸ δὲ τοὺς ὑπη- 9
κόους εὐμενεῖς ποιεῖσθαι πῶς οὐ καλὸν ἀμφοτέροις; Καὶ
τοῦτ', ἔφη. Συμμάχους δὲ καὶ βοηθοὺς προσάγεσθαι
δοκεῖ σοι συμφέρειν ἀμφοτέροις ἢ οὐ; Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη.
Ἄλλὰ φυλακτικούς τῶν ὄντων οὐκ ἀμφοτέρους εἶναι προσ-
ήκει; Σφόδρα γ', ἔφη. Οὐκοῦν καὶ ἐπιμελεῖς καὶ φιλο-
πόνους ἀμφοτέρους εἶναι προσήκει περὶ τὰ αὐτῶν ἔργα;
Ταῦτα μὲν, ἔφη, πάντα ὁμοίως ἀμφοτέρων ἐστὶν, ἀλλὰ 10

τὸ μάχεσθαι οὐκέτι ἀμφοτέρων. Ἀλλ' ἐχθροὶ γέ τοι ἀμφοτέροις γίνονται; Καὶ μάλα, ἔφη, τοῦτό γε. Οὐκοῦν
 11 τὸ περιγενέσθαι τούτων ἀμφοτέροις συμφέρει; Πάνυ γ', ἔφη· ἀλλ' ἐκεῖνο παρῆς, ἂν δέη μάχεσθαι, τί ὠφελήσῃ ἢ οἰκονομική; Ἐνταῦθα δῆπου καὶ πλεῖστον, ἔφη· ὁ γὰρ ἀγαθὸς οἰκονόμος, εἰδὼς ὅτι οὐδὲν οὕτω λυσιτελές τε καὶ κερδαλέον ἐστὶν ὡς τὸ μαχόμενον τοὺς πολεμίους νικᾶν οὐδὲ οὕτως ἀλυσιτελές τε καὶ ζημιῶδες ὡς τὸ ἠττᾶσθαι, προθύμως μὲν τὰ πρὸς τὸ νικᾶν συμφέροντα ζητήσῃ καὶ παρασκευάζεται, ἐπιμελῶς δὲ τὰ πρὸς τὸ ἠττᾶσθαι φέροντα σκέψεται καὶ φυλάσσεται, ἐνεργῶς δ', ἂν τὴν παρασκευὴν ὄρᾳ νικητικὴν οὔσαν, μαχεῖται, οὐχ ἥκιστα δὲ τούτων, ἔαν ἀπαράσκευος ἦ, φυλάσσεται συνάπτειν μάχην.
 12 μὴ καταφρόνει, ἔφη, ὦ Νικομαχίδη, τῶν οἰκονομικῶν ἀνδρῶν· ἢ γὰρ τῶν ἰδίων ἐπιμέλεια πλήθει μόνον διαφέρει τῆς τῶν κοινῶν, τὰ δ' ἄλλα παραπλήσια ἔχει, τὸ μέγιστον, ὅτι οὔτε ἄνευ ἀνθρώπων οὐδετέρα γίνεταί οὔτε δι' ἄλλων μὲν ἀνθρώπων τὰ ἴδια πράττεται, δι' ἄλλων δὲ τὰ κοινά· οὐ γὰρ ἄλλοις τισὶν ἀνθρώποις οἱ τῶν κοινῶν ἐπιμελόμενοι χρῶνται ἢ οἷσπερ οἱ τὰ ἴδια οἰκονομοῦντες· οἷς οἱ ἐπιστάμενοι χρῆσθαι καὶ τὰ ἴδια καὶ τὰ κοινὰ καλῶς πράττουσιν, οἱ δὲ μὴ ἐπιστάμενοι ἀμφοτέρωθεν πλημμελοῦσι.

5 Περικλεῖ δὲ ποτε τῷ τοῦ πάνυ Περικλέους νιῶ διαλεγόμενος, Ἐγὼ τοι, ἔφη, ὦ Περικλείς, ἐλπίδα ἔχω σοῦ στρατηγήσαντος ἀμείνω τε καὶ ἐνδοξοτέραν τὴν πόλιν εἰς τὰ πολεμικὰ ἔσεσθαι καὶ τῶν πολεμίων κρατήσῃν. καὶ ὁ Περικλῆς, Βουλοίμην ἂν, ἔφη, ὦ Σώκρατες, ἃ λέγεις· ὅπως δὲ ταῦτα γένοιτ' ἂν, οὐ δύναμαι γνῶναι. Βούλει οὖν, ἔφη ὁ Σωκράτης, διαλογιζόμενοι περὶ αὐτῶν ἐπισκοπῶμεν, ὅπου ἤδη τὸ δυνατόν ἐστι; Βούλομαι, ἔφη.
 2 Οὐκοῦν οἶσθα, ἔφη, ὅτι πλήθει μὲν οὐδὲν μείους εἰσὶν Ἀθηναῖοι Βοιωτῶν; Οἶδα γάρ, ἔφη. Σώματα δὲ ἀγαθὰ καὶ καλὰ πότερον ἐκ Βοιωτῶν οἶει πλείω ἂν ἐκλεχθῆναι ἢ ἐξ Ἀθηναίων; Οὐδὲ ταύτη μοι δοκοῦσι λείπεσθαι. Εὐμενεστέρους δὲ ποτέρους ἑαυτοῖς εἶναι νομίζεις; Ἀθηναίους ἔγωγε· Βοιωτῶν μὲν γὰρ πολλοὶ πλεονεκτούμενοι

ὑπὸ Θηβαίων δυσμενῶς αὐτοῖς ἔχουσιν, Ἀθηῆνσι δὲ οὐδὲν
 ὀρῶ τοιοῦτον. Ἀλλὰ μὴν φιλοτιμώτατοί γε καὶ μεγαλο-
 φρονέστατοι πάντων εἰσίν· ἅπερ οὐχ ἥκιστα παροξύνει
 κινδυνεύειν ὑπὲρ εὐδοξίας τε καὶ πατρίδος. Οὐδὲ ἐν τού-
 τοις Ἀθηναῖοι μεμπτοί. Καὶ μὴν προγόνων γε καλὰ ἔργα
 οὐκ ἔστιν οἷς μείζω καὶ πλείω ὑπάρχει ἢ Ἀθηναίοις· ὧ
 πολλοὶ ἐπαιρόμενοι προτρέπονται τε ἀρετῆς ἐπιμελεῖσθαι
 καὶ ἀλκιμοὶ γίνεσθαι. Ταῦτα μὲν ἀληθῆ λέγεις πάντα,
 ὧ Σώκρατες· ἀλλ' ὀρᾶς, ὅτι ἀφ' οὗ ἢ τε σὺν Τολμίδῃ τῶν
 χιλίων ἐν Λεβαδείᾳ συμφορὰ ἐγένετο καὶ ἡ μεθ' Ἰππο-
 κράτους ἐπὶ Δηλίῳ, ἐκ τούτων τεταπείνεται μὲν ἡ τῶν
 Ἀθηναίων δόξα πρὸς τοὺς Βοιωτούς, ἐπῆρται δὲ τὸ τῶν
 Θηβαίων φρόνημα πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, ὥστε Βοιωτοὶ
 μὲν οἱ πρόσθεν οὐδ' ἐν τῇ ἑαυτῶν τολμῶντες Ἀθηναίοις
 ἄνευ Λακεδαιμονίων τε καὶ τῶν ἄλλων Πελοποννησίων
 ἀντιτάττεσθαι νῦν ἀπειλοῦσιν αὐτοὶ καθ' αὐτοὺς ἐμβαλεῖν
 εἰς τὴν Ἀττικὴν, Ἀθηναῖοι δὲ οἱ πρότερον, ὅτε Βοιωτοὶ
 μόνοι ἐγένοντο, πορθοῦντες τὴν Βοιωτίαν φοβοῦνται, μὴ
 Βοιωτοὶ δηλώσωσι τὴν Ἀττικὴν. καὶ ὁ Σωκράτης, Ἀλλ' αἰ-
 σθάνομαι μὲν, ἔφη, ταῦτα οὕτως ἔχοντα· δοκεῖ δέ μοι
 ἀνδρὶ ἀγαθῷ ἄρχοντι νῦν εὐαρεστοτέρως διακεῖσθαι ἢ
 πόλις. τὸ μὲν γὰρ θάρρος ἀμέλειάν τε καὶ ῥαθυμίαν
 καὶ ἀπείθειαν ἐμβάλλει, ὁ δὲ φόβος προσεκτικωτέρους τε
 καὶ εὐπειθεστέρους καὶ εὐτακτοτέρους ποιεῖ. τεκμήριον
 δ' ἂν τοῦτο καὶ ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς ναυσίν· ὅταν μὲν γὰρ
 δήπου μηδὲν φοβῶνται, μεστοὶ εἰσιν ἀταξίας, ἔστ' ἂν δὲ
 ἢ χειμῶνα ἢ πολεμίους δείσωσιν, οὐ μόνον τὰ κελευόμενα
 πάντα ποιῶσιν, ἀλλὰ καὶ σιγῶσι караδοκοῦντες τὰ προσ-
 ταχθησόμενα, ὥσπερ χορευταί. Ἀλλὰ μὴν, ἔφη ὁ Περι-
 κλῆς, εἴ γε νῦν μάλιστα πείθοιντο, ὥρα ἂν εἴη λέγειν,
 πῶς ἂν αὐτοὺς προτρεψαίμεθα πάλιν ἀνερασθῆναι τῆς
 ἀρχαίας ἀρετῆς τε καὶ εὐκλείας καὶ εὐδαιμονίας. Οὐκοῦν,
 ἔφη ὁ Σωκράτης, εἰ μὲν ἐβουλόμεθα χρημάτων αὐτοὺς ὧν
 οἱ ἄλλοι εἶχον ἀντιποιεῖσθαι, ἀποδεικνύντες αὐτοῖς ταῦτα
 πατρῴα τε ὄντα καὶ προσήκοντα μάλιστα ἂν οὕτως αὐτοὺς
 ἐξορμῶμεν ἀντέχεσθαι τούτων· ἐπεὶ δὲ τοῦ μετ' ἀρετῆς
 πρωτεύειν αὐτοὺς ἐπιμελεῖσθαι βουλόμεθα, τοῦτ' αὖ

δεικτέον ἐκ παλαιοῦ μάλιστα προσῆκον αὐτοῖς καὶ ὡς
 9 τούτου ἐπιμελόμενοι πάντων ἂν εἶεν κράτιστοι. Πῶς οὖν
 ἂν τοῦτο διδάσκοιμεν; Οἶμαι μὲν, εἰ τοὺς γε παλαιοτά-
 τους ὧν ἀκούομεν προγόνους αὐτῶν ἀναμιμνήσκοιμεν
 10 αὐτοὺς ἀκηκοότας ἀρίστους γεγονέναι. Ἄρα λέγεις τὴν
 τῶν Θεῶν κρίσιν, ἣν οἱ περὶ Κέκροπα δι' ἀρετὴν ἔκριναν;
 Λέγω γάρ, καὶ τὴν Ἐρεχθίδος γε τροφὴν καὶ γένεσιν καὶ
 τὸν πόλεμον τὸν ἐπ' ἐκείνου γενόμενον πρὸς τοὺς ἐκ τῆς
 ἔχομένης ἠπείρου πάσης καὶ τὸν ἐφ' Ἡρακλειδῶν πρὸς
 τοὺς ἐν Πελοποννήσῳ καὶ πάντας τοὺς ἐπὶ Θησέως πολε-
 μηθέντας, ἐν οἷς πᾶσιν ἐκεῖνοι δῆλοι γεγόνασι τῶν καθ'
 11 ἑαυτοὺς ἀνθρώπων ἀριστεύσαντες· εἰ δὲ βούλει, ἃ ὑστέρῳ
 οἱ ἐκείνων μὲν ἀπόγονοι, οὐ πολὺ δὲ πρὸ ἡμῶν γεγονότες
 ἔπραξαν, τὰ μὲν αὐτοὶ καθ' αὐτοὺς ἀγωνιζόμενοι πρὸς
 τοὺς κυριεύοντας τῆς τε Ἀσίας πάσης καὶ τῆς Εὐρώπης
 μέχρι Μακεδονίας καὶ πλείστην τῶν προγεγονότων δύνα-
 μιν καὶ ἀφορμὴν κεκτημένους καὶ μέγιστα ἔργα κατειφ-
 γασμένους, τὰ δὲ καὶ μετὰ Πελοποννησίων ἀριστεύοντες
 καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν· οἱ δὲ καὶ λέγονται πολὺ
 διενεγκεῖν τῶν καθ' αὐτοὺς ἀνθρώπων. Λέγονται γάρ,
 12 ἔφη. Τοιγαροῦν πολλῶν μὲν μεταναστάσεων ἐν τῇ Ἑλ-
 λάδι γεγονυῖων διέμειναν ἐν τῇ ἑαυτῶν, πολλοὶ δὲ ὑπὲρ
 δικαίων ἀντιλέγοντες ἐπέτρεπον ἐκείνοις, πολλοὶ δὲ ὑπὸ
 13 κριττόνων ὑβριζόμενοι κατέφρουγον πρὸς ἐκείνους. καὶ
 ὁ Περικλῆς, Καὶ θαυμάζω γ', ἔφη, ὃ Σώκρατες, ἡ πόλις
 ὅπως ποτ' ἐπὶ τὸ χεῖρον ἔκλινεν. Ἐγὼ μὲν, ἔφη, οἶμαι,
 ὁ Σωκράτης, ὥσπερ καὶ ἀθληταί τινες διὰ τὸ πολὺ ὑπερ-
 ενεγκεῖν καὶ κρατιστεῦσαι καταρραθυμήσαντες ὑστερίζουσι
 τῶν ἀντιπάλων, οὕτω καὶ Ἀθηναίους πολὺ διενεγκόντας
 14 ἀμελήσαι ἑαυτῶν καὶ διὰ τοῦτο χεῖρους γεγονέναι. Νῦν
 οὖν, ἔφη, τί ἂν ποιοῦντες ἀναλάβοιεν τὴν ἀρχαίαν ἀρετὴν;
 καὶ ὁ Σωκράτης· Οὐδὲν ἀπόκρυφον δοκεῖ μοι εἶναι, ἀλλ'
 εἰ μὲν ἐξευρόντες τὰ τῶν προγόνων ἐπιτηδεύματα μηδὲν
 χεῖρον ἐκείνων ἐπιτηδεύοιεν, οὐδὲν ἂν χεῖρους ἐκείνων
 γενέσθαι· εἰ δὲ μή, τοὺς γε νῦν πρωτεύοντας μιμούμενοι
 καὶ τούτοις τὰ αὐτὰ ἐπιτηδεύοντες, ὁμοίως μὲν τοῖς
 αὐτοῖς χρώμενοι οὐδὲν ἂν χεῖρους ἐκείνων εἶεν, εἰ δ'

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

ἔχουσιν. Ἴσως γάρ, ἔφη ὁ Σωκράτης, ἐν τούτοις οἱ ἤκιστα
 ἐπιστάμενοι ἄρχουσιν αὐτῶν. οὐχ ὄρας, ὅτι κιθαριστῶν
 μὲν καὶ χορευτῶν καὶ ὄρχηστῶν οὐδὲ εἰς ἐπιχειρεῖ ἄρχειν
 μὴ ἐπιστάμενος οὐδὲ παλαιστῶν οὐδὲ παγκρατιαστῶν;
 ἀλλὰ πάντες οἱ τούτων ἄρχοντες ἔχουσι δεῖξαι, ὅπουθεν
 ἔμαθον ταῦτα, ἐφ' οἷς ἐφροσῶσι· τῶν δὲ στρατηγῶν οἱ
 22 πλεῖστοι αὐτοσχεδιάζουσιν. οὐ μέντοι σέ γε τοιοῦτον
 ἐγὼ νομίζω εἶναι, ἀλλ' οἶμαι σε οὐδὲν ἥττον ἔχειν εἰπεῖν,
 ὅποτε στρατηγεῖν ἢ ὅποτε παλαίειν ἤρξω μανθάνειν· καὶ
 πολλὰ μὲν οἶμαι σε τῶν πατρῶων στρατηγημάτων παρει-
 ληφῶτα διασώζειν, πολλὰ δὲ πανταχόθεν συνηχέναι, ὅπο-
 23 θεν οἷόν τε ἦν μαθεῖν τι ὠφέλιμον εἰς στρατηγίαν. οἶμαι
 δέ σε πολλὰ μεριμνᾶν, ὅπως μὴ λάθῃς σεαυτὸν ἀγνοῶν
 τι τῶν εἰς στρατηγίαν ὠφελίμων, καὶ ἂν τι τοιοῦτον
 αἴσθῃ σεαυτὸν μὴ εἰδότα, ζητεῖν τοὺς ἐπισταμένους ταῦτα,
 αὐτὲ δῶρων οὐτὲ χαρίτων φειδόμενον, ὅπως μάθῃς παρ'
 24 αὐτῶν ἃ μὴ ἐπίστασαι καὶ συνεργοὺς ἀγαθοὺς ἔχῃς. καὶ
 ὁ Περικλῆς, Οὐ λανθάνεις με, ὦ Σώκρατες, ἔφη, ὅτι οὐδ'
 οἰόμενός με τούτων ἐπιμελεῖσθαι ταῦτα λέγεις, ἀλλ' ἐγ-
 χειρῶν με διδάσκειν, ὅτι τὸν μέλλοντα στρατηγεῖν τούτων
 ἀπάντων ἐπιμελεῖσθαι δεῖ. ὁμολογῶ μέντοι καὶ γὰρ σοι
 25 ταῦτα. Τοῦτο δ', ἔφη, ὦ Περικλείς, κατανενόηκας, ὅτε
 πρόκειται τῆς χώρας ἡμῶν ὄρη μεγάλα, καθήκοντα ἐπὶ
 τὴν Βοιωτίαν, δι' ὧν εἰς τὴν χώραν εἴσοδοι στεναί τε καὶ
 προσάντεις εἰσὶ, καὶ ὅτι μέση διέζωσται ὄρεσιν ἐρυμνοῖς;
 26 Καὶ μάλα, ἔφη. Τί δέ; ἐκείνο ἀκήκοας, ὅτι Μυσοὶ καὶ
 Πισίδαι ἐν τῇ βασιλέως χώρᾳ κατέχοντες ἐρυμνὰ πάνυ
 χωρία καὶ κούφως ὠπλισμένοι δύνανται πολλὰ μὲν τὴν
 βασιλέως χώραν καταθέοντες κακοποιεῖν, αὐτοὶ δὲ ζῆν
 27 ἐλεύθεροι; Καὶ τοῦτό γ', ἔφη, ἀκούω. Ἀθηναίους δ' οὐκ
 ἂν οἶει, ἔφη, μέχρι τῆς ἐλαφρᾶς ἡλικίας ὠπλισμένους
 κουφοτέροις ὄπλοις καὶ τὰ προκείμενα τῆς χώρας ὄρη
 κατέχοντας βλαβεροὺς μὲν τοῖς πολεμίοις εἶναι, μεγάλην
 δὲ προβολὴν τοῖς πολίταις τῆς χώρας κατεσκευάσθαι;
 καὶ ὁ Περικλῆς, Πάντ' οἶμαι, ἔφη, ὦ Σώκρατες, καὶ ταῦτα
 28 χρήσιμα εἶναι. Εἰ τοίνυν, ἔφη ὁ Σωκράτης, ἀρέσκει σοι
 ταῦτα, ἐπιχείρει αὐτοῖς, ὦ ἄριστε· ὅτι μὲν γὰρ ἂν τούτων

καταπράξης, καὶ σοὶ καλὸν ἔσται καὶ τῇ πόλει ἀγαθόν· ἂν δέ τι αὐτῶν ἀδυνατῆς, οὔτε τὴν πόλιν βλάβεις οὔτε σαυτὸν καταισχυνεῖς.

Γλαύκωνα δὲ τὸν Ἀρίστωνος, ὅτ' ἐπεχείρει δημηγορεῖν, 6 ἐπιθυμῶν προστατεύειν τῆς πόλεως οὐδέπω εἴκοσιν ἔτη γεγονώς, τῶν ἄλλων οἰκείων τε καὶ φίλων οὐδεὶς ἐδύνατο παῦσαι ἐλκόμενόν τε ἀπὸ τοῦ βήματος καὶ καταγέλαστον ὄντα· Σωκράτης δὲ εὖνους ὦν αὐτῷ διὰ τε Χαρμίδην τὸν Γλαύκωνος καὶ διὰ Πλάτωνα μόνος ἔπαυσεν. ἐντυχὼν 2 γὰρ αὐτῷ πρῶτον μὲν εἰς τὸ ἐθελῆσαι ἀκούειν τοιάδε λέξας κατέσχευεν· Ὁ Γλαύκων, ἔφη, προστατεύειν ἡμῖν διανενόησαι τῆς πόλεως; Ἐγώ, ἔφη, ὦ Σώκρατες. Νῆ Δί', ἔφη, καλὸν γάρ, εἴπερ τι καὶ ἄλλο τῶν ἐν ἀνθρώποις. δῆλον γάρ, ὅτι ἂν τοῦτο διαπράξη, δυνατὸς μὲν ἔσῃ αὐτὸς τυγχάνειν ὅτου ἂν ἐπιθυμῆς, ἱκανὸς δὲ τοὺς φίλους ὠφελεῖν, ἐπαρεῖς δὲ τὸν πατρῶον οἶκον, αὐξήσεις δὲ τὴν πατρίδα, ὀνομαστὸς δ' ἔσῃ πρῶτον μὲν ἐν τῇ πόλει, ἔπειτα ἐν τῇ Ἑλλάδι, ἴσως δὲ ὡσπερ Θεμιστοκλῆς καὶ ἐν τοῖς βαρβάροις· ὅπου δ' ἂν ᾗς, πανταχοῦ περιβλεπτός ἔσῃ. ταῦτ' οὖν ἀκούων ὁ Γλαύκων ἐμεγαλύνετο καὶ ἠδέως 3 παρέμενε. μετὰ δὲ ταῦτα ὁ Σωκράτης, Οὐκοῦν, ἔφη, τοῦτο μὲν, ὦ Γλαύκων, δῆλον, ὅτι εἴπερ τιμᾶσθαι βούλει, ὠφελιτέα σοι ἢ πόλις ἐστί; Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη. Πρὸς θεῶν, ἔφη, μὴ τοίνυν ἀποκρύψῃ, ἀλλ' εἶπον ἡμῖν, ἐκ τίνος ἄρξῃ τὴν πόλιν εὐεργετεῖν. ἐπεὶ δὲ ὁ Γλαύκων διεσιώ- 4 πησεν, ὡς ἂν τότε σκοπῶν, ὀπόθεν ἄρχοιτο, Ἄρ', ἔφη ὁ Σωκράτης, ὡσπερ φίλου οἶκον εἰ αὐξῆσαι βούλοιο, πλουσιώτερον αὐτὸν ἐπιχειροῖης ἂν ποιεῖν, οὕτω καὶ τὴν πόλιν πειράσῃ πλουσιωτέραν ποιῆσαι; Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη. Οὐκοῦν πλουσιωτέρα γ' ἂν εἴη προσόδων αὐτῇ πλειόνων 5 γενομένων; Εἰκὸς γοῦν, ἔφη. Λέξον δὴ, ἔφη, ἐκ τίνων νῦν αἱ πρόσοδοι τῇ πόλει καὶ πόσαι τινές εἰσι; δῆλον γάρ, ὅτι ἔσκεψαι, ἵνα εἰ μὲν τινες αὐτῶν ἐνδεῶς ἔχουσιν, ἐκ- πληρώσης, εἰ δὲ παραλείπονται, προσπορίσης. Ἀλλὰ μὰ Δί', ἔφη ὁ Γλαύκων, ταῦτά γε οὐκ ἐπέσκεμμαι. Ἀλλ' εἰ 6 τοῦτο, ἔφη, παρέλιπες, τὰς γε δαπάνας τῆς πόλεως ἡμῖν εἶπέ· δῆλον γάρ, ὅτι καὶ τούτων τὰς περιττὰς ἀφαιρεῖν

διανοεῖ. Ἀλλὰ μὰ τὸν Δί', ἔφη, οὐδὲ πρὸς ταῦτά πω
 ἐσχόλασα. Οὐκοῦν, ἔφη, τὸ μὲν πλουσιωτέραν τὴν πόλιν
 ποιεῖν ἀναβαλούμεθα· πῶς γὰρ οἷόν τε μὴ εἰδότα γε τὰ
 ἀναλώματα καὶ τὰς προσόδους ἐπιμεληθῆναι τούτων;
 7 Ἀλλ', ὦ Σώκρατες, ἔφη ὁ Γλαύκων, δυνατόν ἐστι καὶ ἀπὸ
 πολεμίων τὴν πόλιν πλουτίζειν. Νῆ Δία σφόδρα γ', ἔφη
 ὁ Σωκράτης, ἐάν τις αὐτῶν κρείττων ἢ· ἤττων δὲ ὦν καὶ
 8 τὰ ὄντα προσαποβάλοι ἄν. Ἀληθῆ λέγεις, ἔφη. Οὐκοῦν,
 ἔφη, τὸν γε βουλευσόμενον, πρὸς οὐστίνας δεῖ πολεμεῖν,
 τὴν τε τῆς πόλεως δύναμιν καὶ τὴν τῶν ἐναντίων εἰδέναι
 δεῖ, ἵνα ἐὰν μὲν ἢ τῆς πόλεως κρείττων ἢ, συμβουλεύῃ
 ἐπιχειρεῖν τῷ πολέμῳ, ἐὰν δὲ ἢ τῶν ἐναντίων, εὐλαβεῖ-
 9 σθαι πείθῃ. Ὅρθῶς λέγεις, ἔφη. Πρῶτον μὲν τοίνυν,
 ἔφη, λέξον ἡμῖν τῆς πόλεως τὴν τε πεζικὴν καὶ τὴν ναυ-
 τικὴν δύναμιν, εἶτα τὴν τῶν ἐναντίων. Ἀλλὰ μὰ τὸν Δί',
 ἔφη, οὐκ ἂν ἔχοιμί σοι οὕτω γε ἀπὸ στόματος εἰπεῖν.
 Ἀλλ' εἰ γέγραπται σοι, ἔνεγκε, ἔφη· πάνυ γὰρ ἠδέως ἂν
 τοῦτο ἀκούσαιμι. Ἀλλὰ μὰ τὸν Δί', ἔφη, οὐδὲ γέγραπται
 10 μοί πω. Οὐκοῦν, ἔφη, καὶ περὶ πολέμου συμβουλεύειν
 τὴν γε πρώτην ἐπισχήσομεν· ἴσως γὰρ καὶ διὰ τὸ μέγεθος
 αὐτῶν ἄρτι ἀρχόμενος τῆς προστατείας οὐπω ἐξήτακας.
 ἀλλὰ τοι περὶ γε φυλακῆς τῆς χώρας οἶδ' ὅτι σοι ἤδη
 μεμέληκε καὶ οἶσθα, ὅπόσαι τε φυλακαὶ ἐπικαιροὶ εἰσι
 καὶ ὅπόσαι μὴ καὶ ὅπόσοι τε φρουροὶ ἱκανοὶ εἰσι καὶ
 ὅπόσοι μὴ εἰσι· καὶ τὰς μὲν ἐπικαίρους φυλακὰς συμ-
 βουλεύσεις μείζονας ποιεῖν, τὰς δὲ περιττὰς ἀφαιρεῖν.
 11 Νῆ Δί', ἔφη ὁ Γλαύκων, ἀπάσας μὲν οὖν ἔγωγε ἐνεκά γε
 τοῦ οὕτως αὐτὰς φυλάττεσθαι, ὥστε κλέπτεσθαι τὰ ἐκ
 τῆς χώρας. Ἐὰν δέ τις ἀφέλῃ γ', ἔφη, τὰς φυλακὰς, οὐκ
 οἶει καὶ ἀρπάξειν ἐξουσίαν ἔσεσθαι τῷ βουλομένῳ; ἀτάρ,
 ἔφη, πότερον ἐλθὼν αὐτὸς ἐξήτακας τοῦτο ἢ πῶς οἶσθα,
 ὅτι κακῶς φυλάττονται; Εἰκάζω, ἔφη. Οὐκοῦν, ἔφη, καὶ
 περὶ τούτων, ὅταν μηκέτι εἰκάζωμεν, ἀλλ' ἤδη εἰδῶμεν,
 τότε συμβουλεύσομεν; Ἴσως, ἔφη ὁ Γλαύκων, βέλτιον.
 12 Εἷς γε μὴν, ἔφη, τὰργύρεια οἶδ' ὅτι οὐκ ἀφίξαι, ὥστ'
 ἔχειν εἰπεῖν, διότι νῦν ἐλάττω ἢ πρόσθεν προσέρχεται
 αὐτόθεν. Οὐ γὰρ οὖν ἐλήλυθα, ἔφη. Καὶ γὰρ νῆ Δί',

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ζεσθαι ἐν τῇ πόλει, πειρῶ κατεργάσασθαι ὡς μάλιστα τὸ εἰδέναι ἃ βούλει πράττειν· ἐὰν γὰρ τούτῳ διενεγκῶν τῶν ἄλλων ἐπιχειρῆς τὰ τῆς πόλεως πράττειν, οὐκ ἂν θαυμάσαιμι, εἰ πάνυ ῥαδίως τύχοις ὧν ἐπιθυμεῖς.

7 Χαρμίδην δὲ τὸν Γλαύκωνος ὄρων ἀξιόλογον μὲν ἄνδρα ὄντα καὶ πολλῷ δυνατώτερον τῶν τὰ πολιτικὰ τότε πραττόντων, ὁκνοῦντα δὲ προσιέναι τῷ δήμῳ καὶ τῶν τῆς πόλεως πραγμάτων ἐπιμελεῖσθαι, Εἶπέ μοι, ἔφη, ὦ Χαρμίδη, εἴ τις ἱκανὸς ὧν τοὺς στεφανίτας ἀγῶνας νικᾷν καὶ διὰ τοῦτο αὐτὸς τε τιμᾶσθαι καὶ τὴν πατρίδα ἐν τῇ Ἑλλάδι εὐδοκιμωτέραν ποιεῖν μὴ θέλοι ἀγωνίζεσθαι, ποῖόν τινα τοῦτον νομίζοις ἂν τὸν ἄνδρα εἶναι; Δῆλον
2 ὅτι, ἔφη, μαλακὸν τε καὶ δειλόν. Εἰ δέ τις, ἔφη, δυνατὸς ὧν τῶν τῆς πόλεως πραγμάτων ἐπιμελόμενος τὴν τε πόλιν αὔξειν καὶ αὐτὸς διὰ τοῦτο τιμᾶσθαι ὁκνοῖ δὴ τοῦτο πράττειν, οὐκ ἂν εἰκότως δειλὸς νομίζοιτο; Ἴσως, ἔφη· ἀτὰρ πρὸς τί με ταῦτ' ἐρωτᾷς; Ὅτι, ἔφη, οἶμαι σε δυνατὸν ὄντα ὁκνεῖν ἐπιμελεῖσθαι, καὶ ταῦτα ὧν ἀνάγκη σοι
3 μετέχειν πολίτῃ γε ὄντι. Τὴν δὲ ἐμὴν δύναμιν, ἔφη ὁ Χαρμίδης, ἐν ποίῳ ἔργῳ καταμαθῶν ταῦτά μου καταγιγνώσκεις; Ἐν ταῖς συνουσίαις, ἔφη, αἷς σύνει τοῖς τὰ τῆς πόλεως πράττουσι· καὶ γὰρ ὅταν τι ἀνακοινῶνταί σοι, ὄρω σε καλῶς συμβουλεύοντα καὶ ὅταν τι ἀμαρτάνωσιν, ὄρω σε καλῶς ἐπιτιμῶντα. Οὐ ταῦτόν ἐστιν, ἔφη, ὦ
4 Σώκρατες, ἰδίᾳ τε διαλέγεσθαι καὶ ἐν τῷ πλήθει ἀγωνίζεσθαι. Καὶ μὴν, ἔφη, ὅ γε ἀριθμεῖν δυνάμενος οὐδὲν ἦπτον ἐν τῷ πλήθει ἢ μόνος ἀριθμεῖ καὶ οἱ κατὰ μόνους ἀριστα καθαρίζοντες οὗτοι καὶ ἐν τῷ πλήθει κρατιστεύουσιν. Αἰδῶ δὲ καὶ φόβον, ἔφη, οὐχ ὄρας ἔμφυτά τε
5 ἀνθρώποις ὄντα καὶ πολλῷ μᾶλλον ἐν τοῖς ὄχλοις ἢ ἐν ταῖς ἰδίαις ὁμιλίαις παριστάμενα; Καὶ σέ γε διδάξων, ἔφη, ὦρμημαι, ὅτι οὔτε τοὺς φρονιμωτάτους αἰδούμενος οὔτε τοὺς ἰσχυροτάτους φοβούμενος ἐν τοῖς ἀφρονεστάτοις τε καὶ ἀσθενεστάτοις αἰσχύνει λέγειν. Πότερον γὰρ
6 τοὺς κναφεῖς αὐτῶν ἢ τοὺς σκυτεῖς ἢ τοὺς τέκτονας ἢ τοὺς χαλκεῖς ἢ τοὺς γεωργοὺς ἢ τοὺς ἐμπόρους ἢ τοὺς ἐν τῇ ἀγορᾷ μεταβαλλομένους καὶ φροντίζοντας ὅτι ἐλάτ-

τονος πριάμενοι πλείονος ἀποδῶνται αἰσχύνη; ἐκ γὰρ τούτων ἀπάντων ἢ ἐκκλησία συνίσταται. τί δὲ οἶει δια- 7 φέρειν ὃ σὺ ποιεῖς ἢ τῶν ἀσκητῶν ὄντα κρείττω τοὺς ἰδιώτας φοβεῖσθαι; σὺ γὰρ τοῖς πρωτεύουσιν ἐν τῇ πόλει, ὧν ἔνιοι καταφρονοῦσί σου, ῥαδίως διαλεγόμενος καὶ τῶν ἐπιμελομένων τοῦ τῇ πόλει διαλέγεσθαι πολὺ περιῶν ἐν τοῖς μηδεπώποτε φροντίσαι τῶν πολιτικῶν μηδὲ σοῦ καταπεφρονηκόσιν ὀκνεῖς λέγειν δεδιώς, μὴ καταγελασθῆς. Τί δ'; ἔφη, οὐ δοκοῦσί σοι πολλάκις οἱ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ 8 τῶν ὀρθῶς λεγόντων καταγελαῖν; Καὶ γὰρ οἱ ἕτεροι, ἔφη· διὸ καὶ θαυμάζω σου, εἰ ἐκείνους, ὅταν τοῦτο ποιῶσι, ῥαδίως χειρούμενος τούτοις μηδένα τρόπον οἶει δυνήσασθαι προσενεχθῆναι. ὦγαθέ, μὴ ἀγνόει σεαυτὸν μηδὲ 9 ἀμάρτανε ἃ οἱ πλείστοι ἀμαρτάνουσιν· οἱ γὰρ πολλοὶ ὠρμηκότες ἐπὶ τὸ σκοπεῖν τὰ τῶν ἄλλων πράγματα οὐ τρέπονται ἐπὶ τὸ ἑαυτοὺς ἐξετάζειν. μὴ οὖν ἀπορραθύμει τούτου, ἀλλὰ διατείνου μᾶλλον πρὸς τὸ σαυτῷ προσέχειν· καὶ μὴ ἀμέλει τῶν τῆς πόλεως, εἴ τι δυνατόν ἐστι διὰ σὲ βέλτιον ἔχειν. τούτων γὰρ καλῶς ἔχόντων οὐ μόνον οἱ ἄλλοι πολῖται, ἀλλὰ καὶ οἱ σοὶ φίλοι καὶ αὐτὸς σὺ οὐκ ἐλάχιστα ὠφελήσῃ.

Ἀριστίππου δὲ ἐπιχειροῦντος ἐλέγχειν τὸν Σωκράτην, 8 ὥσπερ αὐτὸς ὑπ' ἐκείνου τὸ πρότερον ἠλέγχετο, βουλόμενος τοὺς συνόντας ὠφελεῖν ἃ Σωκράτης ἀπεκρίνατο οὐκ ὥσπερ οἱ φυλαττόμενοι, μὴ πη ὁ λόγος ἐπαλλαχθῆ, ἀλλ' ὡς ἂν πεπεισμένοι μάλιστα πράττειν τὰ δέοντα. ὁ μὲν 2 γὰρ αὐτὸν ἤρετο, εἴ τι εἰδείη ἀγαθόν, ἵνα εἴ τι εἴποι τῶν τοιούτων, οἶον ἢ σιτίον ἢ ποτὸν ἢ χρήματα ἢ ὑγίειαν ἢ ῥώμην ἢ τόλμαν, δεικνύοι δὴ τοῦτο κακὸν ἐνίοτε ὄν. ὁ δὲ εἰδώς, ὅτι ἐάν τι ἐνοχλῆ ἡμᾶς, δεόμεθα τοῦ παύσοντος, ἀπεκρίνατο ἥπερ καὶ ποιεῖν κράτιστον· Ἄρά γε, ἔφη, 3 ἐρωτᾷς με, εἴ τι οἶδα πυρετοῦ ἀγαθόν; Οὐκ ἔγωγ', ἔφη. Ἄλλ' ὀφθαλμίας; Οὐδὲ τοῦτο. Ἄλλὰ λιμοῦ; Οὐδὲ λιμοῦ. Ἄλλὰ μὴν, ἔφη, εἴ γ' ἐρωτᾷς με, εἴ τι ἀγαθόν οἶδα ὃ μηδενὸς ἀγαθόν ἐστιν, οὔτ' οἶδα, ἔφη, οὔτε δέομαι.

Πάλιν δὲ τοῦ Ἀριστίππου ἐρωτῶντος αὐτόν, εἴ τι 4 εἰδείη καλόν, Καὶ πολλά, ἔφη. Ἄρ' οὖν, ἔφη, πάντα ὅμοια

ἀλλήλοις; Ὡς οἶόν τε μὲν οὖν, ἔφη, ἀνομοιότατα ἔνια. Πῶς οὖν, ἔφη, τὸ τῷ καλῷ ἀνόμοιον καλὸν ἂν εἴη; Ὅτι νῆ Δί', ἔφη, ἔστι μὲν τῷ καλῷ πρὸς δρόμον ἀνθρώπῳ ἄλλος ἀνόμοιος καλὸς πρὸς πάλην, ἔστι δὲ ἀσπίς καλὴ πρὸς τὸ προβάλλεσθαι ὡς ἔνι ἀνομοιοτάτῃ τῷ ἀκοντίῳ καλῷ πρὸς τὸ σφόδρα τε καὶ ταχὺ φέρεσθαι. Οὐδὲν διαφερόντως, ἔφη, ἀποκρίνη μοι ἢ ὅτε σε ἠρώτησα, εἴ τι ἀγαθὸν εἰδείης. Σὺ δ' οἶει, ἔφη, ἄλλο μὲν ἀγαθόν, ἄλλο δὲ καλὸν εἶναι; οὐκ οἶσθ', ὅτι πρὸς ταῦτά πάντα καλά τε καὶ ἀγαθὰ ἔστι; πρῶτον μὲν γὰρ ἡ ἀρετὴ οὐ πρὸς ἄλλα μὲν ἀγαθόν, πρὸς ἄλλα δὲ καλόν ἐστιν· ἔπειτα οἱ ἄνθρωποι τὸ αὐτό τε καὶ πρὸς τὰ αὐτὰ καλοὶ τε καὶ ἀγαθοὶ λέγονται· πρὸς τὰ αὐτὰ δὲ καὶ τὰ σώματα τῶν ἀνθρώπων καλά τε καὶ ἀγαθὰ φαίνεται, πρὸς ταῦτά δὲ καὶ τὰ ἄλλα πάντα, οἷς ἄνθρωποι χρῶνται, καλά τε καὶ ἀγαθὰ νομίζεται, πρὸς ἅπερ ἂν εὐχρηστα ἦ. Ἄρ' οὖν, ἔφη, καὶ κόφινος κοπροφόρος καλόν ἐστι; Νῆ Δί', ἔφη, καὶ χρυσῆ γε ἀσπίς αἰσχρόν, ἔαν πρὸς τὰ ἑαυτῶν ἔργα ὁ μὲν καλῶς πεποιημένος ἦ, ἢ δὲ κακῶς. Λέγεις σύ, ἔφη, καλά τε καὶ αἰσχρὰ τὰ αὐτὰ εἶναι; Καὶ νῆ Δί' ἔγωγ', ἔφη, ἀγαθὰ τε καὶ κακὰ· πολλάκις γὰρ τό τε λιμοῦ ἀγαθὸν πυρετοῦ κακόν ἐστι καὶ τὸ πυρετοῦ ἀγαθὸν λιμοῦ κακόν ἐστι· πολλάκις δὲ τὸ μὲν πρὸς δρόμον καλὸν πρὸς πάλην αἰσχρόν, τὸ δὲ πρὸς πάλην καλὸν πρὸς δρόμον αἰσχρόν· πάντα γὰρ ἀγαθὰ μὲν καὶ καλά ἐστι πρὸς ἃ ἂν εὖ ἔχη, κακὰ δὲ καὶ αἰσχρὰ πρὸς ἃ ἂν κακῶς.

Καὶ οἰκίας δὲ λέγων τὰς αὐτὰς καλὰς τε εἶναι καὶ χρησίμους παιδεύειν ἔμοιγ' ἐδόκει, οἷας χρὴ οἰκοδομεῖσθαι. ἔπεσκόπει δὲ ὧδε· Ἄρα γε τὸν μέλλοντα οἰκίαν οἷαν χρὴ ἔχειν τοῦτο δεῖ μηχανᾶσθαι, ὅπως ἡδίστη τε ἐνδαιτυτᾶσθαι καὶ χρησιμωτάτῃ ἔσται; τούτου δὲ ὁμολογουμένου, Οὐκοῦν ἡδὺ μὲν θέρους ψυχρινὴν ἔχειν, ἡδὺ δὲ χειμῶνος ἀλεεινὴν; ἐπειδὴ δὲ καὶ τοῦτο συμφαῖεν, Οὐκοῦν ἐν ταῖς πρὸς μεσημβρίαν βλεπούσαις οἰκίαις τοῦ μὲν χειμῶνος ὁ ἥλιος εἰς τὰς πασιτάδας ὑπολάμπει, τοῦ δὲ θέρους ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῶν καὶ τῶν στεγῶν πορευόμενος σκιάν παρέχει. οὐκοῦν εἴ γε καλῶς ἔχει ταῦτα οὕτω γίνεσθαι, οἰκοδομεῖν δεῖ

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

καὶ τὴν ἄλλην πᾶσαν ἀρετὴν σοφίαν εἶναι. τὰ τε γὰρ δίκαια καὶ πάντα, ὅσα ἀρετῇ πράττεται, καλὰ τε καὶ ἀγαθὰ εἶναι· καὶ οὐτ' ἂν τοὺς ταῦτα εἰδότας ἄλλο ἀντὶ τούτων οὐδὲν προελέσθαι οὔτε τοὺς μὴ ἐπισταμένους δύνασθαι πράττειν, ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἐγχειρῶσιν, ἀμαρτάνειν. οὕτω καὶ τὰ καλὰ τε καὶ ἀγαθὰ τοὺς μὲν σοφοὺς πράττειν, τοὺς δὲ μὴ σοφοὺς οὐ δύνασθαι, ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἐγχειρῶσιν, ἀμαρτάνειν. ἐπεὶ οὖν τὰ τε δίκαια καὶ τὰ ἄλλα καλὰ τε καὶ ἀγαθὰ πάντα ἀρετῇ πράττεται, δῆλον εἶναι, ὅτι καὶ δικαιοσύνη καὶ ἡ ἄλλη πᾶσα ἀρετὴ σοφία ἐστὶ. μανίαν γε μὴν ἐναντίον μὲν ἔφη εἶναι σοφία, οὐ μέντοι γε τὴν ἀνεπιστημοσύνην μανίαν ἐνόμιζε. τὸ δὲ ἀγνοεῖν ἑαυτὸν καὶ ἂ μὴ οἶδε δοξάζειν τε καὶ οἶεσθαι γινώσκειν ἐγγυτάτῳ μανίας ἐλογίζετο εἶναι. τοὺς μέντοι πολλοὺς ἔφη ἂ μὲν οἱ πλείστοι ἀγνοοῦσι, τοὺς διημαρτηκότας τούτων οὐ φάσκειν μαινέσθαι, τοὺς δὲ διημαρτηκότας ὧν οἱ πολλοὶ γινώσκουσι μαινομένους καλεῖν· ἐὰν τε γὰρ τις μέγας οὕτως οἴηται εἶναι, ὥστε κύπτειν τὰς πύλας τοῦ τείχους διεξιῶν, ἐὰν τε οὕτως ἰσχυρός, ὥστ' ἐπιχειρεῖν οἰκίας αἶρεσθαι ἢ ἄλλῳ τῷ ἐπιτίθεσθαι τῶν πᾶσι δήλων ὅτι ἀδύνατά ἐστι, τοῦτον μαινέσθαι φάσκειν· τοὺς δὲ μικρῶν διαμαρτάνοντας οὐ δοκεῖν τοῖς πολλοῖς μαινέσθαι, ἀλλ' ὥσπερ τὴν ἰσχυρὰν ἐπιθυμίαν ἔρωτα καλοῦσιν, οὕτω καὶ τὴν μεγάλην παράνοιαν μανίαν αὐτοὺς καλεῖν.

8 Φθόνον δὲ σκοπῶν ὅτι εἴη λύπην μὲν τινὰ ἐξεύρισκεν αὐτὸν ὄντα, οὔτε μέντοι τὴν ἐπὶ φίλων ἀτυχίαις οὔτε τὴν ἐπ' ἐχθρῶν εὐτυχίαις γιγνομένην, ἀλλὰ μόνους ἔφη φθονεῖν τοὺς ἐπὶ ταῖς τῶν φίλων εὐπραξίαις ἀνιωμένους. θαυμαζόντων δὲ τινῶν, εἴ τις φίλων τινὰ ἐπὶ τῇ εὐπραξίᾳ αὐτοῦ λυποῖτο, ὑπεμίμνησκεν, ὅτι πολλοὶ οὕτω πρὸς τινὰς ἔχουσιν, ὥστε κακῶς μὲν πράττοντας μὴ δύνασθαι περιορᾶν, ἀλλὰ βοηθεῖν ἀτυχοῦσιν, εὐτυχοῦντων δὲ λυπεῖσθαι. τοῦτο μέντοι φρονίμῳ μὲν ἀνδρὶ οὐκ ἂν συμβῆναι, τοὺς ἡλιθίους δὲ ἀεὶ πάσχειν αὐτό.

9 Σχολὴν δὲ σκοπῶν τί εἴη ποιοῦντας μὲν τι τοὺς πλείστους εὐρίσκειν ἔφη· καὶ γὰρ τοὺς πεττεύοντας καὶ τοὺς γελωτοποιοῦντας ποιεῖν τι, πάντας δὲ τούτους ἔφη σχολά-

ζειν· ἔξεῖναι γὰρ αὐτοῖς ἰέναι πράξοντας τὰ βελτίω τούτων. ἀπὸ μέντοι τῶν βελτιόνων ἐπὶ τὰ χείρω ἰέναι οὐδένα σχολάζειν· εἰ δέ τις ἴοι, τοῦτον ἀσχολίας αὐτῷ οὔσης κακῶς ἔφη τοῦτο πράττειν.

Βασιλεῖς δὲ καὶ ἄρχοντας οὐ τοὺς τὰ σαῆπτρα ἔχοντας 10 ἔφη εἶναι οὐδὲ τοὺς ὑπὸ τῶν τυχόντων αἴρεθέντας οὐδὲ τοὺς κλήρω λαχόντας οὐδὲ τοὺς βιασαμένους οὐδὲ τοὺς ἔξαπατήσαντας, ἀλλὰ τοὺς ἐπισταμένους ἄρχειν. ὁπότε 11 γὰρ τις ὁμολογήσειε τοῦ μὲν ἄρχοντος εἶναι τὸ προστάττειν ὅ,τι χρῆ ποιεῖν, τοῦ δὲ ἀρχομένου τὸ πείθεσθαι, ἐπεδείκνυεν ἔν τε νηὶ τὸν μὲν ἐπιστάμενον ἄρχοντα, τὸν δὲ ναύκληρον καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς ἐν τῇ νηὶ πάντας πειθομένους τῷ ἐπισταμένῳ, καὶ ἐν γεωργίᾳ τοὺς κεκτημένους ἀγροὺς καὶ ἐν νόσῳ τοὺς νοσοῦντας καὶ ἐν σωμασίᾳ τοὺς σωμασκοῦντας καὶ τοὺς ἄλλους πάντας, οἷς ὑπάρχει τι ἐπιμελείας δεόμενον, ἂν μὲν αὐτοὶ ἡγῶνται ἐπίστασθαι ἐπιμελεῖσθαι· εἰ δὲ μή, τοῖς ἐπισταμένοις οὐ μόνον παροῦσι πειθομένους, ἀλλὰ καὶ ἀπόντας μεταπεμπομένους, ὅπως ἐκείνοις πειθόμενοι τὰ δέοντα πράττωσιν· ἐν δὲ ταλασίᾳ καὶ τὰς γυναῖκας ἐπεδείκνυεν ἀρχούσας τῶν ἀνδρῶν διὰ τὸ τὰς μὲν εἰδέναι, ὅπως χρῆ ταλασιουργεῖν, τοὺς δὲ μὴ εἰδέναι. εἰ δέ τις πρὸς ταῦτα λέγοι, ὅτι τῷ 12 τυράννῳ ἔξεστι μὴ πείθεσθαι τοῖς ὀρθῶς λέγουσι, Καὶ πῶς ἂν, ἔφη, ἔξειη μὴ πείθεσθαι, ἐπικειμένης γε ζημίας, ἔάν τις τῷ εὖ λέγοντι μὴ πείθῃται; ἐν ᾧ γὰρ ἂν τις πράγματι μὴ πείθῃται τῷ εὖ λέγοντι, ἀμαρτήσεται δήπου, ἀμαρτάνων δὲ ζημιωθήσεται. εἰ δὲ φαίη τις τῷ τυράννῳ 13 ἔξεῖναι καὶ ἀποκτεῖναι τὸν εὖ φρονοῦντα, Τὸν δὲ ἀποκτείναντα, ἔφη, τοὺς κρατίστους τῶν συμμάχων οἶει ἀζήμιον γίνεσθαι ἢ ὡς ἔτυχε ζημιουῖσθαι; πότερα γὰρ ἂν μᾶλλον οἶει σώζεσθαι τὸν τοῦτο ποιοῦντα ἢ οὕτω καὶ τάχιστ' ἂν ἀπολέσθαι;

Ἐρομένου δὲ τινος αὐτόν, τί δοκοίη αὐτῷ κράτιστον 14 ἀνδρὶ ἐπιτήδευμα εἶναι, ἀπεκρίνατο Εὐπραξία. Ἐρομένου δὲ πάλιν, εἰ καὶ τὴν εὐτυχίαν ἐπιτήδευμα νομίζοι εἶναι, Πᾶν μὲν οὖν τούναντίον ἔγωγ', ἔφη, τύχην καὶ πρᾶξιν ἡγοῦμαι· τὸ μὲν γὰρ μὴ ζητοῦντα ἐπιτυχεῖν τινι τῶν

θεόντων εὐτυχίαν οἶμαι εἶναι, τὸ δὲ μαθόντα τε καὶ μελετήσαντά τι εὖ ποιεῖν εὐπραξίαν νομίζω, καὶ οἱ τοῦτο
 15 ἐπιτηδεύοντες δοκοῦσί μοι εὖ πράττειν. καὶ ἀρίστους δὲ καὶ θεοφιλεστάτους ἔφη εἶναι ἐν μὲν γεωργίᾳ τοὺς τὰ γεωργικὰ εὖ πράττοντας, ἐν δ' ἰατρείᾳ τοὺς τὰ ἰατρικά, ἐν δὲ πολιτείᾳ τοὺς τὰ πολιτικά· τὸν δὲ μηδὲν εὖ πράττοντα οὔτε χρήσιμον οὐδὲν ἔφη εἶναι οὔτε θεοφιλῆ.

10 Ἀλλὰ μὴν καὶ εἴ ποτε τῶν τὰς τέχνας ἔχόντων καὶ ἐργασίας ἕνεκα χρωμένων αὐταῖς διαλέγοιτό τινι, καὶ τούτοις ὠφέλιμος ἦν. εἰσελθὼν μὲν γάρ ποτε πρὸς Παρράσιον τὸν ζωγράφον καὶ διαλεγόμενος αὐτῷ, Ἄρα, ἔφη, ὦ Παρράσιε, γραφικὴ ἔστιν εἰκασία τῶν ὀρωμένων; τὰ γοῦν κοῖλα καὶ τὰ ὑψηλὰ καὶ τὰ σκοτεινὰ καὶ τὰ φωτεινὰ καὶ τὰ σκληρὰ καὶ τὰ μαλακὰ καὶ τὰ τραχέα καὶ τὰ λεῖα καὶ τὰ νέα καὶ τὰ παλαιὰ σώματα διὰ τῶν χρωμάτων ἀπεικάζοντες ἐκμιμεῖσθε. Ἀληθῆ λέγεις, ἔφη. Καὶ μὴν τὰ γε
 2 καλὰ εἶδη ἀφομοιοῦντες, ἐπειδὴ οὐ ῥάδιον ἐνὶ ἀνθρώπῳ περιτυχεῖν ἄμεμπτα πάντα ἔχοντι, ἐκ πολλῶν συνάγοντες τὰ ἐξ ἑκάστου κάλλιστα οὕτως ὅλα τὰ σώματα καλὰ
 3 ποιεῖτε φαίνεσθαι. Ποιοῦμεν γάρ, ἔφη, οὕτω. Τί γάρ; ἔφη, τὸ πιθανώτατον καὶ ἠδιστον καὶ φιλικώτατον καὶ ποθεινότατον καὶ ἐρασμιώτατον ἀπομιμεῖσθε τῆς ψυχῆς ἠθός; ἢ οὐδὲ μιμητὸν ἔστι τοῦτο; Πῶς γὰρ ἂν, ἔφη, μιμητὸν εἶη, ὦ Σώκρατες, ὃ μήτε συμμετρίαν μήτε χρῶμα μήτε ὧν σὺ εἶπας ἄρτι μηδὲν ἔχει μηδὲ ὅλως ὄρατόν
 4 ἔστιν; Ἄρ' οὖν, ἔφη, γίννεται ἐν ἀνθρώπῳ τό τε φιλοφρόνως καὶ τὸ ἐχθρῶς βλέπειν πρὸς τινας; Ἐμοιγε δοκεῖ, ἔφη. Οὐκοῦν τοῦτό γε μιμητὸν ἐν τοῖς ὄμμασι; Καὶ μάλα, ἔφη. Ἐπὶ δὲ τοῖς τῶν φίλων ἀγαθοῖς καὶ τοῖς κακοῖς ὁμοίως σοι δοκοῦσιν ἔχειν τὰ πρόσωπα οἱ τε φροντίζοντες καὶ οἱ μή; Μὰ Δί' οὐ δῆτα, ἔφη· ἐπὶ μὲν γὰρ τοῖς ἀγαθοῖς φαιδροί, ἐπὶ δὲ τοῖς κακοῖς σκυθρωποὶ γίνονται. Οὐκοῦν, ἔφη, καὶ ταῦτα δυνατὸν ἀπεικάζειν; Καὶ
 5 μάλα, ἔφη. Ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ μεγαλοπρεπές τε καὶ ἐλευθέριον καὶ τὸ ταπεινόν τε καὶ ἀνελεύθερον καὶ τὸ σωφρονικόν τε καὶ φρόνιμον καὶ τὸ ὑβριστικόν τε καὶ ἀπειρόκαλον καὶ διὰ τοῦ προσώπου καὶ διὰ τῶν σχημάτων καὶ

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- 11 γὰρ ὄφελός ἐστι θώρακος ἄνευ τούτου. Οὐκοῦν, ἔφη, σώματά γε ἀνθρώπων τὰ μὲν εὐρυθμά ἐστι, τὰ δὲ ἄρρυθμα; Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη. Πῶς οὖν, ἔφη, τῷ ἀρρύθμῳ σώματι ἀρμόττοντα τὸν θώρακα εὐρυθμον ποιεῖς; Ὅσπερ καὶ ἀρμόττοντα, ἔφη· ὁ ἀρμόττων γὰρ ἐστὶν εὐρυθμος.
- 12 Δοκεῖς μοι, ἔφη ὁ Σωκράτης, τὸ εὐρυθμον οὐ καθ' ἑαυτὸ λέγειν, ἀλλὰ πρὸς τὸν χρώμενον· ὥσπερ ἂν εἰ φαίης ἀσπίδα, ᾧ ἂν ἀρμόττη, τούτῳ εὐρυθμον εἶναι, καὶ χλα-
- 18 μύδα καὶ τᾶλλα ὡσαύτως ἔοικεν ἔχειν τῷ σῶ λόγῳ. ἴσως δὲ καὶ ἄλλο τι οὐ μικρὸν ἀγαθὸν τῷ ἀρμόττειν πρόσεστι. Δίδαξον, ἔφη, ὦ Σώκρατες, εἴ τι ἔχεις. Ἦττον, ἔφη, τῷ βάρει πιέζουσιν οἱ ἀρμόττοντες τῶν ἀναρμόστων τὸν αὐτὸν σταθμὸν ἔχοντες. οἱ μὲν γὰρ ἀνάρμοστοι ἢ ὄλοι ἐκ τῶν ὤμων κρεμάμενοι ἢ καὶ ἄλλο τι τοῦ σώματος σφόδρα πιέζοντες δύσφοροι καὶ χαλεποὶ γίνονται· οἱ δὲ ἀρμόττοντες, διειλημμένοι τὸ βάρος τὸ μὲν ὑπὸ τῶν κλειδῶν καὶ ἐπωμίδων, τὸ δ' ὑπὸ τῶν ὤμων, τὸ δὲ ὑπὸ τοῦ στήθους, τὸ δὲ ὑπὸ τοῦ νώτου, τὸ δὲ ὑπὸ τῆς γαστροῦς, ὀλίγου δεῖν οὐ φορήματι, ἀλλὰ προσθήματι εἴκασιν.
- 14 Εἴρηκας, ἔφη, αὐτό, δι' ὅπερ ἔγωγε τὰ ἐμὰ ἔργα πλείστου ἄξια νομίζω εἶναι· ἐνιοὶ μέντοι τοὺς ποικίλους καὶ τοὺς ἐπιχρῦσους θώρακας μᾶλλον ὠνοῦνται. Ἀλλὰ μήν, ἔφη, εἴ γε διὰ ταῦτα μὴ ἀρμόττοντας ὠνοῦνται, κακὸν ἔμοιγε
- 15 δοκοῦσι ποικίλον τε καὶ ἐπίχρυσον ὠνεῖσθαι. ἀτάρ, ἔφη, τοῦ σώματος μὴ μένοντος, ἀλλὰ τοτὲ μὲν κυρτουμένου, τοτὲ δὲ ὀρθουμένου, πῶς ἂν ἀκριβεῖς θώρακες ἀρμόττοιεν; Οὐδαμῶς, ἔφη. Λέγεις, ἔφη, ἀρμόττειν οὐ τοὺς ἀκριβεῖς, ἀλλὰ τοὺς μὴ λυποῦντας ἐν τῇ χρεῖα. Αὐτός, ἔφη, τοῦτο λέγεις, ὦ Σώκρατες, καὶ πάνυ ὀρθῶς ἀποδέχη.
- 11 Γυναικὸς δὲ ποτε οὔσης ἐν τῇ πόλει καλῆς, ἣ ὄνομα ἦν Θεοδότη, καὶ οἷας συνεῖναι τῷ πείθοντι, μνησθέντος αὐτῆς τῶν παρόντων τινὸς καὶ εἰπόντος, ὅτι κρεῖττον εἶη λόγου τὸ κάλλος τῆς γυναικός, καὶ ζωγράφους φήσαντος εἰσιέναι πρὸς αὐτὴν ἀπεικασομένους, οἷς ἐκείνην ἐπιδεικνύειν ἑαυτῆς ὅσα καλῶς ἔχοι, Ἰτέον ἂν εἶη θεασομένους, ἔφη ὁ Σωκράτης· οὐ γὰρ δὴ ἀκούσασί γε τὸ λόγου

κρείττον ἔστι καταμαθεῖν. καὶ ὁ διηγησάμενος, Οὐκ ἂν φθάνοιτ', ἔφη, ἀκολουθοῦντες. οὕτω μὲν δὴ πορευθέντες πρὸς τὴν Θεοδότην καὶ καταλαβόντες ζωγράφῳ τινὶ παρῆσι κτυῖαν ἐθεάσαντο. παυσαμένου δὲ τοῦ ζωγράφου, Ὁ ἄνδρες, ἔφη ὁ Σωκράτης, πότερον ἡμᾶς δεῖ μᾶλλον Θεοδότη χάριν ἔχειν, ὅτι ἡμῖν τὸ κάλλος ἑαυτῆς ἐπέδειξεν, ἢ ταύτην ἡμῖν, ὅτι ἐθεασάμεθα; Ἄρ' εἰ μὲν ταύτη ὠφελιμωτέρα ἐστὶν ἢ ἐπίδειξις, ταύτην ἡμῖν χάριν ἐκτέον, εἰ δὲ ἡμῖν ἢ Θεά, ἡμᾶς ταύτη; εἰπόντος δὲ τινος, ὅτι δίκαια λέγοι, Οὐκοῦν, ἔφη, αὕτη μὲν ἤδη τε τὸν παρ' ἡμῶν ἔπαινον κερδαίνει καὶ ἔπειδ' εἰς πλείους διαγγείλωμεν, πλείω ὠφελήσεται· ἡμεῖς δὲ ἤδη τε ὧν ἐθεασάμεθα ἐπιθυμοῦμεν ἀφασθαι καὶ ἄπιμεν ὑποκνιζόμενοι καὶ ἀπελθόντες ποθήσομεν. ἐκ δὲ τούτων εἰκὸς ἡμᾶς μὲν θεραπεύειν, ταύτην δὲ θεραπεύεσθαι. καὶ ἡ Θεοδότη, Νὴ Δί', ἔφη, εἰ τοίνυν ταῦθ' οὕτως ἔχει, ἐμὲ ἂν δεοί ὑμῖν τῆς Θεᾶς χάριν ἔχειν. ἐκ δὲ τούτου ὁ Σωκράτης ὁρῶν αὐτὴν τε πολυτελῶς κεκοσμημένην καὶ μητέρα παροῦσαν αὐτῇ ἐν ἑσθῆτι καὶ θεραπείᾳ οὐ τῇ τυχούσῃ καὶ θεραπαίνας πολλὰς καὶ εὐειδεῖς καὶ οὐδὲ ταύτας ἡμελημένως ἐχούσας καὶ τοῖς ἄλλοις τὴν οἰκίαν ἀφθόνως κατεσκευασμένην, Εἰπέ μοι, ἔφη, ὦ Θεοδότη, ἔστι σοι ἀγρός; Οὐκ ἔμοιγ', ἔφη. Ἀλλ' ἄρα οἰκία προσόδους ἔχουσα; Οὐδὲ οἰκία, ἔφη. Ἀλλὰ μὴ χειροτέχναι τινές; Οὐδὲ χειροτέχναι, ἔφη. Πόθεν οὖν, ἔφη, τὰ πιτήδεια ἔχεις; Ἐάν τις, ἔφη, φίλος μοι γενόμενος εὖ ποιεῖν ἐθέλη, οὗτός μοι βίος ἐστί. Νὴ τὴν Ἥραν, ἔφη, ὦ Θεοδότη, καλὸν γε τὸ κτῆμα καὶ πολλῶ κρείττον ἢ οἰῶν τε καὶ αἰγῶν καὶ βοῶν φίλων ἀγέλην κεκτήσθαι. ἄτάρ, ἔφη, πότερον τῇ τύχῃ ἐπιτρέπεις, ἔάν τις σοι φίλος ὥσπερ μυῖα πρόσπτηται, ἢ καὶ αὐτὴ τι μηχανᾷ; Πῶς δ' ἂν, ἔφη, ἐγὼ τούτου μηχανὴν εὔροισι; Πολὺ νὴ Δί', ἔφη, προσηκόντως μᾶλλον ἢ αἰ φάλαγγες· οἴσθα γάρ, ὡς ἐκείναι θηρῶσι τὰ πρὸς τὸν βίον· ἀράχνια γὰρ δήπου λεπτὰ ὑφηνάμεναι ὅτι ἂν ἐνταῦθα ἐμπέση, τούτῳ τροφῇ χρῶνται. Καὶ ἐμοὶ οὖν, ἔφη, συμβουλεύεις ὑφηνασθαί τι θήρατρον; Οὐ γὰρ δὴ οὕτως γε ἀτέχνως οἶεσθαι χρὴ τὸ κλείστου ἄξιον ἀγρευμα φίλους θηράσειν. οὐχ ὁρᾷς, ὅτι

καὶ τὸ μικροῦ ἄξιον τοὺς λαγῶς θηρῶντες πολλὰ τεχνά-
 8 ζουσιν; ὅτι μὲν γὰρ τῆς νυκτὸς νέμονται, κύνας νυκτερευ-
 τικὰς πορισάμενοι ταύταις αὐτοὺς θηρῶσιν· ὅτι δὲ μεθ'
 ἡμέραν ἀποδιδράσκουσιν, ἄλλας κτῶνται κύνας, αἵτινες
 ἢ ἂν ἐκ τῆς νομῆς εἰς τὴν εὐνὴν ἀπέλθωσι, τῇ ὀσμῇ αἰ-
 σθανόμεναι εὐρίσκουσιν αὐτούς· ὅτι δὲ ποδώκεις εἰσὶν,
 ὥστε καὶ ἐκ τοῦ φανεροῦ τρέχοντες ἀποφεύγειν, ἄλλας
 αὖ κύνας ταχείας παρασκευάζονται, ἵνα κατὰ πόδας ἀλί-
 σκωνται· ὅτι δὲ καὶ ταύτας αὐτῶν τινες ἀποφεύγουσι,
 δίκτυα ἰστᾶσιν εἰς τὰς ἀτραπούς, ἢ φεύγουσιν, ἵν' εἰς
 9 ταῦτα ἐμπίπτοντες συμποδίζωνται. Τίτι οὖν, ἔφη, τοι-
 οὔτῳ φίλους ἂν ἐγὼ θηρῶην; Ἐὰν νῆ Δί', ἔφη, ἀντὶ κυνὸς
 κτήση ὅστις σοι ἰχνεύων μὲν τοὺς φιλοκάλους καὶ πλου-
 σίους εὐρήσει, εὐρῶν δὲ μηχανήσεται, ὅπως ἐμβάλη αὐτοὺς
 10 εἰς τὰ σὰ δίκτυα. Καὶ ποῖα, ἔφη, ἐγὼ δίκτυα ἔχω; Ἐν
 μὲν δήπου, ἔφη, καὶ μάλα εὖ περιπλεκόμενον, τὸ σῶμα
 ἐν δὲ τούτῳ ψυχὴν, ἢ καταμανθάνεις καὶ ὡς ἂν ἐμβλέ-
 πούσα χαρίζοιο καὶ ὅ,τι ἂν λέγουσα εὐφραίνοις καὶ ὅτι
 δεῖ τὸν μὲν ἐπιμελόμενον ἀσμένως ὑποδέχεσθαι, τὸν δ'
 ἐντροφῶντα ἀποκλείειν καὶ ἀρρωστήσαντός γε φίλου
 φροντιστικῶς ἐπισκέψασθαι καὶ καλόν τι πράξαντος σφό-
 δρα συνησθῆναι καὶ τῷ σφόδρα σοῦ φροντίζοντι ὅλη τῇ
 ψυχῇ κεχαρίσθαι. φιλεῖν γε μὴν εὖ οἶδ' ὅτι ἐπίστασαι
 οὐ μόνον μαλακῶς, ἀλλὰ καὶ εὐνοϊκῶς· καὶ ὅτι ἀρεστοί
 σοί εἰσιν οἱ φίλοι, οἶδ' ὅτι οὐ λόγῳ ἀλλ' ἔργῳ ἀναπείθεις.
 Μὰ τὸν Δί', ἔφη ἡ Θεοδότῃ, ἐγὼ τούτων οὐδὲν μηχανῶ-
 11 μαι. Καὶ μὴν, ἔφη, πολὺ διαφέρει τὸ κατὰ φύσιν τε καὶ
 ὀρθῶς ἀνθρώπῳ προσφέρεσθαι. καὶ γὰρ δὴ βία μὲν οὐτ'
 ἂν ἔλοις οὔτε κατάσχοις φίλον, εὐεργεσίᾳ δὲ καὶ ἡδονῇ τὸ
 θηρίον τοῦτο ἀλώσιμόν τε καὶ παραμόνιμόν ἐστιν. Ἀληθῆ
 12 λέγεις, ἔφη. Δεῖ τοίνυν, ἔφη, πρῶτον μὲν τοὺς φροντί-
 ζοντάς σου τοιαῦτα ἀξιούν, οἷα ποιοῦσιν αὐταῖς μικρό-
 τατα μελήσει· ἔπειτα δὲ αὐτὴν ἀμείβεσθαι χαριζομένην
 τὸν αὐτὸν τρόπον. οὕτω γὰρ ἂν μάλιστα φίλοι γίγνοιτο
 καὶ πλεῖστον χρόνον φιλοῖεν καὶ μέγιστα εὐεργετοῖεν.
 13 χαρίζοιο δ' ἂν μάλιστα, εἰ δεομένοις δωροῖο τὰ παρὰ
 σεαυτῆς. ὀρθῶς γάρ, ὅτι καὶ τῶν βρωμάτων τὰ ἥδιστα,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

2 ὅταν τύχῳσι; καὶ μὴν οὐκ ὀλίγοι μὲν διὰ τὴν τοῦ σώματος
 καχεξίαν ἀποθνήσκουσι τε ἐν τοῖς πολεμικοῖς κιν-
 δύνοις καὶ αἰσχροῦς σώζονται· πολλοὶ δὲ δι' αὐτὸ τοῦτο
 ζῶντές τε ἀλίσκονται καὶ ἀλόντες ἦτοι δουλεύουσι τὸν
 λοιπὸν βίον, ἐὰν οὕτω τύχῳσι, τὴν χαλεπωτάτην δουλείαν,
 ἢ εἰς τὰς ἀνάγκας τὰς ἀλγεινοτάτας ἐμπεσόντες καὶ ἐκτί-
 σαντες ἐνίοτε πλείω τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῖς | τὸν λοιπὸν
 βίον ἐνδεεῖς τῶν ἀναγκαίων ὄντες καὶ κακοπαθοῦντες
 διαζῶσι· πολλοὶ δὲ δόξαν αἰσχροῦς κτῶνται διὰ τὴν τοῦ
 3 σώματος ἀδυναμίαν δοκοῦντες ἀποδειλιᾶν. ἢ καταφρο-
 νεῖς τῶν ἐπιτιμιῶν τῆς καχεξίας τούτων καὶ ῥαδίως ἂν
 οἶει φέρειν τὰ τοιαῦτα; καὶ μὴν οἶμαί γε πολλῶ ῥάω καὶ
 ἡδίω τούτων εἶναι ἢ δεῖ ὑπομένειν τὸν ἐπιμελόμενον τῆς
 τοῦ σώματος εὐεξίας· ἢ ὑγιεινότερόν τε καὶ εἰς τὰλλα
 χρησιμώτερον νομίζεις εἶναι τὴν καχεξίαν τῆς εὐεξίας; ἢ
 4 τῶν διὰ τὴν εὐεξίαν γιγνομένων καταφρονεῖς; καὶ μὴν
 πάντα γε τὰναντία συμβαίνει τοῖς εὖ τὰ σώματα ἔχουσιν
 ἢ τοῖς κακῶς. καὶ γὰρ ὑγιαίνουν οἱ τὰ σώματα εὖ
 ἔχοντες καὶ ἰσχύουσι· καὶ πολλοὶ μὲν διὰ τοῦτο ἐκ τῶν
 πολεμικῶν ἀγῶνων σώζονται τε εὐσχημόνως καὶ τὰ δεινὰ
 πάντα διαφεύγουσι, πολλοὶ δὲ φίλοις τε βοηθοῦσι καὶ
 τὴν πατρίδα εὐεργετοῦσι καὶ διὰ ταῦτα χάριτός τε ἀξι-
 οῦνται καὶ δόξαν μεγάλην κτῶνται καὶ τιμῶν καλλίστων
 τυγχάνουσι καὶ [διὰ ταῦτα] τὸν τε λοιπὸν βίον ἡδιον καὶ
 κάλλιον διαζῶσι καὶ τοῖς ἑαυτῶν παισὶ καλλίους ἀφορ-
 5 μὰς εἰς τὸν βίον καταλείπουσιν. οὗτοι χρῆ ὅτι ἢ πόλις
 οὐκ ἀσκεῖ δημοσίᾳ τὰ πρὸς τὸν πόλεμον, διὰ τοῦτο καὶ
 ἰδίᾳ ἀμελεῖν, ἀλλὰ μηδὲν ἦπτον ἐπιμελεῖσθαι. εὖ γὰρ
 ἴσθι, ὅτι οὐδὲ ἐν ἄλλῳ οὐδενὶ ἀγῶνι οὐδὲ ἐν πράξει
 οὐδεμιᾶ μείον ἔξεις διὰ τὸ βέλτιον τὸ σῶμα παρεσκευά-
 σθαι· πρὸς πάντα γάρ, ὅσα πράττουσιν ἄνθρωποι, χρή-
 σιμον τὸ σῶμά ἐστιν· ἐν πάσαις δὲ ταῖς τοῦ σώματος
 6 χρείαις πολὺ διαφέρει ὡς βέλτιστα τὸ σῶμα ἔχειν· ἐπεὶ
 καὶ ἐν ᾧ δοκεῖς ἐλαχίστην σώματος χρείαν εἶναι, ἐν τῷ
 διανοεῖσθαι, τίς οὐκ οἶδεν, ὅτι καὶ ἐν τούτῳ πολλοὶ με-
 γάλα σφάλλονται διὰ τὸ μὴ ὑγιαίνειν τὸ σῶμα; καὶ λήθη
 δὲ καὶ ἀθυμία καὶ δυσκολία καὶ μανία πολλάκις πολλοῖς

διὰ τὴν τοῦ σώματος καχεξίαν εἰς τὴν διάνοιαν ἐμπίπτου-
σιν οὕτως, ὥστε καὶ τὰς ἐπιστήμας ἐβάλλειν. τοῖς δὲ τ
τὰ σώματα εὖ ἔχουσι πολλὴ ἀσφάλεια καὶ οὐδεὶς κίνδυνος
διὰ γε τὴν τοῦ σώματος καχεξίαν τοιοῦτόν τι παθεῖν,
εἰκὸς δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ ἐναντία τῶν διὰ τὴν καχεξίαν
γιγνομένων τὴν εὐεξίαν χρήσιμον εἶναι. καίτοι τῶν γε
τοῖς εἰρημένοις ἐναντίων ἕνεκα τί οὐκ ἂν τις νοῦν ἔχων
ὑπομείνειεν; αἰσχρὸν δὲ καὶ τὸ διὰ τὴν ἀμέλειαν γηρᾶναι, 8
πρὶν ἰδεῖν ἑαυτὸν ποῖος ἂν κάλλιστος καὶ κράτιστος τῷ
σώματι γένοιτο. ταῦτα δὲ οὐκ ἔστιν ἰδεῖν ἀμελοῦντα·
οὐ γὰρ ἐθέλει αὐτόματα γίνεσθαι.

Ὁργίζομένου δὲ ποτέ τινος, ὅτι προσειπὼν τινα χαί- 13
ρειν οὐκ ἀντιπροσερρήθη, Γελοῖον, ἔφη, τὸ εἰ μὲν τὸ σῶμα
κάκιον ἔχοντι ἀπήνησάς τῳ, μὴ ἂν ὀργίζεσθαι, ὅτι δὲ
τὴν ψυχὴν ἀγροικοτέρως διακεμένῳ περιέτυχες, τοῦτό σε
λιπεῖν.

Ἄλλου δὲ λέγοντος, ὅτι ἀηδῶς ἐσθίοι, Ἄκουμένος, 2
ἔφη, τούτου φάρμακον ἀγαθὸν διδάσκει. ἔρομένου δέ,
Ποῖον; Παύσασθαι ἐσθίοντα, ἔφη· καὶ ἥδιόν τε καὶ εὐ-
τελέστερον καὶ ὑγιεινότερον διάξειν παυσάμενον.

Ἄλλου δ' αὖ λέγοντος, ὅτι θερμὸν εἶη παρ' ἑαυτῷ τὸ 3
ὔδωρ, ὃ πίνωι, Ὅταν ἄρ', ἔφη, βούλη θερμῷ λούσασθαι,
ἔτοιμον ἔσται σοι. Ἄλλὰ ψυχρόν, ἔφη, ἐστὶν ὥστε λού-
σασθαι. Ἄρ' οὖν, ἔφη, καὶ οἱ οἴκέται σου ἀχθονται πί-
νοντές τε αὐτὸ καὶ λούμενοι αὐτῷ; Μὰ τὸν Δί', ἔφη· ἀλλὰ
καὶ πολλάκις τεθαύμακα, ὡς ἠδέως αὐτῷ πρὸς ἀμφοτέρα
ταῦτα χρῶνται. Πότερον δέ, ἔφη, τὸ παρὰ σοὶ ὔδωρ
θερμότερον πιεῖν ἐστὶν ἢ τὸ ἐν Ἀσκληπιοῦ; Τὸ ἐν Ἀσκλη-
πιοῦ, ἔφη. Πότερον δὲ λούσασθαι ψυχρότερον, τὸ παρὰ
σοὶ ἢ τὸ ἐν Ἀμφιαράου; Τὸ ἐν Ἀμφιαράου, ἔφη. Ἐνθυ-
μοῦ οὖν, ἔφη, ὅτι κινδυνεύεις δυσαρεσιότερος εἶναι τῶν
τε οἴκετῶν καὶ τῶν ἀρρωστούντων.

Κολάσαντος δὲ τινος ἰσχυρῶς ἀκόλουθον; ἤρετο, τί 4
χαλεπαῖνοι τῷ θεράποντι. Ὅτι, ἔφη, ὀψοφαγίστατός τε
ὦν βλακώτατός ἐστι καὶ φιλαργυρώτατος ὦν ἀργότατος.
Ἢδὴ ποτὲ οὖν ἐπεσκέψω, πότερος πλειόνων πληγῶν δεῖ-
ται, σὺ ἢ ὁ θεράπων;

5 Φοβουμένου δέ τινος τὴν εἰς Ὀλυμπίαν ὁδόν, Τί, ἔφη,
 : φοβῆ τὴν πορείαν; οὐ καὶ οἴκοι σχεδὸν ὅλην τὴν ἡμέραν
 περιπατεῖς; καὶ ἐκεῖσε πορευόμενος περιπατήσας ἀριστή-
 σεις, περιπατήσας δειπνήσεις καὶ ἀναπαύσῃ. οὐκ οἶσθα,
 ὅτι εἰ ἐκταίκεις τοὺς περιπάτους, οὓς ἐν πέντε ἢ ἑξ ἡμέ-
 ραις περιπατεῖς, ῥαδίως ἂν Ἀθήνηθεν εἰς Ὀλυμπίαν ἀφέ-
 κοιο; χαριέστερον δὲ καὶ προεξορμᾶν ἡμέρα μιᾶ μᾶλλον
 ἢ ὑστερίζειν. τὸ μὲν γὰρ ἀναγκάζεσθαι περαιτέρω τοῦ
 μετρίου μακύνειν τὰς ὁδοὺς χαλεπόν, τὸ δὲ μιᾶ ἡμέρα
 πλείονας πορευθῆναι πολλὴν ῥαστώνην παρέχει. κρεῖτ-
 τον οὖν ἐν τῇ ὁρμῇ σπεύδειν ἢ ἐν τῇ ὁδῷ.

6 Ἄλλου δὲ λέγοντος, ὡς παρετάθη μακρὰν ὁδὸν πορευ-
 θείς, ἤρστο αὐτόν, εἰ καὶ φορτίον ἔφερε. Μὰ Δί' οὐκ
 ἔγωγ', ἔφη, ἀλλὰ τὰ ἱμάτιον. Μόνος δ' ἐπορεύου, ἔφη,
 ἢ καὶ ἀκόλουθός σοι ἠκολούθει; Ἐκολούθει, ἔφη. Πότε-
 ρον κενός, ἔφη, ἢ φέρων τι; Φέρων νῆ Δί', ἔφη, τὰ τε
 στρώματα καὶ τᾶλλα σκεύη. Καὶ πῶς, ἔφη, ἀπήλλαχεν
 ἐκ τῆς ὁδοῦ; Ἐμοὶ μὲν δοκεῖν, ἔφη, βέλτιον ἐμοῦ. Τί οὖν;
 ἔφη, εἰ τὸ ἐκείνου φορτίον ἔδει σε φέρειν, πῶς ἂν οἶει
 διατεθῆναι; Κακῶς νῆ Δί', ἔφη· μᾶλλον δὲ οὐδ' ἂν ἠδυ-
 νήθην κομίσαι. Τὸ οὖν τοσοῦτῳ ἦττον τοῦ παιδὸς δύ-
 νασθαι πονεῖν πῶς ἠσκημένου δοκεῖ σοι ἀνδρὸς εἶναι;

14 Ὅποτε δὲ τῶν συνιόντων ἐπὶ δεῖπνον οἱ μὲν μικρὸν
 ὄψον, οἱ δὲ πολὺ φέροισιν, ἐκέλευεν ὁ Σωκράτης τὸν παῖδα
 τὸ μικρὸν ἢ εἰς τὸ κοινὸν τιθέναι ἢ διανέμειν ἐκάστῳ τὸ
 μέρος. οἱ οὖν τὸ πολὺ φέροντες ἠσχύνοντο τό τε μὴ κοι-
 νωνεῖν τοῦ εἰς τὸ κοινὸν τιθεμένου καὶ τὸ μὴ ἀντιτιθέναι
 τὸ ἑαυτῶν. ἐτίθεσαν οὖν καὶ τὸ ἑαυτῶν εἰς τὸ κοινόν·
 καὶ ἐπεὶ οὐδὲν πλέον εἶχον τῶν μικρὸν φερομένων, ἐπαύ-
 οντο πολλοῦ ὄψωνοῦντες.

2 Καταμαθὼν δὲ ποτε τῶν συνδειπνούστων τινὰ τοῦ
 μὲν σίτου πεπαυμένον, τὸ δὲ ὄψον αὐτὸ καθ' αὐτὸ ἐσθί-
 οντα, λόγου ὄντος περὶ ὀνομάτων, ἐφ' οἷῳ ἔργῳ ἕκαστον
 εἶη, Ἐχοιμεν ἂν, ἔφη, ὧ ἄνδρες, εἰπεῖν, ἐπὶ ποίῳ ποτὲ
 ἔργῳ ἄνθρωπος ὄψοφάγος καλεῖται; ἐσθίουσι μὲν γὰρ δὴ
 πάντες ἐπὶ τῷ σίτῳ ὄψον, ὅταν παρῆ· ἀλλ' οὐκ οἶμαί πω
 3 ἐπὶ τούτῳ γε ὄψοφάγοι καλοῦνται. Οὐ γὰρ οὖν, ἔφη τις

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Δ.

1 Οὕτω δὲ Σωκράτης ἦν ἐν παντὶ πράγματι καὶ πάντα
 τρόπον ὠφέλιμος, ὥστε σκοπούμενῳ τῷ καὶ μετρίως
 αἰσθανομένῳ φανερόν εἶναι, ὅτι οὐδὲν ὠφελιμώτερον ἦν
 τοῦ Σωκράτει συνεῖναι καὶ μετ' ἐκείνου διατρίβειν ὅπου οὖν
 καὶ ἐν ὄψεσιν πράγματι· ἐπεὶ καὶ τὸ ἐκείνου μεμνήσθαι
 μὴ παρόντος οὐ μικρὰ ὠφέλει τοὺς εἰωθότας τε αὐτῷ
 2 συνεῖναι καὶ ἀποδεχομένους ἐκεῖνον. καὶ γὰρ παίζων οὐδὲν
 ἤττον ἢ σπουδάζων ἐλυσιτέλει τοῖς συνδιατρίβουσι. πολ-
 λάκις γὰρ ἔφη μὲν ἂν τινος ἔραν, φανερός δ' ἦν οὐ τῶν
 τὰ σώματα πρὸς ὥραν, ἀλλὰ τῶν τὰς ψυχὰς πρὸς ἀρετὴν
 εὖ πεφυκότων ἐφιέμενος. ἐτεκμαίρετο δὲ τὰς ἀγαθὰς
 φύσεις ἐκ τοῦ ταχύ τε μανθάνειν οἷς προσέχοιεν καὶ μνη-
 μονεύειν ἃ μάθοιεν καὶ ἐπιθυμεῖν τῶν μαθημάτων πάν-
 των, δι' ὧν ἔστιν οἰκίαν τε καλῶς οἰκεῖν καὶ πόλιν καὶ τὸ
 ὅλον ἀνθρώποις τε καὶ τοῖς ἀνθρωπίνοις πράγμασιν εὖ
 3 χρῆσθαι· τοὺς γὰρ τοιούτους ἠγεῖτο παιδευθέντας οὐκ
 ἂν μόνον αὐτούς τε εὐδαίμονας εἶναι καὶ τοὺς ἑαυτῶν
 οἴκους καλῶς οἰκεῖν, ἀλλὰ καὶ ἄλλους ἀνθρώπους καὶ
 4 πόλεις δύνασθαι εὐδαίμονας ποιεῖν. οὐ τὸν αὐτὸν δὲ
 τρόπον ἐπὶ πάντας ἤει, ἀλλὰ τοὺς μὲν οἰομένους φύσει
 ἀγαθοὺς εἶναι, μαθήσεως δὲ καταφρονοῦντας ἐδίδασκεν,
 ὅτι αἱ ἀρίσται δοκοῦσαι εἶναι φύσεις μάλιστα παιδείας
 δέονται, ἐπιδεικνύων τῶν τε ἵππων τοὺς εὐφρευστάτους
 θυμοειδεῖς τε καὶ σφοδροὺς ὄντας, εἰ μὲν ἐκ νέων δαμα-
 σθεῖεν, εὐχρηστοτάτους καὶ ἀρίστους γιγνομένους, εἰ δὲ
 ἀδάμαστοι γένοιντο, δυσκαθεκτοτάτους καὶ φαυλοτάτους,
 καὶ τῶν κυνῶν τῶν εὐφρευστάτων, φιλοπόνων τε οὐσῶν
 καὶ ἐπιθετικῶν τοῖς θηρίοις, τὰς μὲν καλῶς ἀχθείσας
 5 ἀρίστας γίγνεσθαι πρὸς τὰς θήρας καὶ χρησιμωτάτας,
 ἀναγώγους δὲ γιγνομένας ματαίους τε καὶ μανιώδεις καὶ
 6 δυσπειθεστάτας. ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἀνθρώπων τοὺς
 εὐφρευστάτους, ἐρρωμενεστάτους τε ταῖς ψυχαῖς ὄντας καὶ
 ἐξεργαστικωτάτους ὧν ἂν ἐγχειρῶσι, παιδευθέντας μὲν
 καὶ μαθόντας ἃ δεῖ πράττειν ἀρίστους τε καὶ ὠφελιμω-
 τάτους γίγνεσθαι· πλεῖστα γὰρ καὶ μέγιστα ἀγαθὰ ἐργά-

ζεσθαι· ἀπαιδεύτους δὲ καὶ ἀμαθεῖς γενομένους κακί-
 στους τε καὶ βλαβερωτάτους γίνεσθαι· κρίνειν γὰρ οὐκ
 ἐπισταμένους ἃ δεῖ πράττειν πολλάκις πονηροῖς ἐπιχει-
 ρεῖν πράγμασι, μεγαλείους δὲ καὶ σφοδρούς ὄντας δυσκαθ-
 ἔκτους τε καὶ δυσαποτιρέπτους εἶναι· διὸ πλείστα καὶ
 μέγιστα κακὰ ἐργάζεσθαι. τοὺς δ' ἐπὶ πλούτῳ μέγα
 φρονοῦντας καὶ νομίζοντας οὐδὲν προσδεῖσθαι παιδείας,
 ἐξαρκέσειν δὲ σφίσι τὸν πλοῦτον οἰομένους πρὸς τὸ δια-
 πράττεσθαι τε ὅ,τι ἂν βούλωνται καὶ τιμᾶσθαι ὑπὸ τῶν
 ἀνθρώπων, ἐφρένου λέγων, ὅτι μῶρος μὲν εἴη εἴ τις οἶεται
 μὴ μαθῶν τὰ τε ὠφέλιμα καὶ τὰ βλαβερὰ τῶν πραγμά-
 των διαγνώσεσθαι, μῶρος δ' εἴ τις μὴ διαγιγνώσκων μὲν
 ταῦτα, διὰ δὲ τὸν πλοῦτον ὅ,τι ἂν βούληται ποριζόμενος
 οἶεται δυνήσεσθαι τὰ συμφέροντα πράττειν, ἡλίθιος δ'
 εἴ τις μὴ δυνάμενος τὰ συμφέροντα πράττειν εὖ τε πράτ-
 τειν οἶεται καὶ τὰ πρὸς τὸν βίον αὐτῷ ἢ καλῶς ἢ ἱκανῶς
 παρσκευάσθαι, ἡλίθιος δὲ καὶ εἴ τις οἶεται διὰ τὸν
 πλοῦτον μηδὲν ἐπιστάμενος δόξειν τι ἀγαθὸς εἶναι ἢ
 μηδὲν ἀγαθὸς εἶναι δοκῶν εὐδοκιμήσειν.

Τοῖς δὲ νομίζουσι παιδείας τε τῆς ἀρίστης τετυχη- 2
 κέναι καὶ μέγα φρονοῦσιν ἐπὶ σοφίᾳ ὡς προσεφέρετο,
 νῦν διηγῆσομαι. καταμαθῶν γὰρ Εὐθύδημον τὸν καλὸν
 γράμματα πολλὰ συνειλεγμένον ποιητῶν τε καὶ σοφιστῶν
 τῶν εὐδοκιμωτάτων καὶ ἐκ τούτων ἤδη τε νομίζοντα δια-
 φέρειν τῶν ἡλικιωτῶν ἐν σοφίᾳ καὶ μεγάλας ἐλπίδας
 ἔχοντα πάντων διοίσειν τῷ δύνασθαι λέγειν τε καὶ πράτ-
 τειν πρῶτον μὲν, αἰσθανόμενος αὐτὸν διὰ νεότητα οὐπω
 εἰς τὴν ἀγορὰν εἰσιόντα, εἰ δέ τι βούλοιο διαπράξασθαι,
 καθίζοντα εἰς ἡνιοποιεῖόν τι τῶν ἐγγύς τῆς ἀγορᾶς, εἰς
 τοῦτο καὶ αὐτὸς ἦει τῶν μεθ' ἑαυτοῦ τινὰς ἔχων. καὶ 2
 πρῶτον μὲν πυνθανομένου τινός, πότερον Θεμιστοκλῆς
 διὰ συνουσίαν τινός τῶν σοφῶν ἢ φύσει τοσοῦτον διή-
 νεγκε τῶν πολιτῶν, ὥστε πρὸς ἐκεῖνον ἀποβλέπειν τὴν
 πόλιν, ὅποτε σπουδαίου ἀνδρός δεηθείη, ὁ Σωκράτης
 βουλόμενος κινεῖν τὸν Εὐθύδημον εὐήθες ἔφη εἶναι τὸ
 οἶεσθαι τὰς μὲν ὀλίγου ἀξίας τέχνας μὴ γίνεσθαι σπου-
 δαίους ἄνευ διδασκάλων ἱκανῶν, τὸ δὲ προεστάναι πόλεως,

πάντων ἔργων μέγιστον ὄν, ἀπὸ ταῦτομάτου παραγίγνε-
 3 σθαι τοῖς ἀνθρώποις. πάλιν δέ ποτε παρόντος τοῦ
 Εὐθύδημου, ὁρῶν αὐτὸν ἀποχωροῦντα τῆς συνέδριας καὶ
 φυλαττόμενον, μὴ θόξῃ τὸν Σωκράτην θαυμάζειν ἐπι-
 σοφία, Ὅτι μὲν, ἔφη, ὦ ἄνδρες, Εὐθύδημος σὺτοσὶ ἐν
 ἡλικίᾳ γενόμενος, τῆς πόλεως λόγον περὶ τινος προτιθεί-
 σης, οὐκ ἀφέξεται τοῦ συμβουλεύειν, εὐδηλὸν ἔστιν ἔξ ἧν
 ἐπιτηδεύει· δοκεῖ δέ μοι καλὸν προοίμιον τῶν δημηγορητῶν
 παρασκευάσασθαι φυλαττόμενος, μὴ θόξῃ μανθάνειν τι
 παρὰ του. δῆλον γὰρ ὅτι λέγειν ἀρχόμενος ὡς προοι-
 4 μιάσεται· Παρ' οὐθενὸς μὲν πώποτε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
 οὐδὲν ἔμαθον οὐδ' ἀκούων τινὰς εἶναι λέγειν τε καὶ πράτ-
 τειν ἱκανοὺς ἐζήτησα τούτοις ἐντυχεῖν οὐδ' ἐπεμελήσθην
 τοῦ διδάσκαλόν τινά μοι γενέσθαι τῶν ἐπισταμένων, ἀλλὰ
 καὶ τὰναντία· διατετέλεκα γὰρ φεύγων οὐ μόνον τὸ μαν-
 θάνειν τι παρὰ τινος, ἀλλὰ καὶ τὸ θόξαι. ὅμως δέ ὅ, τε
 5 ἂν ἀπὸ ταῦτομάτου ἐπλή μοι, συμβουλεύσω ὑμῖν. ἔρμύ-
 σειε δ' ἂν οὕτω προοιμιιάζεσθαι καὶ τοῖς βουλομένοις
 παρὰ τῆς πόλεως ἰατρικὸν ἔργον λαβεῖν· ἐπιτηδεῖόν γ' ἂν
 αὐτοῖς εἴη τοῦ λόγου ἀρχεσθαι ἐντεῦθεν· Παρ' οὐθενὸς
 μὲν πώποτε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὴν ἰατρικὴν τέχνην
 ἔμαθον οὐδ' ἐζήτησα διδάσκαλον ἑμαυτῷ γενέσθαι τῶν
 ἰατρῶν οὐδένα· διατετέλεκα γὰρ φυλαττόμενος οὐ μόνον
 τὸ μάθειν τι παρὰ τῶν ἰατρῶν, ἀλλὰ καὶ τὸ θόξαι με-
 μαθηκέναι τὴν τέχνην ταύτην. ὅμως δέ μοι τὸ ἰατρικὸν
 ἔργον ὁότε· πειράσομαι γὰρ ἐν ὑμῖν ἀποκινδυνεύων μαν-
 θάνειν. πάντες οὖν οἱ παρόντες ἐγέλασαν ἐπὶ τῷ προ-
 6 ομιῶ. ἐπεὶ δέ φανερός ἦν ὁ Εὐθύδημος ἤδη μὲν οἷς ὁ
 Σωκράτης λέγοι προσέχων, ἔτι δέ φυλαττόμενος αὐτὸς τι
 φθέγγεσθαι καὶ νομίζων τῇ σιωπῇ σωφροσύνης θόξαν
 περιβάλλεσθαι, τότε ὁ Σωκράτης βουλόμενος αὐτὸν παῦ-
 σαι τούτου, θαυμαστὸν γὰρ, ἔφη, τί ποτε οἱ βουλομένοι
 καθαρῶς ἢ αὐλεῖν ἢ ἱππεύειν ἢ ἄλλο τι τῶν τοιοῦτων
 ἱκανοὶ γενέσθαι πειρώνται ὡς συνεχέστατα ποιεῖν ὅ, τι
 ἂν βούλωνται δυνατοὶ γενέσθαι καὶ οὐ καθ' ἑαυτούς, ἀλλὰ
 παρὰ τοῖς ἀριστοῖς δοκοῦσιν εἶναι, πάντα ποιῶντες καὶ
 ὑπομένοντες ἕνεκα τοῦ μηδὲν ἄνευ τῆς ἐκείνων γνώμης

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

μὲν ἔπη ἀκριβοῦντας, αὐτοὺς δὲ πάνυ ἡλιθίους ὄντας.
 11 καὶ ὁ Σωκράτης ἔφη· Οὐ δῆπου, ὦ Εὐθύδημε, ταύτης
 τῆς ἀρετῆς ἐφίεσαι, δι' ἣν ἄνθρωποι πολιτικοὶ γίνονται
 καὶ οἰκονομικοὶ καὶ ἄρχειν ἱκανοὶ καὶ ὠφέλιμοι τοῖς τε
 ἄλλοις ἀνθρώποις καὶ ἑαυτοῖς; καὶ ὁ Εὐθύδημος, Σφόδρα
 γ', ἔφη, ὦ Σώκρατες, ταύτης τῆς ἀρετῆς δέομαι. Νῆ Δί',
 ἔφη ὁ Σωκράτης, τῆς καλλίστης ἀρετῆς καὶ μεγίστης ἐφίε-
 σαι τέχνης· ἔστι γὰρ τῶν βασιλέων αὕτη καὶ καλεῖται
 βασιλική. ἀτάρ, ἔφη, κατανενόηκας, εἰ οἷόν τέ ἐστι μὴ
 ὄντα δίκαιον ἀγαθὸν ταῦτα γενέσθαι; Καὶ μάλα, ἔφη, καὶ
 οὐχ οἷόν τέ γε ἄνευ δικαιοσύνης ἀγαθὸν πολίτην γενέσθαι.
 12 Τί οὖν; ἔφη, σὺ δὴ τοῦτο κατείργασαι; Οἶμαί γ', ἔφη, ὦ
 Σώκρατες, οὐδενὸς ἂν ἤττον φανῆναι δίκαιος. Ἄρ' οὖν,
 ἔφη, τῶν δικαίων ἔστιν ἔργα ὥσπερ τῶν τεκτόνων; Ἔστι
 μέντοι, ἔφη. Ἄρ' οὖν, ἔφη, ὥσπερ οἱ τέκτονες ἔχουσι τὰ
 ἑαυτῶν ἔργα ἐπιδειξαι, οὕτως οἱ δίκαιοι τὰ αὐτῶν ἔχοιεν
 ἂν διεξηγήσασθαι; Μὴ οὖν, ἔφη ὁ Εὐθύδημος, οὐ δύνω-
 μαι ἐγὼ τὰ τῆς δικαιοσύνης ἔργα ἐξηγήσασθαι; καὶ νῆ
 Δί' ἔγωγε τὰ τῆς ἀδικίας· ἐπεὶ οὐκ ὀλίγα ἔστι καθ' ἑκά-
 13 στην ἡμέραν τοιαῦτα ὁρᾶν τε καὶ ἀκούειν. Βούλει οὖν,
 ἔφη ὁ Σωκράτης, γράψωμεν ἔνταυθι μὲν δέλτα, ἔνταυθι
 δὲ ἄλφα; εἶτα ὅ,τι μὲν ἂν δοκῆ ἡμῖν τῆς δικαιοσύνης
 ἔργον εἶναι, πρὸς τὸ δέλτα θῶμεν, ὅ,τι δ' ἂν τῆς ἀδικίας,
 πρὸς τὸ ἄλφα; Εἴ τί σοι δοκεῖ, ἔφη, προσδεῖν τούτων,
 14 ποίει ταῦτα. καὶ ὁ Σωκράτης γράψας ὥσπερ εἶπεν, Οὐκ-
 οῦν, ἔφη, ἔστιν ἐν ἀνθρώποις τὸ ψεύδεσθαι; Ἔστι μέντοι,
 ἔφη. Ποτέρωσε οὖν, ἔφη, θῶμεν τοῦτο; Δῆλον, ἔφη, ὅτι
 πρὸς τὴν ἀδικίαν. Οὐκοῦν, ἔφη, καὶ τὸ ἕξαπατᾶν ἔστι;
 Καὶ μάλα, ἔφη. Τοῦτο οὖν ποτέρωσε θῶμεν; Καὶ τοῦτο
 δῆλον ὅτι, ἔφη, πρὸς τὴν ἀδικίαν. Τί δὲ τὸ κακουργεῖν;
 Καὶ τοῦτο, ἔφη. Τὸ δὲ ἀνδραποδίξασθαι; Καὶ τοῦτο.
 Πρὸς δὲ τῇ δικαιοσύνῃ οὐδὲν ἡμῖν τούτων κείσεται, ὦ
 15 Εὐθύδημε; Δεινὸν γὰρ ἂν εἴη, ἔφη. Τί δ'; ἐὰν τις στρα-
 τηγὸς αἴρεθῆις ἀδικόν τε καὶ ἐχθρὰν πόλιν ἕξανδραπο-
 δίσηται, φήσομεν τοῦτον ἀδικεῖν; Οὐ δῆτα, ἔφη. Δίκαια
 δὲ ποιεῖν οὐ φήσομεν; Καὶ μάλα. Τί δ'; ἐὰν ἕξαπατᾶ
 πολεμῶν αὐτοῖς; Δίκαιον, ἔφη, καὶ τοῦτο. Ἐὰν δὲ κλέπτῃ

τε καὶ ἀρπάξῃ τὰ τούτων, οὐ δίκαια ποιήσει; Καὶ μάλα, ἔφη, ἀλλ' ἐγὼ σε τὸ πρῶτον ὑπελάμβανον πρὸς τοὺς φίλους μόνον ταῦτα ἐρωτᾶν. Οὐκοῦν, ἔφη, ὅσα πρὸς τῇ ἀδικίᾳ ἐθήκαμεν, ταῦτα καὶ πρὸς τῇ δικαιοσύνῃ. Θετέον ἂν εἶη; Ἐοικεν, ἔφη. Βούλει οὖν, ἔφη, ταῦτα οὕτω θέντες 16 διορισώμεθα πάλιν πρὸς μὲν τοὺς πολεμίους δίκαιον εἶναι τὰ τοιαῦτα ποιεῖν, πρὸς δὲ τοὺς φίλους ἄδικον, ἀλλὰ δεῖν πρὸς γε τούτους ὡς ἀπλούστατον εἶναι; Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη ὁ Εὐθύδημος. Τί οὖν; ἔφη ὁ Σωκράτης, ἐάν τις 17 στρατηγὸς ὄρων ἀθύμως ἔχον τὸ στράτευμα ψευδάμενος φήσῃ συμμάχους προσιέναι καὶ τῷ ψεύδει τούτῳ παύσῃ τῆς ἀθυμίας τοὺς στρατιώτας, ποτέρωθι τὴν ἀπάτην ταύτην θήσομεν; Δοκεῖ μοι, ἔφη, πρὸς τὴν δικαιοσύνην. Ἐάν τις υἷον ἑαυτοῦ δεόμενον φαρμακείας καὶ μὴ προσιέμενον φάρμακον ἐξαπατήσας ὡς σιτίον τὸ φάρμακον δῶ καὶ τῷ ψεύδει χρησάμενος οὕτως ὑγιᾶ ποιήσῃ, ταύτην αὖ τὴν ἀπάτην ποῖ Θετέον; Δοκεῖ μοι, ἔφη, καὶ ταύτην εἰς τὸ αὐτό. Τί δ'; ἐάν τις, ἐν ἀθυμίᾳ ὄντος φίλου, δείσας, μὴ διαχρήσῃται ἑαυτόν, κλέψῃ ἢ ἀρπάσῃ ἢ ξίφος ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον, τοῦτο αὖ ποιέρωσε Θετέον; Καὶ τοῦτο νῆ Δί', ἔφη, πρὸς τὴν δικαιοσύνην. Λέγεις, 18 ἔφη, σὺ οὐδὲ πρὸς τοὺς φίλους ἅπαντα δεῖν ἀπλοῖζεσθαι; Μὰ Δί' οὐ δῆτα, ἔφη· ἀλλὰ μετατίθεμαι τὰ εἰρημένα, εἴπερ ἔξεστι. Δεῖ γέ τοι, ἔφη ὁ Σωκράτης, ἐξεῖναι πολὺ μᾶλλον ἢ μὴ ὀρθῶς τιθέναι. τῶν δὲ δὴ τοὺς φίλους 19 ἐξαπατώντων ἐπὶ βλάβῃ, ἵνα μηδὲ τοῦτο παραλίπωμεν ἄσχεπτον, πότερος ἀδικώτερός ἐστιν, ὁ ἐκὼν ἢ ὁ ἄκων; Ἀλλ', ὦ Σώκρατες, οὐκέτι μὲν ἔγωγε πιστεύω οἷς ἀποκρίνομαι· καὶ γὰρ τὰ πρόσθεν πάντα νῦν ἄλλως ἔχειν δοκεῖ μοι ἢ ὡς ἐγὼ τότε ᾤμην· ὅμως δὲ εἰρήσθω μοι, ἀδικώτερον εἶναι τὸν ἐκόντα ψευδόμενον τοῦ ἄκοντος. Δοκεῖ δέ σοι μάθησις καὶ ἐπιστήμη τοῦ δικαίου εἶναι 20 ὥσπερ τῶν γραμμάτων; Ἐμοιγε. Πότερον δὲ γραμματικώτερον κρίνεις, ὅς ἂν ἐκὼν μὴ ὀρθῶς γράφῃ καὶ ἀναγινώσκῃ ἢ ὅς ἂν ἄκων; Ὅς ἂν ἐκὼν, ἔγωγε· δύναιτο γὰρ ἂν, ὅποτε βούλοιτο, καὶ ὀρθῶς αὐτὰ ποιεῖν. Οὐκοῦν ὁ μὲν ἐκὼν μὴ ὀρθῶς γράφων γραμματικὸς ἂν εἶη, ὁ δὲ ..

ὅτι ὅσαι ἂν ἀγνοήσασαι τὴν ἑαυτῶν δύναμιν κρείττοσι
 πολεμήσωσιν, αἱ μὲν ἀνάστατοι γίνονται, αἱ δ' ἐξ ἑλευ-
 20 θέρων δοῦλαι. Καὶ ὁ Εὐθύδημος, ὡς πάνυ μοι δοκοῦν,
 ἔφη, ὦ Σώκρατες, περὶ πολλοῦ ποιητέον εἶναι τὸ ἑαυτὸν
 γινώσκειν, οὕτως ἴσθι· ὁπόθεν δὲ χρὴ ἀρξασθαι ἐπι-
 σκοπεῖν ἑαυτόν, τοῦτο πρὸς σὲ ἀποβλέπω εἶ μοι ἐθελή-
 21 σαις ἂν ἐξηγήσασθαι. Οὐκοῦν, ἔφη ὁ Σωκράτης, τὰ μὲν
 ἀγαθὰ καὶ τὰ κακὰ ὁποῖά ἐστι, πάντως πού γινώσκεις.
 Νῆ Δι', ἔφη· εἰ γὰρ μηδὲ ταῦτα οἶδα, καὶ τῶν ἀνδραπό-
 δων φανλότερος ἂν εἶην. Ἴθι δὴ, ἔφη, καὶ ἐμοὶ ἐξηγήσαι
 αὐτά. Ἄλλ' οὐ χαλεπὸν, ἔφη· πρῶτον μὲν γὰρ αὐτὸ τὸ
 ὑγιαίνειν ἀγαθὸν εἶναι νομίζω, τὸ δὲ νοσεῖν κακόν, ἔπειτα
 καὶ τὰ αἷτια ἑκατέρου αὐτῶν καὶ ποτὰ καὶ βρωτὰ καὶ
 ἐπιτηδεύματα τὰ μὲν πρὸς τὸ ὑγιαίνειν φέροντα ἀγαθὰ,
 22 τὰ δὲ πρὸς τὸ νοσεῖν κακὰ. Οὐκοῦν, ἔφη, καὶ τὸ ὑγιαίνειν
 καὶ τὸ νοσεῖν, ὅταν μὲν ἀγαθοῦ τινος αἷτια γίγνηται,
 ἀγαθὰ ἂν εἶη, ὅταν δὲ κακοῦ, κακὰ. Πότε δ' ἂν, ἔφη,
 τὸ μὲν ὑγιαίνειν κακοῦ αἷτιον γένοιτο, τὸ δὲ νοσεῖν ἀγα-
 θοῦ; Ὅταν νῆ Δι', ἔφη, στρατείας τε αἰσχροῦς καὶ ναυ-
 τιλίας βλαβεροῦς καὶ ἄλλων πολλῶν τοιούτων οἱ μὲν διὰ
 ῥώμην μετασχόντες ἀπόλωνται, οἱ δὲ δι' ἀσθένειαν ἀπο-
 λειφθέντες σωθῶσιν. Ἀληθῆ λέγεις· ἀλλ' ὄρας, ἔφη, ὅτι
 καὶ τῶν ὠφελίμων οἱ μὲν διὰ ῥώμην μετέχουσιν, οἱ δὲ
 δι' ἀσθένειαν ἀπολείπονται. Ταῦτα οὖν, ἔφη, ποτὲ μὲν
 ὠφελούντα, ποτὲ δὲ βλάπτοντα μᾶλλον ἀγαθὰ ἢ κακὰ
 ἐστίν; Οὐδὲν μὰ Δία φαίνεται κατὰ γε τοῦτον τὸν λόγον.
 23 Ἄλλ' ἢ γέ τοι σοφία, ὦ Σώκρατες, ἀναμφισβητήτως ἀγα-
 θόν ἐστιν. ποῖον γὰρ ἂν τις πράγμα οὐ βέλτιον πράττοι
 σοφὸς ὢν ἢ ἀμαθής; Τί δαί; τὸν Δαίδαλον, ἔφη, οὐκ
 ἀκήκοας ὅτι ληφθεὶς ὑπὸ Μίνω διὰ τὴν σοφίαν ἠναγκά-
 ζετο ἐκείνῳ δουλεύειν καὶ τῆς τε πατρίδος ἅμα καὶ τῆς
 ἑλευθερίας ἑστερήθη καὶ ἐπιχειρῶν ἀποδιδράσκειν μετὰ
 τοῦ υἱοῦ τὸν τε παῖδα ἀπώλεσε καὶ αὐτὸς οὐκ ἠδυνήθη
 σωθῆναι, ἀλλ' ἀπενεχθεὶς εἰς τοὺς βαρβάρους πάλιν ἐκεῖ
 ἐδούλευε; Λέγεται νῆ Δι', ἔφη, ταῦτα. Τὰ δὲ Παλαμή-
 δους οὐκ ἀκήκοας πάθη; τοῦτον γὰρ δὴ πάντες ὑμνοῦσιν
 ὡς διὰ σοφίαν φθονηθεὶς ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσεῦς ἀπόλλυται.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

εἰς τὸν δῆμον θήσομεν, τοὺς δὲ ὀλίγα κεκτημένους, ἔαν
 οἰκονομικοὶ ᾖσιν, εἰς τοὺς πλουσίους. καὶ ὁ Εὐθύδημος
 ἔφη· Ἀναγκάζει με καὶ ταῦτα ὁμολογεῖν δῆλον ὅτι ἡ ἐμὴ
 φανulότης· καὶ φροκτίζω, μὴ κράτιστον ἢ μοι σιγαῖν· κιν-
 δυνεύω γὰρ ἀπλῶς οὐδὲν εἰδέναι, καὶ πάνυ ἀθύμως ἔχων
 ἀπῆλθε καὶ καταφρακῆσας ἑαυτοῦ καὶ νομίσας τῷ ἄντι
 40 ἀνδράποδοι εἶναι. πολλοὶ μὲν οὖν τῶν αὐτῶ διατεθέν-
 των ὑπὸ Σωκράτους οὐκέτι αὐτῷ προσήεσαν, οὓς καὶ
 βλακατέρους ἐνόμιζεν· ὁ δὲ Εὐθύδημος ὑπέλαβεν οὐκ ἂν
 ἄλλως ἀνὴρ ἀξιόλογος γενέσθαι, εἰ μὴ ὅτι μάλιστα Σω-
 κράτει συκείη· καὶ οὐκ ἀπελείπετο ἔτι αὐτοῦ, εἰ μὴ τι
 ἀναγκαῖον εἶη· ἔνια δὲ καὶ ἐμμεῖτο ὧν ἐκείνος ἐπετή-
 δευεν. ὁ δ' ὡς ἔγνω αὐτὸν οὕτως ἔχοντα, ἥκιστα μὲν
 διετάρρατεν, ἀπλούστατα δὲ καὶ σαφέστατα ἐξηγεῖτο ἅ-
 τε ἐνόμιζεν εἰδέναι δεῖν καὶ ἐπιτηδεύειν κράτιστα εἶναι.

3 Τὰ μὲν οὖν λεκτικοὺς καὶ πρακτικοὺς καὶ μηχανικοὺς
 γίνεσθαι τοὺς συνόντας οὐκ ἔσπευδεν, ἀλλὰ πρότερον
 τούτων ᾗετο χρῆναι σωφροσύνην αὐταῖς ἐγγενέσθαι. τοὺς
 γὰρ ἄνευ τοῦ σωφρονεῖν ταῦτα δυναμένους ἀδικωτέρους
 2 τε καὶ δυνατωτέρους κακουργεῖν ἐνόμιζεν εἶναι. πρῶτον
 μὲν δὴ περὶ θεοῦς ἐπειρᾶτο σώφρονας ποιεῖν τοὺς συν-
 όντας. ἄλλοι μὲν οὖν αὐτῷ πρὸς ἄλλους οὕτως ὁμιλοῦντι
 παραγενόμενοι διηγοῦντο· ἐγὼ δέ, ἅτε πρὸς Εὐθύδημον
 3 τοιαύδε διελέγετο, παρεγενόμην. Εἶπέ μοι, ἔφη, ὦ Εὐθύ-
 δημε, ἦδη ποτέ σοι ἐπῆλθεν ἐνθυμηθῆναι, ὡς ἐπιμελῶς
 οἱ θεοὶ ὧν οἱ ἄνθρωποι δέονται κατεσκευάκασιν; καὶ ὅς,
 Μὰ τὸν Δί', ἔφη, οὐκ ἔμοιγε. Ἀλλ' οἶσθά γ', ἔφη, ὅτι
 πρῶτον μὲν φωτὸς δεόμεθα, ὃ ἡμῖν οἱ θεοὶ παρέχουσι;
 Νῆ Δί', ἔφη, ὃ γ' εἰ μὴ εἶχομεν, ὄμοιαι τοῖς τυφλοῖς ἂν
 ἦμεν ἔνεκά γε τῶν ἡμετέρων ὀφθαλμῶν. Ἀλλὰ μὴν καὶ
 ἀναπαύσεώς γε δεομένοις ἡμῖν νύκτα παρέχουσι κάλλιστον
 ἀναπαυτήριον. Πάνυ γ', ἔφη, καὶ τοῦτο χάριτος ἄξιον.
 4 Οὐκαῦν καὶ ἐπειδὴ ὁ μὲν ἥλιος φωτεινὸς ὧν τὰς τε ὥρας
 τῆς ἡμέρας ἡμῖν καὶ τᾶλλα πάντα σαφηνίζει, ἡ δὲ νύξ
 διὰ τὸ σκοτεινὴ εἶναι ἀσαφεστέρα ἐστίν, ἄστρα ἐν τῇ νυκτὶ
 ἀνέφηναν, ἃ ἡμῖν τὰς ὥρας τῆς νυκτὸς ἐμφανίζει, καὶ διὰ
 τοῦτο πολλὰ ὧν δεόμεθα πράττομεν; Ἔστι ταῦτα, ἔφη.

Ἀλλὰ μὴν ἢ γε σελήνη οὐ μόνον τῆς νυκτός, ἀλλὰ καὶ τοῦ μηνός τὰ μέρη φανερὰ ἡμῖν ποιεῖ. Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη. Τὸ δ', ἐπεὶ τροφῆς δεόμεθα, ταύτην ἡμῖν ἐκ τῆς γῆς ἀναδιδόναι καὶ ὥρας ἀρμοττούσας πρὸς τοῦτο παρέχειν, αἱ ἡμῖν οὐ μόνον ὧν δεόμεθα πολλὰ καὶ παντοῖα παρασκευάζουσιν, ἀλλὰ καὶ οἷς εὐφραινόμεθα; Πάνυ, ἔφη, καὶ ταῦτα φιλάνθρωπα. Τὸ δὲ καὶ ὕδωρ ἡμῖν παρέχειν οὕτω πολλοῦ ἀξίον, ὥστε συμφύειν τε καὶ συναύξειν τῇ γῇ καὶ ταῖς ὥραις πάντα τὰ χρήσιμα ἡμῖν, συντρέφειν δὲ καὶ αὐτοὺς ἡμᾶς, καὶ μιγνύμενον πᾶσι τοῖς τρέφουσιν ἡμᾶς εὐκατεργαστότερά τε καὶ ὠφελιμώτερα καὶ ἡδίω ποιεῖν αὐτὰ καὶ ἐπειδὴ πλείστου δεόμεθα τούτου, ἀφθονέστατον αὐτὸ παρέχειν ἡμῖν; Καὶ τοῦτο, ἔφη, προνοητικόν. Τὸ δὲ καὶ τὸ πῦρ πορίσαι ἡμῖν ἐπίκουρον μὲν ψύχους, ἐπίκουρον δὲ σκότους, συνεργὸν δὲ πρὸς πᾶσαν τέχνην καὶ πάντα, ὅσα ὠφελείας ἔνεκα ἄνθρωποι κατασκευάζονται; ὡς γὰρ συνελόντι εἰπεῖν, οὐδὲν ἀξιόλογον ἄνευ πυρὸς ἄνθρωποι τῶν πρὸς τὸν βίον χρήσιμων κατασκευάζονται. Ὑπερβάλλει, ἔφη, καὶ τοῦτο φιλάνθρωπίᾳ. Τὸ δὲ τὸν ἥλιον, ἐπειδὴ ἐν χειμῶνι τράπηται, προσιέναι τὰ μὲν ἀδρύνοντα, τὰ δὲ ξηραίνοντα, ὧν καιρὸς διελήλυθε, καὶ ταῦτα διαπραξάμενον μηκέτι ἐγγυτέρω προσιέναι, ἀλλ' ἀποτρέπεσθαι φυλαττόμενον, μή τι ἡμᾶς μᾶλλον τοῦ δέοντος θερμαίνων βλάβῃ, καὶ ὅταν αὖ πάλιν ἀπιὼν γένηται, ἔνθα καὶ ἡμῖν δῆλόν ἐστιν ὅτι εἰ προσωτέρω ἄπεισιν, ἀποπαγησόμεθα ὑπὸ τοῦ ψύχους, πάλιν αὖ τρέπεσθαι καὶ προσχωρεῖν καὶ ἐνταῦθα τοῦ οὐρανοῦ ἀναστρέφεσθαι, ἔνθα μάλιστα ἂν ἡμᾶς ὠφελοίη; Νῆ τὸν Δί', ἔφη, καὶ ταῦτα παντάπασιν ἔοικεν ἀνθρώπων ἔνεκα γιγνομένοις. Τὸ δ', ἐπειδὴ καὶ τοῦτο φανερόν, ὅτι οὐκ ἂν ὑπενέγκοιμεν οὔτε τὸ καῦμα οὔτε τὸ ψῦχος, εἰ ἐξάπνης γίγνοιτο, οὕτω μὲν κατὰ μικρὸν προσιέναι τὸν ἥλιον, οὕτω δὲ κατὰ μικρὸν ἀπιέναι, ὥστε λανθάνειν ἡμᾶς εἰς ἑκάτερα τὰ ἰσχυρότατα καθισταμένους; Ἐγὼ μὲν, ἔφη ὁ Εὐθύδημος, ἤδη τοῦτο σκοπῶ, εἰ ἄρα τί ἐστι τοῖς θεοῖς ἔργον ἢ ἀνθρώπους θεραπεύειν· ἐκεῖνο δὲ μόνον ἐμποδίζει με, ὅτι καὶ τᾶλλα ζῶα ταύτων

10 μετέχει. Οὐ γὰρ καὶ τοῦτ', ἔφη ὁ Σωκράτης, φανερόν,
 ὅτι καὶ ταῦτα ἀνθρώπων ἕνεκα γίνεταί τε καὶ ἀνατρέ-
 φεται; τί γὰρ ἄλλο ζῶον αἰγῶν τε καὶ αἰῶν καὶ βοῶν καὶ
 ἵππων καὶ ὄνων καὶ τῶν ἄλλων ζῶων τοσαῦτα ἀγαθὰ
 ἀπολαύει ὅσα ἄνθρωποι; ἐμοὶ μὲν γὰρ δοκεῖ πλείω ἢ
 τῶν φυτῶν· τρέφονται γοῦν καὶ χρηματίζονται οὐδὲν
 ἧττον ἀπὸ τούτων ἢ ἀπ' ἐκείνων· πολὺ δὲ γένος ἀνθρώ-
 πων τοῖς μὲν ἐκ τῆς γῆς φυομένοις εἰς τροφήν οὐ χρῆται,
 ἀπὸ δὲ βοσκημάτων γάλακτι καὶ τυρῷ καὶ κρέασι τρεφόμε-
 νοι ζῶσι· πάντες δὲ τιθασεύοντες καὶ δαμάζοντες τὰ
 χρήσιμα τῶν ζῶων εἰς τε πόλεμον καὶ εἰς ἄλλα πολλὰ
 συνεργοῖς χρῶνται. Ὀμογνωμονῶ σοι καὶ τοῦτ', ἔφη· ὅρθῳ
 γὰρ αὐτῶν καὶ τὰ πολὺ ἰσχυρότερα ἡμῶν οὕτως ὑποχείρια
 γινόμενα τοῖς ἀνθρώποις, ὥστε χρῆσθαι αὐτοῖς ὅ,τι ἂν
 11 βούλωνται. Τὸ δ', ἐπειδὴ πολλὰ μὲν καλὰ καὶ ὠφέλιμα,
 διαφέροντα δὲ ἀλλήλων ἐστί, προσθεῖναι τοῖς ἀνθρώποις
 αἰσθήσεις ἀρμοτιούσας πρὸς ἕκαστα, δι' ὧν ἀπολαύομεν
 πάντων τῶν ἀγαθῶν· τὸ δὲ καὶ λογισμὸν ἡμῖν ἐμφῦσαι,
 ᾧ περὶ ὧν αἰσθανόμεθα λογιζόμενοί τε καὶ μνημονεύοντες
 καταμανθάνομεν, ὅπῃ ἕκαστα συμφέρει, καὶ πολλὰ μηχανώ-
 μεθα, δι' ὧν τῶν τε ἀγαθῶν ἀπολαύομεν καὶ τὰ κακὰ
 12 ἀλεξόμεθα· τὸ δὲ καὶ ἐρμηνείαν δοῦναι, δι' ἧς πάντων
 τῶν ἀγαθῶν μεταδίδομέν τε ἀλλήλοις διδάσκοντες καὶ
 κοινωνοῦμεν καὶ νόμους τιθέμεθα καὶ πολιτευόμεθα;
 Παντάπασιν εἰκόασιν, ὦ Σώκρατες, οἱ θεοὶ πολλὴν τῶν
 ἀνθρώπων ἐπιμέλειαν ποιῆσθαι. Τὸ δὲ καὶ εἰ ἀδυνα-
 τοῦμεν τὰ συμφέροντα προνοεῖσθαι ὑπὲρ τῶν μελλόντων,
 ἡμῖν αὐτοὺς συνεργεῖν διὰ μαντικῆς τοῖς πυνθανομένοις
 φράζοντας τὰ ἀποβησόμενα καὶ διδάσκοντας, ἢ ἂν ἄριστα
 γίγνοιτο; Σοὶ δ', ἔφη, ὦ Σώκρατες, εἰκόασιν ἔτι φιλικώ-
 τερον ἢ τοῖς ἄλλοις χρῆσθαι, εἴ γε μηδὲ ἐπερωτώμενοι
 ὑπὸ σοῦ προσημαίνουσί σοι ἅ τε χρῆ ποιῆν καὶ ἅ μή.
 13 Ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, καὶ σὺ γνώσῃ, ἂν μὴ ἀναμένης, ἕως
 ἂν τὰς μορφὰς τῶν θεῶν ἴδῃς, ἀλλ' ἐξαρκῆ σοι τὰ ἔργα
 αὐτῶν ὁρῶντι σέβασθαι καὶ τιμᾶν τοὺς θεούς. ἐνόει
 δέ, ὅτι καὶ αὐτοὶ οἱ θεοὶ οὕτως ὑποδεικνύουσιν· οἱ τε
 γὰρ ἄλλοι ἡμῖν τὰγαθὰ δίδόντες οὐδὲν τούτων εἰς τοῦμ-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

αὐτὸς ποιῶν εὐσεβεστέρους τε καὶ σωφρονεστέρους τοὺς συνόντας παρεσκευάζεν.

4 [Ἄλλὰ μὴν καὶ περὶ τοῦ δικαίου γε οὐκ ἀπεκρύπτετο ἦν εἶχε γνώμην, ἀλλὰ καὶ ἔργῳ ἀπεδείκνυτο, ἰδίᾳ τε πᾶσι νομίμως τε καὶ ὠφελίμως χρώμενος καὶ κοινῇ ἄρχουσί τε ἃ οἱ νόμοι προστάττειεν πειθόμενος καὶ κατὰ πόλιν καὶ ἐν ταῖς στρατείαις οὕτως, ὥστε διάδηλος εἶναι παρὰ τοὺς ἄλλους εὐτακτῶν, καὶ ὅτε ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἐπιστάτης γενόμενος οὐκ ἐπέτρεψε τῷ δήμῳ παρὰ τοὺς νόμους ψηφίσασθαι, ἀλλὰ σὺν τοῖς νόμοις ἠναντιώθη τοιαύτη ὁρμῇ τοῦ δήμου, ἦν οὐκ ἂν οἶμαι ἄλλον οὐδένα ἄνθρωπον ὑπομεῖναι· καὶ ὅτε οἱ τριάκοντα προσέταττον αὐτῷ παρὰ τοὺς νόμους τι, οὐκ ἐπείθετο· τοῖς τε γὰρ νέοις ἀπαγορευόντων αὐτῶν μὴ διαλέγεσθαι καὶ προσταξάντων ἐκείνῳ τε καὶ ἄλλοις τισὶ τῶν πολιτῶν ἀγαγεῖν τινα ἐπὶ θανάτῳ, μόνος οὐκ ἐπείσθη διὰ τὸ παρὰ τοὺς νόμους αὐτῷ προστάττεσθαι· καὶ ὅτε τὴν ὑπὸ Μελήτου γραφὴν ἔφευγε, τῶν ἄλλων εἰωθότων ἐν τοῖς δικαστηρίοις πρὸς χάριν τε τοῖς δικασταῖς διαλέγεσθαι καὶ κολακεύειν καὶ δεῖσθαι παρὰ τοὺς νόμους καὶ διὰ τὰ τοιαῦτα πολλῶν πολλάκις ὑπὸ τῶν δικαστῶν ἀφιεμένων, ἐκεῖνος οὐδὲν ἠθέλησε τῶν εἰωθότων ἐν τῷ δικαστηρίῳ παρὰ τοὺς νόμους ποιῆσαι, ἀλλὰ ῥαδίως ἂν ἀφεθεῖς ὑπὸ τῶν δικαστῶν, εἰ καὶ μετρίως τι τούτων ἐποίησε, προείλετο μᾶλλον τοῖς νόμοις ἐμμένων ἀποθανεῖν ἢ παρανομῶν ζῆν. καὶ ἔλεγε δὲ οὕτως καὶ πρὸς ἄλλους μὲν πολλάκις,] οἶδα δὲ ποτε αὐτὸν καὶ πρὸς Ἴππίαν τὸν Ἡλείον περὶ τοῦ δικαίου τοιάδε διαλεχθέντα. διὰ χρόνου γὰρ ἀφικόμενος ὁ Ἴππίας Ἀθήναζε παρεγένετο τῷ Σωκράτει λέγοντι πρὸς τινος, ὡς θαυμαστὸν εἶη τὸ εἰ μὲν τις βούλοιο σκυτέα διδάξασθαι τινα ἢ τέκτονα ἢ χαλκέα ἢ ἰππέα, μὴ ἀπορεῖν, ὅποι ἂν πέμψας τούτου τύχοι· [φασὶ δὲ τινες, καὶ ἵππον καὶ βοῦν τῷ βουλομένῳ δικαίους ποιήσασθαι πάντα μεστὰ εἶναι τῶν διδαξόντων·] ἔὰν δὲ τις βούληται ἢ αὐτὸς μαθεῖν τὸ δίκαιον ἢ υἷὸν ἢ οἰκέτην διδάξασθαι, μὴ εἰδέναι, ὅποι ἂν ἐλθῶν τύχοι τούτου. καὶ ὁ μὲν Ἴππίας ἀκούσας ταῦτα ὥσπερ ἐπισκώπτων αὐτόν, Ἔτι γὰρ σύ, ἔφη, ὦ Σώκρατες, ἐκεῖνα τὰ

αὐτὰ λέγεις, ἃ ἐγὼ πάλαι ποτέ σου ἤκουσα; καὶ ὁ Σωκράτης, Ὁ δὲ γε τούτου δεινότερον, ἔφη, ὦ Ἰππία, οὐ μόνον αἰεὶ τὰ αὐτὰ λέγω, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν αὐτῶν· σὺ δ' ἴσως διὰ τὸ πολυμαθῆς εἶναι περὶ τῶν αὐτῶν οὐδέποτε τὰ αὐτὰ λέγεις. Ἀμέλει, ἔφη, πειρῶμαι καινόν τι λέγειν αἰεὶ. Πότερον, ἔφη, καὶ περὶ ὧν ἐπίστασαι, οἷον περὶ γραμμάτων ἐάν τις ἔρηταιί σε, πόσα καὶ ποῖα Σωκράτους ἐστίν, ἀλλὰ μὲν πρότερον, ἀλλὰ δὲ νῦν πειρᾶ λέγειν; ἢ περὶ ἀριθμῶν τοῖς ἐρωτῶσιν, εἰ τὰ δὶς πέντε δέκα ἐστίν, οὐ τὰ αὐτὰ νῦν ἢ καὶ πρότερον ἀποκρίνη; Περὶ μὲν τούτων, ἔφη, ὦ Σώκρατες, ὥσπερ σὺ καὶ ἐγὼ αἰεὶ τὰ αὐτὰ λέγω· περὶ μέντοι τοῦ δικαίου πάνυ οἶμαι νῦν ἔχειν εἰπεῖν, πρὸς ἃ οὔτε σὺ οὔτ' ἂν ἄλλος οὐδεὶς δύναιτ' ἀντειπεῖν. Νῆ τὴν Ἑραν, ἔφη, μέγα λέγεις ἀγαθὸν εὐρηκέναι, εἰ παύσονται μὲν οἱ δικασταὶ δίχα ψηφιζόμενοι, παύσονται δὲ οἱ πολῖται περὶ τῶν δικαίων ἀντιλέγοντές τε καὶ ἀντιδικοῦντες καὶ στασιάζοντες, παύσονται δὲ αἱ πόλεις διαφερόμεναι περὶ τῶν δικαίων καὶ πολεμοῦσαι. καὶ ἐγὼ μὲν οὐκ οἶδ' ὅπως ἂν ἀπολειφθῆην σου πρὸ τοῦ ἀκοῦσαι τηλικούτον ἀγαθὸν εὐρηκότος. Ἀλλὰ μὰ Δί', ἔφη, οὐκ ἀκούσῃ, πρὶν γ' ἂν αὐτὸς ἀποφῆνῃ, ὅτι νομίζεις τὸ δίκαιον εἶναι. ἀρκεῖ γάρ, ὅτι τῶν ἄλλων καταγελᾶς ἐρωτῶν μὲν καὶ ἐλέγχων πάντας, αὐτὸς δ' οὐδενὶ θέλων ὑπέχειν λόγον οὐδὲ γνώμην ἀποφαίνεσθαι περὶ οὐδενός. Τί δέ; ὦ Ἰππία, ἔφη, οὐκ ἤσθησαι, ὅτι ἐγὼ ἢ δοκεῖ μοι δίκαια εἶναι οὐδὲν παύομαι ἀποδεικνύμενος; Καὶ ποῖος δὴ σοι, ἔφη, οὗτος ὁ λόγος ἐστίν; Εἰ δὲ μὴ λόγῳ, ἔφη, ἀλλ' ἔργῳ ἀποδείκνυμαι· ἢ οὐ δοκεῖ σοι ἀξιωμαρτότερον τοῦ λόγου τὸ ἔργον εἶναι; Πολύ γε νῆ Δί', ἔφη· δίκαια μὲν γὰρ λέγοντες πολλοὶ ἀδίκᾳ ποιοῦσι, δίκαια δὲ πράττων οὐδ' ἂν εἷς ἀδίκος εἴη. Ἡισθησαι οὖν πώποτε μου ἢ ψευδομαρτυροῦντος ἢ συκαφαντοῦντος ἢ φίλους ἢ πόλιν εἰς στάσιν ἐμβάλλοντος ἢ ἄλλο τι ἀδικὸν πράττοντος; Οὐκ ἐγώ, ἔφη. Τὰ δὲ τῶν ἀδίκων ἀπέχεσθαι οὐ δίκαιον ἤγη; Δῆλος εἶ, ἔφη, ὦ Σώκρατες, καὶ νῦν διαφεύγειν ἐγχειρῶν τὸ ἀποδείκνυσθαι γνώμην, ὅτι νομίζεις τὸ δίκαιον· οὐ γὰρ ἢ πράττουσιν οἱ δίκαιοι, ἀλλ' ἢ

12 μὴ πράττουσι, ταῦτα λέγεις. Ἀλλ' ὦμην ἔγωγ', ἔφη ὁ
 Σωκράτης, τὸ μὴ θέλειν ἄδικεῖν ἱκανὸν δικαιοσύνης ἐπι-
 δειγμα εἶναι. εἰ δέ σοι μὴ δοκεῖ, σκέψαι, ἐὰν τόδε σοι
 μᾶλλον ἀρέσκη· φημι γὰρ ἐγὼ τὸ νόμιμόν δίκαιον εἶναι.
 Ἄρα τὸ αὐτὸ λέγεις, ὦ Σώκρατες, νόμιμόν τε καὶ δίκαιον
 13 εἶναι; Ἐγωγε, ἔφη. Οὐ γὰρ αἰσθάνομαι σου, ὅποσον
 νόμιμον ἢ ποῖον δίκαιον λέγεις. Νόμους δὲ πόλεως, ἔφη,
 γινώσκεις; Ἐγωγε, ἔφη. Καὶ τίνας τούτους νομίζεις;
 Ἄ οἱ πολῖται, ἔφη, συνθέμενοι ἃ τε δεῖ ποιεῖν καὶ ὧν
 ἀπέχεσθαι ἐγράψαντο. Οὐκοῦν, ἔφη, νόμιμος μὲν ἂν εἴη
 ὁ κατὰ ταῦτα πολιτενόμενος, ἄνομος δὲ ὁ ταῦτα παρα-
 βάλων; Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη. Οὐκοῦν καὶ δίκαια μὲν ἂν
 πράττοι ὁ τούτοις πειθόμενος, ἄδικα δ' ὁ τούτοις ἀπει-
 θῶν; Πάνυ μὲν οὖν. Οὐκοῦν ὁ μὲν τὰ δίκαια πράττων
 δίκαιος, ὁ δὲ τὰ ἄδικα ἄδικος; Πῶς γὰρ οὔ; Ὁ μὲν ἄρα
 14 νόμιμος δίκαιός ἐστιν, ὁ δὲ ἄνομος ἄδικος. καὶ ὁ Ἴππιτας,
 Νόμους δ', ἔφη, ὦ Σώκρατες, πῶς ἂν τις ἠγήσαιο σπου-
 δαῖον πράγμα εἶναι ἢ τὸ πείθεσθαι αὐτοῖς, οὓς γε πολ-
 λάκις αὐτοὶ οἱ θέμενοι ἀποδοκιμάσαντες μετατίθενται;
 Καὶ γὰρ πόλεμον, ἔφη ὁ Σωκράτης, πολλάκις ἀράμεναι
 αἱ πόλεις πάλιν εἰρήνην ποιοῦνται. Καὶ μάλα, ἔφη. Διά-
 φορον οὖν τι οἶε ποιεῖν, ἔφη, τοὺς τοῖς νόμοις πειθο-
 μένους φανλίζων, ὅτι καταλυθεῖεν ἂν οἱ νόμοι, ἢ εἰ τοὺς
 ἐν τοῖς πολέμοις εὐτακτοῦντας ψέγοις, ὅτι γένοιτ' ἂν
 εἰρήνη; ἢ καὶ τοὺς ἐν τοῖς πολέμοις ταῖς πατρίσι προθύ-
 15 μως βοηθοῦντας μέμψη; Μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ', ἔφη. Λυκοῦργον
 δὲ τὸν Λακεδαιμόνιον, ἔφη ὁ Σωκράτης, καταμεμάθηκας
 ὅτι οὐδὲν ἂν διάφορον τῶν ἄλλων πόλεων τὴν Σπάρτην
 ἐπότησεν, εἰ μὴ τὸ πείθεσθαι τοῖς νόμοις μάλιστα ἐνειρ-
 γάσατο αὐτῇ; τῶν δὲ ἀρχόντων ἐν ταῖς πόλεσιν οὐκ οἶσθα
 ὅτι οἵτινες ἂν τοῖς πολῖταις αἰτιώτατοι ὦσι τοῦ τοῖς
 νόμοις πείθεσθαι, οὗτοι ἄριστοί εἰσι καὶ πόλις, ἐν ἣ
 μάλιστα οἱ πολῖταις τοῖς νόμοις πείθονται, ἐν εἰρήνῃ τε
 16 ἄριστα διάγει καὶ ἐν πολέμῳ ἀνυπόστατός ἐστιν; ἀλλὰ
 μὴν καὶ ὁμόνοιά γε μέγιστόν τε ἀγαθὸν δοκεῖ ταῖς πόλεσιν
 εἶναι καὶ πλειστάκις ἐν αὐταῖς αἴ τε γερουσίαι καὶ οἱ
 ἄριστοι ἄνδρες παρακελεύονται τοῖς πολῖταις ὁμονοεῖν,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

τεθεικέναι τοὺς νόμους τούτους; Ἐγὼ μὲν, ἔφη, θεοὺς
 οἶμαι τοὺς νόμους τούτους τοῖς ἀνθρώποις θείναι· καὶ
 γὰρ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις πρῶτον νομίζεται θεοὺς
 20 σέβειν. Οὐκοῦν καὶ γονέας τιμᾶν πανταχοῦ νομίζεται;
 Καὶ τοῦτο, ἔφη. Οὐκοῦν καὶ μήτε γονέας παισὶ μίγνυσθαι
 μήτε παῖδας γονεῦσιν; Οὐκέτι μοι δοκεῖ, ἔφη, ὧ Σώκρα-
 τες, οὗτος θεοῦ νόμος εἶναι. Τί δὴ; ἔφη. Ὅτι, ἔφη, αἰσθά-
 21 νομαί τινας παραβαίνοντας αὐτόν. Καὶ γὰρ ἄλλα πολλά,
 ἔφη, παρανομοῦσιν· ἀλλὰ δίκην γέ τοι διδόασιν οἱ παρα-
 βαίνοντες τοὺς ὑπὸ τῶν θεῶν κειμένους νόμους, ἣν οὐδενὶ
 τρόπῳ δυνατὸν ἀνθρώπῳ διαφυγεῖν, ὥσπερ τοὺς ὑπὸ
 ἀνθρώπων κειμένους νόμους ἔνιοι παραβαίνοντες διαφεύ-
 γουσι τὸ δίκην διδόναι, οἱ μὲν λανθάνοντες, οἱ δὲ βιαζό-
 22 μενοι. Καὶ ποίαν, ἔφη, δίκην, ὧ Σώκρατες, οὐ δύνανται
 διαφεύγειν γονεῖς τε παισὶ καὶ παῖδες γονεῦσι μιγνύμενοι;
 Τὴν μεγίστην νῆ Δί', ἔφη· τί γὰρ ἂν μείζον πάθοιεν ἄν-
 23 θρωποι τεκνοποιούμενοι τοῦ κακῶς τεκνοποιεῖσθαι; Πῶς
 οὖν, ἔφη, κακῶς οὗτοι τεκνοποιοῦνται, οὓς γε οὐδὲν κω-
 λύει ἀγαθοὺς αὐτοὺς ὄντας ἐξ ἀγαθῶν παιδοποιεῖσθαι;
 Ὅτι νῆ Δί', ἔφη, οὐ μόνον ἀγαθοὺς δεῖ τοὺς ἐξ ἀλλήλων
 παιδοποιουμένους εἶναι, ἀλλὰ καὶ ἀκμάζοντας τοῖς σώ-
 μασιν· ἢ δοκεῖ σοι ὅμοια τὰ σπέρματα εἶναι τὰ τῶν ἀκμα-
 ζόντων τοῖς τῶν μήπω ἀκμαζόντων ἢ τῶν παρηκμακότων;
 Ἀλλὰ μὰ Δί', ἔφη, οὐκ εἰκὸς ὅμοια εἶναι. Πότερα οὖν,
 ἔφη, βελτίω; Δῆλον ὅτι, ἔφη, τὰ τῶν ἀκμαζόντων. Τὰ
 τῶν μὴ ἀκμαζόντων ἄρα οὐ σπουδαῖα; Οὐκ εἰκὸς μὰ Δί',
 ἔφη. Οὐκοῦν οὕτω γε οὐ δεῖ παιδοποιεῖσθαι; Οὐ γὰρ οὖν,
 ἔφη. Οὐκοῦν οἱ γε οὕτω παιδοποιούμενοι ὡς οὐ δεῖ παι-
 δοποιοῦνται; Ἐμοιγε δοκεῖ, ἔφη. Τίνες οὖν ἄλλοι, ἔφη,
 κακῶς ἂν παιδοποιοῖντο, εἴ γε μὴ οὗτοι; Ὁμογνωμονῶ
 24 σοι, ἔφη, καὶ τοῦτο. Τί δέ; τοὺς εὖ ποιοῦντας ἀντευερ-
 γετεῖν οὐ πανταχοῦ νόμιμόν ἐστι; Νόμιμον, ἔφη· παρα-
 βαίνεται δὲ καὶ τοῦτο. Οὐκοῦν καὶ οἱ τοῦτο παραβαίνον-
 τες δίκην διδόασιν φίλων μὲν ἀγαθῶν ἔρημοι γιγνόμενοι,
 τοὺς δὲ μισοῦντας ἑαυτοὺς ἀναγκάζόμενοι διώκειν· ἢ οὐχ
 οἱ μὲν εὖ ποιοῦντες τοὺς χρωμένους ἑαυτοῖς ἀγαθοὶ φίλοι
 εἰσὶν, οἱ δὲ μὴ ἀντευεργετοῦντες τοὺς τοιούτους διὰ μὲν

τὴν ἀχαριστίαν μισοῦνται ἐπ' αὐτῶν, διὰ δὲ τὸ μάλιστα λυσιτελεῖν τοῖς τοιούτοις χρῆσθαι τούτους μάλιστα διώκουσι; Νῆ τὸν Δί', ὧ Σώκρατες, ἔφη, θεοῖς ταῦτα πάντα ἔοικε· τὸ γὰρ τοὺς νόμους αὐτοὺς τοῖς παραβαίνουσι τὰς τιμωρίας ἔχειν βελτίονος ἢ κατ' ἄνθρωπον νομοθέτου δοκεῖ μοι εἶναι. Πότερον οὖν, ὧ Ἰππία, τοὺς θεοὺς ἢ γῆ 25 τὰ δίκαια νομοθετεῖν ἢ ἄλλα τῶν δικαίων; Οὐκ ἄλλα μὰ Δί', ἔφη· σχολῆ γὰρ ἂν ἄλλος γέ τις τὰ δίκαια νομοθετήσειεν εἰ μὴ θεός. Καὶ τοῖς θεοῖς ἄρα, ὧ Ἰππία, τὸ αὐτὸ δίκαιόν τε καὶ νόμιμον εἶναι ἀρέσκει.

Τοιαῦτα λέγων τε καὶ πράττων δικαιότερους ἐποίει τοὺς πλησιάζοντας.

Ὡς δὲ καὶ πρακτικότερους ἐποίει τοὺς συνόντας ἑαυτῷ, 5 νῦν αὖ τοῦτο λέξω. νομίζων γὰρ ἐγκράτειαν ὑπάρχειν ἀγαθὸν εἶναι τῷ μέλλοντι καλόν τι πράξειν πρῶτον μὲν αὐτὸς φανερός ἦν τοῖς συνοῖσιν ἡσκηκῶς αὐτὸν μάλιστα πάντων ἀνθρώπων, ἔπειτα διαλεγόμενος προειρέπετο πάντων μάλιστα τοὺς συνόντας πρὸς ἐγκράτειαν. αἰεὶ μὲν οὖν 2 περὶ τῶν πρὸς ἀρετὴν χρησίμων αὐτὸς τε διετέλει μεμνημένος καὶ τοὺς συνόντας πάντας ὑπομιμνήσκων· οἶδα δὲ ποτε αὐτὸν καὶ πρὸς Εὐθύδημον περὶ ἐγκρατείας τοιάδε διαλεχθέντα· Εἰπέ μοι, ἔφη, ὧ Εὐθύδημε, ἄρα καλὸν καὶ μεγαλεῖον νομίζεις εἶναι καὶ ἀνδρὶ καὶ πόλει κτῆμα ἐλευθερίαν; Ὡς οἶόν τέ γε μάλιστα, ἔφη. Ὅστις οὖν ἀρχεται 3 ὑπὸ τῶν διὰ τοῦ σώματος ἡδονῶν καὶ διὰ ταύτας μὴ δύναται πράττειν τὰ βέλτιστα, νομίζεις τοῦτον ἐλεύθερον εἶναι; Ἥκιστα, ἔφη. Ἴσως γὰρ ἐλευθέριον φαίνεται σοι τὸ πράττειν τὰ βέλτιστα, εἴτα τὸ ἔχειν τοὺς κωλύοντας τὰ τοιαῦτα ποιεῖν ἀνελεύθερον νομίζεις; Παντάπασί γ', ἔφη. Παντάπασιν ἄρα σοι δοκοῦσιν οἱ ἀκρατεῖς ἀνελεύ- 4 θεροι εἶναι; Νῆ τὸν Δί' εἰκότως. Πότερα δέ σοι δοκοῦσιν οἱ ἀκρατεῖς κωλύεσθαι μόνον τὰ κάλλιστα πράττειν ἢ καὶ ἀναγκάζεσθαι τὰ αἴσχιστα ποιεῖν; Οὐδὲν ἥττον ἔμοιγ', ἔφη, δοκοῦσι ταῦτα ἀναγκάζεσθαι ἢ ἐκεῖνα κωλύεσθαι. Ποίους δὲ τινας δεσπότας ἢ γῆ τοὺς τὰ μὲν ἄριστα κωλύ- 5 οντας, τὰ δὲ κάκιστα ἀναγκάζοντας; Ὡς δυνατὸν νῆ Δί', ἔφη, κακίστους. Δουλείαν δὲ ποίαν κακίστην νομίζεις

εἶναι; Ἐγὼ μὲν, ἔφη, τὴν παρὰ τοῖς κακίστοις δεσπόταις.
 Τὴν κακίστην ἄρα δουλείαν οἱ ἀκρατεῖς δουλεύουσιν;
 6 Ἐμοιγε δοκεῖ, ἔφη. Σοφίαν δὲ τὸ μέγιστον ἀγαθὸν οὐ
 δοκεῖ σοι ἀπειργουσα τῶν ἀνθρώπων ἢ ἀκρασία εἰς τῶν-
 ἀντίον αὐτοὺς ἐμβάλλειν; ἢ οὐ δοκεῖ σοι προσέχειν τε
 τοῖς ὠφελῶσι καὶ καταμανθάνειν αὐτὰ κωλύειν ἀφέλ-
 κουσα ἐπὶ τὰ ἡδέα καὶ πολλάκις αἰσθανομένους τῶν ἀγα-
 7 θῶν τε καὶ τῶν κακῶν ἐκπλήξασα ποιεῖν τὸ χεῖρον ἀντὶ
 τοῦ βελτιονος αἰρεῖσθαι; Ἰγνεται τοῦτ', ἔφη. Σωφρο-
 σύνης δέ, ὦ Εὐθύδημε, τίνι ἂν φαίημεν ἥττον ἢ τῷ
 ἀκρατεῖ προσήκειν; αὐτὰ γὰρ δήπου τὰ ἐναντία σωφρο-
 σύνης καὶ ἀκρασίας ἔργα ἐστίν. Ὁμολογῶ καὶ τοῦτο, ἔφη.
 Τοῦ δ' ἐπιμελεῖσθαι ὧν προσήκει οἷε τι κωλυτικώτερον
 εἶναι ἀκρασίας; Οὐκ οὐν ἔγωγ', ἔφη. Τοῦ δὲ ἀντὶ τῶν
 ὠφελούντων τὰ βλάπτοντα προαιρεῖσθαι ποιούντος καὶ
 τούτων μὲν ἐπιμελεῖσθαι, ἐκείνων δὲ ἀμελεῖν πείθοντος
 καὶ τοῖς σωφρονοῦσι τὰ ἐναντία ποιεῖν ἀναγκάζοντος οἷε
 8 τι ἀνθρώπῳ κάκιον εἶναι; Οὐδέν, ἔφη. Οὐκοῦν τὴν ἐγκρά-
 τειαν τῶν ἐναντίων ἢ τὴν ἀκρασίαν εἰκὸς τοῖς ἀνθρώποις
 αἰτίαν εἶναι; Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη. Οὐκοῦν καὶ τῶν ἐναν-
 9 τίων τὸ αἴτιον εἰκὸς ἄριστον εἶναι; Εἰκὸς γάρ, ἔφη.
 Ἐοικεν ἄρ', ἔφη, ὦ Εὐθύδημε, ἄριστον ἀνθρώπῳ ἐγκρά-
 τεια εἶναι; Εἰκότως γάρ, ἔφη, ὦ Σώκρατες. Ἐκεῖνο δέ,
 ὦ Εὐθύδημε, ἤδη πώποτε ἐνεθυμήθης; Ποῖον; ἔφη. Ὅτι
 καὶ ἐπὶ τὰ ἡδέα, ἐφ' ἅπερ μόνον δοκεῖ ἢ ἀκρασία τοὺς
 ἀνθρώπους ἄγειν, αὐτὴ μὲν οὐ δύναται ἄγειν, ἢ δ' ἐγκρά-
 10 τεια πάντων μάλιστα ἡδεσθαι ποιεῖ. Πῶς; ἔφη. Ὅσπερ
 ἢ μὲν ἀκρασία οὐκ ἔῶσα καρτερεῖν οὔτε λιμὸν οὔτε δίψαν
 οὔτε ἀφροδισίων ἐπιθυμίαν οὔτε ἀγρυπνίαν, δὲ ὧν μόνων
 ἔστιν ἡδέως μὲν φαγεῖν τε καὶ πιεῖν καὶ ἀφροδισιάσαι,
 ἡδέως δ' ἀναπαύσασθαι τε καὶ κοιμηθῆναι, καὶ περιμει-
 ναντας καὶ ἀνασχομένους, ἕως ἂν ταῦτα ὡς ἐνι ἡδίιστα
 γένηται, κωλύει τοῖς ἀναγκαιοτάτοις τε καὶ συνεχεστάτοις
 ἀξιολόγως ἡδεσθαι· ἢ δ' ἐγκράτεια μόνη ποιοῦσα καρ-
 τερεῖν τὰ εἰρημένα μόνη καὶ ἡδεσθαι ποιεῖ ἀξίως μνήμης
 ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις. Παντάπασιν, ἔφη, ἀληθῆ λέγεις.
 Ἄλλὰ μὴν τοῦ μαθεῖν τι καλὸν καὶ ἀγαθὸν καὶ τοῦ ἐπι-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

3 εἶσι, καθ' οὓς δεῖ τοὺς θεοὺς τιμᾶν. Οὐκοῦν ὁ τοὺς νόμους, τούτους εἰδὼς εἰδείη ἄν, ὡς δεῖ τοὺς θεοὺς τιμᾶν; Οἶμαι ἔγωγ', ἔφη. Ἄρ' οὖν ὁ εἰδὼς, ὡς δεῖ τοὺς θεοὺς τιμᾶν, οὐκ ἄλλως οἶεται δεῖν τοῦτο ποιεῖν ἢ ὡς οἶδεν; Οὐ γὰρ οὖν, ἔφη. Ἄλλως δέ τις θεοὺς τιμᾷ ἢ ὡς οἶεται δεῖν; 4 Οὐκ οἶμαι, ἔφη. Ὅ ἄρα τὰ περὶ τοὺς θεοὺς νόμιμα εἰδὼς νομίμως ἄν τοὺς θεοὺς τιμῆ; Πάνυ μὲν οὖν. Οὐκοῦν ὁ γε νομίμως τιμῶν ὡς δεῖ τιμᾷ; Πῶς γὰρ οὐ; Ὅ δέ γε ὡς δεῖ τιμῶν εὐσεβής ἐστι; Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη. Ὅ ἄρα τὰ περὶ τοὺς θεοὺς νόμιμα εἰδὼς ὀρθῶς ἄν ἡμῖν εὐσεβῆς ὠρισμένος εἴη; Ἐμοὶ γοῦν, ἔφη, δοκεῖ.

5 Ἀνθρώποις δὲ ἄρα ἔξεστιν ὄν ἄν τις τρόπον βούληται χρῆσθαι; Οὐκ ἄλλὰ καὶ περὶ τούτους ὁ εἰδὼς ἅ ἐστι νόμιμα, καθ' ἃ δεῖ πρὸς ἀλλήλους χρῆσθαι, νόμιμος ἄν εἴη. Οὐκοῦν οἱ κατὰ ταῦτα χρώμενοι ἀλλήλοις ὡς δεῖ χρώνται; Πῶς γὰρ οὐ; Οὐκοῦν οἱ γε ὡς δεῖ χρώμενοι καλῶς χρώνται; Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη. Οὐκοῦν οἱ γε τοῖς ἀνθρώποις καλῶς χρώμενοι καλῶς πράττουσι τὰνθρώπεια πράγματα; Εἰκός γ', ἔφη. Οὐκοῦν οἱ τοῖς νόμοις πειθόμενοι δίκαια οὗτοι ποιῶσι; Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη.

6 Δίκαια δέ, ἔφη, οἶσθα ὅποια καλεῖται; Ἄ οἱ νόμοι κελεύουσιν, ἔφη. Οἱ ἄρα ποιῶντες ἃ οἱ νόμοι κελεύουσι δίκαιά τε ποιῶσι καὶ ἃ δεῖ; Πῶς γὰρ οὐ; Οὐκοῦν οἱ γε τὰ δίκαια ποιῶντες δίκαιοί εἰσιν; Οἶμαι ἔγωγ', ἔφη. Οἶει οὖν τινὰς πείθεσθαι τοῖς νόμοις μὴ εἰδότας ἃ οἱ νόμοι κελεύουσιν; Οὐκ ἔγωγ', ἔφη. Εἰδότας δὲ ἃ δεῖ ποιεῖν οἶει τινὰς οἶεσθαι δεῖν μὴ ταῦτα ποιεῖν; Οὐκ οἶμαι, ἔφη. Οἶσθα δέ τινὰς ἄλλα ποιῶντας ἢ ἃ οἶονται δεῖν; Οὐκ ἔγωγ', ἔφη. Οἱ ἄρα τὰ περὶ ἀνθρώπους νόμιμα εἰδότες οὗτοι τὰ δίκαια ποιῶσι; Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη. Οὐκοῦν οἱ γε τὰ δίκαια ποιῶντες δίκαιοί εἰσι; Τίνες γὰρ ἄλλοι; ἔφη. Ὅρθῶς ἄν ποτε ἄρα ὀριζοίμεθα ὀριζόμενοι δικαίους εἶναι τοὺς εἰδότας τὰ περὶ ἀνθρώπους νόμιμα; Ἐμοιγε δοκεῖ, ἔφη.

7 Σοφίαν δὲ τί ἄν φήσαιμεν εἶναι; εἰπέ μοι, πότερά σοι δοκοῦσιν οἱ σοφοὶ ἃ ἐπίστανται, ταῦτα σοφοὶ εἶναι ἢ εἰσὶ τινες ἃ μὴ ἐπίστανται σοφοί; Ἄ ἐπίστανται δῆλον ὅτι, ἔφη. πῶς γὰρ ἄν τις ἅ γε μὴ ἐπίσταιτο, ταῦτα σοφὸς εἴη; Ἄρ' οὖν οἱ σοφοὶ ἐπιστήμη σοφοὶ εἰσι; Τίνι γὰρ ἄν, ἔφη, ἄλλω τις εἴη σοφὸς εἴ γε μὴ ἐπιστήμη; Ἄλλο δέ τι

σοφίαν οἶε εἶναι ἢ ᾧ σοφοί εἰσιν; Οὐκ ἔγωγε. Ἐπιστήμη ἄρα σοφία ἐστίν; Ἐμοιγε δοκεῖ. Ἄρ' οὖν δοκεῖ σοι ἀνθρώπῳ δυνατόν εἶναι τὰ ὄντα πάντα ἐπίστασθαι; Οὐδὲ μὰ Δί' ἔμοιγε πολλοστὸν μέρος αὐτῶν. Πάντα μὲν ἄρα σοφὸν οὐχ οἷόν τε ἀνθρώπῳ εἶναι; Μὰ Δί' οὐ δῆτα, ἔφη. Ὁ ἄρα ἐπίσταται ἕκαστος, τοῦτο καὶ σοφός ἐστιν; Ἐμοιγε δοκεῖ.

Ἄρ' οὖν, ᾧ Εὐθύδημε, καὶ τὰγαθὸν οὕτω ζητητέον ἔστι; Πῶς; ἔφη. Δοκεῖ σοι τὸ αὐτὸ πᾶσιν ὠφέλιμον εἶναι; Οὐκ ἔμοιγε. Τί δέ; τὸ ἄλλῳ ὠφέλιμον οὐ δοκεῖ σοι ἐνίοτε ἄλλῳ βλαβερόν εἶναι; Καὶ μάλα, ἔφη. Ἄλλο δ' ἂν τι φαίης ἀγαθὸν εἶναι ἢ τὸ ὠφέλιμον; Οὐκ ἔγωγ', ἔφη. Τὸ ἄρα ὠφέλιμον ἀγαθόν ἐστιν ὅτι ἂν ὠφέλιμον ἦ; Δοκεῖ μοι, ἔφη.

Τὸ δὲ καλὸν ἔχοιμεν ἂν πως ἄλλως εἰπεῖν ἢ ὀνομάζεις καλὸν ἢ σῶμα ἢ σκεῦος ἢ ἄλλ' ὀτιοῦν, ὃ οἴσθαι πρὸς πάντα καλὸν ὄν; Μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ', ἔφη. Ἄρ' οὖν πρὸς ὃ ἂν ἕκαστον χρήσιμον ἦ, πρὸς τοῦτο ἕκάστῳ καλῶς ἔχει χρῆσθαι; Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη. Καλὸν δὲ πρὸς ἄλλο τι ἐστὶν ἕκαστον ἢ πρὸς ὃ ἕκάστῳ καλῶς ἔχει χρῆσθαι; Οὐδὲ πρὸς ἕν ἄλλο, ἔφη. Τὸ χρήσιμον ἄρα καλὸν ἐστὶ πρὸς ὃ ἂν ἦ χρήσιμον; Ἐμοιγε δοκεῖ, ἔφη.

Ἀνδρείαν δέ, ᾧ Εὐθύδημε, ἄρα τῶν καλῶν νομίζεις εἶναι; Κάλλιστον μὲν οὖν ἔγωγ', ἔφη. Χρήσιμον ἄρα οὐ πρὸς τὰ ἐλάχιστα νομίζεις τὴν ἀνδρείαν; Νῆ Δί', ἔφη, πρὸς τὰ μέγιστα μὲν οὖν. Ἄρ' οὖν δοκεῖ σοι πρὸς τὰ δεινὰ τε καὶ ἐπικίνδυνα χρήσιμον εἶναι τὸ ἀγνοεῖν αὐτά; Ἡμιστά γ', ἔφη. Οἱ ἄρα μὴ φοβούμενοι τὰ τοιαῦτα διὰ τὸ μὴ εἰδέναι, τί ἐστίν, οὐκ ἀνδρεῖοί εἰσι; Νῆ Δί', ἔφη. πολλοὶ γὰρ ἂν οὕτω γε τῶν τε μαινομένων καὶ τῶν δειλῶν ἀνδρεῖοι εἴεν. Τί δὲ οἱ καὶ τὰ μὴ δεινὰ δεδοικότες; Ἐτι γε νῆ Δία, ἔφη, ἦττον. Ἄρ' οὖν τοὺς μὲν ἀγαθοὺς πρὸς τὰ δεινὰ καὶ ἐπικίνδυνα ὄντας ἀνδρείους ἡγῆ εἶναι, τοὺς δὲ κακοὺς δειλοὺς; Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη. Ἀγαθοὺς δὲ πρὸς τὰ τοιαῦτα νομίζεις ἄλλους τινὰς ἢ τοὺς δυναμένους αὐτοῖς καλῶς χρῆσθαι; Οὐκ ἀλλὰ τούτους, ἔφη. Κακοὺς δὲ ἄρα τοὺς οἷους τούτοις κακῶς χρῆσθαι; Τίνας γὰρ ἄλλους; ἔφη. Ἄρ' οὖν ἕκαστοι χρωῖνται ὡς οἴονται δεῖν; Πῶς γὰρ ἄλλως; ἔφη. Ἄρ' οὖν οἱ μὴ δυνάμενοι καλῶς χρῆσθαι ἴσασιν, ὡς δεῖ χρῆσθαι; Οὐ δῆπου γε,

ἔφη. Οἱ ἄρα εἰδότες, ὡς δεῖ χρῆσθαι, οὕτοι καὶ δύνανται; Μόνοι γ', ἔφη. Τί δὲ οἱ μὴ διημαρτηκότες, ἄρα κακῶς χρώνται τοῖς τοιούτοις; Οὐκ οἶμαι, ἔφη. Οἱ ἄρα κακῶς χρώμενοι διημαρτήκασιν; Εἰκός γ', ἔφη. Οἱ μὲν ἄρα ἐπιστάμενοι τοῖς δεινοῖς τε καὶ ἐπικινδύνοις καλῶς χρῆσθαι ἀνδρεῖαί εἰσιν, οἱ δὲ διαμαρτάνοντες τούτου δειλοί; Ἐμοιγε δοκοῦσιν, ἔφη.

12 Βασιλείαν δὲ καὶ τυραννίδα ἀρχὰς μὲν ἀμφοτέρως ἡγεῖτο εἶναι, διαφέρειν δὲ ἀλλήλων ἐνόμιζε. τὴν μὲν γὰρ ἐκόντων τε τῶν ἀνθρώπων καὶ κατὰ νόμους τῶν πόλεων ἀρχὴν βασιλείαν ἡγεῖτο, τὴν δὲ ἐκόντων τε καὶ μὴ κατὰ νόμους, ἀλλ' ὅπως ὁ ἀρχῶν βούλοιο, τυραννίδα. καὶ ὅπου μὲν ἐκ τῶν τὰ νόμιμα ἐπιτελούντων αἱ ἀρχαὶ καθίστανται, ταύτην μὲν τὴν πολιτείαν ἀριστοκρατίαν ἐνόμιζεν εἶναι, ὅπου δ' ἐκ τιμημάτων, πλουτοκρατίαν, ὅπου δ' ἐκ πάντων, δημοκρατίαν.

13 Εἰ δέ τις αὐτῷ περὶ τοῦ ἀντιλέγοι μηδὲν ἔχων σαφὲς λέγειν, ἀλλ' ἄνευ ἀποδείξεως ἦτοι σοφώτερον φάσκων εἶναι ὃν αὐτὸς λέγοι ἢ πολιτικώτερον ἢ ἀνδρειότερον ἢ ἄλλο τι τῶν τοιούτων, ἐπὶ τὴν ὑπόθεσιν ἐπανῆγεν ἂν πάντα τὸν
14 λόγον ὧδέ πως· Φῆς σὺ ἀμείνω πολίτην εἶναι ὃν σὺ ἐπαινεῖς ἢ ὃν ἐγώ; Φημί γὰρ οὖν. Τί οὖν οὐκ ἐκεῖνο πρῶτον ἐπεσκεψάμεθα, τί ἐστὶν ἔργον ἀγαθοῦ πολίτου; Ποιῶμεν τοῦτο. Οὐκοῦν ἐν μὲν χρημάτων διοικήσει κρατοῖη ἂν ὁ χρήμασιν εὐπορωτέραν τὴν πόλιν ποιῶν; Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη. Ἐν δέ γε πολέμῳ ὁ καθυπερτέραν τῶν ἀντιπάλων; Πῶς γὰρ οὐ; Ἐν δὲ πρεσβείᾳ ἄρ' ὅς ἂν φίλους ἀντὶ πολεμίων παρασκευάζῃ; Εἰκός γε. Οὐκοῦν καὶ ἐν δημηγορίᾳ ὁ στάσεις τε παύων καὶ ὁμόνοιαν ἐμποιῶν; Ἐμοιγε δοκεῖ οὕτω δὲ τῶν λόγων ἐπαναγομένων καὶ τοῖς ἀντιλέγουσιν
15 αὐτοῖς φανερόν ἐγίγνετο τ' ἀληθές. ὅποτε δὲ αὐτὸς τι τῷ λόγῳ διεξίει, διὰ τῶν μάλιστα ὁμολογουμένων ἐπορεύετο, νομίζων ταύτην ἀσφάλειαν εἶναι λόγου. τοιγαροῦν πολὺ μάλιστα ὧν ἐγὼ οἶδα, ὅτε λέγοι, τοὺς ἀκούοντας ὁμολογούντας παρεῖχε. ἔφη δὲ καὶ Ὅμηρον τῷ Ὀδυσσεῖ ἀναθεῖναι τὸ ἀσφαλῆ ῥήτορα εἶναι, ὡς ἱκανὸν αὐτὸν ὄντα διὰ τῶν δοκούντων τοῖς ἀνθρώποις ἄγειν τοὺς λόγους.

7 Ὅτι μὲν οὖν ἀπλῶς τὴν ἑαυτοῦ γνώμην ἀπεφαίνετο Σωκράτης πρὸς τοὺς ὁμιλοῦντας αὐτῷ, δοκεῖ μοι δῆλον ἐκ τῶν εἰρημένων εἶναι· ὅτι δὲ καὶ αὐτάρχεις ἐν ταῖς

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Ἀναξαγόρας παρεφρόνησεν ὁ μέγιστον φρονήσας ἐπὶ τῷ
 7 τὰς τῶν θεῶν μηχανὰς ἐξηγεῖσθαι. ἐκεῖνος γὰρ λέγων
 μὲν τὸ αὐτὸ εἶναι πῦρ τε καὶ ἥλιον ἠγνόει, ὅτι τὸ μὲν
 πῦρ οἱ ἄνθρωποι ῥαδίως καθορῶσιν, εἰς δὲ τὸν ἥλιον οὐ
 δύνανται ἀντιβλέπειν καὶ ὑπὸ μὲν τοῦ ἡλίου καταλαμπό-
 8 μενοι τὰ χρώματα μελάντερα ἔχουσιν, ὑπὸ δὲ τοῦ πυρὸς
 οὐκ ἠγνόει δὲ καὶ ὅτι τῶν ἐκ τῆς γῆς φυομένων ἄνευ μὲν
 ἡλίου αὐγῆς οὐδὲν δύναται καλῶς αὔξασθαι, ὑπὸ δὲ τοῦ
 πυρὸς θερμαινόμενα πάντα ἀπόλλυται· φάσκων δὲ τὸν
 ἥλιον λίθον διάπυρον εἶναι καὶ τοῦτο ἠγνόει, ὅτι λίθος
 μὲν ἐν πυρὶ ὧν οὔτε λάμπει οὔτε πολὺν χρόνον ἀντέχει,
 ὁ δὲ ἥλιος τὸν πάντα χρόνον πάντων λαμπρότατος ὧν δια-
 9 μένει. ἐκέλευε δὲ καὶ λογισμοὺς μανθάνειν· καὶ τούτων δὲ
 ὁμοίως τοῖς ἄλλοις ἐκέλευε φυλάττεσθαι τὴν μάταιον
 πραγματείαν, μέχρι δὲ τοῦ ὠφελίμου πάντα καὶ αὐτὸς
 10 συνεσκόπει καὶ συνδιεξήει τοῖς συνοῦσι. προέτρεπε δὲ
 σφόδρα καὶ ὑγείας ἐπιμελεῖσθαι τοὺς συνόντας παρά τε
 τῶν εἰδότεων μανθάνοντας ὅποσα ἐνδέχοιτο καὶ ἑαυτῷ
 ἕκαστον προσέχοντα διὰ παντὸς τοῦ βίου, τί βρῶμα ἢ τί
 πῶμα ἢ ποῖος πόνος συμφέροι αὐτῷ καὶ πῶς τούτοις
 χρώμενος ὑγιεινότατ' ἂν διάγοι. τοῦ γὰρ οὕτω προσέχον-
 τος ἑαυτῷ ἔργον ἔφη εἶναι εὐρεῖν ἰατρὸν τὰ πρὸς ὑγίειαν
 συμφέροντα αὐτῷ μᾶλλον διαγιγνώσκοντα.

10 Εἰ δέ τις μᾶλλον ἢ κατὰ τὴν ἀνθρωπίνην σοφίαν ὠφε-
 λεῖσθαι βούλοιο, συνεβούλευε μαντικῆς ἐπιμελεῖσθαι
 τὸν γὰρ εἰδότα, δι' ὧν οἱ θεοὶ τοῖς ἀνθρώποις περὶ τῶν
 πραγμάτων σημαίνουσιν, οὐδέποτ' ἔρημον ἔφη γίνεσθαι
 συμβουλῆς θεῶν.

8 Εἰ δέ τις, ὅτι φάσκοντος αὐτοῦ τὸ δαιμόνιον ἑαυτῷ
 προσημαίνειν ἅ τε δέοι καὶ ἅ μὴ δέοι ποιεῖν ὑπὸ τῶν δικα-
 σטיῶν κατεγνώσθη θάνατος, οἶεται αὐτὸν ἐλέγχεσθαι περὶ
 τοῦ δαιμονίου ψευδόμενον, ἐννοησάτω πρῶτον μὲν, ὅτι
 οὕτως ἤδη τότε πόρρω τῆς ἡλικίας ἦν, ὥστ' εἰ καὶ μὴ τότε,
 οὐκ ἂν πολλῷ ὕστερον τελευτῆσαι τὸν βίον· εἶτα ὅτι τὸ μὲν
 ἀχθεινότατον τοῦ βίου καὶ ἐν ᾧ πάντες τὴν διάνοιαν μει-
 οῦνται ἀπέλιπεν, ἀντὶ δὲ τούτου τῆς ψυχῆς τὴν ῥώμην ἐπι-
 δειξάμενος εὐκλείαν προσεκτέησατο τὴν τε δίκην πάντων
 ἀνθρώπων ἀληθέστατα καὶ ἐλευθεριώτατα καὶ δικαιοτάτα
 εἰπὼν καὶ τὴν κατάγνωσιν τοῦ θανάτου πρῶτατα καὶ
 2 ἀνδρωδέστατα ἐνεγκίων. ὁμολογεῖται γὰρ οὐδένα πω τῶν

μνημονευομένων ἀνθρώπων κάλλιον θάνατον ἐνεγκεῖν. ἀνάγκη μὲν γὰρ ἐγένετο αὐτῷ μετὰ τὴν κρίσιν τριάκοντα ἡμέρας βιώσασθαι διὰ τὸ Δῆλια μὲν ἐκείνου τοῦ μηνὸς εἶναι, τὸν δὲ νόμον μηδένα ἔαν δημοσίᾳ ἀποθνήσκῃ, ἕως ἂν ἡ θεωρία ἐκ Δήλου ἐπανέλθῃ, καὶ τὸν χρόνον τοῦτον ἅπασιν τοῖς συνήθεσι φανερὸς ἐγένετο οὐδὲν ἄλλοιότερον διαβίου ἢ τὸν ἔμπροσθεν χρόνον· καίτοι τὸν ἔμπροσθεν γε πάντων ἀνθρώπων μάλιστα ἐθαυμάζετο ἐπὶ τῷ εὐθύμως τε καὶ εὐκόλως ζῆν. [καὶ πῶς ἂν τις κάλλιον ἢ οὕτως ἀποθάνοι; ἢ ποῖος ἂν εἴη θάνατος καλλίων ἢ ὃν κάλλιστά τις ἀποθάνοι; ποῖος δ' ἂν γένοιτο θάνατος εὐδαιμονέστερος τοῦ καλλίστου; ἢ ποῖος θεοφιλέστερος τοῦ εὐδαιμονεστάτου;] Λέξω δὲ καὶ ἃ Ἐρμούγενοιο τοῦ Ἰππονίκου ἤκουσα περὶ αὐτοῦ. ἔφη γάρ, ἤδη Μελήτου γεγραμμένου αὐτὸν τὴν γραφὴν, αὐτὸς ἀκούων αὐτοῦ πάντα μᾶλλον ἢ περὶ τῆς δίκης διαλεγομένου λέγειν αὐτῷ, ὡς χρὴ σκοπεῖν, ὅτι ἀπολογήσεται. τὸν δὲ τὸ μὲν πρῶτον εἶπεῖν· Οὐ γὰρ δοκῶ σοι τοῦτο μελετῶν διαβεβιωκέναι; ἐπεὶ δὲ αὐτὸν ἤρειο, ὅπως, εἶπεῖν αὐτόν, ὅτι οὐδὲν ἄλλο ποιῶν διαγεγένηται ἢ διασκοπῶν μὲν τὰ τε δίκαια καὶ τὰ ἀδίκαια, πράττων δὲ τὰ δίκαια καὶ τῶν ἀδίκων ἀπεχόμενος, ἢνπερ νομίζοι κάλλιστην μελέτην ἀπολογίας εἶναι. αὐτὸς δὲ πάλιν εἶπεῖν· Οὐχ ὄρα, ὦ Σώκρατες, ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι δικασταὶ πολλοὺς μὲν ἤδη μηδὲν ἀδικοῦντας λόγῳ παραχθέντες ἀπέκτειναν, πολλοὺς δὲ ἀδικοῦντας ἀπέλωσαν; Ἀλλὰ νῆ τὸν Δία, φάναι αὐτόν, ὦ Ἐρμόγενοιο, ἤδη μου ἐπιχειροῦντος φροντίσαι τῆς πρὸς τοὺς δικαστὰς ἀπολογίας ἠναντιώθη τὸ δαιμόνιον. καὶ αὐτὸς εἶπεῖν· Θαυμαστὰ λέγεις. τὸν δέ, θαυμάζεις, φάναι, εἰ τῷ θεῷ δοκεῖ βέλτιον εἶναι ἐμὲ τελευτᾶν τὸν βίον ἤδη; οὐκ οἶσθ', ὅτι μέχρι μὲν τοῦδε τοῦ χρόνου ἐγὼ οὐδενὶ ἀνθρώπων ὑφείμην ἂν οὔτε βέλτιον οὔθ' ἥδιον ἐμοῦ βεβιωκέναι; ἄριστα μὲν γὰρ οἶμαι ζῆν τοὺς ἄριστα ἐπιμελομένους τοῦ ὡς βελτίστους γίνεσθαι, ἥδιστα δὲ τοὺς μάλιστα αἰσθανομένους, ὅτι βελτίους γίνονται. ἃ ἐγὼ μέχρι τοῦδε τοῦ χρόνου ἠσθάνομην ἐμαυτῷ συμβαίνοντά καὶ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις ἐντυγχάνων καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους παραθεωρῶν ἐμαυτὸν οὕτω διατετέλεκα περὶ ἐμαυτοῦ γιγνώσκων· καὶ οὐ μόνον ἐγώ, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐμοὶ φίλοι οὕτως ἔχοντες περὶ ἐμοῦ διατελοῦσιν, οὐ διὰ τὸ φιλεῖν ἐμέ, καὶ γὰρ οἱ τοὺς ἄλλους φιλοῦντες οὕτως ἂν εἶχον

πρὸς τοὺς ἑαυτῶν φίλους, ἀλλὰ διόπερ καὶ αὐτοὶ ἂν οἶον-
 8 ται ἔμοι συνόντες βέλτιστοι γίνεσθαι. εἰ δὲ βιώσομαι
 πλείω χρόνον, ἴσως ἀναγκαῖον ἔσται τὰ τοῦ γήρως ἐπιτε-
 λείσθαι καὶ ὄραν τε καὶ ἀκούειν ἥττον καὶ διανοεῖσθαι
 χεῖρον καὶ δυσμαθέστερον ἀποβαίνειν καὶ ἐπιλησμονέ-
 στερον καὶ ὦν πρότερον βελτίων ἦν, τούτων χείρω γίνε-
 σθαι. ἀλλὰ μὴν ταῦτά γε μὴ αἰσθανομένῳ μὲν ἀβίωτος
 ἂν εἶη ὁ βίος, αἰσθανόμενον δὲ πῶς οὐκ ἀνάγκη χεῖρόν
 9 τε καὶ ἀηδέστερον ζῆν; ἀλλὰ μὴν εἴ γε ἀδίκως ἀποθα-
 νοῦμαι, τοῖς μὲν ἀδίκως ἐμὲ ἀποκτείνασιν αἰσχροὺν ἂν εἶη
 τοῦτο· [εἰ γὰρ τὸ ἀδικεῖν αἰσχρὸν ἔστι, πῶς οὐκ αἰσχρὸν
 καὶ τὸ ἀδίκως ὀτιοῦν ποιεῖν;] ἔμοι δὲ τί αἰσχρὸν τὸ
 ἑτέρους μὴ δύνασθαι περὶ ἐμοῦ τὰ δίκαια μήτε γνῶναι
 10 μήτε ποιῆσαι; ὄρω δ' ἔγωγε καὶ τὴν δόξαν τῶν προγεγο-
 νότων ἀνθρώπων ἐν τοῖς ἐπιγιγνομένοις οὐχ ὁμοίαν κατα-
 λειπομένην τῶν τε ἀδικησάντων καὶ τῶν ἀδικηθέντων.
 οἶδα δέ, ὅτι καὶ ἐγὼ ἐπιμελείας τεύξομαι ὑπ' ἀνθρώπων,
 καὶ ἐὰν νῦν ἀποθάνω, οὐχ ὁμοίως τοῖς ἐμὲ ἀποκτείνασιν·
 οἶδα γὰρ αἰεὶ μαρτυρήσεσθαι μοι, ὅτι ἐγὼ ἠδίκησα μὲν
 οὐδένα πώποτε ἀνθρώπων οὐδὲ χείρω ἐποίησα, βελτίους
 δὲ ποιεῖν ἐπειρώμην αἰεὶ τοὺς ἔμοι συνόντας. τοιαῦτα μὲν
 11 πρὸς Ἑρμογένην τε διελέχθη καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους. τῶν
 δὲ Σωκράτην γινωσκόντων οἶος ἦν οἱ ἀρετῆς ἐφιέμενοι
 πάντες ἔτι καὶ νῦν διατελοῦσι πάντων μάλιστα ποθοῦντες
 ἐκεῖνον, ὡς ὠφελιμώτατον ὄντα πρὸς ἀρετῆς ἐπιμέλειαν.
 ἔμοι μὲν δὴ τοιοῦτος ὦν, οἶον ἐγὼ διήγημαι, εὐσεβῆς μὲν
 οὕτως, ὥστε μηδὲν ἄνευ τῆς τῶν θεῶν γνώμης ποιεῖν,
 δίκαιος δέ, ὥστε βλάπτειν μὲν μηδὲ μικρὸν μηδένα, ὠφε-
 λεῖν δὲ τὰ μέγιστα τοὺς χρωμένους αὐτῷ, ἐγκρατῆς δέ,
 ὥστε μηδέποτε προαιρεῖσθαι τὸ ἥδιον ἀντὶ τοῦ βελτίονος,
 φρόνιμος δέ, ὥστε μὴ διαμαρτάνειν κρίνων τὰ βελτίω καὶ
 τὰ χείρω μηδὲ ἄλλου προσδεῖσθαι, ἀλλ' αὐτάρκης εἶναι
 πρὸς τὴν τούτων γνῶσιν, ἱκανὸς δὲ καὶ λόγῳ εἰπεῖν τε
 καὶ διορίσασθαι τὰ τοιαῦτα, ἱκανὸς δὲ καὶ ἄλλους δοκι-
 μάσαι τε καὶ ἁμαρτάνοντας ἐλέγξαι καὶ προτρέψασθαι
 ἐπ' ἀρετὴν καὶ καλοκάγαθίαν, ἐδόκει τοιοῦτος εἶναι, οἶος
 ἂν εἶη ἀριστὸς τε ἀνὴρ καὶ εὐδαιμονέστατος. εἰ δέ τω μὴ
 ἀρέσκει ταῦτα, παραβάλλων τὸ ἄλλων ἦθος πρὸς ταῦτα
 οὕτω κρινέτω.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

PRAEFATIO.

Duo sunt apud Gailium 7, 628. codices Vaticani Parisios olim translati: 1335 (B) et 1950 (A), hic bombycinus, formae quartae, priore melior. Descripsit Gailius 7, 2, 74. Ad hos codices proxime accedit editio I. Reuchlini Phorcensis, Hagenoae 1520, et princeps et praestantissima. Insunt etiam Agesilaus et Hiero. In Ambrosiana liber manuscriptus est D.102. Sup., chartaceus, seculi 15, qui praeter alia conversam a Leonardo Aretino Apologiam Socratis continet; in bibliotheca quam nationalem vocant Madritensi interpretatio latina membranacea seculi 13; in bibliotheca gymnasii Suidnicensis Apologia in latinum conversa per Leonardum Aretinum, in codice papyraceo 2.

Continetur Apologia in Commentariorum editionibus supra commemoratis Schneideri, Bornemanni utraque, Monacensi, Dindorfii Oxoniensi eiusdemque Scriptorum minorum editionibus Lipsiensibus 1824, 1850, 1863. Neque deest in Zeunii, Weiskii, Bachii editionibus. Peculiares hae sunt: Socratis Apologia a Xenophonte vulgo abiudicata: vindicavit, recensuit et interpretatus est Fr. Aug. Bornemann, Lips. 1824; Xénophon, Apologie de Socrate: avec des notes inédites de P. L. Courier et des remarques explicatives par L. de Sinner, Paris 1842. Antea Fr. Thurot una cum Platonica hanc Apologiam ediderat Paris. 1806.

Libelli huc pertinent: Caspers, Comm. de Apologia Socratis Xenophonti abiudicanda, Richlinghusii 1836; Iac. Geel, De Xenophontis Apologia Socratis ac postremo capite Memorabilium comm. Lugd. B. 1836; Ioh. Mich. Heinze, Vindicatae Apologiae Socratis Xenophontae,

Wimar. 1776. (repetitae in appendice interpretationis Commentariorum et Apologiae germanicae, Wimar. 1784. p. 403 sqq.); Arnold. Hug, Die Unächtheit der dem Xenophon zugeschriebenen Apologie des Sokrates in Hermannii Koechly libro Akad. Vorträge u. Reden 1., Turic. 1859, p. 430—439; Georg. Henr. Martini, Coniecturae in aliquem Xen. locum (Apol. 4.), Anna-berg. 1763; Leon. Schmitz, On the Apology of Socrates, commonly attributed to Xenophon, Class. Mus. 5, 222—229.

Apologiam Socratis Xenophonteam a veteribus veram habitam post Henr. Stephanum, Seb. Castalium, Io. Leunclavium, Frid. Sylburgium, Io. Matth. Gesnerum, Io. Aug. Ernestium primus Lud. Caspar Valckenarius ad Comm. 1, 1. 3, 9. tam capitali ingenio prorsus indignam iudicavit eumque secuti plerique Xenophontis esse negaverunt. Praecipuus libelli defensor est Fr. Aug. Bornemannus, qui in editione singulari p. 20—29. hanc habet disputationem: Apologia Xenophonti adiudicatur. Praemissis externis quae vocat argumentis e veterum scriptorum, veluti Athenaei, Diogenis Laertii, Stobaei, et librorum tum scriptorum tum editorum testimonio petit magis quae fidei libelli opposita sunt vera esse negat quam auctoritatem eius certa quadam ratione stabilit. Neque enim Platonicae Apologiae oppositionem neque singulorum locorum vituperationem neque institutam cum capite ultimo Commentariorum comparisonem fidei Xenophontae Apologiae nocere demonstrat. Ante Bornemannum defensores fuerunt I. M. Heinzus, B. Weiskius, I. C. Zeunius, Tib. Hemsterhusius, qui

ad Lucian. D. M. 21, 1. hanc Apologiam elegantissimam nominat defensionem. Cobeto Var. Lectt. 379. suavissimum scriptum videtur esse. Post Bornemannum pauci fuerunt qui eius vestigia sequerentur: Vir doctus Lipsiens. 1826. 269, 2151sq., I. Geelius, qui contra Valckenarium et Schneiderum pugnans cum Bornemannum facit, Chr. Eb. Finckhii interpres vernaculus, I. D. de Hoëvell De Xenophontis philosophia (Groning. 1840) 1, 31 sq., L. de Sinner, qui in editione sua et sententias et verba Geelii repetiit, C. Kunzius in comm. Sokrates nach Xenophons Darstellung, Troppav. 1862, p. 35. Magnus vero adversariorum numerus. Sunt insignia nomina: Heumannus apud Harlesium in Fabr. Bibl. gr., Wytttenbachius Plat. Phaedon. 234, Schneiderus, Boeckhii De similtate Xen. et Plat. 7, Oec. publ. Ath. 1, 159, Fr. Thierschius Ephem. litt. Vindob. 1818. 3, 91, F. A. Wolfius Schol. 1, 337. 340. 2, 296. Guertl., v. Arnoldt. 2, 182, G. Bernhardt Synt. 23, F. Delbrueckius, qui mutata sententia, quam in libro Socratis nomine inscripto 81. proposuerat, in altero Xenophontis nomine edito 141 sq. ad Valckenarii et Schneideri iudicium accessit, A. Westermannus Hist. eloq. gr. 1, 134, qui Apologiam e scholarum rhetoricarum consuetudine accusationem et defensionem Socratis exercendi repetit, F. Rankius De vit. Xen. 6, L. Dindorfius, Is. Vullerus Diatr. in Socratis *ἔπαγωγὴν* 126, cui Apologia et Xenophontis et Socratis nomine indigna videtur, G. Stallbaumius Praef. ad Plat. Apol., contra quem disputans Cyprianus De Hellenicis 97. Apologiam quoque excerptioem quandam ex Historiae graecae magno opere factam et incorruptum quidem fragmentum eius esse demonstrare conatur, quique deinde nominabuntur. Sunt enim tres viri, qui singulari opera Apologiae fidem aggressi sunt. Primus est Caspersius, qui et veterum testimonia infringere instituit, quod quidem quo modo aggrediatur, inde

cognoscas, quod Athenaei auctoritatem haud ita magni aestimandam dicit esse, quia alios quoque libros, veluti De vectigalibus et De re equestri, Xenophonti tribuat, et instituta Apologiae cum Commentariorum capite ultimo comparatione inde illi fidem omnem eripuit, disputationem bene inchoavit, non perfecit. Alter est Leonardus Schmitzius, qui satis scienter de Apologiae natura et indole iudicavit. Magniloquentiam, cuius scriptor faciat mentionem et exempla praebet, prorsus novum quiddam esse demonstrat in natura et moribus Socratis, in Commentariis Xenophontis et in scriptis Platonis inauditum vel ab his certe diversum, in elocutione fere non cognosci dicit imitatore nisi in rhetorica quadam superlacione vel traiectione. Disputationis summam Dindorfius in ed. Oxon. XVI sqq. repetiit. Tertius est Arnoldus Hugius, qui Apologia maximeque narratione Hermogenis de habito cum Socrate colloquio cum ultimo Commentariorum capite accurate composita, si illa a Xenophonte scripta sit, consentaneum esse demonstrat eam ante Commentarios scriptam esse, quum non credibile sit totum librum ex alio excerptum esse ab auctore et editum; quum vero neque credendus Xenophon sit post acceptum de morte praeceptoris nuntium primo doloris et irae impetu hanc Apologiam scripsisse, postea vero otium nactus copiosiore Commentariorum librum composuisse neque defensionis in iudicio causa libellum conscripsisse, si quidem una sectio 22. utrique rationi adversetur, denique initium aliud scribendi consilium aperiat, nihil apparere dicit Apologiam esse quam supplementum eorum, quae ab aliis ad defendendum Socratem scripta sint: quae sect. 31. de Anyti filio legantur, aliquanto post Socratis obitum libellum scriptum ostendere; videri scriptorem eius plurima e Commentariis, nonnulla e Platonis Apologia, alia ex aliis fontibus nunc non amplius cognitae hausisse,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ANNOTATIO CRITICA.

1. οὐν om. B. || τὸν θάνατον Schaeef. Cf. 9. || 2. ἐτ. ὧν αὐτῶ ἐξ. Krueg. Dionys. 238. || πρέπουσαν marg. B. || 3. ὅ τι καὶ Schn. Cob. V. L. 39. R. B. Hirschig. Philol. 5, 299. || ἐπεὶ Dindorf. Libri ἐπειτα. || 5. ἢ Steph. Libri et edd. εἰ. || ἄν e Comm. 4, 8, 6. additum. || ἐμαντῶ Caspers. 13. || 7. τοῦ τελευτῶντος Gesnerus. Libri τῶν τελευτῶν, edd., etiam Reuchliniana, τῶ τελευτῶντι || ἀπομαραινῆται τίς Cob. l. c. De verbo v. Geel. 5 sq. || 8. ὑμῖν Weiskius. Libri ἡμῖν. || 9. τετυχημένοι τιμῶν Hirschig. Misc. phil. nov. ser. 1, 120. coll. 14. || ταῦτ' ἀναφαινων id. || βαρυνῶ id. Quod scripsi. Vulg. βαρύνω. || τελευτῶν Cob. l. c. || ἀντὶ θανάτου del. id. || 10. Libri ἔφη εἰπεῖν. Idem ἡ μὲν πόλις. || 11. γνοὺς τεκμηρίῳ Cob. || 12. μοι Wyttenbach. ad Iulian. p. 61. Libri μου. || σημαίνοντος Hirsch. 123. || βροντάς Gesnerus. Libri et edd. βρονταῖς. || ἀντιλέξει Curerius apud Sinnerum, servato quidem dativo. τίς Cob., ut est in Reuchl. al. τίς ἢ μὴ φωνήν Hirsch. l. c. || 13. νομίζουσι τοὺς προσ. Voigt. εἶναι del. Cur. Hirsch. Ann. cr. 105. || 14. εἰ τίς παρὰ θ. Cob. || 15. εἰκότως del. id. De sede adverbii v. Krueg. Dionys. 127. || πολλῶν Reuchl. πολλῶν libri. || 16. νομίζατε Schaeef. Mel. cr. 98. Libri νομίζετε vel νομίζετε. || τοῦ οὕτω πρὸς τ. π. Cob. || εἰκότως ἐμὲ φήσειεν Hirsch. || 17. πάντων εἰδότην Cob. V. 380. || Libri ἡχιστα ἔχοιμι. || 18. εὐδαιμόνει Dind. || 19. Libri ἢ ὡς ἐκ μετριοπ. || 20. τούτου γὰρ Cob. || 21. Libri σωκράτη. V. ann. ad Comm. in. || ὅτι addidit Stephanus. || 22. Libri τότε μὲν. || ἀσβεβής Hirsch. Mnem. 8, 353. Cob. V. 380. || 23. ἐγένετο B. || Libri et edd. ἐπεὶ καὶ, nisi quod A. al. m. δὴ addidit, et οὕτως αὐτὸν ὑπ. || οὐκ ἐπειθετο Hirsch. Phil. 5, 305. || ἐνθα del. Cur. || 24. πολλή et ἐγράψατο Reuchl. || ὡς πεποιθκά τι del. Cob. || οὐδὲ γὰρ Hartung. Partt. gr. 1, 211. Vid. Dind. Kuehn. Comm. 1, 2, 31. || νομίζων Schaeef. || 25. Libri ἱεροσουλία, τοιχωρυχία, ἀνδραπόδοις, προδοσία. Correxit Zenius Aretino duce. || ὅπως cod. A. Stob. Libri ὅπου. Antea εἶναι servat Stob. Esc. || τοῦ θανάτου ἔργον ἄξιον ἐμοὶ εἶργ. cod. A. Stob. Libri τὸ τοῦ θανάτου ἔργον ἐμοὶ ἄξιον. Articulum τοῦ del. Cob. || 26. Libri αἰσχρὸν γὰρ ἐστὶ. || δ' ἐτι libri. δέ τι Dind. Hirsch. Phil. 5, 309. qui deinde καμοὶ 4, 362. || 27. Libri σχήμασι. || ἢ del. Cob. || πάλαι ἦσθε id. ὅτι addidit Castalio. || ὁ om. cod. A. Stob. del. Cob. || 28. ὧν Stobaeus addidit. Idem om. ὅτι ὁρῶ et (1, 178. Mein.) ἢ ἀδίκως, quod del. Cob. V. 383. || 29. κυδρός] γαυρός Cob. 384. || 31. ἐαυτοῦ del. Cob. || Ἄνυτος secundum Aretinum Schaeferus ad Marin. 152. Boisson. Libri αὐτός. || 32. ἐπαγαγόμενος Cob. || 33. κρείσσον ὄν id. || 34. μὴ οὐ μεμνησθαι id. Wex. Ep. ad Gesen. 19: Neque possum non recordari eius neque ut eum, quotiescunque eius recorder, non laudem, unquam fieri posse cogitare queo. V. Frank. De partt. neg. 3, 5 sq.

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ.

Σωκράτους δὲ ἄξιόν μοι δοκεῖ εἶναι μεμνησθαι καὶ ¹
 ὡς, ἐπειδὴ ἐκλήθη εἰς τὴν δίκην, ἐβουλεύσατο περὶ τε
 τῆς ἀπολογίας καὶ τῆς τελευτῆς τοῦ βίου. γέγραφασι
 μὲν οὖν περὶ τούτου καὶ ἄλλοι καὶ πάντες ἔτυχον τῆς
 μεγαληγορίας αὐτοῦ· ὧ καὶ δῆλον, ὅτι τῷ ὄντι οὕτως
 ἐρρήθη ὑπὸ Σωκράτους. ἀλλ' ὅτι ἤδη ἑαυτῷ ἠγεῖτο
 αἰρετώτερον εἶναι τοῦ βίου θάνατον, τοῦτο οὐ διεσαφή-
 νισαν· ὥστε ἀφρονεστέρα αὐτοῦ φαίνεται εἶναι ἢ μεγα-
 ληγορία. Ἐρμολογίας μέντοι ὁ Ἰππονίκου ἑταῖρός τε ἦν ²
 αὐτῷ καὶ ἐξήγγειλε περὶ αὐτοῦ τοιαῦτα, ὥστε πρέπουσαν
 φαίνεσθαι τὴν μεγαληγορίαν αὐτοῦ τῇ διανοίᾳ. ἐκεῖνος
 γὰρ ἔφη ὁρῶν αὐτὸν περὶ πάντων μᾶλλον διαλεγόμενον
 ἢ περὶ τῆς δίκης εἰπεῖν· Οὐκ ἐχρῆν μέντοι σκοπεῖν, ὧ ³
 Σώκρατες, καὶ ὅ,τι ἀπολογήσῃ; τὸν δὲ τὸ μὲν πρῶτον
 ἀποκρίνασθαι· Οὐ γὰρ δοκῶ σοι ἀπολογεῖσθαι μελετῶν
 διαβεβιωκέναι; ἐπεὶ δ' αὐτὸν ἐρέσθαι· Πῶς; Ὅτι οὐδὲν
 ἄδικον διαγεγένημαι ποιῶν· ἦνπερ νομίζω μελέτην εἶναι
 καλλίστην ἀπολογίας. ἐπεὶ δὲ αὐτὸν πάλιν λέγειν· Οὐχ ⁴
 ὁρᾷς τὰ Ἀθηναίων δικαστήρια ὡς πολλάκις μὲν οὐδὲν
 ἀδικοῦντας λόγῳ παραχθέντες ἀπέκτειναν, πολλάκις δὲ
 ἀδικοῦντας ἢ ἐκ τοῦ λόγου οἰκτίσαντες ἢ ἐπιχαρίτως εἰ-
 πόντας ἀπέλυσαν; Ἀλλὰ ναὶ μὰ Δία, φάναι αὐτόν, καὶ
 δις ἤδη ἐπιχειρήσαντός μου σκοπεῖν περὶ τῆς ἀπολογίας
 ἐναντιοῦταί μοι τὸ δαιμόνιον. ὡς δὲ αὐτὸν εἰπεῖν· Θαυ- ⁵
 μαστὰ λέγεις, τὸν δ' αὖ ἀποκρίνασθαι· Ἡ θαυμαστὸν νο-
 μίζεις, εἰ καὶ τῷ θεῷ δοκεῖ ἐμὲ βέλτιον εἶναι ἢδη τελευ-
 τῶν; οὐκ οἶσθα, ὅτι μέχρι μὲν τοῦδε οὐδενὶ ἀνθρώπων
 ὑφείμην ἂν βέλτιον ἐμοῦ βεβιωκέναι; ὅπερ γὰρ ἠδιστόν
 ἐστίν, ἢδειν ὁσίως μοι καὶ δικαίως ἅπαντα τὸν βίον βεβιω-
 μένον· ὥστε ἰσχυρῶς ἀγάμενος ἐμαυτὸν ταῦτα εὕρισκον
 καὶ τοὺς ἐμοὶ συγγιγνομένους γινώσκοντας περὶ ἐμοῦ.

6 νῦν δὲ εἰ ἔτι προβήσεται ἢ ἡλικία, οἶδ' ὅτι ἀνάγκη ἔσται
 τὰ τοῦ γήρως ἀποτελεῖσθαι καὶ ὄραν τε χεῖρόν καὶ ἀκού-
 ειν ἥσσον καὶ δυσμαθέστερον εἶναι καὶ ὧν ἕμαθον ἐπι-
 λησιμονέστερον. ἦν δὲ αἰσθάνωμαι χείρων γιγνόμενος καὶ
 καταμέμφωμαι ἑμαυτόν, πῶς ἂν, εἰπεῖν, ἐγὼ ἔτι ἂν ἠδέως
 7 βιοτεύοιμι; ἴσως δέ τοι, φάναι αὐτόν, καὶ ὁ θεὸς δι'
 εὐμένειαν προξενεῖ μοι οὐ μόνον τὸ ἐν καιρῷ τῆς ἡλικίας
 καταλῦσαι τὸν βίον, ἀλλὰ καὶ τὸ ἦ ῥᾶστα. ἦν γὰρ νῦν
 κατακριθῆ μοι, δῆλον ὅτι ἐξέσται μοι τῇ τελευτῇ χρῆσθαι,
 ἦ ῥᾶστη μὲν ὑπὸ τῶν τούτου ἐπιμεληθέντων κέκριται,
 ἀπραγμονεστάτη δὲ τοῖς φίλοις, πλεῖστον δὲ πόθον ἐμ-
 ποιούσα τοῦ τελευτῶντος. ὅταν γὰρ ἄσχημον μὲν μηδὲν
 μηδὲ δυσχερὲς ἐν ταῖς γνώμαις τῶν παρόντων καταλίπη-
 ται, ὑγιὲς δὲ τὸ σῶμα ἔχων καὶ τὴν ψυχὴν δυναμένην
 φιλοφρονεῖσθαι ἀπομαραίνηται, πῶς οὐκ ἀνάγκη τοῦτον
 8 ποθεῖνόν εἶναι; ὀρθῶς δὲ οἱ θεοὶ τότε μου ἠναντιοῦντο,
 φάναι αὐτόν, τῇ τοῦ λόγου ἐπισκέψει, ὅτε ἐδόκει ὑμῖν
 ζητητέα εἶναι ἐκ παντὸς τρόπου τὰ ἀποφρευκτικά. εἰ γὰρ
 τοῦτο διεπραξάμην, δῆλον ὅτι ἠτοιμασάμην ἂν ἀντὶ τοῦ
 ἦδη λῆξαι τοῦ βίου ἢ νόσοις ἀλγυνόμενος τελευτῆσαι ἢ
 γήρα, εἰς ὃ πάντα τὰ χαλεπὰ συρρεῖ καὶ μάλα ἔρημα τῶν
 9 εὐφροσυνῶν. μὰ Δί', εἰπεῖν αὐτόν, ὦ Ἑρμόγερες, ἐγὼ
 ταῦτα οὐδὲ προθυμήσομαι, ἀλλ' ὅσων νομίζω τετυχηκένοι
 καλῶν καὶ παρὰ θεῶν καὶ παρ' ἀνθρώπων καὶ ἦν ἐγὼ
 δόξαν ἔχω περὶ ἑμαυτοῦ, ταύτην ἀναφαίνων εἰ βαρυνῶ
 τοὺς δικαστάς, αἰρήσομαι τελευτᾶν μᾶλλον ἢ ἀνελευθέρως
 τὸ ζῆν ἔτι προσαιτῶν κερδᾶναι τὸν πολὺ χείρω βίον ἀντὶ
 10 θανάτου. οὕτως δὲ γνόντα αὐτόν ἔφη, ἐπειδὴ κατηγό-
 ρησαν αὐτοῦ οἱ ἀντίδικοι, ὡς οὓς μὲν ἢ πόλις νομίζει
 θεοὺς οὐ νομίζοι, ἕτερα δὲ καινὰ δαιμόνια εἰσφέρει καὶ
 11 τοὺς νέους διαφθείροι, παρελθόντα εἰπεῖν· Ἄλλ' ἐγὼ, ὦ
 ἄνδρες, τοῦτο μὲν πρῶτον θαυμάζω Μελήτου ὅτω ποτὲ
 γνοὺς λέγει, ὡς ἐγὼ οὓς ἢ πόλις νομίζει θεοὺς οὐ νομίζω·
 ἐπεὶ θύοντά γέ με ἐν ταῖς κοιναῖς ἑορταῖς καὶ ἐπὶ τῶν
 δημοσίων βωμῶν καὶ οἱ ἄλλοι οἱ παρατυγχάνοντες ἐώρων
 12 καὶ αὐτὸς Μέλητος, εἰ ἠβούλετο. καινὰ γε μὴν δαιμόνια
 πῶς ἂν ἐγὼ εἰσφέροιμι λέγων, ὅτι θεοῦ μοι φωνὴ φαίνε-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

τοῦ πρὸς τὰ παρόντα συνηροσμένου, ὡς τῶν ἄλλοτρι
 μηδενὸς προσδεῖσθαι; σοφὸν δὲ πῶς οὐκ ἂν τις εἰκότ
 ἄνδρα φήσειεν εἶναι, ὃς ἐξ ὅτουπερ ξυνιέναι τὰ λεγόμενα
 ἤρξάμην, οὐπώποτε διέλιπον καὶ ζητῶν καὶ μανθάν
 17 ὅτι ἐδυνάμην ἀγαθόν; ὡς δὲ οὐ μάτην ἐπόνουν, οὐδο
 ὑμῖν καὶ τάδε τεκμήρια εἶναι, τὸ πολλοὺς μὲν πολί
 τῶν ἀρετῆς ἐφιεμένων, πολλοὺς δὲ ξένων ἐκ πάντων προ
 αιρεῖσθαι ἐμοὶ ξυνεῖναι; ἐκείνου δὲ τί φήσομεν αἴτιον
 εἶναι, τοῦ πάντας εἰδέναι, ὅτι ἐγὼ ἤκιστ' ἂν ἔχοιμι χρή
 ματα ἀντιδιδόναι, ὅμως πολλοὺς ἐπιθυμεῖν ἐμοὶ τι δω
 ρεῖσθαι; τὸ δ' ἐμὲ μὲν μηδ' ὑφ' ἑνὸς ἀπαιτεῖσθαι εὐερ
 18 γεσίας, ἐμοὶ δὲ πολλοὺς ὁμολογεῖν χάριτας ὀφείλειν; τ
 δ' ἐν τῇ πολιορκίᾳ τοὺς μὲν ἄλλους οἰκτεῖρειν ἑαυτοῦ
 ἐμὲ δὲ μηδὲν ἀπορώτερον διάγειν ἢ ὅτε τὰ μάλιστα
 πόλις εὐδαιμονεῖ; τὸ δὲ τοὺς ἄλλους μὲν τὰς εὐπαθείας
 ἐκ τῆς ἀγορᾶς πολυτελεῖς πορίζεσθαι, ἐμὲ δὲ ἐκ τῆ
 ψυχῆς ἄνευ δαπάνης ἠδίου ἐκείνων μηχανᾶσθαι; εἴ
 μὴν ὅσα εἴρηκα περὶ ἑμαυτοῦ, μηδεὶς δύναται ἂν ἐξελέγξ
 με ὡς ψεύδομαι, πῶς οὐκ ἂν ἤδη δικαίως καὶ ὑπὸ θε
 19 καὶ ὑπ' ἀνθρώπων ἐπαινοίμην; ἀλλ' ὅμως σὺ με φῆς,
 Μέλητε, τοιαῦτα ἐπιτηδεύοντα τοὺς νέους διαφθείρει
 καίτοι ἐπιστάμεθα μὲν δήπου, τίνες εἰσὶ νέων διαφθορα
 σὺ δὲ εἶπέ, εἴ τινα οἴσθαι ὑπ' ἐμοῦ γεγενημένον ἢ ἐ
 εὐσεβοῦς ἀνόσιον ἢ ἐκ σώφρονος ὑβριστὴν ἢ ἐξ εὐδαιμό
 πολυδάπανον ἢ ἐκ μετριοπότου οἰνόφλυγα ἢ ἐκ φιλο
 20 πόνου μαλακὸν ἢ ἄλλης πονηρᾶς ἠδονῆς ἡσσημένον. Ἄλλ
 ναὶ μὰ Δί', ἔφη ὁ Μέλητος, ἐκείνους οἶδα, οὓς σὺ πέπει
 κας σοὶ πείθεσθαι μᾶλλον ἢ τοῖς γειναμένοις. Ὁμολογῶ,
 φάναι τὸν Σωκράτην, περὶ γε παιδείας· τοῦτο γὰρ ἴσασιν
 ἐμοὶ μεμεληκός. περὶ δὲ ὑγιείας τοῖς ἰατροῖς μᾶλλον οἱ
 ἄνθρωποι πείθονται ἢ τοῖς γονεῦσι, καὶ ἐν ταῖς ἐκκλη
 σίαις γε πάντες δήπου οἱ Ἀθηναῖοι τοῖς φρονιμώτατα
 λέγουσι πείθονται μᾶλλον ἢ τοῖς προσήκουσιν. οὐ γὰρ
 δὴ καὶ στρατηγοὺς αἰρεῖσθε καὶ πρὸ πατέρων καὶ πρὸ
 ἀδελφῶν καὶ ναὶ μὰ Δία γε ὑμεῖς πρὸ ὑμῶν αὐτῶν, οὓς
 ἂν ἠγῆσθε περὶ τῶν πολεμικῶν φρονιμωτάτους εἶναι;
 Οὕτω γάρ, φάναι τὸν Μέλητον, ὡς Σώκρατες, καὶ συμφέρει

καὶ νομίζεται. Οὐκουν, εἰπεῖν τὸν Σωκράτην, θαυμαστὸν 21
καὶ τοῦτό σοι δοκεῖ εἶναι, τὸ ἐν μὲν ταῖς ἄλλαις πράξεσι
μὴ μόνον ἰσομοιρίας τυγχάνειν τοὺς κρατίστους, ἀλλὰ καὶ
προτιμηθῆσθαι, ἐμὲ δέ, ὅτι περὶ τοῦ μεγίστου ἀγαθοῦ
ἀνθρώποις, περὶ παιδείας, βέλτιστος εἶναι ὑπό τινων
προκρίνομαι, τούτου ἕνεκα θανάτου ὑπὸ σοῦ διώκε-
σθαι;

Ἐρρήθη μὲν δῆλον ὅτι τούτων πλείονα ὑπὸ τε αὐτοῦ 22
καὶ τῶν συναγορευόντων φίλων αὐτῷ. ἀλλ' ἐγὼ οὐ τὰ
πάντα εἰπεῖν τὰ ἐκ τῆς δίκης ἐσπούδασα, ἀλλ' ἤρκεσέ
μοι δηλῶσαι, ὅτι Σωκράτης τὸ μὲν μήτε περὶ θεοῦς
ἀσεβῆσαι μήτε περὶ ἀνθρώπους ἀδικὸς φανῆναι περὶ
παντὸς ἐποιεῖτο· τὸ δὲ μὴ ἀποθανεῖν οὐκ ᾔετο λιπαρη-
τέον εἶναι, ἀλλὰ καὶ καιρὸν ἤδη ἐνόμιζεν ἑαυτῷ τελευτᾶν.
ὅτι δὲ οὕτως ἐγίγνωσκε, καταδηλότερον ἐγίγνωτο, ἐπειδὴ 23
ἡ δίκη κατεψηφίσθη. πρῶτον μὲν γὰρ κελευόμενος ὑπο-
τιμᾶσθαι οὔτε αὐτὸς ὑπετιμήσατο οὔτε τοὺς φίλους
εἴασεν, ἀλλὰ καὶ ἔλεγεν, ὅτι τὸ ὑποτιμᾶσθαι ὁμολογοῦν-
τος εἶη ἀδικεῖν. ἔπειτα τῶν ἐταίρων ἐκκλέψαι βουλομέ-
νων αὐτὸν οὐκ ἐφείπετο, ἀλλὰ καὶ ἐπισκῶψαι ἐδόκει ἐρό-
μενος, εἴ που εἰδεῖέν τι χωρίον ἔξω τῆς Ἀττικῆς, ἔνθα οὐ
προσβατὸν θανάτῳ.

Ὡς δὲ τέλος εἶχεν ἡ δίκη, εἰπεῖν αὐτόν· Ἀλλ', ὦ ἄν- 24
δρες, τοὺς μὲν διδάσκοντας τοὺς μάρτυρας, ὡς χρὴ ἐπι-
ορκοῦντας καταψευδομαρτυρεῖν ἐμοῦ, καὶ τοὺς πειθο-
μένους τούτοις ἀνάγκη ἐστὶ πολλὴν ἑαυτοῖς συνειδέναι
ἀσέβειαν καὶ ἀδικίαν· ἐμοὶ δὲ τί προσήκει νῦν μεῖον
φρονεῖν ἢ πρὶν κατακριθῆναι, μηδὲν ἐλεγχθέντι, ὡς πε-
ποίηκά τι ὧν ἐγράψαντό με; οὔτε γὰρ ἔγωγε ἀντὶ Διὸς
καὶ Ἑρας καὶ τῶν σὺν τούτοις θεῶν οὔτε θύων τισὶ
καινοῖς δαίμοσιν οὔτε ὁμνύς οὔτε ὀνομάζων ἄλλους θεοῦς
ἀναπέφηνα· τοὺς γε μὴν νέους πῶς ἂν διαφθείροιμι
καρτερίαν καὶ εὐτέλειαν προσεθίζων; ἐφ' οἷς γε μὴν 25
ἔργοις κεῖται θάνατος ἢ ζημία, ἱεροσυλία, τοιχωρυχία,
ἀνδραποδίσαι, πόλεως προδοσία, οὐδ' αὐτοὶ οἱ ἀντίδικοι
τούτων πράξαι τι κατ' ἐμοῦ φασιν. ὥστε θαυμαστὸν
ἐμοιγε δοκεῖ εἶναι, ὅπως ποτὲ ἐφάνη ὑμῖν τοῦ θανάτου

- 26 ἔργον ἄξιον ἔμοι εἰργασμένον. ἀλλ' οὐδὲ μέντοι ὅτι ἀδίκως ἀποθνήσκω, διὰ τοῦτο μείον φρονητέον· οὐ γὰρ ἔμοι, ἀλλὰ τοῖς καταγνοῦσι τοῦτο αἰσχρόν ἐστι. παραμυθεῖται δέ τί με καὶ Παλαμῆδης ὁ παραπλησίως ἔμοι τελευτήσας· ἔτι γὰρ καὶ νῦν πολὺ καλλίους ὕμνους παρέχεται Ὀδυσσέως τοῦ ἀδίκως ἀποκτείναντος αὐτόν· οἶδ' ὅτι καὶ ἔμοι μαρτυρήσεται ὑπὸ τε τοῦ ἐπιόντος καὶ ὑπὸ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου, ὅτι ἠδίκησα μὲν οὐδένα πώποτε οὐδὲ πονηρότερον ἐποίησα, εὐεργέτων δὲ τοὺς ἔμοι διαλεγομένους προῖκα διδάσκων ὅτι ἐδυνάμην ἀγαθόν.
- 27 εἰπὼν δὲ ταῦτα μάλα ὁμολογουμένως δὴ τοῖς εἰρημένοις ἀπήει καὶ ὄμμασι καὶ σχήματι καὶ βαδίσματι φαιδρός· ὡς δὲ ἦσθετο ἄρα τοὺς παρεπομένους δακρύνοντας, τί τοῦτο; εἰπεῖν αὐτόν, ἢ ἄρτι δακρύνετε; οὐ γὰρ πάλα ἴστε, ὅτι ἐξ ὅτουπερ ἐγενόμην, κατεψηφισμένος ἦν μου ὑπὸ τῆς φύσεως ὁ θάνατος; ἀλλὰ μέντοι εἰ μὲν ἀγαθῶν ἐπιρρεόντων προαπόλλυμαι, δῆλον ὅτι ἔμοι καὶ τοῖς ἔμοις εὖνοις λυπητέον· εἰ δὲ χαλεπῶν προσδοκωμένων καταλύω τὸν βίον, ἐγὼ μὲν οἶμαι ὡς εὐπραγοῦντος ἔμοῦ
- 28 πᾶσιν ὑμῖν εὐθυμητέον εἶναι. παρῶν δὲ τις Ἀπολλόδωρος, ἐπιθυμητῆς μὲν ὢν ἰσχυρῶς αὐτοῦ, ἄλλως δ' εὐήθης, εἶπεν ἄρα· Ἀλλὰ τοῦτο ἔγωγε, ὦ Σώκρατες, χαλεπώτατα φέρω, ὅτι ὁρῶ σε ἀδίκως ἀποθνήσκοντα. τὸν δὲ λέγεται καταψήσαντα αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν εἰπεῖν· Σὺ δέ, ὦ φίλτατε Ἀπολλόδωρε, μᾶλλον ἂν ἐβούλου με ὁρᾶν δικαίως ἢ ἀδίκως ἀποθνήσκοντα; καὶ ἅμα ἐπιγελάσαι. λέγεται δὲ καὶ Ἄνυτον παριόντα ἰδὼν εἰπεῖν·
- 29 Ἀλλ' ὁ μὲν ἀνὴρ ὅδε κυδρός, ὡς μέγα τε καὶ καλὸν διαπεπραγμένος, εἰ ἀπέκτονέ με, ὅτι αὐτόν τῶν μεγίστων ὑπὸ τῆς πόλεως ὁρῶν ἀξιούμενον οὐκ ἔφην χρῆναι τὸν υἱὸν περὶ βύρσας παιδεύειν. ὡς μοχθηρὸς οὗτος, ἔφη, ὃς οὐκ ἔοικεν εἰδέναι, ὅτι ὀπότερος ἡμῶν καὶ συμφορώτερα καὶ καλλίω εἰς τὸν ἀεὶ χρόνον διαπέπρακται, οὗτός ἐστι καὶ ὁ νικῶν. ἀλλὰ μέντοι, φάναι αὐτόν, ἀνέθηκε μὲν καὶ Ὅμηρος ἔστιν οἷς τῶν ἐν καταλύσει τοῦ βίου προγγνώσκειν τὰ μέλλοντα, βούλομαι δὲ καὶ ἐγὼ χρησιμωδῆσαι τι. συνεγενόμην γὰρ ποτε βραχέα τῷ Ἄνυτου υἱῷ
- 30

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

INDEX NOMINUM ET RERUM.

- ἀγορὰ πλήθουσα* 1, 1, 10.
ἀγοραστής obsonator 1, 5, 2.
Ἀθῆναι quot domos habuerint 3, 6, 14.
Ἀθηναῖοι laudantur et reprehenduntur 3, 5. victi a Boeotis 4. nunquam sedes mutarunt 12. minus colunt senes 15. non parent magistratibus ib. non negligunt gymnasia 3, 12, 5. negligunt rem militarem 3, 5, 18. iurant de concordia 4, 4, 16.
Αἴγυπτος 1, 4, 17.
Ἀκουμένος medicus 3, 13, 2.
Ἀλκιβιάδης, Socratis discipulus, multa violenter fecit 1, 2, 12. cur Socrate magistro usus sit 16. quibus rebus corruptus 24 sq. disputat cum Pericle tutore suo 40 sqq. — Alcibiadis filium osculatur Critobulus 1, 3, 8, 10.
Ἀμφιάραος. Huius in templo vel luo aqua frigida aegroti lavabantur 3, 13, 3.
ἀναγκαῖοι 2, 1, 14. *τὰ ἀναγκαῖα* 1, 1, 6, 4, 5, 9.
Ἀναξάγορας a Socrate reprehenditur, quod solem statuerit ignem esse 4, 7, 6.
ἀντίδικος adversarius litis, accusator Apol. 10, 25.
Ἀντιοθένης cum Socrate disputat de amicorum pretio 2, 5, nunquam relinquit Socratem 3, 11, 17. — Ex oeconomio factus imperator 3, 4.
Ἀντιφῶν sophista refutatur a Socrate 1, 6.
Ἄνυτος Apol. 29 sqq.
Ἀπολλόδωρος assiduus Socratis discipulus 3, 11, 17. Apol. 28.
Ἀπόλλων Delphicus Apol. 24.
ἀπολογία 4, 8, 5. Apol. 3 sq.
Ἄρειος πάγος. Laudatur eius constantia, gravitas, iustitia 3, 5, 20.
Ἀρίσταρχος Atheniensis, cuius inopiam Socrates consilio sublevat 2, 7.
Ἀριστιππος cum Socrate de voluptate disputat 2, 1. de bono et pulcro 3, 8.
Ἀριστόδημος cognomine Parvus, contemtor divinationis et religionis, a Socrate ad deorum cultum revocatur 1, 4.
ἀριστοκρατία quid sit 4, 6, 12.
ἀρχαιοσύνη comitium magistratibus creandis 3, 4, 1.
Ἀρχέδημος, homo pauper et disertus, Critonem a sycophantarum petulantia liberat 2, 9.
Ἀσκληπιός. Huius in templo aqua calida bibebatur 3, 13, 3.
Ἀσπασία 2, 6, 36.
ἄσπης ἀσπιδότης 4, 7, 5.
ἀστρολογίας s. *ἀστρονομίας* studium a Socrate non omnino probatur 4, 7, 4 sqq.
Ἀττική cincta et divisa montibus 3, 5, 25.
ἀντοκράτορες νέοι 2, 1, 21.
βασιλεία quid 4, 6, 12.
Βοιωτοί cum Atheniensibus comparantur 3, 5, 2 sq. insolentiores adversus hos 4. Boeotiam Athenienses vastant ib.
βουλή. Aetas senatoria 30 annorum apud Athenienses 1, 2, 35. *δεδοκιμασμένοι* 3, 5, 20.
γεωμετρίας studium non omnino a Socrate probatur 4, 7, 2 sq.
Γλαύκων, Aristonis f., temere reipublicae capessendae cupidus 3, 6, 1. — Charmidis pater ib. 3, 7, 1.
Δαίδαλος ob artis peritiam captus a Minoe et servus factus, inde cum filio aufugere conatus filium ami-

- ait et ad barbaros delatus servivit 4, 2, 33.
- δαιμόνιον Socratis 1, 1, 2. 4. 4, 8, 1. 5. Apol. 4.
- δαίμων deus Apol. 14. 24.
- Δελφοί. In templo Apollinis inscriptum Γνώθι σαυτόν 4, 2, 24. Cf. 3, 7, 9. Delphicus deus quid de modo deos colendi responderit. 4, 3, 16.
- δεσπόται αἱ ἡδοναί 1, 5, 5. 4, 5, 5.
- Δήλια 4, 8, 2.
- Δήλιον. Pugna infelix Atheniensibus 3, 5, 4.
- Δήλος insula, quo chorus a Graecis mittitur 3, 3, 12. navis sacra ab Atheniensibus 4, 8, 2.
- Δημείας Collytensis, artifex chlamy- dum 2, 7, 6.
- δημοκρατία quid 4, 6, 12.
- διαγράμματα theoremata et proble- mata lineis variis invicem inter- cursantibus describenda et demon- stranda 4, 7, 3.
- διθύραμβος 1, 4, 3.
- δικη δημοσία (γραφῆ) 2, 9, 5.
- Διόδωρος, Socratis familiaris, com- pellitur ad benefaciendum Hermo- geni 2, 10.
- Διονυσόδωρος artem imperatoriam profitetur 3, 1, 1.
- δούλος servus 2, 6, 9. 1, 3, 11. δούλη 4, 2, 29. θράπαινα 3, 11, 4. ἀκό- λουθος pedissequus 1, 7, 2. 3, 13, 4. 6. διάκονος mediastinus 1, 5, 2. οἰκέται familia 1, 2, 48. 2, 1, 9. al. Servorum pretia 2, 5, 2.
- είρεται septa mulieribus custodien- dia 2, 1, 5.
- ἐξωμυδοποιία confectio tunicarum substrictarum et brevium 2, 7, 5.
- Ἐπιγένης Socratis discipulus, cor- poris negligentior 3, 12, 1.
- ἐπιμαθητής magister morum et stu- diorum Apol. 30.
- Ἐπίχαρμος 2, 1, 20.
- ἔπος versus carminis epici 1, 3, 8. ἐπῶν ποιήσις 1, 4, 8. ἔπη ἐν μέτρῳ παποιημένα 1, 2, 21. Ὀμήρου 4, 2, 10.
- Ἐρασίδης praetor ab Atheniensibus morte multatus 1, 1, 18.
- Ἐργον de artibus 1, 1, 7. 3, 10, 7. 4, 2, 5. de agricultura 1, 5, 2. de re- bus bellicis 2, 1, 32.
- Ἐρεχθίδης rex Atheniensium, eius educatio, hospitium, bellum cum Graecis 3, 5, 10.
- Ἐρμῆς Ulyssem ab incantationis vi- tutum praestat 1, 3, 7.
- Ἐρμογένης discipulus Socratis 1, 2, 48. Hipponici filius, hortatur So- cratem, ut de apologia cogitet 4, 8, 4. Memoratur 2, 10, 3. Apol. 2.
- Ἐρωτες τοξόται 1, 3, 13.
- ἐρωτικός Socrates 2, 6, 28.
- Εὐθύρος Atheniensis, bello pauper factus, ad convenientius vitae ge- nus compellitur a Socrate 2, 8.
- Εὐθύδημος amatus a Critia 1, 2, 29. cognomine Formosus, initio alie- nus ab omni disciplina, postea as- siduus Socratis discipulus 4, 2, 1—40. ad deos colendos excitatur 4, 3, 2 sqq. cum eo Socrates dis- putat de intemperantia 4, 5, 2. de aliis rebus 4, 6, 2.
- Ζεῦξις pictorum princeps 1, 4, 3.
- ἦβη 2, 1, 21.
- Ἥρα. Iusiurandum per Iunonem 1, 5, 5. al.
- Ἡρακλῆϊδαι adiuti ab Atheniensibus 3, 5, 10.
- Ἡρακλῆς pubescens 2, 1, 21 sqq.
- Ἡσιόδος 1, 2, 56. 3, 3, 2, 1, 20.
- Θεμιστοκλῆς benefaciendo civium amorem sibi paravit 2, 6, 13. apud barbaros celebratus 3, 6, 2. unde factum sit, ut civibus excelleret 4, 2, 2.
- Θέογνις 1, 2, 20.
- Θεοδότη meretrix 3, 11, 1.
- Θεόδωρος geometra 4, 2, 10.
- θεός et θεοί 1, 4, 13. 4, 3, 13. Dei forma non quaerenda ib.
- θεωρία legatio sacra 4, 8, 2.
- θηβαῖοι adversus ceteros Boeotos iniusti 3, 5, 2.
- Θησεύς. Hoc regnante Athenienses bella bene gesserunt 3, 5, 10.
- Θίασος 2, 1, 31.

Θράξαι usu peltarum et iaculorum excellunt 3, 9, 2.

Θράσυλλος praetor ab Atheniensibus supplicio affectus 1, 1, 18.

ιατρικὸν ἔργον munus medici publici apud Athenienses 4, 2, 5.

Ἰππίας Eleus cum Socrate de iustitia et legibus naturalibus disputat 4, 4, 5 seq.

Ἰπποκράτης dux Atheniensium victus ad Delium 3, 5, 4.

Ἰππόνικος, v. **Ἐρμογένης**.

ἰπποτοξόται 3, 3, 1.

ἴνυξ 3, 11, 17.

Καρχηδόνιοι imperium Libyae tenent 2, 1, 10.

Κίβης Thebanus 3, 11, 7. Socratis auditor laude dignus 1, 2, 48.

Κέκρωψ diiudicavit litem deorum 3, 5, 10.

Καράμων, homo locuples, multos alebat servos 2, 7, 3.

Κίρκη Ulyssis socios in sues mutat 1, 3, 7.

Κλείτων Atheniensis, statuarius, quocum Socrates de arte ipsius disserit 3, 10, 6.

Κολλυτσία, v. **Δημέας**.

κόσμος 1, 1, 11.

Κουρίας multa crudeliter fecit 1, 2, 12. cur Socrate magistro usus sit 16. in Thessalia depravatus 24. amator Euthydemii 29. legem tulit, ne ars disserendi doceretur 31.

Κριτόβουλος, Critonis f., Alcibiadem osculatur 1, 3, 8. cum eo Socrates de amicis diligendis et conciliandis disserit 2, 6.

Κρίτων, pater Critobuli, 1, 3, 8. Socratis discipulus probabilis 1, 2, 48. tutus redditur a sycophantarum iniuria 2, 9.

κύαμος. ἀρχοντας ἀπὸ κυάμου καθιστάναι 1, 2, 9.

κυβιστῶν εἰς μαχαίρας 1, 3, 9.

Κύρηβος Atheniensis, pistor 2, 7, 6.

κύων. Fabula de cane 2, 7, 13.

Λακεδαιμόνιοι senes colunt 3, 5, 15. corpora exercent ib. magistratibus

et legibus parent ib. et 4, 4, 15. mutua colunt concordiam 3, 5, 16. clipeis et hastis utuntur 3, 9, 2.

Λαμπροκλῆς Socratis filius naturam maior, matri iratus placatur 2, 2, 1.

Λαβίδαία clades Atheniensium notabilis 3, 5, 4.

Λίβυες parent Carthaginiensibus 2, 1, 10.

Λίγας Lacedaemonius peregrinos hospitio excepit 1, 2, 61.

Λυδοί subiecti Persarum imperio 2, 1, 10.

Λυκούργος fecit, ut Spartani praeter ceteris obedirent legibus 4, 4, 15. in templo Delphico honorifice salutatus Apol. 15.

λωποδυταῖν vestes furari (in balneis) 1, 2, 62.

Μαιῶται in Europa subiecti Scythiis 2, 1, 10.

μαντική commendatur a Socrate 4, 7, 10. cf. 3, 12.

μεγαληγορία Socratis Apol. 1.

Μεγαρίων ἑξαμυδοποιία 2, 7, 6.

Μελανιπίδης carminis dithyrambici princeps 1, 4, 3.

Μέλητος accusator Socratis 4, 4, 4, 8, 4. Apol. 11. 19.

Μένων Atheniensis, opifex paenularum 2, 7, 6.

μοιχοί quomodo puniantur 2, 1, 5.

Μυσοί libertate utuntur et populantur Persarum regionem 3, 5, 26.

ναοί templa apto loco collocanda 3, 8, 10.

Ναυοικύδης Atheniensis multos alebat servos ad polentam faciendam 2, 7, 6.

νέος minor triginta annis 1, 2, 95.

Νικίας, Nicerati f., emit talento servum, qui praesens argenti fodinis 2, 5, 2.

Νικομαχίδης Atheniensis repulsum tulit praeturae 3, 4, 1.

νόμοι ἀγροφῶν 4, 4, 19.

Ξενοφῶν refutatur a Socrate, quum negasset osculum periculosum esse 1, 3, 11.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

- φαλάγγιον* phalangium 1, 3, 12. *φά-
λαγξ* aranea 3, 11, 6.
φῆμαι omina 1, 1, 3. *ἀνθρώπων*
Απολ. 12.
φίλων laudes 2, 4. *pretia* 2, 5, 2.
φίλοι Socratis amici 3, 11, 16.
Φρύγες parent Persis 2, 1, 10.
φωνή Θεοῦ *Απολ.* 12. *φωναὶ ἀνθρώ-
πων* ib.
Χαιρεκράτης frater minor Chaere-
 phontis 2, 3, 1. 15. Socratis disci-
 pulus 1, 2, 48.
Χαιρεφῶν frater Chaerecratis 2, 3,
 1. 15. Socratis discipulus 1, 2, 48.
Απολ. 14.
Χαρικλῆς cum Critia legislator
 tempore 30 tyrannorum 1, 2, 31 sqq.
Χαρμίδης Glauconis f. 3, 6, 1. 7, 1.
 a Socrate ad capessendam rempu-
 blicam excitatur ib.
χορός 3, 3, 12. *χοροῦ προστάται* 4, 3.
χοροῖς νικᾶν ib. *χορῶν διδασκαλία*
 4. ἢ τῶν χορικῶν νίκη 5.

XENOPHONTIS

O P E R A

EDIDIT

GUSTAVUS SAUPPE

VOL. IV

HISTORIA GRAECA

EDITIO STEREOTYPA

EX OFFICINA BERNHARDI TAUCHNITZ

LIPSIÆ MDCCCLXVI.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

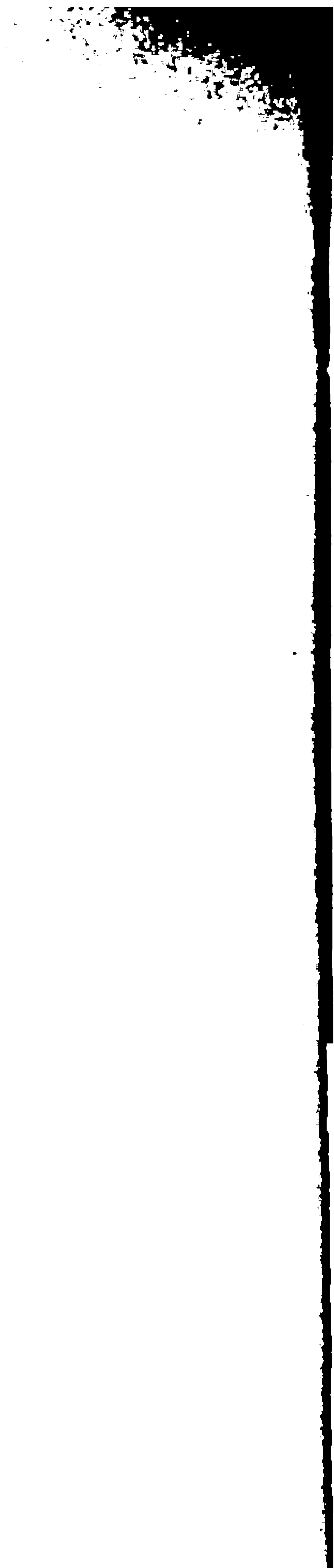
Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

PRAEFATIO.

1. Libri manuscripti.

I. GALLICI.

1. Parisinus Coislianus 317, olim 88. (Gail. *F*, Dind. *L*), bombycinus, seculi 14, in 7, 1, 21. desinens, a Gailio 7, 2, 92. descriptus et aliquoties memoratus. Vid. Dindorf. ed. Oxon. VII.

2. Parisinus bibliothecae imperatoriae 1642 (*D*), chartaceus, sec. 15, formae pene maximae, emptus 1688, satis, ut in ipsius fine aliquis inscripsit, eleganter scriptus, continens Hellenica, Commentarios, Agesilaum, Hieronem, alia, de quibus v. C. E. Chr. Schneider. Plat. Civ. I. p. XXXII. Contulit Gailius. Post hunc ad eam partem libri, qui inde a 3, 1, 5. usque ad 3, 2, 20. pertinet, codicem hunc et alterum 1738 (*B*) inspexit Ludovicus Haeusserus eiusque studii fructum descripsit Hertleinius Obs. in H. gr. 2, 2 sqq. Multo Gailiana diligentior collationem se exhibuisse Dindorfus dicit ed. Oxon. V. Ego librum anno 1842 Parisiis contuli totumque excussi. Quam collationem quum ad primos tres libros in Quaest. Xen. part. quarta (Liegnit. 1861) ita descripsissem, ut Gailium potissimum corrigerem aut operam eius supplerem, nunc et illa repeti et quae reliqua sunt addidi, nisi quod leviora multo etiam magis quam illic omisi et typhotetae pauca quaedam vitia correxi. Quod si cuius intererit scire, quod discrimen inter Dindorfianam collationem et meam intercedat, quingentis fere locis eas differre scita. De collatione mea, quae dignitatem libri aperte declarat, Lud. Breitenbachius Nibb. 1862, 603 sqq. iudicavit. Multum liber cum Veneto 368 (*V*) congruit in locis memorabilioribus. Quod Gailius ad 2,

4, 11. dicit: *Les cinq calligraphes donnent presque toujours αυν et non ξυν, εις et non εις, γινομαι et non γινομαι*: liber, de quo agitur, ξυν habet 5, 1, 10. 16. 3, 17. 6, 1, 4 (ξυνιστηται). 7, 2, 5. 4, 11; αύμμαχος et cognata ubique σ habent. Sunt ibi vulgaria vitia accentuum, veluti άπλίται, όμεισθαι, alia; sunt iunctim scripta καταντικρύ, κατακράτος, δηλονότι, καθημέραν, etiam τὰπιτήδεια; solent nomina scribi συρακούσιος, άγισ, μυυλήνη, θράσυλος, τισαφάρης, καλλιξείνος, ήλις, ήλεις, γύλις, τηρίβαζος, ήριππίδας, χερώννησος, quod tamen aliquoties recte est. Ceterum hic iuvat repetere quae Gailius de sua codicum collatione in Auctario editionis 384. dicit: *Il sera utile de collationner de nouveau après M. Larcher et même après moi*. Hoc addo, in apostrophi usu me hunc librum secutum esse pene solum.

3. Parisinus 1738 (*B*), olim Colbertinus, bombycinus, formae quartae, seculi 14. Desinit 7, 1, 38. ante nomen Αντίοχος. Contulit Gailius. Qui quamquam novam libri post se collationem ad palaeographica tantum studia pertinere dixit, eius tamen collatione Dindorfus habuit accuratiorum. Codicis optimi partem usque ad 2, 2, 10. ipse Parisiis contuli eademque ratione ut supra dictum est meam collationem publici iuris esse volui.

4. Parisinus 1739 (*E*), chart., formae 4, sec. 15. exeuntis vel 16. ineuntis. Est in Catalogo: Excerpta e Xenophontis libris rerum memorabilium.

5. Parisinus 1793 (Gail. Dind. *A*), chart., formae 8, sec. 16, eleganter scriptus.

6. Parisinus 2080 (*C*), chart., form. 4, sec. 16, ut est in Catalogo, 15, ut est apud Dindorfium.

7. Turonicus. Catalogus Haenelianus p. 483. haec habet: Fragmenta Xenophontis historiae. Codex graecus optimae notae, sec. 12, membr., 4. Cf. quae ad Cyropaediam de codice 9. dicta sunt.

II. ITALICI.

8. Venetus Marcianus 364 (G), membr., sec. 15, formae quam dicimus in folio minori, descriptus a Zanetto Gr. Bibl. D. Marci 169. et ab Arnoldo Thuc. vol. 2. p. 3. Vid. Dind. ed. Ox. V sq.

9. Venetus Marcianus 365, chart., sec. 15, eiusdem formae, apud Zanettum 174. et Arnoldum 5. Inde descriptus est alter 364, subscriptum tempus absolutae scriptionis habet annum 1436. Vid. E. I. Kiehl. Mnemos. 5, 314. Dind. l. c.

10. Venetus Marcianus 368 (V), ap. Zanettum 175, sec. 14, forma quarta maiori, charta crassiori bombycinae proxima. Inesse Hellenica, Agesilaum, Commentarios, Hipparchicum, De re equestri, Lacedaemoniorum Rempublicam, De Vectigalibus, Symposium, Cynegeticum, indicatum est Mnemos. 2, 378. Vid. Dind. VIII sqq.

11. Florentinus bibl. Mediceae plut. 69. 12. (M), apud. Bandin. 2, 635.

12. Florentinus Mediceus n. 15. (N), ap. Bandin. 2, 638. De his v. Dind. VII.

13. Perusinus bibl. civicae Cod. E, 65, chart., formae 4, sec. 15, olim monasterii S. Petri de Perusio.

14. Ravennas bibl. Classensis plut. 131, 2, chart., formae octavae, sec. 15. medii. Horum duorum librorum notitiam Detlefsenio debeo, cuius humanitas mihi iam supra, ubi de Cyropaediae libris agebatur, laudanda fuit.

15. Mediolanensis Ambrosianus, de quo Antonius Cerianus (v. praef. ad Cyrop.) haec scripsit: A. 4. Inf., chart. Praeter Thucydidem cum scholiis in margine continet Hellenica, initio libri 5. nonnullae sunt lacunae parvae, item alibi aliquot. Subscriptio ad calcem: *εταλσιαιθη*

σωυβ ετσι. Qui est annus post Christum 1344. Paucas quasdam ex eo enotatas varietates adscripsi 5, 1, 5 sqq.

III. BATAVI.

16. 17. 18. Leidenses, quibus Valckenarius usus est. Vid. de iis Dindorf. V. VII, apud quem habent litteras F. I. K. Quod inter libros Perizonianos sit volumen chartaceum (fol. 8) praeter alia Hellenica continere seculi 15, litteris humanissime ad me datis scripsit W. G. Pluygersius, bibl. Lugd. Bat. praefectus doctissimus, addiditque, si quid in Valckenarianis reperiatur bonae frugis, in scriptis Cobetianis inveniri.

19. H. a P. Victorio collatus ad marginem Aldinae Monacensis.

20. O. liber ignotus, quem semel iterumque memorans Valckenarius ad Stephanianam alteram notavit littera M. Dind. VIII.

21. Y. exemplar editionis Stephaniprioris cum varietatibus ignotae originis. Descripsit Gailius 7, 2, p. 104. Cf. Dind. VI. VIII. X.

Ad veteres interpretationes latinas, inter quas Bilibaldi Pirckhemeri maxime memorabilis est, v. Dind. XI, una accedit in Haeneli Catalogo 41. commemorata Atrebatensis: Xenophontis historia, sec. 16, 8, et quod 554. de Basilea refertur: Ex Xenophonte oratio contra Theramenem, Phil. Melanchthone interprete, fol., chart.

2. Index editionum recentiorum, quibus usus sum: I. Gottl. Schneideri edd. Lips. 1821. 1849; F. H. Bothii Lips. 1823; Parisina ap. F. Didot. 1838; Lud. Dindorfii Lips. ap. Teubn. 1824; eiusd. Berol. ap. Reim. 1831; eiusd. Lips. ed. 2. 1850. 1865; eiusd. Oxon. ed. 2. 1853; Lud. Breitenbachii libri I. II. Goth. 1853; eiusd. libri III—VII. Lips. ap. Teubn. 1863; B. Buechsenschuetzii Lips. ap. Teubn. 1860; C. G. Cobeti Amstel. 1862.

Ad eas Chrestomathias, quae ad Cyropaediam commemoratae sunt, accedit Atticorum Iacobsianorum

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

de Dindorfii edd. 1824, 1831. Nibb. 1833. 7, 385 sqq.; Meieri de Siever-
sii Commentationibus Hal. 1834. 148, 569 sqq.; Hertleinii de Peteri
Commentatione ZAW. 1837. 125, 1018 sqq.; eiusdem de Dindorfii ed.
Oxon. et de Breitenbachianae p. I. Nibb. 1857. 75, 694—713; Lud.
Herbstii de Hertzbergii Agesilao Nibb. 1858. 77, 673—725; Breiten-
bachii de Dindorfii ed. Teubneriana Nibb. 1852. 63, 227—245; eiusdem
de R. Schneideri et de meis Quaestionibus Nibb. 1862. 86, 602—612;
eiusdem de Buechsenschuetzii ed. ZAW. 1863, 22—43; Hausdoerfferi
de Breitenbachianae ed. p. I. ZAW. 1855. 44 sq.

4. Dicendum paucis est de sub-
sidiorum quae habemus usu cri-
tico. Codices enumerat Spillerus
Nibb. 1840. Suppl. 6. p. 528sq. per-
censendisque iis multum operae im-
pendit Breitenbachius ZAW. 1851.
61 sqq. 482—502; 1852. 36, 288;
Nibb. 1862. 9, 602 sqq. atque in
edit. p. I. p. XXX, p. II. p. VIII sqq.
Librorum optimus Parisinus 1738
(B) habetur, proxime ad eum liber
1642 (D) accedere dicitur. Est ille
antiquissimus cum Coisliano 317,
quem optandum est ut denuo ac-
curate excussum habeamus, et cum
Veneto 368 (V). Huius quidem libri
qui notitiam fecit Cobetus Or. de
arte interpretandi 68 sq. quum iusto
plus ei tribuisset, Dindorfius praef.
ed. Oxon. VIII sqq., licet optimis
simillimum dicat, miram tamen
quandam in eo levitatem correcto-
risque licentiam deprehendere sibi
visus de dignitate et usu libri caute
et accurate exposuit. Breitenba-
chius ad alteram familiam libros
B. D. I. Vict. Steph. Leoncl., ad
alteram A. K. F. Parisinum et edi-
tiones veteres pertinere dicit, me-
dios ponit C. E. F. Leidensem, sin-
gularem locum codici V. assignat,
quippe qui et optima et deterrima
habeat neque fidem mereatur nisi
ubi cum B. consentiat. Quodsi D.
multa cum V. communia habet, hic
quoque, siquidem eiusmodi prosa-
pia constituenda est, ad priorem

familiam pertinere putandus est,
tamen ut etiam alia quaedam ac-
peculiaris iis fuisse adiumenta cre-
damus vel in libris inventa, vel ex
ingeniis repetita. Certe mirum est
nonnunquam eos libros a reliquis
omnibus recedentia, sed ipsos valde
diversa praebere, veluti 3, 4, 1. 20.
5, 1, 17. 25. 33. 2, 24. 6, 5, 27.
Aliam nuper viam ingressus Richar-
dus Schneiderus Quaestionibus Xe-
nophonteis quae B. habeat singu-
laria, a correctore profecta esse
dicit omnia, D. codicis librario non
minus quam scribae libri B. deli-
beratum esse scriptoris verba inter-
polare, D. et V. quum tam multa
habeant singularia, ut ex B. propa-
gati esse nequeant, tum vitis qui-
busdam inquinatos esse ita compa-
ratis, ut ex eodem fonte eos stirpem
ducere consecarium videatur, C.
non ex uno libro descriptum esse,
sed ex B. et deteriore aliquo coa-
luisse, E. autem stirpem ducere e
priore familia, sed eundem exper-
tum esse correctorem. Qua quidem
disceptatione perquam diligenti etsi
nonnulla videtur recte statuisse,
postremo tamen, quum libro I. ni-
mium, libro B. parum tribuat, ad
sententiam pervenit parum proba-
bilem. Librum enim I. quippe ad
archetypum proxime accedentem
optimum habendum esse dicit at-
que in illo et codice F. Gailiano,
adhibitis ubi de I. non satis constet
B. D. V, reiectis A. Ald. K. C. E, fun-
damentum criticae in hoc libro fa-
ctitandae ponendum (p. 16). Quam
sententiam improbaverunt Breiten-
bachius Nibb. 1862, 602 sqq. et
Buechsenschuetzius Philol. 19, 683
sqq.; eamque mirarer quae re com-
motus ille p. 609. contendere posset
mihi probari, nisi scirem eum quae
in Quaest. part. 4. p. 2. scripsi falso
intellexisse. Denique mea si quae-
ris quae fuerint adiumenta ad Hel-
lenica explicanda, fuerunt codicum
optimorum Parisinorum novae col-
lationes, fuerunt animadversiones,
quas Friderici Frankii et Friderici
Caroli Hertleinii humanitas mihi
permisit. Aliorum interpretum stu-

dia quum huic libro coniecturis et emendationibus subvenire conata sint perquam multis, ex tanto numero nonnulla tantum referre placuit. Hertleinii vero annotationes doctissimas valde dolui instituti mei rationes non passas esse cum lectoribus communicari omnes et integras. Nova auxilia operi Xenophonteo a Kruegero, Cobeto, Campio promissa sunt.

5. Dicendum est de libri auctoritate et fide. Plurimae ac gravissimae de Hellenicis ortae sunt dubitationes; de auctore nemo fere dubitavit. Dubitavit tamen vir prae ceteris insignis Chr. Aug. Lobeckius, qui ad Soph. Ai. p. 443. ed. 2. de Xenophonte qui dicatur Hellenicorum conditore loquitur. Neque ab ea suspicione multum abhorrent qui librum qui exstat non ipsum opus Xenophonticum, sed epitomen aliquam ab homine nescio quo confectam putant esse, veluti Cyprianus, de quo infra dicetur, et Campius in praefatione interpretationis suae et qui ad eam sententiam propius accedunt Buechsenschuetzius Philol. 14, 548. et Jungclaussenius p. 10. Difficilior est de fide libri historica iudicatio. Veteres quidem de ea nihil dubitaverunt, v. Lucian. Conscr. Hist. 39, Diod. Sic. 1, 37. Hodie parvus numerus laudatorum est. Laudaverunt tamen suspicionemque studii partium et animi laconicis rebus nimis dediti excusarunt vel aequius de ea re iudicaverunt Ioannes Muellereus, Schlosserus (Universalhist. Uebersicht d. Gesch. d. alten Welt 1, 2, 153 sqq.), Creuzerus (Hist. Kunst d. Griechen 294 sqq.), Wyttenbachius (Ecl. Hist.): ad quos nunc etiam addo Campium 7. et W. Onckenium, qui in libro Isokrates und Athen 28. iis usus, quae Isocrates Panath. 109. dicit, posse etiam a laconicae disciplinae admiratore Lacedaemoniorum rationem in rebus publicis agendi, veluti in Cadmea expugnanda obtinendaque, reprehendi existimat. Creuzeri quidem de fide et dignitate historica Xenophontis iudicium

pauci hodie plane sequuntur, in quibus est Kallenbachius 1, 27. Severiore, at non iniqua ratione de historica Xenophontis virtute Lipsius disserit, de moribus viri lenius iudicans, elocutionem laudans, de libro omnino prudenter ac sollerter disputans. Veritatis studiosum scriptorem demonstrat Volckmarus 36, locosque, quibus inique de Lacedaemoniis, aequae de Atheniensibus iudicatur, Breitenbachius I, XIV sq., Spillerus Quaest. 33, Peterus 102 sqq. indicant. Medii quasi inter laudem et vituperationem habendi sunt Fr. A. Wolfius Ep. ad Schneiderum, Manso Spart. 2, 393 sq. 3, 2, 5 sqq., Schneiderus. Dicit vero Iacobus Didericus van Hoëvell Disquis. de Xen. philosophia (Groning. 1840) 1, 16: Alii narrationis exilitatem et languorem vituperant, alii variarum partium malam distributionem, alii multa *χρονικά ἀμαρτήματα* se deprehendisse putant, alii ipsum auctorem patriae inimicum nimisque Lacedaemoniis faventem arguunt, quippe qui saepe veritatem historicam contorqueat et divellat. Sunt etiam qui magis animi quandam lentitudinem Xenophonti exprobrent quam partium studium obiiciant, veluti Buechsenschuetzius Philol. 14, 508 sqq. Sieversius Comm. 69. vituperat quod cum amore quodam et voluptate in enarrando eo iudicio versetur, quod summo dedecori fuerit Atheniensibus, de praetoribus proelii ad Arginusas commissi, eidemque 42. maligni adversus patriam animi documentum videtur quod tantopere in depingenda, qua Athenienses post cladem ad Aegos potamos acceptam pressi sint atque exanimati, culpa conscientia sibi placeat. Acerbissimus autem et animi et operis Xenophontei iudex B. G. Niebuhrius est, cui ille homo civis atheniensis pessimus videtur fuisse. Nec multum ab eo discrepant Letronnius Biogr. univ. vol. 51. p. 390 sqq., Thirlwallus Hist. Gr. 5, 204, Grotius 10, 315, C. H. Lachmannus. Animus in duabus quae creduntur esse Historiae

Graecae partibus diversus videtur Niebuhrio quique eum secuti sunt Sieversio, Volckmaro, aliis, non videtur Delbrueckio, Roschero in libro de Thucydide scripto 559, Bruecknero De notatt. 16, Kruegero Stud. 1, 253 sq., Petero, Spillero. Aequum et prudens iudicium est Car. Nipperdeii ad Corn. Nep. XXIII. Contra Spillerum disputavit Paulus Wernerus in disp., Quae fuerit Xenophontis de rebus publicis sententia (Vratisl. 1851): qui libellus diligenter quidem compositus est, sed rem, quam aggreditur, leviter illustrat, de aliis rebus sententiam exhibens non omnino confirmatam. De reliquis infra dicetur. Atque ut ne singula quidem praetermissa videantur, in describendis proeliis navalibus, quorum pars magna fuit eo tempore belli Peloponnesii, de quo Xenophon exposuit, multo minus eum diligenter versatum esse quam in terrestribus Lipsius 26. animadvertit. Quod contra apud Ephorum videtur fuisse, quem Diodorus secutus est (Polyb. 12, 25. Fragm. hist. gr. 1. p. LIII). Xenophontis de Epaminonda vel iudicium vel silentium ex aequo iudicant Creuzerus l. c., Schlosserus l. c. 143 sq., Peterus 108, Heilandus Prolegg. ad Xen. Ages. XXXIV sq. Iphicratem omnino laudat Xenophon, maxime 6, 2. Quamquam Ruestovius Vit. Xen. 243. commenta eius militaria non commemorari dicit a Xenophonte, vel quia ille laudis bellicae aemulus fuerit vel quod ipse oblitus sit multum differre, utrum mercenarii in Asia militarent an civitates graecae copiis maxime mercenariis bella sua gererent.

6. De forma libri agitur. Dicendi genus ita comparatum esse, ut aut a ceteris libris mirifice differat aut etiam a Xenophontis ingenio abhorreere videatur, plurimi harum rerum aestimatores sentiunt. Triplex genus invenit Lipsius 31, ab initio laceram quandam dictionem et obscuriorem in enarrandis rebus tempore paullo remotioribus brevitatem, deinde narrationis ala-

critatem et aequabilitatem, denique inde a quarto libro medio ornatam iudicio et orationis ubertate partem extremo vitae tempore scriptam. Negligentiae in dicendo innumeralia exempla in libro inesse dicit I. Bakius Mnemos. 8, 424 sq.; vitiosam orationis componendae rationem, quae qualis sit maxime videas in subita orationis mutatione, in abrupto et conciso dicendi genere, in enunciatorum conformatione durissimorum anacoluthorum plenissima, in manca ac lacunosa rerum enarratione, animadvertit Jungclaussenius 9, qui viam a Campio monstratam ingressus ea composuit, quae vel solis in Hellenicis inveniuntur vel omnino a Xenophonte dicendi consuetudine recedere videntur; Cyprianus totum librum lacunosum dicit, etiam ubi sanissimus videtur esse. Quas quidem res ut vel excusarent vel explicarent, alii alia excogitaverunt. Imperfectus liber videtur Volckmaro 21, Lipsio 11. esse; opus nec limatum nec pulchre compositum dicit Bernhardy Paralipp. synt. gr. 17; ultimam manum deesse putat Hertleinius 2, 1. Non ab ipso Xenophonte Hellenica perfecta et edita esse credit Parisinae editor praef. V: id quod etiam sentiunt qui prudenter de omni libro iudicaverunt B. Buechsenschuetzius ed. p. 5. et Ad. Nicolai Nibb. 89, 829, et qui commentarios tantum consignasse scriptorem historiae postea copiosius ac diligentius conscribendae dixit Wytttenbachius Ecl. hist. X. Librum decurtatum vel circumcisum ad nos pervenisse nuper etiam contendit Th. Bergkiius Encycl. Hal. 1, 81, 391. Id quod de Commentariis quoque et de Republica Lacedaemoniorum iudicat. Quae quidem omnia dubitari nequit quin ad verum de Hellenicis iudicium faciendum valeant, singula magis aliqua cum probabilitate contendendi quam certo demonstrari videntur posse, nec oblivisci debemus, liber Xenophonteus si minus nobis placeat, eius rei causam ut in iis, quae

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

XENOPHONTIS

HISTORIA GRAECA

EDIDIT

GUSTAVUS SAUPPE

EDITIO STEREOTYPA

EX OFFICINA BERNHARDI TAUCHNITZ

LIPSIÆ MDCCCLXVI.

cepta paraenetica, inde a libro quinto didactica eo quidem scripta tempore, quo Hipparchicum, De re equestri, Agesilaum, Epilogum Cyropaediae Xenophon composuisset.

Quod Niebuhrius dixit in scriptis in Aldina libros esse Paralipomena Thucydidis, id correxit L. Dindorfius Nibb. 1832. 4, 254 sqq. eumque secutus et interpretatus Harius Britannus Mus. phil. 1, 254. 2, 241 sq. Vid. Mus. Rhen. 3, 329. Postremo hoc addo, Lachmanno Hist. Gr. 2, 385. Hellenica e tribus partibus diverso tempore conscriptis constare videri, priores libri duo ut sint continuatio operis Thucydidei usque ad reditum e Phyle, altera pars usque ad reditum Agesilai ex Asia pertineat, reliqua ea contineant, quibus non ipse interfuerit Xenophon quaeque a Lacedaemoniis et ab ipso Agesilao comperta habeat. Cyprianus quoque 107 sqq. tres partes Historiae graecae singillatim ac diverso tempore a Xenophonte editas esse demonstrat: primam septem ultimos annos belli Peloponnesiaci continentem, alteram tempus a murorum eversione usque ad restitutionem complectentem, tertiam ab occupatione Cadmeae usque ad proelium apud Mantineam commissum pertinentem. De ratione, quae inter Hellenica et Agesilaum est, ubi ad hunc libellum perventum erit, dicetur. Hic vero de ratione, quae inter librum Xenophontis et Thucydideum opus intercedere putatur, nonnulla videntur addenda esse. Dictum iam est, videri Xenophonteam historiam belli Peloponnesii ultra propositum Thucydidis pergere. Nolo hic quidem ad quaestionem de edito a Xenophonte opere Thucydideo accedere; illud dico, Xenophontem plurimis videri Thucydidis historiam cum duobus suis prioribus libris Hellenicorum edidisse, vid. Krueg. Stud. 1, 264, Spiller. Quaest. 4, Breitenb. X, Aem. Muell. 7. Qua de re scite iudicantem videbis Buechsenschuetzium Philol. 14, 517 sqq. Quaeritur autem, quo modo ad finem prioris

operis initium alterius adiunctum videatur. Hac quidem de re accurate disputatum est ab eodem viro docto 509 sqq., Spill. Quaest. 3 sqq., Breit. V sqq. Plerique inter utrumque opus lacunam intermissam existimant. Iam veteres interpretes, Petitus Obs. 1, 2, Usserius Annal. 116, Palmerius Exercitt. in auct. gr. 60. inter Thucydidis finem et Xenophontis initium tempus deesse rati inde ab auctumno a. 411. usque ad a. 409. apud Xenophontem ab initio aliquid intercuisse dixerunt. Sieversius Comm. 8 sqq. quadraginta fere dies desiderans initium Hellenicorum perisse existimat. Vid. Krueg. Dionys. 213, Aem. Mueller. 54, Buechs. l. c. 515 sqq., Bergk. Encycl. Hal. 1, 81, 391. Peterus 14 sqq. quos duces Thucydides apud Euboeam confixisse narrat, eosdem miratur iterum apud Xenophontem dici proelium commisisse; quam rem videas num tibi sufficiat expediens Spillerus Quaest. 6; negat Peterus initium plenum et integrum esse, dicit verba initii narrationis ad exemplum Thuc. 8, 95. effictae fragmentum de pugna ad Eretriam commissa, capita quinque priora a librario quodam truncata et corrupta esse. Spillerus 4. quae Thucydides in scriniis primis lineis adumbrata habuisset, Xenophontem putat in Hellenicis usque ad 2, 2. in usum suum convertisse; idemque fere sentiunt Volckm. 13, Muell. 4, Lips. 26; atque idem Spillerus 5. cum Dodwello contendit Hellenica Thucydidis narrationem sine hiato excipere, verba Xenophontis *μετὰ δὲ ταῦτα* ut cum Thuc. 8, 107. cohaereant, et si quid omissum videatur, id potius Thucydidi, quem notum sit non potuisse ultimam manum libro suo admovere, quam Xenophonti tribuendum esse. Exordium a Xenophonte capi ubi Thucydides deficiat, etiam Breitenbachius V sqq. censet, quae apud illum desint levioris momenti esse existimans, brevitatis studio tribuenda, veluti quomodo fieri poterit, ut cum Thymochare Hellespon-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

529, Roscherus De Thucyd., qui Thucydidis libros fortasse cum primis duobus Hellenicorum post pugnam ad Coroneam commissam ante annum 387 editos esse dicit, Breitenbachius, qui quod Niebuhrius libri partem a Xenophonte nondum exsule scriptam dixit, eum errorem esse demonstrat XXI et quia ad illud usque tempus Athenienses iusiurandum suum servavisse putandi sint, XXIII libri confectionem annis 394—390 assignat, I. Bakius Schol. hypomn. 3, 57, qui verbis libri secundi ultimis aliud quidquam nisi hoc significari negat, nullas postea civium discordias fuisse de imperio, sed legibus inde ab Euclide ratis constanter Athenienses usos esse. Ut vero ad constituendum prioris partis tempus Niebuhrius loco 2, 4, 43. usus est, ita locus 6, 4, 37, quo Alexander Pheraeus occisus, Tisiphonus regnans dicitur, ad iudicium de alterius partis tempore aptissimus habitus est. De Thessalis exposuit Spillerus Quaest. 41, quocum fere consentit Lachm. Hist. Gr. 1, 348. 2, 44. Dicitur Alexander Olympiadis 105. anno primo ab Arn. Schaefero Demosth. 1, 133, anno secundo a Clintone F. H. 132. 300 sq. Kr., Sieversio Hist. Gr. 334, Spillero Quaest. 41, Deventero Vect. 39, anno tertio, anni quidem a. Chr. 358. auctumno vel 357. vere, a Lachmanno Hist. Gr. 1, 348. 2, 44, anno quarto a Diodoro 16, 14, ut videtur, necatus esse. Tisiphonus quamdiu imperium obtinuerit nescimus. Propter necem autem Alexandri quinque posteriores Hellenicorum libros Niebuhrius non posse ante Ol. 105, 2, videri post initium Ol. 106. scriptos esse existimat. Neque ea de re magna dissensio est, nisi quod sententia de libro sexto cavendum est ne ad omnem libri partem necessario pertinere putetur. Vid. Krueg. Stud. 2, 283 sqq. A. Schaef. Dem. 1, 133. Libri sexti originem Meierus Hal. 1834. 148, 573. inter Ol. 105. annos secundum et quartum collocat; cuius quidem sententiae si quid

inde petit adminiculi, quod loco illo non οἶδα οἱ λόγοι, sed ὅδα ὁ λόγος scriptum sit, vocabulum λόγος concedi debet latiore significatione dici a Xenophonte: vid. Hertl. Cyr. 8, 1, 7. Dindorf. 4, 5, 26; Breitenbachius XXIV non ante a. 357. eum librum absolutum dicit, id quod de tota parte statuere videtur cum Hertleinio Anab. 11, initium conscribendi post annum 372. constituit, quo Anabasis conscripta sit, cum Volckmaro 17sq., cui septimus liber paulo ante mortem a Xenophonte scriptus videtur. Spillerus vero Quaest. 45. recte, ut videtur, hanc Hellenicorum partem posteriorem inter annos 358. et 354. confectionem esse dicit et accuratius tempus ita definit, ut eam Ol. 105. anno tertio exeunte vel quarto ineunte, anno circiter 357, conscriptam censeat, idemque quod Heilandus Ages. IX. quae inde a libro tertio narrata essent, eo ipso tempore, quo facta essent, a Xenophonte annotata et conscripta, postea autem novis curis elaborata esse existimavit, 40. 46 sqq. redarguit. Quodsi denique Niebuhrius Hellenica usque ad bellum Phociorum pertinere putavit, quo seriore tempore ea conscripta nobis videantur, eo magis consequentaneum fuisse Campius censet 4. virum honestum et prudentem calamitatibus maxime et graecarum rerum turbis eo bello effectis commoveri, ut Lacedaemoniorum principatum Graeciae prosperrimum haberet.

9. Finem praefationis facit annorum descriptio.

1, 1, 1.	411.
1, 1, 11.	410.
1, 2, 1.	409.
1, 3, 1.	408.
1, 4, 1.	407.
1, 6, 1.	406.
2, 1, 10.	405.
2, 3, 1.	404.
2, 4, 24.	403. (402)
3, 1, 2.	} 401.
3, 2, 21.	
3, 1, 4.	} 400.
3, 2, 26.	

3, 1, 5.	}	399.
3, 2, 30.		
3, 2, 6.		398.
3, 2, 11.		397.
3, 4, 5.		396.
3, 4, 16.		395.
4, 1, 41.	}	394.
4, 2, 9.		
4, 8, 1.		
4, 4, 1.	}	393.
4, 8, 7.		
4, 5, 1.		392.
4, 8, 17.		
4, 6, 1.	}	391.
4, 8, 20.		
4, 7, 1.	}	390.
4, 8, 23.		
4, 8, 30.		389.
4, 8, 35.	}	388.
5, 1, 1.		
5, 1, 25.		387.
5, 2, 1.		386.
5, 2, 4.		385. (384)
5, 2, 8.		383.
5, 2, 11.		382.
5, 3, 1.		381.

5, 3, 16.		380.
5, 3, 21.		379.
5, 4, 13.		378.
5, 4, 47.		377.
5, 4, 58.		376.
5, 4, 62.		375.
6, 2, 1.		374.
6, 2, 2.		373.
6, 2, 38.		372.
6, 3, 3.		371.
6, 4, 29.	}	370.
6, 5, 1.		
6, 4, 34.	}	369.
6, 5, 22.		
7, 2, 2.		
7, 1, 15.	}	368.
7, 2, 5.		
7, 1, 28.	}	367.
7, 2, 10.		
7, 1, 41.	}	366. (365)
7, 4, 1.		
7, 4, 19.		364.
7, 4, 33.		363.
7, 5, 4.		362.
6, 4, 35.		359.

ANNOTATIO CRITICA.

LIB. I.

cap. 1, 1. δημοχάρης D. || αὔθις del. Pet. 16, Spillerus 9. ad pugnam nuper ad Cynossema commissam refert. || ἠγουμένου Ἀγησανδρίδου del. Muell. 64 || 2. ἐκ Ρόδου suspecta Sieversio 63, Volekmaro 29. ἀρχομένου χειμῶνος Petero 19. || ἐσήμενος Dindorf. Libri ἐσήμενος V. ann. Cyr. 4, 5, 36. || κρήσεις om. D. || 4. Post Δαρείως lacunam esse suspicatur Krueg. Dionys. 284, negat Hertl. 1, 3. || 5. ἀνταγαγόμενοι Hertl. ib. Cobet. || ἦόνα Dind. Libri ἦόνα. || ἐξ ἐσθρινῶν del. Brueckn. 895. Hertl. 2, 7. et 700. Breit. Defendit Heil. 3 sq. coll. Hom. Il. 21, 111. 8, 66. || Δαρείως etiam Krueg. Stud. 2, 47. Anst. cr. 1, 47. Schwid. 1 sq. Tolerabile librorum Δαρείων censeat Xenophontis Hist. Gr.

Matth. 141. ann. 1. et, ut in libro dubiae aetatis, Iungcl. 6. || 8. αἱ ἄλλαι Hertl., hoc ut sit αἱ ἄλλαι ἄλλαι ἄλλη. || Θρασύλος libri hic et infra. Θρασύλος D. Mehler. Conv. 48. || διαγγελῶν Hertl. Symb. cr. ad Aen. Tact. (Werth. 1859) 12. || Si pugna Cyzicena cum Diodoro ad initium aestatis a. 410. referenda sit, ante sect. 9, sin mense Ian. vel Febr. apud Cyzicum pugnatum sit, sect. 29. notam anni 22. intercidiisse putandam esse demonstrat Muell. 58. || 10. Dodwellum h. l. temporis notationem desiderare et annum belli 21. ad finem perductum opinari dicit Haackius 7; ille vero circa sect. 12. initium a. 22. quaerendum putavit. || 14. Quae post verba κρήματα γὰρ οὐκ εἶναι ex h. l. petita Plutarchus Alc. 28. habet μη πάντη κρατοῦσι,

de Dindorfii edd. 1824, 1831. Nibb. 1833. 7, 385 sqq.; Meieri de Sieversii Commentationibus Hal. 1834. 148, 569 sqq.; Hertleinii de Peteri Commentatione ZAW. 1837. 125, 1018 sqq.; eiusdem de Dindorfii ed. Oxon. et de Breitenbachianae p. I. Nibb. 1857. 75, 694—713; Lud. Herbstii de Hertzbergii Agesilao Nibb. 1858. 77, 673—725; Breitenbachii de Dindorfii ed. Teubneriana Nibb. 1852. 63, 227—245; eiusdem de R. Schneideri et de meis Quaestionibus Nibb. 1862. 86, 602—612; eiusdem de Buechsenschuetzii ed. ZAW. 1863, 22—43; Hausdoerfferi de Breitenbachianae ed. p. I. ZAW. 1855. 44 sq.

4. Dicendum paucis est de subsidiis quae habemus usu critico. Codices enumerat Spillerus Nibb. 1840. Suppl. 6. p. 528 sq. percensendisque iis multum operae impendit Breitenbachius ZAW. 1851. 61 sqq. 482—502; 1852. 36, 288; Nibb. 1862. 9, 602 sqq. atque in edit. p. I. p. XXX, p. II. p. VIII sqq. Librorum optimus Parisinus 1738 (B) habetur, proxime ad eum liber 1642 (D) accedere dicitur. Est ille antiquissimus cum Coisliano 317, quem optandum est ut denuo accurate excussum habeamus, et cum Veneto 368 (V). Huius quidem libri qui notitiam fecit Cobetus Or. de arte interpretandi 68 sq. quum iusto plus ei tribuisset, Dindorfius praef. ed. Oxon. VIII sqq., licet optimis simillimum dicat, miram tamen quandam in eo levitatem correctorisque licentiam deprehendere sibi visus de dignitate et usu libri caute et accurate exposuit. Breitenbachius ad alteram familiam libros B. D. I. Vict. Steph. Leoncl., ad alteram A. K. F. Parisinum et editiones veteres pertinere dicit, medios ponit C. E. F. Leidensem, singularem locum codici V. assignat, quippe qui et optima et deterrima habeat neque fidem mereatur nisi ubi cum B. consentiat. Quodsi D. multa cum V. communia habet, hic quoque, siquidem eiusmodi prosapia constituenda est, ad priorem

familiam pertinere putandus est, tamen ut etiam alia quaedam ac peculiaris iis fuisse adiumenta credamus vel in libris inventa, vel ex ingenio repetita. Certe mirum est nonnunquam eos libros a reliquis omnibus recedentia, sed ipsos valde diversa praebere, veluti 3, 4, 1. 20. 5, 1, 17. 25. 33. 2, 24. 6, 5, 27. Aliam nuper viam ingressus Richardus Schneiderus Quaestionibus Xenophonteis quae B. habeat singularia, a correctore profecta esse dicit omnia, D. codicis librario non minus quam scribae libri B. deliberatum esse scriptoris verba interpolare, D. et V. quum tam multa habeant singularia, ut ex B. propagati esse nequeant, tum vitis quibusdam inquinatos esse ita comparatis, ut ex eodem fonte eos stirpem ducere consecrarium videatur, C. non ex uno libro descriptum esse, sed ex B. et deteriore aliquo coaluisse, E. autem stirpem ducere e priore familia, sed eundem expertum esse correctorem. Qua quidem disceptatione perquam diligenti etsi nonnulla videtur recte statuisse, postremo tamen, quum libro I. nimium, libro B. parum tribuat, ad sententiam pervenit parum probabilem. Librum enim I. quippe ad archetypum proxime accedentem optimum habendum esse dicit atque in illo et codice F. Gailiano, adhibitis ubi de I. non satis constet B. D. V, reiectis A. Ald. K. C. E, fundamentum criticae in hoc libro factitandae ponendum (p. 16). Quam sententiam improbaverunt Breitenbachius Nibb. 1862, 602 sqq. et Buechsenschuetzius Philol. 19, 683 sqq.; eamque mirarer qua re commotus ille p. 609. contendere posset mihi probari, nisi scirem eum quae in Quaest. part. 4. p. 2. scripsi falso intellexisse. Denique mea si quae fuerint adiumenta ad Hellenica explicanda, fuerunt codicum optimorum Parisinorum novae collationes, fuerunt animadversiones, quas Friderici Frankii et Friderici Caroli Hertleinii, humanitas mihi permisit. Aliorum interpretum stu-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

pristinam dignitatem revocato eon-
donatus est. Quoniam vero nesci-
mus, quid homo iste Phegusius illo
tempore passus sit (v. Droysen. Mus.
Rhen. 4, 32 sqq.), difficilior de verbo
κατέλευσεν, quod in libris legitur,
iudicatio est. Tuentur hoc Siev.
Comm. 74. Muell. 56. *κατηλέησας* Car.
Aug. Lud. Federus Obs. cr. in au-
ctores veteres (Heidelb. 1818) p.
41—69, quod plurimis placuit, non
placuit Breitenbachio, qui quod
ipse proposuit *κατςλεήσας ἀπέλευσεν*
iam Federus 64. excogitavit, coll. 5,
19. In tam dubia re licet tutius vi-
deatur librorum scripturam tueri,
propter cognationis tamen ratio-
nem additam *ἀπέλευσεν* scripsi, quae
Wolfi coniectura est. || *εις Σησιόν*
Dind. ed. Ox. 501. Qui quod Xeno-
phontem *εις τὸν Σησιόν* putat dic-
tutum fuisse, Heilandus 6. de loco
Ages. 2, 26. et scholio Thuc. 1, 89.
commonefecit. V. Krueg. ad Thuc.
1. c. || 14. *ὁ χειμῶν* Hertl. Cf. 4, 12. ||
ᾤχοντο οἱ μὲν R. B. Hirschig. Philol.
5, 304. Dicit vero plurimos Deee-
leam confugisse ex verborum ra-
tione colligit Funkhaenel ZAW.
1847, 1078. coll. 2, 4, 14. || 18. *εις*
ἐπτακοσίους Hertl. Coniect. (Werth.
1861) 13. || *Λαβῶτα* Cob. V. 396. N.
339. || 19. Hanc sect. etiam Goelle-
rus Thuc. 1. p. 48. deletam voluit,
defendit Muell. 16 sqq. Deletis au-
tem simul verbis

cap. 3. *τοῦ δ' ἐπιόντος — ἐμπε-*
σόντος Bruecknerus Notatt. 9. ita
putat pergendum esse: *ἐπεὶ δ' ὁ χει-*
μῶν ἔληγεν, ἔαρος ἀρχομένου, οἱ
Ἄθ. ἐπλευσαν, ab his verbis ut re-
rum anno belli 24. gestarum nar-
ratio incipiat. *Ἀράκου μὲν ἐφ., ἀρχ.*
δὲ Διοκλέους Pet. 59. Cf. ann. 5, 1.
ἐφόρου ὄντος Alf. Hecker. Philol. 5,
463, quod de principe collegii quin-
quevirorum dicendum putat, ut 6,
1. 2, 1, 10. 3, 1. || Libri *έτοιῖν.* ||
παρελ. τῶ πολέμῳ superscr. β a D.
|| 5. *ἀντεπαρτάξαντο* D. V. || 8. *ᾤχετο*
om. D. || *ὑπὲρ Καλχ.* del. Brueckn.
397. || 9. *ἔλαβον καὶ ἔδοσαν πρὸς φα-*
ναβαζον etiam D. Vid. Born. Conv.
p. 135. || *Καλχηδονίοις*] *Φαρναβάζω*
Schneid. Grot. 4, 410. *αὐτῶ* Voigtl.

V. Volekm. 30. || 10. Libri *τοῖς τε* et
κείνῃν. || 12. *Μ. κ. Ἀραπατή* Bissch.
Ann. ad An. 18. coll. An. 1, 6, 11. ||
13. *οὐν* et *ἀπῆσι* om. D. || *Φιλώδικος*
Dind. Vid. Breit. II. p. XV. || *ἤδη*
φεύγων ἐκ Συρακουσῶν del. Brueckn.
398. suspecta habet Muell. 51. qui,
quum Grotius 5, 644. aut errorem
hanc esse dixerit aut duos Hermo-
crates fuisse, eundem contendit fu-
isse, quae desiderentur non omissa
censens, sed e libris excidisse. || 15.
Vulg. *νεοδαμωδῶν.* Vid. Dind. Thes.
St. 5. 1427, b. || *ἐλιξος* D. || 17. *ἐδύ-*
νατο B. D. ἡδ. cet. || *ἄλλαι τε* V. Heil.
6. Cf. An. 6, 6, 5. Dind. 501. || De
ἐπιβάτης meliora quam Grotius 4,
324. docent Siev. Comm. 37. Krueg.
Dionys. 300, ad Thuc. 8, 61, Stud.
2, 232. Herbst. Argin. 11. Heil. 6.
Spill. Comm. 6. Ceterum qui inter
Thuc. 8, 96. et h. l. videtur dissen-
sus esse a Kruegero apud Weberum
De Gytheo 82. componitur. || 19. *εἰ-*
πῶν ὅτι V. Cob. || *ἀπολλυμένους* B.
H. quod scripsi; *ἀπολλυμένας* cet. ||
Post *Λακεδαιμόνιος* Petero 26. e
Plut. Alc. 31. addenda videntur
οὐδὲ τὴν Σπάρτην κινδυνεύουσαν,
ἀλλὰ τὸ Βυζάντιον, non videntur
Hertleinio 1024. || *διαδοῦναι* Hemp.
29. *διαδιδόναι* Kiehl. Mn. 1, 305. Cob.
N. 350. Hertl. De Diodoro 2, 1. p.
15. || *εἰσφρέσθαι* Cob. 371. Cf. 6, 5,
43. || 20. *καλούμενον* Dind. An. 7, 1,
24. Hertl. 701. Cob. Libri *καλουμέ-*
νας. || *εἰσηγάγοντο* Cob. N. 327. Vid.
4, 4, 8. 5, 4, 1.

cap. 4, 1. *Γορδιεῖω* Dind. e Steph.
Byz. in Thes. St. || Initium cap. 2.
τῶ δ' ἄλλῳ ἔτει — Ἐνκτῆμονος ἀρχο-
μένου τοῦ ἔαρος πορευομένου Pet.
59. huc transponit. || 3. *ἐνῆν κατὰ*
τάδε B. || *κοίρανον* Naber. Mn. 1,
306. Verba *τὸ δὲ κάρανον ἐστὶ χό-*
ριον ut Koepf. del. etiam Cob. N.
307. De vocabulo cf. A. de Gut-
schmid. in Symb. philoll. Bonn.
123 sqq. || 4. *μάλιστα μὲν* Schn. Cob.
N. 350. Krueg. Dionys. 27. Vulga-
rem ordinem tuentur Winckelm.
Plat. Euthyd. 304, a. Heil. 7. al. Vid.
Kr. An. 7, 7, 19. || 7. *ἐπειδὴ δὲ* vel
ἐπεὶ δ' ἤδη αὐτῶ βασις ἦσαν Aem.
Muell. Philol. 1859, 190, auctumno

a. 407. fuisse dicens reditum legatorum. De quo quum errorem scriptoris deprehendere sibi visus sit Grotius 4, 414, Herbstius 61. legatos ante Alcibiadem vere a. 407. redisse demonstrat: neque enim plenos et integros annos 409. 408. 407. vocabulo ἐνιαυτός significari novi anni reditum indicante. || κίων D. || πρὸς τὸ Ἀθηναίων στρατόπεδον secundum Pirckheim. Herap. 33. Brueckn. 398. || 8. κροαμικόν B. D. F. V. κροαμικόν cet. || 9. ἐκεῖ H. v. Herwerden Thes. litt. Lugd. B. 1851. 2, 7. Libri ἐκεῖθεν. || 11. κατασκοπήν B. D. al. κατασκοπή cet. Cf. Cyr. 6, 2, 9. ubi v. Hertl. Luc. V. H. 1, 6. || ἐξ D. corr. B. C. E. ἐξο cet. || 13. Libri ἀπὸ. ὅτι οἱ μὲν. || ἀπελογήθη ως del. Cob. V. 290. N. 307. Dind. et F. v. d. Es apud hunc, etiam μόνος Brueckn. ZAW. 1839, 398. Muell. Phil. 1859, 191. || ἐπιβουλεύθη Cob. N. 307. || αὐτῶν B. D. || ἐκείνου δ' ἀπὸ τότε, κοινόν iid. || 14. ἀπὸ del. Cob. N. 351. Cf. Cyr. 4, 1, 5. || ἀπὸ ἐρήσαν D. || 15. δουλείων del. Cob. N. 308. δουλείων D. || κατ' ἐκ. ἡμ. id. παρ' ἐκ. ἡμ. cet. || 16. Ad plurimos prima verba corrigendi conatus addo Dobrei Adv. 2, 225. τῶν, ὅσπερ αὐτός, ὄντων. Sed v. Schæf. Lamb. Bos. Ell. 479. App. Dem. 3, 544. Bernh. Synt. 167. Hertl. Coniect. 2, 27 sq. Dresl. 9 sqq. Spill. Comm. 6 sq. || αὐτῶ — κοινός — οἷος Morus. Libri εἰαυτῶ — τοιοῦτος — αἰσπάρ. D. τοιοῦτοι δουλείων, ὅσπερ. B. τοῖς δ' αὐτοῦ ἐχθροῖς. Fort. τοῖς δ' αὐτοῦ ἐχθροῖς. Muell. 64. Philol. 1859, 192 sq. : τοιοῦτους — ὅσπερ προέηκαν, ἔστ. — αὐτοῦ δὲ. Alii alia. haud probabiliora afferunt, sententiam loci Campius recte videtur interpretari. || 20. ἠεβήκοι vel ἠεβήκε Hertl. Coniect. 1, 14. || ἀνασῶσαι (vel ἀπνοῶσασθαι) Dobr. Adv. 1, 125. coll. 7, 5, 16. Cob. N. 352. ἀνακτῆσθαι Poppo 197. Cf. Dem. De pace 3. τὰ προεμῖνα ἀσθῆσθαι. || 21. τετάρτη μηνί Clant. F. H. 86. Kr. Sievers. Comm. 82. Vid. Hertzb. Alc. 343. || οἱ αὐτὴ ἡγημένοι stiam D. om. || 22. χώρας del. Cob. N. 308. Bissch. Ann. ad

Anab. 23, ut solent, hic etiam 5, 20.

cap. 5, 1. Temporis notationem omissam putat Haackius 7. Prima verba significare dicit Herbstius Rückk. d. Alc. 60, quae inde a 4, 8. narrata sint, ad idem cum huius capitis initio tempus pertinere, ver a. 407, eamque sententiam contra Vischerum (Alc. et Lys. 60) et Hertzb. bergium (Alc. 341) in libello Die Schl. b. d. Arginusen 86. defendit. Petrus 60. initium c. 3. huc referebat adiecto e c. 6. annorum belli numero. || 10. συνστῆτακτο B. || 11. πορτεχιζεν Krueg. Dionys. 342. Siev. Comm. 84. Simplex verbum collato loco 3, 2, 10. correctoque errore Grotii 4, 426. de communitate Thrasybulo Phocaea cum Herbstio de Argin. 8. retinet Heiland. Quaest. 3, pene ut idem sit quod ἀποτεχιζεν, absperren. || 15. Ad coniecturas, quibus Ἡἰόνα emendare studuerunt, accessit Weissenbornii in libro Hellen inscripto 174. Ἡλιῶν (πόλιν). || 16. οἱ δ' οἴκοι ut 7, 1. Cob. N. 308. coll. 6, 8. 3, 2, 6. || Λέοντα, cuius loco hic et 6, 16. vel Lysiam vel Arcestratam nominari voluerunt coll. 6, 30. 7, 2, quorum in numero etiam sunt Brueckn. 399, Siev. Comm. 86, Campius, ut unum e decem ducibus primum creatis retinendum esse demonstraverunt Thirwall. Hist. Gr. 4, 110 sqq., Herbst. De Arginus. 17, Heil. Quaest. 9. || ἀριστοκρατήν D. || 20. ἀναγαγόμενος Hertl. 1, 5. Dind. Cob. Cf. Anab. 6, 2, 1.

cap. 6, 1. De lunae defectione minor dissensio quam de templo, etiam inter C. O. Muell. De Minerva Poliade 19 sq. et A. Boeckh. C. I. 1, 264. Vid. Dind. h. l. et p. LVIII. Burs. Geogr. Gr. 1, 315. Iam Muellerus 20. verba ᾧ — Ἀθηναίων et καὶ τῶν ποταμῶν — ἐπὶ τῶν deleri voluit. πάντα καὶ εἰκασιν Aem. Muell. coll. 2, 1, 7. Eiecta ultima sectione cap. 5. Bruecknerus Nott. 10 sq. ita pergit vult: Οἱ δὲ Λακ., τῶν Ἀνασ. — χρόνου, ἐπεφραν. νεὺς ἐν Τρυφᾷ vel τῆς Ἀσίας coll. Paus. 8, 45, 3. W. Wilkins Mus. ph. Cantabr. 1, 555 sqq. || 2.

Θαλαττοκρατῶν Cob. V. 279. N. 308. || οὐ — νῆσς del. id. || 4. Iacobsium Add. anim. in Athen. 21. secuti scripserunt ἀντ' ἐπιτηδειῶν γενομένων, antea Cob. N. 350. ἀσὶ διαλλάττειν, deinde καὶ ἀκριβοῦντων τὰ ναυτικά, idem et Dind. οὐ deleverunt, ille scripsit ἀπείρους τε — καὶ κινδ. Ego nihil mutavi nisi quod vulg. ἀπείρους δέ restitui. ἀπείρους διὰ τοῦτο del. Muell. Phil. 1859, 193 sq. et Diss. 64. || ἐν αὐτοῖς Dind. Cob. Hertl. (Var. Lectt. ad Iulian. Caes., 1863, p. 6.). Sed cf. Cyr. 7, 5, 42. 4, 2, 37. || 5. τὸ κατ' ἐμέ Hertl. 2, 10. Cob. Mn. 1, 307. Libri τὰ κ. ἐμέ. || ἐροῦντας etiam D. || 6. τολμήματος B. || 11. τῷ χρόνῳ Cobetus debebat N. 307. Cf. Conv. 4, 1. || 12. ἀντιοῖσθαι B. Cf. ann. Cyr. 4, 2, 39. Dind. ib. 6, 8, 13. || πενταδραχμίαν ut Dinarch. 260, 32. Libri πενταδο. Vid. Cob. V. 248. N. 327. Lob. Phr. 413. Heil. 8. Eodemque modo Cobetus πέντε restitui vult Ven. 2, 4, 7, 9, 14. 10, 3. || 13. ἄτ' ἐμφρουρούτων Cob. N. 352. De verbo cf. Thuc. 4, 110. 8, 60. φρουρῶν ἐνότων Buechs. coll. 3, 1, 15. || 14. διήρπαζον etiam in B. est. || οὐδέν' ἄν Nab. Mn. 1, 229. Cob. 6, 192. N. 354. Hertl. Nibb. 1857. 702. Bernh. Paralipp. synt. gr. 42. Libri οὐδένα, quod defendunt Pet. 31 sq. Dind. Heil. 8. Baeuml. Philol. 1862, 286. Breit. II, XVII. Cf. Madvig. Bemerkk. 39. || τοῦ κείνου Leoncl. Dind. Cyr. 7, 5, 85. || 15. Sententiam loci explicat Herbstius De Argin. 19. Campius: *Die athenische Besatzung führte er kriegsgefangen fort.* || Κόωνα Cob. N. 308. deleto αὐτόν. || ὅπως — φύγοι del. id. V. 290. N. 148. 309. Hertl. 2, 9. || 16. ἐξειλέχθαι Cob. ἐκλεχθῆναι Comm. 3, 5, 2. ubi v. ann. || τοὺς ἀρίστους ἐστράς B. || καταφεύγειν D. || Libri Μιτυλήνην. De altera forma unice vera v. Guil. Herbst. Der Abfall Mytilene's Col. Agr. 1861. p. 3. || De ducum nominibus dubitatum est. De Leonte v. ann. 5, 16. Erasinidis loco etiam Falk. Lys. 261. Arcestratum scribi mavult. Qui quum prope Mytilenen cecidisset, Erasinides eius navem recepit et conatus cum Leonte fugere h. l. commemoratur, in Arcestrati locum Lysias successit, Leontis autem navis capta evanuit. V. Lud. Herbst. Argin. 17. Heil. 9. Dind. Comm. ed. 3. Lips. V. || 17. πολεμίων Fr. Portus. Libri πολιτῶν. || 18. ὑπὸ κύρου D. || 19. σίτων etiam D. || παρορούματα interpretantur Meinek. Philol. 1863, 64. Grot. 4, 438. Boeckh. Att. Seew. 159. Dind. 2, 1, 22. παραβαλῶν Leoncl. παραλαβῶν libri. || 20. ἐξέπλευσεν etiam B. D. || 21. ἦνον Hoffmann. ZGW. 9, 626. ἑκαστοί, ὡς ἦνοιγον Tillmanns Miscell. 11. || ἀγειρόμενοι Hoffm. l. c. || De ἐβοήθουν deque loco omni v. Heil. 9. Breit. ZGW. 1857, 136. || ἀφορησασαν B. Dind. Ceteri libri ἐφ. || δύνοιντι etiam B. || 22. εἰς τὸν εὐροπον τὸν τῶν μιτ. B. Alterum τὸν non est in ceteris. || 24. εἰσβιβάζοντες etiam B. || τοὺς ἐν ἡλικίᾳ ἄπ. Cob. N. 309. Neutram mutationem mihi probari dixi Quaest. 4, 4. De articulo v. Dind. Comparat Hertleinius Dem. 3, 24. Lys. 2, 50. Diodor. 15, 52. Cf. 6, 5, 12. || Gailius de articulo ante δέκα posito dicit: A seul donne τας, leçon exquisite. In cod. B. folii pars interior lacera et corrupta est, vel perforata vel charta inducta. Quo loco τὰς esse putes, chartae aliquid agglutinatum est. || ἱππέων] Boeckhio Oec. civ. Ath. 1, 657. tam equites quam ordinis equestris cives visi sunt intelligi posse, I. Bakius Schol. hypomn. 5, 150. de equitatu nihil cogitandum dicit. || 26. πεντήκοντα] εἴκοσι H. v. Herwerden Thes. litt. Lugd. B. 1851. 3, 9. Ad 140 naves (s. 3.) accesserunt iam sect. 16. computatae 30 Cononis. V. Herbst. 28. || 27. Post Λέσβου in libris repetitum est ἐπὶ τῇ μαλέᾳ ἄκρα ἀντίον τῆς μυτιλήνης. || 29. μετὰ δὲ ταύτας Pluyg. Mn. 1, 307. || ὀνόματι del. Dind. Comm. 3, 11, 1. Cf. ann. An. 1, 4, 11. || καὶ αὐταὶ ἐπὶ μιᾷ D. μία B. || 32. De Hermone postea civi Megarensi facto v. Schaef. App. Dem. 4, 152. Scheib. Olig. Umw. 24. Westerm. Dem. Aristocr. 212. || ὅτι καλῶς ἔχοι Dind. Cyr. Lips. XVII. ||

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

cepta paraenetica, inde a libro quinto didactica eo quidem scripta tempore, quo Hipparchicum, De re equestri, Agesilaum, Epilogum Cyropaediae Xenophon composuisset.

Quod Niebuhrius dixit in scriptis in Aldina libros esse Paralipomena Thucydidis, id correxit L. Dindorfius Nibb. 1832. 4, 254 sqq. eumque secutus et interpretatus Harius Britannus Mus. phil. 1, 254. 2, 241 sq. Vid. Mus. Rhen. 3, 329. Postremo hoc addo, Lachmanno Hist. Gr. 2, 385. Hellenica e tribus partibus diverso tempore conscriptis constare videri, priores libri duo ut sint continuatio operis Thucydidei usque ad reditum e Phyle, altera pars usque ad reditum Agesilai ex Asia pertineat, reliqua ea contineant, quibus non ipse interfuerit Xenophon quaeque a Lacedaemoniis et ab ipso Agesilao comperta habeat. Cyprianus quoque 107 sqq. tres partes Historiae graecae singillatim ac diverso tempore a Xenophonte editas esse demonstrat: primam septem ultimos annos belli Peloponnesiaci continentem, alteram tempus a murorum eversione usque ad restitutionem complectentem, tertiam ab occupatione Cadmeae usque ad proelium apud Mantineam commissum pertinentem. De ratione, quae inter Hellenica et Agesilaum est, ubi ad hunc libellum perventum erit, dicetur. Hic vero de ratione, quae inter librum Xenophontis et Thucydideum opus intercedere putatur, nonnulla videntur addenda esse. Dictum iam est, videri Xenophonteam historiam belli Peloponnesii ultra propositum Thucydidis pergere. Nolo hic quidem ad quaestionem de edito a Xenophonte opere Thucydideo accedere; illud dico, Xenophontem plurimis videri Thucydidis historiam cum duobus suis prioribus libris Hellenicorum edidisse, vid. Krueg. Stud. 1, 264, Spiller. Quaest. 4, Breitenb. X, Aem. Muell. 7. Qua de re scite iudicantem videbis Buechsenschuetzium Philol. 14, 517 sqq. Quaeritur autem, quo modo ad finem prioris

operis initium alterius adiunctum videatur. Hac quidem de re accurate disputatum est ab eodem viro docto 509 sqq., Spill. Quaest. 3 sqq., Breit. V sqq. Plerique inter utrumque opus lacunam intermissam existimant. Iam veteres interpretes, Petitus Obs. 1, 2, Usserius Anal. 116, Palmerius Exercitt. in auct. gr. 60. inter Thucydidis finem et Xenophontis initium tempus deesse rati inde ab auctumno a. 411. usque ad a. 409. apud Xenophontem ab initio aliquid intercuisse dixerunt. Sieversius Comm. 8 sqq. quadraginta fere dies desiderans initium Hellenicorum perisse existimat. Vid. Krueg. Dionys. 213, Aem. Muell. 54, Buechs. l. c. 515 sqq., Bergk. Encycl. Hal. 1, 81, 391. Peterus 14 sqq. quos duces Thucydides apud Euboam confixisse narrat, eosdem miratur iterum apud Xenophontem dici proelium commisisse; quam rem videas num tibi sufficiat expediens Spillerus Quaest. 6; negat Peterus initium plenum et integrum esse, dicit verba initii narrationis ad exemplum Thuc. 8, 95. effectae fragmentum de pugna ad Eretriam commissa, capita quinque priora a librario quodam truncata et corrupta esse. Spillerus 4. quae Thucydides in scriniis primis lineis adumbrata habuisset, Xenophontem putat in Hellenicis usque ad 2, 2. in usum suum convertisse; idemque fere sentiunt Volckm. 13, Muell. 4, Lips. 26; atque idem Spillerus 5. cum Dodwello contendit Hellenica Thucydidis narrationem sine hiato excipere, verba Xenophontis *μετὰ δὲ ταῦτα* ut cum Thuc. 8, 107. cohaereant, et si quid omissum videatur, id potius Thucydidi, quem notum sit non potuisse ultimam manum libro suo admovere, quam Xenophonti tribuendum esse. Exordium a Xenophonte capi ubi Thucydides deficiat, etiam Breitenbachius V sqq. censet, quae apud illum desint levioris momenti esse existimans, brevitatis studio tribuenda, veluti quomodo fieri poterit, ut cum Thymochare Hellespon-

tum intrante Agesandridas confingeret, unde Dorieus Rhodum venerit; addit quod Xenophon (sect. 2) silentio praeterit classem atheniensem Cyzico iam redisse et Mindarum (4) Ilium naves suas deduxisse. Buechsenschuetzius 513. expeditionem Theramenis in Euboeam et contra insulas susceptam desiderat quaeque apud Pydnam gesserit.

7. Sequitur praefationis pars chronologica. Triplex in prioribus duobus libris invenitur admodum suspecta notatio Olympiadum, archontum, ephorum 1, 2, 1. 3, 1. 6, 1. 2, 1, 10. 3, 1. Accedit item suspecta enumeratio annorum belli 1, 3, 1. 6, 1. 2, 1, 7. 3, 9. et commemoratio rerum eodem tempore apud Siculos et Persas factarum 1, 1, 37. 2, 19. 3, 1. 5, 21. 6, 1. 2, 2, 24. 3, 5. Quas temporis notas Xenophonti eximendas esse censent Marshamus Chron. can. sec. 16. p. 459, Dodwellus De cycl. veterum diss. 8. p. 340 sqq., Morus Exam. quorundam locorum Hist. gr. editioni praefixo, Clinto F. H. 286. Kr., Idelerus Handb. d. Chronol. 1, 272, Haackius Diss. chronol., Boeckhii Oec. publ. Ath. 2, 197, Bruecknerus Notatt., Sieversius Comm. 7, Weissenbornius Hell. 179, Scheibelius Scalig. *Ἰστορίας*. LV. 12, R. Schneiderus 14, editores inde a Weiskio et Schneidero omnes. Cuius tamen iudicii rationem nullam se intelligere dicit Voemelius in disputatione, Quo tempore bellum Peloponnesium finitum sit (Francof. 1841) p. 4, ubi de Hell. 2, 3, 9. agit, nisi difficultatem interpretandi et computandi. Meierus Encycl. Hal. 3, 3, 167. et Ephem. Hal. 1834. 148, 575. victorum olympiorum 1, 2, 1. 2, 3, 1. commemoratorum nomina genuina, priore vero loco additum Olympiadis annum senioris originis esse dicit. Peterus 57. locis, ut falsa quidem at Xenophontea continentibus, quos librarius historiam ab anno 409. initium habere ratus corrupisse videatur, transponendo succurrere studet. Rerum eodem tempore apud Siculos et Persas gestarum comme-

morationem, praeterea etiam verba vicissitudines annorum significantia, ephorum indicem 2, 3, 10. defectionumque coelestium notationem tuetur Aem. Muellerus 16 sqq. 45 sqq. Dodwellus annum belli vicesimum secundum 1, 1, 11. orditur, capite primo ut res mensium duodeviginti contineantur, capite secundo annus belli 23. initium habeat. Quam rationem Clinto, Arnoldus, Wachsmuthius, Grotius probant. Quod Haackius capite primo anni vicesimi primi partem alteram ab auctumno a. 411. usque ad ver. a. 410. comprehendi demonstravit, plurimi approbaverunt, in quibus sunt B. G. Weiskius Beni. f. Lips. 1827. 302, Boeckhii C. I. 1, 161 sq., Kruegerus apud Clintonem F. H. et Stud. 2, 150 sq. atque nunc pene omnes, nuper accessit E. Curtius Hist. Gr. 2, 701; non approbavit Aem. Muellerus, qui coniecturis usus est suis. Denique Buechsenschuetzius sobrio plurima iudicio persecutus est Philol. 14, 537 sq.

8. Ultimo loco de tempore dicendum est, quo conscripta videantur Hellenica esse. Quae quidem non uno tempore composita esse ipsius libri indoles testatur. Quamquam enim apud Diodorum Siculum 15, 76. est *Ἐνοφῶν ὁ τὰς ἱστορίας συγγραψάμενος ἐσχάτοῦ ἔτους ὧν*, distinguendas tamen partes operis esse apparet. Ac priorem quidem partem Niebuhrius statim post ipsas res gestas, intra reditum Cyreorum et revocationem Agesilai ex Asia (399—394) vel circa tempus Cnidiae pugnae (394) Athenis scriptam esse dicit; neque enim locum 2, 4, 43. quadraginta annis post scribi potuisse putat. Consentunt Meierus, Peterus 73, Spillerus 36, Goellerus Thuc. 1. p. 70. Non assentiuntur Kruegerus De vita Thuc. 81. Stud. 1, 262, qui ultima verba libri secundi viginti certe annis post rem ibi narratam scribi potuisse demonstrat, Sieversius Comm. 4, Volckmarus 16 sq., qui hanc partem a. 369. vel sequente absolutam esse censet, Buechsenschuetzius Phil. 14,

529, Roscherus De Thucyd., qui Thucydidis libros fortasse cum primis duobus Hellenicorum post pugnam ad Coroneam commissam ante annum 387. editos esse dicit, Breitenbachius, qui quod Niebuhrius libri partem a Xenophonte nondum exsule scriptam dixit, eum errorem esse demonstrat XXI et quia ad illud usque tempus Athenienses iusiurandum suum servavisse putandi sint, XXIII libri confectionem annis 394—390 assignat, I. Bakius Schol. hypomn. 3, 57, qui verbis libri secundi ultimis aliud quidquam nisi hoc significari negat, nullas postea civium discordias fuisse de imperio, sed legibus inde ab Euclide ratis constanter Athenienses usos esse. Ut vero ad constituendum prioris partis tempus Niebuhrius loco 2, 4, 43. usus est, ita locus 6, 4, 37, quo Alexander Pheraeus occisus, Tisiphonus regnans dicitur, ad iudicium de alterius partis tempore aptissimus habitus est. De Thessalis exposuit Spillerus Quaest. 41, quocum fere consentit Lachm. Hist. Gr. 1, 348. 2, 44. Dicitur Alexander Olympiadis 105. anno primo ab Arn. Schaefero Demosth. 1, 133, anno secundo a Clintone F. H. 132. 300 sq. Kr., Sieversio Hist. Gr. 334, Spillero Quaest. 41, Deventero Vect. 39, anno tertio, anni quidem a. Chr. 358. auctumno vel 357. vere, a Lachmanno Hist. Gr. 1, 348. 2, 44, anno quarto a Diodoro 16, 14, ut videtur, necatus esse. Tisiphonus quamdiu imperium obtinuerit nescimus. Propter necem autem Alexandri quinque posteriores Hellenicorum libros Niebuhrius non posse ante Ol. 105, 2, videri post initium Ol. 106. scriptos esse existimat. Neque ea de re magna dissensio est, nisi quod sententia de libro sexto cavendum est ne ad omnem libri partem necessario pertinere putetur. Vid. Krueg. Stud. 2, 283 sqq. A. Schaef. Dem. 1, 133. Libri sexti originem Meierus Hal. 1834. 148, 573. inter Ol. 105. annos secundum et quartum collocat; cuius quidem sententiae si quid

inde petit adminiculi, quod loco illo non οἶδα οἱ λόγοι, sed ὅδα ὁ λόγος scriptum sit, vocabulum λόγος concedi debet latiore significatione dici a Xenophonte: vid. Hertl. Cyr. 8, 1, 7. Dindorf. 4, 5, 26; Breitenbachius XXIV non ante a. 357. eum librum absolutum dicit, id quod de tota parte statuere videtur cum Hertleinio Anab. 11, initium conscribendi post annum 372. constituit, quo Anabasis conscripta sit, cum Volckmaro 17sq., cui septimus liber paullo ante mortem a Xenophonte scriptus videtur. Spillerus vero Quaest. 45. recte, ut videtur, hanc Hellenicorum partem posteriorem inter annos 358. et 354. confectionem esse dicit et accuratius tempus ita definit, ut eam Ol. 105. anno tertio exeunte vel quarto ineunte, anno circiter 357, conscriptam censeat, idemque quod Heilandus Ages. IX. quae inde a libro tertio narrata essent, eo ipso tempore, quo facta essent, a Xenophonte annotata et conscripta, postea autem novis curis elaborata esse existimavit, 40. 46 sqq. redarguit. Quodsi denique Niebuhrius Hellenica usque ad bellum Phociorum pertinere putavit, quo seriore tempore ea conscripta nobis videantur, eo magis consentaneum fuisse Campius censet 4. virum honestum et prudentem calamitatibus maxime et graecarum rerum turbis eo bello effectis commoveri, ut Lacedaemoniorum principatum Graeciae prosperrimum haberet.

9. Finem praefationis facit annorum descriptio.

1, 1, 1.	411.
1, 1, 11.	410.
1, 2, 1.	409.
1, 3, 1.	408.
1, 4, 1.	407.
1, 6, 1.	406.
2, 1, 10.	405.
2, 3, 1.	404.
2, 4, 24.	403. (402)
3, 1, 2.	} 401.
3, 21.	
3, 1, 4.	} 400.
3, 2, 26.	

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

item Xenophontea Petero 20. videntur esse, non videntur Hertleinio 1024. || 15. Pugnae Cyzicenae narrationem quae hic est corruptam ratus a librario et in brevius contractam Peterus 20sq. e Plutarcho et Diodoro illustrat, καί ante τὰ μικρά cum Schneidero delet, sect. 18. verba ταῖς εἴκοσι τῶν νεῶν non fert nisi adiecto e Plutarcho ἀρίσταις. Descriptionem autem pugnae correctionis indigere negant Brueckn. 395. Volckm. 30. Muell. 57. || Articulus ante ζημίαν suspectus Schaefero App. Dem. 3, 254, Heilando Quaest. 4. Deest Comm. 2, 2, 3. desideratus a quibusdam, v. Kuehner., non deest in simpliciore structura τούτοις θάνατός ἐστιν ἡ ζημία ib. 1, 2, 62. || 16. πολλοῦ Hertl. 3, 3. πολὺ Voigtl. Vid. Dind. Thes. St. 8. 564, 6. || ἀπ' αὐτοῦ E. Schneid. Vulg. ὑπ' αὐτοῦ. || 17. πρὸς τὴν γῆν E. || 18. νεῶν ταῖς εὐ πλεούσαις Hemp. 5. ταῖς ἀρίστα πλεούσαις Cyprian. 53, similiter ut Zeunius ταῖς ἀρίσταίς e Plutarcho. || ἰδῶν δὲ καὶ ὄμ. D. || 20. τοὺς ἐν τῇ πόλει Koepf. Cob. || 22. Libri Χαλκηδονίας, ut 26. Altera forma etiam optimis commendata videtur Xenophontea esse. Quamquam in re dubia codices fluctuantes in scribendo sequendos esse dixit E. de Leutsch. Mus. Rhen. 1836. 1, 130. || καὶ τὴν δεκάτην ἐξελέγοντο ut Koepfenus etiam G. Hermannus debebat, Bruecknero 396. verba usque ad πλοίων suspecta. || καί, etiam, ante φυλακὴν om. Weisk. Cob. Quae ratio certe lenior est quam si qui ἐκέλευον post ἐπιμελεῖσθαι vel ἀπέπλευσαν post πολέμιους excidisse opinati sunt. || δύναντο Hemp. 7. Schn. In B. est δύναντο, in ceteris ἠδύναντο. || 23. ἐάλω Cob. V. 392. N. 323. || τὰ καῖλα Bergk. ZAW. 1852. 2, 9. Cob. Hertl. Heil. Vulgatum τὰ καλά defendunt Osann. ZAW. 1855. 39, 311. Ahrens Diall. 2, 152. Dindorf. || Libri δ' ἀπέσσονται B. δ' ἀπέσσανα. ἀπεσσοῦα Bergk. 11. Lob. Rhem. 22, 34. Kr. gr. 2, 1. p. 141. Schmidt. Hesych. Ἀπεσσία. ἀπέσσανα Ahr. 2, 147. 483. ἀπέσσανα id. Philol. 6, 651. || πεινᾶντι et δρῆν

id. 483. || 24. σῶα om. B. C. σᾶ Dind. An. Ox. IX. Hertl. 701. Cob. || Libri παραθαλασσίας. || 27. προηγοῦντος C. G. Jacob. Obs. 3. Hertl. 1, 7. Heil. Quaest. 5. Libri προηγοῦντος, Ald. corr. προηγουμένου. || Verba μεμνημένος—ὑπάρχουσαν a Schneidero post ἀντ' ἐκείνων, a Dindorfio post παραγγελόμενα transposita, loco suo (28. post διδόναι) reddi a quibusdam coepta sunt, etiam a Cobeto et Heilando Quaest. 5. probata Dresleri interpretatione, qui 7. verba εἰ δὲ τις atque etiam οὐδενὸς δὲ οὐδὲν ἐπαιτιωμένου ad quosvis homines gloriae ducum invidios spectare posse putat. Idem fere iudicant Spill. Comm. 3. Schneef. 7; quam ad sententiam quominus accedam maxime verba illa οὐδενὸς—ἐπαιτιωμένου impediunt; dissentit Breit. ZGW. 1857, 133 sq. 1863, 25 sq. ed. II. p. XIII. || ἡμετέραν ἀρχὴν Jacob. ap. Strang. Isocr. Dem. 18. Obs. 5. Spill. l. c., qui deinde cum B. καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν προθυμίαν. ἡμετέραν—ἡμετέραν Weiskius. || 29. Ἐπιδόκου H. Πιδόκου cet. Cf. Keil. Hal. 1843. 107, 247. ZAW. 1852. 34, 271. Ἐπικύδου Cob. || Γνώσιος Dind. Cob. Gnosius Pirckhem. Cuiusmodi genitivi ionici sunt 1, 6, 1. 3, 1, 10. 5, 4, 16. 60. Ag. 2, 18. An. 1, 2, 12. 6, 2, 1. Quamquam nomina exterorum ad similitudinem laconicorum formata reperiri dixi ad Cyr. 5, 2, 14. Γνωσίους B. Γνωσίας C. Γνωσία cet. || 30. κοινότητα αὐτοῦ V. || οὐς γὰρ ἐγ. ἐπιδικ. Brueckn. 397. || τὸ πρῶν libri. Cypriano 105. Christianum scriptorem epitomae prodere videtur articulus. || συναλίζων Morus. Libri συναλίζων. ἀλίζειν et συναλίζειν Xenophontea verba dicit Elmsl. Eur. Heracl. 402. reprobat Cob. Mnem. 11, 432. || ἀνεξυνοῦτο Morus e Suida s. Ἀνακοινώσασθαι. Libri ἀνεκοινοῦτο. || 31. Alterum Ἐρμοκράτης del. W. N. du Rieu Mn. 1, 305. Cob. 6, 42. N. 306. || Verba κατηγορήσας—καὶ τὸ στρατεύμα suppositicia putabat Brueckn. 396. Sieversio 91. lacuna videtur esse, qua Xenophon narraverit quod Thucydides 8, 85, Her-

mocratem urgente Tissapherne ad Pharnabazum confugisse. V. Krueg. Dionys. 322 sq. Pet. 22 sqq. Omnis vero narratio 27—31. gravissimam Muellero 57. movit suspicionem, cui quae scriptor duobus locis de Hermocrate narravisset, a librario eiectis quae inter utrumque essent in unum contracta videntur esse. Idemque 58. inter sect. 31. et 32. lacunam putat esse, quum quae deinde narrantur vix ante Febr. 409. facta videantur. || 33. *Ἀθηναίων* suadebat Dindorfius, Cobetus scripsit. || *γυμνάσιον* del. etiam Cob. (N. 306). || 34. *ὀπλίτας μὲν* Hemp. 10. || 35. *καὶ ὄθεν* etiam D. || Quae Cobetus Or. de arte interpretandi 69. primum e Marc. V. protulit *φοιτᾶ ἐν δὲ Λακεδαιμόνι καλὸν ἔδοξε τοῖς τέλεσι Κράτιστόν τε τὸν Ἀριστομένους καὶ Κλέαρχον*, ipse recepit nihil offensus verbo *ᾤχετο*. Vid. Kayser. Ien. 1848. 66, 264. Dind. ed. Ox. VIII sq. || 36. *δόξαν δὲ τοῦτο* Bisschop. Ann. ad Anab. 48. Cob. N. 326. Vid. ann. An. 4, 1, 13. || Libri *νηῶν*. || *συμμάχων* D. *ἑνυμμάχων* B. Vid. Gail. marg. || *ᾤχετο Κλέαρχος. τῶν δὲ νεῶν τρεῖς μὲν ἀπόλλ.* Hemp. 11. || *εἰς Σηστόν* suspectum Bruecknero 396. Muellero 53; errore scriptoris Grotius Hist. Gr. 4, 407. Meissn. scriptum esse dicit pro Abydo, quae Peloponnesiorum statio fuit. || Brueckner. De notatt. 9. deletis sectione 37. et priore parte proximae *αἱ δ' ἄλλαι — ἐσώθησαν. Καὶ Ἀθ. μὲν Θορικόν*. Eiecta verba tuetur Muell. 16 sqq. Sed spurius locus etiam Sieversio 91. videtur, quia Selinuntem et Himeram verius Diodorus 13, 54 sqq. a. 409. dirutas narret quam Xenophon 411.

cap. 2, 1. De Thrasybuli profectioe v. Boeckh. Oec. Ath. 2, 21. qui locum interpolatum dicit. *ἔπει ἐπὶ ἐφόρου μὲν ὄντος ἐν Σπάρτῃ Ἰσίου, ἄρχοντος δ' ἐν Ἀθήναις Γλαυκίππου Ἀθηναῖοι* Peter. 59. deletis nominibus magistratum, qui duobus annis ante fuissent. V. ann. 4, 2. Est vero annus 409. || *ἐπὶ ἐφορευόντος μὲν* Schwidop. 2. coll. 3, 1. ubi v. ann. || Verba *ὡς — ἐσομένοις* a

Schneidero inclusa, a Cobeto eiecta defendunt Peterus 24, militaris quaedam ut locutio sit cum *ἐξέπλευσαν* coniungenda, coll. 5, 2, 4, Uebel. 4, Hertl. 701, Spill. Comm. 4. || 3. *αὐτῶν* B. D. || 4. Qui in libello De quo anni tempore in Attica *ἀκμάζοντος τοῦ σίτου* dicatur (Francof. 1846) docet in Attica frugum *ἀκμήν*, quam negat plenam maturitatem esse, complecti Maii posteriorem partem et totum fere Iunium Voemelius p. 9. h. l. hunc mensem intelligit, ut Dodwellus. || 5. *ζών* Dind. Cyr. ed. 4. Lips. XIII. Cuius v. ann. Comm. 3, 12, 2. || 6. Libri *πλευσούμενος*. Cuiusmodi formae quum in Anabasi plurimis locis non sine librorum auxilio, uno 6, 6, 9. invitis illis spretae sint, idem hic cum Dind. et Cob. faciendum videtur. Neque aliter sequentibus accusativis *ἰππεῖς* faciendum esset, nisi Helladii aliorumque animadversionibus et iis, quae vol. 1. p. XV. ea de re diximus, in his libris a mutatione arceremur. || 7. *ἐπὶ θάτερα* Cob. N. 323. || 8. Grotius 4, 407. has viginti naves miratus, quas Xenophon 1, 18. combustas esse narravisset, non meminit naves restitutas dici 1, 25; v. Heil. Quaest. 6. || *καὶ Σελινοῦσαι δύο* del. Muell. 47. ut e Thuc. 8, 26. huc translata, aut scribi vult *καὶ Σελινοῦσοι*. Equidem arctius verba cum antecedentibus *νεωσι ἦκουσαι* coniunxi. || 9. *οὔτοι δὴ* Valck. Cob. || 10. *ἀριστεῖα ἔδοσαν* Kiehl. Mn. 1, 305. Quod Cobetus scripsit eodem verbo post *ἀτέλειαν* deleto. Utriusque aoristi formae iuxta se positae Cyr. 1, 5, 5. 4, 6, 12. || 12. *τέτταρας μόνον ἔλαβον* D. || 13. *Ἀλκιβιάδην* G. F. Hertzberg. Alcib. 55. 217. Phegusium, cognominis imperatoris consobrinum, intelligit eumque putat alterum Axiochi filium haberi posse; Muellero 56. filius sororis Cliniae videtur fuisse. Qui quum delationis Dioclidiae in iudicio de hermis truncatis habito auctor fuisset, tanquam proditor patriae a Thrasylo aut ultionis caussa supplicio, fortasse lapidatione, de qua v. Muell. 57, affectus aut Alcibiadi eo tempore ad

pristinam dignitatem revocato eon-
donatus est. Quoniam vero nesci-
mus, quid homo iste Phegusius illo
tempore passus sit (v. Droysen. Mus.
Rhen. 4, 32 sqq.), difficilior de verbo
κατέλευσαν, quod in libris legitur,
iudicatio est. Tuentur hoc Siev.
Comm. 74. Muell. 56. *κατηλέσας* Car.
Aug. Lud. Federus Obs. cr. in au-
ctores veteres (Heidelb. 1818) p.
41—69, quod plurimis placuit, non
placuit Breitenbachio, qui quod
ipse proposuit *κατελεήσας ἀπέλευσεν*
iam Federus 64. excogitavit, coll. 5,
19. In tam dubia re licet tutius vi-
deatur librorum scripturam tueri,
propter cognationis tamen ratio-
nem additam *ἀπέλευσεν* scripsi, quae
Wolfii coniectura est. || *εἰς Σησιόν*
Dind. ed. Ox. 501. Qui quod Xeno-
phontem *εἰς τὸν Σησιόν* putat dic-
torem fuisse, Heilandus 6. de loco
Ages. 2, 26. et scholio Thuc. 1, 89.
commonefecit. V. Krueg. ad Thuc.
1. c. || 14. *ὁ χειμῶν* Hertl. Cf. 4, 12. ||
ᾤχοντο οἱ μὲν R. B. Hirschig. Philol.
5, 304. Dicit vero plurimos Dece-
leam confugisse ex verborum ratio-
ne colligit Funkhaenel ZAW.
1847, 1078. coll. 2, 4, 14. || 18. *εἰς*
ἑπτακοσίους Hertl. Coniect. (Werth.
13. || *Λαβύτα* Cob. V. 396. N.
19. Hanc sect. etiam Goelle-

cap. 3. τοῦ δ' ἐπιόντος — ἐμπε-
σόντος Bruecknerus Notatt. 9. ita
putat pergendum esse: *ἐπεὶ δ' ὁ χει-*
μῶν ἔληγεν, ἕαρος ἀρχομένου, οἱ
Ἄθ. ἐπλευσαν, ab his verbis ut re-
rum anno belli 24. gestarum nar-
ratio incipiat. *Ἀράκου μὲν ἐφ.*, ἄρχ.
δὲ Διοκλέους Pet. 59. Cf. ann. 5, 1.
ἐφόρου ὄντος Alf. Hecker. Philol. 5,
463, quod de princi e collegii quin-
quevirorum dicendum putat, ut 6,
1. 2, 1, 10. 3, 1. || Libri *ἔτοιιν*. ||
παρελ. τῷ πολέμῳ superscr. β α D.
|| 5. *ἀντεπαρετάξαντο* D. V. || 8. *ᾤχετο*
om. D. || *ὑπὲρ Καλχ.* del. Brueckn.
397. || 9. *ἔλαβον καὶ ἔδοσαν πρὸς φαρ-*
νάβαζον etiam D. Vid. Born. Conv.
p. 135. || *Καλχηδονίοις*] *Φαρναβάζω*
Schneid. Grot. 4, 410. *αὐτῶ* Voigtl.

V. Volckm. 30. || 10. Libri *τοῖς τε* et
κείνην. || 12. *Μ. κ. Ἀραπάτη* Bissch.
Ann. ad An. 18. coll. An. 1, 6, 11. ||
13. *οὖν* et *ἀπρῆι* om. D. || *Φιλόδικος*
Dind. Vid. Breit. II. p. XV. || *ἤδη*
φεύγων ἐκ Συρακουσῶν del. Brueckn.
398. suspecta habet Muell. 51. qui,
quum Grotius 5, 644. aut errorem
hunc esse dixerit aut duos Hermo-
crates fuisse, eundem contendit fu-
isse, quae desiderantur non omissa
censens, sed e libris excidisse. || 15.
Vulg. *νεοδαμωδῶν*. Vid. Dind. Thes.
St. 5. 1427, b. || *ἔλιξος* D. || 17. *ἔδύ-*
νατο B. D. ἤδ. est. || *ἄλλαι τε* V. Heil.
6. Cf. An. 6, 6, 5. Dind. 501. || De
ἐπιβάτης meliora quam Grotius 4,
324. docent Siev. Comm. 37. Krueg.
Dionys. 300, ad Thuc. 8, 61, Stud.
2, 232. Herbst. Argin. 11. Heil. 6.
Spill. Comm. 6. Ceterum qui inter
Thuc. 8, 96. et h. l. videtur dissen-
sus esse a Kruegero apud Weberum
De Gytheo 82. componitur. || 19. *εἰ-*
πῶν ὅτι V. Cob. || *ἀπολλυμένους* B.
H. quod scripsi; *ἀπολλυμένας* est. ||
Post *Λακεδαιμόνιος* Petero 26. e
Plut. Alc. 31. addenda videntur
οὐδὲ τὴν Σπάρτην κινδυνεύουσαν,
ἀλλὰ τὸ Βυζάντιον, non videntur
Hertleinio 1024. || *διαδοῦναι* Hemp.
29. *διαδιδόναι* Kiehl. Mn. 1, 305. Cob.
N. 350. Hertl. De Diodoro 2, 1. p.
15. || *εἰσφρεῖσθαι* Cob. 371. Cf. 6, 5,
43. || 20. *καλούμενον* Dind. An. 7, 1,
24. Hertl. 701. Cob. Libri *καλουμέ-*
νας. || *εἰσηγάγοντο* Cob. N. 327. Vid.
4, 4, 8. 5, 4, 1.

cap. 4, 1. *Γορδισίῳ* Dind. e Steph.
Byz. in Thes. St. || Initium cap. 2.
τῶ δ' ἄλλῳ ἔτι — *Εὐκνήμονος ἀρχο-*
μένου τοῦ ἕαρος πορευομένου Pet.
59. huc transponit. || 3. *ἐνῆν κατὰ*
τάδε B. || *κοίρανον* Naber. Mn. 1,
306. Verba *τὸ δὲ κάρανον ἐστὶ κό-*
ριον ut Koepf. del. etiam Cob. N.
307. De vocabulo cf. A. de Gut-
schmid. in Symb. philoll. Bonn.
123 sqq. || 4. *μάλιστα μὲν* Schn. Cob.
N. 350. Krueg. Dionys. 27. Vulga-
rem ordinem tuentur Winckelm.
Plat. Euthyd. 304, a. Heil. 7. al. Vid.
Kr. An. 7, 7, 19. || 7. *ἐπειδὴ δὲ* vel
ἐπεὶ δ' ἤδη αὐτῶ βαρεῖς ἦσαν Aem.
Muell. Philol. 1859, 190, auctumno

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

Θαλαττοκρατῶν Cob. V. 279. N. 308. || οὐ — νῆες del. id. || 4. Iacobsum Add. anim. in Athen. 21. secuti scripserunt ἀντ' ἐπιτηδειῶν γενομένων, antea Cob. N. 350. ἀεὶ διαλλάττειν, deinde καὶ ἀκριβοῦνται τὰ ναυτικά, idem et Dind. οὐ deleverunt, ille scripsit ἀπείρους τε — καὶ κινδ. Ego nihil mutavi nisi quod vulg. ἀπείρους δέ restitui. ἀπείρους διὰ τοῦτο del. Muell. Phil. 1859, 193 sq. et Diss. 64. || ἐν αὐτοῖς Dind. Cob. Hertl. (Var. Lectt. ad Iulian. Caes., 1863, p. 6.). Sed cf. Cyr. 7, 5, 42. 4, 2, 37. || 5. τὸ κατ' ἐμέ Hertl. 2, 10. Cob. Mn. 1, 307. Libri τὰ κ. ἐμέ. || ἐροῦντας etiam D. || 6. τολμήματος B. || 11. τῶ χρόνῳ Cobetus debebat N. 307. Cf. Conv. 4, 1. || 12. ἀντιοῖσθαι B. Cf. ann. Cyr. 4, 2, 39. Dind. ib. 6, 3, 13. || πεντηδραχμῶν ut Dinarch. 260, 32. Libri πενταδρ. Vid. Cob. V. 248. N. 327. Lob. Phr. 413. Heil. 8. Eodemque modo Cobetus πεντε restitui vult Ven. 2, 4, 7. 9, 14. 10, 3. || 13. ἄτ' ἐμφρουρούτων Cob. N. 352. De verbo cf. Thuc. 4, 110. 8, 60. φρουρῶν ἐνότων Buechs. coll. 3, 1, 15. || 14. διήρπαζον etiam in B. est. || οὐδέν' ἄν Nab. Mn. 1, 229. Cob. 6, 192. N. 354. Hertl. Nibb. 1857. 702. Bernh. Paralipp. synt. gr. 42. Libri οὐδένα, quod defendunt Pet. 31 sq. Dind. Heil. 8. Baeuml. Philol. 1862, 286. Breit. II, XVII. Cf. Madvig. Bemerkk. 39. || τοῦ κείνου Leoncl. Dind. Cyr. 7, 5, 85. || 15. Sententiam loci explicat Herbstius De Argin. 19. Campius: *Die athenische Besatzung führte er kriegsgefangen fort.* || Κόωνα Cob. N. 308. deleto αὐτόν. || ὅπως — φύγοι del. id. V. 290. N. 148. 309. Hertl. 2, 9. || 16. ἐξελέχθαι Cob. ἐκλεχθῆναι Comm. 3, 5, 2. ubi v. ann. || τοὺς ἀρίστους ἐσέτρας B. || καταφεύγειν D. || Libri Μιτυλήνην. De altera forma unice vera v. Guil. Herbst. Der Abfall Mytilene's Col. Agr. 1861. p. 3. || De ducum nominibus dubitatum est. De Leonte v. ann. 5, 16. Erasinidis loco etiam Falk. Lys. 261. Arcestratum scribi mavult. Qui quum prope Mytilenen cecidisset, Erasinides eius navem recepit

et conatus cum Leonte fugere h. l. commemoratur, in Arcestrati locum Lysias successit, Leontis autem navis capta evanuit. V. Lud. Herbst. Argin. 17. Heil. 9. Dind. Comm. ed. 3. Lips. V. || 17. πολυμίων Fr. Portus. Libri πολιτῶν. || 18. ὑπὸ κύρον D. || 19. οἴων etiam D. || παρορούματα interpretantur Meinek. Philol. 1863, 64. Grot. 4, 438. Boeckh. Att. Seew. 159. Dind. 2, 1, 22. παραβαλῶν Leoncl. παραλαβῶν libri. || 20. ἐξέπλευσεν etiam B. D. || 21. ἦνον Hoffmann. ZGW. 9, 626. ἕκαστοι, ὡς ἦνοιγον Tillmanns Miscell. 11. || ἀγειρόμενοι Hoffm. l. c. || De ἐβοήθουν deque loco omni v. Heil. 9. Breit. ZGW. 1857, 136. || ἀφορησασαν B. Dind. Ceteri libri ἐφ. || δύνοντι etiam B. || 22. εἰς τὸν εὐροπον τὸν τῶν μιτ. B. Alterum τὸν non est in ceteris. || 24. εἰσβιβάζοντες etiam B. || τοὺς ἐν ἡλικίᾳ ἄπ. Cob. N. 309. Neutram mutationem mihi probari dixi Quaest. 4, 4. De articulo v. Dind. Comparat Hertleinius Dem. 3, 24. Lys. 2, 50. Diodor. 15, 52. Cf. 6, 5, 12. || Gailius de articulo ante δέκα posito dicit: A seul donne τας, leçon exquisite. In cod. B. folii pars interior lacera et corrupta est, vel perforata vel charta inducta. Quo loco τας esse putes, chartae aliquid agglutinatum est. || ἱππέων] Boeckhio Oec. civ. Ath. 1, 657. tam equites quam ordinis equestris cives visi sunt intelligi posse, I. Bakius Schol. hypomn. 5, 150. de equitatu nihil cogitandum dicit. || 26. πεντήκοντα] εἴκοσι H. v. Herwerden Thes. litt. Lugd. B. 1851. 3, 9. Ad 140 naves (s. 3.) accesserunt iam sect. 16. computatae 30 Cononis. V. Herbst. 28. || 27. Post Λέσβον in libris repetitum est ἐπὶ τῇ μαλέᾳ ἄκρα ἀντίον τῆς μυτιλήνης. || 29. μετὰ δὲ ταύτας Pluyg. Mn. 1, 307. || ὀνόματι del. Dind. Comm. 3, 11, 1. Cf. ann. An. 1, 4, 11. || καὶ αὐταὶ ἐπὶ μιᾷ D. μιᾷ B. || 32. De Hermone postea civi Megarensi facto v. Schaef. App. Dem. 4, 152. Scheib. Olig. Umw. 24. Westerm. Dem. Aristocr. 212. || ὅτι καλῶς ἔχοι Dind. Cyr. Lips. XVII. ||

πλείονες εἶσαν Cob. N. 336. || Libri *οἰκεῖται* (D. corr.), quod Dindorfius habet incluso *μή*, A. Ald. *οἰκίεται*, quod plurimis placuit, Iacobsio An. ad Ath. 168, Stallbaumio Plat. Phileb. p. 129. Goth., Cobeto N. 384. Quod scripsi, quamquam *οἰκῆσεται* magis placeret. *οἰκῆται* H. Saupp. Epist. 72. quem praesentis modum improbat Emperius Nlbb. 1842, 283. *οἰκῆση* vel *οἰκηθή* Schwid. Obs. Luc. 3, 5. 24. *οἰκῆσει* Breit. Frank. Partt. neg. 3, 25. || *ἔφη* del. Dind. l. c. Cob. || 34. *νήες* post *εἴκοσι* etiam D. || *τῶν πασῶν* Cob. N. 353. coll. 25. 5, 4, 66. Cf. Krueg. Thuc. 1, 107, 4. || 35. *καί* inclusit Schn., del. Cob. || *ἐτ. τῆ πόλει ἐφ. τῆ μιτυλήνη* D, tamen ut signis *β α* superscriptis indicetur scribendum *τῆ μιτ. ἐφ.* || *αὐτούς* del. Pluyg. Mn. 1, 307. Cob. N. 309. || 36. *ὅτι* alterum del. Cob. ib. || 37. *τοῦτ' B. D. V. ταῦτ' cet.* || *ἔθνε τε εὐαγγ.* Cob. N. 327. Cf. 3, 4, 3. 4, 2, 20. An. 4, 8, 6.

cap. 7, 1. *ἐπανήλθον* Pluyg. Mn. 1, 308. Cob. N. 379. Cf. 4, 5, 11. 4, 5, ubi v. Breit. || Qui de omni hac re iudiciaria post Naberum Mnem. 1, 217 sqq. exposuit I. Bakius ib. 9, 191 sqq. et Meierus De bonis damn. 204. De Arist. Ran. 2, 14. Opusc. 1, 41. iam prima verba *προσσηκώς* al. illustraverunt. || *ὁ τοῦ δημοσίου τ. πρ.* Brueckn. 400. || *τῆς διωβελίας* Dindorfius. Libri *τῆς διωκελίας* vel *δεκελίας*. τοῦ θεωρικοῦ Brueckn. *τῆς δεκάτης* vel *τῆς λείας* Dobr. Adv. 1, 125. Expectandum dicit Bakius 192. qui inexplicabili illi *δεκελίας* aliud substituendum excogitet. *διωβελίας* etiam Herbstio Argin. 44. certissimum videtur. V. Schoem. Antiq. gr. 1, 423. || 4. *τοὺς ναυαγούς* recte interpretatur Grotius 4, 443. Diodori errorem redarguit Herbstius 37, qui 1200 homines in navium fragmentis perisse existimat. || *ἐπεδείκνυε* B. D. V. || *ἦν* Steph. *καί* libri, quod Hertl. 1, 8 sq. defendit, additis nunc locis 5, 3, 13. An. 1, 8, 26. Kr. 1, 2, 6. Thuc. 2, 93, 3. || *πρὸς τὴν βουλήν καὶ τὸν δῆμον* Cob. V. 273. N. 309. Libri bis *εἰς*. || 5. *βραχεία* etiam D. || *ἀπελογήσαντο* Cob. V. 113. Mn. 3, 289. Bissch. ad An. 50. Schwidop. 3. Vid. ann. ad Anab. 4, 2, 12. || 6. Prius *αὐτούς* del. Cob. N. 309. Hertl. || *τοὺς οἷς* Cob. ib. V. Bernh. Synt. 313. || De Thrasybulo dedecore calumniae liberando (contra Grotium 4, 446.) v. Ed. Ph. Hinrichs De Theramenis, Critiae et Thrasybuli rebus et ingenio p. 57. Herbst. Argin. 46. Dindorf. ed. Oxon. 502. Cf. sectt. 4. 31. || 7. *ἐπειθόν*, futurum videbatur ut populo persuaderent. || *ὄψέ* non multa verba faciendo, ut Grot. 4, 191, sed ut m. Octobri, Bak. 196. || 8. De invidiosa atratorum ac lugentium hominum comparatione, quam Bakius dicit 197, a caussae actore suscepta, eo quidem probabili, quod isti homines nisi conducti aut excitati fuissent, in priore concione adfuturi fuissent, quam nescirent num esset secutura altera, post Grotium 4, 191. accurate Herbstius egit 49. 87 sq. idemque de tempore Apatu- riorum ante Pyanepsionem 19. celebratorum et litis non m. Game- lione, sed priore Octobris parte institutae et ad exitum perductae contra Cobetum De Plat. com. rell. 159 sqq. exposuit 88. || *ἐν αὐτῇ τῇ ἑορτῇ* D. || 9. *κατηγορουμένων* Cob. *κατά* iam Stephano suspectum Hertleinius 703. tuetur duobus locis Hyperideis Euxen. 11, 14. Schn. et fragm. 21, 8. quorum tamen alter (2, 11, 15) Westermannio in Ind. graec. Hyp. part. IV. suspectus videtur. Nunc vero ille vir doctus Diodor. 13, 73. addit. || *προτεροαία* B. Sed concio prior non est pridie, sed pluribus diebus ante alteram habita. V. Herbst. De emendatt. Cob. Thuc. 33. || *διακηκόασι* Cob. Mn. 1. 308. || 10. *δημόσι' εἶναι* Cob. N. 353. sequente *εἶναι* omisso. Cf. 20. || 11. *εἰς τὴν ἐκκλησίαν* suspecta Bakio 199. || 12. *προσεκαλέσαντο* B. || *γεγραφεῖναι* Cob. N. 375. || 13. *τὴν κλήσιν* Wyttenbachius, Dobr. Adv. 1, 125. Cob. N. 326. Libri *τὴν ἐκκλησίαν*. Non dici conciones, ut senatum, *ἀφλεσθαι* docuit Schoem. De comitt. Ath. 147. Vid. I. Bak. Schol. hypomn. 5, 128. || 15. *οἱ δὲ πρυτάνεις*

etiam B. || Recipto ex eodem πάντα Basuml. Partt. gr. 5. άλλο dicit excludi. Sed vid. quae contra G. T. A. Krueger. De formula *ἀλλ' ἢ* 40. Klotzius disputavit De var. 2, 1, 42 sq. || 16. τὰ δὲ συμβουλεύσων om. D. || 17. ἐπεισαν defendunt Grot. 4, 450, Heil. 10, ille ut simplex idem esse dicat quod ἀνέπεισαν vel μετέπεισαν. Hoc Bruecknerus 400. voluit, Cobetus scripsit. Cf. Thuc. 3, 32. Ad coniecturas accessit Bakii Mn. 9, 201. οὐκ εἶασαν. || 19. πειθῆσθε superscr. oi D. πειθῆσθε Bissch. Ann. An. 10. Cob. || μάλιστ' ἀληθῆ D. al. μάλιστ' ἀληθῆ B. μάλιστα ἀληθῆ Dind. || τὰ μέγιστα εἰς θεοὺς Morus. Libri ἐς τὰ μέγιστα θεοῦς. || εἰδότες etiam D. κολάσασθαι D. V. || μίαν γ' Cob. N. 354. Vid. 6, 3, 15. Cyr. 5, 5, 33. ubi v. Hertl. p. 231. Heil. 10 sq. || 20. Errat Grotius quum 4, 460. sectione 34. inductus verba δίχα ἕκαστον in decreto Canonis fuisse putat. Ex Eccl. Arist. 1082. Dobreus Adv. 1, 125. διαλελημμένον vel διειλημμένον ἀποδικεῖν ac deinde, quod pro vulgato ἀποθανόντα — ἐμβληθῆναι receptum est, ex illius scholiasta ἀποθανεῖν — ἐμβληθέντα scribendum dicit. Vid. Mein. Steph. Byz. 719. || δημόσι εἶναι omisso inf. sq. Cob. ut 10. || 21. γὰρ e Brodaeo accessit. ὄλην ex B. || 22. εἰ μὴ βούλεσθε Goldhag. Cob. Bak. Mn. 9, 202. al. || 23. τῶν νόμων Cob. N. 327. Ad τῶ νόμῳ Hertl. 703. comparavit Aeschin. 3, 168. additque nunc Plat. Polit. 264, e. Parm. 149, e. et Classenius in Atticorum Iacobsianorum ed. novissima Menon. 87, b. || καὶ ἕνα ἕκαστος cum Buttm. Dem. Mid. 177. Schwidop. 4. Contra Hertl. 3, 13. comparat Ven. 1, 13. Cyr. 5, 5, 15. || διηρημένων B. al. διηρημένης D. || 24. ὑφ' ὑμῶν B. et supra scripto η D. || Quod libri habent καὶ οὐκ ἀδικούντες ἀπολοῦνται Diadorffus et Breitenbachius (ZGW. 1857, 136. Nibb. 1857, 857) unam negationem sufficere et repetendam esse putantes defendunt. οὐκ ἀδ. οὐκ ἀπ. Hertl. 703. οὐκ ἀπολοῦνται Buechs. Alii alia. Ego Leonclaviūm et Co-

betum (N. 355) secutus sum. || 27. Locus ingentem mutationum numerum expertus. Scripsi ut olim volui 195. libris addicentibus, scripserunt Dind. Cob., praetulit Hertl. 703. de asyndeto coll. An. 3, 1, 24. Cyr. 2, 1, 18. μεταμῆσαι Péteri (38) cum Breit. et Class. si probarem, improbatum Spillero Comm. 10, ἡμεροτηκότας scribendum ducerem, quod etiam D. habet, qui μεταμῆσαι. Quamquam de nominativo Tillmanns Misc. 10. confert An. 2, 6, 26. Cyr. 5, 2, 17. Hier. 2, 8. || 28. ποιήσατε Zeunius. Libri ποιήσατε (B) vel ποιήσοιτε (D). || De Aristarcho v. ann. Comm. 2, 7, 1. Cuius viri et Alexiclis collegae sortem secundum Thucyd. 8, 58. et Lycurg. Leocr. 115. nuper exposuit Guil. Vischer. Mus. Rhen. 1865. 3, 447. || πρῶτον Bengk. Rell. com. att. 344. Cf. 5, 4, 1. || προδόντι Classen. Cf. Heiland. 5 sq. || ἀποσοφῆσαι Cob. || 29. ὄντες F. Pet. 39. Class. V. Hertl. 1025 sq. || πρὸς τὴν γῆν Hertleinius. || ἀμφοτέρ' ἂν Steph. Cob. Libri ἀμφοτέρα γενήσασθαι Bissch. Ad An. 72. Cf. 6, 14. || 30. δόξαν τοῦτο Cob. N. 326. Bissch. 48. V. ann. 1, 1, 36. || κατέλιπον — ἕκαστος Hertl. Coniect. 1, 14. || De numero navium Zeunius 6, 34. meliora annotavit quam Grotius 4, 443 sq. || 31. ταξιαρχῶν B. τριηράρχων D. Delet Breitenbachius. || καὶ καλῶς del. Dind. Comm. 4, 1, 5. Br. || 32. εἰς. Non Lysiam, ut secundum Diod. 13, 99. putant, sed Aristocratem fuisse Herbstius Argin. 35. demonstrat. Vid. Jungcl. 11. || ἀπὸ καταδ. Cob. V. 282. || ἥπερ καὶ Schwid. 4. Quam mutationem etiam alibi factam, veluti a Dobreo Comm. 1, 2, 16, recte reprobavit Hertl. 3, 9. || 33. οὐκ ἐκ. — προσταχθέντα suspecta Bruecknero 401. Vid. Heil. 12. εἰς οὐκ ἐκ. Pet. 39. εἰς ἱκανούς Hertl. 1026. et 704. || 34. De re iudiciali huius loci viros quosdam disputantes nominare sufficiat, de ὑπομνήσεσσι I. Bakium Mn. 9, 203. Schol. hypomn. 5, 296. Grotium Hist. Gr. 4, 446 sqq. 465. 8, 203. C. Fr. Heim. De proedris (Gott. 1844) p. 16.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Kiehl. Mn. 1, 310. Cob. l. c. V. Hertl. 3, 16. || 9. τῶν αὐτῶν Matth. 380. ann. 2. Scheib. Obs. in or. att. 47. Schwidop. 6. ἐστέρητο Cob. V. 250. Mn. 1, 310. || 10. τοῦ μὴ παθεῖν E. μὴ π. Dind. Cyr. 2, 4, 13. τὸ μὴ π. Hertl. Coniect. 2, 21. || 13. πλησίον del. Koepf. Clint. F. H. 412. Kr. etiam τῆς Λακ. Cob. V. 290. N. 310. Putabat Peterus 49. Sellasiam in regione Sciritide sitam a Laconica discerni. Vid. Curt. Pelop. 2, 321. || κάλλιόν τι Hertl. coll. Appian. 2, 5, 2. || 14. ἕως ἂν πέμψωσιν id. Coniect. cr. in Julian. (Werth. 1856) p. 16. Cf. ann. Cyr. 7, 5, 39. Sed v. ib. 1, 6, 10. 6, 3, 21. 8, 5, 26. Oec. 1, 22. || 15. ἐκατέρου. De muro dissentiunt Mein. Com. gr. 2, 220. et qui contra Leakium disputat Goell. Thuc. 1, p. 276. || 16. ἐν τοιοῦτῳ δ' ὄντων Cob. N. 356. Bissch. Ad An. 14. τούτων δὲ τοιοῦτων ὄντων Schmidt. Quaest. 10. Vid. Jungcl. 12. || Libri πλείω, quod 390. et ad Comm. 3, 11, 3, probante Lobeckio Pathol. 2, 282, tueri conatus sum. πλέον Frank. Phil. Suppl. 1, 440. πλείον H. Saupp. Ep. cr. 13. G. Dind. Thes. St. 6. 1429, a. || 17. εἶτα δέ Schwidop. 7. Vid. Hertl. 704. et 3, 9. || 19. αὐτοῦς om. etiam D. || 20. γενομένην cum deterioribus, deleto εἰρογασμένην, Cob. V. 290. N. 310. Kapp. v. d. Copp. Mn. 2, 378. || Cypriano 60. quod gravissimum fuerit in pacis foedere, ἐκβῆναι τοὺς Ἀθηναίους ἐκ πασῶν τῶν πόλεων, ἃς κατεῖχον, coll. Plut. Lys. 14, ab auctore epitomes praetermissum videtur. || 22. Quod Schneiderus Theramenis apologiam tum scriptam circumlatam fuisse putat et vulgatam, ei sententiae adversantur Hinrichs De Theramenis etc. rebus 59. et Sievers Comm. 52. 99. || τοῖς λακεδ. D. || 24. Xenophon quum sibi repugnare videretur, qui 1, 5, 21. dixisset Agrigentum occupatum esse, hic eandem rem iterum narraret tanquam belli a. 27. factam, verba μάχη μὲν — τὴν πόλιν utpote ab interpolatore male docto addita, qui sciret Agrigenti expugnationem Dionysio occasionem occupandae tyrannidis

praebuisse, exulare iussit Aem. Muell. 49. Bruecknerus Notatt. 13. propter turbatas temporum rationes totam sectionem eiecit.

cap. 3, 1. κροκίνας D. Vid. Ritschl. Mus. Rhen. 8, 1, 150. Keil. ZAW. 1852. 35, 274. || Docet Voemelius Quo temp. b. Pelop. finitum sit p. 7. factos trigintaviros esse ante Pythodori annum initum, mense quidem Maio, quod Siev. Hist. 379. coniecit Augusto, Lachmannus Iulio institutum esse. Is vero 2, 252. post occupatas a Lysandro vere a. 404. Athenas paullo ante finitum archontum annum et post initum sequentis, Ol. 94, 1, anarchiae tempus fuisse existimat. Quod autem Sieversius Comm. 95. non Pythodori annum, sed tempus post eius magistratum finitum usque ad reditum exsulum (27. Iun. — 5. Sept. 403) dictum esse anarchiam censet, in eo eidem Voemelio 6. testimoniis traditis omnibus adversari videtur. Iam Xenophontem a vere a. 404. repente ad auctumnum transilire, quae medio tempore gesta sint, inter sect. 1. et 2. intercidisse dicit Peterus 43. 48. Quae qualia sint, et ipse exponit et Scheibius 162. Consentit hic quidem cum Sieversio 46. 269, triginta viros auctumno creatos esse, sed disjungendum cum Plutarcho Lys. 15. tempus urbis deditae et murorum excisorum. De tempore Thirlwallus et Grotius Plutarchum sequuntur urbem Munych. 16. captam esse dicentem. Lachmannus vero 1, 50. hoc factum putat ultimo mense Scirophorione additque 2, 390, exeunte anno muros destructos esse. Vid. Curt. Hist. 2, 703. Weissenb. Hell. 197 sqq. Voemel. l. c. || 2. τοὺς πατρίους del. Bak. Mn. 8, 423. coll. 1, 7, 12. 51. V. id. Schol. hypomn. 4, 11. 14. ubi οἴτινες scribi vult. || Πολυαλκῆς Dobr. 236. || 5. Quae de Dionysio traduntur suspecta sunt Bruecknero 14. || αὐτῶν ipsorum propriam. Alii scripserunt αὐτῶν. V. ann. An. 5, 6, 16. || 7. φρουρεῖν vel φρουρούς del. Brueckn. 402. || 9. De temporum computatione et ephororum numero

7. id. Nott. 15. Pet. 63, qui καὶ
 ἔκτω, Voem. l. c. 8, qui ita finitum
 significari dicit bellum a Martio ex-
 tremo a. 431. usque ad Sept. ver-
 gentem a. 404. gestum per 27 annos
 et sex menses, per 28 aestates, et
 contra hos disputantes Breit. et
 Muell. 13, qui Clintonem F. H. 286.
 Kr., ultimorum tamen quatuor an-
 norum ephoros ab interpolatore
 additos suspicantem, secutus locum
 tuctur numero ἐπτά καὶ εἴκοσι re-
 stituto, ut Weissenb. Hell. 199. Thu-
 cydideam rationem computandi de-
 monstrat Curt. Hist. 2, 696. 703. ||
 εἰς ὃ ὁ ἔκμητος Cob. || 10. ἀγκήστρα-
 vos D. || Χαρίλας Heil. Dial. 11.
 Χαρίλας Keil. ZAW. 1851. 35, 274.
 || Μιογολαῖδας Lob. Parall. gr. gr. 1,
 229. || 11. ἠρέθησαν — καθήρηθη cum
 seq. δέ del. Pet. 48. || 14. ἂν ἀνέχε-
 σθαι Schaefer. ἂν παρωθ. Cob. N.
 355. || 15. φυγῶν ὑπό Koepp. Wyt.
 φ. ἀπό libri. || 16. ἢ ὥσπερ G. Herm.
 Aesch. 2, 114. Qui quum ὡς pro ἢ
 dici posse olim ad Vig. 720. visus
 esset existimare, antequam eam
 sententiam ad Aesch. Prom. 630.
 retractaret, exstitit in Diar. Gott.
 1843. 12, 117, qui testes afferret at-
 que in iis etiam hunc locum esse
 vellet. ὥσπερ recte iam Matthiae
 Misc. ph. 2, 90. interpretatus est
 οὕτως ὥσπερ. || 17. καὶ ante ἀδίκως
 del. Cob. V. 145. N. 310. Cf. 7, 1, 9.
 Cyr. 5, 3, 24. Alia affert Hertleinius,
 veluti Plat. Civ. 3. 405, a. || 18. οἱ
 ἄλλοι ἤδη Kiehl. Mn. 1, 311. Cf. 3, 4,
 8. οἱ ἄλλοι τριάκοντα, triginta co-
 mites Agesilai praeter Lysandrum.
 || 19. ἄτοπον ὅτι D. || In seqq. ver-
 bis aliquid excidisse putant, Cobet-
 us N. 355. εἶτα ποιήσασθαι post
 ποιήσασθαι, Dindorfius relicta sua
 de vocabulo semel posito cogita-
 tione repetendo sententia, de qua
 ad Anab. 3, 4, 13. dictum est, Anab.
 ed. 4. Lips. XIX. et Thes. St. 8.
 2124. ὀρίσασθαι post ποιήσασθαι.
 Verba autem κοινωνοὺς ποιήσασθαι
 etiam ad βουλομένους pertinere iam
 Bremius animadvertit Symb. ph.
 Helv. 1, 173. Equidem ποιήσασθαι
 malim scribendo addi quam cogi-
 tando. Similia contuli ann. Cyr. 2,

1, 11. || 20. In verbis κελύσαντες
 ἐπὶ τὰ ὄπλα gravem corruptelam
 inesse putat Cob. N. 311. Vid. Dind.
 || ἀπεληλύθεισαν etiam D. ἀπελύθη-
 σαν Bergk. apud Scheib. 73. V. Dind.
 ed. Ox. p. 502. || 24. πλείονας D.
 Quod scripsi. Cet. πλέονας. V. ann.
 7, 4, 27. || τὴν πόλιν τῶν ἑλλ. D. ||
 27. αἰσθάνομαι D. || 29. ἡμῶν τε καὶ
 ὑμῶν D. V. || 30. Ἄγνωνα libri, Cob.
 Vid. Popp. Thuc. 1, 117. Quod Cam-
 pius verba κατὰ τὸν πατέρα cum τι-
 μώμενος coniunxit, optime cum iis
 consentire dicit Jungcl. 12, quae
 Plutarchus Nic. 2. de accepto a
 patre benevolo Theramenis erga
 populum animo narrat. || Verba καὶ
 γὰρ — ἀμφοτέρων quamquam, ut e
 schol. Ar. Ran. 47. et Plut. Nic. 2.
 et Praec. reip. ger. 277. apparet,
 perantiquam interpretationem no-
 minis (h. l. et 47) continent, com-
 pluribus tamen subditiva visa sunt,
 etiam Hinrichsio 53, Cobeto, qui
 ea eiecit, aliis. || 32. πᾶσαι αἱ Cob.
 N. 356. || ὅς καὶ B. Quod scripsi.
 Cet. ὅς. || 34. ἐκεῖ Dind. Cob. l. c.
 Libri ἐκεῖνη. || 36. Coniecturae παρα-
 νενομικένοι Schmidtii Quaest. et Co-
 beti N. 684. παρανενοηκένοι Wolfii
 et Dobrei Adv. 126. ipsis auctori-
 bus incertae, nec certior παρακη-
 κοένοι Wyttenbachii et Scheibii 91.
 || 37. τὰ τότε πεπραγμένα Bak. Mn.
 8, 424. || 38. βουλείαν meliores, Dind.
 Ceteri βουλήν. || ὁμολογουμένως D.
 Quod scripsi cum Dind. ὁμολογου-
 μένους H. V. Cob. 316. Improbatur
 Schoem. Schol. in Eur. Ion. part. 1.
 (Gryphisw. 1864) p. 9. || 40. ὑμῶν —
 ὑμῖν etiam D. || ὅτι om. id. || 41. εἰ
 τούτου γ' ἐδέοντο Brueckn. 402.
 Cob. N. 310. || 42. τῶν ὀπλιτῶν —
 ὅσοις ῥαδίως Bak. Mn. 8, 424. || 45.
 ἐγὼ εἶην Cob. N. 335. Vid. ann. An.
 6, 6, 34. || 47. ποτέ om. D. De ποτέ
 καί, quas particulas Cobetus V. L.
 373. coniungi negabat, vid. Scheib.
 Nibb. Suppl. 1855. 1, 368. Lectt.
 Lys. 74. Addit Hertleinius Arist.
 Eccl. 1014. Demosth. 59, 118. || 48.
 πρὶν ἂν libri bis. Vid. Cob. N. 310.
 Dind. Cyr. 7, 5, 49. || τὴν διὰ τού-
 των πολιτείαν olim 392. praetuli
 coll. Dem. Lept. 489, 27. Idem et

ὁ μέγας Scheibius 93. διατάττειν, de quo Dindorfius cogitabat, Hertl. 706. aut ad δια τούτων addendum aut pro illis scribendum putat. || πρόσθεν τ' Cob. || 49. οὐν — τροαν-μικὸς del. Dobr. 126. || ἔλαττα Cob. N. 829. || 51. ἄπ. ἤμιν superser. v. D. || 52. ἐρη οἴα D. V. || καὶ ἐμοὶ καὶ ἤμιν D. || 54. ἐκίλευε Steph. Col. N. 811. Hirschig. Phil. 5, 316. qui deinde ἀπλοῖς δ' εἰσελάθουσι scribi vult. || οἱ ἐνδεκα del. Naber. ap. Dind. Cob. N. 311. Hirsch. l. c. || οἱ Dind. Cob. Libri οὗ ἐτ πρόσσοτε. cap. 4, 3. ἐπὶ Wytt. Libri ἀπό. || 4. ἐκ τῶν ἐχθρῶν D. || 6. καὶ ἔστιν οὐς μὲν αὐτῶν id. || κ. ἄλλους δύο Class. in Att. Jacobs. || 8. Verborum ἐν τοῖς ἱππεῦσι explicandorum rationem a Wytt. Sel. princ. hist. gr. 407. propositam sequuntur Spill. Comm. 12. Buechs. ἐν τοῖς Ἑλλοισ-μῖσι Class. ἐν τοῖς ὄπλοις Hertl. De equitt. att. 127. Corrupta verba videntur Breitenbachio et Jungclausen- senio 12. id quod Scheibius 111. de verbis τὸν δὲ ἀπογραψάμενον ἀσι iudicat. De praepositione v. ann. An. 5, 3, 3. Pet. 50. || 9. συνειλημ-μένον Morus. Libri συνειλημμένων. || 10. τοῦ πλεονεκτεῖν Cob. N. 888. || Alterum σύννομ. D. || φέρουσαν Cob. N. 312. Ascendebat via, v. sqq. Cf. Polyb. 8, 31. Eandem esse I. H. Krausius Encycl. Hal. 3, 158. videri dicit quae Παισαϊκὴ ὁδὸς vocetur. Cum Forchham. Topogr. Ath. 24. non consentit Burs. Geogr. Gr. 1, 278. || 11. παρὶ τὴν μουν. D. Cf. 4, 3, 11. 5, 6. 10. || Ἰαποδάμειαν Cob. N. 329. || 12. αὐτοῖς Leoncl. Libri αὐ-τοῖς. || ψιλῶι καὶ ἄκ. D. || μεθ' αὐτοῦ B. quod scripsi. Vulg. μετ' αὐτοῦ. || 13. ἡμέραν πέμπτην Cyprianus 62. putat docere, duo proelia in unum confusa esse ab epitomes scriptore, coll. Diod. 14, 32 sq. || οὕτω δὲ D. illi vero, illi ἰστί. οὕτω δ' οἱ τρ. del. Cob. V. 290. N. 338. || πάλαισ etiam D. || τὸς μὲν φιλάταις τ. ἡμ. κρή-γον, τὰ ἐπὶ τῶν δὲ ἀπλοῦ. Cyprian. 65. || οἱ Cob. N. 91. 338. || 14. ἐναν-τίοι μὲν Wytt. μὲν ἐν. libri. μὲν ἄν. Cob. || ὄμω τῶν ἐναντίων Cob. Mn. 1, 312. || 15. ἀφιέντες etiam D. || 17.

ἦν θεὸς θεῶν D. ἐάν Meier. Op. 1, 172. || πλείους ἢ οὐκ Cob. Traiectionis etiam ad pertinentis exempla Xenop non pauca, ex quibus unum Conv. 4, 40. Kraeg. Dionys. comparat Herodot. 7, 46 al. παρήγγελλεν B. D corr. Cet. α γοίλου || πείση D. Unde qui solet coniunctivum servato ἄν etiam τρωθῆ. Cf 3, 1, 15. || 16 τῆ διαβάσει Hertl. coll 6, 4, 1 2, 10. || 20. συμμετροπήκαμεν ut rus etiam Schwid. 11. Sed v. 3, 12, ubi quod e Plat. Rom. i tulit simillimum exemplum, nunc addit Dem. 42, 3. Aesc 184. 3, 191. Lyeurg. 48. 874. || καὶ συστρατιώται om. D. || εὐτόκως D. || 25. πολλοὶ τε ὄντα al. || εἰ τις id. || 26. Μίξωνίαν mer. Exercit. 66. Valek. Diatr. rip. 292. Libri ἔξω μέων. V. Geogr. Gr. 1, 361. || 27. Α' Boeckh. C. I. 1, 903. V. Olig. Umw. 124. || ἄσαι Brueckn. 403. || 31. προῖξαι προσβολῆς Voigtlaend. τῆς τῆς ἄξιον πράξας Dobr. Adv. ubi editor I. Scholefield a An τῆ προσβολῆ; Vid An. 2, 5, 32. Libri τὸς τὰ δέκα. Dind. τοῖς. || 33. ἐνταῦθα δὲ ἐπείθην. et D. Quod retinui. Al. ἐπ. καὶ ἄ 34. παρήγγελλε etiam D. || 37. λέ-τες Cob. N. 358. V. ana. 3, 5, 38. πρὸς V. Cet. ὡς πρὸς. Coni quidem Xenophon εἰς οὐμ pre sitionibus πρὸς, περὶ, ἐν, ἐπ. Quod qui nusquam supervac esse demonstrat Tillmanns. Miss. et. 4. h. l. ἐνεκαὶς πρὸς τειβενδ opinatur. Carte h. l. ὡς supervac- neum. || 39. παραθέτου Wytt. Libri παραθετοῦ. || Ad explen- dam lacunam Cob. Mn. 1, 312 et Halbertama Thes. phil. Lugd. B. 1849. post κατέβησαν addiderunt ἐ- κλησίασιν ἀνέλασαν, scripsit ille ἐκ- ἐποίησαν. || 40. Libri ἠδίστασιν. Cor- rexit Dindorfius. || 41. Libri melio- res παρελήλυθεν, del. παρελήλυθαι. Dindorfius παραλύθησιν. quod non placet. Quum post ἐν, quae de iustitia et fortitudine dicta sunt,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

ut 7, 5, 4, 5, 2, 8. || *καί* proximum del. Dobr. 126. || 9. *ἐπ' Ἐφέσου* Grotius 5, 174. Libri *ἀπ' Ἐ.* Quod *ἀπὸ Λαμψάκων* scribendum fuisse vidit. || *περὶ ἐκείνα* Cob. Vid. Schoem. Plut. Cleom. 230. || *φιλίας* om. Leoncl. interpr., del. Bernh. Synt. 263. *ἐν εἰρήνῃ* Morus delebat. || 10. *μέτρον εὔρε* K. Krueg. Thuc. 8, 95, 2. Sed Hertlein. confert Herod. 1, 93. Eubul. ap. Athen. 1, 8, c. Diod. 1, 47. Aelian. N. A. 10, 4. Arrian Ind. 3, 4. || *αὐτοῖς* del. Cob. N. 513. || 11. *τὰς πόλεις εὔρε τὰς μὲν ἄλλας* deleto *εὔρεν* quod sequitur Cob. N. 357. || *ἦν αὐτοῖς* id. 313. cui quod *ἐνῆν* per-ridicule dictum videtur, est frequentissima loquendi ratio de iis, quae alicubi et maxime quidem in oppidis esse dicuntur, cf. 1, 3, 19. An. 2, 3, 14. al. Sententiam Cobeti de addito ad *ἐνεῖναι* dativo accuratioris relationis, quo non significatur in aliquibus aliquid inesse, Quaest. 4, 8. refellere studui, ubi ad eam rem etiam locis Thuc. 4, 48. Dem. Phil. 2, 12. Olynth. 2, 22. usus sum. || *ἦ ἀπέχει — ὁδὸν* secluserit Buechs., cui ed. 1. p. 184. *Ἀταρνέως* pro *Σάρδεων* scribendum videtur. De spatio, quod idem est apud Herodotum 5, 54, videndi interpretes Anabasis, Krueg. p. 558, Stud. 1, 110, Kuehn. p. XL. || 12. *συγχωρησαι* Dobr. Adv. 1, 126. Delet verbum Cob. N. 313. || 14. *πεπερ. εἶεν* id. 338. V. ann. An. 6, 6, 34. || *ὅτι* post *ὡς* illatum iam Castalio omisit, non minus damnandum quam ante *ὡς* positum 4, 20, quamquam illud post Born. Cyr. 5, 3, 30. ed. Lips. tueri conatur Pfudelius Indir. Rede b. Xen. (Colberg. 1864) 5. || Libri *καὶ οὗτοι*, C. *καὶ αὐτοί*, Weisk. Schwid. 16. *καὶ* iam Morus inclusit. *πορ. δ' ἐκ τούτου* Pantaz. Em. in Xen. 27. *ὡς καὶ τῶν πολεμίων οὕτω προσηλυθότων* Nicolai 48. || 15. *μνήματα* D. || 19. *ἀένναος* Dind. Libri *ἀένναος*. Ita Vect. 4, 17. Singuli libri simplicem litteram habent Ven. 6, 5. Ag. 1, 20. Cyr. 4, 2, 44. || 20. *εἶπον ὅτι* del. Cob. N. 102. 313. || 23. *ποιήσοιεν* Schaef. Libri *ποιήσειαν*, F. *ποιήσοιαν*. || *Λάρισσαν* Fr. Portus. Libri *Λάρισσαν*. V. Strab. 9, 440. || 25. *περιμόντι τῶ ἐνιαυτῶ* vel propter articulum debere de eodem anno 398. cogitari dicit Krueg. Clint. 96. Stud. 2, 132. Quocum qui de tempore belli Eleorum consentit Hertzbergius Ages. 241. sententias interpretum contra Grot. 9, 311. et Prellerum (Mus. Rh. 1846. 392 sqq. Encycl. Hal. 3, 21, 358) disputans composuit. De verbis illis v. Class. Thuc. 1. p. 254. || *δ' Ἐπιταλιεῖς* Fr. Portus. Libri *δὲ πεταλιεῖς*. || *διὰ βάντι* Hirschig. Philol. 5, 340. || 26. *στραταία* Leoncl. Libri *στρατιά*. || 27. Locus lacunosus visus, etiam Grotio 5, 183. propter temulenti Thrasydæi inexpectatam commemorationem. Sed quod e cod. Marciano Cobetus Or. de arte interpr. 68. attulit et recepit supplementum *ἀπομετρ. τὰ γύριον πολλῶν πᾶσα ἐνεπλήσθη ἡ στρατιά. οὐσπειραθέντες δὲ τινες τῶν Ἠλείων καὶ περὶ τινα συνελθόντες οἰκίαν, ἐκπεσόντες τε ἐξ αὐτῆς σφαγὰς ποιοῦσι* et ipsum defectu quodam laborat et difficultatem loci magis suggeret quam tollit. Vid. Dind. ed. Ox. IX. || *τὸν λεγόμενον* Kuhn. Pausan. 3, 8. Libri *τὸ λ.* || *δι' αὐτῶν* Schaef. Libri *δι' αὐτῶν*. Ante hoc *τὴν πόλιν* aut *τοὺς Ἠλείους* inserendum putavit Leonclavius, qui etiam *τό* ante *παρά* addidit. || 28. *ἐξέφερον* D. ut Cyr. 8, 5, 9. Sed v. infra 6, 5, 7. Errat nova editio Thesauri Steph. s. v. p. 626. haec verba Xenophontis esse negans. || Libri *ἐσοῦν*. || 29. *διαφῆκεν* D. ut 24. 4, 4, 13. Sed quod magis probandum alterum 2, 4, 39. 4, 4, 19. 5, 2, 43. 4, 41. 59. || 20. *Φείας* Dindorfius, *Κυλλήνης* O. Mueller. Mus. Rh. 1834, 170. Libri *σφείας* et *Κυλλήνην*. Ille vero quum Pausaniam quoque 3, 8, 5. (v. praef. XII), qui quidem locus e numero paucorum est, quibus Pausanias Xenophontem imitatus esse vel ante oculos habuisse creditur, vitiosa Xenophontis scriptura deceptum fuisse dixisset, eam sententiam Schubarbartus ZAW. 1851. 40, 316. impugnavit, qui quamvis Elis 27. dicta esset muris carere idque etiam Strabo

testaretur, illo tamen tempore urbem munitam fuisse sibi persuasit, eademque fere sententia est E. Curtii Pelop. 2, 99. et L. Zanderi, qui Encycl. Hal. 1, 33, 342. demonstravit Elidem hieme a Thrasydaeo munitam esse. || Post ἀφείναι Grotius 5, 182. putat καί excidisse, ut quae deinde nominantur urbes non sint Triphyliae. || Libri Λασιώνα. De quo Acroriae oppido primario v. Curt. 106. || 31. Alterum βία del. Cob. N. 313. || οὐ τὰρχαῖον Frankius.

cap. 3, 1. ὡσεὶ ὄθησαν Dindorfius. ὡσεὶ ὄθησαν libri. αἱ ἡμέραι Schaefer. App. Dem. 1, 580. 4, 67. || ὅτι οἱ μὲν λωτυχίδης D. Λωτ. μὲν Schneid. Vid. ann. Cyr. 2, 1, 9. An. 4, 6, 2. || 2. Libri καὶ (κα Iac. Add. An. in Ath. 170) ὡς ὄντινα vel ὄν τοι sim. (ὄν τὴν Dind.) — ὁπότε δ' ἂν (ὁ Ποτιδάν Valck. Diatr. Eur. 292. ὁ Ποτιδάν Hertl. 322) — σοι ψευδομένῳ κατεμήνυσεν (corr. Valck.). || ἐμὲ ὦν δέει Bergk. ZAW. 1852. 2, 9. ἐμὲ ὦν ἂν δέοι Cob. omisso antea ὡς. || συνεμαρτύρησε δ' αὐτῷ secundum V. Dind. An. ed. 4. Lips. p. X. || ἀφ' οὗ γὰρ οὐκ ἐφάνη ἐν τ. θ. δ. μ. τὴν ἐφυσ Cob. N. 313. || 3. χωλεύσαι] χωλὸς βασιλεύσει Tellius Phil. 10, 567. coll. Plut. Ag. 3. Lys. 22. || 4. ἔθυσεν Morus. Libri ἔθυσεν. || σημαίνεσθαι etiam D. || 5. νεανικός Naber. Thes. ph. 1849. Cob. V. 260. Schoem. Recogn. quaest. de Spart. Homoeis (Gryphisw. 1855) p. 13. Cf. Lys. 10, 29. νεανία τὰς ὄψεις. Cyprian. 68 sq. || πᾶς ἂν φατῆ Schwid. 9. || καὶ γέροντας om. D. || Verba πλέον — ἀπαντας συμμάχους, quae in plerisque libris desunt, interpolata esse opinatur R. Schneid. 29. V. Buechs. Phil. 19, 685. || τοὺς ἐν τῇ ἀγορᾷ del. Nab. Mn. 1, 314. || δύο addit Leoncl. || τὸν δεσπότην del. Naber. Vid. Schoem. Antiq. gr. 117, 9. ad Plutarch. Agid. 5, 1. Frees. 12. || 6. ἔφασαν Hertleinius nunc deleri mavult quam in φάναι mutari. || 7. λήψεσθε deletο ἔφασαν id. || εἰπεῖν, ὡς ὅσοι γε δήπου D. || Verba ἔφασάν γε post αὐτοὶ illata dudum suspecta sustuli. || πάλιν οὖν etiam D. μέλλει ταῦτα id. In his librum B. secutus sum. ||

8. καλουμένην om. D. || ἄλλοι Halbertsma ap. Dind. al. Libri ἄλλος. Cf. 7, 1, 15. || λυμ. δ' ἐδόκει Cob. N. 341. Quod Buechs. 325. coniecit δ' εἰώθει non recepit. || 9. Ἴθι, ἔφη plurimi libri, unde Hertl. 708. Ἴθι ἔφασαν. || συμπέμψαι, καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ, οἱ D. qui verba ἐξ ἧ ἑπτὰ supra s. 4. habebat loco verborum τὸ τρίτον ἤδη. || 10. μόραν Leoncl. Libri μοῖραν. || 11. ἐπὶ διειλημμένου D. || ὦν Κιν. sine articulo id.

cap. 4, 1. τὰς μὲν καταγομένας D. || ἄλλος ἄλλοθεν Cob. V. 114. N. 357. Quod valde displicet Heilando Quaest. 10. et Buechsenschuetzio Phil. 18, 338. || 3. διδῶσαι δὴ — ὄσους περ Hertl. Coniect. 1, 14. || ἐκμήνον Cob. || ὅποι Dind. ὅπου Morus. Libri ὄσους. || ἐλθῶν θῦσαι] διαπλευσαι D. || 5. ἐθέλει Cob. Meier. Opusc. 1, 172. || πίστιν δόντα καὶ παρ' ἐμοῦ πίστιν λαβεῖν Dind. || 6. πεμφθεῖσιν εἰς αὐτὸν D. || Μεγίλλω Dind. Libri Μεγιάλω vel Μεγιαλίω. || ἐνέμεινε Ages. 1, 11. ἐνέμεινε Cob. N. 317. Hertl. 1, 21. Spill. Nibb. 1841. 33, 295. Cf. Oec. 14, 17. || 8. ἡνία pro ἔμηνε Cobetus coniecit scribendum Mn. 1, 315. 6, 50. N. 314, commemorans simul viri alicuius docti in Bibl. cr. Amstelod. correctiones ὑπηνία et ἐκίνει. Postquam vero I. Pantazides Emendatt. in Xen. 8. verum se habere dixit ἔδακνε, ambabus manibus eam emendationem amplexus est Nov. Lectt. p. XXIV. Laus inventionis debetur Georgio Gottl. Uebelen, qui Ann. in Hist. gr. (Stuttg. 1819) p. 15. eandem emendationem proposuit coll. Hom. II. 5, 493. Cyr. 1, 4, 13. 4, 3, 3. Addit Pantazides Oec. 12, 16. || ἄλλοι del. Cob. N. 313. οἱ τριάκοντα, etsi unus vel alter deest, non minus consueta appellatio comitum regis laconici quam triginta tyrannorum est, v. infra 20. 2, 3, 18. || ὀγκηρότερα D. || 11. ὡς εἰς ἐκστρατείαν id. || 12. αὐτοῦ scripsi pro αὐτοῦ, suasit Hertleinius. Cf. 3, 2, 1. εἰς Καρίαν del. Cob. N. 314. || εἰς τὰναντία Leoncl. Bissch. Ann. ad An. 52. Cob. Vid. ann. An. 4, 3, 32. || ἀπαντώσας — καὶ τὰς ex Ages. 1, 16. suaden-

tibus Valck. et Schn. recepta. Quod improbat Heil. Ages. XII. || 13. Librorum Δασυλλ(λ)ίου correxit Dind., προϊόντες Leoncl., αὐτοῦ Kœrr., ἐκ δαΐδου Morus. || 14. Librorum Περσῶν ante εἰς Morus seclussit. || 15. κτήσοιτο Bissch. 5. Cob. V. 269. N. 337. Cf. 2, 8, 56. al. Madv. Synt. 134. c. || συστρατεύσασθαι Schwid. 11. || 16. τῶν post ἀνδρῶν om. D. || 17. τὴν Ἐφεσον ante θίας libri, inclusit Valck. || οἱ ζῳγραφοῦντες D. || οἰσθαι ἄν Ditt. Chrest. de Reisigii sententia. || 18. ἐπερωσθη. κάκιστο ἰδῶν D. || 20. ἀνιαντός δὴ id. qui ὁ om. ante Ἀγησ. || Ξεν. μ. καὶ Ἀδαῖον Guil. Tellius Phil. 10, 568. coll. 4, 1, 39. Plut. Ag. 12 sq. Cf. 2, 4, 36. An. 1, 10, 14. || προσῖπεν] παρήγγειλεν D. || 21. πάλιν] ὡς id. || προσῖπεν] πρότερον id. || 22. ὁ ἡγεμῶν ex Ages. 1, 36. receptum. || 23. ἀντιταγμαμένους Ages., aut ἀντιπαράστ. legendum dicit Dind. || ὀπλιτῶν Ages. Libri ἱππέων. || ἐφομένον Breit. XXVII. coll. Ag. 1, 31. || 24. ἐφ' ἀσπαγῆν Hirsch. Phil. 5, 312. coll. An. 7, 1, 18. Cf. infra 6, 5, 30. al. || 25. καὶ ἡμῖν καὶ ὑμῖν D. || 28. ταῖς ἐπὶ ταῖς νῆσσι id. || ἐξ ὧν aus den Mittele etc. Campius.

cap. 5, 1. μὲν post Θήβαις om. D. || 2. μεταβαλόντες (om. τούτου ut L. V.) τοῦ χα. D. || Librorum scripturam νομίζοντες τε αὐτῶν ἀρχεσθαι cum Schneidero mutavi, quamquam eiusdem altera sententia (νομ. ἀνάξιον αὐτῶν τὸ ἀρχεσθαι) etiam magis placet. νομ. γ' εἰσαυτῶν ἀρχ. Parisina editio Leonclavium secuta. || πρὸς τὰς οἰκ. π. Cob. V. 273. Cf. 2, 1, 2. Herbst. De em. Cob. Thuc. 46. || 3. τλέσαι] Schn. Cob. ἐλάσαι. Dind. vel hoc vel ληλατῆσαι. || 4. φιλίαν Cob. N. 357. || Libri ἤρξαντο πολέμον. Kœrr. ἤρξαν. Atque ἤρξαν τοῦ π. Cob. l. c. Dind. Thes. St. 2132, a. Cf. s. 3. Medium 6, 3, 6. || 5. μὴ ante ἐθελῆσαι om. D. || ἱεραδιέριψαν Cob. (N. 102. 314). || καλόν cum Schaefero etiam alii suspectum habent, velut du Rieu Mn. 1, 315. καιρός dici solet, 4, 23. 5, 2, 8. 6, 4, 22. καλῶν Cyr. 4, 2, 3. coll. 3, 5. || 6. Μαλιᾶς Cob. De accusativo v. N.

39. Μαλ. idem 4, 2, 17. 6, 5, 23. illis quidem cum libris. || ἤμαλλιν B. || 7. ἐμένετα αὐτῶ] ἐθύετο D. V. || ἐνταγῆ etiam D. ut F. V. Quod scriptum cum Dind. Cet. ἐν τῇ Παγέσ. || ἐμβάλοισιν Dind. ἐμβάλαιαν B. D. ἐμβάλλοισιν cet. || λέγοντες Cobetus N. 357. necessarium habuit, in editione recte accusativum retinuit, idem correxit 2, 4, 37, quum sibi persuasisset graece dici aut οἱ Ἀθηναῖοι ἐπαμψαν πρίαβειν ἐροῦντας τὰδε aut λέγοντες ταδε. Loci obstant et illi, ut videtur, et alii, etiam qui correctionem non patiuntur, ut 3, 4, 25. An. 6, 1, 2. Cf. infra 4, 7, 3. Cyr. 5, 4, 24. || τοιάδε D. I. V. || 9. Libri ἀπολώλατε. Scripsi ἀπωλώλατε, Dindorf. h. l. et Cyr. 1, 3, 10. ἀπωλώλατε vel ἀπωλώλετε. Ad locos vero, quos Cobetus N. 358. affert. An. 6, 6, 23. Cyr. 5, 4, 11, Hertleinius addit Herodot. 1, 124. Lycurg. 78. || 10. πᾶς ἄν μᾶλλον Bissch. Ann. ad An. 30. Non magis necessarium quam quod idem 5. infra 14. γενήσοσθαι postulat. Cf. Baeumal. Phil. 1862, 286. || ὄπη D. || 11. καὶ νῦν V, καὶ νῦν δέ D. || 12. καθιστάναι in D. ita correctum est, ut plus videatur i valere quam e. Dind. καθιστάναι. || 13. συμβαλόμανος Morus. Libri συμβαλλ. || 14. πρόσθεν] πρότερον D. || γένοισθε plurimi libri, in quibus optimi. Vulg. γένησθε tuctur Fritschius Kritik d. Gramm. 328. || 15. οὐκ ἐχόντων Orell. Isocr. Antid. 341. Dobr. 126. Pantaz. 10. Libri οὐχ ἐχόντων. || 16. χάριτα suspectum. χάριτας — μείζονας Cob. N. 339. Meinek. Nibb. 1863. 87, 371. G. Dind. Thes. St. 8. 1341, c. Pluralis est 4, 1, 33. Cobetus χάριν scriptum edidit. || 17. παρεσκ. ἀπελθ. D. || 19. ἐπέπεσον Steph. Libri ἐπεσαν, F. ἐνέπεσον. || πρὸς ταῖς πύλαις Cob. Mn. 1, 315. || 20. δύ' ἢ Bissch. 21 Cob. || 22. φρόνημα πολὺ μᾶλλον Hirsch. Phil. 5, 301. τῶν μὲν Θηβαίων Tillm. Misc. p. 1. || παντηκοσ. τῆρας Dind. Libri πεντηκοστ. ut 4, 5, 7. RLac. 11, 14. 13, 4. Alterum An. 3, 4, 21. Vid. G. Dind. Thes. St. 6. 740, d. || 24. εἴπαν B. C. D. E. Quam formam saepe a melioribus

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

sarios vel hostes, ut 7, 5, 8, etiam Kruegerus interpretatur Nibb. 1838. 22, 53. Thuc. 3, 73. || τὴν χαράδραν qui de proelio Corinthio accurate exposuit Iungclaussenius 15 sq. Nemeam fluvium significare dicit, prope quem secundum Diod. 14, 83, quantumvis obloquatur Grotius 5, 244, pugnatum esse contendit coll. Curt. Pelop. 2, 505. 587. et Aesch. f. leg. 168. || 16. Λασιωνίων Schn. Libri Λασιωνέων, C. Λασιωναίων. || Λατρών Schn. Libri Λατρ. || δὴ ἢ Dind. Libri δὴ. Propter numerorum rationes quum alii tum Grotius 5, 242. aliquid excidisse putant. Vid. Od. Muell. Dor. 2, 239. Ruestov. et Koechl. Gr. Kriegsw. 92. 149. Hertz. Ag. 270. Bergk. ZAW. 1853. 54, 428. || 17. ἐπεὶ Ὀρχ. οὐ παρήσαν altero loco del. Nab. Mn. 1, 316. R. Schneid. 26. Breit. || ψιλόν etiam D. || 23. σιρξάντων Schn. Libri ἀρξάντων.

cap. 3, 1. Δερκυλίδας Dind. Libri hic et infra Δερκυλλ. || τεθναῖεν Cob. N. 322. du Rieu Thes. phil. Lugd. B. 1849. || 2. προσαγγέλλειν D. || 3. ἐφ' Dind. Libri ἀφ'. || Κρανώνιοι Dind. Libri Κρανώνιοι. || 6. αὐτόν ut 4. et 8. D. || 7. οὐδ' ex Ag. 2, 3. Dind. Libri ἐφυγον, οἱ δ'. Contra ea disputavit Breit. ZGW. 1861, 859. || 8. τῶ ὄρει del. Cob. V. 292. atque ita scripsit. ἐν τῶ ὄρει ἐν N. Hertl. 3, 23. Vid. Ag. 1, 10. || 9. Πραντός Agesilaus. Libri Παπραντός. || ὑπερβαλῶν Hirsch. Phil. 5, 314. Cob. Libri ὑπερβάλλων. || 11. ἐπὶ κνίδον D. || 12. ἐξωόσθησαν Schn. Libri ἐξώσθ. de qua forma v. Popp. Thuc. 3, 2. 407. Locus corruptus Campio videtur et Cypriano 75. || 15. ἐξεναγώγει D. V. || Ἀσία πόλεων ἐλληνίδων D. || 16. καὶ γὰρ Ag. 2, 9. Libri καὶ πῆ, B. καὶ πῶς. Inde καὶ πώς Breit. || δεξιὸν τό Parisina. || 17. ἀπ' ἀμφοτέρων superscr. e D. Ages. 2, 10. Cet. ἐπ' ἀμφ. Cf. Arr. An. 1, 14, 8. || ἐτρέψαντο Ag. 2, 11. Hirsch. Phil. 5, 304. Cob. Vid. Kraner. Plut. Phoc. 13. p. 30. Addit Hertleinius septem locos Thucydideos, in quibus activum est. || 20. ἐπελ. τοῦ ὀσίου Cob. V. 118. Mn. 3, 294. || οἱ D. su-

perscr. Quod recepl. Cet. ᾗ. || 21. τῶν ἐκ τῆς Ἀσίας secundum Plut. Ag. 19. Morus, Dobr. 125. Cob. Mn. 6, 199. 11, 444. N. 358 sq. Plutarchi scripturam explicationi servire dicit Buechs. 292. Cf. Boeckh. C. I. 1, 813. || 23. τὸν σιμόν etiam D. ut B. C. E. Ald. || οἱ δὲ καὶ ὑπὸ τῶν βελῶν om. D. Seclusi. Qua vi caesi sint, paullo post narratur. || τῶν Σπαρτιατῶν B. D. V: qui sunt reliqui praeter Pellen. Vulg. τῶν στρατιωτῶν Cobetus in editione retinuit, etiam R. Schneiderus 20. tuitus est.

cap. 4, 2. κινδυνεύσοι Cob. Mn. 1, 317. || τινὸς καταγνωσθῆ id. Ego malim abesse pronomen, ut 1, 7, 22, quam mutari. || Κρανείω D. F. Κρανείω cet. V. Mehl. Conv. 82. || 5. ἀπὸ τοῦ κ. Schn. Libri ἀπὸ τοῦ κ. || ἀδελφαί Nab. Mn. 1, 317. || ὀμνύντες Bissch. 58. Cob. qui antea ἀποκτινύασιν. || ἐπανήλθον Camp. Phil. 7, 273. Cf. 5, 1, 33. ubi unus liber οἰκαδε ἐπανήλθον habet pro ἀπῆλθον, quod usitatum est. || 6. Ante τυραννέοντας idem τοὺς ἐν δυνάμει ὄντας vel aliquid eiusmodi dictum fuisse putat. || ἀνεσπάζει Cob. N. 359. Alterum δύναντο del. id. 314. de more Batavorum. || τῶν γε Schn. Libri τῶν τε. || 8. ἢ κατὰ τυχὴν ἢ καὶ Camp. l. c. || ἐρχεται om. D. || 9. σταυρώματ' D. ut Ald. || ἀμαχεῖ Mehl. Conv. 82. Cob. || ἐχόμενοι Morus. Libri ἐχ. δέ. || Ἰφικράτην] Libri φιλοκράτη, D. φιλοκράτει. || κορίνθιοι οἱ D. || 10. τὰ σίγμα τὰ ἐπὶ et τὰ σίγμα τὰυτα Schaef. Dind. al. Quod etsi apparet qua de causa factum sit, pluralem tamen librorum tuitus sum cum Buttm. gr. 57, 3. Osann. Seeb. Misc. 1, 1, 8. et ASchZ. 1829, 353. Westerm. Nibb. 1840. 29, 363, qui, quum forma vocabuli a σίξει ducti vere graeca sit, hoc unum nomen litterae flecti posse existimat. Cf. Mein. Fr. com. 2, 626. Meier. Opusc. 2, 81. || ψενσεῖ ὑμέ Cob. N. 325. ὑμε D. ὑμε F. V. ὑμε cet. || 11. Loco non librarii scilicet, sed eius culpa, qui hos libros in ordinem redeget, corrupto opitulaturus Campius Phil. 7, 275. haec suppleri vult: οἱ δ' αὖ Λακ. τοὺς καθ' ἑαυτοὺς

Κορινθίους νικήσαντες ἐδίωξαν πρὸς τὸ ἄστυ· ὡς ἦοϑ'. — βοηϑ'. ἐπανεληθόντες ἐν ἄρ. Contra ea disputavit Breit. ZGW. 1861, 861 sq. qui κρατοῦντα scriptum edidit. || 13. οἱ κορινθιοὶ D. || ὑποσπ. ἀνηροῦντο Nab. Mn. 1, 317. Cob. N. 340. Cf. 5, 14. Thuc. 5, 74. ἀνείλοντο καὶ ἀπήγαγον. || ἐπειτα δ' ἀναλαβάν D. F. V. Cob. ἐπειτα ἀν. cet. || πρὸς τῆς φιλίας etiam D. praepositione solito compendio scripta. || 15. οἷά περ R. Schneid. 28. || 16. ἐδεδίσαν libri. Quod tuitus sum ann. An. 5, 6, 36. ὠκνοῦν Dind. e Prisc. Inst. 2, 229. Hertz. || 17. μορμόνας Valck. Theocr. Adon. 348, a. Libri μορμώνας. || ἐστρατοπεδεύοντο Schn. Dind. || 19. Τενέαν Koepp., O. Muell. Dor. 2, 431, Curt. Pelop. 2, 589. al. Libri Τενέαν vel τέγαν. || μητέρα ἔτεκεν. ὁ μὲν γὰρ κατὰ γ. D. Certe non debebat ὦν omittere. || ἤρηκει Cob. N. 359.

cap. 5, 1. οἱ addidit Leoncl. || ἀυτόθεν Weisk. Libri αὐτόθι. || τῆς Κορ. οὔσης Hertl. Ego malim τῆς deleri, cuius loco in optimis τοῦ est. τοῦ καὶ τῆς I. || 3. ταῖς θερμαῖς opt. τοῖς θερμοῖς cet. τ. θέρμας Breit. || 4. σείρια Dind. Thes. St. 7. 571, c. || ῥιγώντων Cob. N. 340. Buechs. V. ann. Cyr. 5, 1, 11. || 5. καταπεφυγότες del. Cob. V. 290. N. 314. Ad similes locos, quos Bernh. Synt. 208. composuit, Hertl. addit Isocr. 12, 194. Diodor. 13, 90. V. Buechs. || 6. τὴν λίμνην optimi, λίμνην cet. τὸν λιμένα Leoncl. Dind. Cob. λίμνην de lacu propinquo, qui nomen habet Eschatiotis, intelligunt Grot. 9, 481. Burs. Geogr. Gr. 1, 383. Vid. Hertz. Ages. 297. Curt. Pelop. 2, 553, qui sinum portus significari putat. || 7. ἰδρῶντι B. Quod scripsi. Vulg. ἰδροῦντι. V. ann. Cyr. 1, 4, 28. An. 1, 8, 1. || καθάλαμος D. F. V. καθάλλομος B. καθάλομος cet. V. ann. An. 4, 2, 17. || Libri πεντηκοστήρας, v. ann. 3, 5, 22. || 8. δαμοσίαν Morus. Libri δαμασίαν. || δὲ πεπρακότος D. || 9. ὑμῶν Morus coll. Plat. Ag. 22. Libri ὑμεῖς. || 10. καὶ κίων Lennep. Phalar. 223. Valck. Callim. 26. Libri καὶ κλαῶν vel κυ-

κλαῶν. || ἀνῆκε Schn. Libri ἀνῆγα. || 11. ὑακίνθινα etiam D. || ἔταξε Schneiderus. || 13. ἀπολείσθαι Cob. Bak. Mn. 8, 426. cuius correctio sequentium verborum non magis necessaria videtur esse quam Dobrei Adv. 1, 127. et Campii Phil. 7, 276. || 14. καὶ οὔτοι Leoncl. Libri οὔτοι καί. || ἐπιδιῶξαι τοὺς προσκειμένους Dobr. l. c. || 15. ὄντες διώκοντες πελτ. Camp. l. c. 277. || κατηκόντισαν D. || 16. ἀναχωρούντων delete αὐτῶν Cob. N. 314. Buechs. 254. comparat Cyr. 4, 5, 37. 7, 4, 11. 14. Oec. 12, 8. Breit. supra 4, 1. || 17. συνίσταντο D. || ἔξ ἢ ἑπτὰ καὶ δέκα στάδια id. || 18. ἀπιών Cob. N. 379. coll. 6, 4, 26 sq. || ἔτι σκοταῖος ἀναστὰς ὄρθρον Campius l. c. Libri ὄρθρον ἀναστὰς ἔτι σκοταῖος. || 19. ἐκ τούτου δέ C. D. Cet. ἐκ τ. τε. || εἶχον καὶ D.

cap. 6, 2. ποιησώμεθα D. || καὶ τοὺς del. Bak. Mn. 8, 426. || παραλείψει opt., παραλείψει cet. Unde Dindorfius δηώσει scripsit pro δηώσοι. Cob. αἰρήσονται, δηώσοι — παραλείψει. Pfuld. De obl. or. Xen. (Colberg. 1864) p. 24. vulgatam tueretur. Malim αἰρήσονται, δηώσει — παραλείψει, cf. 8, 6. 5, 2, 13. al. || 5. ἢ ante δέκα del. Cob. Duplex ἢ ante numeralia v. Hipp. 8, 25. || ἀπὸ τῶν ὄρων D. || 7. Verba ἀπὸ τῆς ἀκρωνυχίας τοῦ ὄρους vulgo post στρατόπεδον posita Koeppen in suum locum revocavit. || 9. ἦσαν Morus. Libri ἦσαν. || 11. ὑπέμενον Cob. Mn. 1, 318. || 14. καὶ γὰρ marg. Leoncl. Vulg. κατὰ γὰρ.

cap. 7, 1. περιστρατοπεδευμένοι Dind. Libri περιστρατοπεδευσάμενοι. || 3. δύο κήρυκας ἐστραφανώμενους D. κ. φέροντας σπ. Dobr. 128. coll. Ar. Ach. 206. || 4. τῶν ἀπὸ δαμοσίας Dind. Libri τῶν ἀποδημίας al. || εἶπεν Dindorfius legendum putabat. Ego καὶ ante οὕτω, etiam Frankio suspectum, inclusi. || 5. αὐπόρρω Tillm. Misc. cr. e Xen. 3. Negatio certe incommoda. || ἀγροιλίου νεωστὶ ἐστρατευμένου D. || 6. ἀπὸ τῶν τύρσεων om. D. Quibus verbis additis oratio non satis plena redditur. || ἠναγκάσθησαν Castal. Libri ἠνάγκασαν. || 7. στρατοπεδευο-

μένον Morus. Libri στρατενομένου. || Κοιλῶσαν vel Κοιλοῦσαν scribi mavult Rossius Reisen 28. V. Curt. Pelop. 2, 581.

cap. 8, 1. Libri ἐντειχίσαιεν ἐάσαιεν. Quamquam vel ἐντειχίσοιεν ἐάσοιεν vel — σαιεν in B. est. Qua librorum varietate non me commoveri passus sum ut longioris futuri formam ἰσω inferrem. Non minus incerti loci Cyr. 3, 1, 27. 7, 3, 10. 12. An. 2, 1, 4. ubi tamen v. Kuehn. Kr. Stud. 2, 36. ἐντειχιοῖεν Dind. Cob. || 2. ἔλαγεν ὡς del. Cob. N. 286. || 3. πεζός D. || 4. φίλοι βέβαιοι Cob. N. 359. 364. || ὡς addidit Weiskius. ὅτι V. νῦν δέ, εἰ Dobr. Adv. 1, 128. οὐδ' εἰ Voigtl. || εἰ δέ τις τοῦτο φοβεῖται Dind. Libri εἰ δέ τισι τοῦτο φανεῖται. || 5. ἄκοντες Cob. Mn. 1, 318. || προσιόντας id. V. 274. N. 346 sq. παρόντας Dobr. 128. || ἐν Χερρονήσῳ om. D. || Αἶγαι εἰσι Valck. Herod. 8, 117. Libri Αἰγυεῖς, Αἰγαιεῖς, Αἰγυεῖς. || ἄλλ' ἄττα χωρία Cob. ἄ addidit Dind. || ἄν addidit Schaef. || τούτους οὐν D. Quod scripsi. Vulg. τούτους αὖ. || 8. Librorum Νικόφηβον Schneiderus, Κυθηρίοις Dindorfius correxit. De Nicophemo v. Bak. Schol. hypomn. 3, 196. || 9. ὡς εἰ ἐώη D. et, ut videri debet, V. || 12. ἀποστῆσαι Dindorf. Libri ἀποστῆσαι, quod interposita in Aldina post ἐαυτοῦς voce πείσειαν usi quum alii tueri conati sunt tum Iac. Ath. 2. Dobr. 128. Cur. Hipp. 8, 5. || 14. οἱ Ἕλληνες ἢ Morus seclisit ut aliena. || οὐδ' ἐπί Leoncl. Libri οὐδέ. || 15. Vulg. λόγοις. Wolf. λόγοι. Dind. λόγος. Tale vero quiddam ut ἐναντίος λόγος expectatur. Campius: *Den Gegnern war diess ein Schrecken.* || τὰς πόλεις καὶ om. optimi. || ὡς τὰ ῥογος D. Similia cet. Leoncl. ὡς Ἄρογος. || 18. βοηθηθή superscr. οἱ D. ut F. || περιβαλομένους D. Ita Cyr. 1, 4, 17. || ἰσχύος post ἀλκῆς delevit Leonclavius. || 19. ἦσαν δὲ καὶ οἱ B. ἦσαν δὲ οἱ καὶ cet. Cf. Thuc. 7, 57, 3. || Ad καὶ πλείονες repetendum esse ἐσώθησαν etiam Voigtl. De locis nonn. Xen. 13. et Bremius Ibb. 2, 321. censebant, itemque I. Heldius Ann. ad Dem. Phil. 1. (Suidnic.

1834) 43. et Obs. in difficiliore quosdam vett. scriptt. locos (1849) 9. hac sententia: et plures quidem quod succurrendum esse sero sensissent, et Hertleinius 3, 25, qui οἱ πλείονες vel καὶ οἱ πλείονες scribi vult. Cf. ann. 3, 2, 4. et quem locum nunc affert Diod. 19, 95. τῶν δ' ἰπέων δισώθησαν εἰς πεντήκοντα, καὶ τούτων οἱ πλείονες τραυματῆαι. Quodsi Leonclavius secuti, qui ἀπελείποντο post βοηθείας addendum censuit, lacunam admittunt, hoc πλείονες δὲ dicendum fuit, ut Cobetus Mn. 1, 319 (πλείονες δὲ — βοηθ. ἀπῆσαν) voluit, non scripsit, neque πλείονες dici recte potuerunt nisi oppositi antea nominatis. || 20. προσθεμένους Cob. ap. Mehl. Conv. 104. Rinkes ap. Dind. || 22. καὶ ante κατὰ γῆν om. D., ut deest etiam 2, 2, 10. et incertiore fidem habet 2, 4, 20. et supra 4. κατὰ τε γῆν 2, 4, 28. καὶ πεζῆ 5, 1, 31. ἐν τῇ γῇ An. 6, 6, 13. || Libri διέπλεον vel καὶ διέπλεον. Morus καὶ δὴ ἐπλεον, Dindorfius πλεον ἢ. Scripsi καὶ δὴ πλεον. καὶ δὴ i. q. ἤδη ut Cyr. 2, 4, 37. || 24. Contra Meierum, qui De bon. damn. 193 sq. Ἀριστοφάνει τῷ Νικοφῆμον scriptum malebat, de culpa horum hominum disputat I. Bak. Schol. hypomn. 3, 209 sq. || κείνου D. || 26. πλεύσας, ὡς οὐδενός D. || αἰμάδοκον id. || τὰς ἐπὶ τῇ θρόακῃ D. V. Unde ἐπὶ τῆς θρόακῃ scribendum videtur ut 2, 2, 5. al. Hertl. confert Diod. 16, 71. ubi Bekkerus restituit τὰς ἐπὶ θρόακῃ (libri θρόακῃ) πόλεις ἑλληνίδας. V. Dind. An. ed. 4. Lips. XVI. || ἄν προσέχειν D. || 27. τούτων καλῶς id. || 28. Libri Μιτυλ. hic et infra. V. ann. 1, 6, 16. || φυγάσιν ἐάν D. || ἀποσωθῆναι Cob. N. 352. || 29. ὄρια Krueg. Dionys. 298. ὄρια id. Thuc. 8, 100, 3. || 30. ὅπως δ' ἄν marg. Leoncl. Libri post comma ὅπως ἄν. || πόλεων Schn. Dind. πολλῶν libri. || 31. Ἀγύριον Wessel. Diod. 14, 99. Libri Ἀογύριον. || 33. τινὰς τὰς φαρναβάζου D. Qua scriptura videri potest numerus locorum, dubiorum quidem, augeri, quales sunt Comm. 2, 8, 3. REq. 9, 2. RAth. 3, 4. || ἐπιστρατευσάσαι

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

N. 103. 314. || 3. *εἰς αὐτούς* D. V. || *ἑαυτόν* D. F. V. Cet. *αὐτόν*. Dind. *αὐτόν*. || *αὐτοῦ* B. D. Cet. *αὐτοῦ*. V. Cyr. 6, 2, 40. ann. Comm. 2, 2, 1. || 4. *οὐδ' ὡς* Cobetus olim voluit, usitatus quidem, v. ann. 1, 18, sed *οὐδ' οὕτως* An. 4, 8, 3. est in aliquot libris et loco dubio Cyr. 3, 2, 16. || *προκαθημένοις* D. et, ut videtur, V. *προσκ.* cet. || *ὁ* ante *αἶτος* del. Cob. N. 314. Neque opus est articulum servari scripto quod in aliquot libris est *εἶη*. || 5. *διοικοῖντο* Cob. N. 285 sqq. Libri *διοικοῖντο*. || 6. *ἔστασαν* Dind. Libri *ἔστασαν* vel *ἔστησαν*. || 7. *οὐ καθ' ἑν* D. V. *οὐκέθ' ἕνα* Tillm. Misc. e Xen. 5. || *αὐτούς* cum Bisschopio 76. et quod sequitur *ὡς* del. Cob. N. 315. coll. 5, 3, 12. 6, 5, 42. Cf. 2. 7, 5, 4. || *οὐδαμοῖ* Dind. Hertl. 2, 13. Libri *οὐδαμοῦ* vel *οὐδαμῶς*. V. 4, 42. ann. An. 6, 3, 16. || *οὐκ ἐδέχοντο* D. V. || 9. *οἱ φυγάδες εἶεν τῇ πόλει λακ.* ad. D. || 12. *ὁ ἀκάνθιος* id. || *σχεδόν τι* Cob. N. 368. Sed simillima v. 6, 5, 33, ubi *σχεδόν πάντες* tulit eius editio, 1, 9. Cyr. 2, 1, 7. Conv. 4, 6. Breit. Oec. 3, 8. || *πολλάς* D. Quod scripsi. Videntur alii *ἔστιν ἄς* habere omissum a melioribus. || 13. *ἐγγύταται* D. || *παρεσόμεθα* Dind. *παρεσόμεθα* libri, F. *προεσόμεθα*. || *ἐκείνοι* om. D. || 14. *αὐτοπολίται* D. *αὐτοὶ πολῖται* cet. *αὐτοὶ πόλις* Dobr. Adv. 1, 128. coll. Thuc. 7, 77, 5. Cob. Vid. Schn. Ep. ad Schaef. ante Oec. XIII. || *καίτοι νῦν γ' ἤδη* Wolf. Libri *καὶ τοίνυν γε δῆ*. || *ὀκτακισχιλίων* Mitf. H. gr. 6, 113. Thirlw. 5, 14. Voem. Dem. Phil. 1. p. 27. Cob. Non probant Nieb. Schol. hist. 3, 230. Lachm. H. gr. 2, 400. Ac Voemelius retractata ad Dem. f. leg. 264. p. 636. sua sententia veros numeros a Xenophonte traditos intelligi dicit, si cetratos c. 3600 fuisse ponamus, ut hoplitae 800, equites 600, cetrati 3600 efficiant numerum, qui apud Demosthenem est, 5000. Quatuor millia Buechsenschuetzio videntur fuisse signa numerorum commutata existimanti. || *πολλῶ πλείους* D. || *ἢ δις τοσοῦτοι* Cob. Mn. 1, 320. Quo numerus nimius existit. || 15. *δ' ἔτι* D. V. *δέτι* cet. || 16. *γυγνομένης* Libri *γυνομένης*. || *καὶ οὐκ ἐμποδο* D. || 17. *ὑπ' ἐκείνοις* Cob. V. 21 N. 364. Vid. Herbst. De em. Cob. Thuc. 28. || *ὅτι οὐκ ἐν τ.* D. H. V. *ὅτι οὐ καὶ ἐν τ.* cet. || 19. De *παράλληλαις* aliquot librorum v. Lob. Parall. gr. gr. 471. || 20. *γυγνώσκει* D. *γυγνώσκει* cet. || 23. *λακεδαιμόνος ὅση* D. || *δόξαν δὲ καὶ τοῦτο* Cob. N. 326 sq. Bissch. Ann. ad An. 48. Vid. ann. An. 4, 1, 13. Intactus mansi locus 6, 3, 18. || *τὰ πῖ* Cob. 323 (414 602). Qui quum negasset a Xenophonte scribi potuisse *τὰ ἐπ* Buechs. Phil. 18, 281. in inscriptione atheniensi illius aetatis apud Boeckh. Oec. Ath. 2, 27. id ipsum *εἰς τὰ ἐπὶ Θράκης* inveniri demonstravit. Cf. 7, 4, 30. || *τὸν ἐξαιρέτων ἔχοντα* D. || 25. *ἰσημνίας καὶ* id. || *ἐταιρειῶν* D. V. || *ἐθ' αὐτῶν* D. || 27. *καίτοι νῦν* Leoncl. Libri *καὶ τοίνυν* || *Θηβαίων* om. D. || *ἔση* om. id. || 29. *ἠγεῖται*] *ἴσται* D. || *ἐκείσε* Hertl. Cyr. 5, 5, 38. et Coniect. 1, 15. || *εἰς τὴ βουλήν* D. || 31. *παρήσαν* Cob. N. 346 *καὶ ἐπέθοντο* del. id. || *περὶ τὸ λεοντίδην* D. corr. || 35. *συνεκαθέζετο* D. *συνεκαθίζετο* B. I. || 37. *αὐτοὶ τε ἅπαντες* L. Herbstio Nibb 77, 711. sociis, qui extra Peloponnesum erant, oppositi videntur. Spartanos enim dicit omnes copias auxiliares peloponnesias pro suis habuisse. *αὐτοὶ τε ἄλλοιαντες* C. Sintenis. Cuius de verbi dignitate attica Cobetus dubitat Mn. 11, 43. Vid. ann. 1, 1, 30. || 38. *Ἐλεμίας* Leoncl. Libri *Ἐλεμίας*. || *ἀνήσουσιν ἐπ' ἐλάττω* D. V. || 39. *ἐμποδῶν* priore loco Schn. Libri *ἐμπόδιον*. || 40. *ἄγασθαι* Steph. Libri *ἄγασθαι*, nisi illud in V. est. || 41. *τὸ ἐπὶ τ. δ. κ. ἰππικόν* D. Steph. Leoncl. Quod scripsi. Cet. *ἐπὶ τ. δ. κ. τὸ ἰππ.*, nisi quod I. et V. *τό* utroque loco habent. || 42. *ἰππέας* del. Dind. Cob. || 43. *ἀπεκτίννυσαν* Cob. N. 323. Bissch. Ad An. 58. Cf. ann. Cyr. 1, 3, 10. cap. 3, 1. *ἀπολλωνιάδα* D. || *ἀφικόμενος* D pr. || *τε* post *ἠουχίαν* del. Bothius, Dind. Cob. Mn. 1, 321. || *ἐνσκευασμένους* Cob. || *ἀυβάτας* Dind. Libri *ἀναβάτας*. V. Kueha.

Comm. 3, 3, 2. || τό τε δὴ συντεταγ-
 μένας D. || 2. ὀλίγην Wytt. Bibl. cr.
 2, 1, 101. ὀλίγην τινά V. ὀλίγην τι
 B. F. I. ὀλίγον τι D. E. ὀλίγην γῆν
 cet. || 3. ἡσυχῇ πορ. Cob. Mn. 1, 321.
 Alterum ἡσυχῇ delevit, sq. sect.
 ἡσυχῇ intactum reliquit. De voca-
 buli ἡσυχῆ usu in praedicato ad-
 verbii loco positi, de quo Kruegerus
 dubitabat, v. Rehdantz. An. 6, 5, 11.
 || 4. διαώξοντες marg. Leoncl. || ἔτι
 post ἡνίκα delevit Cobetus. Malim
 ἡδη cum Voigtlaendero. || 5. Optimi
 ἐκέλευε post πηλαστὰς collocant:
 quo facto καί post ἰππείας abesse
 malim. || οὖν post πολλοὶ μὲν omisi
 cum D. || 6. αὐτὸν ἐκλίναν D. || 7. ὡς
 libri ante ἐγώ, ante οὐδ' posuit Fr.
 Portus. || ἀντιπάλους γε Cob. Mn. 1,
 321. || 8. οὕτω δὴ D. οὕτω δὲ cet.
 Vid. 25. 5, 61. ubi liber V. habet
 ταῦτα δὴ. || Ἀγροιλίου D. Ἀγροίλαον
 V. Ἀγροιλίῳ cet. μετ' Ἀγροιλίου
 Cob. Vid. ann. Cyr. 4, 2, 21. An. 3, 3,
 2. || 10. τοὺς κατεληλυθότας Hirsch.
 Phil. 5, 316. Dativus est Cyr. 5, 5,
 14. 8, 7, 24. Comm. 2, 3, 13. REq.
 9, 12. Dubii loci An. 5, 8, 24. 7, 8,
 11. Hier. 7, 2. || καὶ τίς ἂν αὕτη Cob.
 N. 353. Bissch. 3. Hertl. 2, 18. ||
 οὐδὲν εἰσήκουον Cob. Mn. 1, 321.
 Mehl. 2, 198. Hertl. 1, 24 sqq. Libri
 οὐδένας ἤκουον. || 12. σφᾶς τοὺς Cob.
 Vulg. σφᾶς αὐτούς. || 13. ἦν δ' οὐδέ
 id. N. 365. coll. 6, 4, 15. 3, 2, 2. De
 sede negationis v. Sint. Plut. Them.
 XI sq. || αὐτῶ Breit. Vulg. ἐαυτῶ.
 V. ann. An. 5, 4, 33. || 16. τε εἰς
 Castal. Libri τε καὶ εἰς. || πλεον ἢ
 Cob. Mn. 1, 321. coll. 5, 4, 66. || 17.
 ξυσσίτια D. || εὐθύς Leoncl. Libri
 εὐθύς τε. || 19. αὐτὸν del. Cob. N.
 315. || Ἀφύτι id. 338. coll. 3, 1, 28. ||
 σκηναμάτων F. Dind. Vulgatum
 σκηνημ. ceteri editores retinuerunt,
 etiam Cobetus, quamquam is N. L.
 722 sq. σκηνοῦν et cognata laconica
 dixit et Xenophontis propria. || 21.
 ὑπερέβαλε etiam D. || ψηφισάμενοι
 Dind. Libri συμψ. || οἶτον ἀλαῖν Cob.
 V. 133. N. 315. τελεῖν est ἀναλίσκειν
 apud Photium vel δαπανᾶν. Com-
 parat Hertl. Athen. 2, 40, e. De-
 mocr. ap. Stob. Fl. 83, 25. Wytt.
 Plut. Mor. 60, a. || καὶ ποιοῦντες
 τοῦτο del. Cob. l. c. || 22. πρὸς αὐ-
 τὸν Dind. C. F. πρὸς αὐτόν, opt.
 πρ. αὐτούς, cet. μεθ' ἑαυτοῦ. || εἶρξας
 Dind. Vulg. εἶρξας. E. εἶρξαι. || 23.
 πρσοβείαν — ἰούσι librorum Fr. Por-
 tus mutavit in πρσοβεία — ἰούση,
 tuiti sunt Lobeckius Soph. Ai. p.
 212 sq. et G. Hermannus ZAW.
 1838, 364. Hertleinius comparat
 Demosth. 9, 72. v. scr. Thuc. 1, 90. ||
 26. πολυβιῶδης D. || Libri ταῦτα ἐμ-
 μένειν. Illud Leonclavius correxit,
 hoc Schneiderus. Vid. 1, 35.
 cap. 4, 1. εὐσεβούντων Fr. Fran-
 kius. || Hertleinius, qui 710. πρότε-
 ρον Wolfi probavit, ut Frank. et
 Saupp. Dem. Ol. 3, 30, nunc πρὸ
 τοῦ praeferret, si apud Xenophonem
 hoc alibi legeretur, coll. Diod.
 11, 63. || ἔνων Dobr. 319. || 2. Θη-
 βαίων om. D. || τὴν περὶ ante Φίλ-
 ιππον inclusit Dindorfius, induxit
 Cobetus. V. ann. Cyr. 7, 5, 52. || 6.
 ἑταίρας opt., cet. ἑταιρίδας, quod
 Cobeti editio habet et Dindorfius
 Thes. St. defendit. || 7. ἀποκτείναν-
 τες] ἀπέκτειναν Cob. N. 376. van
 den Es apud Dindorf. || κατεσιωπή-
 σαντο Hertl. 711. coll. 2, 4, 20. ||
 ἠπειλήσαν del. Cob. l. c. || ἀποκτενεῖν
 id. V. 97. N. 366. || 8. παρὰ τῶν πο-
 λεμάρχων Dind. || 9. τοὺς ante δύο
 del. Dobr. 128, ἐβοήθουν post ἀπε-
 στάλκεσαν addendum censet. στρα-
 τηγούς, εἰδότας Voigtl. || 13. Quod
 B. V. habent οὕτω δὲ Hertl. Coni.
 cr. in Iulian. (1856) p. 14. scriben-
 dum censuit omisso καί ante ὥσπερ,
 coll. Cyr. 8, 5, 12. || λέξοισεν Schaef.
 Dobr. 128. λέξειαν libri. λέξειαν ἂν
 Matth. gr. p. 952. Krueg. Anall. cr.
 1, 148. Cf. 2, 3, 56. || 14. Pro Eleu-
 theris cum Dodwello Erythras po-
 nendas esse putat Unger. Theb.
 Parad. 285. Vid. Muenscher. De
 rebus Plataeensium 9 sqq. Burs.
 Geogr. Gr. 1, 249. || 16. Κρεύσιος Fr.
 Portus. Libri Κράσιος. || 17. ἐξέπνευσεν
 vulg. ἐξέπλευσεν meliores. ἐξέπνευ-
 σεν Dindorf. || 19. Librorum δύο et
 οἱ Dind. correxit. Quamquam de
 numerorum compositione v. ann.
 Comm. 1, 2, 33. || μέλωνος D. || 20.
 ἐκπολεμώσισι Cob., quem v. Mnem.
 10, 190. Qui recedentem ab usu

formam huius loci notaverunt veteres grammatici modo ineptum inter utramque statuere dicuntur discrimen esse modo verba idem significare opinantur. Vid. Frotsch. et Funkh. Dem. Ol. 3, 7. p. 39. Vere iudicavit Voemel. Nibb. 1849. 55, 245 sq. || καθανύσειν Cob. Mn. 1, 322. ut 49. 7, 1, 15. Vid. Dind. Cyr. 8, 6, 17. || 21. οὐδέν ἐνταῦθ' Dind. Libri οὐδέταυτ'. Voigtl. Obs. Mem. 1, 32. et De locis nonn. Xen. 15. οὐδέν τότ' vel οὐδέν ἐνταῦθ' volebat scribi, οὐδ' ἐνταῦθ' V. D. Hal. 1825. Suppl. 9, 70. || 24. ἡ δίκη Dind. Libri δίκη. || 26. ἐκ τούτου δή D. Cet. ἐκ τ. δέ. || σωτήρα αὐτῶ D. ut B. || 29. Quod B. post Ἀγησιλάου habet ἀπεληλαμένος una e paucis huius codicis interpolationibus esse dicitur, v. R. Schneid. 21. Breit. 607. || 30. ἄν post ὅπως Schaeferus addidit. || ἀνδρὸς μὴ κατ. ἀδ., ὅς ἐχο. Cob. N. 367. || 31. ἡδικήκει Σφοδρίας Schaefer. || 32. ταῦτα λέγει Dind. Libri ταῦτα λ. Cf. ann. Cyr. 5, 4, 24. Dind. An. 7, 2, 4. || 33. καὶ τρεῖς ἑξαναστάς post τρεῖς πεσών e Plut. Ages. 28. restituendum videtur Tello Phil. 10, 567. || ἀλλὰ μᾶλλον ἐκόσμησε del. Cob. V. 153. N. 315. || 34. οἱ Ἀθηναῖοι om. D. || 35. ὅτι Cobetus deleuit, qui olim εἰπῶν πρὸς οὐδέν malebat, N. 432 sq., inclusit Dindorfius, qui usum coniunctionis cum infinitivo concessit Cyr. 2, 4, 15, in editione vero novissima locos correxit praeter 2, 1, 23. 8, 1, 25. V. An. ed. 4. Lips. XXIII. ubi εἰπῶν οὐδενί scribi vult, ut in Thesauro. Suspecti restant loci Historiae Graecae 2, 2, 2. 3, 4, 5. Mutata structura 4, 3, 1. 13. || ὅπως προσγένοιτο Rinckes ap. Dind., Cob. ap. Mehl. Conv. 104. V. L. 273. || 37. αὐτός Morus. Libri αὐτοῦς. || αὐτοῦς del. Cob. N. 315. || στρατεία Fr. Portus. Libri στρατιά. || εἶπε τέως ἐπεὶ D. || πρώτην Cob. V. 205. Bissch. Ad An. 38. Cf. 7, 1, 36. || 38. ὅποι φαίνοιτο D. Locum recte intelligendi rationem monstravit Madvig. Bemerkk. üb. einige Punkte d. gr. Wortfügungslehre 75. || 39. Ἐπικυδίδαν Schneid. 4, 2, 2. Libri Ἐπιλυτίδαν. || Θηβαίων

Dindorf. Libri Ἀθηναίων. || 40. ὑποπεπασμένοι Camer. et Leopard. Libri ὑποπεπτ., Ald. ὑποπεμπτ. De verbo ὑπομένειν v. Popp. Thuc. 3, 1. p. 705. || 42. Θεσπιέων B. τῶν Θ. cet. Vid. 52. ann. 3, 1, 21. || οὐδαμῶς D. οὐδαμοῦ cet. οὐδαμοῖ Dind. Cob. V. ann. 2, 8. || θᾶττον ἢ βάδην Bissch. Ann. An. 59. coll. 53. An. 4, 6, 25. Libri vel θᾶσσον vel θάσσονα. || 43. τροπήν Fr. Portus. Libri πρὸς (unus πρὸ) τήν. || ποιήσασθαι Mehl. Conv. 90. Cob. Mn. 5, 416. Cf. ann. An. 2, 1, 19. || 45. ἀπέθανον D. F. I. V. ἀπέθνησκον cet. || 47. ἐφηναν D. || τὸ πρότερον id. || 48. Θεσπιῶν Dind. Libri Θεσπιέων vel Θεσπιάς. || 49. μέχρι τῶν ταν. D. || 53. Libri τροπαιόν τε. || 56. ὄντας om. D. F. I. V. || 58. ἴσχειν τὸ δέῦμα Cob., v. N. 340. Cf. An. 7, 1, 20. || ἐλιποψύχησε Dind. Libri ἐλειποψ., B. ἐλυποψ. || 60. κατατροιβήσονται D. || αὐτῶν delet Cob. N. 315. idemque alterum βούλωντο, non necessitate quadam sed consuetudinis libidine motus. || 62. ὅτι addidit Castalio. || 63. Ἀθ. μὲν Bak. Mn. 8, 425. || ἐτι] ἔτει Schaefer. De tempore expeditionis a Thrasybulo susceptae praeter Grotium a Dindorfio p. 503. ed. Ox. nominatum v. Seebeck. ZAW. 1838, 334 sq. deque rebus extrema hac libri parte narratis Boeckh. Oec. Ath. 1, 405 sq. Rehd. V. Iphicr. etc. 68 sq. A. Schaefer. Dem. 1, 44. Herm. Epicr. Quaest. de Demosth. a. natali (Gott. 1846) p. 12. || 65. ἐμελλήσεν D. || Ἀλυζία Leoncl. Libri Αἰλ., de qua praeter eos, qui antea nominati sunt, v. Siev. Hist. 226. Weissenb. Hell. 240.

LIB. VI.

cap. 1, 1. δυνήσονται D. V. δυνήσονται cet. || μὴ οὐ πείθεσθαι Cob. N. 367. Cf. Frank. Partt. neg. 3, 5. Madv. Synt. 1. gr. 211, a. || 2. οὗτος καὶ D. || 3. ἐνδεήσεις Dind. Libri ἐνδεής εἶη. || δέ τι περιγένοιτο Cob. N. 368. || 5. Φάσσαλον post πόλιν deleuit Schaeferus. Cf. 3, 4, 17. || Θετταλίας Dind. Libri Θεσσ. || μισθοφόρους del. Cob. N. 316. Vid. Popp. Thuc. 8, 25. Hertl. Symb. cr.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ἑκαστον v. d. Es ap. Dind. Cob. Mn. 1, 323. || Κρινίππου Wessel. Diod. 15, 47. Libri Κρινίππου vel Ανίππου. || ὡς ante πωλήσων del. Pluyg. Mn. 1, 325. Cob. N. 316. Hertl. An. 5, 7, 32. Qui etiam Eur. Hel. 229. confert. || 37. μὲν ταῖς D. V. || 38. ἔχων περί aut ἔχων σχεδόν aut σχ. π. ἐν. ρανσί Hertl. 2, 22. Ultimam rationem probabat Rehd. 96. || 39. οὐ μάλα ἐπιτήδειον ὄντα, rebus agendis non admodum idoneum, Rehd. Iphicr. 97. ἐπιτήδειος absolute dictum An. 5, 2, 12. De amicitia interpretantur Wolf., Pinzg. Ien. 1824, 307, Meier. Enc. Hal. 3, 5, 508, Thirlw. Hist. Gr. 5, 63, 7, Hertl. 2, 23, A. Schaef. Phil. 3, 587 sq. εὐ μάλα Boeckh. Oec. Ath. 1, 550. De rationibus inter Iphicratem et Chabriam intercedentibus aliter quam Lachm. Hist. Gr. 294. indicat Rehd. 97. 174 sqq. || στρατηγικόν Wytt. Bibl. cr. 2, 103. Vid. ann. An. 1, 10, 18. || οὕτω φρασέως, tam fidenti animo. Aliquot verba excidisse putat Grot. Hist. Gr. 5, 429. οὕτως ἐθάρσει μήτε — φανείσθαι Jacobs. An. in Ath. 29. οὕτως ἔδρασεν, ὡς Hertl. 2, 25. || μέγα φρονούντος Cob. N. 269. 340. 643. Bissch. Ann. ad An. 36. Vid. Lob. Soph. Ai. p. 443. ann. Conv. 3, 9.

cap. 3, 1. οὐκ ἐπήνουν Cob. Mn. 1, 323. 3, 394. v. d. Es ap. Dind. || Φωκίας del. Pluyg. Mn. 1, 323. || 3. Verba inclusa Cobetus et Breitenbachius sustulerunt. || καί ante Καλλίστρατος addidit Koeppen. || Libri ἦσσαν. || 4. οὐκ ἔχω Fritzs. Quaest. Luc. 175. οὐκ ἐγὼ μόνος ἔχω Koen. Greg. 260. Hirschig. Ann. cr. 77. Vid. Born. Apol. 68. || ἦδη om. D. || 5. Libri Πλαταιέων — Θεσπιέων. V. Class. Thuc. 1. p. 253. τε post Πλατ. om. D. F. || εἰ μὴ μεγάλα Hirsch. l. c. || αἴρεσθαι Cob. N. 340; Buechs. 325. comparat An. 5, 7, 27, Hertl. Thuc. 7, 28, 3. Eur. Suppl. 492. Dem. 1, 7. Isocr. 4, 58. 8, 44. 14, 17. 15, 118. || 6. πρώτοις Gramm. Hist. deor. e Xen. 54. Libri πρώτος. || Διοσκόροιν Dind. Libri Διοσκούροιν. || ἦ om. E. δίκαιον ἦν Schwid. 15. || τὰ σπέρματα Cob. N. 368. || δ' ἐγγένηται id. 340. καταλῦσαι Hirsch. l. c. || 7. ὡς

post φασί om. D. F. H. V. De qua particula et altera ὅτι post φάναι posita v. Krueg. gr. 65, 1, 4. Dubia Cyr. 6, 1, 9. An. 7, 1, 5. Cf. Buechs. || προσείκει Cob. N. 341. || 8. ἠδομένοις id. Mn. 6, 18. Hirsch. 78. || 9. κατελάβετε Hirsch. ib. coll. 11. 5, 2, 25. Sed cf. 7, 4, 11. Cyr. 5, 4, 3. 7, 4, 4. || ὀπόσ' ἄν Dind. Cf. ann. Oec. 7, 29. || 10. ἀμαρτοῦσιν Cob. N. 316. Hirschig. Idem deinde ἀμαρτόντες, Cob. 326. ἀνθρώποι. || 11. οἱ ante Θεβαῖοι om. D. || ὑμᾶς εἰς τό D. || 13. εὐδήλον κτέ. Locus multum tentatus, nondum expeditus. εἰ iam Fr. Portus debebat. || 14. μὲν post γῆν om. D. Cf. 5, 4, 1. || ὑμῶν ἡμῖν φίλων Hirsch. 79. || 15. μᾶλλον ἢ οὐχ] ἀλλ' οὐχ id. coll. 7, 4, 25. An. 2, 1, 10. Cyr. 2, 2, 19. Sed v. Buechs. Br. Dind. Thes. St. 5. 535, a. || 16. ἐπιτύχωσι marg. Leoncl. Libri ἀποτ. quod Hirschigius revocat. || 17. ὡστ' ἦ id. 80. Dind. Libri ὡστε. || 18. περὶ Cob. N. 341. Cf. 5, 1, 35. || 19. ἀστρναῖοι καὶ D. qui antea cum aliis μὲν λακεδαιμόνιοι. || 20. δὴ δεκ. Curer. Luc. As. 218. Libri μὴ δεκ., D. μὴ δὲ κατευθῆναι. || αὐτοὶ δὲ Morus. Libri αὐτοί τε.

cap. 4, 3. Omnem locum tuetur Cur. REq. 106 sq., etiam inclusa verba, post quae Bakius Mn. 8, 425. dictum requirit ὁ Κλεόμβροτος, ut Ἀρχίδαμος 26. post ἐνθα δὴ. || πρὸς αὐτόν Brod. || καὶ ὅτι utrobique D, quamquam priore loco incertum est utrum ὅτι an ὅτι sit. Unde de scriptura libri V. suspicari licet. || κῆδη] ἦδη D. εἶπερ οὖν τι σαυτοῦ κῆδει Cob. V. 378. N. 368. coll. Cyr. 5, 5, 34. Cui assentitur Hertlein. coll. Arist. Ach. 332. || 6. μαχοῖντο Dind. Cob. N. 312. 285. Libri μάχοιντο. || Libri ἄτε δὴ, Steph. ἄτε δέ, et κρείσσον. || 7. τινῶν om. D. || τοῦτο τὸ μνημεῖον D. Cf. 3, 2, 14sq. || 8. ὑποπιόντων Cob. N. 316. || 9. Ἡρακλειῶται Dind. Libri Ἡρακλειῶται. || 11. δοθεῖη Dobr. Adv. 1, 129. Libri δοίη. || 12. οὕτω δὲ etiam Hertl. Coni. cr. in Julian. 9. || 13. συνβεβλήκεισαν D. || ὅμως] τέως id. || τὸ πρῶτον] πρῶτον id. || 14. δημοσίαν Dind. Libri δημοσίαν. || οἱ μὲν ἐπείη

Leoncl. Steph. Pluyg. οἱ ἄμιπποι Hemsterh. Anecd. 1, 226. Quos Lacedaemoniis nullos fuisse dicit H. C. Steinius Kriegsw. d. Spart. (Cönit. 1863) p. 13. || 15. ὄρ. δ' αὖ τῶν D. V. || De numero caesorum v. Schneid., cuius rationem Thirlwallus 5, 75, Grotius 10, 248, Bauchius Epamin. u. Thebens Kampf um die Hegemonie 41. secuti sunt. Sed Sieversius 245, Ruestovius et Koechly 174, Bensel. Isocr. Phil. 373, Zumptius Annal. Berol. 1835. 110, 896, Hertzbergius Ag. 350, alii quadringentos Spartiatis partem mille caesorum Lacedaemoniorum fuisse intelligunt, ut non putandi sint mille quadringenti cecidisse || 16. ἀγγέλων Cob. N. 369. || οὐσης Gesn. Luc. Salt. c. 12. Libri οὐσῶν. || 17. τοῖν Cob. N. 841. Est unum exemplum formae ταῖν Xenophonteum. Cyr. 1, 3, 2. ταῖν χειροῖν correctum est. Quam olim suspectam formam habuit Bernhardt Synt. 430. nunc Parallel. 35. damnat, collatis multis exemplis defendit Hertl. Obs. 1, 30. ZAW. 1838, 598. || τῶν ante τετραράκοντα om. D. || καὶ τοὺς ἀπό Tillm. Misc. e Xen. 2. || ἐστράτευντο Dind. Libri ἐστρατεύοντο. De moris earumque numero v. Stein. Nibb. 85, 853. || 20. πᾶσιν ἐγένετο δῆλον D. || κῆρυξ id. cum ceteris, ut videtur. Quam scripturam hic Cobetus habet et An. 5, 7, 30. ubi unus liber Parisinus alteram formam praebet a plurimis praelatam, ab ipso Cobeto supra 2, 4, 20. scriptam. || 23. ἔχεσθαι τοῦ ζῆν Bak. Mn. 8, 426. τὸ ζῆν Dobr. 129. || 24. ἔφη post νῦν δέ om. D. || 25. καὶ οὕτως Dobr. ἀεὶ οὗτοι Hertl. || εἶησαν σπονδαί Cob. N. 316. coll. 2, 1, 21 sq. Bissch. 70. || 27. πορεύσειαν Cob. N. 370. Quocum conferas Thuc. 2, 93, 2. Cf. Madvig. Bemerkk. 28. || εἴ ποι Both. Libri εἴ που. || 28. τῶν ante νόμων del. Cob. N. 316. || 29. οἷς Dind. Libri οἷς. V. ann. Comm. 2, 7, 13. || μετρίων Cob. l. c. || 30. μελήσοι D. || 31. εἴ τις τι δεόμενος Schwid. 16. || 32. ὅποι δὴ D. || 33. πρόφασιν ἐδόκει, marg. γρ. ἐγένετο D. || 36. ῥόπτρου marg. F. Dind. Vulg. ῥοπάλον. V.

Schneid. || 37. ὡς ἐδῆσε D. || Quam C. G. Boehneckius (Dem. Lyk. Hyper. u. ihr Zeitalter) 26. de Pitholao ab Alexandro amato ab eodemque necato proposuit sententiam Fr. Frankius impugnavit Nibb. 91, 19. || ὅτι ante πέμπων et λαβεῖν, quod Stephanus praebet pro vulgato ἀναλαβεῖν, del. Cob. N. 317. Item 5, 13. || Malebam ἐπιβουλήs τῆs. Hertleinius vero mihi indicat Krueg. gr. 50, 9, 8. 9. An. 5, 2, 6. Plat. Civ. 2. 378, a. 383, a. Vid. ann. Comm. in.

cap. 5, 4. ἔσοιτο] γένοιτο Pluyg. Mn. 1, 324. || 7. θεαροῖs Dobr. Adv. 1, 129. Cob. Mn. 6, 179. 11, 198. 443. N. 339. Libri θεάτροιs. || τὸ πλήθος D. || οὐκ ante ἐλάττονος del. Dobr. || τοιοῦτος del. Kiehl. Mn. 1, 324. Cf. Cyr. 1, 2, 3. 8, 4, 31. || 9. Παλάντιον et ναόν etiam D. || ἀναβαλόντες Dind. Libri ἀναλαβόντες. || 10. οὕτω στρατεύειν D. || 12. τῆ στρατευσίμῳ del. Cob. N. 317. V. ann. 1, 6, 24. Similima Cyr. 6, 2, 37. 1, 2, 4. || 13. ἀποκρούσαιντο D. V. Unde scribendum videtur ἀποκρούσονται. || 17. Ἀγησιλάῳ δ' ἐνεκαλλιέρητο Cob. Mn. 1, 324. || 19. οὐκ ἐπεξῆσαν id. N. 346. || 20. ἐνθεπερ — ἐξωρμητο Dind. Cyr. 5, 4, 51. Libri ἐνθεπερ — ἐξωρμήσατο. quam verbi formam Cobetus N. 841. barbaram iudicavit esse. ὠρμήσατο Hom. Il. 21, 595. || 23. Ἀκαρονᾶνες] Αἰνιᾶνες A. Schaef. Dem. 1, 72. coll. Diod. 15, 62. 85. || Μηλιεῖs Both. Libri Μαλ. V. ann. 3, 5, 6. || συνιδόμενοι Cob. N. 341. ταῦτα οὖν διηγούμενοι Voigtl. De locis nonn. Xen. 18. ἐννοούμενοι R. Schneid. 38. Libri meliores συνηδόμενοι. Non liquet. || 24. καθιστάναι Schaef. Libri καθιστ. || Ἀσύκτω Wolf. Libri Ἀσύκτων. || 25. πάντα οὖν τὰ τοιαῦτα D. || 27. κατέβαινον] ἐπέδραμον id. || σελασίαν D. F. Ald. || ἔκαιόν τε καὶ D. || 30. προῖόν id. Cet. προσιόν vel προσιάν. || τούτων γε Frankius. || Γαιολόχου Leoncl. Libri Γαιολόχου. || 31. ὄσων D. V. || 32. συνεστράτευον D. || 33. Ἄρακος marg. Leoncl. Libri Ἄρατος. || ἐπ' ἀγαθῶ Cob. N. 841. Scripsit ante Dindorfius, non retinuit. || 34. ἀναμιμνήσκοντες μὲν Schwid. 17. Similium verborum in

anaphora compositorum exempla Hertleinius confert app. cr. ad Cyr. 1, 1, 3. additque Hell. 5, 4, 17. Cyr. 7, 2, 19. Soph. El. 276. O. T. 133. Diodor. 14, 18. || συμβουλομένων bis Dind. Libri συμβουλευομένων, de quo v. Kuehn. An. 6, 6, 29. De sententia cf. Isocr. 4, 73. 8, 30. Thuc. 1, 96. || νῦν μὲν ταῦτα Cob. N. 371. V. ann. Cyr. 1, 6, 20. 2, 1, 9. An. 2, 3, 15. 4, 6, 2. || εἶναι τὸ ὅτι Cob. l. c. || σφῆς Dobr. 129. Cob. V. 107. N. 315. Libri σφίσι. V. ann. An. 5, 4, 33. || 36. τοῖς Λακεδαιμονίοις del. Cob. N. l. e. || θόρυβος] θροῦς id. V. 290. N. 371. || τὸν ante Στάσιππον om. D. F. V. || 37. τίνες — ἀδικεῖν del. Cob. V. 289. Mn. 6, 53. 317. Offendit in imperfecto, 11, 123. ἀδικεῖν soloecum dicit. || ἐπειδὴ εἰρήνη D. || οἱ συμμαχοῖεν ἄν Dind. Libri οἱ σύμμαχοι ἄν. Cob. Mn. 9, 394. 10, 91: ἐν ᾧ σῶ ἔτι εἰσὶν οἱ σύμμαχοι. || 41. οὐδενί Dobr. Adv. 1, 129. Schn. Dind. Libri οὐδέν. || 42. ὡς post alios damnant Cob. N. 317. Dind. Thes. St. 8. 2099, b. Cf. 3, 4, 27. Cyr. 2, 1, 23. 8, 1, 25. In suspitionem vocati loci praeter hunc 7, 4, 39. An. 7, 5, 8. 5, 6, 34. Cyr. 3, 1, 22. De ὅτι v. ann. 5, 4, 35. || 43. πιστεύσατε Schn. Libri πιστεύσοιτε vel πιστεύσητε. || ἐπεισφρέσθαι Cob. Mn. 1, 325. 6, 277. 11, 443. N. 371. συνσπεισφρῆσαι Dobr. Adv. 1, 53. 129. Libri ἐπεισφρέσθαι vel συνσπ. || 46. εἰσαίτε Schn. Libri εἰσαίτε vel εἰσήτε. || 47. οὐ καὶ ἐκείνου B. m. 2. D. I. V. οὐκ ἐκ. cet. || 48. οἱ del. Hertl. 1, 32. Cob. N. 230. 317. hic etiam βοηθῆσαι. || 49. ἐγένοντο D. F. I. V. || 50. ἐπέληλύθεισαν (sic) superscripto ab initio α D. || 51. κευχρίας B. D. F. V. || 52. χωρίον del. Kr. Dionys. 287. Pluyg. Mn. 1, 304.

LIB. VII.

cap. 1, 2. ὑμῖν etiam D. || μάλιστ' ἄν συμμένοιεν Cob. N. 317. || μᾶλλον γνώμη ἢ Pluyg. Mn. 1, 327. || 5. ὑπὸ τ. θεῶν Cob. ib. V. 198. Dind. 5, 4, 60. || πλείστους μὲν καὶ D. Cf. 9. || 6. ποτέ prius om. D. V. τότε Kr. Dion. 297. Schwid. 9. || ἐπ' ἐκείνοις Cob. V. 214. N. 373. Hertl. Coni. 2, 20. coll. Isocr. 18, 29. || 9. τούτοις D. τούτοις cet. || εὐθαρσέστατα Cob. V. 155. Buechs. 296. comparat An. 6, 5, 11. Cyr. 5, 3, 55. || 13. ποιημένος cum Stephano Pluyg. Mn. 1, 326. Cf. Kr. An. 1, 3, 16. || 14. ἰσχυρόν τι Pluyg. l. c. Cob. Sed Hertl. 3, 24. || ἡμᾶς εἴ τι iidem il (N. 101). Inutilia haec. || 15. ἄλλοθεν Halbertsma ap. Dind. ἄλλοθεν Cob. Mn. 1, 314. 3, 29. Heil. Quaest. 10. Cf. 3, 3, 8. an. An. 1, 6, 11. 4, 8, 19. Libri ἄλλοθεν. || πηνίκα ἄν Cob. || 16. ὅπου Schn. Libri ὅπου. Cf. 2, 4, 6. || 17. πρὸς ἑαυτοῦ Cob. V. 274. N. 373. 18. πᾶσαν αὐτῶν D. || ὑπεροπτικῶς ἔχοντες Cyprian. 83. || ἰόντι del. Cob. N. 317. Bak. Mn. 8, 426. Rehd. 10. Sed v. Class. Thuc. 2, 96, 1. Facilliora verbo addito An. 3, 5, 15. Cyr. 8, 6, 20. || 19. περὶ τὸ τεῖχος D. || 20. ὅσοι παρήσαν Cob. V. 251. N. 373. ἀποχωρεῖν supra scripto να D. || 21. Rob. Gompf. libello Sicyoniaca inscripto 47. τὸ Γέρας habet, Muel. Dor. 2, 430. Γέροι, Curt. Pelop. 1, 586. Δέροι. || 23. ἐνδεής] δεύτερος Cob. N. 373. coll. 4, 1, 6. Cyprian. vero 83. scriptum fuisse opinatur γένος τε οὐδενὸς ἦσσαν καὶ τῶν ἀλλῶν τῶν καλῶν οὐκ ἐνδεής. || ἡ Πλοπ. Cob. l. c. || ἐλθεῖν ἄν id. 353. 24. ἀφήσεσθε id. 374. || πρότερον ποτε Schwid. 19. || ἴσως del. Cob. Mn. 1, 326. || 25. Σπαρτιάτην γεγενημένον inclusit Breit. Σπαρτιάτην καὶ ἄνδρα ἀγαθὸν γεγ. Cyprian. 83. || 26. ἐπιφθόνως Pluyg. Mn. 1, 327. || 27. ἀνεκοινώσαντο id. Dind. || 28. ὡς χρείη Cob. N. 317. Cf. Cyr. 6, 2, 24. || ἰέναι D. V. deest in ceteris. Παρρασίους Clint. F. H. 3, 50. Libri Παρρασίας al. || ὑπὲρ Μηδῆων Dind. Libri ὑπὸ M. Muellero Dor. 2, 448. 545. Μηλαία nomen videtur esse, Curtio Pelop. 1, 336. Μηλαία vel Μαλῆα. Cf. Krueg. Clint. F. H. 411. || 29. οἱ ante Ἀργεῖοι om. plurimi libri. Repetitus est articulus 28. 35. 45. al., non est 44. 2, 5. al. ἐπ' οἴκου Pluyg. Mn. 1, 327. Cf. Cyr. 7, 2, 1. || οὐπερ Leoncl. Libri ὅπερ. || 31. οὐ — λέγεται del. Cob. V. 290. N. 317 sq. || θάρρος Dind.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

10. ὑμετέρας etiam D. ut C. H. I. V. || νῦν δὲ δτε Schaef. || φήσιν τις Pluyg. Mn. 1, 328. || 11. ἐκ πάντων τῶν συμμαχίδων meliores. Dem. Aristocr. 631. R. ἀγώγιμον ἐκ τῆς συμμαχίδος πάσης. Vid. R. Schneid. 17. || φυγὰς del. Cob. N. 308. coll. An. 1, 2, 9. || δίκαιός ἐστι id. || 12. οἱ μίντοι πολῖται etiam D. Errat Gailius.

cap. 4, 2. ἀγαθὸν ὄν Cob. N. 375. rectius, ut videtur, hic quam plurimis aliis locis addito participio. || 3. τοίνυν] τοῖς ναύταις Wyt. Bibl. cr. 2, 105. τὴν ναῦν Lob. Phr. 343. τόπον G. Herm. || 4. δῆμα τῶ Ἀθ. utroque loco Cob. N. 318. V. ann. 3, 5, 25. || ἔφη et proximum δέ, quod in libris quibusdam deest, del. id. || σα id. σῶς Dind. Anab. IX. ed. Ox. Solutam formam seniori aetati tributam (Usener. N. 91, 4, 240), sed ne a veteribus quidem prorsus damnatam (Thom. M. 830) Dindorfius (An. 1. c. Cyr. ed. 4. Lips. XII. Thes. St. 7. 1728 sq.) et Cobetus (N. 318. 436) mutaverunt: σῶς masc. An. 3, 1, 32, σῶν neutr. 7, 6, 32, σῶ nom. 2, 2, 21. 5, 2, 32. Cyr. 4, 4, 2. Hell. 6, 5, 39, σα neutr. 1, 1, 24. An. 5, 1, 16. 8, 7. Cyr. 5, 4, 37. Residet σα Oec. 3, 2. || ἐπίθοντο Cob. N. 375. || 5. τὴν πόλιν id. Vid. Kr. gr. 52, 4, 5. || 7. ἐσομένης Leoncl. Libri ἐσομένων. || 8. μεθ' ἡμῶν etiam D. || μεθ' ἑνῶν Cob. N. 318. || 10. ἀμόθησαν id. 343. || 11. ποιήσεσθαι id. 365. Bissch. 25. Libri ποιήσασθαι. V. ann. Cyr. 6, 2, 39. || 13. τριακόσιοι καὶ ἑπτὰ τετρα. Dobr. Adv. 1, 131. coll. 16. Libri τετρακόσιοι καὶ ἑπτὰ τριακόσιοι. || ἀντεστρατοπεδευμένοι Dind. Liber V. ἀντιστρατοπεδευόμε. E. ἀντεστρατευόμε. Ceteri ἀντιστρατευομένων. Cob. ἀντεστρατευμένων. || 14. τὸ Κρόνιον G. Dind. Thes. St. Libri τὸν Κρ. || 15. Στάλκαν] Qui antea Sitalcae nomen praetulit (Mehl. Mn. 4, 156) Cobetus n scripsit *Εὐάλκαν*, quod voluit K Hal. 1843. 107, 248. coll. Pau 5, 16, 5. Vid. 4, 1, 40. || 16. ἐμέσαν D. corr. Vid. 26. ann. Cyr. 3, 15. || περὶ τριακοσίου D. || ἕτας Μοῦς. Libri ἔχοντες. || 17. πρῆξαντες del. Cob. N. 320. coll. Cyr. 1, 4, 24. Sed Buechs. 269. comparat Dem. Chers. 10. || De αὐτῶν v. Bernh. Parall. synt. 63. Demosth. 23, 154. quem locum Hertleinio debeo. || 18. ὄπη Dind. Libri ὄποι. || 20. ἀπολαβεῖν Iacobs. Add. An. in Ath. 242. Iacob. Obs. in aliquot Xen. loca 23. ἀπαγαγεῖν Hertlein. coll. 21. Thuc. 1, 109. 6, 73. al.: a se avertere. Quod ipsum quaeritur num in librorum scriptura inesse putari possit. Hi ἀποβαλεῖν, unus ἀποβάλλειν. || 21. περιεώρων Cob. Mn. 1, 328. || 22. τοῦτον bis Leoncl. Libri bis τοῦτο. || ἄγων-ἔχων Schaef. Libri ἔχων — ἄγων. || 23. πρὸ αὐτοῦ μαχόμενοι Cob. N. 378. coll. 6, 4, 13. V. Breit. || οἱ τε ἀπέθανον D. || 24. ἔστασαν D. Cet. ἔστασαν vel ἔστησαν. || 26. ἐπὶ τῆς πόλιν etiam D. || ἀποκεκρουσμένοι Cobetus ut editiones veteres. Cf. Arist. Acharn. 459. De aoristo nulla dubitatio, v. 6, 4, 5. Cf. Lob. Soph. Ai. p. 324 sq. || Θαλαμῶν Μοῦς. Libri θαλάμων. || ἀπέσφαξαν Cob. N. 378. Bissch. Ann. ad An. 48. || οὖν del. Cob. N. 321. Tulit 4, 8, 21. V. Cyr. 2, 2, 9. ann. An. 5, 4, 26. || 27. Libri καὶ τοὺς Ἀργαίους. etiam D. κατὰ est emendatio Palmerii Exercit. 76, τοῦ Schneiderus addidit. || ὠξυλόβησαν Dob. Adv. 1, 131. coll. Porson. Adv. 104. || πλείονες D. ut 2, 3, 24. Cet. πλέονες. Quam formam tollendam ipsi visam (Cyr. 8, 4, 3. ed. Ox.) Dindorfius quum alias retinuit, ut Cyr. 7, 5, 7, ubi Alt. πλείους habet, tum hic restituit πλέονες in libris optimis est Cyr. 8, 4, 3. An. 6, 3, 6. in omnibus Hell. 4,

3, 15. 7, 5, 12. || 29. *σὺν τοῖς ὄπλοις παρήσαν* Cob. N. 346. Vid. Frank. Phil. 13, 614. Buechs. 18, 286. || 30. *εἰς τὰπί* Pluyg. Mn. 1, 329. || 31. *αὐτῶν* D. || 34. *τῶν ἀρχόντων οἱ διακεχ.* Pluyg. l. c. || *κινδυνεύοιεν — στρατεύοιεν* Dind., deinde *κινδυνεύοιεν* Schneid. Libri *κινδυνεύοιεν* — *στρατεύοιεν* vel *στρατεύοιεν* — *κινδυνεύοιεν*. Cf. Madvig. Bemerkk. etc. 21. || 25. *πέμπαντας* scripsi cum Cobeto. Vulg. *πέμπαντες*. || *οἴσοθαι* etiam a Bernh. defenditur Suid. *Ὀδαίνεθος*. Stallb. Plat. Lach. 196, e. H. Saupp. Protag. 341, d. || 36. *ἐν τῇ Τεγέα* del. Cob. *αὐτοῦ* retinuit, quod Herbst. De emendatt. Thuc. 61. cum *ἐπικαταμείναντες* cohaerere demonstravit, rariore modo postpositum, sed v. 4, 8, 39. Thuc. 3, 81. 8, 28. || 38. *καί τινας* Cob. N. 376. || *ἐπαγγέλλοντες* Dind. Libri *ἀπαγγ.* || 39. *ἀφεῖσαν* Cob. 378. || *δεῖν* participium docet esse Hertleinius coll. Matth. gr. p. 150. ed. 3. Meinek. Com. gr. 2, 1040. cap. 5, 4. *αὐτοῖς* del. Cob. N. 315. ut 3, 2, 6. 5, 2, 8. Est ad Thebanos referendum. || 5. *Ἀσθεῖται* D. || *Παλλαντιεῖς* Dind. Libri *Παλ.*, D. *Παλλαντιεῖς*. || 8. *ἀνήρ* Dind. Libri *ἀνήρ*. || *ἐλλειπεῖν* Morus, libri *ἐλλείπειν*. || *ὅτι πράττοι* Cob. N. 379. coll. Cyr. 8, 1, 16. ac deinde *ἐπραττον* scripsit. || 9. *καί* post *δειπνοποιησάμενος* non est in D. *δειπνοποιήσασθαι* F. m. 2. Hirschig. Phil. 5, 314. coll. 1, 6, 37. Cf. Polyb. 9, 8. || 10. *ἀπελθῶν*] *ἐπανελθῶν* Cob. N. 379. Sed illud verbum saepe ita apud Xenophontem pro altero legitur. V. ann. 4, 4, 5. || *ἀπῆσαν* Schn. Dind. Dobr. 65. Kr. Thuc. 4, 43. Cob. N. 346. Herbst. Emendatt. Thuc. 11. Libri *ἀπῆσαν*, quod tueri conati sunt Popp. Thuc. 1, 1, 178. Schmidt. Quaest. 12. || *δάδεκα* D. I. V. Cet. *δέκα*. V. Haas. RLac. p. 207. Encycl. Hal. 3, 21, 415. Ruest. et Koechl. 96. Schoem.

Antiq. gr. 1, 28. Hertz. Ag. 364. Stein. Kriegsw. d. Spart. 11. Dicuntur autem Spartani post pugnam Leuctricam decem vel duodecim lochos, antea fere 1200 cives habuisse. || 11. *πρὸς τῇ πόλει* Cob. V. 329. In ipsa urbe Epaminondam fuisse coll. Polyb. 9, 8. Isocr. Phil. 48. ostendunt Curt. Pelop. 2, 241, Lachm. Spart. Staatsverf. 123, Hertz. Ag. 365, Siev. Hist. Gr. 340, Buechs. 297. || *μηδὲν πλείονες* D. V. Cet. *μ. πλείονες*. Vulg. *μ. πλείον. πλείον ἔχοντες* Voigt. Obs. Mem. 1, 34. *πλείον μάχη οἴσοθαι* O. Schneid. ZAW. 1843, 649 sq. coll. Herodot. 7, 168. 211. 8, 29. Aequis locis opponuntur impediti, quibus non possent copias explicare. || *ἐνθα* Schaef. al. || *καὶ οὐκ ἀνέβαινε* om. E. del. Curt. Pelop. 2, 317. Breit. Consulto turbatum locum dicit Lachm. l. c. Hist. gr. 1, 417. Vid. Siev. 340, qui *καὶ λυμα* viarum angustias interpretatur, Campius *Hohlweg*. Quae deinde commemorantur *ὑπερδέξια χωρία* extra urbem sunt, in ipsa urbe non sunt ausi Thebani loca edita, ut arcem, ascendere. || 12. *τό γε* Schn. Libri *τό τέ γε*. || *τοὺς ἀπονεινομένους* Cob. N. 442. Bissch. Ann. ad An. 39. Cf. ann. An. 3, 2, 11. || 13. *Ἐπαμεινώνδα* terminationem meliores habent, *cet. ου;* a in aliis graecorum, maxime laconicorum hominum nominibus, 1, 6, 1. 3, 2, 21. 4, 4, 18. Ag. 1, 5, 8, 3. Vid. ann. Cyr. 5, 2, 14. Hertl. 3, 29. Heil. Quaest. 3. || 14. *βοηθήσοιεν* Schneid. Libri *βοηθήσαιεν*. || *σφῶν δ' ἀποτετ.* Cob. N. 315. || 15. *μὲν Ἰσθμοῖ* Cob. N. 321. quae forma non exstat apud Xenophontem. || 16. *ὑπελογίσαντο* Schn. Pluyg. Mn. 1, 329. Cob. N. 379. || *ὠφελήσοιεν* id. 388. coll. 2, 3, 53. 4, 29. || 17. *αὐτῶν δὲ ἀπέθανον κτέ.* A. Schaeferus Mus. Rh. 5, 62 sq. ad proelium equestre refert aliquot diebus ante

pugnam Mantineensem factum. | Thuc. 89. disputans. | 23. Libri ἐ-
 18. καταλείψει Bud. Comm. gr. Libri τοὶ παρετάξαντο. Schmidt. Quaest
 καταλήψει sim. | ἀπελθεῖν Pluyg. 14. αὐτῶ παρ. coll. 4, 3, 5. Ag. 2, 3
 Cob. Mn. 4, 298. 6, 285. N. 102. 379. Dind. ἀντιπαρετάξαντο. Cf. 1, 3, 5
 lidem ἠγήσατο delent Mn. 1, 329. | ἐφ' ἧς Ruest. et Koechl. Gesch. d.
 N. 102. 322, ille ἀναλήψοιτο scribi gr. Kriegsw. 176. ἐς δέκα, ἐρήμους
 vult. | 19. Articulum ante στρατευμα Cur. Hipp. 5, 13. | Libri ἀνίππων
 addidit Dind. | 20. Item οἱ ante ut 24. 25. | 24. βοηθήσων Dind.
 τῶν. | ἔχοντες post ῥόπαλα in qui- Libri βοηθήσασιν. | 25. οὐδ' οἱ ἰπ-
 busdam libris deterioribus illatum πσις etiam D. | 26. ἦν del. Cob. N.
 errores creavit de clavis: quo de 322. Dind. Cyr. ed. 4. Lips. XXIII
 insigni in scutis picto v. O. Muell. Tuetur Frank. Partt. neg. 3, 4
 Gött. G. A. 1837, 254. Dobr. Adv. Suspectum sequente negatione. |
 1, 131. Hertleinius conferri iubet Verba νεκρὸς δὲ — ἀπελάμβανον
 Strab. 15, 1. Arrian. An. 5, 3, 4. ut scripsi, ita ea liber D. exhibet. |
 Ind. 5, 12. | 21. ἐξήγαγεν meliores, 27. γεγράφθω cum Leonclavio Cob.
 ut 5, 2, 3. omnes. Alteram scriptu- N. 322. coll. 5, 2, 6. Est illud REq.
 ram ἀπήγαγεν defendit L. Herbst. 10, 17. 12, 14. V. Dind. ind.
 Nibb. 77, 683, contra Haas. Lucubr.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Θρασύλος, εἰς ὧν τῶν στρατηγῶν, εἰς Ἀθήνας ἔπλε
 9 ταῦτα ἔξαγγελῶν καὶ στρατιὰν καὶ ναῦς αἰτήσων. μετὰ
 δὲ ταῦτα Τισσαφέρνης ἦλθεν εἰς Ἑλλάσποντον· ἀφικώ-
 μενον δὲ παρ' αὐτὸν μιᾶ τριήρει Ἀλκιβιάδην ξενία τε καὶ
 δῶρα ἄγοντα συλλαβῶν εἶρξεν ἐν Σάρδεσι, φάσκων κε-
 10 λεύειν βασιλέα πολεμεῖν Ἀθηναίοις. ἡμέραις δὲ τριάκοντα
 ὕστερον Ἀλκιβιάδης ἐκ Σάρδεων μετὰ Μαντιθέου τοῦ ἀλόν-
 τος ἐν Καρία Ἰππων εὐπορήσαντες νυκτὸς ἀπέδρασαν εἰς
 11 Κλαζομενάς. οἳ δ' ἐν Σηστῷ Ἀθηναῖοι αἰσθόμενοι Μίν-
 δαρὸν πλεῖν ἐπ' αὐτοὺς μέλλοντα ναυσὶν ἐξήκοντα νυκτὸς
 ἀπέδρασαν εἰς Καρδίαν. ἐνταῦθα δὲ καὶ Ἀλκιβιάδης ἄγων
 ἐκ τῶν Κλαζομενῶν οὐκ ὀλίγα τριήρεσι καὶ ἑκατακτίαι
 πυθόμενος θεέ, ὅτι αἱ τῶν Πελοποννησίων τῆς ἐξ Ἀβύδου
 ἀνηγμένα εἰς Κυζικόν, αὐτὸς μὲν περὶ ἦλθεν εἰς
 12 Σηστόν, τὰς δὲ ναῦς περιπλεῖν ἐπιείκως ἐκέλευσεν. ἐπεὶ
 δ' ἦλθον, ἀνάγεσθαι ἤδη αὐτοῦ μέλλοντος ὡς ἐπὶ ναυ-
 μαχίαν, ἐπεισπλεῖ Θηραμένης εἴκοσι ναυσὶν ἀπὸ Μακε-
 δονίας, ἅμα δὲ καὶ Θρασύβουλος εἴκοσιν ἑτέραις ἐκ Θάσου,
 13 ἀμφοτέρω ἡγυρολογηκότες. Ἀλκιβιάδης δὲ εἰπὼν καὶ
 τούτοις δαίκεν αὐτὸν ἐξελομένους τὰ μεγάλα ἔστια αὐτὸς
 ἐπλευσεν εἰς Πάριον· ἀθροαὶ δὲ γινόμεναι αἱ τῆς ἄποσι
 ἐν Παρίῳ ἐξ καὶ ὀγδοήκοντα τῆς ἐπιούσης νυκτὸς ἀνηγά-
 γοντο καὶ τῇ ἄλλῃ ἡμέρᾳ περὶ ἀρίστου ὕραν ἦγον εἰς
 14 Προκόννησον. ἐκεῖ δ' ἐπύθοντο, ὅτι Μίνδαρος ἐν Κυζίκῳ
 εἶη καὶ Φαρνάβαζος μετὰ τοῦ πεζοῦ. ταύτην μὲν οὐκ
 τὴν ἡμέραν αὐτοῦ ἔμειναν, τῇ δὲ ὑστεραίᾳ Ἀλκιβιάδης
 ἐκκλησίαν ποιήσας παρεκελεύετο αὐτοῖς, ὅτι ἀνάγκη εἶη
 καὶ ναυμαχεῖν καὶ πεζομαχεῖν καὶ τειχομαχεῖν· οὐ γάρ
 ἔστιν, ἔφη, χρήματα ἡμῖν, τοῖς δὲ πολεμίοις ἀφ' ἑαυτῶν
 15 παρὰ βασιλέως. τῇ δὲ προτεραίᾳ, ἐπειδὴ ὀρμήσαντο,
 τὰ πλοῖα πάντα καὶ τὰ μικρὰ σονήθρσισι παρ' ἑαυτὸν,
 ὅπως μηδεὶς ἔξαγγεῖλαι τοῖς πολεμίοις τὸ πλῆθος τῶν
 ναῶν, ἐπακήρυξέ τε, ὅς ἐν ἑλίσηται εἰς τὸ πέραν δια-
 16 πλέων, θάνατον τὴν ζημίαν. μετὰ δὲ τὴν ἐκκλησίαν παρα-
 σκευασόμενος ὡς ἐπὶ ναυμαχίαν ἀνηγάγετο ἐπὶ τὴν Κυ-
 ζικὸν ὕοντος πολλῶ. ἐπειδὴ δ' ἐγγὺς τῆς Κυζίκου ἦν,
 αἰθρίας γενομένης καὶ τοῦ ἡλίου ἐκλάμπαντος καθαρῶ

τὰς τοῦ Μινδάρον ναῦς γυμναζομένας πόρρω ἀπὸ τοῦ
 λιμένος καὶ ἀπειλημένας ἀπ' αὐτοῦ, ἐξήκοντα οὕσας.
 οἱ δὲ Πελοποννήσιοι ἰδόντες τὰς τῶν Ἀθηναίων τριήρεις 17
 οὕσας πλείους τε πολλῶ ἢ πρότερον καὶ πρὸς τῷ λιμένι
 ἔφυγον εἰς τὴν γῆν καὶ συνορμίσαντες τὰς ναῦς ἐμάχαστο
 ἐπιπλέουσαι τοῖς ἐναντίοις. Ἀλκιβιάδης δὲ ταῖς εἴκοσι 18
 τῶν νεῶν περιπλεύσας ἀπέβη εἰς τὴν γῆν. ἰδὼν δὲ ὁ
 Μίνδαρος καὶ αὐτὰς ἀπαβὰς ἐν τῇ γῆ μαχόμενος ἀπέθανεν·
 οἱ δὲ μετ' αὐτοῦ ἄντες ἔφυγον. τὰς δὲ ναῦς οἱ Ἀθηναῖοι
 ἔχοντο ἄγοντες ἀπάσας εἰς Προικάνησον πλὴν τῶν Συρα-
 κούων· ἐκαίνας δὲ αὐτοὶ κατέκαισαν οἱ Συρακούσιοι. ἐκεῖ- 19
 θεν δὲ τῇ ὑστεραίᾳ ἔπλεον οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ Κύζικον. οἱ
 δὲ Κυζικηνοὶ τῶν Πελοποννησίων καὶ Φαρναβάζου ἐκλι-
 πάντων αὐτῶν ἐδέχοντο τοὺς Ἀθηναίους. Ἀλκιβιάδης δὲ 20
 μείνας αὐταῦ εἴκοσι ἡμέρας καὶ χρήματα πολλὰ λαβὼν
 παρὰ τῶν Κυζικηνῶν οὐδὲν ἄλλο κακὸν ἐργασάμενος ἐν
 τῇ πόλει ἀπέπλευσεν εἰς Προικάνησον. ἐκεῖθεν δ' ἔπλευ- 21
 σεν εἰς Πέρικλον καὶ Σηλυβρίαν. καὶ Περικλοῖοι μὲν εἰσε-
 δέξαντο εἰς τὸ ἄστυ τὸ στρατόπεδον· Σηλυβριανοὶ δὲ
 ἐδέξαντο μὲν οὐ, χρήματα δὲ ἔδωσαν. ἐντεῦθεν δ' ἐφι- 22
 κάμενοι τῆς Καλχηδονίας εἰς Χρυσάπολιν ἐτείχισαν αὐτὴν
 καὶ δεκατευτήριον κατεσκευάσαν ἐν αὐτῇ καὶ τὴν δεκάτην
 ἐξέλεγον τῶν ἐκ τοῦ Πόντου πλοίων, καὶ φυλακὴν ἐγκατα-
 λιώντες ναῦς τριάκοντα καὶ στρατηγῶ δύο, Θηραμένην
 καὶ Εὐβουλον, τοῦ τε χωρίου ἐπιμελεῖσθαι καὶ τῶν ἐκ-
 πλεόντων πλοίων καὶ εἴ τι ἄλλο δύναντο βλέπειν τοὺς
 πολεμίους. οἱ δ' ἄλλοι στρατηγοὶ εἰς τὸν Ἑλλήσποντον
 ἔφυγον. παρὰ δὲ Ἰπποκράτους τοῦ Μινδάρου ἐπιστολέας 23
 εἰς Λακεδαιμόνα γράμματα πεμφθέντα ἔάλωσαν εἰς Ἀθή-
 κας λέγοντα τάδε· Ἔρρει τὰ κᾶλα. Μίνδαρος ἀπέθανε.
 πεικῶνται τῶνδρες. ἀπορίαιμες τί γὰρ ἔσται. Φαρναβάζος 24
 δὲ πακτὶ τῷ τῶν Πελοποννησίων στρατεύματι καὶ πρὸς
 συμμάχοις παρακαλουσάμενος μὴ ἀθυμεῖν ἕνεκα ξύλων,
 ὡς ἄντων πολλῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ, ἕως ἂν τὰ σώματα
 αἰετῇ, ἐμάειν τ' ἔδωκεν ἐκάστῳ καὶ ἐφρόδιον δυοῖν μηνῶν
 καὶ ὑπέλασας τοὺς ναύτας φύλακας κατέστησε τῆς ἑαυτοῦ
 παραθαλαττίας γῆς. καὶ συγκαλέσας τοὺς τε ἀπὸ τῶν 25

πόλεων στρατηγούς καὶ τριηράρχους ἐκέλευε ναυπηγεῖσθαι
 τριήρεις ἐν Ἀντάνδρῳ, ὅσας ἕκαστοι ἀπώλεσαν, χρήματά
 26 τε διδοὺς καὶ ὕλην ἐκ τῆς Ἰδῆς κομίζεσθαι φράζων. ναυ-
 πηγουμένων δὲ οἱ Συρακόσιοι ἅμα τοῖς Ἀντανδρίοις τοῦ
 τείχους τι ἐπετέλεσαν, καὶ ἐν τῇ φρουρᾷ ἤρεσαν πάντων
 μάλιστα. διὰ ταῦτα δὲ εὐεργεσία τε καὶ πολιτεία Συρα-
 κοσίοις ἐν Ἀντάνδρῳ ἐστὶ. Φαρνάβαζος μὲν οὖν ταῦτα
 διατάξας εὐθὺς εἰς Καλχηδόνα ἐβόηθει.

27 Ἐν δὲ τῷ χρόνῳ τούτῳ ἠγγέλθη τοῖς τῶν Συρακοσίων
 στρατηγοῖς οἴκοθεν ὅτι φεύγοιεν ὑπὸ τοῦ δήμου. συγκα-
 λέσαντες οὖν τοὺς ἑαυτῶν στρατιώτας Ἐρμοκράτους προ-
 ηγοροῦντος ἀπωλοφύροντο τὴν ἑαυτῶν συμφοράν, ὡς
 ἀδίκως φεύγοιεν ἅπαντες παρὰ τὸν νόμον· παρήνεσάν τε
 προθύμους εἶναι καὶ τὰ λοιπά, ὥσπερ τὰ πρότερα, καὶ
 ἄνδρας ἀγαθοὺς πρὸς τὰ ἀεὶ παραγγελλόμενα, μεμνημέ-
 νους, ὅσας τε ναυμαχίας αὐτοὶ καθ' αὐτοὺς νενικήκατε
 καὶ ναῦς εἰλήφατε ὅσα τε μετὰ τῶν ἄλλων ἀήττητοι γε-
 γόνατε ἡμῶν ἡγουμένων, τάξιν ἔχοντες τὴν κρατίστην διά
 τε τὴν ἡμετέραν ἀρετὴν καὶ τὴν ὑμετέραν προθυμίαν καὶ
 κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ὑπάρχουσαν· ἐλέσθαι δὲ
 ἐκέλευον ἄρχοντας, μέχρι ἂν ἀφίκωνται οἱ ἠρημένοι ἀντ'
 28 ἐκείνων. οἱ δ' ἀναβοήσαντες ἐκέλευον ἐκείνους ἄρχειν καὶ
 μάλιστα οἱ τριηράρχοι καὶ οἱ ἐπιβάται καὶ οἱ κυβερνήται.
 οἱ δ' οὐκ ἔφασαν δεῖν στασιάζειν πρὸς τὴν ἑαυτῶν πόλιν·
 εἰ δέ τις ἐπικαλοῖη τι αὐτοῖς, λόγον ἔφασαν χρῆναι διδό-
 29 ναι. οὐδενὸς δὲ οὐδὲν ἐπαιτιωμένου, δεομένων ἕμειναν,
 ἕως ἀφίκοντο οἱ ἀντ' ἐκείνων στρατηγοί, Δήμαρχός τε
 Ἐπιδόκου καὶ Μύσκων Μενεκράτους καὶ Πόταμις Γνώσιος.
 τῶν δὲ τριηράρχων ὁμόσαντες οἱ πλεῖστοι κατάξαι αὐτούς,
 ἐπὰν εἰς Συρακούσας ἀφίκωνται, ἀπεπέμψαντο ὅποι ἠβού-
 30 λοντο πάντας ἐπαινοῦντες· ἰδίᾳ δὲ οἱ πρὸς Ἐρμοκράτην
 προσομιλοῦντες μάλιστα ἐπόθησαν τὴν τε ἐπιμέλειαν καὶ
 προθυμίαν καὶ κοινότητα. ὧν γὰρ ἐγίγνωσκε τοὺς ἐπιει-
 κεστάτους τῶν τριηράρχων καὶ κυβερνητῶν καὶ ἐπιβατῶν
 ἑκάστης ἡμέρας [τὸ] πρωὶ καὶ πρὸς ἑσπέραν συναλίζων
 πρὸς τὴν σκηνὴν τὴν ἑαυτοῦ ἀνεξυνοῦτο ὅ,τι ἔμελλεν ἢ
 λέγειν ἢ πράττειν κακείνους ἐδίδασκε κελεύων λέγειν τὰ

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

π τιον ἐσώθησαν. καὶ ὁ ἐνιαυτὸς ἔληγε, ἐν ᾧ Καρχηδόναί
 Ἀντίβα ἡγουμένου στρατεύσαντες ἐπὶ Σαυλίας δέκα μυ-
 ριάσι στρατιῶν αἰροῦσιν ἐν τρεσὶ μηνσὶ δύο πόλεις Ἑλλη-
 τίδας Σελινούνας καὶ Τυέραν.

2 Τῷ δὲ ἄλλῳ ἔτι, [ὃ ἦν Ὀλυμπιάς τρίτη καὶ ἐνετη-
 κιστή, ἣ προστεθείσα ἑξαετής εἶπε Βασιλέως Ἡλείου,
 τὸ δὲ στάδιον Εὐβοίας Κορηναῖος, ἐπὶ ἐφόρῳ μὲν ὄντι
 ἐν Σπάρτῃ Βαρχίτιππου, ἀρχοῦτος δ' ἐν Ἀθήναις Βοιπή-
 μονος,] Ἀθηναῖοι μὲν Θορακὸν ἐταίχισαν, Θρασύλλας δὲ τὰ
 τε ψηφισθέντα πλοῦτα λαβῶν καὶ πεντακισχιλλοὺς τῶν
 κεντῶν πελταστὰς ποιησάμενος, [ὡς ἅμα καὶ πελτασταῖς
 ἑσπεμένοις,] ἐξέπλευσεν ἀρχομένου τοῦ θέρους εἰς Σάμον.
 3 Ἐκεῖ δὲ μείρας τρεῖς ἡμέρας ἐπλευσεν εἰς Πύργον καὶ
 ἐνταῦθα τὴν τε χώραν ἐδήου καὶ προσέβαλλε τῇ τείχει.
 δε δὲ τῆς Μελήτου βοηθήσαντες τινες τοῖς Πυργεῦσι
 διασπαρμένους ὄντας τῶν Ἀθηναίων τοὺς φίλους ἔδεικον.
 4 οἱ δὲ πελτασταὶ καὶ τῶν ὀπλιτῶν δύο λόχοι βοηθήσαντες
 πρὸς τοὺς αὐτῶν ψιλοὺς ἀπέκτειναν ἅπαντας τοὺς ἐκ
 Μελήτου ἐκτὸς ἄλγαν καὶ ἀσπίδας ἔλαβον ὡς διακοσίας
 5 καὶ τρόπαιον ἔστησαν. τῇ δ' ὑπεραία ἐπλευσεν εἰς
 Νέτιον καὶ ἐνταῦθ' ἐν παρασκευασάμενοι ἐπορεύοντο εἰς
 Κολοφῶνα. Κολοφῶνιοι δὲ προσεχάρησαν καὶ τῆς ἐπι-
 ούσης νυκτὸς ἐνάβαλον εἰς τὴν Αὐθίαν ἀκμαῖοντος τοῦ
 σίτου καὶ κόμας τε πολλὰς ἐκέπησαν καὶ χρήματα
 6 ἔλαβον καὶ ἀνδράποδα καὶ ἄλληλα λεῖαν πολλήν. Στάγης
 δὲ ὁ Πέρσης περὶ ταῦτα τὰ χωρία ὢν, ἐπεὶ οἱ Ἀθηναῖοι
 ἐκ τοῦ στρατοπέδου διασκοθεσμένοι ἦσαν κονὰ τὰς ἰδίας
 λείας, βοηθησάμενοι τῶν ἰππέων θνα μὲν ζῶαν ἔλαβον,
 7 ἐπειτὰ δὲ ἀπέκτεινε. Θρασύλλος δὲ μετὰ ταῦτα ἀπαγγαγεὶ
 ἐπὶ θάλασσαν τὴν στρατιάν ὡς εἰς Ἐφεσον πλεσσούμενος.
 Τισσαφέρνης δὲ αἰσθόμενος τοῦτο τὸ ἐπιχείρημα στρα-
 τῶν τε συνέλαχε πολλήν καὶ ἱαπεῖς ἀπέστειλε παραγ-
 γέλλων πᾶσιν εἰς Ἐφεσον βοηθεῖν τῇ Ἀρτέμιδι. Θρα-
 σύλλος δὲ ἐβδόμη καὶ δεκάτῃ ἡμέρᾳ μετὰ τὴν εἰσβολὴν εἰς
 Ἐφεσον ἐπλευσε καὶ τοὺς μὲν ὀπλίτας πρὸς τὴν Κορησοῦν
 ἀποβαφύσας, τοὺς δὲ ἰππεῖς καὶ πελταστὰς καὶ ἐπιβάτας
 καὶ τοὺς ἄλλους πάντας πρὸς τὸ ἕλος ἐπὶ τὰ ἕτερα τῆς

πόλεως ἅμα τῇ ἡμέρᾳ προσῆγα δύο στρατιάπεδα. οἱ δ' ἐκ 8
 τῆς πόλεως ἐβουλήθησαν σφίσειν αἶ τε σάμμαχοι, οὓς Τισ-
 σαφέρνης ἤγαγε, καὶ Συρακόσιοι οἱ τ' ἀπὸ τῶν προτέρων
 εὐκασε καὶν καὶ ὅσα ἐτέρων πάντα, αἱ ἔτυχον τότε παρα-
 γειόμεναι, νεωσὶ ἤκουσαι μετὰ Εὐκλείου τε τοῦ Ἰππωνοῦ
 καὶ Ἡρακλείδου τοῦ Ἀριστογέμου στρατηγῶν καὶ Σελινοῦ-
 σια. δύο. οὗτοι δὲ πάντες πρώτον μὲν πρὸς τοὺς ὀπλίτας 9
 τοὺς ἐκ Κορνησοῦ ἐβουλήθησαν· ταύτους δὲ προφάρμακοι καὶ
 ἀποκαίοντες ἐξ αὐτῶν ὡς εἰ ἕκαστον καὶ εἰς τὴν θάλατταν
 κατακλύξαντες πρὸς τοὺς παρὰ τὸ ἔλος ἐπάγοντο. ἔργον
 δὲ καὶ αὐτοὶ εἰ Ἀθηναῖοι καὶ ἀκούοντο αὐτῶν ὡς τριακόςιοι.
 οἱ δὲ Ἐφέσιοι τράσανον ἐγκαῦθα ἔστησαν καὶ ἕτερον πρὸς 10
 τῷ Κορνησοῦ. τοῖς δὲ Συρακοσίοις καὶ Σελινοσίοις κρα-
 τίστους γενομένοις ἀριστεῖα ἔδωκεν καὶ παιῶν καὶ ἰδίᾳ
 πολλοῖς καὶ οἰκείν ἀτέλειαν ἔδωκεν τῷ βουλομένῳ αἰεὶ·
 Σελινοσίοις δὲ, ἐπεὶ ἡ πόλις ἀπυκνύει, καὶ πολυτεῖαν
 ἔδωκεν. οἱ δ' Ἀθηναῖοι τοὺς νεωροὺς ὑποσπόνδους ἀπο- 11
 λαβόντες ἀπέπλευσαν εἰς Νότιον καὶ αὐτῶν θάλασσαν αὐτοὺς
 ἔπλεον ἐπὶ Λέσβου καὶ Ἑλλησπόντου. ἔρμουκτας δὲ ἐκ 12
 Μυθῆων τῆς Λέσβου αἶθρα παραπλεύσας ἐξ Ἐφέσου
 τὰς Συρακοσίας καὶ πέντε καὶ εὐκασε· καὶ ἀπ' αὐτὰς
 ἀναχθέντες τέτταρας μὲν ἔλαβον αὐτοῖς ἀνδράσι, τὰς
 δ' ἄλλας κατεδίωξαν εἰς Ἐφεσον. καὶ τοὺς μὲν ἄλλους 13
 αἰχμαλώτους Θρασύλοσ εἰς Ἀθήνας ἀπέπειψε πάντας,
 Ἀλκιβιάδην δὲ Ἀθηναῖον, Ἀλκιβιάδου ὄντα ἀσπιδῶν καὶ
 σφυγιάδα, ἀπέλασεν. ἔντεῦθεν δὲ ἐπλευσε εἰς τὴν
 Σησαλίαν πρὸς τὸ ἄλλο στρατεύμα· ἐκεῖθεν δὲ ὅσασα ἢ
 στρατιὰ δαίβη εἰς Δάμνακον. καὶ χερσῶν ἐπέηεν. ἐκ αὐτῶν οἱ 14
 αἰχμαλώται Συρακόσιοι, εἰρημένοι τοῦ Πειραιῶσ ἐκ λιθο-
 τομίας, διασείσαντες τὴν πέτραν, ἀποθρόοντες κατὰς
 ἤχοντο εἰς Δειλίαν, οἱ δ' εἰς Μέγαρον. ἐκ δὲ τῆς Δει- 15
 ψάκῃ συντάττοκτας Ἀλκιβιάδου τὰ στρατεύμα πᾶν οἱ
 πρότεροι στρατιῶται οὐκ ἠβουλόοντο ταῖς μετὰ Θρασύλου
 συντάττασαι, ὡς αὐτὰ μὲν ὄντες ἀήτητοι, ἐσθῆκοι δὲ
 ἠσημένον ἤκουον. ἐγκαῦθα δὲ ἐχείμαζον ὅσαστας Δάμ-
 νων τερχίζοντες, καὶ ἐστράτευσαν πρὸς Ἄβυδον· Φαρ- 16
 κάβαζος δ' ἐβουλήθησαν ἵπποισι πολλοῖς καὶ μάχῃ ἠττηθεῖς

ἔφυγεν. Ἀλκιβιάδης δὲ ἐδίωκεν ἔχων τοὺς τε ἵππεάς καὶ τῶν ὀπλιτῶν εἴκοσι καὶ ἑκατόν, ὧν ἤρχε Μένανδρος, μέχρι
 17 σκότος ἀφείλετο. ἐκ δὲ τῆς μάχης ταύτης συνέβησαν οἱ στρατιῶται αὐτοὶ αὐτοῖς καὶ ἠσπάζοντο τοὺς μετὰ Θρασύλου. ἐξῆλθον δὲ τινὰς καὶ ἄλλας ἐξόδους τοῦ χειμῶνος
 18 εἰς τὴν ἠπειρον καὶ ἐπόρθουν τὴν βασιλέως χώραν. τῷ δ' αὐτῷ χρόνῳ καὶ Λακεδαιμόνιοι τοὺς εἰς τὸ Κορυφάσιον τῶν Εἰλώτων ἀφροστώτας ἐκ Μαλέας ὑποσπόνδους ἀφῆκαν. κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν καιρὸν καὶ ἐν Ἡρακλείᾳ τῇ Τραχινίᾳ Ἀχαιοὶ τοὺς ἐποίκους, ἀντιτεταγμένων πάντων πρὸς Οἰταίους πολεμίους ὄντας, προέδοσαν, ὥστε ἀπολέσθαι αὐτῶν πρὸς ἑπτακοσίους σὺν τῷ ἐκ Λακεδαίμονος
 19 ἄρμοστῇ Λαβώτῃ. καὶ ὁ ἐνιαυτὸς ἔληγεν οὗτος, ἐν ᾧ καὶ Μῆδοι ἀπὸ Δαρείου τοῦ Περσῶν βασιλέως ἀποστάντες πάλιν προσεχώρησαν αὐτῷ.

8 Τοῦ δ' ἐπιόντος ἔτους ὁ ἐν Φωκαίᾳ νεὸς τῆς Ἀθηνᾶς ἐνεπρήσθη πρηστῆρος ἐμπεσόντος. ἐπεὶ δ' ὁ χειμὼν ἔληγε, [Παντακλέους μὲν ἐφορεύοντος, ἄρχοντος δ' Ἀντιγένους,] ἔαρος ἀρχομένου[, δυοῖν καὶ εἴκοσιν ἔτων τῷ πολέμῳ παρεληλυθότων,] οἱ Ἀθηναῖοι ἐπλευσαν εἰς Προικόννησον
 2 παντὶ τῷ στρατοπέδῳ. ἐκεῖθεν δ' ἐπὶ Καλχηδόνα καὶ Βυζάντιον ὁρμήσαντες ἐστρατοπεδεύσαντο πρὸς Καλχηδόνη. οἱ δὲ Καλχηδόνιοι προσιόντας αἰσθόμενοι τοὺς Ἀθηναίους τὴν λείαν ἅπασαν κατέθεντο εἰς τοὺς Βιθυνοὺς
 3 Θραῦκας ἀστυγείτονας ὄντας. Ἀλκιβιάδης δὲ λαβὼν τῶν τε ὀπλιτῶν ὀλίγους καὶ τοὺς ἵππεάς καὶ τὰς ναῦς παραπλεῖν κελεύσας, ἔλθων εἰς τοὺς Βιθυνοὺς ἀπήτει τὰ τῶν Καλχηδονίων χρήματα· εἰ δὲ μή, πολεμήσειν ἔφη
 4 αὐτοῖς. οἱ δὲ ἀπέδωκαν. Ἀλκιβιάδης δὲ ἐπεὶ ἤκεν εἰς τὸ στρατόπεδον τὴν τε λείαν ἔχων καὶ πίστει πεποιημένος, ἀπετείχιζε τὴν Καλχηδόνα παντὶ τῷ στρατοπέδῳ ἀπὸ θαλάττης εἰς θάλατταν καὶ τοῦ ποταμοῦ ὅσον οἶόν
 5 τ' ἦν ξυλίνῳ τείχει. ἐνταῦθ' Ἴπποκράτης μὲν ὁ Λακεδαιμόνιος ἄρμοστὴς ἐκ τῆς πόλεως ἐξήγαγε τοὺς στρατιώτας ὡς μαχόμενος· οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἀντιπαρετάξαντο αὐτῷ, Φαρνάβαζος δὲ ἔξω τῶν περιτειχισμάτων προσε-
 6 βοήθει στρατιᾷ τε καὶ ἵπποις πολλοῖς. Ἴπποκράτης μὲν

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

καὶ πρὸς τὰ τεῖχος ἀκροβαλισμοῦς καὶ προσβολὰς ἐποι-
 15 οῦκο. ἐν δὲ τῷ Βυζαντίῳ ἦν Κλέαρχος Λακεδαιμόνιος
 ἑρμοστής καὶ σὺν αὐτῷ τῶν περσικῶν τιμῶν καὶ τῶν
 κερδαμῶν οὐ πολλοὶ καὶ Μεγαροῖς καὶ ἄρχων αὐτῶν
 Ἐλιξος Μεγαροῦς καὶ Βοιωτῶν καὶ τοῦτων ἄρχων Κοιρα-
 16 τῶν, οὗ δ' Ἀθηναῖοι ὡς οὐδὲν ἠδύνατο δεσπάζεσθαι
 κατ' ἰσχύα, ἐπεισάν τινας τῶν Βυζαντίων προδοῦναι τὴν
 17 πόλιν. Κλέαρχος δὲ ὁ ἑρμοστής αἰάμενος οὐδένα εἶναι τοῦτε
 ποιῆσαι, κωκυστήσας δὲ ἄπαντες ὡς ἐδύνατο κάλλιπται
 καὶ ἀπεπρέψας. καὶ ἐν τῇ πόλει Κοιρατῶν καὶ Ἐλιξοῦ
 διέβη παρὰ τὸν Φαρνάβαζον εἰς τὰ πέραν, μισθόν τε τοῖς
 στρατιώταις παρ' αὐτοῦ λαψόμενος καὶ ταῦς συλλέξας,
 αὐτῶν ἐν τῷ Ἑλλησπόντῳ ἄλλαι καταλαβερμέναι φρου-
 ρίδες ὑπὸ Παισιππίδου καὶ ἐν Ἀκτινῶν καὶ ἄς Ἀγησων-
 δρίδης· εἶχεν ἐπὶ Θράκης, ἐπιβόης ὡς Μικδάρου, καὶ
 ὅπως ἄλλαι κωπηγηθῆναι. ἄφρονοι δὲ μενόμενοι πάντες
 κωκυῖς ταῦς στρατιώτας τῶν Ἀθηναίων ποιοῦσαν ἀπειρη-
 18 σιαν τὰ στρατόπεδον ἀπὸ τοῦ Βυζαντίου. ἐπει δ' ἐξέπλευ-
 σεν ὁ Κλέαρχος, οἱ προδιδότες τὴν πόλιν τῶν Βυζαντίων
 Κύδων καὶ Ἀρίστων καὶ Ἀναξικρότης καὶ Δικουῦργος καὶ
 19 Ἀναξίλαος, ὃς ὑπαγόμενος θανάτῳ ὕστερον ἐν Λακεδαι-
 μωνίᾳ διὰ τὴν προδοσίαν ἀπέφυγεν, ἅτε οὐ προδοίη τὴν
 πόλιν, ἀλλὰ σώσαι, παῖδας ὄρειν καὶ γυναῖκας λιμῶν ἀποκα-
 λυμένους, Βυζάντιος ὢν καὶ οὐ Λακεδαιμόνιος· τὸν γὰρ
 ἐνόητε σῖτον Κλέαρχον τοῖς Λακεδαιμονίων στρατιώταις
 20 διδόναι· διὰ ταῦτ' οὖν ταῦς πολέμους ἔφη εἰσεσθῆαι, οὐκ
 ἀργυρίῳ ἕνεκα· αὐδὲ διὰ τὰ μισεῖν Λακεδαιμονίους· ἀπει-
 δὲ ἀποκαῖς παρεσκεύασσε, κωκυῖς ἀνοίξαντες πὰς πύλας
 τὰς ἐπὶ τὸ Θράκιον κελούμενον εἰσήμεγον τὸ στράτευμα
 21 καὶ τὸν Ἀλεβιάδην. ὁ δὲ Ἐλιξος καὶ ὁ Κοιρατῶν οὐδὲν
 τούτων εἰδότες ἐβροθήσαν μετὰ πάντων εἰς τὴν ἀγορῆν·
 ἐπει δὲ πάντη οἱ παλέμιοι κωκυῖσαν, οὐδὲν ἔχοντες ὅτι
 22 ποιήσαντες παρέδωκαν σφῶν αὐτούς. καὶ οἳτοι μὲν ἀπο-
 πέμφθησαν εἰς Ἀθήνας, καὶ ὁ Κοιρατῶν ἐν τῷ ὄχλῳ
 ἀποβαινόντων ἐν Πειραιεῖ ἔλαθεν ἀποδρῶς καὶ ἀπεσώθη
 εἰς Δελφίνας.

4 Φαρνάβαζος δὲ καὶ οἱ πρέσβεις τῆς Φρυγίας ἐν Γορδίῳ

ὄντες τὸν χειμῶνα τὰ περὶ τὸ Βυζάντιον πεπραγμένα
 ἤκουσαν. ἀρχομένου δὲ τοῦ ἔαρος πορευομένους αὐτοῖς 2
 παρὰ βασιλέα ἀπήντησαν καταβαίνοντας οἱ τε Λακεδαι-
 μονίων πρόσβεις, Βοιώτιος ὄνομα καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ καὶ
 οἱ ἄλλοι ἄγγελοι, καὶ ἔλεγον, ὅτι Λακεδαιμόνιοι πάντων
 ὧν θέονται πεπραγόντες εἶεν παρὰ βασιλέως, καὶ Κύρος,
 ἀρχὸν πάντων τῶν ἐπὶ θαλάττῃ καὶ συμπολεμησίων Λακε- 3
 δαιμονίοις, ἐπιστολήν τε ἔφερε τοῖς κάτω πᾶσι τὸ βασι-
 λειᾶ σφράγισμα ἔχουσαν, ἐν ἣ ἔνῃη καὶ τάδε· Καταπέμψω
 Κύρον κάρανον πῶν εἰς Καστωλὸν ἀθροισσάμενον. τὸ δὲ
 κάρανον ἔστι κῆρον. ταῦτ' οὖν ἀκρόοντες οἱ τῶν Ἀθη- 4
 ναίων πρόσβεις καὶ ἐπειδὴ Κύρον εἶδον, ἐβούλοντο μὲν
 μάλα παρὰ βασιλέα ἀναβῆναι, εἰ δὲ μή, οἴκαδε ἀπελ-
 δεῖν. Κύρος δὲ Φαρναβάζω εἶπεν ἢ παραδόναι τοὺς 5
 πρόσβεις ἑαυτῷ ἢ μὴ οἴκαδέ πω ἀποπέμψαι, βασιλόμενος
 τοὺς Ἀθηναίους μὴ εἰδέναι τὰ πραττόμενα. Φαρναβάζος 6
 δὲ τέως μὲν κατεῖχε τοὺς πρόσβεις, φάσκων τοιῶν μὲν
 ἀνάξειν αὐτοὺς παρὰ βασιλέα, τοιῶν δὲ οἴκαδε ἀποπέμ-
 ψαι, ὡς μηδὲν μέμνηται. ἐπειδὴ δὲ ἐνιαυτοὶ τρεῖς ἦσαν, 7
 ἐδεήθη τοῦ Κύρου ἀφείναι αὐτούς, φάσκων ὁμοιοκέναι
 ἀπάξειν ἐπὶ θαλάτταν, ἐπειδὴ οὗ παρὰ βασιλέα. πέμ-
 ψατες δὲ Ἀγιοβαρζάνει παρακοιμῆσαι αὐτοὺς ἐκέλευον·
 ὁ δὲ ἀπήγαγεν εἰς Κίον τῆς Μυσίας, ἄθρον πρὸς τὸ ἄλλο
 στρατόπεδον ἀπέπλευσαν.

Ἀλκιβιάδης δὲ βουλόμενος μετὰ τῶν στρατιωτῶν ἀπο- 8
 πλεῖν οἴκαδε ἀνέχθη εὐθύς ἐπὶ Σάμου· ἐκεῖθεν δὲ λαβῶν
 τῶν νεῶν εἴκοσιν ἐπλευσε τῆς Κάρίας εἰς τὸν Κεραμεϊκὸν
 κόλπον. ἐκεῖθεν δὲ συλλέξας ἑκατὸν τάλαντα ἦκεν εἰς 9
 τὴν Σάμον. Θρασύβουλος δὲ σὺν τριάκοντα καυσίῃ ἐπὶ
 θράκης ἔρχετο, ἐκεῖ δὲ τὰ τε ἄλλα χωρία τὰ πρὸς Λακε-
 δαιμονίους μεθυστηρότα κενεσρέψατο καὶ θάσον ἔχουσαν
 κακῶς ἐπὶ τῶν πολέμων καὶ στάσεων καὶ λιμῶν. Θρα- 10
 σύλος δὲ σὺν τῇ ἄλλῃ στρατιᾷ εἰς Ἀθήνας κατέπλευσε·
 πρὶν δὲ ἦκεν αὐτόν, οἱ Ἀθηναῖοι στρατηγοὺς εἶλοντο
 Ἀλκιβιάδην μὲν φεύγοντα καὶ Θρασύβουλον ἀπόντα, Κό-
 νωνα δὲ τρίτον ἐκ τῶν οἴκαθεν. Ἀλκιβιάδης δ' ἐκ τῆς 11
 Σάμου ἔχων τὰ χρήματα κατέπλευσε εἰς Πάρον ναυσὶν

εἴκοσιν, ἐκεῖθεν δ' ἀνήχθη εὐθὺς Ἰνυθείου ἐπὶ κατασκοπι-
 τῶν τριήρων, ἃς ἐπυνθάνετο Λακεδαιμονίους αὐτόθι
 παρασκευάζειν τριάκοντα, καὶ τοῦ οἴκαδε κατάπλου ὅπως
 12 ἡ πόλις πρὸς αὐτὸν ἔχει. ἐπεὶ δ' ἑώρα ἑαυτῷ εὖνοι
 οὔσαν καὶ στρατηγὸν αὐτὸν ἡρημένους καὶ ἰδίᾳ μεταπεμ-
 πομένους τοὺς ἐπιτηδελούς, κατέπλευσεν εἰς τὸν Πειραιᾶ
 ἡμέρα, ἣ Πλυντήρια ἦγεν ἡ πόλις, τοῦ ἔδους κατακακα-
 λυμένου τῆς Ἀθηνᾶς, ὃ τινες οἰωνίζοντο ἀνεπιτήδειον
 εἶναι καὶ αὐτῷ καὶ τῇ πόλει. Ἀθηναίων γὰρ οὐδεὶς ἐν
 ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ οὐδενὸς σπουδαίου ἔργου τολμήσαι ἂν
 13 ἄψασθαι. καταπλέοντος δ' αὐτοῦ ὃ τε ἐκ τοῦ Πειραιῶς
 καὶ ὃ ἐκ τοῦ ἄστεος ὄχλος ἤθροίσθη πρὸς τὰς ναῦς, θαυ-
 μάζοντες καὶ ἰδεῖν βουλόμενοι τὸν Ἀλκιβιάδην, λέγοντες
 οἱ μὲν, ὡς κράτιστος εἶη τῶν πολιτῶν καὶ μόνος [ἀπελο-
 γήθη ὡς] οὐδὲ δικαίως φύγοι, ἐπιβουλευθεῖς δὲ ὑπὸ τῶν
 ἔλαττον ἐκείνου δυναμένων μοχθηρότερα τε λεγόντων καὶ
 πρὸς τὸ αὐτῶν ἴδιον κέρδος πολιτευόντων, ἐκείνου αἰ-
 τὸ κοινὸν αὖξοντος καὶ ἀπὸ τῶν αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ τῆς
 14 πόλεως δυνατοῦ, ἐθέλοντος δὲ τότε κλίνεσθαι παρὰ χρῆμα
 τῆς αἰτίας ἄρτι γεγενημένης ὡς ἡσεβηκότος εἰς τὰ μυστήρια,
 ὑπερβαλλόμενοι οἱ ἐχθροὶ τὰ δοκοῦντα δίκαια εἶναι ἀπόντα
 15 αὐτὸν ἐστέρησαν τῆς πατρίδος· ἐν ᾧ χρόνῳ ὑπὸ ἀμηχαν-
 νίας δουλεύων ἠναγκάσθη μὲν θεραπεύειν τοὺς ἐχθίστους,
 κινδυνεύων αἰεὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀπολέσθαι· τοὺς δὲ
 οἰκειοτάτους πολίτας τε καὶ συγγενεῖς καὶ τὴν πόλιν ἅπα-
 σαν ὄρων ἐξαμαρτάνουσαν οὐκ εἶχεν ὅπως ὠφελοίη φυγῇ
 16 ἀπειρογόμενος· οὐκ ἔφασαν δὲ τῶν οἰωνπερ αὐτὸς ὄντων
 εἶναι καινῶν δεῖσθαι πραγμάτων οὐδὲ μεταστάσεως·
 ὑπάρχειν γὰρ ἐκ τοῦ δήμου αὐτῷ μὲν τῶν τε ἡλικιωτῶν
 πλεόν ἔχειν τῶν τε πρεσβυτέρων μὴ ἐλαττοῦσθαι, τοῖς
 δ' αὐτοῦ ἐχθροῖς τοιούτοις δοκεῖν εἶναι οἴοισπερ πρό-
 τερον, ὕστερον δὲ δυνασθεῖσιν ἀπολλύναι τοὺς βελτίστους,
 αὐτοὺς δὲ μόνους λειφθέντας δι' αὐτὸ τοῦτο ἀγαπᾶσθαι
 ὑπὸ τῶν πολιτῶν, ὅτι ἑτέροις βελτίοισιν οὐκ εἶχον χρῆσθαι·
 17 οἱ δέ, ὅτι τῶν παροιχομένων αὐτοῖς κακῶν μόνος αἴτιος
 εἶη τῶν τε φοβερῶν ὄντων τῇ πόλει γενέσθαι μόνος κιν-
 18 δυνεύσαι ἡγεμῶν καταστήναι. Ἀλκιβιάδης δὲ πρὸς τὴν

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

ἐπισταλέναι καὶ αὐτὸς οὐκ ἄλλ' ἐργασκέναι, ἀλλὰ πάντα
 ποιήσειν· ἔχων δὲ ἦκειν κάλονται πεντακόσια· ἐὼν δὲ
 ταῦτα ἐκλήθη, τοῖς ἰδίῳις χρήσεσθαι ἔφη, ἃ ὁ πατὴρ
 αὐτῷ ἔδωκεν· ἐὼν δὲ καὶ ταῦτα, καὶ τὸν θρόνον κατακό-
 4 ψων, ἐφ' οὗ ἐκάθητο, ὄντα ἀργυραῦν καὶ χρυσοῦν. αἱ δὲ
 ταῦτ' ἐπῆραον καὶ ἐκέλευον αὐτὸν εἰσῆαι τῷ ναύτῃ δραχμῶν
 ἑξακκῆν, διδάσκοντες, ὅτι ἂν αὐτὸς ὁ μισθὸς γένηται, αἱ
 τῶν Ἀθηναίων καὶταὶ ἀπολετήσουσι τὰς ναῦς καὶ μέγα
 5 χρήματα ἀναλώσει. ὁ δὲ καλῶς μὲν ἔφη αὐτοὺς λέγειν,
 οὐ δυνατὸν δ' εἶναι παρ' ἃ βασιλεὺς ἐπέστειλεν αὐτῷ ἄλλο
 ποιεῖν. εἶναι δὲ καὶ τὰς συνθήκας οὕτως ἐχούσας, τριά-
 κοντα μῶν ἐκάστη νηὶ τοῦ μηνὸς δίδόναι, ἄποσας ἂν
 6 βούλωνται πρέφειν Ἀσκεδαμόνιοι. ὁ δὲ Λύσανδρος τότε
 μὲν ἐκώπησε· μετὰ δὲ τὸ δεῖπνον, ἐπεὶ αὐτῷ προπιῶν
 ὁ Κύρος ἤρατο, τί ἂν μάλιστα χαρίζοιτο ποιῶν, εἶπεν· ὅτι
 7 εἴ πρὸς τὸν μισθὸν ἐκάστη καύτῃ ὀβολὸν προσθεῖης. ἐ-
 δὲ τούτου τέτταρες ὀβολοὶ ἦν ὁ μισθός, πρότερον δὲ
 τριῶβλον. καὶ τὸν τε προφειλόμενον ἀπέδωκε καὶ ἐπι-
 μηρὸς προσέδωκεν, ὥστε τὸ στράτευμα πολὺ προθυμότερον
 8 εἶναι. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἀκούοντες ταῦτα ἀθύμως μὲν εἶχον,
 ἔπεμψον δὲ πρὸς τὸν Κύρον πρέφεις διὰ Τισσαφέρτους
 9 ὁ δὲ οὐ προσδέχεται, δεομένου Τισσαφέρτους καὶ λέγον-
 τος, ὅτι αὐτὸς ἐπολεῖ περὶ τῆς ὑπ' Ἀλκιβιάδου, πο-
 πτεῖν, ὅπως τῶν Ἑλλήνων μηδὲ οἵτινες ἰσχυροὶ ὦσιν, ἀλλὰ
 10 πάντες ἀσθενεῖς, αὐτοὶ ἐν αὐτοῖς στασιάζοντες. καὶ ὁ
 μὲν Λύσανδρος, ἐπεὶ αὐτῷ τὸ ναυτικὸν συνετέτακτο, ἀνεί-
 κύσας τὰς ἐν τῇ Ἐφέσῳ οὔσας ναῦς ἑνεήκοντα ἤσυχον
 11 ἦχον, ἐπισκευάζων καὶ ἀναψύχων αὐτάς. Ἀλκιβιάδης δὲ
 ἀκούσας θρασυβουλον ἔξω Ἑλλησπόντου ἦκοντα εἰσῆλθεν
 Φύκατον διέπλευσε πρὸς αὐτόν, καταλιπὼν ἐπὶ ταῖς
 ναυσὶν Ἀντίοχον τὸν αὐτοῦ κυβερνήτην, ἐπιστάλας μὴ
 12 ἐπιπλεῖν ἐπὶ τὰς Λυσάνδρου ναῦς. ὁ δὲ Ἀντίοχος πῆ τε
 αὐτοῦ καὶ ἄλλη ἐκ Ἀσπίου εἰς τὸν λιμένα τῶν Ἑρσαίων
 εἰσπλεύσας παρ' αὐτάς τὰς πύργους τῶν Λυσάνδρου νεῶν
 13 παρεπέλει. ὁ δὲ Λύσανδρος τὸ μὲν πρῶτον ὀλίγας τῶν
 νεῶν κατακλύσας ἐδῆκεν αὐτόν, ἐπεὶ δὲ οἱ Ἀθηναῖοι τῷ
 Ἀντιόχῳ ἐβοήθηον πλείοσι ναυσὶ, τότε δὴ καὶ πάσας

συντάξας ἐπέπλει. μετὰ δὲ ταῦτα καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐκ
 τοῦ Διοτῆου καθελκιάσαντες πᾶς λοιπὰς τριήρεις ἀνήχθη-
 σαν, ὡς ἕκαστος ἤκωξεν. ἐκ τούτου δ' ἐναυμάχησαν οἱ 14
 μὲν ἐν τάξει, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι διεσπαρμένους πᾶσι ναυσί,
 μέχρι οὗ ἐφυγον ἀπολέσαντες πεντεκαίδεκα τριήρεις. τῶν
 δὲ ἀνδρῶν οἱ μὲν πλεῖστοι ἐξέφυγον, αἱ δ' ἔλωγρήθησαν.
 Λύσανδρος δὲ πᾶς πρὸς ναῦς ἐναλαβὴν καὶ πρόστασιν στήσας
 ἐπὶ τοῦ Διοτῆου διέπλευσεν εἰς Ἐφρασον, οἱ δ' Ἀθηναῖοι
 εἰς Σάμον. μετὰ δὲ ταῦτα Ἀλκιβιάδης ἐλθὼν εἰς Σάμον 15
 ἀνήχθη πᾶσι ναυσὶν ἀπέσττας ἐπὶ τὸν λιμένα τῶν Ἐφρασίων
 καὶ πρὸ τοῦ στόματος παρέταξεν, εἴ τις βούλοιτο ναυ-
 μαχεῖν. ἐπειδὴ δὲ Λύσανδρος οὐκ ἀνταπήγαγε διὰ τὸ
 πολλάκις ναυσὶν ἐλαττοῦσθαι, ἀπέπλευσεν εἰς Σάμον.
 Στοιμαζιμόνιοι δὲ ὀλίγη ἄστερον αἴρσῃσι Μελοφύκων καὶ
 Κόνων. οἱ δὲ ἐν ναυῷ Ἀθηναῖοι, ἐπειδὴ ἤγγελλετο ἢ ναυ- 16
 μαχίᾳ, χαλεπαῖς εἶχον πρὸ Ἀλκιβιάδῃ, οἴαμενοι δι' ἀμέλειαν
 τε καὶ ἀπρότειον ἀποκωλυμέναι πᾶς ναῦς, καὶ στρατηγούς
 εἶλοντο ἄλλους ὄντας, Κόνωνα, Στοιμαζόντα, Λέοντα, Περσι-
 κλάτα, Ἐρασινίδην, Ἀριστοκράτην, Ἀρχέστρατον, Πρωτό-
 μαχον, Θρασύλον, Ἀριστομένην. Ἀλκιβιάδης μὲν οὖν προνή- 17
 ριας καὶ ἐν τῇ στρατιᾷ φερόμενος, λαβὼν τριήρη μίαν
 ἀπέπλευσεν εἰς Μεροόκησον εἰς τὰ ἑσπετοῦ πελάγη. μετὰ 18
 δὲ ταῦτα Κόνων ἐκ πρὸς Ἄνδρον τὸν καὶ εἶχε ναυσὶν εἴκοσι
 ψηφισαμένας Ἀθηναίων εἰς Σάμον ἐπέπλευσεν ἐπὶ τὸ ναυ-
 τικόν. ἀντὶ δὲ Κόνωνος εἰς Ἄνδρον ἐπερῆσαν Φωκασιθέ-
 σην καὶ τετρασ ναῦς ἔχοντα. οὗτος νεωροχῶν δευτέρην τριήρην 19
 θασπρίαν ἔλαβεν πύσσις ἀνδράσιν· καὶ τοὺς μὲν αἰχμαλώ-
 τους ὀπίσσωτες ἔδησαν Ἀθηναῖοι, τῶν δὲ ἄρχοντα αὐτῶν
 Λορτέα, ὄντα μὲν Ῥόδιον, πάλαι δὲ φυγάδα ἐξ Ἀθηναίων
 καὶ Ῥόδου ὑπὸ Ἀθηναίων καταψηφισμένων αὐτοῦ θάνα-
 τον καὶ τῶν ἐκείνου συγγενῶν, πολιτεύοντα νεωρ' αὐτοῖς,
 ἐλέησαντας ἀφείσαν οὐδὲ κρήματα προξάμενοι. Κόνων 20
 δ' ἐπεὶ εἰς τὴν Σάμον ἀφίκετο καὶ τὸ ναυτικὸν κατέλαβεν
 ἀθύμιας ἔχον, συμπληρώσας τριήρεις ἑβδομήκοντα ἀντι-
 τῶν προτέρων, οὐσῶν πλεον ἢ ἑκατόν, καὶ ταύτας ἀνα-
 γόμενος μετὰ τῶν ἄλλων στρατηγῶν ἄλλοτε ἄλλη ἀπο-
 βαίνων τῆς τῶν πολεμίων χώρας ἐληίζετο. καὶ ὁ ἐνιαυτός 21

ἔληγεν, ἐν ᾧ Καρχηδόνιοι εἰς Σικελίαν στρατεύσαντες εἴκοσι καὶ ἑκατὸν τριήρεσι καὶ πεζῆς στρατιᾶς δώδεκα μυριάσιν εἶλον Ἀκράγαντα λιμῶ, μάχη μὲν ἠττηθέντες, προσκαθεζόμενοι δὲ ἑπτὰ μῆνας.

6 Τῷ δ' ἐπιόντι ἔτει, ᾧ ἡ τε σελήνη ἐξέλιπεν ἑσπέρας καὶ ὁ παλαιὸς τῆς Ἀθηνᾶς νεὼς ἐν Ἀθήναις ἐνεπρήσθη, [Πιτύα μὲν ἐφορεβόντος, ἄρχοντος δὲ Καλλίου Ἀθήνησιν,] οἱ Λακεδαιμόνιοι τῷ Λυσάνδρῳ παρεληλυθότος ἤδη τ χρόνου [καὶ τῷ πολέμῳ τεττάρων καὶ εἴκοσιν ἐτῶν] ἔπεμ
 2 ψαν ἐπὶ τὰς ναῦς Καλλικρατίδαν. ὅτε δὲ παρεδίδου Λύσανδρος τὰς ναῦς, ἔλεγε τῷ Καλλικρατίδᾳ, ὅτι θαλατοκράτωρ τε παραδιδόη καὶ ναυμαχία νενικηκώς. ὁ δ' αὐτὸν ἐκέλευσεν ἐξ Ἐφέσου ἐν ἀριστερᾷ Σάμου παραπλεύσαντα, οὓς ἦσαν αἱ τῶν Ἀθηναίων νῆες, ἐν Μιλήτῳ παραδοῦναι τὰς ναῦς, καὶ ὁμολογήσειν θαλατοκρατεῖν.
 3 οὐ φαμένου δὲ τοῦ Λυσάνδρου πολυπραγμονεῖν ἄλλου ἄρχοντος, αὐτὸς ὁ Καλλικρατίδας πρὸς αἷς παρὰ Λυσάνδρου ἔλαβε ναυσὶ προσεπλήρωσεν ἐκ Χίου καὶ Ῥόδου καὶ ἄλλοθεν ἀπὸ τῶν συμμάχων πεντήκοντα ναῦς. ταύτας δὲ πάσας ἀθροίσας, οὓσας τετταράκοντα καὶ ἑκατὸν,
 4 παρεσκευάζετο ὡς ἀπαντησόμενος τοῖς πολεμίοις. καταμαθὼν δὲ ὑπὸ τῶν Λυσάνδρου φίλων καταστασιαζόμενος, οὐ μόνον ἀπροθύμως ὑπηρετούντων, ἀλλὰ καὶ διαφροούντων ἐν ταῖς πόλεσιν, ὅτι Λακεδαιμόνιοι μέγιστα παραπίπτοιεν ἐν τῷ διαλλάττειν τοὺς ναυάρχους, πολλάκις ἀνεπιτηδείων γιγνομένων καὶ ἄρτι συνιέντων τὰ ναυτικὰ καὶ ἀνθρώποις ὡς χρηστέον οὐ γιγνωσκόντων, ἀπείρους δὲ θαλάττης πέμποντες καὶ ἀγνώτας τοῖς ἐκεῖ κινδυνεύοιεν τι παθεῖν διὰ τοῦτο, ἐκ τούτου δὲ ὁ Καλλικρατίδας συγκαλέσας τοὺς Λακεδαιμονίων ἐκεῖ παρόντας ἔλεγεν αὐτοῖς τοιάδε·

5 Ἐμοὶ μὲν ἀρκεῖ οἴκοι μένειν, καὶ εἴτε Λύσανδρος εἴτε ἄλλος τις ἐμπειρότερος περὶ τὰ ναυτικὰ βούλεται εἶναι, οὐ κωλύω τὸ κατ' ἐμέ· ἐγὼ δ' ὑπὸ τῆς πόλεως ἐπὶ τὰς ναῦς πεμφθεὶς οὐκ ἔχω, τί ἄλλο ποιῶ ἢ τὰ κελευόμενα ὡς ἂν δύνωμαι κράτιστα. ὑμεῖς δὲ πρὸς ἃ ἐγὼ τε φιλοτιμοῦμαι καὶ ἡ πόλις ἡμῶν αἰτιάζεται, ἴστε γὰρ αὐτὰ

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

14 πόλιν κατὰ κράτος. τὰ μὲν οὖν χρήματα πάντα διήρ-
 παζον οἱ στρατιῶται, τὰ δὲ ἀνδράποδα πάντα συνή-
 θροισεν ὁ Καλλικρατίδας εἰς τὴν ἀγοράν, καὶ κελυόντων
 τῶν συμμάχων ἀποδόσθαι καὶ τοὺς Μηθυμναίους οὐκ
 ἔφη ἑαυτοῦ γε ἄρχοντος οὐδέν' ἂν Ἑλλήνων εἰς τὸ ἐκεῖνου
 15 δυνατὸν ἀνδραποδισθῆναι. τῇ δ' ὑστεραία τοὺς μὲν ἐλευ-
 θέρους ἀφῆκε, τοὺς δὲ τῶν Ἀθηναίων φρουροὺς καὶ τὰ
 ἀνδράποδα τὰ δοῦλα πάντα ἀπέδοτο· Κόνωνι δὲ εἶπεν,
 ὅτι παύσει αὐτὸν μοιχῶντα τὴν θάλατταν. κατιδὼν δὲ
 αὐτὸν ἀναγόμενον ἅμα τῇ ἡμέρᾳ ἐδίωκεν ὑποτεμνόμενος
 16 τὸν εἰς Σάμον πλοῦν, ὅπως μὴ ἐκείσε φύγοι. Κόνων
 δ' ἔφευγε ταῖς ναυσὶν εὖ πλεούσαις διὰ τὸ ἐκ πολλῶν
 πληρωμάτων εἰς ὀλίγας ἐκλελέχθαι τοὺς ἀρίστους ἐρέτας,
 καὶ καταφεύγει εἰς Μυτιλήνην τῆς Λέσβου καὶ σὺν αὐτῷ
 τῶν δέκα στρατηγῶν Λέων καὶ Ἐρασινίδης. Καλλικρα-
 τίδας δὲ συνεισέπλευσεν εἰς τὸν λιμένα διώκων ναυσὶν
 17 ἑκατὸν καὶ ἑβδομήκοντα. Κόνων δὲ ὡς ἔφθη ὑπὸ τῶν
 πολεμίων κατακωλυθεὶς, ἠναγκάσθη ναυμαχῆσαι πρὸς τῷ
 λιμένι καὶ ἀπώλεσε ναῦς τριάκοντα· οἱ δ' ἄνδρες εἰς τὴν
 γῆν ἀπέφυγον· τὰς δὲ λοιπὰς τῶν νεῶν, τετταράκοντα
 18 οὐσας, ὑπὸ τῷ τείχει ἀνείλκυσε. Καλλικρατίδας δὲ ἐν
 τῷ λιμένι ὀρμισάμενος ἐπολιορκεῖ ἐνταῦθα, τὸν ἔκπλουν
 ἔχων. καὶ κατὰ γῆν μεταπεμψάμενος τοὺς Μηθυμναίους
 πανδημεὶ καὶ ἐκ τῆς Χίου τὸ στράτευμα διεβίβασε· χρή-
 19 ματά τε παρὰ Κύρον αὐτῷ ἦλθεν. ὁ δὲ Κόνων ἐπεὶ
 ἐπολιορκεῖτο καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ σίτων
 οὐδαμόθεν ἦν εὐπορήσαι, οἱ δὲ ἄνθρωποι πολλοὶ ἐν τῇ
 πόλει ἦσαν καὶ οἱ Ἀθηναῖοι οὐκ ἐβοήθουν διὰ τὸ μὴ
 πυνθάνεσθαι ταῦτα, καθελκύσας τῶν νεῶν τὰς ἀρίστα
 πλεούσας δύο ἐπλήρωσε πρὸ ἡμέρας, ἐξ ἀπασῶν τῶν
 νεῶν τοὺς ἀρίστους ἐρέτας ἐκλέξας καὶ τοὺς ἐπιβάτας εἰς
 κοίλην ναῦν μεταβιβάσας καὶ τὰ παραρρύματα παρα-
 20 βαλίων. τὴν μὲν οὖν ἡμέραν οὕτως ἀνεῖχον, εἰς δὲ τὴν
 ἑσπέραν, ἐπεὶ σκότος εἶη, ἐξεβίβαζεν, ὡς μὴ καταδήλους
 εἶναι τοῖς πολεμίοις ταῦτα ποιοῦντας. πέμπτη δὲ ἡμέρᾳ
 εἰσθέμενοι σῖτα μέτρια, ἐπειδὴ ἦδη μέσον ἡμέρας ἦν καὶ
 οἱ ἐφορμοῦντες ὀλιγώρως εἶχον καὶ ἔνιοι ἀνεπαύοντο,

ἐξέπλευσαν ἔξω τοῦ λιμένος, καὶ ἡ μὲν ἐπὶ Ἑλλησπόντου
 ὤρησεν, ἡ δὲ εἰς τὸ πέλαγος. τῶν δ' ἐφορμούντων ὡς 21
 ἕκαστοι ἤνοιγον, τὰς τε ἀγκύρας ἀποκόπτοντες καὶ ἐγει-
 ρόμενοι ἐβοήθουν τεταραγμένοι, τυχόντες ἐν τῇ γῇ ἐριστο-
 ποιούμενοι· εἰσβάντες δὲ ἐδίωκον τὴν εἰς τὸ πέλαγος
 ἀφορμήσασαν καὶ ἅμα τῷ ἡλίῳ δύνοντι κατέλαβον καὶ
 κρατήσαντες μάχῃ ἀναδησάμενοι ἀπῆγον εἰς τὸ στρατό-
 πεδον αὐτοῖς ἀνδράσιν. ἡ δ' ἐπὶ τοῦ Ἑλλησπόντου φυ- 22
 γούσα ναῦς διέφυγε, καὶ ἀφικομένη εἰς τὰς Ἀθήνας
 ἐξαγγέλλει τὴν πολιορκίαν. Διομέδων δὲ βοηθῶν Κόνωνι
 πολιορκουμένῳ δώδεκα ναυσὶν ὤρμισατο εἰς τὸν εὐριπον
 τὸν τῶν Μυτιληναίων. ὁ δὲ Καλλικρατίδας ἐπιπλεύσας 23
 αὐτῷ ἐξαίφνης δέκα μὲν τῶν νεῶν ἔλαβε, Διομέδων δ'
 ἔφυγε τῇ τε αὐτοῦ καὶ ἄλλῃ. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι τὰ γεγενη- 24
 μένα καὶ τὴν πολιορκίαν ἐπεὶ ἤκουσαν, ἐψηφίσαντο βο-
 θεῖν ναυσὶν ἑκατὸν καὶ δέκα, εἰσβιβάζοντες τοὺς ἐν τῇ
 ἡλικίᾳ ὄντας ἅπαντας καὶ δούλους καὶ ἐλευθέρους· καὶ
 πληρώσαντες τὰς δέκα καὶ ἑκατὸν ἐν τριάκοντα ἡμέραις
 ἀπῆραν. εἰσέβησαν δὲ καὶ τῶν ἱππέων πολλοί. μετὰ 25
 αὐτὰ ἀνήχθησαν εἰς Σάμον κἀκεῖθεν Σαμίας ναῦς ἔλαβον
 δέκα· ἤθροισαν δὲ καὶ ἄλλας πλείους ἢ τριάκοντα παρὰ
 τῶν ἄλλων συμμάχων, εἰσβαίνειν ἀναγκάσαντες ἅπαντας,
 ἠμοίως δὲ καὶ εἴ τινες αὐτοῖς ἔτοχον ἔξω οὔσαι. ἐγένοντο
 δὲ αἱ πᾶσαι πλείους ἢ πενήκοντα καὶ ἑκατόν. ὁ δὲ Καλ- 26
 κικρατίδας ἀκούων τὴν βοήθειαν ἤδη ἐν Σάμῳ οὔσαν
 αὐτοῦ μὲν κατέλιπε πενήκοντα ναῦς καὶ ἄρχοντα Ἐτεό-
 κλον, ταῖς δὲ εἴκοσι καὶ ἑκατὸν ἀναχθεὶς ἐδειπνοποιεῖτο
 τῆς Δέσβου ἐπὶ τῇ Μαλέᾳ ἄκρᾳ ἀντίον τῆς Μυτιλήνης.
 τῇ δ' αὐτῇ ἡμέρᾳ ἔτυχον καὶ οἱ Ἀθηναῖοι δειπνοποιού- 27
 μένοι ἐν ταῖς Ἀργινούσαις· αὐταὶ δ' εἰσὶν ἀντίον τῆς
 Δέσβου. τῆς δὲ νυκτὸς ἰδὼν τὰ πυρὰ καὶ τινῶν αὐτῷ 28
 ἐξαγγελιάντων, ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι εἶεν, ἀνήγετο περὶ μέσας
 νύκτας, ὡς ἑξαπινάίως προσπέσοι· ὕδωρ δ' ἐπιγενόμενον
 πολὺ καὶ βρονταὶ διεκώλυσαν τὴν ἀναγωγὴν. ἐπεὶ δὲ
 ἀνέσχευεν, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ ἐπλεῖ ἐπὶ τὰς Ἀργινούσας. οἱ 29
 δ' Ἀθηναῖοι ἀντανήγοντο εἰς τὸ πέλαγος τῷ εὐωνύμῳ,
 παρατεταγμένοι ὧδε. Ἀριστοκράτης μὲν τὸ εὐώνυμον

ἔχων ἡγεῖτο πεντεκαίδεκα ναυσί, μετὰ δὲ ταῦτα Διομέδων
 ἑτέραις πεντεκαίδεκα· ἐπετέτακτο δὲ Ἀριστοκράτει μὲν
 Περικλῆς, Διομέδοντι δὲ Ἐρασινίδης· παρὰ δὲ Διομέδοντα
 οἱ Σάμιοι δέκα ναυσὶν ἐπὶ μιᾷς τεταγμένοι· ἐστρατήγει
 δὲ αὐτῶν Σάμιος ὀνόματι Ἴππεύς· ἐχόμενοι δ' αἱ τῶν
 ταξιάρχων δέκα καὶ αὐταὶ ἐπὶ μιᾷς· ἐπὶ δὲ ταύταις αἱ
 τῶν ναυάρχων τρεῖς καὶ εἴ τινες ἄλλαι ἦσαν συμμαχίδες.
 80 τὸ δὲ δεξιὸν κέρας Πρωτόμαχος εἶχε πεντεκαίδεκα ναυσί·
 παρὰ δ' αὐτὸν Θρασύλος ἑτέραις πεντεκαίδεκα· ἐπετέτακτο
 δὲ Πρωτομάχῳ μὲν Λυσίας, ἔχων τὰς ἴσας ναῦς, Θρασύλῳ
 81 δὲ Ἀριστογέννης. οὕτω δ' ἐτάχθησαν, ἵνα μὴ διέκπλουν
 διδοῖεν· χειρὸν γὰρ ἔπλεον. αἱ δὲ τῶν Λακεδαιμονίων
 ἀντιτεταγμένοι ἦσαν ἅπασαι ἐπὶ μιᾷς ὡς πρὸς διέκπλουν
 καὶ περίπλουν παρεσκευασμένοι διὰ τὸ βέλτιον πλεῖν.
 82 εἶχε δὲ τὸ δεξιὸν κέρας Καλλικρατίδας. Ἐρμων δὲ Με-
 γαρεὺς ὁ τῷ Καλλικρατίδῃ κυβερνῶν εἶπε πρὸς αὐτόν,
 ὅτι εἴη καλῶς ἔχον ἀποπλεῦσαι· αἱ γὰρ τριήρεις τῶν
 Ἀθηναίων πολλῶ πλέονες ἦσαν. Καλλικρατίδας δὲ εἶπεν,
 ὅτι ἡ Σπάρτη οὐδὲν μὴ κάκιον οἰκιεῖται αὐτοῦ ἀποθα-
 83 νόντος, φεύγειν δὲ αἰσχρὸν ἔφη εἶναι. μετὰ δὲ ταῦτα
 ἔναυμάχησαν χρόνον πολὺν, πρῶτον μὲν ἀθρόαι, ἔπειτα
 δὲ διεσκεδασμένοι. ἐπεὶ δὲ Καλλικρατίδας τε ἐμβαλού-
 σης τῆς νεῶς ἀποπεσὼν εἰς τὴν θάλατταν ἠφανίσθη
 Πρωτόμαχος τε καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ τῷ δεξιῷ τὸ εὐώνυμον
 ἐνίκησαν, ἐντεῦθεν φυγὴ τῶν Πελοποννησίων ἐγένετο εἰς
 Χίον, πλείστων δὲ καὶ εἰς Φώκαιαν· οἱ δὲ Ἀθηναῖοι πάλιν
 84 εἰς τὰς Ἀργινούσας κατέπλευσαν. ἀπώλοντο δὲ τῶν μὲν
 Ἀθηναίων νῆες πέντε καὶ εἴκοσιν αὐτοῖς ἀνδράσιν ἐκτὸς
 ὀλίγων τῶν πρὸς τὴν γῆν προσενεχθέντων, τῶν δὲ Πελο-
 ποννησίων Λακωνικαὶ μὲν ἐννέα, πασῶν οὐσῶν δέκα, τῶν
 85 δ' ἄλλων συμμάχων πλείους ἢ ἑξήκοντα. ἔδοξε δὲ [καὶ]
 τοῖς τῶν Ἀθηναίων στρατηγοῖς ἑπτὰ μὲν καὶ τετταρά-
 κοντα ναυσὶ θηραμένην τε καὶ θρασύβουλον τριηράρχους
 ὄντας καὶ τῶν ταξιάρχων τινὰς πλεῖν ἐπὶ τὰς καταδεδυ-
 κυίας ναῦς καὶ τοὺς ἐπ' αὐτῶν ἀνθρώπους, ταῖς δ' ἄλλαις
 ἐπὶ τὰς μετ' Ἐτεονίκου τῇ Μυτιλήνῃ ἐφορμούσας. ταῦτα
 δὲ βουλομένους ποιεῖν ἄνεμος καὶ χειμὼν διεκώλυσεν

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

μάλιστα, δίκαιους εἶναι λόγον ὑποσχεῖν, διότι οὐκ ἀνεί-
 λοντο τοὺς ναυαγούς. ὅτι μὲν γὰρ οὐδενὸς ἄλλου καθή-
 πτοντο ἐπιστολὴν ἐπαδεικνυε μαρτύριον, ἣν ἔπεμψαν οἱ
 στρατηγοὶ πρὸς τὴν βουλὴν καὶ πρὸς τὸν δῆμον ἄλλο
 οὐδὲν αἰτιώμενοι ἢ τὸν χειμῶνα. μετὰ ταῦτα δὲ οἱ
 στρατηγοὶ βραχέα ἕκαστος ἀπελογήσατο, οὐ γὰρ προῦ-
 τέθη σφίσι λόγος κατὰ τὸν νόμον, καὶ τὰ πεπραγμένα
 διηγούντο, ὅτι αὐτοὶ μὲν ἐπὶ τοὺς πολεμίους πλέοιεν, τὴν
 δὲ ἀναίρεσιν τῶν ναυαγῶν προστάξαιεν τῶν τριηράρχων
 ἀνδράσιν ἱκανοῖς καὶ ἐστρατηγηκόσιν ἤδη, θηραμένει καὶ
 θρασυβούλῳ καὶ ἄλλοις τοιούτοις· καὶ εἴπερ γέ τινες
 δέοι, περὶ τῆς ἀναιρέσεως οὐδένα ἄλλον ἔχειν αὐτοὺς
 αἰτιάσασθαι ἢ τούτους, οἷς προσετάχθη. καὶ οὐχ ὅτι γε
 κατηγοροῦσιν ἡμῶν, ἔφασαν, ψευσόμεθα φάσκοντες αὐ-
 τοὺς αἰτίους εἶναι, ἀλλὰ τὸ μέγεθος τοῦ χειμῶνος εἶναι
 τὸ κωλύσαν τὴν ἀναίρεσιν. τούτων δὲ μάρτυρας παρεί-
 χοντο τοὺς κυβερνήτας καὶ ἄλλους τῶν συμπλεόντων πολ-
 λούς. τοιαῦτα λέγοντες ἔπειθον τὸν δῆμον· ἐβούλοντο
 δὲ πολλοὶ τῶν ἰδιωτῶν ἐγγυᾶσθαι ἀνιστάμενοι· ἔδοξε δὲ
 ἀναβαλέσθαι εἰς ἑτέραν ἐκκλησίαν· τότε γὰρ ὄψε ἦν καὶ
 τὰς χεῖρας οὐκ ἂν καθεώρων· τὴν δὲ βουλὴν προβουλεύ-
 σασαν εἰσενεγκεῖν, ὅτῳ τρόπῳ οἱ ἄνδρες κρίνοιτο. μετὰ
 δὲ ταῦτα ἐγένετο Ἀπατούρια, ἐν οἷς οἱ τε πατέρες καὶ
 οἱ συγγενεῖς σύνεισι σφίσι αὐτοῖς. οἱ οὖν περὶ τὸν
 θηραμένην παρσκευάσαν ἀνθρώπους μέλανα ἱμάτια ἔχον-
 τας καὶ ἐν χρῶ κεκαρμένους πολλοὺς ἐν ταύτῃ τῇ ἑορτῇ,
 ἵνα πρὸς τὴν ἐκκλησίαν ἦκοιεν, ὡς δὴ συγγενεῖς ὄντες τῶν
 ἀπολωλότων, καὶ Καλλίξενον ἔπεισαν ἐν τῇ βουλῇ κατη-
 γορεῖν τῶν στρατηγῶν. ἐντεῦθεν ἐκκλησίαν ἐποίησαν, εἰς
 ἣν ἡ βουλὴ εἰσήνεγκε τὴν ἑαυτῆς γνώμην Καλλιξένου
 εἰπόντος τήνδε· Ἐπειδὴ τῶν τε κατηγορούντων κατὰ τῶν
 στρατηγῶν καὶ ἐκείνων ἀπολογουμένων ἐν τῇ προτέρῃ
 ἐκκλησίᾳ ἀκηκόασι, διαψηφίσασθαι Ἀθηναίους πάντας
 κατὰ φυλάς· θεῖναι δὲ εἰς τὴν φυλὴν ἐκάστην δύο ὑδρίας·
 ἐφ' ἐκάστη δὲ τῇ φυλῇ κήρυκα κηρύττειν, ὅτῳ δοκοῦσιν
 ἀδικεῖν οἱ στρατηγοὶ οὐκ ἀνελόμενοι τοὺς ναυήσαντας ἐν
 τῇ ναυμαχίᾳ, εἰς τὴν προτέραν ψηφίσασθαι, ὅτῳ δὲ μὴ

εἰς τὴν ὑστέραν· ἂν δὲ δόξωσιν ἀδικεῖν, θανάτῳ ζημιῶσαι 10
καὶ τοῖς ἔνδεκα παραδοῦναι καὶ τὰ χρήματα δημοσιεῦσαι,
τὸ δ' ἐπιδέκατον τῆς θεοῦ εἶναι. παρήλθε δέ τις εἰς τὴν 11
ἐκκλησίαν φάσκων ἐπὶ τεύχους ἀλφίτων σωθῆναι· ἐπι-
στέλλειν δ' αὐτῷ τοὺς ἀπολλυμένους, ἐὰν σωθῇ, ἀπαγ-
γεῖλαι τῷ δήμῳ, ὅτι οἱ στρατηγοὶ οὐκ ἀνείλοντο τοὺς
ἀρίστους ὑπὲρ τῆς πατρίδος γενομένους. τὸν δὲ Καλ- 12
λίξενον προσεκαλέσαντο παράνομα φάσκοντες συγγεγρα-
φέναι Εὐρυπτόλεμός τε ὁ Πεισιάννακτος καὶ ἄλλοι τινές
τοῦ δὲ δήμου ἔνιοι ταῦτα ἐπήνουν, τὸ δὲ πλῆθος ἐβόα
δεινὸν εἶναι, εἰ μὴ τις ἑάσει τὸν δῆμον πράττειν ὃ ἂν
βούληται. καὶ ἐπὶ τούτοις εἰπόντος Λυκίσκου καὶ τού- 13
τους τῇ αὐτῇ ψήφῳ κρίνεσθαι ἥπερ καὶ τοὺς στρατηγούς,
ἐὰν μὴ ἀφῶσι τὴν κλήσιν, ἐπεθορύβησεν πάλιν ὁ ὄχλος,
καὶ ἠναγκάσθησαν ἀφιέναι τὰς κλήσεις. τῶν δὲ πρυτά- 14
νῶν τινῶν οὐ φασκόντων προθήσειν τὴν διαψήφισιν
παρὰ τὸν νόμον, αὐθις Καλλίξενος ἀναβὰς κατηγόρει
αὐτῶν τὰ αὐτά. οἱ δὲ ἐβόων καλεῖν τοὺς οὐ φάσκοντας.
οἱ δὲ πρυτάνεις φοβηθέντες ὡμολόγουν πάντες προθήσειν 15
πλὴν Σωκράτους τοῦ Σωφρονίσκου· οὗτος δ' οὐκ ἔφη ἀλλ'
ἢ κατὰ νόμον πάντα ποιήσειν. μετὰ δὲ ταῦτα ἀναβὰς 16
Εὐρυπτόλεμος ἔλεξεν ὑπὲρ τῶν στρατηγῶν τάδε·

Τὰ μὲν κατηγορήσων, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἀνέβην
ἐνθάδε Περικλέους ἀναγκαίου μοι ὄντος καὶ ἐπιτηδείου
καὶ Διομέδοντος φίλου, τὰ δ' ὑπεραπολογησόμενος, τὰ δὲ
συμβουλεύσων ἃ μοι δοκεῖ ἀρίστα εἶναι ἀπάσῃ τῇ πόλει,
κατηγορῶ μὲν οὖν αὐτῶν, ὅτι ἔπεισαν τοὺς συνάρχοντας 17
βουλομένους πέμπειν γράμματα τῇ τε βουλῇ καὶ ὑμῖν,
ὅτι ἐπέταξαν τῷ θηραμένει καὶ θρασυβούλῳ τετταράκοντα
καὶ ἑπτὰ τριήρεσιν ἀνελέσθαι τοὺς ναυαγούς, οἱ δὲ οὐκ
ἀνείλοντο· εἶτα νῦν τὴν αἰτίαν κοινὴν ἔχουσιν ἐκείνων 18
ἰδία ἀμαρτόντων καὶ ἀντὶ τῆς τότε φιλανθρωπίας νῦν
ὑπ' ἐκατέρων τε καὶ τινῶν ἄλλων ἐπιβουλεύόμενοι κινδυ-
νεύουσιν ἀπολέσθαι· οὐκ, ἂν ὑμεῖς γέ μοι πείθησθε τὰ 19
δικαία καὶ ὅσια ποιῶντες καὶ ὅθεν μάλιστα τὰληθῆ
πέυσασθε καὶ οὐ μετανοήσαντες ὑστερον εὐρήσετε σφᾶς
αὐτοὺς ἡμαρτηκότητας τὰ μέγιστα εἰς θεοὺς τε καὶ ὑμᾶς

αὐτούς. συμβουλεύω δ' ὑμῖν, ἐν οἷς οὐδ' ὑπὲρ ἐμοῦ οὐδ' ὑπὲρ ἄλλου οὐδενὸς ἔστιν ἑξαπατηθῆναι ὑμᾶς καὶ τοὺς ἀδικούντας εἰδότες κολάσεσθε ἢ ἂν βούλησθε δίκα καὶ ἅμα πάντας καὶ καθ' ἓνα ἕκαστον, εἰ μὴ πλέον ἀλλὰ μίαν ἡμέραν δόντες αὐτοῖς ὑπὲρ αὐτῶν ἀπολογήσασθαι μηδ' ἄλλοις μᾶλλον πιστεύοντες ἢ ὑμῖν αὐτοῖς. ἴστε δέ, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πάντες, ὅτι τὸ Κανωνοῦ ψήφισμά ἐστιν ἰσχυρότατον, ὃ κελεύει, ἐάν τις τὸν τῶν Ἀθηναίων δῆμον ἀδικῇ, δεδεμένον ἀποδικεῖν ἐν τῷ δήμῳ καὶ ἐὰν καταγνωσθῇ ἀδικεῖν, ἀποθανεῖν εἰς τὸ βάραθρον ἐμβληθέντα, τὰ δὲ χρήματα αὐτοῦ δημευθῆναι καὶ τῆς θεοῦ π τὸ ἐπιδέκατον εἶναι, κατὰ τοῦτο τὸ ψήφισμα κελεύω κρίνεσθαι τοὺς στρατηγούς καὶ νῆ Δία, ἂν ὑμῖν γε δοκῇ, πρῶτον Περικλέα τὸν ἐμοὶ προσήκοντα· αἰσχρὸν γάρ μοι ἐστιν ἐκεῖνον περὶ πλείονος ποιεῖσθαι ἢ τὴν ὅλην πόλιν. 20 τοῦτο δ' εἰ βούλεσθε, κατὰ τόνδε τὸν νόμον κρίνατε, ὅς ἐστιν ἐπὶ τοῖς ἱεροσύλοις καὶ προδόταις, ἐάν τις ἢ τὴν πόλιν προδιδῶ ἢ τὰ ἱερὰ κλέπτῃ, κριθέντα ἐν δικαστηρίῳ, ἂν καταγνωσθῇ, μὴ ταφῆναι ἐν τῇ Ἀττικῇ, τὰ δὲ χρήματα 22 αὐτοῦ δημόσια εἶναι. τούτων ὁποτέρῳ βούλεσθε, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῷ νόμῳ κρινέσθωσαν οἱ ἄνδρες κατὰ ἓνα ἕκαστον διηρημένων τῆς ἡμέρας τριῶν μερῶν, ἐνὸς μὲν ἐν ᾧ συλλέγεσθαι ὑμᾶς δεῖ καὶ διαψηφίζεσθαι, ἐάν τε ἀδικεῖν δοκῶσιν ἐάν τε μή, ἑτέρου δ' ἐν ᾧ κατηγορη- 24 σαι, ἑτέρου δ' ἐν ᾧ ἀπολογήσασθαι. τούτων δὲ γιγνομένων οἱ μὲν ἀδικούντες τεύξονται τῆς μεγίστης τιμωρίας, οἱ δ' ἀναίτιοι ἐλευθερωθήσονται ὑφ' ὑμῶν, ὧ Ἀθηναῖοι, 25 καὶ οὐκ ἀδίκως ἀπολοῦνται. ὑμεῖς δὲ κατὰ τὸν νόμον εὐσεβοῦντες καὶ εὐορκοῦντες κρινεῖτε καὶ οὐ συμπολεμήσετε Λακεδαιμονίοις τοὺς ἐκείνους ἑβδομήκοντα ναῦς ἀφελομένους καὶ νενικηκότας, τούτους ἀπολλύντες ἀκρίτους 26 παρὰ τὸν νόμον. τί δὲ καὶ δεδιότες σφόδρα οὕτως ἐπειγέσθε; ἢ μὴ οὐχ ὑμεῖς ὃν ἂν βούλησθε ἀποκτείνητε καὶ ἐλευθερώσητε, ἂν κατὰ τὸν νόμον κρίνητε, ἀλλ' οὐκ ἂν παρὰ τὸν νόμον, ὥσπερ Καλλίξενος τὴν βουλὴν ἔπεισεν 27 εἰς τὸν δῆμον εἰσενεγκεῖν μιᾶ ψήφῳ; ἀλλ' ἴσως ἂν τινα καὶ οὐκ αἴτιον ὄντα ἀποκτείναιτε, μεταμελήσει δὲ ὕστερον.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

23 ῥέσεως, ἥπερ τοὺς οὐ πράξαντας τὰ προσταχθέντα. μὴ
 τολίον, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἀντὶ μὲν τῆς νίκης καὶ τῆς
 εὐτυχίας ὅμοια ποιήσητε τοῖς ἠττημένοις τε καὶ ἀτυχοῦσιν,
 ἀντὶ δὲ τῶν ἐκ θεοῦ ἀναγκαίων ἀγνωμονεῖν δόξητε, προ-
 δοσίαν καταγνόντες ἀντὶ τῆς ἀδυναμίας, οὐχ ἱκανοὺς γενο-
 μένους διὰ τὸν χειμῶνα πράξαι τὰ προσταχθέντα· ἀλλὰ
 πολὺ δικαιότερον στεφάνοις γεραίρειν τοὺς νικῶντας ἢ
 θανάτῳ ζημιοῦν πονηροῖς ἀνθρώποις πειθομένους.

24 Ταῦτ' εἰπὼν Εὐρυπτόλεμος ἔγραψε γνώμην κατὰ τὸ
 Κανωνοῦ ψήφισμα κρίνεσθαι τοὺς ἄνδρας δίχα ἕκαστον·
 ἢ δὲ τῆς βουλῆς ἦν μιᾷ ψήφῳ ἅπαντας κρίνειν. τούτων
 δὲ διαχειροτονουμένων τὸ μὲν πρῶτον ἔκριναν τὴν Εὐρυ-
 πτολέμου· ὑπομοσαμένου δὲ Μενελλέους καὶ πάλιν δια-
 χειροτονίας γενομένης ἔκριναν τὴν τῆς βουλῆς. καὶ μετὰ
 ταῦτα κατεψηφίσαντο τῶν ναυμαχησάντων στρατηγῶν
 25 ὄκτω ὄντων· ἀπέθανον δὲ οἱ παρόντες ἕξ. καὶ οὐ πολλῷ
 χρόνῳ ὕστερον μετέμελε τοῖς Ἀθηναίοις καὶ ἐψηφίσαντο,
 οὔτινες τὸν δῆμον ἐξηπάτησαν, προβολὰς αὐτῶν εἶναι καὶ
 ἐγγυητὰς καταστήσαι, ἕως ἂν κριθῶσιν, εἶναι δὲ καὶ Καλ-
 λίξενον τούτων. προὔβλήθησαν δὲ καὶ ἄλλοι τέτταρες
 καὶ ἐδέθησαν ὑπὸ τῶν ἐγγυησαμένων. ὕστερον δὲ στά-
 σεώς τινος γενομένης, ἐν ἣ Ῥλεοφῶν ἀπέθανεν, ἀπέδρα-
 σαν οὗτοι πρὶν κριθῆναι· Καλλίξενος δὲ κατελθὼν ὅτε
 καὶ οἱ ἐκ Πειραιῶς εἰς τὸ ἄστυ, μισούμενος ὑπὸ πάντων
 λιμῶ ἀπέθανεν.

B.

1 Οἱ δ' ἐν τῇ Χίῳ μετὰ τοῦ Ἐτεονίκου στρατιῶται ὄντες,
 ἕως μὲν θέρους ἦν, ἀπὸ τε τῆς ὥρας ἐτρέφοντο καὶ ἐργα-
 ζόμενοι μισθοῦ κατὰ τὴν χώραν· ἐπεὶ δὲ χειμῶν ἐγένετο
 καὶ τροφήν οὐκ εἶχον γυμνοὶ τε ἦσαν καὶ ἀνυπέδητοι,
 συνίσταντο ἀλλήλοις καὶ συνετίθεντο ὡς τῇ Χίῳ ἐπιδη-
 σόμενοι· οἷς δὲ ταῦτα ἀρέσκοι κάλαμος φέρειν ἐδόκει,
 2 ἵνα ἀλλήλους μάθοιεν ὅπόσοι εἶησαν. πυνθόμενος δὲ τὸ
 σύνθημα ὃ Ἐτεόνικος ἀπόρως μὲν εἶχε, τί χρῆτο τῷ
 πράγματι, διὰ τὸ πλῆθος τῶν καλαμηφόρων· τό τε γὰρ

ε τοῦ ἐμφανοῦς ἐπιχειρῆσαι σφαλερὸν ἐδόκει εἶναι, μὴ
 ἴς τὰ ὄπλα ὀρμήσωσι καὶ τὴν πόλιν κατασχόντες καὶ
 πολέμιοι γινόμενοι ἀπολέσωσι πάντα τὰ πράγματα, ἂν
 κρατήσωσι, τό τ' αὖ ἀπολλύναι ἀνθρώπους συμμάχους
 πολλοὺς δεινὸν ἐφαίνετο εἶναι, μή τινα καὶ εἰς τοὺς ἄλλους
 ἑλληνας διαβολὴν σχοῖεν καὶ οἱ στρατιῶται δύσνοι πρὸς
 ἅ πράγματα ὧσιν· ἀναλαβὼν δὲ μετ' ἑαυτοῦ ἄνδρας πεν- 3
 καιίδεκα ἐγχειρίδια ἔχοντας ἐπορεύετο κατὰ τὴν πόλιν
 αἱ ἐντυχῶν τινι ὀφθαλμιῶντι ἀνθρώπῳ ἀπιόντι ἐξ
 κρείου κάλαμον ἔχοντι ἀπέκτεινε. θορύβου δὲ γενο- 4
 μένου καὶ ἐρωτῶντων τινῶν, διὰ τί ἀπέθανεν ὁ ἄνθρω-
 ος, παραγγέλλειν ἐκέλευεν ὁ Ἐτεόνικος, ὅτι τὸν κάλαμον
 ἔχε. κατὰ δὲ τὴν παραγγελίαν ἐρρίπτουσαν πάντες ὅσοι
 ἔχον τοὺς καλάμους, αἰεὶ ὁ ἀκούων δεδιώς, μὴ ὀφθείη
 χων. μετὰ δὲ ταῦτα ὁ Ἐτεόνικος συγκαλέσας τοὺς Χίους 5
 ῥήματα ἐκέλευσε συνενεγκεῖν, ὅπως οἱ ναῦται λάβωσι
 μισθὸν καὶ μὴ νεωτερίσωσι τι· οἱ δὲ εἰσήνεγκαν· ἅμα δὲ
 ἴς τὰς ναῦς ἐσήμηθεν εἰσβαίνειν· προσιών δὲ ἐν μέρει
 κατ' ἐκάστην ναῦν παρεθάρρυνέ τε καὶ παρήνει πολλά,
 ἴς τοῦ γεγενημένου οὐδὲν εἰδώς, καὶ μισθὸν ἐκάστῳ
 κτηνὸς διέδωκε. μετὰ δὲ ταῦτα οἱ Χιοὶ καὶ οἱ ἄλλοι σύμ- 6
 μαχοὶ συλλεγόντες εἰς Ἐφῆσον ἐβουλεύσαντο περὶ τῶν
 νεστηκῶτων πραγμάτων πέμπειν εἰς Λακεδαιμόνα πρέ-
 σβεις ταῦτά τε ἐροῦντας καὶ Λύσανδρον αἰτήσοντας ἐπι-
 τὰς ναῦς, εὖ φερόμενον παρὰ τοῖς συμμάχοις κατὰ τὴν
 κροτέραν ναυαρχίαν, ὅτε καὶ τὴν ἐν Νοτίῳ ἐνέκησε ναυ-
 αρχίαν. καὶ ἀπεπέμφθησαν πρέσβεις, σὺν αὐτοῖς δὲ καὶ 7
 παρὰ Κύρου ταῦτά λέγοντες ἄγγελοι. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι
 ἔδοσαν τὸν Λύσανδρον ὡς ἐπιστολέα, ναύαρχον δὲ Ἄρακον·
 οὐ γὰρ νόμος αὐτοῖς ὄις τὸν αὐτὸν ναυαρχεῖν· τὰς μέντοι
 ναῦς παρέδοσαν Λυσάνδρῳ, ἐτῶν ἤδη τῷ πολέμῳ πέντε
 καὶ εἴκοσι παρεληλυθότων].

Τούτῳ δὲ τῷ ἐνιαυτῷ καὶ Κύρος ἀπέκτεινεν Ἀυτοβοι- 8
 σάκην καὶ Μιτραῖον, υἱοὺς ὄντας τῆς Δαρειαίου ἀδελφῆς
 τῆς τοῦ Σέρξου τοῦ Δαρείου πατρός, ὅτι αὐτῷ ἀπαν-
 τῶντες οὐ διέωσαν διὰ τῆς κόρης τὰς χεῖρας, ὃ ποιοῦσι
 βασιλεῖ μόνον· ἡ δὲ κόρη ἐστὶ μακρότερον ἢ χεῖρις, ἐν ἣ

- 9 τὴν χεῖρα ἔχων οὐδὲν ἂν δύναίτο ποιῆσαι. Ἰεραμένη
 μὲν οὖν καὶ ἡ γυνὴ ἔλεγον πρὸς Δαρειαῖον δεινὸν εἶναι
 εἰ περιόψεται τὴν λίαν ὕβριν τούτου· ὁ δὲ αὐτὸν μετα-
 πέμπεται ὡς ἀρρωστῶν, πέμπσας ἀγγέλους.
- 10 Τῷ δ' ἐπιόντι ἔτει[, ἐπὶ Ἀρχύτα μὲν ἐφορευόντος
 ἄρχοντος δ' ἐν Ἀθήναις Ἀλεξίου,] Λύσανδρος ἀφικόμενος
 εἰς Ἔφεσον μετεπέμψατο Ἐτεόνικον· ἐκ Χίου σὺν ταῖς
 ναυσὶ καὶ τὰς ἄλλας πάσας συνήθροισεν, εἴ ποῦ τις ἦεν
 καὶ ταύτας τ' ἐπεσκεύαζε καὶ ἄλλας ἐν Ἀντάνδρῳ ἐναυπη-
 11 γεῖτο. ἔλθων δὲ παρὰ Κῦρον χρήματα ἤτει· ὁ δ' αὐτὸν
 εἶπεν, ὅτι τὰ μὲν παρὰ βασιλέως ἀνηλωμένα εἶη καὶ ἐπὶ
 πλείω πολλῷ, δεικνύων, ὅσα ἕκαστος τῶν ναυάρχων ἔχοι
 12 ὅμως δ' ἔδωκε. λαβὼν δὲ ὁ Λύσανδρος τὰργύριον ἐπέ-
 τὰς τριῆρεις τριηράρχους ἐπέστησε καὶ τοῖς ναύταις τὸ
 ὀφειλόμενον μισθὸν ἀπέδωκε. παρεσκευάζοντο δὲ καὶ οἱ
 τῶν Ἀθηναίων στρατηγοὶ πρὸς τὸ ναυτικὸν ἐν τῇ Σάμῳ.
- 13 Κῦρος δ' ἐπὶ τούτοις μετεπέμψατο Λύσανδρον, ἐπὶ
 αὐτῷ παρὰ τοῦ πατρὸς ἦκεν ἀγγελος λέγων, ὅτι ἀρρω-
 στῶν ἐκείνον καλοῖη, ὧν ἐν Θαμηρηίοις τῆς Μηδίας ἐγγύ-
 14 Καδουσίῳ, ἐφ' οὓς ἐστράτευσεν ἀφροστῶτας. ἤκουσα δὲ
 Λύσανδρον οὐκ εἶα ναυμαχεῖν πρὸς Ἀθηναίους, εἰ μὴ
 πολλῷ πλείους ναῦς ἔχη· εἶναι γὰρ χρήματα πολλὰ καὶ
 βασιλεῖ καὶ αὐτῷ, ὥστε τούτου ἕνεκεν πολλὰς πληροῦν
 παρέδειξε δ' αὐτῷ πάντας τοὺς φόρους τοὺς ἐκ τῶν πό-
 λεων, οἱ αὐτῷ ἴδιοι ἦσαν, καὶ τὰ περιττὰ χρήματα ἔδωκε
 καὶ ἀναμνήσας, ὡς εἶχε φιλίας πρὸς τε τὴν τῶν Δακτυ-
 δαιμονίων πόλιν καὶ πρὸς Λύσανδρον ἰδίᾳ, ἀνέβαινε παρὰ
 τὸν πατέρα.
- 15 Λύσανδρος δ', ἐπεὶ αὐτῷ Κῦρος πάντα παραδοὺς τὰ
 αὐτοῦ πρὸς τὸν πατέρα ἀρρωστοῦντα μετάπεμπτος ἀνέ-
 βαινε, μισθὸν διαδοὺς τῇ στρατιᾷ ἀνήχθη τῆς Καρίας εἰς
 τὸν Κεράμειον κόλπον. καὶ προσβαλὼν πόλει τῶν Ἀθη-
 ναίων συμμάχῳ ὄνομα Κεδρεῖαις τῇ ὑστεραίᾳ προσβολῇ
 κατὰ κράτος αἶρεῖ καὶ ἐξηνδραπόδισεν. ἦσαν δὲ μισο-
 βάρβαροι οἱ ἐνοικοῦντες. ἐκεῖθεν δὲ ἀπέπλευσεν εἰς
 16 Ῥόδον. οἱ δ' Ἀθηναῖοι ἐκ τῆς Σάμου ὀρμώμενοι τὴν βασι-
 λέως κακῶς ἐποίουν καὶ ἐπὶ τὴν Χίον καὶ τὴν Ἔφεσον

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

ἔχοντας πάντα, οὐκ ἐν καλῷ ἔφη αὐτοὺς ὀρμεῖν, ἀλλὰ
 μεθορμίσει εἰς Σηστόν παρήνει πρὸς τε λιμένα καὶ πρὸς
 26 πόλιν· οὗ ὄντες ναυμαχήσετε, ἔφη, ὅταν βούλησθε. οἱ
 δὲ στρατηγοί, μάλιστα δὲ Τυδεὺς καὶ Μένανδρος, ἀπιέναι
 αὐτὸν ἐκέλευσαν· αὐτοὶ γὰρ νῦν στρατηγεῖν, οὐκ ἐκείνοι
 27 καὶ ὁ μὲν ᾤχετο. Λύσανδρος δ', ἐπεὶ ἦν ἡμέρα πέμπτη
 ἐπιπλέουσι τοῖς Ἀθηναίοις, εἶπε τοῖς παρ' αὐτοῦ ἐπι-
 μένοις, ἐπὶν κατίδωσιν αὐτοὺς ἐκβεβηκότας καὶ ἐσκεδα-
 σμένους κατὰ τὴν Χερρόνησον, ὅπερ ἐποίουν πολὺ μᾶλλον
 καθ' ἐκάστην ἡμέραν τὰ τε σιτία πόρρωθεν ὠνούμενοι καὶ
 καταφρονοῦντες δὴ τοῦ Λυσάνδρου, ὅτι οὐκ ἀντανῆγεν
 ἀποπλέοντας τοῦμπαλιν παρ' αὐτὸν ἄραι ἀσπίδα κατὰ
 μέσον τὸν πλοῦν. οἱ δὲ ταῦτα ἐποίησαν ὡς ἐκέλευσε
 28 Λύσανδρος δ' εὐθύς ἐσήμηνε τὴν ταχίστην πλεῖν, συμ-
 παρήει δὲ καὶ θώραξ τὸ πεζὸν ἔχων. Κόνων δὲ ἰδὼν
 τὸν ἐπίπλου ἐσήμηνεν εἰς τὰς ναῦς βοηθεῖν κατὰ κράτος
 διεσκεδασμένων δὲ τῶν ἀνθρώπων, αἱ μὲν τῶν νεῶν
 δίκροτοι ἦσαν, αἱ δὲ μονόκροτοι, αἱ δὲ παντελῶς κεναὶ
 ἢ δὲ Κόνωνος καὶ ἄλλαι περὶ αὐτὸν ἑπτὰ πλήρεις ἀνή-
 χθησαν ἀθροῖαι καὶ ἡ Πάραλος, τὰς δ' ἄλλας πᾶσαι
 Λύσανδρος ἔλαβε πρὸς τῇ γῆ. τοὺς δὲ πλείστους ἀνδράς
 ἐν τῇ γῆ συνέλεξεν· οἱ δὲ καὶ ἔφυγον εἰς τὰ τειχύδρια
 29 Κόνων δὲ ταῖς ἐννέα ναυσὶ φεύγων, ἐπεὶ ἔγνω τῶν Ἀθη-
 ναίων τὰ πράγματα διεφθαρμένα, κατασχὼν ἐπὶ τῇ
 Ἄβαρνίδα τὴν Λαμψάκον ἄκραν ἔλαβεν αὐτόθεν τὰ μεγάλα
 τῶν Λυσάνδρου νεῶν ἰστία καὶ αὐτὸς μὲν ὀκτὼ ναυσὶ
 ἀπέπλευσε παρ' Εὐαγόραν εἰς Κύπρον, ἡ δὲ Πάραλος εἰς
 30 τὰς Ἀθήνας ἀπαγγελοῦσα τὰ γεγονότα. Λύσανδρος δὲ
 τὰς τε ναῦς καὶ τοὺς αἰχμαλώτους καὶ τὰλλα πάντα εἰς
 Λάμψακον ἀπήγαγεν, ἔλαβε δὲ καὶ τῶν στρατηγῶν ἄλλους
 τε καὶ Φιλοκλέα καὶ Ἀδείμαντον. ἡ δ' ἡμέρα ταῦτα κατε-
 γέσατο, ἐπεμψε Θεόπομπον τὸν Μιλήσιον ληστὴν εἰς
 Λακεδαίμονα ἀπαγγελοῦντα τὰ γεγονότα, ὃς ἀφικόμενος
 31 τριταῖος ἀπήγγειλε. μετὰ δὲ ταῦτα Λύσανδρος ἀθροίσας
 τοὺς συμμάχους ἐκέλευσε βουλευέσθαι περὶ τῶν αἰχμα-
 λῶτων. ἐνταῦθα δὲ κατηγορίαι ἐγίνοντο πολλαὶ τῶν
 Ἀθηναίων, αἳ τε ἤδη παρανενομήκεσαν καὶ αἳ ἐψηφισμένοι

ἦσαν ποιεῖν, εἰ κρατήσειαν τῇ ναυμαχίᾳ, τὴν δεξιὰν χεῖρα ἀποκόπτειν τῶν ζωορηθέντων πάντων, καὶ ὅτι λαβόντες δύο τριήρεις, Κορινθίαν καὶ Ἀνδρίαν, τοὺς ἄνδρας ἐξ αὐτῶν πάντας κατακρημνίσειαν· Φιλοκλῆς δ' ἦν στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων, ὃς τούτους διέφθειρεν. ἐλέγετο δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ ἔδοξεν ἀποκτεῖναι τῶν αἰχμαλώτων ὅσοι ἦσαν Ἀθηναῖοι πλὴν Ἀδειμάντου, ὅτι μόνος ἐπελάβετο ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ περὶ τῆς ἀποτομῆς τῶν χειρῶν ψηφίσματος· ἠτιάθη μέντοι ὑπὸ τινων προδοῦναι τὰς ναῦς. Λύσανδρος δὲ Φιλοκλέα πρῶτον ἐρωτήσας, ὃς τοὺς Ἀνδρίους καὶ Κορινθίους κατεκρημνισε, τί εἴη ἄξιος παθεῖν ἀρξάμενος εἰς Ἑλληνας παρανομεῖν, ἀπέσφαξεν.

Ἐπεὶ δὲ τὰ ἐν τῇ Λαμψάκῳ κατεστήσατο, ἔπλει ἐπὶ τὸ Βυζάντιον καὶ Καρχηδόνα. οἱ δ' αὐτὸν ὑπεδέχοντο, τοὺς τῶν Ἀθηναίων φρουροὺς ὑποσπόνδους ἀφέντες. οἱ δὲ προδόντες Ἀλκιβιάδῃ τὸ Βυζάντιον τότε μὲν ἔφυγον εἰς τὸν Πόντον, ὕστερον δ' εἰς Ἀθήνας καὶ ἐγένοντο Ἀθηναῖοι. Λύσανδρος δὲ τοὺς τε φρουροὺς τῶν Ἀθηναίων καὶ εἴ τινα πού ἄλλον ἴδοι Ἀθηναῖον ἀπέπεμπεν εἰς τὰς Ἀθήνας, διδοὺς ἐκεῖσε μόνον πλέουσι ἀσφάλειαν, ἄλλοσε δ' οὐ, εἰδώς, ὅτι ὅσῳ ἂν πλείους συλλεγῶσιν εἰς τὸ ἄστυ καὶ τὸν Πειραιᾶ, θᾶπτον τῶν ἐπιτηδείων ἔνδειαν ἔσεσθαι. καταλιπὼν δὲ Βυζαντίου καὶ Καρχηδόνος Σθενέλαον ἀρμοστήν Λάκιωνα αὐτὸς ἀποπλεύσας εἰς Λάμψακον τὰς ναῦς ἐπεσκεύαζεν.

Ἐν δὲ ταῖς Ἀθήναις τῆς Παράλου ἀφικομένης νυκτὸς ἐλέγετο ἡ συμφορὰ καὶ οἰμωγὴ ἐκ τοῦ Πειραιῶς διὰ τῶν μακρῶν τειχῶν εἰς ἄστυ διῆκεν, ὁ ἕτερος τῷ ἑτέρῳ παραγγέλλων· ὥστ' ἐκεῖνης τῆς νυκτὸς οὐδεὶς ἐκοιμήθη, οὐ μόνον τοὺς ἀπολωλότας πενθοῦντες, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ἔτι αὐτοὶ ἑαυτούς, πείσεσθαι νομίζοντες ὅλα ἐποίησαν Μηλίους τε Λακεδαιμονίων ἀποίκους ὄντας, κρατήσαντες πολιορκίᾳ, καὶ Ἰστιαίους καὶ Σκιωναίους καὶ Τορωναίους καὶ Αἰγινήτας καὶ ἄλλους πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων. τῇ δ' ὕστεραίᾳ ἐκκλησίᾳ ἐποίησαν, ἐν ἧ ἔδοξε τοὺς τε λιμένας ἀποχωῶσαι πλὴν ἑνὸς καὶ τὰ τεῖχη εὐτρεπίζειν καὶ ρυλακᾶς ἐφιστάναι καὶ τᾶλλα πάντα ὡς εἰς πολιορκίαν

παρασκευάζειν τὴν πόλιν. καὶ οὗτοι μὲν περὶ ταῦτα ἦσαν.

5 Λύσανδρος δ' ἐκ τοῦ Ἑλλησπόντου ναυσὶ διακοσίαις ἀφικόμενος εἰς Λέυβον κατεσκευάσατο τὰς τε ἄλλας πόλεις ἐν αὐτῇ καὶ Μυτιλήνην· εἰς δὲ τὰ ἐπὶ Θράκης χωρία ἔπεμψε δέκα τριήρεις ἔχοντα Ἐτεόνικον, ὃς τὰ ἐκεῖ πάντα
 6 πρὸς Λακεδαιμονίους μετέστησεν. εὐθύς δὲ καὶ ἡ ἄλλη Ἑλλὰς ἀφειστήκει Ἀθηναίων μετὰ τὴν ναυμαχίαν πλὴν Σαμίων· οὗτοι δὲ σφαγὰς τῶν γνωρίμων ποιήσαντες
 7 κατεῖχον τὴν πόλιν. Λύσανδρος δὲ μετὰ ταῦτα ἔπεμψε πρὸς Ἄγιν τε εἰς Δακέλειαν καὶ εἰς Λακεδαίμονα, ὅτι προσπλεῖ σὺν διακοσίαις ναυσί. Λακεδαιμόνιοι δὲ ἐξή-
 8 σαν πανδημεὶ καὶ οἱ ἄλλοι Πελοποννήσιοι πλὴν Ἀργείων, παραγγείλαντος τοῦ ἑτέρου Λακεδαιμονίων βασιλέως Παν-
 9 σανίου. ἐπεὶ δ' ἅπαντες ἠθροίσθησαν, ἀναλαβὼν αὐτοὺς πρὸς τὴν πόλιν ἐστρατοπέδευσεν ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ τῷ καλουμένῳ γυμνασίῳ. Λύσανδρος δὲ ἀφικόμενος εἰς Αἴγινα ἀπέδωκε τὴν πόλιν Αἰγινηταῖς, ὅσους ἐδύνατο πλείστους ἀθροίσας αὐτῶν, ὡς δ' αὐτῶς καὶ Μηλίοις καὶ τοῖς ἄλλοις, ὅσοι τῆς αὐτῶν ἐστέροντο. μετὰ δὲ τοῦτο δηώσας Σαλαμίνα ὤρμισατο πρὸς τὸν Πειραιᾶ ναυσὶ πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν καὶ τὰ πλοῖα εἶργε τοῦ εἰσπλου.
 10 Οἱ δ' Ἀθηναῖοι πολιορκούμενοι κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ἠπόρουν, τί χρὴ ποιεῖν, οὔτε νεῶν οὔτε συμμάχων αὐτοῖς ὄντων οὔτε σίτου· ἐνόμιζον δ' οὐδεμίαν εἶναι σωτηρίαν τοῦ μὴ παθεῖν ἢ οὐ τιμωρούμενοι ἐποίησαν, ἀλλὰ διὰ τὴν ὕβριν ἠδίκουν ἀνθρώπους μικροπολίτας οὐδ' ἐπὶ μιᾷ αἰτίᾳ ἑτέρᾳ ἢ ὅτι ἐκείνοις συνεμάχουν.
 11 διὰ ταῦτα τοὺς ἀτίμους ἐπιτίμους ποιήσαντες ἔκαρτέρου καὶ ἀποθνησκόντων ἐν τῇ πόλει λιμῷ πολλῶν οὐ διελέγοντο περὶ διαλλαγῆς. ἐπεὶ δὲ παντελῶς ἦδη ὁ σίτος ἐπελελοίπει, ἔπεμψαν πρέσβεις παρ' Ἄγιν, βουλόμενοι σύμμαχοι εἶναι Λακεδαιμονίοις ἔχοντες τὰ τεῖχη καὶ τὸν
 12 Πειραιᾶ καὶ ἐπὶ τούτοις συνθήκας ποιῆσθαι. ὁ δὲ αὐτοὺς εἰς Λακεδαίμονα ἐκέλευεν ἰέναι· οὐ γὰρ εἶναι κύριος αὐτός· ἐπεὶ δ' ἀπήγγειλαν οἱ πρέσβεις ταῦτα τοῖς Ἀθηναίοις,
 13 ἔπεμψαν αὐτοὺς εἰς Λακεδαίμονα. οἱ δ' ἐπεὶ ἦσαν ἐν

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ὧ τὰ τε μακρὰ τείχη καὶ τὸν Πειραιᾶ καθελόντας καὶ τὰς ναῦς πλὴν δώδεκα παραδόντας καὶ τοὺς φυγάδας καθέντας τὸν αὐτὸν ἐχθρὸν καὶ φίλον νομίζοντας Λακεδαιμόνιοις ἔπεσθαι καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ὅποι
 21 ἂν ἴγῳνται. Θηραμένης δὲ καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πρέσβεις ἐπανέφερον ταῦτα εἰς τὰς Ἀθήνας. εἰσιόντας δ' αὐτοὺς ὄχλος περιεχέτο παλὺς, φοβούμενοι, μὴ ἄπρακτοι ἦκοιεν· οὐ γὰρ ἔτι ἐνεχώρει μέλλειν διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀπολλυ-
 22 μένων τῷ λιμῷ. τῇ δ' ὑστεραία ἀπήγγελλον οἱ πρέσβεις, ἐφ' οἷς οἱ Λακεδαιμόνιοι ποιοῖντο τὴν εἰρήνην· προσηγόρει δὲ αὐτῶν Θηραμένης, λέγων, ὡς χρηὴ πείθεσθαι Λακεδαιμόνιοις καὶ τὰ τείχη περιαιρεῖν. ἀντειπόντων δὲ τινῶν αὐτῷ, πολὺ δὲ πλειόνων συνεπαινεσάντων, ἔδοξε δέχε-
 23 σθαι τὴν εἰρήνην. μετὰ δὲ ταῦτα Λύσανδρός τε κατέπλει εἰς τὸν Πειραιᾶ καὶ οἱ φυγάδες κατήεσαν καὶ τὰ τείχη κατέσκαπτον ὑπ' ἀναλητρίδων πολλῇ προθυμίᾳ, νομίζοντες ἐκείνην τὴν ἡμέραν τῇ Ἑλλάδι ἄρχειν τῆς ἐλευθερίας.

24 Καὶ ὁ ἐνιαυτὸς ἔληγεν, ἐν ᾧ μεσοῦντι Διονύσιος ὁ Ἐρμοκράτους Συρακόσιος ἐτυράνησε, μάχη μὲν πρότερον ἠττηθέντων ὑπὸ Συρακοσίων Καρχηδονίων, σπάνει δὲ σίτου ἐλόντων Ἀκράγαντα, ἐκλιπόντων τῶν Σικελιωτῶν τὴν πόλιν.

3 Τῷ δ' ἐπιόντι ἔτει, ᾧ ἦν Ὀλυμπιάς, ἧ τὸ στάδιον ἐνίκια Κροκίνας Θεταλός, Ἐνδίου ἐν Σπάρτῃ ἐφορευόντος, Πυθοδώρου δ' ἐν Ἀθήναις ἀρχοντος, ὃν Ἀθηναῖοι, ὅτι ἐν ὀλιγαρχίᾳ ἤρέθη, οὐκ ὀνομάζουσιν, ἀλλ' ἀναρχίαν τὸν
 2 ἐνιαυτὸν καλοῦσιν. ἐγένετο δὲ αὕτη ἡ ὀλιγαρχία ὧδε.] ἔδοξε τῷ δήμῳ τριάκοντα ἄνδρας ἐλέσθαι, οἱ τοὺς πα-
 3 τέρους νόμους συγγράψουσι, καθ' οὓς πολιτεύσουσι. καὶ ἤρέθησαν οἷδε, Πολυχάρης, Κριτίας, Μηλόβιος, Ἰππόλοχος, Εὐκλείδης, Ἰέρων, Μησίλοχος, Χρέμων, Θηραμένης, Ἀρσίας, Διοκλῆς, Φαιδρίας, Χαιρέλιος, Ἀνακτίος, Πείσων, Σοφοκλῆς, Ἐρατοσθένης, Χαρκιλῆς, Ὀνομακλῆς, Θεόγνης, Αἰσχίνης, Θεογένης, Κλεομήδης, Ἐρασίστρατος, Φεῖδων, Δρακοντίδης, Εὐμάθης, Ἀριστοτέλης, Ἰπ-
 3 πάμαχος, Μησιθείδης. ταύτων δὲ πραχθέντων ἀπέπλει Λύσανδρος πρὸς Σάμον, Ἄγις δ' ἐκ τῆς Αἰταλίας

ἀπαγάγων τὸ πῆζον στρατεύμα διέλυσε κατὰ πόλεις ἐκάστους.

Κατὰ δὲ τοῦτον τὸν καιρὸν περὶ ἠκίου ἐκλειψὶν Λυκόφρων ὁ Φεραῖος, βουλόμενος ἄρξαι ὅκῃς τῆς Θετταλίας, τοὺς ἐναντιούμενους αὐτῷ τῶν Θετταλῶν, Λαρισάτους τε καὶ ἄλλους, μάχῃ ἐνίκησε καὶ πόλλοὺς ἀπέκτεινεν.

Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χρόνῳ καὶ Διονύσιος ὁ Συρακοσίδης τύραννος μάχῃ ἠττήθεις ὑπὸ Καρχηδονίων Γέλαν καὶ Καμάριναν ἀπαίεσε. μετ' ὀλίγον δὲ καὶ Λεόντινοι Συρακοσίδης συνοικούντες ἀπέστησαν εἰς τὴν αὐτῶν πόλιν ἀπὸ Διονυσίου καὶ Συρακοσίων. παρὰ χρόμα δὲ καὶ οἱ Συρακοσίοι ἰππεῖς ἐπὶ Διονυσίου εἰς Κατάνην ἀπεστάλησαν.

Οἱ δὲ Σάμιοι πολιορκούμενοι ὑπὸ Αὔσανδρου πάντῃ, ἐπεὶ οὐ βουλομένων αὐτῶν τὸ πρῶτον ὁμολογεῖν πρόσβαλλειν ἤδη ἐμελλεν ὁ Αὔσανδρος, ὠμολόγησαν ἐν ἱμάτιον ἔχων ἕκαστος ἀπιέναι τῶν ἐλευθέρων, τὰ δ' ἄλλα παραδοῦναι· καὶ οὕτως ἐξήλθον. Αὔσανδρος δὲ τοῖς ἀρχαίοις πόλιταις παραδούς τὴν πόλιν καὶ τὰ ἐνόντα πάντα καὶ δέκα ἄρχοντας καταστήσας φρουρεῖν ἀφῆκε τῶν θυμμάχων ναυτικὸν κατὰ πόλεις, ταῖς δὲ Λακωνικαῖς ναυσὶν ἀπέπλευσεν εἰς Λακεδαιμονα, ἀπάγων τὰ τε τῶν ἀχμαλώτων νέων ἀκρωτήρια καὶ τὰς ἐκ τοῦ Πειραιῶς τριήρεις πλὴν δώδεκα καὶ στεφάνους, οὓς παρὰ τῶν πόλεων ἐλάμβανε δῶρα ἰδίᾳ, καὶ ἀργυρίου τετρακόσια καὶ ἑβδομήκοντα τάλαντα, ἃ περιεγένοντο τῶν φόρων, οὓς αὐτῷ Κύρος παρέδειξεν εἰς τὸν πόλεμον, καὶ εἴ τι ἄλλο ἐπέσῃατο ἐν τῷ πολέμῳ. ταῦτα δὲ πάντα Λακεδαιμονίοις ἀπέδωκε, τελευταῖος τοῦ θέρους, εἰς ὃ ἐξάμηνος καὶ ὀκτὼ καὶ εἴκοσιν ἔτη τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα, ἐν οἷς ἔφοροι οἱ ἀριθμούμενοι οἷδε ἐγένοντο, Αἰνησίας πρῶτος, ἐφ' οὗ ἤρξατο ὁ πόλεμος, πέμπτῳ καὶ δεκάτῳ ἔτει τῶν μετ' Εὐβοίας ἁλωσιν τριακονταετιδῶν σπονδῶν, μετὰ δὲ τοῦτον οἷδε, Βρασίδας, Ἰσάνωρ, Σωστράτιδας, Ἐξαρχος, Ἀγησιστρατός, Ἀγγενίδας, Ὀνομακλῆς, Ζεύξιππος, Πιτύας, Πλειστόλας, Κλεινόμαχος, Ἰλαρχος, Λέων, Χαρίλας, Πάτησιάδας, Κλεοσθένης, Λυκάριος, Ἐπήρατος, Ὀνομάντιος,

Ἀλεξιππίδας, Μισγολαΐδας, Ἰσίας, Ἄρακος, Εὐάρχιππος, Παντακλῆς, Πιτύας, Ἀρχύτας, Ἐνδιος, ἐφ' οὗ Λύσανδρος πράξας τὰ εἰρημένα οἴκαδε κατέπλευσεν].

Οἱ δὲ τριάκοντα ἤρεθθησαν μὲν, ἐπεὶ τάχιστα τὰ μακρὰ τεῖχη καὶ τὰ περὶ τὸν Πειραιᾶ καθηρέθη· αἰρεθέντες δὲ ἐφ' ᾧτε συγγράψαι νόμους, καθ' οὓσιν αὖτις πολιτεύσοιντο, τούτους μὲν αἰεὶ ἔμελλον συγγράφειν τε καὶ ἀποδεικνύναι, βουλὴν δὲ καὶ τὰς ἄλλας ἀρχὰς κατέστησαν ὡς ἐδόκει αὐτοῖς. ἔπειτα πρῶτον μὲν οὓς πάντες ἤδεσαν ἐν τῇ δημοκρατίᾳ ἀπὸ συκοφαντίας ζῶντας καὶ τοῖς καλοῖς κἀγαθοῖς βαρεῖς ὄντας, συλλαμβάνοντες ὑπὸ τὴν θανάτου· καὶ ἢ τε βουλὴ ἠδέως αὐτῶν κατεψηφίζετο οἱ τε ἄλλοι, ὅσοι συνήδεσαν ἑαυτοῖς μὴ ὄντες τοιοῦτοι, οὐδὲν ἤχθοντο. ἐπεὶ δὲ ἤρξαντο βουλευέσθαι, ὅπως ἂν ἐξείη αὐτοῖς τῇ πόλει χρῆσθαι ὅπως βούλοιντο, ἐκ τούτου πρῶτον μὲν πέμπσαντες εἰς Λακεδαίμονα Αἰσχίνην τε καὶ Ἀριστοτέλην ἔπεισαν Λύσανδρον φρουροὺς σφίσι συμπρᾶξαι ἔλθειν, ἕως δὴ τοὺς πονηροὺς ἐκποδῶν ποιησάμενοι καταστή-
 14 σαινο τὴν πολιτείαν· θρέψειν δὲ αὐτοὶ ὑπισχνούντο. ὁ δὲ πεισθεὶς τοὺς τε φρουροὺς καὶ Καλλίβιον ἀρμοστήν συνέπραξεν αὐτοῖς πεμφθῆναι. οἱ δ' ἐπεὶ τὴν φρουρὰν ἔλαβον, τὸν μὲν Καλλίβιον ἐθεράπευον πάσῃ θεραπειᾷ, ὡς πάντα ἐπαινοίη, ἃ πράττειεν, τῶν δὲ φρουρῶν τούτου συμπέμποντος αὐτοῖς οὓς ἐβούλοντο συνελάμβανον οὐκέτι τοὺς πονηροὺς τε καὶ ὀλίγου ἀξίους, ἀλλ' ἤδη οὓς ἐνόμιζον ἢκιστα μὲν παρωθουμένους ἀνέχεσθαι, ἀντιπράττειν δὲ τι ἐπιχειροῦντας πλείστους ἂν τοὺς συνεθέλοντας
 15 λαμβάνειν. τῷ μὲν οὖν πρώτῳ χρόνῳ ὁ Κριτίας τῷ θηραμένει ὁμογνώμων τε καὶ φίλος ἦν· ἐπεὶ δὲ αὐτὸς μὲν προπετής ἦν ἐπὶ τὸ πολλοὺς ἀποκτείνειν, ἅτε καὶ φυγῶν ὑπὸ τοῦ δήμου, ὁ δὲ θηραμένης ἀντέκοπτε λέγων, ὅτι οὐκ εἰκὸς εἶη θανατοῦν, εἴ τις ἐτιμᾶτο ὑπὸ τοῦ δήμου, τοὺς δὲ καλοὺς κἀγαθοὺς μηδὲν κακὸν εἰργάζετο, ἐπεὶ καὶ ἐγώ, ἔφη, καὶ σὺ πολλὰ δὴ τοῦ ἀρέσκειν ἕνεκα τῇ πόλει
 16 καὶ εἵπομεν καὶ ἐπράξαμεν· ὁ δὲ, ἔτι γὰρ οἰκείως ἐχρῆτο τῷ θηραμένει, ἀντέλεγεν, ὅτι οὐκ ἐγχωροίη τοῖς πλεονεκτεῖν βουλομένοις μὴ οὐκ ἐκποδῶν ποιεῖσθαι τοὺς

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

23 παντὶ ἐκείνων ἀδικώτερα; οἱ δ' ἐμποδῶν νομίζοντες αὐτῶν εἶναι τῷ ποιεῖν ὅ,τι βούλοιντο ἐπιβουλεύουσαι αὐτῷ καὶ ἰδίᾳ πρὸς τοὺς βουλευτὰς ἄλλας πρὸς ἄλλαν διέβαλλον ὡς λυμαινόμενον τὴν πολιτείαν. καὶ παραγγείλαντες νεανίσκοις, οἳ ἐδόκουν αὐτοῖς θρασύτατοι εἶναι, ξιφῶδια ὑπὸ

24 μάλης ἔχοντας παραγενέσθαι συνέλεξαν τὴν βουλὴν. ἔπει δὲ ὁ θηραμένης παρῆν, ἀκαστὰς ὁ Κριτίας ἔλεξεν ἡδε·

Ἐάνδρες βουλευταί, εἰ μὲν τις ὑμῶν νομίζει πλείονας τοῦ καιροῦ ἀπαθνήσκειν, ἐννοησάτω, ὅτι ὅπου πολιτεῖαι μεθίστανται, πανταχοῦ ταῦτα γέγνηται· πλείστους δ' ἀνάγκη ἐνθάδε πολεμίους εἶναι τοῖς εἰς ὀλιγαρχίαν μετισταῖσι διὰ τε τὰ παλυναθρωπατάτην τῶν Ἑλληνίδων τὴν πόλιν εἶναι καὶ διὰ τὰ πλείστον χρόνον ἐν ἐλευθερίᾳ τὸν

25 δῆμον τεθράφθαι. ἡμεῖς δὲ γνόντες μὲν τοῖς οἷοις ἡμῶν τε καὶ ὑμῶν χαλεπὴν πολιτείαν εἶναι δημοκρατίαν, γνάντες δέ, ὅτι Λακεδαιμονίοις τοῖς περισώσασιν ἡμᾶς ὁ μὲν δῆμος ἀὔποτ' ἂν φίλος γένοιτο, οἱ δὲ βέλτιστοι αἰεὶ ἂν πιστοὶ διατελοῖεν, διὰ ταῦτα σὺν τῇ Λακεδαιμονίων γνώμῃ

26 τήνδε τὴν πολιτείαν καθίσταμεν. καὶ ἔάν τινα αἰσθανώμεθα ἐναντίον τῇ ὀλιγαρχίᾳ, ὅσον ἀνὰ μέγα ἐμποδῶν ποιούμεθα· πολὺ δὲ μάλιστα ἡμῶν δοκεῖ δίκαιον εἶναι, εἴ τις ἡμῶν αὐτῶν λυμάνεται ταύτῃ τῇ καταστάσει, δίκην αὐτὸν διδόναι. νῦν οὖν αἰσθανόμεθα θηραμένην τουτοκί

27 αἷς δύναται ἀπολλύντα ἡμᾶς τε καὶ ὑμᾶς. ὡς δὲ ταῦτα ἀληθῆ, ἣν κατακοῖτα, εὐρήσατε οὔτε ψέγοντα οὐδένα μᾶλλον θηραμένους τουτουὶ τὰ παρόντα οὔτε ἐκαντιούμενον, ὅταν τινὰ ἐμποδῶν βουλώμεθα ποιήσασθαι τῶν δημαγωγῶν. εἰ μὲν ταῖσιν ἔξ ἀρχῆς ταῦτα ἐχέγνωσθε, πολέμιος μὲν ἦν, οὐ μὲντοι πονηρός γ' ἂν. δικαίως ἐκομίζετο·

28 νῦν δὲ αὐτὸς μὲν ἄρξας τῆς πρὸς Λακεδαιμονίους πίστεως καὶ φιλίας, αὐτὸς δὲ τῆς τοῦ δῆμου καταλύσεως, μάλιστα δὲ ἐξορμήσας ἡμᾶς τοῖς πρώτοις ὑπαγομένοις εἰς ἡμᾶς δίκην ἐπιτιθέσθαι, νῦν ἔπει καὶ ὑμεῖς καὶ ἡμεῖς φανερώς ἐχθροὶ τῷ δήμῳ γεγενήμεθα, οὐκέτ' αὐτῷ τὰ γιγνόμενα ἀρέσκει, ὅπως αὐτὸς μὲν αὖ ἐν τῇ ἀσφαλεῖ

29 καταστῆ, ἡμεῖς δὲ δίκην δώμεν τῶν πεπραχμένων. ὥστε αὐτὸ μόνον ὡς ἐχθρῷ αὐτῷ προσήκει ἀλλὰ καὶ ὡς προδότῃ

ὑμῶν τε καὶ ἡμῶν διδόναι τὴν δίκην. καίτοι τοσοῦτῳ μὲν
 δεινότερον προδοσίᾳ πολέμου, ὅσῳ χαλεπώτερον φυλάξασθαι
 τὸ ἀφανὲς τοῦ φανεροῦ, τοσοῦτῳ δ' ἔχθιον, ὅσῳ
 παλεμίοις μὲν ἄνθρωποι καὶ σπένδονται αὐτοῖς καὶ πιστοὶ
 γίνονται, ὃν δ' ἂν προδιδόντα λαμβάνωσι, τούτῳ οὔτε
 δαπέσατο πώποτε οὐδείς οὔτ' ἐπίστανσε τοῦ λοιποῦ. ἵνα ³⁰
 δὲ εἰδῆτα, ὅτι οὐ καινὰ ταῦτα οὗτος ποιεῖ, ἀλλὰ φύσει
 προδότης ἐστίν, ἀναμνήσω ὑμᾶς τὰ τούτῳ πεπραγμένα.
 οὗτος γὰρ ἐξ ἀρχῆς μὲν τιμώμενος ὑπὸ τοῦ δήμου κατὰ
 τὸν πατέρα Ἄγωνα προπετέστατος ἐγένετο τὴν δημο-
 κρατίαν μεταστῆσαι εἰς τοὺς τετρακασίους, καὶ ἐπρώτευεν
 ἐν ἐκείνοις. ἐπεὶ δ' ἤσθετο ἀντίπαλόν τι τῇ ὀλιγαρχίᾳ
 συνιστάμενον, πρῶτος αὐτῷ ἡγεμῶν τῷ δήμῳ ἐπ' ἐκείνους
 ἐγένετο· ὅθεν δήπου καὶ κόθορνος ἐπικαλεῖται[· καὶ γὰρ ³¹
 ὁ κόθορνος ἀρμόττειν μὲν τοῖς ποσὶν ἀμφοτέροις δοκεῖ,
 ἀποβλέπει δ' ἀπ' ἀμφοτέρων]. δεῖ δέ, ὡς θηράμενες, ἄνδρα
 τὸν ἄξιον ζῆν αὐτὸν προάγειν μὲν δεινὸν εἶναι εἰς πράγματα
 τοὺς συνόντας, ἦν δέ τι ἀντικόπη, εὐθύς μεταβάλλεσθαι,
 ἀλλ' ὥσπερ ἐν νηὶ διαπορεύεσθαι, ἕως ἂν εἰς οὖρον κατα-
 στῶσιν· εἰ δὲ μή, πῶς ἂν ἀφθικαιντό ποτε ἐνθάδε, εἰ
 ἐπειδὴν τι ἀντικόπη, εὐθύς εἰς τὸναντία πλέοιεν; καὶ ³²
 εἰσὶ μὲν δήπου πᾶσαι μεταβολαὶ πολιτειῶν θανατηφόροι,
 σὺ δὲ διὰ τὰ εὐμετάβαλος εἶναι πλείστοις μὲν μεταιτίως
 εἰ ἐξ ὀλιγαρχίας ὑπὸ τοῦ δήμου ἀπολωλέναι, πλείστοις
 δ' ἐκ δημοκρατίας ὑπὸ τῶν βελτιόνων. οὕτως δέ τοι ἐστιν
 ὡς καὶ ταχθεὶς ἀκελῆσθαι ὑπὸ τῶν στρατηγῶν τοὺς κατα-
 δύντας Ἀθηναίων ἐν τῇ περὶ Λέσβου ναυμαχίᾳ αὐτὸς οὐκ
 ἀκελόμενος ὅμως τῶν στρατηγῶν κατηγορῶν ἀπέκτεινεν
 αὐτούς, ἵνα αὐτὸς περισωθῆι. ὅστις γε μὴν φανερός ³³
 ἐστὶ τοῦ μὲν πλεονεκτεῖν ἀεὶ ἐπιμελούμενος, τοῦ δὲ καλοῦ
 καὶ τῶν φίλων μηδὲν ἐντροπέμενος, πῶς τούτου χρῆ ποτε
 φείσασθαι; πῶς δ' οὐ φυλάξασθαι εἰδότες αὐτοῦ τὰς
 μεταβολάς, ὡς μὴ καὶ ἡμᾶς ταῦτα δυνασθῆναι παῖσαι;
 ἡμεῖς οὖν τοῦτο ὑπάγαμεν καὶ ὡς ἐπιβουλεύοντα καὶ ὡς
 προδιδόντα ἡμεῖς τε καὶ ὑμᾶς. ὡς δ' εἰκότα ποιοῦμεν,
 καὶ τὰδ' ἐννοήσατε. καλλίστη μὲν γὰρ δήπου δοκεῖ πα- ³⁴
 λικεῖα εἶναι ἢ Λακεδαιμονίων· εἰ δὲ ἐκεῖ ἐπιχειρήσειέ τις

τῶν ἐφόρων ἀντὶ τοῦ τοῖς πλείοσι πείθεσθαι ψέγειν τε τὴν ἀρχὴν καὶ ἐναντιοῦσθαι τοῖς πρατιομένοις, οὐκ ἂν οἴεσθε αὐτὸν καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν ἐφόρων καὶ ὑπὸ τῆς ἄλλης ἀπάσης πόλεως τῆς μεγίστης τιμωρίας ἀξιοθῆναι; καὶ ὑμεῖς οὖν, ἐὰν σωφρονῆτε, οὐ τούτου ἀλλ' ὑμῶν αὐτῶν φείσεσθε, ὡς οὗτος σωθεὶς μὲν πολλοὺς ἂν μέγα φρονεῖν ποιήσειε τῶν ἐναντία γινωσκόντων ὑμῖν, ἀπολάμενος δὲ πάντων καὶ τῶν ἐν τῇ πόλει καὶ τῶν ἔξω ὑποτέμοι ἂν τὰς ἐλπίδας.

- 35 Ὁ μὲν ταῦτ' εἰπὼν ἐκαθέζετο· θηραμένης δὲ ἀναστάς ἔλεξεν· Ἀλλὰ πρῶτον μὲν μνησθήσομαι, ὦ ἄνδρες, ὃ τελευταῖον κατ' ἐμοῦ εἶπε, φησὶ γάρ με τοὺς στρατηγούς ἀποκτεῖναι κατηγοροῦντα. ἐγὼ δὲ οὐκ ἤρχον δήπου κατ' ἐκείνων λόγου, ἀλλ' ἐκεῖνοι ἔφασαν προσταχθέν μοι ὑφ' ἑαυτῶν οὐκ ἀνελέσθαι τοὺς δυστυχοῦντας ἐν τῇ περὶ Λέσβου ναυμαχίᾳ. ἐγὼ δὲ ἀπολογούμενος, ὡς διὰ τὸν χειμῶνα οὐδὲ πλεῖν, μὴ ὅτι ἀναιρεῖσθαι τοὺς ἄνδρας δυνατὸν ἦν, ἔδοξα τῇ πόλει εἰκότα λέγειν, ἐκεῖνοι δὲ ἑαυτῶν κατηγορεῖν ἐφαίνοντο. φάσκοντες γὰρ οἷόν τε εἶναι σῶσαι τοὺς ἄνδρας, προέμενοι αὐτοὺς ἀπολέσθαι ἀπο-
- 36 πλέοντες ᾤχοντο. οὐ μέντοι θαυμάζω γε τὸ Κριτίαν παρανενομηκέναι· ὅτε γὰρ ταῦτα ἦν, οὐ παρῶν ἐτύγχανεν, ἀλλ' ἐν Θετταλίᾳ μετὰ Προμηθέως δημοκρατίαν κατεσκεύαζε καὶ τοὺς πενέστας ὥπλιζεν ἐπὶ τοὺς δεσπότας.
- 37 ὧν μὲν οὖν οὗτος ἐκεῖ ἔπραττε μηδὲν ἐνθάδε γένοιτο· τάδε γε μέντοι ὁμολογῶ ἐγὼ τούτῳ, εἴ τις ὑμᾶς μὲν τῆς ἀρχῆς βούλεται παῦσαι, τοὺς δ' ἐπιβουλεύοντας ὑμῖν ἰσχυροὺς ποιεῖ, δίκαιον εἶναι τῆς μεγίστης αὐτὸν τιμωρίας τυγχάνειν· ὅστις μέντοι ὁ ταῦτα πράττων ἐστίν, οἶομαι ἂν ὑμᾶς κάλλιστα κρίνειν, τὰ τε πεπραγμένα καὶ
- 38 ἃ νῦν πράττει ἕκαστος ἡμῶν εἰ κατανοήσετε. οὐκοῦν μέχρι μὲν τοῦ ὑμᾶς τε καταστήναι εἰς τὴν βουλείαν καὶ ἀρχὰς ἀποδειχθῆναι καὶ τοὺς ὁμολογουμένως συκοφάντας ὑπάγεσθαι πάντες ταῦτὰ ἐγινώσκομεν· ἐπεὶ δὲ γε οὗτοι ἤρξαντο ἄνδρας καλοὺς τε καγαθοὺς συλλαμβάνειν, ἐκ
- 39 τούτου καὶ γὰρ ἤρξάμην τὰναντία τούτοις γινώσκειν. ἦδειν γάρ, ὅτι ἀποθνήσκοντος μὲν Λέοντος τοῦ Σαλαμίνιου,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

καὶ Ἄνυτον καὶ τοὺς ἄλλους φυγάδας ἃ ἐγὼ λέγω μᾶλλον
 ἂν ἐνθάδε βούλεσθαι γίνεσθαι ἢ ἃ οὐτοὶ πρότερον·
 ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι νῦν μὲν αὐτοὺς νομίζεω συμμέχων
 πάντα μεστὰ εἶναι· εἰ δὲ τὸ κράτιστον τῆς πόλεως πρὸς-
 φιλῶς ἡμῖν εἶχε, χαλεπὸν ἂν ἠγεῖσθαι εἶναι καὶ τὰ ἐπι-
 45 βάλναι ποι τῆς χώρας. ἃ δ' αὖ εἶπεν ὡς ἐγὼ εἶμι οἶος
 εἶ ποτε μεταβάλλεσθαι, κατανοήσατε καὶ ταῦτα. τῆς
 μὲν γὰρ ἐπὶ τῶν τετρακοσίων πολιτείας καὶ αὐτὸς δήπου
 ὁ δῆμος ἐψηφίσατο, διδασκόμενος, ὡς οἱ Ἀακεδαιμόνιοι
 πάση πολιτείᾳ μᾶλλον ἂν ἢ δημοκρατίᾳ πιστεύσειαν.
 46 ἐπεὶ δὲ γὰρ ἐκεῖνοι μὲν οὐδὲν ἀνέβησαν, οἱ δὲ ἀμφὶ Ἀριστο-
 τέλην καὶ Μελάνθιον καὶ Ἀρίσταρχον στρατηγούντες φα-
 νεροὶ ἐγένοντο ἐπὶ τῷ χώματι ἔρυμα τειχίζοντες, εἰς ἃ
 ἐβούλοντο τοὺς πολεμίους δεξάμενοι ὑφ' αὐτοῖς καὶ τοῖς
 ἑταίροις τὴν πόλιν ποιήσασθαι, εἰ ταῦτ' αἰσθόμενος ἐχὼ
 47 διεκώλυσα, τοῦτ' ἐστὶ προδότην εἶναι τῶν φίλων; ἀπο-
 καλεῖ δὲ κόθορνόν με, ὡς ἀμφοτέρους περιώμενον ἀρμάτ-
 τειν. ὅστις δὲ μηδετέροις ἀρέσκει, τοῦτον ὤ πρὸς τῶν
 θεῶν τί ποτε καὶ καλέσαι χρῆ; αὐτὸς γὰρ δὴ ἐν μὲν τῇ
 δημοκρατίᾳ πάντων μισοδημότατος ἐνομίζου, ἐν δὲ τῇ
 48 ἀριστοκρατίᾳ πάντων μισοχρηστότατος γεγένησαι. ἐγὼ
 δ', ὦ Κριτία, ἐκείκοις μὲν αἰεὶ ποτε πολέμῳ τοῖς οὐ
 πρόσθεν οἰομένοις καλὴν ἂν δημοκρατίαν εἶναι, πρὶν καὶ
 οἱ δοῦλοι καὶ οἱ δι' ἀπορίαν δραχμῆς ἂν ἀπαδάμενοι πῆν
 πόλις δραχμῆς μετέχοιεν, καὶ τοῖσδέ γ' αὖ εἰς ἐναπείας
 εἶμι, οἱ οὐκ οἶονται καλὴν ἂν ἐγγενέσθαι ἀλγαρχίαν, πρὶν
 εἰς τὸ ὑπ' ὀλίγων τυραννεῖσθαι τὴν πόλιν καταστήσειαν.
 τὸ μέγιστον σὺν τοῖς δυναμένοις καὶ μεθ' ἵππων καὶ μετ'
 49 ἀσπίδων ὠφελεῖν· διὰ ταῦτα τὴν πολιτείαν πρόσθεν
 ἀριστον ἠχοῦμην εἶναι καὶ νῦν οὐ μεταβάλλομαι. εἰ δ'
 ἔχεις εἰπεῖν, ὦ Κριτία, ἅπου ἐγὼ σὺν τοῖς δημοτικοῖς ἢ
 τυραννικοῖς τοὺς καλοὺς τε καὶ κακοὺς ἀπαστερεῖν πολι-
 τείας ἐπεχείρησα, λέγε· εἰ γὰρ ἐλεγχθῶ ἢ κῦν ταῦτα
 πρῶτων ἢ πρότερον κώπασε πεπαιτηκῶς, ὁμολογῶ τὰ
 πάντων ἐσχατωτάτα παθῶν ἂν δικαίως ἀποθνήσκων.
 50 Ὡς δ' εἰπὼν ταῦτα ἐπαύσατο καὶ ἡ βουλή δῆλη ἐγένετο
 οὐμεκῶς ἐπιθορυβήασα, γνοὺς ὁ Κριτίας, ὅτι εἰ ἐπιτρέψοι

βουλῇ διαψηφίζεσθαι περὶ αὐτοῦ, ἀναφεύξοιτο, καὶ
 οὗτο οὐ βιωτῶν ἠγησάμενος προσελθὼν καὶ διαλεχθεὶς
 τοῖς τριάκοντα ἐξῆλθε καὶ ἐπιστῆναι ἐκέλευσε τοὺς τὰ
 χειρῖδια ἔχοντας φανερώς τῇ βουλῇ ἐπὶ τοῖς δρυφάκταις.
 ἴλιν δ' εἰσελθὼν εἶπεν· Ἐγὼ, ὦ βουλή, νομίζω πρα- 51
 τῶν ἔργον εἶναι οἷον δεῖ, ὅς ἂν ὄρων τοὺς φίλους ἐξα-
 πτωμένους μὴ ἐπιτρέπειν. καὶ ἐγὼ οὐκ τοῦτο ποιήσω.
 ἢ γὰρ οἶδε οἱ ἐφραστηκότες οὐ φασὶν ἡμῖν ἐπιτρέψειν,
 ἀνήσομεν ἄνδρα τὸν φανερώς τὴν ὀλιγαρχίαν λυμαινό-
 χον. ἔστι δὲ ἐν τοῖς καιναῖς νόμοις τῶν μὲν ἐν ταῖς
 μαχίλοις ὄντων μηδένα ἀποθνήσκειν ἄνευ τῆς ὑμετέρας
 ἕφου, τῶν δ' ἔξω τοῦ καταλόγου κυρίους εἶναι τοὺς
 τριάκοντα θανατοῦν. ἐγὼ οὐκ, ἔφη, θηραμένην τουτονὶ
 αλείψω ἐκ τοῦ καταλόγου, ἀνδοκοῦν ἔπασιν ἡμῖν. καὶ
 ἦτορ, ἔφη, ἡμεῖς θανατοῦμεν. ἀκούσας ταῦτα ὁ θηρα- 52
 τῆς ἀνεπήδησεν ἐπὶ τῆν Ἔστιαν καὶ εἶπεν, Ἐγὼ δ',
 ἦ, ὦ ἄνδρες, ἐκτεύω τὰ πάντων ἐκνομώτατα, μὴ ἐπι-
 ριτίᾳ εἶναι ἐξαλείφειν μήτε ἐμὲ μήτε ὑμῶν ὅς ἂν βού-
 ρηται, ἀλλ' ὅκπερ νόμον οὗτοι ἔγραψαν περὶ τῶν ἐν τῷ
 καταλόγῳ, κατὰ τοῦτον καὶ ὑμῖν καὶ ἐμοὶ τὴν κρίσιν εἶναι.
 καὶ τοῦτο μὲν, ἔφη, μὰ τοὺς θεοὺς οὐκ ἄγνοῶ, ὅτι οὐδέν 53
 οἱ ἀρέσει ὅδε ὁ βωμός, ἀλλὰ βούλομαι καὶ τοῦτο ἐπι-
 ριτῆσαι, ὅτι οὗτοι οὐ μόνον εἰσὶ περὶ ἀνθρώπους ἀδικώ-
 ροι, ἀλλὰ καὶ περὶ θεοῦς ἀσεβέστατοι. ὑμῶν μέντοι,
 ἦ, ὦ ἄνδρες καλοὶ κάγαθοί, θαυμάζω, εἰ μὴ βοηθήσειε
 μὲν αὐτοῖς, καὶ ταῦτα γινώσκοντες, ὅτι οὐδὲν τὸ ἐμὸν
 νόμον εὐεξαλειπτότερον ἢ τὸ ὑμῶν ἐκάστον. ἐκ δὲ τούτου 54
 ἐκέλευσε μὲν ὁ τῶν τριάκοντα κῆρυξ τοὺς ἔνδεκα ἐπὶ τὸν
 θηραμένην· ἐκεῖνοι δὲ εἰσελθόντες σὺν τοῖς ὑπηρέταις,
 ἡγουμένου αὐτῶν Σατύρου τοῦ θρασυτάτου τε καὶ ἀκαί-
 ρεστάτου, εἶπε μὲν ὁ Κριτίας, Παρραδίδομεν ὑμῖν, ἔφη,
 θηραμένην τουτονὶ κατακεκριμένον κατὰ τὸν νόμον· ἡμεῖς
 δὲ λαβόντες καὶ ἀπαγαγόντες οἱ ἔκδεκα οἱ δεῖ τὰ ἐκ τού-
 των πράττετε. ὡς δὲ ταῦτα εἶπεν, εἶλκε μὲν ἀπὸ τοῦ 55
 βωμοῦ ὁ Σάτυρος, εἶλκε δὲ οἱ ὑπηρέται. ὁ δὲ θηρα-
 μήνης ὥσπερ εἰκὸς καὶ θεοὺς ἐπεκαλεῖτο καὶ ἀκθρώπους
 καθορᾶν τὰ γινόμενα. ἡ δὲ βουλή ἡσυχίαν εἶχεν ὀρώσα

καὶ τοὺς ἐπὶ τοῖς δρυφάκτοις ὁμοίους Σατύρω καὶ τῷ
 ἔμπροσθεν τοῦ βουλευτηρίου πλήρες τῶν φρουρῶν, καὶ
 οὐκ ἀγνοοῦντες, ὅτι ἐγχειρίδια ἔχοντες παρήσαν. οἱ δὲ
 ἀπήγαγον τὸν ἄνδρα διὰ τῆς ἀγορᾶς μάλα μεγάλην
 φωνῇ δηλοῦντα, οἷα ἔπασχε. λέγεται δ' ἐν ῥῆμα καὶ τοῦ
 αὐτοῦ. ὡς εἶπεν ὁ Σάτυρος, ὅτι οἰμώξειτο, εἰ μὴ σιω
 πήσειεν, ἐπήρετο, Ἄν δὲ σιωπῶ, οὐκ ἄρ', ἔφη, οἰμώξομαι
 καὶ ἐπεὶ γε ἀποθνήσκειν ἀναγκαζόμενος τὸ κώνειον ἐπέ
 τὸ λειπόμενον ἔφασαν ἀποκοιταβίσαντα εἰπεῖν αὐτῷ
 Κριτίᾳ τοῦτ' ἔστω τῷ καλῷ. καὶ τοῦτο μὲν οὐκ ἀγνοοῦντες
 ὅτι ταῦτα ἀποφθέγματα οὐκ ἀξιόλογα, ἐκεῖνο δὲ κριτικόν
 τοῦ ἀνδρός ἀγαστόν, τὸ τοῦ θανάτου παρεστηκότος μὴ
 τὸ φρόνιμον μῆτε τὸ παιγνιῶδες ἀπολιπεῖν ἐκ τῆς ψυχῆς
 4 θηραμένης μὲν δὴ οὕτως ἀπέθανεν· οἱ δὲ τριάκοντα
 ὡς ἔξον ἤδη αὐτοῖς τυραννεῖν ἀδεῶς, προεῖπον μὲν τὰ
 ἔξω τοῦ καταλόγου μὴ εἰσιέναι εἰς τὸ ἄστυ, ἦγον δὲ
 τῶν χωρίων, ἵν' αὐτοὶ καὶ οἱ φίλοι τοὺς τούτων ἀγροὺς
 ἔχοιεν. φευγόντων δὲ εἰς τὸν Πειραιᾶ καὶ ἐντεῦθεν πολλοὺς
 ἄγοντες ἐνέπλησαν καὶ τὰ Μέγαρα καὶ τὰς θήβας
 τῶν ὑποχωρούντων.

2 Ἐκ δὲ τούτου θρασύβουλος ὀρμηθεὶς ἐκ Θηβῶν
 σὺν ἑβδομήκοντα Φυλῆν χωρίον καταλαμβάνει ἰσχυροῦς
 οἱ δὲ τριάκοντα ἐβοήθουν ἐκ τοῦ ἄστεος σὺν τε τοῖς
 τρισχιλίοις καὶ σὺν τοῖς ἵππεῦσι καὶ μάλ' εὐημερίας οὐσίας
 ἐπεὶ δὲ ἀφίκοντο, εὐθὺς μὲν θρασυνόμενοί τινες τῶν νέων
 προσέβαλον πρὸς τὸ χωρίον καὶ ἐποίησαν μὲν οὐδέν, τρα
 3 ματα δὲ λαβόντες ἀπῆλθον. βουλομένων δὲ τῶν τριά
 κοντα ἀποτειχίζειν, ὅπως ἐκπολιορκήσειαν αὐτοὺς ἀπέ
 κλείσαντες τὰς ἐφόδους τῶν ἐπιτηδείων, ἐπιγίγνεται τῇ
 νυκτὸς χιῶν παμπληθῆς καὶ τῇ ὑστεραία. οἱ δὲ κρυπ
 4 μένοι ἀπῆλθον εἰς τὸ ἄστυ, μάλα συχνοὺς τῶν σκευ
 ἄφρων ὑπὸ τῶν ἐκ Φυλῆς ἀποβαλόντες. γιννώσκοντες
 δέ, ὅτι καὶ ἐκ τῶν ἀγρῶν λεηλατήσοιεν, εἰ μὴ τις φυλακὴ
 ἔσοιτο, διαπέμπουσιν εἰς τὰς ἐσχατίας ὅσον πεντεκαίδεκα
 στάδια ἀπὸ Φυλῆς τοὺς τε Λακωνικοὺς πλὴν ὀλίγων φρου
 ροὺς καὶ τῶν ἵππέων δύο φυλάς. οὗτοι δὲ στρατοπε
 5 δευσάμενοι ἐν χωρίῳ λασίῳ ἐφύλαττον. ὁ δὲ θρασύβουλος

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

10 οἱ δὲ Ἀακωνικοὶ φρουροὶ ἐν τῷ ἡμίσει τοῦ Ῥιδεῖου
 πλισμένοι ἦσαν· ἦν δὲ ταῦτα ἀρεστὰ καὶ τῶν πολλῶν
 ὄσοις τὸ πλεονεκεῖν μόνον ἔμελεν.

Ἐκ δὲ τούτου λαβὼν ὁ Θρασύβουλος τοὺς ἀπὸ Φυ
 περὶ χιλίους ἤδη συνειλεγμένους ἀφικνεῖται τῆς
 εἰς τὸν Πειραιᾶ. οἱ δὲ τριάκοντα ἐπεὶ ἤσθοντο τ
 εὐθὺς ἐβοήθουν σὺν τε τοῖς Ἀακωνικοῖς καὶ σὺν τ
 ἵππεῦσι καὶ τοῖς ὀπλίταις· ἔπειτὰ ἐχώρουν κατὰ τὴν
 11 τὸν Πειραιᾶ ἀμαξιτὸν ἀναφέρουσαν. οἱ δὲ ἀπὸ
 ἔτι μὲν ἐπεχείρησαν μὴ ἀνιέναι αὐτούς, ἐπεὶ δὲ μὲν
 κύβλος ὦν πολλῆς φυλακῆς ἐδόκει δεῖσθαι οὕτω πὸ
 οὔσι, συνεσπειράθησαν ἐπὶ τὴν Μουνυχίαν· οἱ δ' ἐκ
 ἄστεος εἰς τὴν Ἴπποδάμειον ἀγορᾶν ἐλθόντες πρῶτον
 συντάξαντο, ὥστε ἐμπλῆσαι τὴν ὁδόν, ἣ φέρει πρό
 τὸ ἱερόν τῆς Μουνυχίας Ἀρτέμιδος καὶ τὸ Βενθίδειον·
 ἐγένοντο βάθος οὐκ ἔλαττον ἢ ἐπὶ πεντήκοντα ἀσπ
 12 οὔτω δὲ συνεταγμένοι ἐχώρουν ἄνω. οἱ δὲ ἀπὸ Φυ
 ἀντενέπλησαν μὲν τὴν ὁδόν, βάθος δὲ οὐ πλεον ἢ εἰς ὀ
 ὀπλίτας ἐγένοντο. ἐτάχθησαν μέντοι ἐπ' αὐτοῖς πε
 φόροι τε καὶ ψιλοὶ ἀκοντισταί, ἐπὶ δὲ τούτοις οἱ π
 βόλοι. οὔτοι μέντοι συχνοὶ ἦσαν· καὶ γὰρ αὐτόθεν πε
 ἐγένοντο. ἐν ᾧ δὲ προσήεσαν οἱ ἐναντίοι, Θρασύβου
 τοὺς μεθ' αὐτοῦ θέσθαι κελεύσας τὰς ἀσπίδας καὶ
 θέμενος, τὰ δ' ἄλλα ὄπλα ἔχων, κατὰ μέσον σταῆς ἔλεξ
 13 Ἄνδρες πολῖται, τοὺς μὲν διδάξαι, τοὺς δὲ ἀναμνήσ
 ὑμῶν βούλομαι, ὅτι εἰσὶ τῶν προσιόντων οἱ μὲν τὸ δεξιὸν
 ἔχοντες, οὓς ὑμεῖς ἡμέραν πέμπτην τρεψάμενοί τε ἐδιώξατε,
 οἱ δ' ἐπὶ τοῦ εὐωνύμου ἔσχατοι, οὔτοι δὲ οἱ τριάκοντα,
 οἳ ἡμᾶς καὶ πόλεως ἀπεστέρουσιν οὐδὲν ἀδικοῦντάς καὶ
 οἰκῶν ἐξήλαυνον καὶ τοὺς φιλτάτους τῶν ἡμετέρων ἀπε
 σημαίνοντο. ἀλλὰ νῦν τοι παραγέγνηται οὗ οὔτοι μὲν
 14 οὔποτε ᾔσοντο, ἡμεῖς δὲ ἀεὶ εὐχόμεθα. ἔχοντες γὰρ ὄπλα
 ἐναντίοι μὲν αὐτοῖς καθέσταμεν· οἱ δὲ θεοί, ὅτι ποτὲ καὶ
 δειπνοῦντες συνελαμβανόμεθα καὶ καθεύθοντες καὶ ἀγο
 ράζοντες, οἱ δὲ καὶ οὐχ ὅπως ἀδικοῦντες, ἀλλ' οὐδ' ἐπι
 δημοῦντες ἐφυγάδεύομεθα, νῦν φανερώς ἡμῖν σύμμαχοῦσι
 καὶ γὰρ ἐν εὐδία χειμῶνά ποιούσιν, ὅταν ἡμῖν συμφέρῃ,

και όταν ἐγχειρῶμεν, πολλῶν ὄντων ἐναντίων ὀλίγοις οὖσι
 πρόπαια ἴστασθαι διδῶσι· και νῦν δὲ κεκομίκασιν ἡμᾶς 15
 οὐ χωρίον, ἐν ᾧ οὗτοι μὲν οὔτε βάλλειν οὔτε ἀκοντίζειν
 ἢ πρὸ τῶν προτεταγμένων διὰ τὸ πρὸς ὄρθρον ἔναί δύναιντ'
 ἢν, ἡμεῖς δὲ εἰς τὸ κάταντες και ὀροατα ἀφιέντες και
 ἰκόντια και πέτρους ἐξιζόμεθα τε αὐτῶν και πολλοὺς
 κατατρώσομεν. και ἔπειθ μὲν ἂν τις δεήσειν τοῖς γε πρῶ- 16
 κοστάταις ἐκ τοῦ ἴσου μάχεσθαι· νῦν δέ, ἂν ἡμεῖς, ὡσπερ
 προσήκει, προθύμως ἀφίητε τὰ βέλη, ἀμαρτήσεται μὲν
 οὐδεὶς ὧν γε μεστή ἢ ὀδός, φυλαττόμενοι δὲ δραπέτεύ-
 σουσιν ἀεὶ ὀπὸ ταῖς ἀσπίσιν· ὡστε ἐξέσται ὡσπερ τυφλοὺς
 και τύπτειν ὄπου ἂν βουλώμεθα και ἐναλλομένους ἀνα-
 τρέπειν. ἀλλ', ὡ ἄνδρες, σῦτω χρῆ ποιεῖν, ὀπως ἕκαστός 17
 τις ἐαυτῷ συνείσεται τῆς νίκης αἰτιώτατος ὧν. αὐτή γὰρ
 ἡμῖν, ἂν θεὸς θέλη, νῦν ἀποδώσει και πατρίδα και ὀίκους
 και ἔλευθερίαν και τιμὰς και παῖδας, οἷς εἰσι, και γυναῖ-
 κας. ὡ μακάριοι δῆτα, οἳ ἂν ἡμῶν νικήσαντες ἐπίδωσι
 τὴν πασῶν ἡδίστην ἡμέραν. εὐδαίμων δὲ και ἂν τις ἀπο-
 θάνῃ· μνημεῖου γὰρ οὐδεὶς οὔτω πλούσιος ὧν καλοῦ τεύ-
 ξεται. ἐξάρξω μὲν σὺν ἐγώ, ἡνίκ' ἂν καιρός ἦ, παιᾶνα·
 ὀταν δὲ τὸν Ἐνυάλιον παρακαλέσωμεν, τότε πάντες δημο-
 θυμαδὸν ἀνθ' ὧν ὑβρίσθημεν τιμωρώμεθα τοὺς ἄνδρας.

Ταῦτα δ' εἰπὼν και μεταστραφεὶς πρὸς τοὺς ἐναν- 18
 τίους ἡσυχίαν εἶχε· και γὰρ ὁ μάντις παρήγγελλεν αὐτοῖς
 μὴ πρότερον ἐπιτίθεσθαι, πρὶν ἂν τῶν σφετέρων ἦ πέσῃ
 τις ἢ τρωθῇ· ἐπειδὴ μέντοι τοῦτο γένηται, ἡγησόμεθα
 μὲν, ἔφη, ἡμεῖς, νίκη δ' ὑμῖν ἔσται ἐπομένοις, ἐμοὶ μέντοι 19
 θάνατος, ὡς γέ μοι δοκεῖ. και οὐκ ἐψεύσατο, ἀλλ' ἐπεὶ
 ἀέλαβον τὰ ὀπλα, αὐτὸς μὲν ὡσπερ ὑπὸ μοίρας τινὸς
 ἀγόμενος ἐκπηθήσας πρῶτος, ἐμπεσὼν τοῖς πολεμίοις
 ἀποθνήσκει, και τέθνηται ἐν τῇ διαβάσει τοῦ Κηφισοῦ·
 οἳ δ' ἄλλοι ἐνίκων και κατεδίωξαν μέχρι τοῦ ὀμαλοῦ.
 ἀπέθανον δ' ἐνταῦθα τῶν μὲν τριάκοντα Κριτίας τε και
 Ἰππόμαχος, τῶν δ' ἐν Πειραιεῖ δέκα ἀρχόντων Χαρμίδης
 ὁ Γλαύκωνος, τῶν δ' ἄλλων περὶ ἑβδομήκοντα. και τὰ
 μὲν ὀπλα ἔλαβον, τοὺς δὲ χιτῶνας οὐδενὸς τῶν πολιτῶν
 ἐσκύλευσαν. ἐπεὶ δὲ τοῦτο ἐγένετο και τοὺς νεκροὺς

ὑποσπόνδους ἀπεδίδοσαν, προσιόντες ἀλλήλοις πολλοὶ διε-
 20 λέγοντο. Κλεόκριτος δὲ ὁ τῶν μυστῶν κῆρυξ, μάλ' εὐφρωνος
 ὢν, κατασιωπησάμενος ἔλεξεν· Ἄνδρες πολῖται, τί ἡμᾶς
 ἐξελαύνετε; τί ἀποκτεῖναι βούλεσθε; ἡμεῖς γὰρ ὑμᾶς κακὸν
 μὲν οὐδὲν πώποτε ἐποιήσαμεν, μετεσχῆκαμεν δὲ ὑμῖν καὶ
 ἱερῶν τῶν σεμνοτάτων καὶ θυσιῶν καὶ ἑορτῶν τῶν καλ-
 λίστων καὶ συγχορευταὶ καὶ συμφοιτηταὶ γεγενήμεθα καὶ
 συστρατιῶται καὶ πολλὰ μεθ' ὑμῶν κεινδυνεύκαμεν καὶ
 κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ὑπὲρ τῆς κοινῆς ἀμφοτέρων
 21 ἡμῶν σωτηρίας τε καὶ ἐλευθερίας. πρὸς θεῶν πατρῶν
 καὶ μητρῶν καὶ συγγενείας καὶ κηδεστίας καὶ ἑταιρίας,
 πάντων γὰρ τούτων πολλοὶ κοινωνοῦμεν ἀλλήλοις, αἰδού-
 μενοι καὶ θεοὺς καὶ ἀνθρώπους παύσασθε ἁμαρτάνοντες
 εἰς τὴν πατρίδα καὶ μὴ πείθεσθε τοῖς ἀνοσιωτάτοις τριά-
 κοντα, οἳ ἰδίων κερδέων ἕνεκα ὀλίγου δεῖν πλείους ἀπε-
 κτόνασιν Ἀθηναίων ἐν ὀκτῶ μηνσὶν ἢ πάντες Πελοποννήσιοι
 22 δέκα ἔτη πολεμοῦντες. ἔξον δ' ἡμῖν ἐν εἰρήνῃ πολιτεύε-
 σθαι, οὗτοι τὸν πάντων αἰσχιστόν τε καὶ χαλεπώτατον
 καὶ ἀνοσιώτατον καὶ ἔχθιστον καὶ θεοῖς καὶ ἀνθρώποις
 πόλεμον ἡμῖν πρὸς ἀλλήλους παρέχουσιν. ἀλλ' εὖ γε
 μέντοι ἐπίστασθε, ὅτι καὶ τῶν νῦν ὑφ' ἡμῶν ἀποθανόν-
 των οὐ μόνον ὑμεῖς, ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς ἔστιν οὓς πολλὰ κατε-
 δακρύσαμεν.

Ὁ μὲν τοιαῦτα ἔλεγεν· οἱ δὲ λοιποὶ ἄρχοντες καὶ διὰ
 τὸ τοιαῦτα προσακούειν τοὺς μεθ' αὐτῶν ἀπήγαγον εἰς
 23 τὸ ἄστυ. τῇ δ' ὑστεραίᾳ οἱ μὲν τριάκοντα πάνυ δὴ τα-
 πεινοὶ καὶ ἔρημοι συνεκάθηντο ἐν τῷ συνεδρίῳ· τῶν δὲ
 τρισχιλίων ὅπου ἕκαστοι τεταγμένοι ἦσαν, πανταχοῦ διε-
 φέροντο πρὸς ἀλλήλους. ὅσοι μὲν γὰρ ἐπεποιηκεσάν τι
 βιαιότερον καὶ ἐφοβοῦντο, ἐγτόνως ἔλεγον, ὡς οὐ χρεῖη
 καθυφίεσθαι τοῖς ἐν Πειραιεῖ· ὅσοι δὲ ἐπίστευον μηδὲν
 ἠδικηκέναι, αὐτοὶ τε ἀνελογίζοντο καὶ τοὺς ἄλλους ἐδί-
 δασκον, ὡς οὐδὲν δέοιντο τούτων τῶν κακῶν, καὶ τοῖς
 τριάκοντα οὐκ ἔφασαν χρῆναι πείθεσθαι οὐδ' ἐπιτρέπευ
 ἀπολλύναι τὴν πόλιν. καὶ τὸ τελευταῖον ἐψηφίσαντο
 24 ἐκείνους μὲν καταπαῦσαι, ἄλλους δὲ ἐλέεσθαι. καὶ εἴλοντο
 δέκα, ἓνα ἀπὸ φυλῆς.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

σθῆναι καὶ αὐτὸν μὲν κατὰ γῆν ἀρμοστήν, Αἴβυν δὲ τὸ
 29 ἀδελφὸν ναυαρχοῦντα ἐκπεμφθῆναι. καὶ ἐξελθὼν αὐτὸ
 μὲν Ἐλευσινάδε συνέλεγε ὀπλίτας πολλοὺς Πελοποννη-
 σίους· ὁ δὲ ναύαρχος κατὰ θάλατταν ἐφύλαττεν, ὅπως
 μηδὲν εἰσπλέοι αὐτοῖς τῶν ἐπιτηδείων· ὥστε ταχὺ πάλι
 ἐν ἀπορίᾳ ἦσαν οἱ ἐν Πειραιεῖ, οἱ δ' ἐν τῷ ἄστεϊ πάλι
 αὐτὸ μέγα ἐφρόνουσιν ἐπὶ τῷ Λυσάνδρῳ. οὕτω δὲ προχωροῦν-
 των Πανσανίας ὁ βασιλεὺς φθονήσας Λυσάνδρῳ, εἰ καὶ
 εἰργασμένος ταῦτα ἅμα μὲν εὐδοκιμήσοι, ἅμα δὲ ἰδίᾳ
 ποιήσοιτο τὰς Ἀθήνας, πείσας τῶν ἐφόρων τρεῖς ἑξάγε-
 30 φρουράν. συνείποντο δὲ καὶ οἱ σύμμαχοι πάντες πλὴν
 Βοιωτῶν καὶ Κορινθίων· οὗτοι δὲ ἔλεγον μὲν, ὅτι οἱ
 νομίζοιεν εὐοχεῖν ἂν στρατευόμενοι ἐπ' Ἀθηναίους μηδὲν
 παράσπονδον ποιοῦντας· ἐπραττοκ δὲ ταῦτα, ὅτι ἐγίνω-
 σκον Λακεδαιμονίους βουλαμένους τὴν τῶν Ἀθηναίων
 χώραν οἰκίαν καὶ πιστὴν ποιήσασθαι, ὁ δὲ Πανσανίας
 ἐστρατοπεδεύσατο μὲν ἐν τῷ Ἀλιπέδῳ καλαυμένῳ πρὸς
 τῷ Πειραιεῖ δεξιὸν ἔχων κέρας, Λύσανδρος δὲ αὐτὸν τοῖς
 31 μισθοφόροις τὸ εὐώνυμον. πέμπων δὲ πρέσβεις ὁ Παν-
 σανίας πρὸς τοὺς ἐν Πειραιεῖ ἐκέλευεν ἀπιέναι ἐπὶ τὰ
 ἑαυτῶν· ἐπεὶ δ' οὐκ ἐπείθοντο, προσέβαλλον ὅσον ἀπὸ
 βοῆς ἔνεκεν, ὅπως μὴ δήλος εἴη εὐμενῆς αὐτοῖς ἔνθα
 ἐπεὶ δ' οὐδὲν ἀπὸ τῆς προσβολῆς πράξας ἀπῆλθε, τῇ ὑστεραίᾳ
 λαβῶν τῶν μὲν Λακεδαιμονίων δύο μόρας, τῶν δὲ Ἀθη-
 ναίων ἵππέων τρεῖς φυλάς παρήλθεν ἐπὶ τὸν κωφὸν λιμῆν
 32 σκοπεῶν, πῆρ εὐαποτειχιστότατος εἴη ὁ Πειραιεύς. ἐπὶ
 δὲ ἀπιόντος αὐτοῦ προσέθρου τινες καὶ πράγματα αὐτῷ
 παρεῖχον, ἀχθισθεῖς παρήγγειλε τοὺς μὲν ἵππείας εἰς
 εἰς αὐτοὺς ἐνέοντας καὶ τὰ δέκα ἀπ' ἠβῆς συνέπεσθαι· οἱ
 δὲ τοῖς ἄλλοις αὐτὸς ἐπηκαλούθει. καὶ ἀπέκτειναν μὲν
 ἐγγὺς τριάκοντα τῶν ψιλῶν, τοὺς δ' ἄλλους κατεδίωξε
 33 πρὸς τὸ Πειραιεῖ θέατρον. ἐκεῖ δὲ ἔτυχον ἐξαπλιζόμενοι
 οἱ τε πελτασταὶ πάντες καὶ οἱ ὀπλίται τῶν ἐκ Πειραιεῖ
 καὶ οἱ μὲν ψιλοὶ εὐθὺς ἐκδραμόντες ἠκόκτιζον, ἔβαλλον
 ἐτόξευον, ἐσφενδόκων· οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, ἐπεὶ αὐτῶν
 πολλοὶ ἐτιτρώσκοντο, μάλα πιεζόμενοι ἐνεχώρουν ἐπὶ
 πόδα· οἱ δ' ἐν τούτῳ παλὺ μᾶλλον ἐπέκειντο. ἐκταῦθα

δὲ ἀποθνήσκει Χαίρων τε καὶ Θίβραχος, ἄμφω πολεμάρχω,
 καὶ Δακρύτης ὁ Ὀλυμπιονίκης καὶ ἄλλαι οἱ τεθραμμένοι
 Λακεδαιμονίων πρὸ τῶν πυλῶν ἐν Κεραμεικῷ. ὄρων δὲ 34
 ταῦτα ὁ Θρασύβουλος καὶ αἱ ἄλλαι ὀπλίται ἐβρήθουν καὶ
 τεχνὸν παρετάξαντο πρὸ τῶν ἄλλων ἐπὶ ὀκτώ. ὁ δὲ Παν-
 σανίας μάλα πεισθεὶς καὶ ἀναχωρήσας ὅσον στάδια τέτ-
 ταρα ἢ πέντε πρὸς λόφον τινα παρήγγειλε τοῖς Λακεδαι-
 μονίοις καὶ τοῖς ἄλλοις συμμάχοις ἐπιχωρεῖν πρὸς ἑαυτόν.
 ἐκεί δὲ συνταξάμενος παντελῶς βαθεῖαν τὴν φάλαγγα ἤγεν
 ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους. αἱ δ' εἰς χεῖρας μὲν ἐδέξαντο, ἔπειτα
 δὲ οἱ μὲν ἐξεώσθησαν εἰς τὸν ἐν ταῖς Ἀλαῖς πελόν, οἱ δὲ
 ἐνέκλιναν· καὶ ἀποθνήσκουσιν αὐτῶν ὡς πενήκοντα καὶ
 ἑκατόν. ὁ δὲ Πανσανίας τρόπαιον στησάμενος ἀνεχώρησε 35
 καὶ οὐδ' ὡς ὠργίζετο αὐτοῖς, ἀλλὰ λάθρα πέμπων ἐδί-
 δασκε τοὺς ἐν Πειραιεῖ, οἷα χρὴ λέγοντας πρέσβεις πέμ-
 πειν πρὸς ἑαυτόν καὶ τοὺς παρόντας ἐφόρους. οἱ δ'
 ἐπεβήσαντο. δῖοι δὲ καὶ τοὺς ἐν τῷ ἄστει καὶ ἐκέλευε
 πρὸς σφᾶς προσιέναι ὡς πλείστους συλλεγομένους λέγον-
 τας, ὅτι οὐδὲν δέονται τοῖς ἐν τῷ Πειραιεῖ πολεμεῖν, ἀλλὰ
 διαλυθέντες κοινῇ ἀμφοτέροι Λακεδαιμονίοις φίλοι εἶναι.
 ἤθεως δὲ ταῦτα καὶ Ναυκλείδας ἐφορος ὧν συνήκουεν 36
 ὥσπερ γὰρ νομίζεται σὺν βασιλεῖ δύο τῶν ἐφόρων συστρα-
 τεύεσθαι, καὶ τότε παρῆν οὗτός τε καὶ ἄλλος, ἀμφότεροι
 τῆς μετὰ Πανσαντίου γνώμης ἄντες μᾶλλον ἢ τῆς μετὰ
 Δυσάνδρου. διὰ ταῦτα αὖν καὶ εἰς τὴν Λακεδαίμονα
 προθύμως ἐπέμπον τοὺς τ' ἐκ τοῦ Πειραιῶς ἔχοντας τὰς
 πρὸς Λακεδαιμονίους σπονδὰς καὶ τοὺς ἀπὸ τῶν ἐν τῷ
 ἄστει ιδιώτας, Κηφισοφῶντά τε καὶ Μέλητρον. ἐπεὶ μέντοι 37
 οὗτοι ὦχοντα εἰς Λακεδαίμονα, ἐπέμπον δὴ καὶ οἱ ἀπὸ
 τοῦ κοινοῦ ἐκ τοῦ ἄστεος λέγοντας, ὅτι αὐτοὶ μὲν παρα-
 διδάσκει καὶ τὰ τείχη, ἃ ἔχουσι, καὶ σφᾶς αὐτοὺς Λακε-
 δαιμονίοις χρῆσθαι ὅτι βούλονται· ἀξιοῦν δ' ἔφασαν καὶ
 τοὺς ἐν Πειραιεῖ, εἰ φίλοι φασὶν εἶναι Λακεδαιμονίοις,
 παραδιδόναι τὸν τε Πειραιᾶ καὶ τὴν Μορνυχίαν. ἀκού- 38
 σαντες δὲ πάντων αὐτῶν οἱ ἐφοροὶ καὶ αἱ ἐκκλητοὶ ἐξέ-
 πειψαν πεντεκαίδεκα ἄνδρας εἰς τὰς Ἀθήνας, καὶ ἐπέ-
 ταξαν σὺν Πανσανίᾳ διαλλάξαι ὅπη δύναιντο κάλλιστα.

οἱ δὲ διήλλαξαν ἐφ' ὧτε εἰρήνην μὲν ἔχειν πρὸς ἀλλήλους, ἀπιέναι δὲ ἐπὶ τὰ ἑαυτῶν ἕκαστον πλὴν τῶν τριάκοντα καὶ τῶν ἑνδεκά καὶ τῶν ἐν τῷ Πειραιεῖ ἀρξάντων δέκα. εἰ δέ τινες φοβοῖντο τῶν ἐξ ἄστεος, ἔδοξεν αὐτοῖς Ἐλευσίνα κατοικεῖν. τούτων δὲ περανθέντων Πανσανίας μὲν διῆκε τὸ στράτευμα, οἱ δ' ἐκ τοῦ Πειραιῶς ἀνελθόντες σὺν τοῖς ὅπλοις εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἔθυσαν τῇ Ἀθηνᾷ. ἐπεὶ δὲ κατέβησαν, [ἐκκλησίαν ἐποίησαν] οἱ στρατηγοί. ἔνθα δὴ ὁ Θρασύβουλος ἔλεξεν, Ὑμῖν, ἔφη, ὦ ἐκ τοῦ ἄστεος ἄνδρες, συμβουλεύω ἐγὼ γνῶναι ὑμᾶς αὐτούς. μάλιστα δ' ἂν γνοίητε, εἰ ἀναλογίσαισθε, ἐπὶ τίνι ὑμῖν μέγα φρονητέον ἐστίν, ὥστε ἡμῶν ἄρχειν ἐπιχειρεῖν. πότερον δικαιοτέροι ἐστε; ἀλλ' ὁ μὲν δῆμος πενέστερος ὑμῶν ὢν οὐδὲν πώποτε ἔνεκα χρημάτων ὑμᾶς ἠδίκηκεν· ὑμεῖς δὲ πλουσιώτεροι πάντων ὄντες πολλὰ καὶ αἰσχρὰ ἔνεκα κερδέων πεποιθήκατε. ἐπεὶ δὲ δικαιοσύνης οὐδὲν ὑμῖν προσήκει, σκέψασθε, εἰ ἄρα ἐπ' ἀνδρεία ὑμῖν μέγα φρονητέον. καὶ τίς ἂν καλλίων κρίσις τούτου γένοιτο ἢ ὡς ἐπολεμήσαμεν πρὸς ἀλλήλους; ἀλλὰ γνώμη φαίητ' ἂν προέχειν, οἱ ἔχοντες καὶ τεῖχος καὶ ὅπλα καὶ χρήματα καὶ συμμάχους Πελοποννησίους ὑπὸ τῶν οὐδὲν τούτων ἔχόντων παρελύθητε; ἀλλ' ἐπὶ Λακεδαιμονίοις δὴ οἴεσθε μέγα φρονητέον εἶναι; πῶς, οἷγε ὥσπερ τοὺς δάκνοντας κύνας κλοιῷ δήσαντες παραδιδόασιν, οὕτω κάκεινοι ὑμᾶς παραδόντες τῷ ἠδίκημένῳ τούτῳ δήμῳ οἴχονται ἀπιόντες; οὐ μέντοι γε ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες, ἀξιῷ ἐγὼ ὢν ὁμωμόκατε παραβῆναι οὐδὲν, ἀλλὰ καὶ τοῦτο πρὸς τοῖς ἄλλοις καλοῖς ἐπιδείξαι, ὅτι καὶ εὖορκοι καὶ ὄσιοί ἐστε. εἰπὼν δὲ ταῦτα καὶ ἄλλα τοιαῦτα καὶ ὅτι οὐδὲν δέοι ταραττεσθαι, ἀλλὰ τοῖς νόμοις τοῖς ἀρχαίοις χρῆσθαι, ἀνέστησε τὴν ἐκκλησίαν. καὶ τότε μὲν ἀρχὰς καταστησάμενοι ἐπολιτεύοντο· ὑστέρῳ δὲ χρόνῳ ἀκούσαντες ξένους μισθοῦσθαι τοὺς Ἐλευσίνοι, στρατευσάμενοι πανδημεὶ ἐπ' αὐτοὺς τοὺς μὲν στρατηγοὺς αὐτῶν εἰς λόγους ἐλθόντας ἀπέκτειναν, τοῖς δὲ ἄλλοις εἰσπέμψαντες τοὺς φίλους καὶ ἀναγκαίους ἔπεισαν συναλλαγῆναι· καὶ ὁμόσαντες ὅρκους ἢ μὴν μὴ μνησικακήσειν ἔτι καὶ νῦν ὁμοῦ τε πολιτεύονται καὶ τοῖς ὅρκοις ἐμμένει ὁ δῆμος.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

δαιμόνιος ἀνὴρ ἐπιτάττοι. καὶ σὺν μὲν ταύτῃ τῇ στρατιᾷ δρωῶν θίβρων τὸ ἵππικὸν εἰς τὸ πεδῖον οὐ κατέβαιναν, ἡγάπα δὲ, εἰ ἔπου τυγχάνοι ὦν, δύναίτο ταύτην τὴν χώραν ἀδήριτον διαφολάττειν. ἐπεὶ δὲ σωθέντες οἱ ἀναβάντες μετὰ Κύρου συνέμιξαν αὐτῷ, ἐκ τούτου ἤδη καὶ ἐν τοῖς πεδίοις ἀντιτάττετο τῷ Τισσαφέρνει καὶ πόλεις Πέργαμον μὲν ἐκοῦσαν προσέλαβε καὶ Τευθρασίαν καὶ Ἀλίσαρκον, ὧν Εὐρουσθένης τε καὶ Προκλῆς ἦρχον οἱ ἀπὸ Αἰμαράτου τοῦ Λακεδαιμονίου· ἐκεῖνῳ δ' αὕτη ἡ χώρα δῶρον ἐκ βασιλέως ἐδόθη ἀντὶ τῆς ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα συστρατείας· προσεχώρησαν δ' αὐτῷ καὶ Γοργίων καὶ Γογγύλος, ἀδελφοὶ ὄντες, ἔχοντες ὁ μὲν Γάμβρειον καὶ Παλαεγάμβρειον, ὁ δὲ Μύριναν καὶ Γρύνειον· δῶρον δὲ καὶ αὐταὶ αἱ πόλεις ἦσαν παρὰ βασιλέως Γογγύλῳ, ὅτι μόνος Ἑρετριῶν μηδίσας ἔφυγεν. ἦν δὲ ἄς ἀσθενεῖς εὖσας καὶ κατὰ κράτος ὁ θίβρων ἐλάμβανε· Λάρισίαν γε μὴν τὴν Αἰγυπτίαν καλουμένην, ἐπεὶ οὐκ ἐπείθετο, περιστρατοπεδευσάμενος ἐπολιόρκει. ἐπεὶ δὲ ἄλλως οὐκ ἐδύνατο εἰλεῖν, φρεατίαν τεμόμενος ὑπόνομον ὤρυττεν, ὡς ἀφαιρησόμενος τὸ ὕδωρ αὐτῶν. ὡς δ' ἐκ τοῦ τείχους ἐκθέοντες πολλάκις ἐνέβαλλον εἰς τὸ ὄρυγμα καὶ ξύλα καὶ λίθους, ποιησάμενος αὐτὴν χελώνην ξυλῶν ἐπέστησεν ἐπὶ τῇ φρεατίᾳ καὶ ταύτην μέντοι ἐκδραμόντες οἱ Λαρισαῖοι νύκτωρ κατέκασσαν. δοκοῦντος δ' αὐτοῦ οὐδὲν ποιεῖν πέμπουσιν οἱ ἔφοροι ἀπολιπόντα Λάρισαν στρατεύεσθαι ἐπὶ Καρίαν.

Ἐν Ἐφέσῳ δὲ ἤδη ὄντος αὐτοῦ ὡς ἐπὶ Καρίαν πορευομένου Δερκυλίδας ἄρξων ἀφίκετο ἐπὶ τὸ στρατεύμα, ἀνὴρ δοκῶν εἶναι μάλα μηχανητικός· καὶ ἐπεκαλεῖτο δὲ Σίσυφος· ὁ μὲν οὖν θίβρων ἀπῆλθεν οἴκαδε καὶ ζημιωθεὶς ἔφυγε· κατηγόρουν γὰρ αὐτοῦ οἱ σύμμαχοι, ὡς ἐφείη ἀρπαῖζεν τῷ στρατεύματι τοὺς φίλους. ὁ δὲ Δερκυλίδας ἐπεὶ παρέλαβε τὸ στρατεύμα, γνοὺς ὑπόπτους ὄντας ἀλλήλοις τὸν Τισσαφέρνην καὶ τὸν Φαρναβάζον, κοιναλυγησάμενος τῷ Τισσαφέρνει ἀπήγαγεν εἰς τὴν Φαρναβάζου χώραν τὸ στρατεύμα, ἐλόμενος θατέρω μᾶλλον ἢ ἅμα ἀμφοτέροις πολυμεῖν. ἦν δὲ καὶ πρόσθεν ὁ Δερκυλίδας πολέμιος τῷ Φαρναβάζῳ· ἄρμοστής γὰρ γενόμενος ἐν Ἀβύδῳ ἐπὶ Λυσάν-

δρου ναυαρχοῦντος, διαβλήθεις ὑπὸ Φαρναβάζου ἐστάθη τὴν ἀσπίδα ἔχων, ὃ δοκεῖ κηλὶς εἶναι τοῖς σπουδαίοις Λακεδαιμονίαν· ἀταξίας γὰρ ζημιώμα ἐστὶ. καὶ διὰ ταῦτα οὐ πολὺ ἤδιον ἐπὶ τὸν Φαρνάβαζον ἦει. καὶ εὐθύς μὲν 10 τοσοῦτω διέφερον εἰς τὸ ἄρχειν τοῦ Θίβρωνος, ὥστε παρήγαγε τὸ σιράτευμα διὰ τῆς φιλίας χώρας μέχρι τῆς Φαρναβάζου Αἰολίδος οὐδὲν βλάβας τοὺς συμμάχους.

Ἡ δὲ Αἰολίς αὕτη ἦν μὲν Φαρναβάζου, ἐσατράπευε δ' αὐτῷ ταύτης τῆς χώρας, ἕως μὲν ἔζη, Σήνις Λαρδανεύς· ἐπειδὴ δὲ ἐκεῖνος νόσῳ ἀπέθανε, παρασκευαζομένου τοῦ Φαρναβάζου ἄλλῳ δοῦναι τὴν σατραπείαν, Μανία ἢ τοῦ Σήνιος γυνή, Λαρδανίς καὶ αὐτή, ἀναζεύξασα στόλον καὶ δῶρα λαβοῦσα, ὥστε καὶ αὐτῷ Φαρναβάζῳ δοῦναι καὶ παλλακίαι αὐτοῦ χαρίσασθαι καὶ τοῖς δυναμένοις μάλιστα παρὰ Φαρναβάζῳ, ἐπορεύετο. ἐλθοῦσα δ' εἰς λόγους εἶπεν· 11 ὦ Φαρνάβαζε, ὃ ἀνὴρ σοι ὃ ἐμὸς καὶ τᾶλλα φίλος ἦν καὶ τοὺς φόρους ἀπεδίδου, ὥστε σὺ ἐπαινῶν αὐτὸν ἐτίμας. ἦν οὖν ἐγὼ σοι μηδὲν χεῖρον ἐκείνου ὑπηρετῶ, τί σε δεῖ ἄλλον σατράπην καθιστάναι; ἦν δὲ τί σοι μὴ ἀρέσκω, ἐπὶ σοὶ δήπου ἔσται ἀφελομένῳ ἐμὲ ἄλλῳ δοῦναι τὴν ἀρχήν. ἀκούσας ταῦτα ὁ Φαρνάβαζος ἔγνω δεῖν τὴν γυναῖκα σατρα- 12 πεύειν. ἢ δ' ἐπεὶ κυρία τῆς χώρας ἐγένετο, τοὺς τε φόρους οὐδὲν ἦτονον τάνδρὸς ἀπεδίδου καὶ πρὸς τούτοις, ὁπότε ἀφικνοῖτο πρὸς Φαρνάβαζον, ἀεὶ ἦγε δῶρα αὐτῷ, καὶ ὁπότε ἐκεῖνος εἰς τὴν χώραν καταβαίνοι, πολὺ πάντων τῶν ὑπάρχων κάλλιστα καὶ ἤδιστα ἐδέχετο αὐτόν, καὶ ἄς 13 τε παρέλαβε πόλεις διεφύλαττεν αὐτῷ καὶ τῶν θύχ ὑπηκόων προσέλαβεν ἐπιθαλασσιδίας Λάρισάν τε καὶ Ἄμαξιτόν καὶ Κολωνάς, ξενικῇ μὲν Ἑλληνικῇ προσβαλοῦσα τοῖς τεύχεσιν, αὐτῇ δ' ἐφ' ἄρμαμάξης θεωμένη· ὃν δ' ἐπαινεῖσαι, τούτῳ δῶρα ἀμέμπτως ἐδίδου, ὥστε λαμπρότητα τὸ ξενικὸν κατεσκευάσατο. συνεστρατεύετο δὲ τῷ Φαρναβάζῳ καὶ ὁπότε εἰς Μυσοὺς ἢ Πισίδας ἐμβάλλοι, ὅτι τὴν βασιλέως χώραν κακουροῦσιν. ὥστε καὶ ἀντιτίμα αὐτὴν μεγαλοπρεπῶς· ὁ Φαρνάβαζος καὶ σύμβουλον ἔστω ὅτε παρεκάλει. ἦδη δ' οὕσης αὐτῆς ἐτιῶν πλέον ἢ τετ- 14 ταρακόντα, Μειδίας, Θυγατρὸς ἀνῆρ αὐτῆς ὢν, ἀναπε-

ρωθείς ὑπό τινων, ὡς αἰσχρὸν εἶη γυναῖκα μὲν ἄρχειν,
 αὐτὸν δ' ἰδιώτην εἶναι, τοὺς μὲν ἄλλους μάλα φυλαττα-
 μένης αὐτῆς, ὥσπερ ἐν τυραννίδι προσῆκεν, ἐκείνῳ δὲ
 πιστευούσης καὶ ἀσπαζομένης ὥσπερ ἂν γυνὴ γαμβρὸν
 ἀσπάζοιτο, εἰσελθὼν ἀποπνίξαι αὐτὴν λέγεται. ἀπέκτεψε
 δὲ καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς, τό τε εἶδος ὄντα πάγκαλον καὶ
 15 ἐτῶν ὄντα ὡς ἑπτακαίδεκα. ταῦτα δὲ ποιήσας Σκῆψιν
 καὶ Γέργιθα ἔχυρὰς πόλεις κατέσχευεν, ἐνθα καὶ τὰ χρήματα
 μάλιστα ἦν τῇ Μανίᾳ. αἱ δὲ ἄλλαι πόλεις οὐκ ἔδέχοντο
 αὐτόν, ἀλλὰ Φαρναβάζῳ ἔσωζον αὐτὰς αἱ ἐνόντες φρουροί.
 ἔκ δὲ τούτου ὁ Μειδίας πέμψας δῶρα τῷ Φαρναβάζῳ
 ἡξίου ἔχειν τὴν χώραν ὥσπερ ἡ Μανία. ὁ δ' ἀπεκρίνατο
 φυλάττειν αὐτά, ἔστ' ἂν αὐτὸς ἐλθὼν σὺν αὐτῷ ἐκείνῳ
 λάβῃ τὰ δῶρα· οὐ γὰρ ἂν ἔφη ζῆν βούλεσθαι μὴ τιμω-
 16 ρήσας Μανίᾳ. ὁ δὲ Δερκυλίδας ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ ἀφι-
 κνεῖται, καὶ εὐθύς μὲν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ Λάρισαν καὶ Ἀμαξιτὸν
 καὶ Κολωνὰς τὰς ἐπιθαλαττίους πόλεις ἐκούσας παρέ-
 λαβε· πέμπων δὲ καὶ πρὸς τὰς Αἰολίδας πόλεις ἡξίου
 ἐλευθεροῦσθαι τε αὐτὰς καὶ εἰς τὰ τείχη δέχεσθαι καὶ
 συμμάχους γίνεσθαι. οἱ μὲν οὖν Νεανδρεῖς καὶ Ἴλιεις
 καὶ Κοκυλίται ἐπείθοντο· καὶ γὰρ οἱ φρουροῦντες Ἕλληνες
 ἐν αὐταῖς, ἐπεὶ ἡ Μανία ἀπέθανεν, οὐ πάνυ τι καλῶς
 17 περιείποντο· ὁ δ' ἐν Κεβρῆνι, μάλα ἰσχυρῷ χωρίῳ, τὴν
 φυλακὴν ἔχων, νομίσας, εἰ διαφυλάξειε Φαρναβάζῳ τὴν
 πόλιν, τιμηθῆναι ἂν ὑπ' ἐκείνου, οὐκ ἔδέχετο τὸν Δερκυ-
 λίδαν. ὁ δὲ ὀργιζόμενος παρεσκευάζετο προσβάλλειν. ἐπεὶ
 δὲ θυομένῳ αὐτῷ οὐκ ἐγίνετο τὰ ἱερὰ τῇ πρώτῃ, τῇ ὑστε-
 ραίᾳ πάλιν ἐθύετο. ὡς δὲ οὐδὲ ταῦτα ἐκαλλιερεῖτο, πάλιν
 τῇ τρίτῃ· καὶ μέχρι τεττάρων ἡμερῶν ἔκαρτέρει θυόμενος,
 μάλα χαλεπῶς φέρων· ἔσπευδε γὰρ πρὶν Φαρναβάζον
 18 βοηθῆσαι ἐγκρατῆς γενέσθαι πάσης τῆς Αἰολίδος. Ἀθη-
 νάδας δὲ τις Σικυώνιος λοχαγός, νομίσας τὸν μὲν Δερκυ-
 λίδαν φλυαρεῖν διατρίβοντα, αὐτὸς δ' ἰκανὸς εἶναι τὸ ὕδωρ
 ἀφελέσθαι τοὺς Κεβρηνίους, προσδραμὼν σὺν τῇ ἑαυτοῦ
 τάξει ἐπειρᾶτο τὴν κρήνην συγχοῦν. οἱ δὲ ἐνδοθεν ἐπεξ-
 ελθόντες αὐτόν τε συνέτρωσαν καὶ δύο ἀπέκτειναν καὶ
 τοὺς ἄλλους παίοντες καὶ βάλλοντες ἀπήλασαν. ἀχθομένον

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ἀνοίγειν τὰς πύλας, φοβούμενος δέ, μὴ παραχρῆμα συλ-
 23 ληφθῆ, ἐκέλευεν ἀνοίξαι. ὁ δ' ἐπεὶ εἰσῆλθεν, ἔχων αὖ
 τὸν Μειδίαν ἐπορεύετο πρὸς τὴν ἀκρόπολιν· καὶ τοὺς μὲν
 ἄλλους στρατιώτας ἐκέλευε θέσθαι περὶ τὰ τεῖχη τὰ
 ὄπλα, αὐτὸς δὲ σὺν τοῖς περὶ αὐτὸν ἔθυε τῇ Ἀθηνᾶ. ἐπὶ
 δ' ἐτέθυτο, ἀνεῖπε καὶ τοὺς Μειδίου δορυφόρους θέσθαι
 τὰ ὄπλα ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ ἑαυτοῦ στρατεύματος, ὡς
 24 μισθοφορήσοντας· Μειδίᾳ γὰρ οὐδὲν ἔτι δεινὸν εἶναι. ὁ
 μέντοι Μειδίας ἀποριῶν, ὅτι ποιοίη, εἶπεν, Ἐγὼ μὲν τοῖ-
 νυν ἄπειμι, ἔφη, ξενιά σοι παρασκευάσω. ὁ δέ, Οὐ μὲν
 Δί', ἔφη, ἐπεὶ αἰσχρὸν ἐμὲ τεθυκότα ξενίζεσθαι ὑπὸ σ
 ἀλλὰ μὴ ξενίζειν σέ. μένε σὺν παρ' ἡμῖν· ἐν ᾧ δ' ἂν
 δεῖπνον παρασκευάζεται, ἐγὼ καὶ σὺ τὰ δίκαια π
 25 ἀλλήλους καὶ διασκεψόμεθα καὶ ποιήσομεν. ἐπεὶ
 ἕκαθέζοντο, ἠρώτα ὁ Δερκυλίδας· Εἶπέ μοι, ὦ Μειδία
 πατήρ σε ἄρχοντα τοῦ οἴκου κατέλιπε; Μάλιστα,
 Καὶ πόσαι σοι οἰκίαι ἦσαν; πόσοι δὲ χῶροι; πόσαι
 νομαί; ἀπογράφοντος δ' αὐτοῦ οἱ παρόντες τῶν Σκηψ
 26 εἶπον· Ψεύδεται σε οὗτος, ὦ Δερκυλίδα. Ἵμεῖς δὲ
 ἔφη, μὴ λίαν μικρολογεῖσθε. ἐπειδὴ δὲ ἀπεγέγραπτε
 πατρῶα, Εἶπέ μοι, ἔφη, Μανία δὲ τίνοσ ἦν; οἱ δὲ πάν-
 τειπον, ὅτι Φαρναβάζου. Οὐκοῦν καὶ τὰ ἐκείνης,
 Φαρναβάζου; Μάλιστα, ἔφασαν. Ἡμέτερόν ἂν εἴη,
 ἐπεὶ κρατοῦμεν· πολέμιος γὰρ ἡμῖν Φαρνάβαζος.
 ἠγείσθω τις, ἔφη, ὅπου κεῖται τὰ Μανίας καὶ τὰ
 27 βάζου. ἠγουμένων δὲ τῶν ἄλλων ἐπὶ τὴν Μανίας οἴκη
 ἦν παρειλήφει ὁ Μειδίας, ἠκαλούθει κάκεινος. ἐπεὶ
 εἰσῆλθεν, ἐκάλει ὁ Δερκυλίδας τοὺς ταμίας, φράσας
 τοῖς ὑπηρέταις λαβεῖν αὐτοὺς προεῖπεν αὐτοῖς, ὡς εἰ
 κλέπτοντες ἀλώσοιντο τῶν Μανίας, παραχρῆμα ἀπ-
 γήσοιντο. οἱ δ' ἐδείκνυσαν. ὁ δ' ἐπεὶ εἶδε πάντα,
 κλεισεν αὐτὰ καὶ κατεσημήνατο καὶ φύλακας κατέστη
 28 ἑξιῶν δὲ οὓς εὗρεν ἐπὶ ταῖς θύραις τῶν ταξίαρχων
 λοχαγῶν, εἶπεν αὐτοῖς· Μισθὸς μὲν ἡμῖν, ὦ ἄνδρες, ἰ-
 γασται τῇ στρατιᾷ ἐγγὺς ἐνιαυτοῦ ὀκτακισχιλίοις
 ἦν δὲ τι προσεργασώμεθα, καὶ ταῦτα πρᾶσέσται. τ
 δ' εἶπε γινώσκων, ὅτι ἀκούσαντες πολὺ εὐτακτότεροι καὶ

εραπειτικώτεροι ἔσονται. ἔρομένου δὲ τοῦ Μειδίου·
 μὲ δὲ ποῦ χρὴ οἰκεῖν, ὧ Δερκυλίδα; ἀπεκρίνατο· Ἐνθά-
 ρα καὶ δικαιοτέτον, ὧ Μειδία, ἐν τῇ πατρίδι τῇ σουτοῦ
 κήσει καὶ ἐν τῇ πατρῷα οἰκίᾳ.

Ὁ μὲν δὴ Δερκυλίδας ταῦτα διαπραξάμενος καὶ λαβὼν 2
 ἑπτὰ ἡμέρας ἐννέα πόλεις ἐβουλεύετο, ὅπως ἂν μὴ ἐν
 τῇ φιλίᾳ χειμάζων βαρὺς εἴη τοῖς συμμάχοις, ὥσπερ
 Ἰβρων, μηδ' αὖ Φαρνάβαζος καταφρονῶν τῇ ἵππῳ κα-
 ουργῇ τὰς Ἑλληνίδας πόλεις. πέμπει οὖν πρὸς αὐτὸν
 καὶ ἔρωτᾷ, πότερον βούλεται εἰρήνην ἢ πόλεμον ἔχειν.
 μέντοι Φαρνάβαζος νομίσας τὴν Αἰολίδα ἐπιτετειχίσθαι
 ἢ ἑαυτοῦ οἰκήσει Φρυγίᾳ σπονδὰς εἴλετο.

Ὡς δὲ ταῦτα ἐγένετο, ἔλθων ὁ Δερκυλίδας εἰς τὴν 2
 Βιδυνίδα Θράκην ἐκεῖ διεχείμαζεν, οὐδὲ τοῦ Φαρναβάζου
 ἰάνυ τι ἀχθόμενου· πολλάκις γὰρ οἱ Βιδυνοὶ αὐτῷ ἐπο-
 ἔμουσιν. καὶ τὰ μὲν ἄλλα ὁ Δερκυλίδας ἀσφαλῶς φέρων
 αὐτῶν τὴν Βιδυνίδα καὶ ἀφθονὰ ἔχων τὰ ἐπιτήδεια
 μετέλει· ἐπειδὴ δὲ ἦλθον αὐτῷ παρὰ τοῦ Σεύθου πέρα-
 ῖεν σύμμαχοι τῶν Ὀδρυσῶν ἵππεῖς τε ὡς διακόσιοι καὶ
 πελτασταὶ ὡς τριακόσιοι, οὗτοι στρατοπεδευσάμενοι καὶ
 περισταυρωσάμενοι ἀπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ ὡς εἴκοσι στάδια,
 ἐποῦντες φύλακας τοῦ στρατοπέδου τὸν Δερκυλίδαν τῶν
 πλιτῶν ἐξήρσαν ἐπὶ λείαν καὶ πολλὰ ἐλάμβανον ἀνδρά-
 ῶδ' αὖ τε καὶ χρήματα. ἤδη δ' ὄντος μεστοῦ τοῦ στρατο- 3
 πέδου αὐτοῖς πολλῶν αἰχμαλώτων, καταμαθόντες οἱ
 Βιδυνοὶ, ὅσοι τ' ἐξήρσαν καὶ ὅσους κατέλιπον Ἑλλήνας
 φύλακας, συλλεγόντες παμπληθεῖς πελτασταὶ καὶ ἵππεῖς
 μ' ἡμέρα προσπίπτουσι τοῖς ὀπλίταις ὡς διακοσίοις
 ἕσιν. ἐπειδὴ δ' ἐγγὺς ἐγένοντο, οἱ μὲν ἔβαλλον, οἱ δ'
 κόντιζον εἰς αὐτούς. οἱ δ' ἐπεὶ ἐπιτρούσκοντο μὲν καὶ
 πέθνησκον, ἐποιοῦν δ' οὐδὲν καθειργμένοι ἐν τῷ στα-
 ῶμασι ὡς ἀνδρομήκει ὄντι, διασπάρσαντες τὸ αὐτῶν ὀχύ-
 ῶμα ἐφέροντο εἰς αὐτούς. οἱ δὲ ἢ μὲν ἐκθέριεν ὑπε- 4
 ῶσαν, καὶ φρόνως ἀπέφευγον πελτασταὶ ὀπλίταις, ἐνθεν
 ἔκαστη καὶ ἐνθεν ἠκόντιζον καὶ πολλοὺς αὐτῶν ἐφ' ἐκάστη
 ἰδρομῇ κατέβαλλον· τέλος δὲ ὥσπερ ἐν αὐλίᾳ σηκασθέν-
 ρες κατηκοντίαθησαν. ἐσώθησαν μέντοι αὐτῶν ἀμφὶ τοὺς

πεντεκαίδεκα εἰς τὸ Ἑλληνικόν, καὶ οὗτοι, ἐπεὶ εὐθέως ἤσθοντο τὸ πρᾶγμα, ἀπεχώρησαν ἐν τῇ μάχῃ διαπεσόντες ἀμελησάντων τῶν Βιθυνῶν. ταχὺ δὲ ταῦτα διαπραξάμενοι οἱ Βιθυνοὶ καὶ τοὺς σκηνοφύλακας τῶν Ὀδρουσῶν Θρακῶν ἀποκτείναντες, ἀπολαβόντες πάντα τὰ αἰχμάλωτα ἀπῆλθον· ὥστε οἱ Ἕλληνες ἐπεὶ ἤσθοντο, βοηθοῦντα οὐδὲν ἄλλο εὖρον ἢ νεκροὺς γυμνοὺς ἐν τῷ στρατοπέδῳ ἐπεὶ μέντοι ἐπανῆλθον οἱ Ὀδρύσαι, θάψαντες τοὺς ἐαυτῶν καὶ πολὺν οἶνον ἐκπιόντες ἐπ' αὐτοῖς καὶ ἵπποδρομίαν ποιήσαντες, ὁμοῦ δὴ τὸ λοιπὸν τοῖς Ἕλλησι στρατοπεδευσάμενοι ἤγον καὶ ἔκαιον τὴν Βιθυνίδα.

Ἄμα δὲ τῷ ἡρὶ ἀποπορευόμενος ὁ Δερκυλίδας ἐκ τῶν Βιθυνῶν ἀφικνεῖται εἰς Λάμψακον. ἐνταῦθα δ' ὄντες αὐτοῦ ἔρχονται ἀπὸ τῶν οἴκοι τελῶν Ἄρακός τε καὶ Ναβάτης καὶ Ἀντισθένης. οὗτοι δ' ἤλθον ἐπισκεψόμενοι καὶ τε ἄλλα ὅπως ἔχοι τὰ ἐν τῇ Ἀσίᾳ καὶ Δερκυλίδᾳ ἐροῦντάμενοντι ἄρχειν καὶ τὸν ἐπιόντα ἐνιαυτόν· ἐπιστεῖλαι δὲ σφίσι αὐτοῖς τοὺς ἐφόρους καὶ συγκαλέσαντας τοὺς στρατιώτας εἰπεῖν, ὡς ὢν μὲν πρόσθεν ἐποίουν μέμφοιεν αὐτοῖς, ὅτι δὲ νῦν οὐδὲν ἠδίκουν, ἐπαινοῖεν· καὶ περὶ τοῦ λοιποῦ χρόνου εἰπεῖν, ὅτι ἦν μὲν ἀδικῶσιν, οὐκ ἐπιτρέψουσιν· ἦν δὲ δίκαια περὶ τοὺς συμμάχους ποιῶσιν ἐπαινέσονται αὐτούς. ἐπεὶ μέντοι συγκαλέσαντες τοὺς στρατιώτας ταῦτ' ἔλεγον, ὁ τῶν Κυρείων προεστηκῶς ἀπέκρίνατο· Ἄλλ', ὡς ἄνδρες Λακεδαιμόνιοι, ἡμεῖς μὲν ἐσμεθα οἱ αὐτοὶ νῦν τε καὶ πέρυσιν· ἄρχων δὲ ἄλλος μὲν νῦν ἄλλος δὲ τὸ παρελθόν. τὸ οὖν αἴτιον τοῦ νῦν μὲν μὴ ἔξαμαρτάνειν, τότε δέ, αὐτοὶ ἤδη ἱκανοὶ ἐστε γιγνώσκοντες τῶν συσκηνοῦντων δὲ τῶν τε οἴκοθεν πρέσβων καὶ τοῦ Δερκυλίδᾳ, ἐπεμνήσθη τις τῶν περὶ τὸν Ἄρακον, ὅτι καταλελοίποιεν πρέσβεις τῶν Χερρονησιτῶν ἐν Λακεδαίμονι· τούτους δὲ λέγειν ἔφασαν, ὡς νῦν μὲν οὐ δύναντο τὴν Χερρόνησον ἐργάζεσθαι· φέρεσθαι γὰρ καὶ ἄγεσθαι ὑπὸ τῶν Θρακῶν· εἰ δ' ἀποτερισθείη ἐκ θαλάττης εἰς θάλατταν, καὶ σφίσι ἂν γῆν πολλὴν καὶ ἀγαθὴν εἶναι ἐργάζεσθαι καὶ ἄλλοις ὅπόσοι βούλοιντο Λακεδαιμονίων· ὡς ἔφασαν οὐκ ἂν θαυμάζειν, εἰ καὶ πεμφθείη τις Λακεδα-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

φέρνης τε καὶ Δερκυλίδας καὶ οἱ ταύτη Ἕλληνες καὶ ἄ
 βάρβαροι. ἐπεὶ δὲ ἀφικνούμενοι πρέσβεις εἰς Λαυδαί
 μονα ἀπὸ τῶν Ἰωνίδων πόλεων ἐδίδασκον, ὅτι εἴη ἐπὶ
 Τισσαφέρνει, εἰ βούλοιο, ἀφιέναι αὐτονόμους τὰς Ἑλλη
 νίδας πόλεις· εἰ οὖν κακῶς πάσχοι Καρία, ἔνθαπερ ἡ
 Τισσαφέρνους οἶκος, οὕτως ἂν ἔφρασαν τάχιστα νομίζου
 αὐτὸν συγχωρήσειν αὐτονόμους σφᾶς ἀφείναι· ἀκούσαντα
 ταῦτα οἱ ἔφοροι ἔπεμψαν πρὸς Δερκυλίδαν καὶ ἐκέλευον
 αὐτὸν διαβαίνειν σὺν τῷ στρατεύματι ἐπὶ Καρίαν καὶ
 Φάρακα τὸν ναύαρχον σὺν ταῖς ναυσὶ παραπλεῖν. οἱ μὲν
 13 δὴ ταῦτ' ἐποίουν. ἐτύγγανε δὲ κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον
 καὶ Φαρνάβαζος πρὸς Τισσαφέρνην ἀφυγμένος, ἅμα μὲν
 ὅτι στρατηγὸς τῶν πάντων ἀπεδέδεικτο Τισσαφέρνης
 ἅμα δὲ διαμαρτυρόμενος, ὅτι ἔτοιμος εἴη κοινῇ πολεμεῖν
 καὶ συμμάχεσθαι καὶ συνεκβάλλειν τοὺς Ἕλληνας ἐκ τῆς
 βασιλείας· ἄλλως τε γὰρ ὑπεφθάνει τῆς στρατηγείας τῆς
 Τισσαφέρνει καὶ τῆς Αἰολίδος χαλεπῶς ἔφερεν ἀπεστα
 ρημένος. ὁ δ' ἀκούων, Πρῶτον μὲν τολῶν, ἔφη, διάβηθ' ἄν
 σὺν ἐμοὶ ἐπὶ Καρίαν, ἔπειτα δὲ καὶ περὶ τούτων βασιλευ
 14 σόμεθα. ἐπεὶ δ' ἐκεῖ ἦσαν, ἔδοξεν αὐτοῖς ἰκανὰς φυλακὰς
 εἰς τὰ ἔρύματα καταστήσαντας διαβαίνειν πάλιν ἐπὶ τὴν
 Ἰωνίαν. ὡς δ' ἤκουσεν ὁ Δερκυλίδας, ὅτι πάλιν πεπερα
 κότες εἰσὶ τὸν Μαίανδρον, εἰπὼν τῷ Φάρακι, ὡς ὀκνοῦμαι
 μὴ ὁ Τισσαφέρνης καὶ ὁ Φαρνάβαζος ἐρήμην οὔσαν κατα
 θέοντες φέρωσι καὶ ἄγωσι τὴν χώραν, διέβαινε καὶ αὐτὸς
 πορευόμενοι δὲ [καὶ] οὗται οὐδέν τι συντεταγμένῳ τῷ
 στρατεύματι, ὡς προεληλυθότων τῶν πολεμίων εἰς τὴν
 Ἐφεσίαν, ἑξαίφνης ὀρώσιν ἐκ τοῦ ἀντιπέρας σκοποῦς ἐπὶ
 15 τῶν μνημάτων· καὶ ἀνταναβιβάσαντες εἰς τὰ παρ' ἑαυτοῦ
 μνημεῖα καὶ τύρσεις τινὰς καθορῶσι παρατεταγμένους
 ἢ αὐταῖς ἦν ἡ ὁδός, Κάραις τε λευκάσπιδας καὶ τὸ Περ
 σικὸν ἄσπερον ἐτύγγανε παρὸν σερᾶτευμα καὶ τὸ Ἑλληνικόν
 ἄσπερον εἶχεν ἕκαστος αὐτῶν καὶ τὸ ἵππικόν μάλιστα ποῖον
 τὸ μὲν Τισσαφέρνους ἐπὶ τῷ δεξιῷ κέρατι, τὸ δὲ Φαρνα
 16 βάζου ἐπὶ τῷ ἀριστερῷ. ὡς δὲ ταῦτα ἦσθετα ὁ Δερκυ
 λίδας, τοῖς μὲν ταξιάρχοις καὶ τοῖς λοχαγοῖς εἶπε παρα
 τάττεσθαι τὴν ταχίστην εἰς ὀκτώ, τοὺς δὲ πελταστὰς ἐπὶ

τὰ κράσπεδα ἑκατέρωθεν καθίστασθαι καὶ τοὺς ἵππεας, ὄσους γε δὴ καὶ οἴους ἐτύγγαυεν ἔχων· αὐτὸς δὲ ἐθύετο. ὄσον μὲν δὴ ἦν ἐκ Πελοποννήσου στράτευμα ἡσυχίαν εἶχε 17 καὶ παρεσκευάζετο ὡς μαχοῦμενον· ὄσαι δὲ ἦσαν ἀπὸ Πρηνῆς τε καὶ Ἀχιλλείου καὶ ἀπὸ νήσων καὶ τῶν Ἰωνικῶν πόλεων, οἳ μὲν τινες καταλιπόντες ἐν τῷ αἴτῳ τὰ ὄπλα ἀπεδίδρασκον· καὶ γὰρ ἦν βαθὺς ὁ σίτος ἐν τῷ Μαιάνδρου πεδίῳ· ὄσοι δὲ καὶ ἔμεινον, δῆλοι ἦσαν οὐ μενοῦντες. τὸν 18 μὲν οὖν Φαρνάβαζον ἐξηγγέλλετο μάχεσθαι κελεύειν· ὁ μέντοι Τισσαφέρνης τό τε Κύρειον στράτευμα καταλογιζόμενος ὡς ἐπολέμησεν αὐτοῖς καὶ τούτῳ πάντας νομίζων ὁμοίους εἶναι τοὺς Ἕλληνας οὐκ ἐβούλετο μάχεσθαι, ἀλλὰ πέμψας πρὸς τὸν Δερκυλίδαν εἶπεν, ὅτι εἰς λόγους βούλοιο αὐτῷ ἀφικέσθαι. καὶ ὁ Δερκυλίδας λαβὼν τοὺς κρατίστους τὰ εἶδη τῶν περὶ αὐτὸν καὶ ἵππέων καὶ πεζῶν προῆλθε πρὸς τοὺς ἀγγέλους καὶ εἶπεν· Ἀλλὰ παρεσκευασάμην μὲν ἔγωγε μάχεσθαι, ὡς ὄρατε· ἐπεὶ μέντοι ἐκεῖνος βούλεται εἰς λόγους ἀφικέσθαι, οὐδ' ἐγὼ ἀντικέγω. ἂν μέντοι ταῦτα ἀεὶ παιδῶν, πιστὰ καὶ ὁμήρους δοτέον καὶ ληπτέον. δέξαντα δὲ ταῦτα καὶ περαινθέντα, τὰ μὲν στρα- 19 τεύματα ἀπῆλθε, τὸ μὲν βαρβαρικὸν εἰς Τράλλεις τῆς Καρίας, τὸ δ' Ἑλληνικὸν εἰς Δεύκαφρον, ἔνθα ἦν Ἀρτέμιδος τε ἱερὸν μάλα ἄγιον καὶ λίμνη πλεον ἢ σταδίου ὑπόψαμμος ἄνεμος ποτίμου καὶ θερμοῦ ὕδατος. καὶ τότε μὲν ταῦτα ἐπράχθη· τῇ δ' ὑστεραία εἰς τὸ συγκείμενον χωρίον ἦλθον, καὶ ἔδαξεν αὐτοῖς πυθέσθαι ἀλλήλων, ἐπὶ τίσιν ἂν τὴν εἰρήνην ποιήσαντο. ὁ μὲν δὲ Δερκυλίδας 20 εἶπεν, εἰ αὐτανόμους ἐφ' ἡ βασιλεὺς τὰς Ἑλληνίδας πόλεις, ὁ δὲ Τισσαφέρνης καὶ Φαρνάβαζος εἶπον ὅτι εἰ ἐξέλθαι τὸ Ἑλληνικὸν στράτευμα ἐκ τῆς χώρας καὶ οἱ Λακεδαιμονίων ἀρμωσθαι ἐκ τῶν πόλεων. ταῦτα δ' εἰπόντες ἀλλήλους σπονδὰς ἐποιήσαντο, ἕως ἀπαγγελθεῖη τὸ λεχθέντα Δερκυλίδῃ μὲν εἰς Λακεδαίμονα, Τισσαφέρνει δὲ ἐπὶ βασιλείᾳ.

Τούτων δὲ πραττομένων ἐν τῇ Ἀσίᾳ ὑπὸ Δερκυλίδῃ, 21 Λακεδαιμόνιοι κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, πάλαι ὀργιζόμενοι τοῖς Ἡλείοις καὶ ὅτι ἐποίησαντο συμμαχίαν πρὸς Ἀθη-

ναίους καὶ Ἀργείους καὶ Μαντινέας καὶ ὅτι δίκην φάσκοντες
 καταδεδικάσθαι αὐτῶν ἐκώλυον καὶ τοῦ ἵππικου καὶ τοῦ
 γυμνικοῦ ἀγῶνος, καὶ οὐ μόνον ταῦτ' ἤρκει, ἀλλὰ καὶ Λίχα
 παραδόντος Θηβαίοις τὸ ἄρμα, ἐπεὶ ἐκηρύττοντο νικῶν-
 21 τες, ὅτε εἰσῆλθε Λίχας στεφανώσων τὸν ἠνίοχον, μαστι-
 γοῦντες αὐτόν, ἄνδρα γέροντα, ἐξήλασαν. τούτων δ' ὕστε-
 ρον καὶ Ἄγιδος πεμφθέντος θῦσαι τῷ Διὶ κατὰ μαντείαν
 τινὰ ἐκώλυον οἱ Ἥλειοι μὴ προσεύχεσθαι νίκην πολέμου
 λέγοντες, ὡς καὶ τὸ ἀρχαῖον εἶη οὕτω νόμιμον, μὴ χρη-
 στηριάζεσθαι τοὺς Ἑλληνας ἐφ' Ἑλλήνων πολέμῳ· ὥστε
 22 ἄθυτος ἀπῆλθεν. ἐκ τούτων οὖν πάντων ὀργιζομένοις
 ἔδοξε τοῖς ἐφόροις καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ σωφρονίσαι αὐτούς.
 πέμψαντες οὖν πρέσβεις εἰς Ἥλιν εἶπον, ὅτι τοῖς τέλεσι
 τῶν Λακεδαιμονίων δίκαιον δακοίη εἶναι ἀφιέναι αὐτοὺς
 τὰς περιοικίδας πόλεις αὐτονόμους. ἀποκριναμένων δὲ
 τῶν Ἥλειων, ὅτι οὐ ποιήσοιεν ταῦτα, ἐπιληίδας γὰρ ἔχουσι
 τὰς πόλεις, φρουρὰν ἔφηναν οἱ ἔφοροι. ἄγων δὲ τὸ στρα-
 τευμα Ἄγισ ἐνέβαλε διὰ τῆς Ἀχαΐας εἰς τὴν Ἥλειαν κατὰ
 24 Λάρισον. ἄρτι δὲ τοῦ στρατεύματος ὄντος ἐν τῇ πολεμίᾳ
 καὶ κοίτομένης τῆς χώρας σεισμὸς ἐπιγίγνεται· ὁ δ' Ἄγισ
 θεῖον ἠγησάμενος ἐξελθὼν πάλιν ἐκ τῆς χώρας διαφῆκε
 τὸ στρατευμα. ἐκ δὲ τούτου οἱ Ἥλειοι πολὺ θρασύτεροι
 ἦσαν καὶ διεπρεσβεύοντο εἰς τὰς πόλεις, ὅσας ἤδεσαν
 25 δυσμενεῖς τοῖς Λακεδαιμονίοις οὕσας. περιμόντι δὲ τῷ
 ἐνιαυτῷ φαίνουσι πάλιν οἱ ἔφοροι φρουρὰν ἐπὶ τὴν Ἥλιν,
 καὶ συνεστρατεύοντο τῷ Ἄγιδι πλὴν Βοιωτῶν καὶ Κοριν-
 θίων οἱ τε ἄλλοι σύμμαχοι πάντες καὶ οἱ Ἀθηναῖοι. ἐμ-
 βαλόντος δὲ τοῦ Ἄγιδος δι' Αὐλῶνος, εὐθύς μὲν Λεπρεᾶται
 ἀποστάντες τῶν Ἥλειων προσεχώρησαν αὐτῷ, εὐθύς δὲ
 Μακίστιοι, ἐχόμενοι δ' Ἐπιταλιεῖς. διαβαίνοντι δὲ τὸν
 ποταμὸν προσεχώρουν Λετρίνοι καὶ Ἀμφίδολοι καὶ Μαρ-
 26 γανεῖς. ἐκ δὲ τούτου ἐλθὼν εἰς Ὀλυμπίαν ἔθνε τῷ Διὶ
 τῷ Ὀλυμπίῳ· κωλύειν δὲ οὐδεὶς ἔτι ἐπειρᾶτο. θύσας δὲ
 πρὸς τὸ ἄστυ ἐπορεύετο, κόπτων καὶ κάων τὴν χώραν
 καὶ ὑπέρπολλα μὲν κτήνη, ὑπέρπολλα δὲ ἀνδράποδα ἤλα-
 σκετο ἐκ τῆς χώρας· ὥστε ἀκούοντες καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν
 Ἀρκάδων καὶ Ἀχαιῶν ἐκόντες ἦσαν συστρατευσόμενοι καὶ

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

μηδὲν δικαιότερον εἶναι βία πρίαμένους ἢ βία ἀφειλομένους παρὰ τῶν ἡττόνων λαμβάνειν, ἀφιέναι καὶ ταύτην ἠνάγκασαν· τοῦ μέντοι προεστάναι τοῦ Διὸς τοῦ Ὀλυμπίου ἱεροῦ, καίπερ οὐκ ἀρχαίου Ἑλλείois ὄντος, οὐκ ἀπήλασαν αὐτούς, νομίζοντες τοὺς ἀντιποιοιμένους χωρίτας εἶναι καὶ οὐχ ἱκανοὺς προεστάναι. τούτων δὲ συγχωρηθέντων εἰρήνη τε γίγνεται καὶ συμμαχία Ἑλλείων πρὸς Λακεδαιμονίους. καὶ οὕτω μὲν δὴ ὁ Λακεδαιμονίων καὶ Ἑλλείων πόλεμος ἔληξε.

3 Μετὰ δὲ τοῦτο Ἄγις ἀφικόμενος εἰς Δελφοὺς καὶ τῆς δεκάτης ἀποθύσας, πάλιν ἀπιὼν ἔκαμεν ἐν Ἡραίᾳ, γέροντες ἤδη ὦν, καὶ ἀπηνέχθη μὲν εἰς Λακεδαίμονα ἔτι ζῶν, ἐκεῖ δὲ ταχὺ ἐτελεύτησε· καὶ ἔτυχε σεμνοτέρας ἢ κατὰ ἀνθρώπον ταφῆς. ἐπεὶ δὲ ὡσιώθησαν αἱ ἡμέραι καὶ ἔδει βασιλέα καθίστασθαι, ἀντέλεγον περὶ βασιλείας Λεωτυχίδης, υἱὸς φάσκων Ἄγιδος εἶναι, Ἀγησίλαος δὲ ἀδελφός,
 2 εἰπόντος δὲ τοῦ Λεωτυχίδου, Ἀλλ' ὁ νόμος, ὃ Ἀγησίλαος οὐκ ἀδελφόν, ἀλλ' υἱὸν βασιλέως βασιλεύειν κελεύει· εἰ δὲ υἱὸς ὦν μὴ τυγχάνοι, ὁ ἀδελφός καὶ ὡς βασιλεύοι. Ἐμὲ ἂν δέοι βασιλεύειν. Πῶς, ἐμοῦ γε ὄντος; Ὅτι ὄν τὸ καλεῖς πατέρα, οὐκ ἔφη σε εἶναι ἑαυτοῦ. Ἀλλ' ἢ πολὺ κάλλιον ἐκείνου εἰδυῖα μήτηρ καὶ νῦν ἔτι φησὶν. Ἀλλ' ὁ Ποτειδᾶν ὡς μάλα σευ ψευδομένῳ κατεμάνυσεν ἐκ τῷ Θαλάμῳ ἐξελάσας σεισμῶ εἰς τὸ φανερὸν τὸν σὸν πατέρα. συνεμαρτύρησε δὲ ταῦτ' αὐτῷ καὶ ὁ ἀληθέστατος λεγόμενος χρόνος εἶναι· ἀφ' οὗ γάρ τοι ἔφυγε καὶ οὐκ ἐφάνη ἐν τῷ
 3 Θαλάμῳ, δεκάτῳ μηνὶ ἐγένου. οἱ μὲν τοιαῦτ' ἔλεγον. Διοπίθης δέ, μάλα χρησμολόγος ἀνὴρ, Λεωτυχίδῃ συναγορεύων εἶπεν, ὡς καὶ Ἀπόλλωνος χρησμὸς εἶη φυλάξασθαι τὴν χολὴν βασιλείαν. Λύσανδρος δὲ πρὸς αὐτὸν ὑπὲρ Ἀγησιλάου ἀντεῖπεν, ὡς οὐκ οἴοιτο τὸν θεὸν τοῦτο κελεύειν φυλάξασθαι, μὴ προσπταίσας τις χωλεύσαι, ἀλλὰ μάλλον μὴ οὐκ ὦν τοῦ γένους βασιλεύσειε. παντάπασι γὰρ ἂν χολὴν εἶναι τὴν βασιλείαν, ὅποτε μὴ οἱ ἀφ' Ἡρακλέους
 4 τῆς πόλεως ἡγοῖντο. τοιαῦτα δ' ἀκούσασα ἡ πόλις ἀμφοτέρων Ἀγησίλαον εἶλοντο βασιλέα.

Οὕτω δ' ἐνιαυτὸν ὄντος ἐν τῇ βασιλείᾳ Ἀγησιλάου,

θύοντος αὐτοῦ τῶν τεταγμένων τινὰ θυσιῶν ὑπὲρ τῆς
 πόλεως εἶπεν ὁ μάντις, ὅτι ἐπιβουλήν τινα τῶν δεινοτά-
 των φαίνοιεν οἱ θεοί. ἐπεὶ δὲ πάλιν ἔθνευ, ἔτι δεινό-
 τερα ἔφη τὰ ἱερὰ φαίνεσθαι. τὸ τρίτον δὲ θύοντος εἶπεν·
 Ὡς Ἀγησίλαε, ὡσπερ εἰ ἐν αὐτοῖς εἴημεν τοῖς πολεμίοις,
 οὕτω μοι σημαίνεται. ἐκ δὲ τούτου θύοντες καὶ τοῖς
 ἀποτροπαίοις καὶ τοῖς σωτήρησι, καὶ μόλις καλλιερήσαν-
 τες, ἐπαύσαντο. ληγούσης δὲ τῆς θυσίας ἐντὸς πένθ'
 ἡμερῶν καταγορεύει τις πρὸς τοὺς ἐφόρους ἐπιβουλήν καὶ
 τὸν ἀρχηγὸν τοῦ πράγματος Κινάδωνα. οὗτος δ' ἦν καὶ 5
 τὸ εἶδος νεανίσκος καὶ τὴν ψυχὴν εὐρωστος, οὐ μέντοι
 τῶν ὁμοίων. ἐρομένων δὲ τῶν ἐφόρων, πῶς φαίη τὴν
 πράξιν ἔσεσθαι, εἶπεν ὁ εἰσαγγείλας, ὅτι ὁ Κινάδων ἀγα-
 γὼν αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἔσχατον τῆς ἀγορᾶς ἀριθμῆσαι κελεύοι,
 ὅπόσοι εἴεν Σπαρτιᾶται ἐν τῇ ἀγορᾷ. καὶ ἐγώ, ἔφη,
 ἀριθμῆσας βασιλέα τε καὶ ἐφόρους καὶ γέροντας καὶ
 ἄλλους ὡς τετταράκοντα ἠρόμην· Τί δὴ με τούτους, ὦ
 Κινάδων, ἐκέλευσας ἀριθμῆσαι; ὁ δὲ εἶπε, Τούτους, ἔφη,
 νόμιζέ σοι πολεμίους εἶναι, τοὺς δ' ἄλλους πάντας συμ-
 μάχους πλέον ἢ τετρακισχιλίους ὄντας τοὺς ἐν τῇ ἀγορᾷ.
 ἐπιδεικνύναι δ' αὐτὸν ἔφη ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐνθα μὲν ἓνα
 ἐνθα δὲ δύο πολεμίους ἀπαντῶντας, τοὺς δ' ἄλλους ἀπαν-
 τας συμμάχους· καὶ ὅσοι δὲ ἐν τοῖς χωρίοις Σπαρτιατῶν
 τύχοιεν ὄντες, ἓνα μὲν πολέμιον τὸν δεσπότην, συμμάχους
 δ' ἐν ἐκάστῳ πολλούς. ἐρωτώντων δὲ τῶν ἐφόρων, πόσους 6
 φαίη καὶ τοὺς συνειδότας τὴν πράξιν εἶναι, λέγειν καὶ περὶ
 τούτου ἔφη αὐτόν, ὡς σφίσι μὲν τοῖς προστατεύουσιν οὐ
 πάνυ πολλοί, ἀξιόπιστοι δὲ συνειδεῖεν· αὐτοὶ μέντοι πᾶσιν
 ἔφασαν συνειδέναι καὶ εἴλωσι καὶ νεοδαμώδεσι καὶ τοῖς
 ὑπομείοσι καὶ τοῖς περιοίκοις· ὅπου γὰρ ἐν τούτοις τις
 λόγος γένοιτο περὶ Σπαρτιατῶν, οὐδένα δύνασθαι κρύ-
 πτειν τὸ μὴ οὐχ ἡδέως ἂν καὶ ὤμων ἐσθίειν αὐτῶν. πάλιν 7
 οὖν ἐρωτώντων· Ὅπλα δὲ πόθεν ἔφασαν λήψεσθαι; τὸν
 δ' εἰπεῖν, ὅτι οἱ μὲν δήπου συντεταγμένοι ἡμῶν αὐτοὶ
 ὅπλα κεκτήμεθα, τῷ δ' ὄχλῳ, ἀγαγόντα εἰς τὸν σίδηρον
 ἐπιδειῖξαι αὐτὸν ἔφη πολλὰς μὲν μαχαίρας, πολλὰ δὲ ξίφη,
 πολλοὺς δὲ ὀβελίσκους, πολλοὺς δὲ πελέκεις καὶ ἀξίνας,

πολλὰ δὲ δρέπανα. λέγειν δ' αὐτὸν ἔφη, ὅτι καὶ ταῦτα ὅπλα πάντ' εἶη, ὅποσους ἄνθρωποι καὶ γῆν καὶ ξύλα καὶ λίθους ἐργάζονται, καὶ τῶν ἄλλων δὲ τεχνῶν τὰς πλείστας τὰ ὄργανα ὅπλα ἔχων ἀρκοῦντα, ἄλλως τε καὶ πρὸς ἀόπλους. πάλιν αὖ ἐρωτώμενος, ἐν τίνι χρόνῳ μέλλοι ταῦτα πραττεσθαι, εἶπεν, ὅτι ἐπιδημεῖν οἱ παρηγγεμένον εἶη. ἀκούσαντες ταῦτα οἱ ἔφοροι ἐσημαμένα τε λέγειν ἠγήσαντο αὐτὸν καὶ ἐξεπλάγησαν καὶ οὐδὲ τὴν μικρὰν καλουμένην ἐκκλησίαν συλλέξαντες, ἀλλὰ συλλεγόμενοι τῶν γερόντων ἄλλος ἄλλοθι ἐβουλεύσαντο πέμψαι τὸν Κινάδωνα εἰς Αὐλῶνα σὺν ἄλλοις τῶν νεωτέρων καὶ κελεύσαι ἤκειν ἄγοντα τῶν Αὐλωνεῶν τέ τινας καὶ τῶν εἰλώτων τοὺς ἐν τῇ σκυτάλῃ γεγραμμένους. ἐγαγεῖν δὲ ἐκέλευον καὶ τὴν γυναῖκα, ἣ καλλίστη μὲν αὐτόθι ἐλέγετο εἶναι, λυμαινέσθαι δ' ἐφίκει τοὺς ἀφανινομένους Λακεδαιμονίων καὶ πρεσβυτέρους καὶ νεωτέρους. ὑπηρετήκει δὲ καὶ ἄλλ' ἤδη ὁ Κινάδων τοῖς ἐφόροις τοιαῦτα. καὶ τότε δὴ ἔδασαν τὴν σκυτάλην αὐτῷ, ἐν ἣ γεγραμμένοι ἦσαν οὓς ἔδει συλληφθῆναι. ἐρομένου δέ, τίνας ἄγοι μεθ' ἑαυτοῦ τῶν νέων, Ἴθι, εἶπον, καὶ τὸν πρεσβύτατον τῶν ἱππαγρετῶν κέλευέ σοι συμπέμψαι ἕξ ἢ ἑπτὰ, οἳ ἂν τύχῃσι παρόντες. ἐμεμελήκει δὲ αὐτοῖς, ὅπως ὁ ἱππαγρέτης εἰδείη οὓς θεοὶ πέμπειν καὶ οἱ πεμπόμενοι εἰδεῖεν, ὅτι Κινάδωνα θεοὶ συλλαβεῖν. εἶπον δὲ καὶ τοῦτο τῷ Κινάδωνι, ὅτι πέμψοιεν τρεῖς ἀμάξας, ἵνα μὴ πεζοὺς ἄγωσι τοὺς ληφθέντας, ἀφανίζοντες ὡς ἐδύνατο μάλιστα, ὅτι ἐφ' ἓνα ἐκεῖνον ἔπεμπον. ἐν δὲ τῇ πόλει αὐὸν συνελάμβανον αὐτόν, ὅτι τὸ πρᾶγμα οὐκ ἤδεσαν ὅποσον τὸ μέγεθος εἶη, καὶ ἀκούσαι πρῶτον ἐβούλοντο τοῦ Κινάδωνος, σίτινες εἶεν οἱ συμπράττοντες, πρὶν αἰσθῆσθαι αὐτούς, ὅτι μεμῆνηνται, ἵνα μὴ ἀποδρῶσιν. ἐμελλον δὲ οἱ συλλαβόντες αὐτὸν μὲν κατέχειν, τοὺς δὲ συνειδότας πυθόμενοι αὐτοῦ γραψάντες ἀποπέμπειν τὴν ταχίστην τοῖς ἐφόροις. οὕτω δ' ἔσχον οἱ ἔφοροι πρὸς τὸ πρᾶγμα, ὥστε καὶ μόραν ἱππέων ἔπεμψαν τοῖς ἐπ' Αὐλῶνος. ἐπεὶ δ' εἰλημμένου τοῦ ἀνδρὸς ἤκεν ἱππεὺς φέρων τὰ ὀνόματα ἧν ὁ Κινάδων ἀπέγραψε, παραχοῆμα τὸν τε μάντιν Τισαμενὸν καὶ τοὺς

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

καὶ οἷς ἐνέτυχον ἱεροῖς τεθυμένοις διέρριψαν ἀπὸ τοῦ βωμοῦ. ὁ δ' ἐπιμαρτυράμενος τοὺς θεοὺς καὶ ὀργιζόμενος ἀναβάς ἐπὶ τὴν τριήρη ἀπέπλει. ἀφικόμενος δ' ἐπὶ Γεραιστὸν καὶ συλλέξας ἐκεῖ ὅσον ἐδύνατο τοῦ στρατεύματος πλεῖστον εἰς Ἐφεσον τὸν στόλον ἐποιεῖτο.

5 Ἐπεὶ δὲ ἐκεῖσε ἀφίκετο, πρῶτον μὲν Τισσαφέρνης πέμψας ἤρετο αὐτόν, τίνος δεόμενος ἦκοι. ὁ δ' εἶπεν, αὐτονόμους καὶ τὰς ἐν τῇ Ἀσίᾳ πόλεις εἶναι, ὡσπερ καὶ τὰς ἐν τῇ παρ' ἡμῖν Ἑλλάδι. πρὸς ταῦτ' εἶπεν ὁ Τισσαφέρνης· Εἰ τοίνυν θέλεις σπείσασθαι, ἕως ἂν ἐγὼ πρὸς βασιλέα πέμψω, οἶμαι ἂν σε ταῦτα διαπραξάμενον ἀποπλεῖν, εἰ βούλοιο. Ἀλλὰ βουλοίμην ἂν, ἔφη, εἰ μὴ οἰοίμην γε ὑπὸ σοῦ ἔξαπατᾶσθαι. ἀλλ' ἔξεστιν, ἔφη, σοι τούτων πίστιν λαβεῖν ἢ μὴν ἀδόλως σοῦ πράττοντος ταῦτα ἡμᾶς μηδὲν τῆς σῆς ἀρχῆς ἀδικήσειν ἐν ταῖς σπονδαῖς. 6 ἐπὶ τούτοις ῥηθεῖσι Τισσαφέρνης μὲν ὤμοσε τοῖς πεμφθεῖσι πρὸς αὐτὸν Ἡριππίδα καὶ Δερκυλίδα καὶ Μεγίλλω ἢ μὴν πράξειν ἀδόλως τὴν εἰρήνην, ἐκεῖνοι δὲ ἀντώμοσαν ὑπὲρ Ἀγησιλάου Τισσαφέρνει ἢ μὴν ταῦτα πράττοντος αὐτοῦ ἐμπεδώσειν τὰς σπονδὰς. ὁ μὲν δὲ Τισσαφέρνης ἃ ὤμοσεν εὐθύς ἐψεύσατο· ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰρήνην ἔχειν στράτευμα πολὺ παρὰ βασιλέως πρὸς ᾧ εἶχε πρόσθεν μετεπέμπετο. Ἀγησίλαος δὲ καίπερ αἰσθανόμενος ταῦτα ὅμως ἐπέμενε ταῖς σπονδαῖς.

7 Ὡς δὲ ἡσυχίαν τε καὶ σχολὴν ἔχων ὁ Ἀγησίλαος διέτριβεν ἐν τῇ Ἐφέσῳ, ἅτε συντεταραγμένων ἐν ταῖς πόλεσι τῶν πολιτειῶν καὶ οὔτε δημοκρατίας ἔτι οὔσης, ὡσπερ ἐπ' Ἀθηναίων, οὔτε δεκαρχίας, ὡσπερ ἐπὶ Λυσάνδρου, ἅτε γινώσκοντες πάντες τὸν Λύσανδρον, προσέκειντο αὐτῷ ἀξιοῦντες διαπράττεσθαι αὐτὸν παρ' Ἀγησιλάου ὧν ἐδέοντο· καὶ διὰ ταῦτα αἰεὶ παμπληθῆς ὄχλος, θεραπεύων αὐτὸν ἠκολούθει, ὥστε ὁ μὲν Ἀγησίλαος ἰδιώτης ἐφαινετο, ὁ δὲ Λύσανδρος βασιλεύς. 8 ὅτι μὲν οὖν ἔμηνε καὶ τὸν Ἀγησίλαον ταῦτα, ἐδήλωσεν ὕστερον· οἱ γε μὴν ἄλλοις τριάκοντα ὑπὸ τοῦ φθόνου οὐκ ἐσίγων, ἀλλ' ἔλεγον πρὸς τὸν Ἀγησίλαον, ὡς παράνομα ποιοίη Λύσανδρος τῆς βασιλείας ὀγκηρότερον διάγων. ἐπεὶ δὲ καὶ ἤρξατο προσάγει

τινὰς τῷ Ἀγησιλάῳ ὁ Λύσανδρος, πάντας, οἷς γνοίῃ αὐτὸν συμπράττοντά τι, ἥττωμένους ἀπέπεμπεν. ὡς δ' αἰεὶ τὰ ἐναντία ὧν ἐβούλετο ἀπέβαινε τῷ Λυσάνδρῳ, ἔγνω δὴ τὸ γιγνόμενον· καὶ οὔτε ἔπεσθαι ἑαυτῷ ἔτι εἶα ὄχλον τοῖς τε συμπρᾶξαι τι δεομένοις σαφῶς ἔλεγεν, ὅτι ἔλαττον ἔξοιεν, εἰ αὐτὸς παρείη. βαρέως δὲ φέρων τῇ ἀτιμίᾳ, ⁹ προσελθὼν εἶπεν· ὦ Ἀγησίλαε, μειοῦν μὲν ἄρα σύγε τοὺς φίλους ἤπιςτω. Ναὶ μὰ Δί', ἔφη, τοὺς γε βουλομένους ἑμοῦ μείζους φαίνεσθαι· τοὺς δὲ γε αὖξοντας εἰ μὴ ἐπισταίμην ἀντιτιμᾶν, αἰσχυνοίμην ἄν. καὶ ὁ Λύσανδρος εἶπεν, Ἀλλ' ἴσως, ἔφη, καὶ μᾶλλον εἰκότα σὺ ποιεῖς ἢ ἐγὼ ἔπραττον. τάδε οὖν μοι ἐκ τοῦ λοιποῦ χάρισαι, ὅπως ἂν μὴτ' αἰσχύνομαι ἀδυνατῶν παρὰ σοὶ μὴτ' ἐμποδῶν σοὶ ὦ, ἀπόπεμψόν ποί με. ὅπου γὰρ ἂν ὦ, πειράσομαι ἐν καιρῷ σοὶ εἶναι. εἰπόντος δὲ ταῦτα ἔδοξε καὶ τῷ Ἀγησιλάῳ ¹⁰ οὕτω ποιῆσαι καὶ πέμπει αὐτὸν ἐφ' Ἑλλησπόντου. ἐκεῖ δὲ ὁ Λύσανδρος αἰσθόμενος Σπιθριδάτην τὸν Πέρσην ἔλαττούμενόν τι ὑπὸ Φαρναβάζου διαλέγεται αὐτῷ καὶ πείθει ἀποστῆναι ἔχοντα τοὺς τε παῖδας καὶ τὰ περὶ αὐτὸν χρήματα καὶ ἵππεῖς ὡς διακοσίους. καὶ τὰ μὲν ἄλλα κατέλιπεν ἐν Κυζίκῳ, αὐτὸν δὲ καὶ τὸν υἱὸν ἀναβιβάσάμενος ἦκεν ἄγων πρὸς Ἀγησίλαον. ἰδὼν δὲ ὁ Ἀγησίλαος ἦσθη τε τῇ πράξει καὶ εὐθὺς ἀνεπυνθάνετο περὶ τῆς Φαρναβάζου χώρας τε καὶ ἀρχῆς.

Ἐπεὶ δὲ μέγα φρονήσας ὁ Τισσαφέρνης ἐπὶ τῷ κατα- ¹¹ βάντι στρατεύματι παρὰ βασιλέως προεῖπεν Ἀγησιλάῳ πόλεμον, εἰ μὴ ἀπίοι ἐκ τῆς Ἀσίας, οἱ μὲν ἄλλοι σύμμαχοι καὶ Λακεδαιμονίων οἱ παρόντες μάλα ἀχθουσθέντες φανεροὶ ἐγένοντο, νομίζοντες ἐλάττω τὴν παροῦσαν εἶναι δύναμιν Ἀγησιλάῳ τῆς βασιλέως παρασκευῆς, Ἀγησίλαος δὲ μάλα φαιδρῷ τῷ πρῶτῳ ἀπαγγεῖλαι Τισσαφέρνει τοὺς πρέσβεις ἐκέλευσεν, ὡς πολλὴν χάριν αὐτῷ ἔχοι, ὅτι ἐπισηκῆσας αὐτὸς μὲν πολεμίους τοὺς θεοὺς ἐκτήσατο, τοῖς δ' Ἑλλησι συμμάχους ἐποίησεν. ἐκ δὲ τούτου εὐθὺς τοῖς μὲν στρατιώταις παρήγγειλε συσκευάζεσθαι ὡς εἰς στρατείαν, ταῖς δὲ πόλεσιν, εἰς ἃς ἀνάγκη ἦν ἀφικνεῖσθαι στρατευομένῳ ἐπὶ Καρίαν, προεῖπεν ἀγορὰν παρασκευά-

ζειν. ἐπέστειλε δὲ καὶ Ἴωσι καὶ Αἰολεῦσι καὶ Ἑλλησπο-
 12 τίοις πέμπεσθαι πρὸς ἑαυτὸν εἰς Ἔφεσον τοὺς συστρατευ-
 σομένους. ὁ δὲ Τισσαφέρνης, καὶ ὅτι ἵππικὸν οὐκ εἶχε
 ὁ Ἀγησίλαος, ἣ δὲ Καρία ἄφιππος ἦν, καὶ ὅτι ἤγειτο
 αὐτὸν ὀργίζεσθαι αὐτῷ διὰ τὴν ἀπάτην, τῷ ὄντι κομίσας
 ἐπὶ τὸν αὐτοῦ οἶκον εἰς Καρίαν αὐτὸν ὀρμήσειν, τὰ μὲν
 πεζὸν ἅπαν διεβίβασεν ἐκεῖσε, τὸ δ' ἵππικὸν εἰς τὸ Μαι-
 ἀνδρου πεδίον περιῆγε, νομίζων ἱκανὸς εἶναι καταπατῆσαι
 τῇ ἵππῳ τοὺς Ἕλληνας, πρὶν εἰς τὰ δύσιππα ἀφικέσθαι.
 ὁ δ' Ἀγησίλαος ἀπὸ τοῦ ἐπὶ Καρίαν ἰέναι εὐθύς τῶναντία
 ἀποστρέψας ἐπὶ Φρυγίας ἐπορεύετο καὶ τὰς τε ἐν τῇ
 πορείᾳ [ἀπαντῶσας δυνάμεις ἀναλαμβάνων ἦγε καὶ τὰς]
 πόλεις κατεστρέφετο καὶ ἐμβαλὼν ἀπροσδοκῆτοις παμ-
 13 πληθῆ χρήματα ἐλάμβανε. καὶ τὸν μὲν ἄλλον χρόνον
 ἀσφαλῶς διεπορεύετο· οὐ πόρρω δ' ὄντος Δασκυλείου,
 προϊόντες αὐτῷ οἱ ἵππεῖς ἤλαυνον ἐπὶ λόφον τινα, εἰς
 προΐδοιεν, τί τὰμπροσθεν εἴη. κατὰ τύχην δέ τινα καὶ
 οἱ τοῦ Φαρναβάζου ἵππεῖς οἱ περὶ Ραθίνην καὶ Βαγαῖον
 τὸν νόθον ἀδελφόν, ὄντες παρόμοιοι τοῖς Ἕλλησι τὸν
 ἀριθμόν, πεμφθέντες ὑπὸ Φαρναβάζου ἤλαυνον καὶ οὗτοι
 ἐπὶ τὸν αὐτὸν τοῦτον λόφον. ἰδόντες δὲ ἀλλήλους οὐδὲ
 τέτταρα πλέθρα ἀπέχοντας τὸ μὲν πρῶτον ἔστησαν ἀμ-
 φότεροι, οἱ μὲν Ἕλληνες ἵππεῖς ὥσπερ φάλαγξ ἐπὶ τετ-
 τάρων παρατεταγμένοι, οἱ δὲ βάρβαροι τοὺς πρώτους οὐ
 πλέον ἢ εἰς δώδεκα ποιήσαντες, τὸ βάθος δ' ἐπὶ πολλῶν.
 14 ἔπειτα μέντοι πρόσθεν ὤρμησαν οἱ βάρβαροι. ὡς δ' εἰς
 χεῖρας ἤλθον, ὅσοι μὲν τῶν Ἑλλήνων ἐπαισάν τινας, πάν-
 τες συνέτριψαν τὰ δόρατα, οἱ δὲ Πέρσαι κρανέϊνα παλὰ
 ἔχοντες ταχὺ δώδεκα μὲν ἵππεῖς, δύο δ' ἵππους ἀπέκτειναν.
 ἐκ δὲ τούτου ἐτρέφθησαν οἱ Ἕλληνες ἵππεῖς. βοηθήσαν-
 τος δὲ Ἀγησιλάου σὺν τοῖς ὀπλίταις, πάλιν ἀπεχώρουν
 15 οἱ βάρβαροι, καὶ εἰς αὐτῶν ἀποθνήσκει. γενομένης δὲ
 ταύτης τῆς ἵππομαχίας, θυομένῳ τῷ Ἀγησιλάῳ τῇ ὑστε-
 ραίᾳ ἐπὶ προόδῳ ἄλοβα γίνεσθαι τὰ ἱερά. ταύτου μέντοι
 φανέντος στρέψας ἐπορεύετο ἐπὶ θάλατταν. γιγνώσκων
 δέ, ὅτι εἰ μὴ ἵππικὸν ἱκανὸν κτήσαιτο, οὐ δυνήσοιτο κατὰ
 τὰ πεδία στρατεύεσθαι, ἔγνω τοῦτο κατασκευαστέον εἶναι,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ἄλλον ἔταξεν ἐπὶ τοὺς ἵππεῖς, Σκύθην δὲ ἐπὶ τοὺς νεο-
 δαμώδεις ὀπλίτας, Ἡριπίδαν δ' ἐπὶ τοὺς Κυρείους, Μίγ-
 δωνα δὲ ἐπὶ τοὺς ἀπὸ τῶν πόλεων στρατιώτας, καὶ προ-
 εἶπεν αὐτοῖς, ὡς εὐθὺς ἠγήσοιτο τὴν συντομωτάτην ἐπὶ
 τὰ κράτιστα τῆς χώρας, ὅπως αὐτόθεν οὕτω τὰ σώματα
 21 καὶ τὴν γνώμην παρασκευάζοιτο ὡς ἀγωνιούμενοι. ὁ
 μέντοι Τισσαφέρνης ταῦτα μὲν ἐνόμισε λέγειν αὐτὸν πάλιν
 βουλόμενον ἕξαπατῆσαι, εἰς Καρίαν δὲ νῦν τῷ ὄντι ἐμβα-
 λεῖν, καὶ τό τε πεζὸν καθάπερ τὸ πρόσθεν εἰς Καρίαν
 διεβίβασε καὶ τὸ ἵππικὸν εἰς τὸ Μαιάνδρου πεδῖον κατέ-
 στησεν. ὁ δ' Ἀγησίλαος οὐκ ἐψεύσατο, ἀλλ' ὥσπερ προ-
 εἶπεν, εὐθὺς εἰς τὸν Σαρδιανὸν τόπον ἐνέβαλε. καὶ τρεῖς
 μὲν ἡμέρας δι' ἐρημίας πολεμίων πορευόμενος πολλὰ τὰ
 ἐπιτήδεια τῇ στρατιᾷ εἶχε, τῇ δὲ τετάρτῃ ἦκον οἱ τῶν
 22 πολεμίων ἵππεῖς. καὶ τῷ μὲν ἄρχοντι τῶν σκευοφόρων
 εἶπεν ὁ ἡγεμὼν διαβάντι τὸν Πακτωλὸν ποταμὸν στρα-
 τοπεδεύεσθαι, αὐτοὶ δὲ κατιδόντες τοὺς τῶν Ἑλλήνων
 ἀκολούθους ἐσπαρμένους εἰς ἄρπαγὴν πολλοὺς αὐτῶν
 ἀπέκτειναν. αἰσθόμενος δὲ ὁ Ἀγησίλαος βοηθεῖν ἐκέλευσε
 τοὺς ἵππέας. οἱ δ' αὖ Πέρσαι ὡς εἶδον τὴν βοήθειαν,
 ἠθροίσθησαν καὶ ἀντιπαρετάξαντο παμπληθέσι τῶν ἵπ-
 23 πέων τάξεσιν. ἐνθα δὴ ὁ Ἀγησίλαος γινώσκων, ὅτι τοῖς
 μὲν πολεμίοις οὐπω παρείη τὸ πεζόν, αὐτῷ δὲ οὐδὲν
 ἀπείη τῶν παρεσκευασμένων, καιρὸν ἠγήσατο μάχην συν-
 ἄψαι, εἰ δύναίτο. σφαγιασάμενος οὖν τὴν μὲν φάλαγγα
 εὐθὺς ἤγεν ἐπὶ τοὺς παρατεταγμένους ἵππέας, ἐκ δὲ τῶν
 ὀπλιτῶν ἐκέλευσε τὰ δέκα ἀφ' ἥβης θεῖν ὁμόσε αὐτοῖς,
 τοῖς δὲ πελτασταῖς εἶπε δρόμῳ ὑφηγεῖσθαι. παρήγγειλε
 δὲ καὶ τοῖς ἵππεῦσιν ἐμβάλλειν, ὡς αὐτοῦ τε καὶ παντὸς
 24 τοῦ στρατεύματος ἐπομένου. τοὺς μὲν δὴ ἵππέας ἐδέ-
 ξαντο οἱ Πέρσαι· ἐπεὶ δ' ἅμα πάντα τὰ δεινὰ παρῆν, ἐνέ-
 κλιναν καὶ οἱ μὲν αὐτῶν εὐθὺς ἐν τῷ ποταμῷ ἔπεσον, οἱ
 δ' ἄλλοι ἔφευγον. οἱ δ' Ἕλληνες ἐπακολουθοῦντες αἰροῦσι
 καὶ τὸ στρατόπεδον αὐτῶν. καὶ οἱ μὲν πελτασταί, ὥσπερ
 εἰκός, εἰς ἄρπαγὴν ἐτράποντο· ὁ δ' Ἀγησίλαος κύκλῳ
 πάντα καὶ φίλια καὶ πολέμια περιστρατοπεδεύσατο. καὶ
 ἄλλα τε πολλὰ χρήματα ἐλήφθη, ἃ εὔρε πλεον ἢ ἑβδομή-

τα τάλαντα, καὶ αἱ κάμηλοι δὲ τότε ἐλήφθησαν, ἃς ἠσίλαος εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπήγαγεν.

Ὅτε δ' αὕτη ἡ μάχη ἐγένετο, Τισσαφέρνης ἐν Σάρδεσιν 25
 ἔρχεν ὢν· ὥστε ἠτιῶντο οἱ Πέρσαι προδεδόσθαι ὑπ'
 τοῦ. γνοὺς δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Περσῶν βασιλεὺς Τισσαφέρ-
 νη αἴτιον εἶναι τοῦ κακῶς φέρεσθαι τὰ αὐτοῦ, Τιθραύ-
 ην καταπέμψας ἀποτέμνει αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν. τοῦτο
 ποιήσας ὁ Τιθραύστης πέμπει πρὸς τὸν Ἀγησίλαον
 ἑσβεις λέγοντας· ὦ Ἀγησίλαε, ὁ μὲν αἴτιος τῶν πραγ-
 των καὶ ὑμῖν καὶ ἡμῖν ἔχει τὴν δίκην· βασιλεὺς δὲ ἀξιοῖ
 μὲν ἀποπλεῖν οἴκαδε, τὰς δ' ἐν τῇ Ἀσίᾳ πόλεις αὐτο- 26
 κους οὖσας τὸν ἀρχαῖον δασμὸν αὐτῷ ἀποφέρειν. ἀπο-
 ναμένου δὲ τοῦ Ἀγησιλάου, ὅτι οὐκ ἂν ποιήσειε ταῦτα
 εὐ τῶν οἴκοι τελῶν, Σὺ δ' ἀλλά, ἕως ἂν πύθῃ τὰ παρὰ
 τὰς πόλεως, μεταχώρησον, ἔφη, εἰς τὴν Φαρναβάζου,
 εἰδὴ καὶ ἐγὼ τὸν σὸν ἐχθρὸν τετιμώρημαι. Ἔως ἂν
 ἴδῃν, ἔφη ὁ Ἀγησίλαος, ἐκεῖσε πορεύωμαι, δίδου δὲ τῇ
 ρατιᾷ τὰ ἐπιτήδεια. ἐκείνῳ μὲν δὴ ὁ Τιθραύστης
 ἔδωκε τριάκοντα τάλαντα· ὁ δὲ λαβὼν ἦει ἐπὶ τὴν Φαρ-
 νάβου Φρυγίαν. ὄντι δ' αὐτῷ ἐν τῷ πεδίῳ τῷ ὑπὲρ 27
 ἰμῆς ἔρχεται ἀπὸ τῶν οἴκοι τελῶν ἄρχειν καὶ τοῦ ναυ-
 κοῦ ὅπως γινώσκουσι καὶ καταστήσασθαι ναύαρχον ὄν-
 να αὐτὸς βούλοιο. τοῦτο δ' ἐποίησαν οἱ Λακεδαιμόνιοι
 καὶ λογισμῶ, ὡς εἰ ὁ αὐτὸς ἀμφοτέρων ἄρχοι, τό τε
 ἰσχυρὸν πολὺ ἂν ἰσχυρότερον εἶναι, καθ' ἐν οὔσης τῆς ἰσχύος
 ἀμφοτέροις, τό τε ναυτικόν, ἐπιφαινομένου τοῦ πεζοῦ
 ἔχειν δέοι. ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἀγησίλαος πρῶτον μὲν 28
 εἰς πόλεσι παρήγγειλε ταῖς ἐν ταῖς νήσοις καὶ ταῖς ἐπι-
 λαττιδίοις τριήρεις ποιῆσθαι ὅσας ἐκάστη βούλοιο
 ἐν πόλεων. καὶ ἐγένοντο καιναὶ ἕξ ὧν αἱ τε πόλεις
 ἐπηγγείλαντο καὶ οἱ ἰδιῶται ἐποιοῦντο χαρίζεσθαι βου-
 ῶμενοι, εἰς εἴκοσι καὶ ἑκατόν. Πείσανδρον δὲ τὸν τῆς 29
 ναυτικῆς ἀδελφὸν ναύαρχον κατέστησε, φιλότιμον μὲν καὶ
 ἠρωμένον τὴν ψυχὴν, ἀπειρότερον δὲ τοῦ παρασκευάζε-
 σθαι ὡς δεῖ. καὶ Πείσανδρος μὲν ἀπελθὼν τὰ ναυτικὰ
 ἐπραττεν· ὁ δ' Ἀγησίλαος, ὡσπερ ὥρμησεν, ἐπὶ τὴν Φρυ-
 γίαν ἐπορεύετο.

5 Ὁ μὲντοι Τιθραύστης καταμαθεῖν δοκῶν τὸν Ἄ
 λαον καταφρονοῦντα τῶν βασιλέως πραγμάτων καὶ
 διανοούμενον ἀπιέναι ἐκ τῆς Ἀσίας, ἀλλὰ μᾶλλον ἐλπ
 ἔχοντα μεγάλας αἰρήσειν βασιλέα, ἀπαρῶν, τί χρῆτο
 πράγμασι, πέμπει Τιμοκράτην τὸν Ῥάδιον εἰς Ἐ
 δοὺς χρυσίον εἰς πεντήκοντα τάλαντα ἀργυρίου, κα
 λέει πειρᾶσθαι πιστὰ τὰ μέγιστα λαμβάνοντα
 τοῖς προεστηκόσιν ἐν ταῖς πόλεσιν ἐφ' ὅτε πόλεμον
 σεν πρὸς Λακεδαιμονίους. ἐκεῖνος δ' ἐλθὼν δίδωσ
 θήβαις μὲν Ἀνδροκλείδα τε καὶ Ἰσμηνίαν καὶ Γαλαξιδ
 ἐν Κορίνθῳ δὲ Τιμολάῳ τε καὶ Πολυάνθῃ, ἐν Ἄργ
 2 Κύλωνί τε καὶ τοῖς μετ' αὐτοῦ. Ἀθηναῖοι δὲ καὶ οὐ
 λαβόντες τούτου τοῦ χρυσίου ὅμως πρόθυμοι ἦσαν
 τὸν πόλεμον, νομίζοντες αὐτῶν τὸ ἄρχειν. οἱ μὲν
 δεξάμενοι τὰ χρήματα εἰς τὰς οἰκείας πόλεις διέβαλλ
 τοὺς Λακεδαιμονίους· ἐπεὶ δὲ ταύτας εἰς μῖσθον αὐ
 προήγαγον, συνίστασαν καὶ τὰς μεγίστας πόλεις π
 ἀλλήλας.

3 Γινώσκοντες δὲ οἱ ἐν ταῖς Θήβαις προεστῶτες,
 εἰ μὴ τις ἄρξει πολέμου, οὐκ ἐθελήσουσιν οἱ Λακεδ
 μόνιοι λύειν τὰς σπονδὰς πρὸς τοὺς συμμάχους, πείθου
 Λοκροὺς τοὺς Ὀπουντίους ἐκ τῆς ἀμφισβητησίμου χώρας
 Φωκεῦσί τε καὶ ἑαυτοῖς χρήματα τελέσαι, νομίζοντες τὸ
 Φωκέας τούτου γενομένου ἐμβαλεῖν εἰς τὴν Λοκρίδα. κα
 οὐκ ἐψεύσθησαν, ἀλλ' εὐθὺς οἱ Φωκεῖς ἐμβαλόντες εἰς τ
 4 Λοκρίδα πολλαπλάσια χρήματα ἔλαβον. οἱ οὖν περὶ τ
 Ἀνδροκλείδαν ταχὺ ἐπεισαν τοὺς Θηβαίους βοηθεῖν τ
 Λοκροῖς, ὡς οὐκ εἰς τὴν ἀμφισβητήσιμον, ἀλλ' εἰς τ
 ὁμολογουμένην φίλην τε καὶ σύμμαχον εἶναι Λοκρίδα ἐ
 βεβληκότων αὐτῶν. ἐπεὶ δὲ οἱ Θηβαῖοι ἀντεμβαλόντες
 τὴν Φωκίδα ἐδήουν τὴν χώραν, εὐθὺς οἱ Φωκεῖς πέμπου
 πρέσβεις εἰς Λακεδαίμονα καὶ ἤξιουν βοηθεῖν αὐτο
 διδάσκοντες, ὡς οὐκ ἤρξαν τοῦ πολέμου, ἀλλ' ἀμυνόμενοι
 5 ἦλθον ἐπὶ τοὺς Λοκρούς. οἱ μὲντοι Λακεδαιμόνιοι ἄσμενοι
 ἔλαβον πρόφασιν στρατεύειν ἐπὶ τοὺς Θηβαίους, πάλ
 ὀργιζόμενοι αὐτοῖς τῆς τε ἀντιλήψεως τῆς τοῦ Ἀπόλλωνος
 δεκάτης ἐν Δεκελείᾳ καὶ τοῦ ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ μὴ ἐθελήσαν

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

10 ἔσωσε. καὶ μὴν ὅτι μὲν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, βούλοι
 ἂν τὴν ἀρχὴν, ἣν πρότερον ἐκέκτησθε, ἀναλαβεῖν, π'
 ἐπιστάμεθα· τοῦτο δὲ πῶς μᾶλλον εἰκὸς γενέσθαι
 αὐτοὶ τοῖς ὑπ' ἐκείνων ἀδικουμένοις βοηθοῖτε; ὅτι
 πολλῶν ἄρχουσι, μὴ φοβηθῆτε, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον
 τοῦτο θαρρεῖτε ἐνθυμούμενοι, ὅτι καὶ ὑμεῖς ὅτε πλείοι
 ἦρχετε, τότε πλείστους ἐχθροὺς ἐκέκτησθε. ἀλλ' ἕως
 οὐκ εἶχον ὅποι ἀποσταῖεν, ἔκρυπτον τὴν πρὸς ὑμᾶς ἐχθ
 ἐπεὶ δὲ γε Λακεδαιμόνιοι προέστησαν, τότε ἔφηναν
 11 περὶ ὑμῶν ἐγίγνωσκον. καὶ νῦν γε, ἂν φανεροὶ γενώμ
 ἡμεῖς τε καὶ ὑμεῖς συνασπιδοῦντες ἐναντία τοῖς Λακε
 μονίοις, εὖ ἴστε, ἀναφανήσονται πολλοὶ οἱ μισοῦ
 αὐτούς. ὡς δ' ἀληθῆ λέγομεν, ἐὰν ἀναλογίσθησθε, αὐτίκα
 γνώσεσθε. τίς γὰρ ἤδη καταλείπεται αὐτοῖς εὐμενῆς
 οὐκ Ἀργεῖοι μὲν ἀεὶ ποτε δυσμενεῖς αὐτοῖς ὑπάρχουσιν
 12 Ἡλεῖοί γε μὴν νῦν ἐστερημένοι καὶ χώρας πολλῆς κα
 πόλεων ἐχθροὶ αὐτοῖς προσγεγέννηται. Κορινθίους δ'
 καὶ Ἀρκάδας καὶ Ἀχαιοὺς τί φῶμεν, οἳ ἐν μὲν τῷ πρὸ
 ὑμᾶς πολέμῳ μάλα λιπαρούμενοι ὑπ' ἐκείνων πάντων κα
 πόνων καὶ κινδύνων καὶ τῶν δαπανημάτων μετεῖχον, ἐπε
 δ' ἔπραξαν ἃ ἐβούλοντο οἱ Λακεδαιμόνιοι, ποίας ἢ ἀρχῆς
 ἢ τιμῆς ἢ ποίων χρημάτων μεταδεδώκασιν αὐτοῖς; ἀλλ'
 τοὺς μὲν εἴλωτας ἀρμοστὰς ἀξιοῦσι καθιστάναι, τῶν δ'
 συμμάχων ἐλευθέρων ὄντων, ἐπεὶ εὐτύχησαν, δεσπότα
 13 ἀναπεφήνασιν. ἀλλὰ μὴν καὶ οὓς ὑμῶν ἀπέστησαν φα
 νεροὶ εἰσιν ἐξηπατηκότες· ἀντὶ γὰρ ἐλευθερίας διπλῆ
 αὐτοῖς δουλείαν παρεσχήκασιν· ὑπό τε γὰρ τῶν ἀρμοστῶ
 τυραννοῦνται καὶ ὑπὸ δέκα ἀνδρῶν, οὓς Λύσανδρος κατέ
 στησεν ἐν ἐκάστη πόλει. ὅ γε μὴν τῆς Ἀσίας βασιλεὺς
 καὶ τὰ μέγιστ' αὐτοῖς συμβαλόμενος εἰς τὸ ὑμῶν κρατῆσο
 νῦν τί διάφορον πάσχει ἢ εἰ μεθ' ὑμῶν κατεπολέμησε
 14 αὐτούς; πῶς οὖν οὐκ εἰκός, ἐὰν ὑμεῖς αὐτὸ προστῆτε τῷ
 οὕτως φανερῶς ἀδικουμένων, νῦν ὑμᾶς πολὺ ἤδη μεγί
 στους τῶν πώποτε γενέσθαι; ὅτε μὲν γὰρ ἦρχετε, τῷ
 κατὰ θάλατταν μόνον δήπου ἠγεῖσθε· νῦν δὲ πάντων κα
 ἡμῶν καὶ Πελοποννησίων καὶ ὧν πρόσθεν ἦρχετε κα
 αὐτοῦ βασιλέως τοῦ μεγίστην δύναμιν ἔχοντος ἠγεμόνε

ἂν γένοισθε. καίτοι ἤμεν πολλοῦ ἄξιοι καὶ ἐκείνοις σύμμαχοι, ὡς ὑμεῖς ἐπίστασθε· νῦν δέ γε εἰκὸς τῷ παντὶ ὑμῖν ἐρρωμενεστέρως ἡμᾶς συμμαχεῖν ἢ τότε Λακεδαιμονίοις· οὐδὲ γὰρ ὑπὲρ νησιωτῶν ἢ Συρακοσίων οὐδ' ὑπὲρ ἄλλοτριῶν, ὡσπερ τότε, ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῶν ἀδικουμένων βοηθήσομεν. καὶ τοῦτο μέντοι χρὴ εὖ εἰδέναι, ὅτι 15 ἢ Λακεδαιμονίων πλεονεξία πολὺ εὐκαταλυτωτέρα ἐστὶ τῆς ὑμετέρας γενομένης ἀρχῆς. ὑμεῖς μὲν γὰρ ἔχοντες ναυτικὸν οὐκ ἐχόντων ἤρχεστε, οὗτοι δὲ ὀλίγοι ὄντες πολλαπλασίων ὄντων καὶ οὐδὲν χειρὸν ὠπλισμένων πλεονεκτοῦσι. ταῦτ' οὖν λέγομεν ἡμεῖς· εὖ γε μέντοι ἐπίστασθε, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτι νομίζομεν ἐπὶ πολὺ μείζω ἀγαθὰ παρακαλεῖν ὑμᾶς τῇ ὑμετέρᾳ πόλει ἢ τῇ ἡμετέρᾳ.

Ὁ μὲν ταῦτ' εἰπὼν ἐπαύσατο. τῶν δ' Ἀθηναίων πάμ- 16 πολλοὶ μὲν συνηγόρευον, πάντες δ' ἐψηφίσαντο βοηθεῖν αὐτοῖς. Θρασύβουλος δὲ ἀποκρινάμενος τὸ ψήφισμα καὶ τοῦτο ἐνεδείκνυτο, ὅτι ἀτειχίστου τοῦ Πειραιῶς ὄντος ὅμως παρακινδυνεύσοιεν χάριτα αὐτοῖς ἀποδοῦναι μείζονα ἢ ἔλαβον. ὑμεῖς μὲν γάρ, ἔφη, οὐ συνεστρατεύσατε ἐφ' ἡμᾶς, ἡμεῖς δέ γε μεθ' ὑμῶν μαχοῦμεθα ἐκείνοις, ἂν ἴωσιν ἐφ' ὑμᾶς. οἱ μὲν δὴ Θηβαῖοι ἀπελθόντες παρε- 17 σκευάζοντο ὡς ἀμυνόμενοι, οἱ δ' Ἀθηναῖοι ὡς βοηθήσοντες. καὶ μὴν οἱ Λακεδαιμόνιοι οὐκέτι ἐμελλον, ἀλλὰ Πausanίας μὲν ὁ βασιλεὺς ἐπορεύετο εἰς τὴν Βοιωτίαν τό τε οἴκοθεν ἔχων στρατεύμα καὶ τὸ ἐκ Πελοποννήσου, πλὴν Κορίνθιοι οὐκ ἠκολούθουν αὐτοῖς. ὁ δὲ Λύσανδρος, ἄγων τὸ ἀπὸ Φωκέων καὶ Ὀρχομενοῦ καὶ τῶν κατ' ἐκεῖνα χωρίων στρατεύμα, ἔφθη τὸν Πausanίαν ἐν τῷ Ἀλιάρτῳ γενόμενος. ἦκων δὲ οὐκέτι ἡσυχίαν ἔχων ἀνέμενε τὸ ἀπὸ 18 Λακεδαίμονος στρατεύμα, ἀλλὰ σὺν οἷς εἶχεν ἦει πρὸς τὸ τεῖχος τῶν Ἀλιαρτίων. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐπειθεν αὐτοὺς ἀφίστασθαι καὶ αὐτονόμους γίνεσθαι· ἐπεὶ δὲ τῶν Θηβαίων τινὲς ὄντες ἐν τῷ τείχει διεκώλυον, προσέβαλε πρὸς τὸ τεῖχος. ἀκούσαντες δὲ ταῦτα οἱ Θηβαῖοι 19 δρόμῳ ἐβοήθουν οἱ τε ὀπλίται καὶ οἱ ἵππεις. ὁπότερα μὲν οὖν, εἴτε λαθόντες τὸν Λύσανδρον ἐπέπεσον αὐτῷ εἴτε καὶ αἰσθόμενος προσιόντας ὡς κρατήσων ὑπέμενεν,

ἄδηλον· τοῦτο δ' οὖν σαφές, ὅτι παρὰ τὸ τεῖχος ἢ μάχη
 ἐγένετο· καὶ τρόπαιον ἔστηκε πρὸς τὰς πύλας τῶν Ἀλκι-
 τίων. ἔπει δ' ἀποθανόντος Λυσάνδρου ἔφευγον οἱ ἄλλοι
 20 πρὸς τὸ ὄρος, ἐδίωκαν ἐρρωμένως οἱ Θηβαῖοι. ὡς δὲ ἄνω
 ἦδη ἦσαν διώκοντες καὶ δυσχωρία τε καὶ στενοπαρῖα ὑπε-
 λάμβανεν αὐτούς, ὑποστρέψαντες οἱ ὀπλίται ἠκόντιζόν τε
 καὶ ἔβαλλον. ὡς δὲ ἔπεσον αὐτῶν δύο ἢ τρεῖς οἱ πρῶτοι
 καὶ ἐπὶ τοὺς λοιποὺς ἐπεκυλίνδουν πέτρους εἰς τὸ κάτ-
 αντες καὶ πολλῇ προθυμίᾳ ἐνέκειντο, ἐτρέφθησαν οἱ
 Θηβαῖοι ἀπὸ τοῦ κατάντους καὶ ἀποθνήσκουσιν αὐτῶν
 21 πλείους ἢ διακόσιοι. ταύτῃ μὲν οὖν τῇ ἡμέρᾳ οἱ Θηβαῖοι
 ἠθύμουν νομίζοντες οὐκ ἐλάττω κακὰ πεπονθέναι ἢ πε-
 ποιηκέναι· τῇ δ' ὑστεραίᾳ, ἔπει ἦσθοντο ἀπειληλυθότας
 ἐν νυκτὶ τοὺς τε Φωκέας καὶ τοὺς ἄλλους ἅπακτας οἴκαδε
 ἐκάστους, ἐκ τούτου μείζον δὴ ἐφρόνου ἐπὶ τῷ γεγενη-
 μένῳ. ἔπει δ' αὖ ὁ Πausανίας ἀνεφαίνετο ἔχων τὸ ἐκ
 Λακεδαιμόνος στρατεύμα, πάλιν αὖ ἐν μεγάλῳ κινδύνῳ
 ἠγοῦντο εἶναι, καὶ πολλὴν ἔφρασαν σιωπὴν τε καὶ ταπει-
 22 νότητα ἐν τῷ στρατεύματι εἶναι αὐτῶν. ὡς δὲ τῇ ὑστε-
 ραίᾳ οἱ τε Ἀθηναῖοι ἐλθόντες συμπαρατάξαντο ὅ τε Πaus-
 σανίας οὐ προσῆγεν οὐδὲ ἐμάχετο, ἐκ τούτου τὸ μὲν
 Θηβαίων πολὺν μείζον φρόνημα ἐγένετο· ὁ δὲ Πausανίας
 συγκαλέσας πολεμάρχους καὶ πεντηκοντῆρας ἐβουλεύετο,
 πότερον μάχην συνάπτει ἢ ὑπόσπονδον τὸν τε Λύσανδρον
 23 ἀναιροῖτο καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ πεσόντας. λογιζόμενος δ'
 ὁ Πausανίας καὶ οἱ ἄλλοι οἱ ἐν τέλει Λακεδαιμονίων, ὡς
 Λύσανδρος τετελευτηκῶς εἶη καὶ τὸ μετ' αὐτοῦ στρατεύμα
 ἠττημένον ἀποκεχωρήκοι καὶ Κορίνθιοι μὲν παντάπασιν
 οὐκ ἠκολούθουν αὐτοῖς, οἱ δὲ παρόντες οὐ προθύμως
 στρατεύοιντο· ἐλογίζοντο δὲ καὶ τὸ ἵππικὸν ὡς τὸ μὲν
 ἀντίπαλον πυλὺ, τὸ δὲ αὐτῶν ὀλίγον εἶη, τὸ δὲ μέγιστον,
 ὅτι οἱ νεκροὶ ὑπὸ τῷ τείχει ἐκείντο, ὥστε οὐδὲ κρείττους
 οὔσι διὰ τοὺς ἀπὸ τῶν πύργων ῥάδιον εἶη ἀνελεσθαι·
 διὰ οὖν πάντα ταῦτα ἔδοξεν αὐτοῖς τοὺς νεκροὺς ὑπα-
 24 σπόνδους ἀναιρεῖσθαι. οἱ μέντοι Θηβαῖοι εἶπαν, ὅτι οὐκ
 ἂν ἀποδοῖεν τοὺς νεκροὺς, εἰ μὴ ἐφ' ὧτε ἀπιέναι ἐκ τῆς
 χώρας. οἱ δὲ ἄσμενοί τε ταῦτα ἤκουσαν καὶ ἀνελάμενοι

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

6 δάτην, Λέξον μοι, ἔφη, ὦ Ὅτυ, ποίου τινὸς γένους ἐστὶν ὁ Σπιθριδάτης; ὁ δ' εἶπεν, ὅτι Περσῶν οὐδενὸς ἐνδεέστερος. Τὸν δ' υἷόν, ἔφη, ἐώρακας αὐτοῦ ὡς καλὸς ἐστι; Τί δ' οὐ μέλλω; καὶ γὰρ ἐσπέρας συνεδείκνουν αὐτῷ. Τούτου μὲν φασὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ καλλίονα εἶναι.

7 Νῆ Δί', ἔφη ὁ Ὅτυς, καλὴ γάρ ἐστι. Καὶ ἐγὼ μὲν, ἔφη, ἐπεὶ φίλος ἡμῖν γεγένησαι, συμβουλεύοιμ' ἄν σοι τὴν παῖδα ἄγασθαι γυναῖκα, καλλίστην μὲν οὖσαν, οὐ τί ἄνδρι ἡδίων; πατρὸς δ' εὐγενεστάτου, δύναμιν δ' ἔχοντος τοσαύτην, ὅς ὑπὸ Φαρναβάζου ἀδικηθεὶς οὕτω τιμωρεῖται αὐτόν, ὥστε φυγάδα πάσης τῆς χώρας, ὡς ὄρεας, πεποίηκεν.

8 εὖ ἴσθι μέντοι, ἔφη, ὅτι ὥσπερ ἐκεῖνον ἐχθρὸν ὄντα δύναται τιμωρεῖσθαι, οὕτω καὶ φίλον ἄνδρα εὐεργετῆν ἄν δύναίτο. νόμιζε δὲ τούτων πραχθέντων μὴ ἐκεῖνον ἄν σοι μόνον κηδεστήν εἶναι, ἀλλὰ καὶ ἐμὲ καὶ τοὺς ἄλλους Λακεδαιμονίους, ἡμῶν δ' ἡγουμένων τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν ἄλλην Ἑλλάδα. καὶ μὴν μεγαλειότερως γε σοῦ, εἰ ταῦτα πράττοις, τίς ἄν ποτε γήμειε; ποίαν γὰρ νύμφην πώποτε τοσοῦτοι ἵππεῖς καὶ πελτασταὶ καὶ ὀπλιταὶ προὔπεμψαν, ὅσοι τὴν σὴν γυναῖκα εἰς τὸν σὸν οἶκον

9 προπέμψειαν ἄν; καὶ ὁ Ὅτυς ἐπήρετο, Δοκοῦντα δ', ἔφη, ὦ Ἀγησίλαε, ταῦτα καὶ Σπιθριδάτη λέγεις; Μὰ τοὺς θεούς, ἔφη ὁ Ἀγησίλαος, ἐκεῖνος μὲν ἐμέ γε οὐκ ἐκέλευσε ταῦτα λέγειν· ἐγὼ μέντοι, καίπερ ὑπερχαίρων, ὅταν ἐχθρὸν τιμωρῶμαι, πολὺ μᾶλλον μοι δοκῶ ἡδεσθαι, ὅταν

10 τι τοῖς φίλοις ἀγαθὸν ἐξευρίσκω. Τί οὖν, ἔφη, οὐ πυνθάνη, εἰ καὶ ἐκείνῳ βουλομένῳ ταῦτ' ἐστί; καὶ ὁ Ἀγησίλαος, Ἴτ', ἔφη, ὑμεῖς, ὦ Ἡριππίδα, καὶ διδάσκετε αὐτὸν

11 βουληθῆναι ἅπερ ἡμεῖς. οἱ μὲν δὴ ἀναστάντες ἐδίδασκον. ἐπεὶ δὲ διέτριβον, Βούλει, ἔφη, ὦ Ὅτυ, καὶ ἡμεῖς δεῦρο καλέσωμεν αὐτόν; Πολύ γ' ἄν οἶμαι μᾶλλον ὑπὸ σοῦ πεισθῆναι αὐτόν ἢ ὑπὸ τῶν ἄλλων ἀπάντων. ἐκ τούτου δὲ ἐκάλει ὁ Ἀγησίλαος τὸν Σπιθριδάτην τε καὶ τοὺς ἄλλους.

12 προσιόντων δὲ εὐθύς εἶπεν ὁ Ἡριππίδας· Τὰ μὲν ἄλλα, ὦ Ἀγησίλαε, τὰ ρηθέντα τί ἄν τις μακρολογοίη; τέλος δὲ λέγει Σπιθριδάτης πᾶν ποιεῖν ἄν ἡδέως ὅ,τι σοι δοκοίη.

13 Ἐμοὶ μὲν τοίνυν, ἔφη, δοκεῖ, ὁ Ἀγησίλαος, σὲ μὲν, ὦ Σπι-

Θριδάτα, τύχη ἀγαθῇ διδόναι Ὅτιυ τὴν θυγατέρα, σὲ δὲ λαμβάνειν. τὴν μέντοι παῖδα πρὸ ἧρος οὐκ ἂν δυναίμεθα περὶ ἀγαγεῖν. Ἄλλὰ ναὶ μὰ Δί', ἔφη ὁ Ὅτυς, κατὰ θάλατταν ἤδη ἂν πέμποιτο, εἰ σὺ βούλοιο. ἐκ τούτου δεξιὰς 15 δόντες καὶ λαβόντες ἐπὶ τούτοις ἀπέπεμπον τὸν Ὅτυν.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ἀγησίλαος ἐπεὶ ἔγνω αὐτὸν σπεύδοντα, τριήρη πληρώσας καὶ Καλλίαν Λακεδαιμόνιον κελεύσας ἀπαγαγεῖν τὴν παῖδα, αὐτὸς ἐπὶ Δασκυλείου ἀπεπορεύετο, ἔνθα καὶ τὰ βασίλεια ἦν Φαρναβάζω καὶ κῶμαι περὶ αὐτὰ πολλαὶ καὶ μεγάλαι καὶ ἄφθονα ἔχουσαι τὰ ἐπιτήδεια καὶ θῆραι αἱ μὲν καὶ ἐν περιειργμένοις παραδείσοις, αἱ δὲ καὶ ἀναπεπταμένοις τόποις, πάγκαλαι. περιέρρει δὲ καὶ 16 ποταμὸς παντοδαπῶν ἰχθύων πλήρης. ἦν δὲ καὶ τὰ πτηνὰ ἄφθονα τοῖς ὀρνιθεῦσαι δυναμένοις. ἔνταῦθα μὲν δὴ διεχειμάζε καὶ αὐτόθεν καὶ σὺν προνομαῖς τὰ ἐπιτήδεια τῇ στρατιᾷ λαμβάνων. καταφρονητικῶς δὲ ποτε καὶ ἀφυ- 17 λάκτως διὰ τὸ μηδὲν πρότερον ἐσφάλλθαι λαμβανόντων τῶν στρατιωτῶν τὰ ἐπιτήδεια, ἐπέτυχεν αὐτοῖς ὁ Φαρνάβαζος κατὰ τὸ πεδλὸν ἐσπαρμένοις, ἄρματα μὲν ἔχων δύο δρεπανηφόρα, ἵππεῖς δὲ ὡς τετρακοσίους. οἱ δ' Ἕλληνες 18 ὡς εἶδον αὐτὸν προσελαύνοντα, συνέδραμον ὡς εἰς ἑπτακοσίους· ὁ δ' οὐκ ἐμέλλησεν, ἀλλὰ προστησάμενος τὰ ἄρματα, αὐτὸς δὲ σὺν τοῖς ἵππεῦσιν ὀπισθεν γεγόμενος, ἐλαύνειν εἰς αὐτοὺς ἐκέλευσεν. ὡς δὲ τὰ ἄρματα ἐμβα- 19 λόντα διεσκέδασε τὸ ἄθρόον, ταχὺ οἱ ἵππεῖς κατέβαλον εἰς ἑκατὸν ἀνθρώπους, οἱ δ' ἄλλοι κατέφυγον πρὸς Ἀγησίλαον· ἐγγὺς γὰρ ἔτυχε σὺν τοῖς ὀπλίταις ὢν. ἐκ δὲ τού- 20 του τρίτη ἢ τετάρτη ἡμέρα αἰσθάνεται ὁ Σπιθριδάτης τὸν Φαρνάβαζον ἐν Κανῇ κώμῃ μεγάλη στρατοπεδευόμενον, ἀπέχοντα στάδια ὡς ἑξήκοντα καὶ ἑκατόν, καὶ εὐθὺς λέγει πρὸς τὸν Ἡριππίδαν. καὶ ὁ Ἡριππίδας ἐπιθυμῶν 21 λαμπρόν τι ἐργάσασθαι αἰτεῖ τὸν Ἀγησίλαον ὀπλίτας τε εἰς δισχιλίους καὶ πελταστὰς ἄλλους τοσοῦτους καὶ ἵππέας τοὺς τε Σπιθριδάτου καὶ τοὺς Παφλαγόνας καὶ τῶν Ἑλλήνων ὀπόσους πείσειεν. ἐπεὶ δὲ ὑπέσχετο αὐτῷ, ἐθύετο· 22 καὶ ἅμα δείλη καλλιερησάμενος κατέλυσε τὴν θυσίαν. ἐκ δὲ τούτου δειπνήσαντας παρήγγειλε παρεῖναι πρὸσθεν

τοῦ στρατοπέδου. σκότους δὲ γενομένου οὐδ' οἱ ἡμίσεις
 23 ἐκάστων ἐξῆλθον. ὅπως δὲ μή, εἰ ἀποτρέποιτο, κατα-
 γελῶεν αὐτοῦ οἱ ἄλλοι τριάκοντα, ἐπορεύετο σὺν ἧ εἶχε
 24 δυνάμει. ἅμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἐπιπεσὼν τῇ Φαρναβάζου
 στρατοπεδείᾳ, τῆς μὲν προφυλακῆς αὐτοῦ Μυσῶν ἄντων
 πολλοὶ ἔπεσον, αὐτοὶ δὲ διαφεύγουσι, τὸ δὲ στρατόπεδον
 ἀλλοικεταὶ καὶ πολλὰ μὲν ἐκπτώματα καὶ ἄλλα δὴ οἷα Φαρ-
 ναβάζου κτήματα, πρὸς δὲ τούτοις σκεύη πολλὰ καὶ ὑπο-
 25 ζύγια σκευοφόρα. διὰ γὰρ τὸ φοβεῖσθαι, μὴ εἶπεν κατα-
 σταίη, κυκλωθεὶς πολιορκοῖτο, ἄλλοτε ἄλλῃ τῆς χώρας
 ἐπήγει, ὥσπερ οἱ νομάδες, καὶ μάλα ἀφανίζων τὰς στρα-
 26 τοπεδεύσεις. ἐπεὶ δὲ τὰ ληφθέντα χρήματα ἀπήγαγον
 οἱ τε Παφλαγόνες καὶ ὁ Σπιθριδάτης, ὑποστήσας Ἡριπ-
 πίδας ταξιάρχους καὶ λοχαγούς ἀφείλετο ἅπαντα τὸν τε
 Σπιθριδάτην καὶ τοὺς Παφλαγόνους, ἵνα δὴ πολλὰ ἀπα-
 27 γάγοι τὰ αἰχμάλωτα τοῖς λαφυροπώλαις. ἐκεῖνοι μὲντοι
 ταῦτα παθόντες οὐκ ἤνεγκαν, ἀλλ' ὡς ἀδικηθέντες καὶ
 ἀτιμασθέντες νυκτὸς συσκευασάμενοι ᾤχοντο ἀπιόντες
 εἰς Σάρδεις πρὸς Ἀριαῖον, πιστεύσαντες, ὅτι καὶ ὁ Ἀριαῖος
 28 ἀποστάς βασιλέως ἐπολέμησεν αὐτῷ. Ἀγησιλάῳ μὲν δὴ
 τῆς ἀπολείψεως τοῦ Σπιθριδάτου καὶ τοῦ Μεγαβάτου
 καὶ τῶν Παφλαγόνων οὐδὲν ἐγένετο βαρύτερον ἐν τῇ
 στρατείᾳ.

29 Ἦν δέ τις Ἀπολλοφάνης Κυζικηνός, ὃς καὶ Φαρναβάζῳ
 ἐτύγχανεν ἐκ παλαιοῦ ξένος ὢν καὶ Ἀγησιλάῳ κατ' ἐκείνον
 τὸν χρόνον ἐξενώθη. οὗτος οὖν εἶπε πρὸς τὸν Ἀγησίλαον,
 ὡς οἴοιτο συναγαγεῖν αὐτῷ ἂν εἰς λόγους περὶ φιλίας
 Φαρναβάζου. ὡς δ' ἤκουσεν αὐτοῦ, σπονδὰς λαβὼν καὶ
 δεξιὰν παρῆν ἄγων τὸν Φαρναβάζου εἰς συγκείμενον χω-
 30 ρίον, ἐνθα δὴ Ἀγησίλαος καὶ οἱ περὶ αὐτὸν τριάκοντα
 χαμαὶ ἐν πόρᾳ τινὶ κατακείμενοι ἀνέμενον· ὁ δὲ Φαρνα-
 βάζος ἦκεν ἔχων στολὴν πολλοῦ χρυσοῦ ἀξίαν. ὀποτι-
 θέντων δὲ αὐτῷ τῶν θεραπόντων ῥαπτὰ, ἐφ' ὧν καθί-
 ζουσιν οἱ Πέρσαι μαλακῶς, ἤσχύνθη ἐντροφηῆσαι ὄρεων
 τοῦ Ἀγησιλάου τὴν φανυλότητα· κατεκλίθη οὖν καὶ αὐτὸς
 31 ὥσπερ εἶχε χαμαί. καὶ πρῶτα μὲν ἀλλήλους χαίρειν προσ-
 εἶπαν, ἔπειτα τὴν δεξιὰν προσείναντος τοῦ Φαρναβάζου

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

εἴης καὶ πλούσιος γένοιο, τίνος ἂν δέοις μὴ οὐχὶ παρὰ
 37 εὐδαίμων εἶναι; Οὐκοῦν, ἔφη ὁ Φαρνάβαζος, ἀπλῶς ὑμῖν
 ἀποκρίνωμαι ἅπερ ποιήσω; Πρέπει γοῦν σοι. Ἐγὼ τοίνυν,
 ἔφη, ἐὰν βασιλεὺς ἄλλον μὲν στρατηγὸν πέμπῃ, ἐμὲ δὲ
 ὑπήκοον ἐκείνου τάττῃ, βουλήσομαι ὑμῖν καὶ φίλος καὶ
 σύμμαχος εἶναι· ἐὰν μέντοι μοι τὴν ἀρχὴν προστάτῃ,
 τοιοῦτόν τι, ὡς ἔοικε, φιλοτιμία ἐστίν, εὖ χρὴ εἰδέναι,
 38 ὅτι πολεμήσω ὑμῖν ὡς ἂν δύνωμαι ἄριστα. ἀκούσας
 ταῦτα ὁ Ἀγησίλαος ἐλάβετο τῆς χειρὸς αὐτοῦ καὶ εἶπεν·
 Εἶθ', ὦ λῶσθε σύ, τοιοῦτος ὢν φίλος ἡμῖν γένοιο. Ἐν
 δ' οὖν, ἔφη, ἐπίστω, ὅτι νῦν τε ἄπειμι ὡς ἂν δύνωμαι
 τάχιστα ἐκ τῆς χώρας τῆς σῆς τοῦ τε λοιποῦ, κἂν πόλεμος
 ᾗ, ἕως ἂν ἐπ' ἄλλον ἔχωμεν στρατεύεσθαι, σοῦ τε καὶ τῶν
 σῶν ἀφεξόμεθα.

39 Τούτων δὲ λεχθέντων διέλυσε τὴν σύνοδον. καὶ ὁ μὲν
 Φαρνάβαζος ἀναβάς ἐπὶ τὸν ἵππον ἀπήει, ὁ δὲ ἐκ τῆς
 Παραπίτας υἱὸς αὐτοῦ, καλὸς ἔτι ὢν, ὑπολειφθεὶς καὶ
 προσδραμὼν Ξένον σε, ἔφη, ὦ Ἀγησίλαε, ποιούμαι. Ἐγὼ
 δέ γε δέχομαι. Μέμνησό νυν, ἔφη. καὶ εὐθύς τὸ παλτόν,
 εἶχε δὲ καλόν, ἔδωκε τῷ Ἀγησιλάῳ. ὁ δὲ δεξάμενος,
 φάλαρα ἔχοντος περὶ τῷ ἵππῳ Ἰδαίου τοῦ γραφέως πάγ-
 καλα, περιελὼν ἀντέδωκεν αὐτῷ. τότε μὲν οὖν ὁ παῖς
 40 ἀναπηδήσας ἐπὶ τὸν ἵππον μετεδίωκε τὸν πατέρα. ὡς
 δ' ἐν τῇ τοῦ Φαρναβάζου ἀποδημίᾳ ἀποστερωῶν ὁ ἀδελφὸς
 τὴν ἀρχὴν φυγάδα ἐποίησε τὸν τῆς Παραπίτας υἱόν, τά
 τ' ἄλλα ὁ Ἀγησίλαος ἐπεμελεῖτο αὐτοῦ καὶ ἐρασθέντος
 αὐτοῦ τοῦ Εὐάλκου υἱέος Ἀθηναίου πάντ' ἐποίησεν, ὅπως
 ἂν δι' ἐκεῖνον ἐγκριθεῖν τὸ στάδιον ἐν Ὀλυμπίᾳ, μέγιστος
 ὢν τῶν παίδων.

41 Καὶ τότε δὴ, ὥσπερ εἶπε πρὸς τὸν Φαρνάβαζον, εὐθύς
 ἀπεπορεύετο ἐκ τῆς χώρας· σχεδὸν δὲ καὶ ἕαρ ἤδη ὑπέ-
 φαινεν. ἀφικόμενος δὲ εἰς Θήβης πεδῖον κατεστρατοπε-
 δεύσατο περὶ τὸ τῆς Ἀστυρηνῆς Ἀρτέμιδος ἱερὸν καὶ ἐκεῖ
 πρὸς ᾧ εἶχε συνέλεγε πανταχόθεν παμπληθὲς στράτευμα.
 παρεσκευάζετο γὰρ πορευσόμενος ὡς δύναιτο ἀνωτάτω,
 νομίζων ὅποσα ὀπισθεν ποιήσαιτο ἔθνη πάντα ἀποστή-
 σειν βασιλέως.

Ἀγησίλαος μὲν δὴ ἐν τοιούτοις ἦν. οἱ δὲ Λακεδαι- 2
 μόνιοι ἐπεὶ σαφῶς ἤσθοντο τὰ τε χρήματα ἐληλυθότα
 εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὰς μεγίστας πόλεις συνεστηκυίας
 ἐπὶ πολέμῳ πρὸς ἑαυτούς, ἐν κινδύνῳ τε τὴν πόλιν ἐνό-
 μισαν καὶ στρατεύειν ἀναγκαῖον ἠγήσαντο εἶναι. καὶ αὐτοὶ 2
 μὲν ταῦτα παρεσκευάζοντο, εὐθύς δὲ καὶ ἐπὶ τὸν Ἀγησί-
 λαον πέμπουσιν Ἐπικυδίδαν. ὁ δ' ἐπεὶ ἀφίκετο, τὰ τε
 ἄλλα διηγείτο ὡς ἔχοι καὶ ὅτι ἡ πόλις ἐπιστέλλοι αὐτῷ
 βοηθεῖν ὡς τάχιστα τῇ πατρίδι. ὁ δὲ Ἀγησίλαος ἐπεὶ 3
 ἤκουσε, χαλεπῶς μὲν ἠνεγκεν ἐνθυμούμενος, καὶ οἴων
 τιμῶν καὶ οἴων ἐλπίδων ἀποστεροῖτο, ὅμως δὲ συγκα-
 λέσας τοὺς συμμάχους ἐδήλωσε τὰ ὑπὸ τῆς πόλεως παρ-
 αγγελλόμενα καὶ εἶπεν, ὅτι ἀναγκαῖον εἶη βοηθεῖν τῇ
 πατρίδι· ἐὰν μέντοι ἐκεῖνα καλῶς γένηται, εὖ ἐπίστασθε,
 ἔφη, ὧ ἄνδρες σύμμαχοι, ὅτι οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι ὑμῶν,
 ἀλλὰ πάλιν παρέσομαι πράξων ὧν ὑμεῖς δεῖσθε. ἀκού- 4
 σαντες δὲ ταῦτα πολλοὶ μὲν ἐδάκρυσαν, πάντες δ' ἐψη-
 φίσαντο βοηθεῖν μετ' Ἀγησιλάου τῇ Λακεδαίμονι· εἰ δὲ
 καλῶς τὰκεῖ γένοιτο, λαβόντες αὐτὸν πάλιν ἤκειν εἰς τὴν
 Ἀσίαν. καὶ οἱ μὲν δὴ συνεσκευάζοντο ὡς ἀκολουθήσοντες. 5
 ὁ δ' Ἀγησίλαος ἐν μὲν τῇ Ἀσίᾳ κατέλιπεν Εὐξενον ἀρμο-
 στὴν καὶ φρουροὺς παρ' αὐτῷ οὐκ ἔλαττον τετρακισχιλίων,
 ἵνα δύναίτο διασώζειν τὰς πόλεις· αὐτὸς δὲ ὄρων, ὅτι οἱ
 πολλοὶ τῶν στρατιωτῶν μένειν ἐπεθύμουν μᾶλλον ἢ ἐφ'
 Ἑλληνας στρατεύεσθαι, βουλόμενος ὡς βελτίστους καὶ
 πλείστους ἄγειν μεθ' ἑαυτοῦ ἅθλα προὔθηκε ταῖς πό-
 λεσιν, ἧτις ἄριστον στρατεύμα πέμπει, καὶ τῶν μισθο-
 φόρων τοῖς λοχαγοῖς, ὅστις εὐοπλότατον λόχον ἔχων συ-
 στρατεύοιτο καὶ ὀπλιτῶν καὶ τοξοτῶν καὶ πελταστῶν.
 προεῖπε δὲ καὶ τοῖς ἱππάρχοις, ὅστις εὐιπποτάτην καὶ
 εὐοπλοτάτην τάξιν παρέχοιτο, ὡς καὶ τούτοις νικητήριον
 δώσων. τὴν δὲ κρίσιν ἔφη ποιήσειν, ἐπεὶ διαβαίησαν ἐκ 6
 τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Εὐρώπην, ἐν Χερρονήσῳ, ὅπως εὖ εἰδεί-
 ησαν, ὅτι τοὺς στρατευομένους δεῖ εὐκρινεῖν. ἦν δὲ τὰ 7
 ἅθλα τὰ μὲν πλεῖστα ὄπλα ἐκπεπονημένα εἰς κόσμον καὶ
 ὀπλιτικὰ καὶ ἱππικὰ· ἦσαν δὲ καὶ στέφανοι χρυσοῖ· τὰ
 δὲ πάντα ἅθλα οὐκ ἔλαττον ἐγένοντο ἢ ἀπὸ τεττάρων

8 ταλάντων. τοσούτων μέντοι ἀναλωθέντων, παμπόλλων
 χρημάτων ὄπλα εἰς τὴν στρατιὰν κατεσκευάσθη. ἐπεὶ δὲ
 διέβη τὸν Ἑλλήσποντον, κριταὶ κατέστησαν Λακεδαιμο-
 νίων μὲν Μένασκος καὶ Ἡριπίδας καὶ Ὀρσιππος, τῶν δὲ
 συμμάχων εἰς ἀπὸ πόλεως. καὶ Ἀγησίλαος μὲν, ἐπεὶ τὴν
 κρίσιν ἐποίησεν, ἔχων τὸ στράτευμα ἐπορεύετο τὴν αὐτὴν
 ὁδόν, ἣν περ βασιλεύς, ὅτι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἐστράτευεν.

9 Ἐν δὲ τούτῳ οἱ μὲν ἔφαρθε φρουρὰν ἔφηναν· ἡ δὲ
 πόλις, ἐπεὶ Ἀγησίπολις παῖς ἔτι ἦν, Ἀριστόδημον τοῦ
 γένους ὄντα καὶ πρόδικον τοῦ παιδός, ἠγείσθαι τῇ στρατιᾷ

10 ἐκέλευον. ἐπεὶ δ' ἐξήρσαν μὲν οἱ Λακεδαιμόνιοι, συνει-
 λεγμένοι δ' ἦσαν οἱ ἐναντίοι, συνελθόντες ἐβουλεύοντο,
 πῶς ἂν τὴν μάχην συμφωρώτατα σφίσιν αὐτοῖς ποιή-

11 σαιντο. Τιμόλαος μὲν δὴ Κορινθίος ἔλεξεν, Ἄλλ' ἐμοὶ
 δοκεῖ, ἔφη, ὧ ἄνδρες σύμμαχοι, ὁμοιον εἶναι τὸ τῶν Λα-
 κεδαιμονίων πρᾶγμα οἴοντες τὸ τῶν ποταμῶν. οἱ τε γὰρ
 ποταμοὶ πρὸς μὲν ταῖς πηγαῖς οὐ μεγάλοι εἰσὶν, ἀλλ'
 εὐδιάβατοι, ὅσῳ δ' ἂν πορρωτέρω γένωνται, ἐπεμβάλλον-
 τες ἕτεροι ποταμοὶ ἰσχυρότερον αὐτῶν τὸ ρεῦμα ποιῶσιν,

12 καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι ὡσαύτως, ἐνθεν μὲν ἐξέρχονται
 αὐτοὶ μόνοι εἰσὶ, προϊόντες δὲ καὶ παραλαμβάνοντες τὰς
 πόλεις πλείονές τε καὶ δυσμαχώτεροι γίνονται. ὄρω δ'
 ἔγωγε, ἔφη, καὶ ὁπόσοι σφῆκας ἐξαιρεῖν βούλονται, ἐὰν
 μὲν ἐκθέοντας τοὺς σφῆκας πειρῶντας θηρᾶν, ὑπὸ πολ-
 λῶν τυπτομένους, ἐὰν δὲ ἔτι ἐνδον ὄντων τὸ πῦρ προσφέ-
 ρωσι, πάσχοντας μὲν οὐδέν, χειρουμένους δὲ τοὺς σφῆκας.
 ταῦτ' οὖν ἐνθυμούμενος ἠγοῦμαι κράτιστον εἶναι μάλιστα

13 μὲν ἐν αὐτῇ, εἰ δὲ μή, ὅτι ἐγγύτατα τῆς Λακεδαίμονος τὴν
 μάχην ποιεῖσθαι. θόξαντος δ' εὖ λέγειν αὐτοῦ ἐψηφί-
 σαντο ταῦτα. ἐν ᾧ δὲ περὶ ἡγεμονίας τε διαπραίτεοντο
 καὶ διωμολογοῦντο, εἰς ὁπόσους δύοι τάττεσθαι πᾶν τὸ
 στράτευμα, ὅπως μὴ λίαν βαθείας τὰς φάλαγγας ποιού-
 μεναι αἱ πόλεις κύκλωσιν τοῖς πόλεμοις παρέχουσιν, ἐν

14 τούτῳ οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ δὴ Τεγεάτας παρεκλήφθη
 καὶ Μαντινέας ἐξήρσαν τὴν ἀμφιάλον. καὶ πόρευόμενοι
 σχεδόν τι ἕμα οἱ μὲν περὶ τοὺς Κορινθίους ἐν τῇ Νεμεῇ
 ἦσαν, οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ σύμμαχοι ἐν τῇ Σικυῶνι

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

μένης. καὶ πρῶτον μὲν ἀμελήσαντες τοῦ εἰς ἑκαίδεκα
 βαθείαν παντελῶς ἐποιήσαντο τὴν φάλαγγα, ἔτι δὲ καὶ
 ἦγον ἐπὶ τὰ δεξιὰ, ὅπως ὑπερέχοιεν τῷ κέρατι τῶν πολε-
 μίων· οἱ δ' Ἀθηναῖοι, ἵνα μὴ διασπασθείησαν, ἐπηκο-
 λούθουν, καίπερ γινώσκοντες, ὅτι κίνδυνος εἶη κυκλω-
 19 θῆναι. τέως μὲν οὖν οἱ Λακεδαιμόνιοι οὐκ ἠσθάνοντο
 προσιόντων τῶν πολεμίων· καὶ γὰρ ἦν λάσιον τὸ χωρίον·
 ἐπεὶ δ' ἐπαιάνισαν, τότε δὴ ἔγνωσαν, καὶ εὐθὺς ἀντιπαρ-
 ἠγγειλαν ἅπαντες διασκευάζεσθαι ὡς εἰς μάχην. ἐπεὶ δὲ
 συνετάχθησαν ὡς ἐκάστους οἱ ξυναγοὶ ἔταξαν, παρηγγύ-
 ησαν μὲν ἀκολουθεῖν τῷ ἡγουμένῳ, ἦγον δὲ καὶ οἱ Λακε-
 δαιμόνιοι ἐπὶ τὰ δεξιὰ καὶ οὕτω πολὺ ὑπερέτεινον τὸ
 κέρας, ὥστε τῶν Ἀθηναίων αἱ μὲν ἕξ φυλαὶ κατὰ τοὺς
 Λακεδαιμονίους ἐγένοντο, αἱ δὲ τέτταρες κατὰ Τεγεάτας.
 20 οὐκέτι δὲ στάδιον ἀπεχόντων, σφραγισάμενοι οἱ Λακε-
 δαιμόνιοι τῇ Ἀγροτέρῃ, ὥσπερ νομίζεται, τὴν χίμαιραν
 ἡγοῦντο ἐπὶ τοὺς ἐναντίους, τὸ ὑπερέχον ἐπικάμψαντες
 εἰς κύκλωσιν. ἐπεὶ δὲ συνέμιξαν, οἱ μὲν ἄλλοι σύμμαχοι
 πάντες οἱ τῶν Λακεδαιμονίων ἐκράτηθησαν ὑπὸ τῶν ἐναν-
 τίων, Πελληνεῖς δὲ κατὰ Θεσπιέας γενόμενοι ἐμάχοντό τε
 21 καὶ ἐν χώρῃ ἐπιπτον ἑκατέρων. αὐτοὶ δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι
 ὅσον τε κἀτέσχον τῶν Ἀθηναίων ἐκράτησαν καὶ κυκλω-
 σάμενοι τῷ ὑπερέχοντι πολλοὺς ἀπέκτειναν αὐτῶν, καὶ
 ἄτε δὴ ἀπαθείς ὄντες συντεταγμένοι ἐπορεύοντο· καὶ τὰς
 μὲν τέτταρας φυλάς τῶν Ἀθηναίων, πρὶν ἐκ τῆς διώξεως
 ἐπαναχωρῆσαι, παρῆλθον, ὥστε οὐκ ἀπέθανον αὐτῶν
 22 πλὴν εἴ τις ἐν τῇ συμβολῇ ὑπὸ Τεγεατῶν· τοῖς δ' Ἀργείοις
 ἐπιτυγχάνουσιν οἱ Λακεδαιμόνιοι ἀναχωροῦσι, καὶ μέλ-
 λοντος τοῦ πρώτου πολεμάρχου ἐκ τοῦ ἐναντίου συμβάλ-
 λειν αὐτοῖς, λέγεται ἄρα τις ἀναβοῆσαι παρεῖναι τοὺς
 πρώτους. ὡς δὲ τοῦτ' ἐγένετο, παραθέοντας δὴ παίοντες
 εἰς τὰ γυμνὰ πολλοὺς ἀπέκτειναν αὐτῶν. ἐπελάβοντο δὲ
 καὶ Κορινθίων ἀναχωρούντων. ἔτι δ' ἐπέτυχον οἱ Λακε-
 δαιμόνιοι καὶ τῶν Θηβαίων τισὶν ἀναχωροῦσιν ἐκ τῆς διώ-
 23 ξεως καὶ ἀπέκτειναν συχνοὺς αὐτῶν. τούτων δὲ γενομέ-
 νων, οἱ ἠττώμενοι τὸ μὲν πρῶτον ἔφευγον πρὸς τὰ τεῖχη·
 ἔπειτα δ' εἰρξάντων Κορινθίων πάλιν κατεσκήνησαν εἰς

Ὁ ἀρχαῖον στρατόπεδον. Λακεδαιμόνιοι δ' αὖ ἐπαναχωρήσαντες, ἔνθα τὸ πρῶτον τοῖς πολεμίοις συνέμιξαν, ἐστήσαντο τρόπαιον. καὶ αὕτη μὲν δὴ ἡ μάχη οὕτως ἐγένετο.

Ὁ δ' Ἀγησίλαος σπεύδων μὲν ἐκ τῆς Ἀσίας ἐβοήθει· 3 ἵντι δ' αὐτῷ ἐν Ἀμφιπόλει ἀγγέλλει Δερκυλίδας, ὅτι κικῶέν τε αὖ Λακεδαιμόνιοι, καὶ αὐτῶν μὲν τεθνήσκει ὀκτώ, ὧν δὲ πολεμίων παμπληθεῖς· ἐδήλου δέ, ὅτι καὶ τῶν τυμμάχων οὐκ ὀλίγοι πεπτωκότες εἶεν. ἐρομένου δὲ τοῦ Ἀγησιλάου· Ἄρ' ἂν, ὧ Δερκυλίδα, ἐν καιρῷ γένοιτο, εἰ αἱ τυμπέμπουσαι πόλεις ἡμῖν τοὺς στρατιώτας τὴν νίκην ὡς τάχιστα πύθοιντο; ἀπεκρίνατο δὴ ὁ Δερκυλίδας· Εὐθυιοτέρους γοῦν εἰκὸς ταῦτ' ἀκούσαντας εἶναι. Οὐκοῦν σύ, ἵπερ παρεγένου, κάλλιστ' ἂν ἀπαγγείλαις; ὁ δὲ ἄσμενος ἀκούσας, καὶ γὰρ αἰεὶ φιλαπόδημος ἦν, εἶπεν· Εἰ σὺ τάττοισι. Ἀλλὰ τάττω, ἔφη, καὶ προσαπαγγέλλειν κελεύω, ἵτι ἐὰν καὶ τάδε εὖ γένηται, πάλιν παρεσόμεθα, ὥσπερ καὶ ἔφαμεν. ὁ μὲν δὴ Δερκυλίδας ἐφ' Ἑλλησπόντου πρῶτον ἐπορεύετο· ὁ δ' Ἀγησίλαος διαλλάξας Μακεδονίαν εἰς Θετταλίαν ἀφίκετο. Λαρισαῖοι μὲν οὖν καὶ Κραννῶνιοι καὶ Σκοτουσσαῖοι καὶ Φαρσάλιοι, σύμμαχοι ὄντες Βοιωτοῖς, καὶ πάντες δὲ Θετταλοὶ, πλὴν ὅσοι αὐτῶν φυγάδες τότε ἐτύγχανον, ἐκακούργουν αὐτὸν ἐπακολουθοῦντες. ὁ δὲ 4 τέως μὲν ἦγεν ἐν πλαισίῳ τὸ στράτευμα, τοὺς ἡμίσεις μὲν ἔμπροσθεν, τοὺς ἡμίσεις δ' ἐπ' οὐρᾷ ἔχων τῶν ἵππέων· ἐπεὶ δ' ἐκώλυον τῆς πορείας οἱ Θετταλοὶ ἐπελαύνοντες τοῖς ὀπισθεν, παραπέμπει ἐπ' οὐρὰν καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ στόματος ἵππικὸν πλὴν τῶν περὶ αὐτόν. ὡς δὲ παρετάξαντο 5 ἀλλήλοις, οἱ μὲν Θετταλοὶ νομίσαντες οὐκ ἐν καλῷ εἶναι πρὸς τοὺς ὀπίτας ἵππομαχεῖν, στρέψαντες βάρην ἀπεχώρουν. οἱ δὲ μάλα σωφρόνως ἐπηκολούθουν. γνοὺς δὲ 6 ὁ Ἀγησίλαος ἃ ἑκάτεροι ἠμάρτανον, πέμπει τοὺς περὶ αὐτόν μάλα εὐρώστους ἵππέας καὶ κελεύει τοῖς τε ἄλλοις παραγγέλλειν καὶ αὐτοὺς διώκειν ὡς τάχιστα καὶ μηκέτι δοῦναι αὐτοῖς ἀναστροφὴν. οἱ δὲ Θετταλοὶ ὡς εἶδον παρὰ 7 δόξαν ἐλαύνοντας, οἱ μὲν αὐτῶν οὐδ' ἀνέστρεψαν, οἱ δὲ πειρώμενοι τοῦτο ποιεῖν πлагίους ἔχοντες τοὺς ἵππους ἠλίσκοντο. Πολύχαρμος μέντοι ὁ Φαρσάλιος ἵππαρχῶν 8

ἀνέστρεψέ τε καὶ μαχόμενος σὺν τοῖς περὶ αὐτὸν ἀπο-
θνήσκει. ὡς δὲ τοῦτ' ἐγένετο, φυγὴ τῶν θετταλῶν ἐξαιεῖα
γίγνεται· ὥστε οἱ μὲν ἀπέθνησκον αὐτῶν, οἱ δὲ καὶ ἤλι-
σκοντο. ἔστησαν δ' οὖν οὐ πρόσθεν, πρὶν ἐν τῷ ὄρει τῷ
9 *Ναρθακίῳ* ἐγένοντο. καὶ τότε μὲν δὴ ὁ Ἀγησίλαος τρό-
παιόν τ' ἐστήσατο μεταξὺ Πρατὸς καὶ *Ναρθακίου* καὶ
αὐτοῦ ἔμεινε μάλα ἠδόμενος τῷ ἔργῳ, ὅτι τοὺς μέγιστοι
φρονούντας ἐπὶ ἱππικῇ ἐνεκικήκει σὺν ᾧ αὐτὸς συνέλεξε
ἱππικῷ. τῇ δ' ὑστεραία ὑπερβαλὼν τὰ Ἀχαικὰ τῆς Φθίας
ὄρη τὴν λοιπὴν πᾶσαν διὰ φιλίας ἐπορεύετο μέχρι πρὸς
τὰ Βοιωτῶν ὄρια.

10 ὄντος δ' αὐτοῦ ἐπὶ τῇ ἐμβολῇ ὁ ἥλιος μηνοειδῆς ἔδοξε
φανεῖναι καὶ ἠγγέλθη, ὅτι ἠττημένοι εἶεν *Λακεδαιμόνιοι*
τῇ ναυμαχίᾳ καὶ ὁ ναύαρχος Πείσανδρος τεθναίῃ. ἐλέγετο
11 δὲ καὶ ᾧ τρόπῳ ἡ ναυμαχία ἐγένετο. εἶναι μὲν γὰρ πρὸς
Κνίδον τὸν ἐπίπλου ἀλλήλοις, *Φαρνάβαζον* δὲ ναύαρχον
ὄντα σὺν ταῖς *Φοινίσσαις* εἶναι, *Κόνωνα* δὲ τὸ Ἑλληνικὸν
12 ἔχοντα τετάχθαι ἔμπροσθεν αὐτοῦ. ἀντιπαραταξαμένοι
δὲ τοῦ Πείσανδρου καὶ πολὺ ἐλαττόνων αὐτῷ τῶν ναυ-
φανεῖσῶν τῶν αὐτοῦ τοῦ μετὰ *Κόνωνος* Ἑλληνικοῦ, τοῖς
μὲν ἀπὸ τοῦ εὐωνύμου συμμάχους εὐθύς αὐτῷ φεύγειν,
αὐτὸν δὲ συμμίζαντα τοῖς πολεμίοις ἐμβολὰς ἐχούσῃ τῇ
τριήρει πρὸς τὴν γῆν ἐξωσθῆναι· καὶ τοὺς μὲν ἄλλους,
ὅσοι εἰς τὴν γῆν ἐξεώσθησαν, ἀπολιπόντας τὰς ναῖς
σώζεσθαι ὅπη δύναιντο εἰς τὴν *Κνίδον*, αὐτὸν δ' ἐπὶ τῇ
13 νηὶ μαχόμενον ἀποθανεῖν. ὁ οὖν Ἀγησίλαος πυθόμενος
ταῦτα τὸ μὲν πρῶτον χαλεπῶς ἠνεγκεν· ἐπεὶ μέντοι ἐν-
θυμήθη, ὅτι τοῦ στρατεύματος τὸ πλεῖστον εἶη αὐτῷ
οἷον ἀγαθῶν μὲν γιγνομένων ἠδέως μετέχειν, εἰ δὲ τι
χαλεπὸν ὄρῳεν, οὐκ ἀνάγκη εἶναι κοινωνεῖν αὐτοῖς, ἐκ
τούτου μεταβαλὼν ἔλεγεν, ὡς ἀγγέλλοιτο ὁ μὲν Πείσαν-
14 δρος τετελευτηκώς, νικῆν δὲ τῇ ναυμαχίᾳ. ἔμα δὲ ταῦτα
λέγων καὶ ἐβουθύτει ὡς εὐαγγέλια καὶ πολλὰς διέπειπε
τῶν τεθνημένων· ὥστε ἀκροβαλισμοῦ ὄντος πρὸς τοὺς
πολεμίους ἐκράτησαν οἱ τοῦ Ἀγησιλάου τῷ λόγῳ ὡς
Λακεδαιμονίων νικῶντων τῇ ναυμαχίᾳ.

15 Ἦσαν δὲ οἱ μὲν ἀντιτεταγμένοι τῷ Ἀγησιλάῳ Βοιωτοί.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

λόντες τὰς ἀσπίδας ἐωθούντο, ἐμάχοντο, ἀπέκτεινον, ἀπέ-
 θνησκον. τέλος δὲ τῶν θηβαίων οἱ μὲν διαπίπτουσι πρὸς
 20 τὸν Ἐλικῶνα, πολλοὶ δὲ ἀποχωροῦντες ἀπέθανον. ἔπε-
 δ' ἡ μὲν νίκη Ἀγησιλάου ἐγεγένητο, τετρωμένος δ' αὐτὸς
 προσενήνεκτο πρὸς τὴν φάλαγγα, προσελάσαντές τινες
 τῶν ἱππέων λέγουσιν αὐτῷ, ὅτι τῶν πολεμίων ὡς ὀγδοή-
 κοντα σὺν ὄπλοις ὑπὸ τῷ νεῷ εἰσι, καὶ ἡρώτων, τί χρὴ
 ποιεῖν. ὁ δέ, καίπερ πολλὰ τραύματα ἔχων, ὅμως οὐ
 ἐπελάθετο τοῦ θείου, ἀλλ' ἔαν τε ἀπιέναι οἱ βούλοιντο
 ἐκέλευε καὶ ἀδικεῖν οὐκ εἶα. τότε μὲν οὖν, καὶ γὰρ ἡ
 21 ἡδὴ ὀψέ, δειπνοποιησάμενοι ἐκοιμήθησαν. πρῶτι δὲ Γῦλις
 τὸν πολέμαρχον παρατάξαι τε ἐκέλευε τὸ στράτευμα κα-
 τὰ τὸν τρόπον ἴσταςθαι καὶ στεφانوῦσθαι πάντας τῷ θεῷ
 καὶ τοὺς ἀγῶνας πάντας ἀυλεῖν. καὶ οἱ μὲν ταῦτ' ἐποίουν
 οἱ δὲ θηβαῖοι ἐπεμψαν κήρυκας, ὑποσπόνδους τοὺς νεκροὺς
 αἰτοῦντες θάψαι. καὶ οὕτω δὴ αἱ τε σπονδαὶ γίνονται
 καὶ Ἀγησίλαος μὲν εἰς Δελφοὺς ἀφικόμενος δεκάτην τῶν
 ἐκ τῆς λείας τῷ θεῷ ἀπέθυσεν οὐκ ἐλάττω ἑκατὸν ταλάν-
 των· Γῦλις δὲ ὁ πολέμαρχος ἔχων τὸ στράτευμα ἀπεχώ-
 ρησεν εἰς Φωκέας, ἐκεῖθεν δ' εἰς τὴν Λοκρίδα ἐμβάλλει
 22 καὶ τὴν μὲν ἄλλην ἡμέραν οἱ στρατιῶται καὶ σκεύη ἐκ τῶν
 κωμῶν καὶ σῖτον ἤρπαζον· ἐπεὶ δὲ πρὸς ἑσπέραν ἦν
 τελευταίων ἀποχωρούντων τῶν Λακεδαιμονίων ἐπηκολού-
 θουν αὐτοῖς οἱ Λοκροὶ βάλλοντες καὶ ἀκοντίζοντες. ὡς
 δ' αὐτῶν οἱ Λακεδαιμόνιοι ὑποστρέψαντες καὶ διώξαντες
 κατέβαλόν τινας, ἐκ τούτου ὄπισθεν μὲν οὐκέτι ἐπηκο-
 23 λούθουν, ἐκ δὲ τῶν ὑπερδεξίων ἔβαλλον. οἱ δ' ἐπεχεί-
 ρησαν μὲν καὶ πρὸς τὸ σιμὸν διώκειν· ἐπεὶ δὲ σκότος τε
 ἐγένετο καὶ ἀποχωροῦντες οἱ μὲν διὰ τὴν δυσχωρίαν ἐπι-
 πτον, οἱ δὲ καὶ διὰ τὸ μὴ προορᾶν τὰ ἔμπροσθεν, [οἱ δὲ
 καὶ ὑπὸ τῶν βελῶν,] ἐνταῦθα ἀποθνήσκουσι Γῦλις τε ὁ
 πολέμαρχος καὶ τῶν παραστατῶν Πελλῆς καὶ οἱ πάντες
 ὡς ὀκτωκαίδεκα τῶν Σπαρτιατῶν, οἱ μὲν καταλευσθέντες,
 οἱ δὲ καὶ τραυματισθέντες. εἰ δὲ μὴ ἐβοήθησαν αὐτοῖς
 ἐκ τοῦ στρατοπέδου δειπνοῦντες, ἐκινδύνευσαν ἂν ἅπαντες
 ἀπολέσθαι.

4 Μετὰ τοῦτό γε μὴν ἀφείθη μὲν κατὰ πόλεις τὸ ἄλλο

τράτευμα, ἀπέπλευσε δὲ καὶ ὁ Ἀγησίλαος ἐπ' οἴκου. ἔκ
 ἐ τούτου ἐπολέμουν Ἀθηναῖοι μὲν καὶ Βοιωτοὶ καὶ Ἀργεῖοι
 αὐτοὶ οἱ σύμμαχοι αὐτῶν ἐκ Κορίνθου ὀρμώμενοι, Λακεδαι-
 ὄνιοι δὲ καὶ οἱ σύμμαχοι ἐκ Σικυῶνος. ὀρῶντες δ' οἱ
 Κορίνθιοι ἑαυτῶν μὲν καὶ τὴν χώραν δηουμένην καὶ ἀπο-
 νήσκοντας διὰ τὸ ἀεὶ τῶν πολεμίων ἐγγὺς εἶναι, τοὺς
 ἑ ἄλλους συμμάχους καὶ αὐτοὺς ἐν εἰρήνῃ ὄντας καὶ τὰς
 ὥρας αὐτῶν ἐνεργοὺς οὔσας, οἱ πλείστοι καὶ βέλτιστοι
 αὐτῶν εἰρήνης ἐπεθύμησαν καὶ συνιστάμενοι ἐδίδασκον
 αὐτὰ ἀλλήλους. γνόντες δ' οἱ Ἀργεῖοι καὶ Ἀθηναῖοι καὶ
 Βοιωτοὶ καὶ Κορινθίων οἳ τε τῶν παρὰ βασιλέως χρημά-
 των μετσοχηκότες καὶ οἱ τοῦ πολέμου αἰτιώτατοι γεγενη-
 ῖένοι, ὡς εἰ μὴ ἐκποδῶν ποιήσονται τοὺς ἐπὶ τὴν εἰρήνην
 τετραμμένους, κινδυνεύσει πάλιν ἡ πόλις λακωνίσει, οὕτω
 δὲ σφαγὰς ἐπεχείρουν ποιεῖσθαι. καὶ πρῶτον μὲν τὸ
 πάντων ἀνοσιώτατον ἐβουλεύσαντο· οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι,
 κἂν νόμῳ τις καταγνωσθῆ, οὐκ ἀποκτινύουσιν ἐν ἑορτῇ·
 ἐκεῖνοι δ' Εὐκλείων τὴν τελευταίαν προείλοντο, ὅτι πλεί-
 ονας ἂν ᾤοντο λαβεῖν ἐν τῇ ἀγορᾷ ὥστε ἀποκτεῖναι. ὡς
 δ' ἐσημάνθη οἷς εἴρητο οὓς ἔδει ἀποκτεῖναι, σπασάμενοι
 τὰ ξίφη ἔπαιον τὸν μὲν τινα συνεστηκότα ἐν κύκλῳ, τὸν
 δὲ καθήμενον, τὸν δὲ τινα ἐν θεάτρῳ, ἔστι δ' ὃν καὶ κρι-
 τὴν καθήμενον. ὡς δ' ἐγνώσθη τὸ πρᾶγμα, εὐθύς ἔφευγον
 οἱ βέλτιστοι οἱ μὲν πρὸς τὰ ἀγάλματα τῶν ἐν τῇ ἀγορᾷ
 θεῶν, οἱ δ' ἐπὶ τοὺς βωμούς· ἐνθα δὲ οἱ ἀνοσιώτατοι
 καὶ παντάπασιν οὐδὲν νόμιμον φρονοῦντες, οἳ τε κελεύ-
 οντες καὶ οἱ πειθόμενοι, ἔσφαττον καὶ πρὸς τοῖς ἱεροῖς·
 ὥστ' ἐνίους καὶ τῶν οὐ τυπτομένων, νομίμων δ' ἀνθρώ-
 πων ἀδημονῆσαι τὰς ψυχὰς ἰδόντας τὴν ἀσέβειαν. ἀπο-
 θνήσκουσι δ' οὕτως τῶν μὲν πρεσβυτέρων πολλοί· μάλλον
 γὰρ ἔτυχον ἐν τῇ ἀγορᾷ ὄντες· οἱ δὲ νεώτεροι, ὑποπτεύ-
 σαντος Πασιμήλου τὸ μέλλον ἔσεσθαι, ἡσυχίαν ἔσχον ἐν
 τῷ Κρανείῳ. ὡς δὲ τῆς κραυγῆς ἤσθοντο καὶ φεύγοντές
 τινες ἐκ τοῦ πρᾶγματος ἀφίκοντο πρὸς αὐτούς, ἐκ τούτου
 ἀναδραμόντες κατὰ τὸν Ἀκροκόρινθον προσβαλόντας μὲν
 Ἀργεῖους καὶ τοὺς ἄλλους ἀπεκρούσαντο· βουλευομένων
 δὲ, τί χρὴ ποιεῖν, πίπτει τὸ κίονκρον ἀπὸ τοῦ κίονος

οὔτε σειμοῦ οὔτε ἀνέμου γενομένου. καὶ θυμαμένοι
 τοιαῦτα ἦν τὰ ἱερά, ὥστε οἱ μάντις ἔφασαν ἄμεινον εἶναι
 καταβαίνειν ἐκ τοῦ χωρίου. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ὡς φη-
 ξόμενοι ἔξω τῆς Κορινθίας ἀπεχώρησαν· ἐπεὶ δὲ καὶ
 φίλοι αὐτοῦς ἔπειθον καὶ μητέρες λούσαι καὶ ἑδελφοὶ
 αὐτῶν δὲ τῶν ἐν δυνάμει ὄντων ἦσαν οἱ ὀμνύοντες ἵνα
 σχροῦντο μηδὲν χαλεπὸν αὐτοῦς πείσεσθαι, οὔτω
 ἀπῆλθόν τινες οἴκαδε αὐτῶν. ὁρῶντες δὲ τοὺς τυραννι-
 οντας, αἰσθανόμενοι δὲ ἀφανίζομένην τὴν πόλιν διὰ
 καὶ ὄρους ἀνασπᾶσθαι καὶ Ἄργος ἀπὸ Κορίνθου τὴν πε-
 ρίδα αὐτοῖς ὀνομάζεσθαι καὶ πολιτείας μὲν ἀναγκα-
 μενοὶ τῆς ἐν Ἄργει μετέχειν, ἧς οὐδὲν ἐδέοντο, ἐν δὲ
 πόλει μετοίκων ἔλαττον δυνάμενοι, ἐγένοντό τινες αὐ-
 οἱ ἐνόμισαν οὔτω μὲν ἀβίωτον εἶναι· πειρωμένους δὲ
 πατρίδα, ὥσπερ ἦν καὶ ἐξ ἀρχῆς, Κόρινθον ποιῆσαι
 ἔλευθέραν ἀποδείξαι καὶ τῶν μὲν μαιφόνων καθα-
 εὐνομίᾳ δὲ χρωμένην, ἄξιον εἶναι, εἰ μὲν δύναιντο καὶ
 πράξαι ταῦτα, σωτήρας γενέσθαι τῆς πατρίδος, εἰ δὲ
 δύναιντο, τῶν γε καλλίστων καὶ μεγίστων ἀγαθῶν ὀρε-
 μένους ἀξιεπαινοτάτης τελευτῆς τυχεῖν. οὔτω δὲ ἐπι-
 ρεῖτον ἄνδρες δύο, Πασίμηλός τε καὶ Ἀλκιμένης, διαδύ-
 διὰ χειμάρρου συγγενέσθαι Πραξίτα τῷ Λακεδαιμονί-
 πολεμάρχῳ, ὃς ἐτύγχανε μετὰ τῆς ἑαυτοῦ μόρας φρουρῆ-
 ἐν Σικυῶνι, καὶ εἶπον, ὅτι δύναιντ' ἂν παρασχεῖν αὐ-
 εἴσοδον εἰς τὰ κατατεινόντα ἐπὶ Λέχαιον τείχη. ὁ δὲ
 πρόσθεν γινώσκων τὸ ἄνδρες ἀξιοπίστῳ ὄντι ἐπίστευ-
 καὶ διαπραξάμενος ὥστε καὶ τὴν ἀπιέναι μέλλουσαν
 Σικυῶνος μόραν καταμεῖναι ἔπραττε τὴν εἴσοδον. ἐπ-
 δὲ τὸ ἄνδρες καὶ κατὰ τύχην καὶ κατ' ἐπιμέλειαν ἐγενέσθαι
 φύλακε κατὰ τὰς πύλας ταύτας, ἔνθαπερ τὸ τροπαῖον
 ἔστηκεν, οὔτω δὲ ἔχων ὁ Πραξίτας ἔρχεται τὴν τε μόραν
 καὶ Σικυωνίους καὶ Κορινθίους ὅσοι φυγάδες ἐτύγχανον
 ὄντες. ἐπεὶ δ' ἦν πρὸς ταῖς πύλαις, φοβούμενος τὴν εἴσο-
 δον, ἐβουλήθη τῶν πιστῶν ἄνδρα εἰσπέμψαι σκεψόμενοι
 τὰ ἔνδον. τὸ δὲ εἰσηγαγέτην καὶ οὔτως ἀπλῶς ἀπεδε-
 ξάτην, ὥστε ὁ εἰσελθὼν ἐξήγγειλε πάντα εἶναι ἀδόλως
 ὁρῶντες ἔλεγγέτην. ἐκ τούτου δ' εἰσέρχεται. ὡς δὲ πολ-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- δὲ περὶ τὰς κλίμακας ὠθούμενοι καὶ παιόμενοι ἀπέθνη-
 σκον, οἱ δὲ καὶ καταπατούμενοι ὑπ' ἀλλήλων ἀπεπνίγοντο.
 12 οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι οὐκ ἠπύρουν, τίνα ἀποκτείνοιεν· ἔδωκε
 γὰρ τότε γὰρ ὁ θεὸς αὐτοῖς ἔργον οἷον οὐδ' εὐξανά ποί-
 ᾶν. τὸ γὰρ ἐγχειρισθῆναι αὐτοῖς πολεμίων πλήθος πεφο-
 βημένον, ἐκπεπληγμένον, τὰ γυμνά παρέχον, ἐπὶ τὸ μάχε-
 σθαι αὐδένα τρεπόμενον, εἰς δὲ τὸ ἀπόλλυσθαι πάντα
 πάντα ὑπερταῦντας, πῶς οὐκ ἂν τις θεῖον ἠγήσαιτο;
 τότε γοῦν οὕτως ἐν ὀλίγῳ πολλοὶ ἔπεσον, ὥστε εἰθισμένοι
 ὄραν οἱ ἄνθρωποι σωροὺς σίτου, ξύλων, λίθων, τότε ἐθε-
 άσαντο σωροὺς νεκρῶν. ἀπέθανον δὲ καὶ οἱ ἐν τῷ λιμένι
 τῶν Βοιωτῶν φύλακες, οἱ μὲν ἐπὶ τῶν τειχῶν, οἱ δὲ ἐπὶ
 18 τὰ τέγη τῶν νεωσοίκων ἀναβάντες. μετὰ μὲν τούτων τοῦτο
 οἱ μὲν Κορίνθιοι καὶ Ἀργεῖοι τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους
 ἀπήγοντο, οἱ δὲ σύμμαχοι τῶν Λακεδαιμονίων ἐβοήθουν.
 ἐπεὶ δὲ ἠθροίσθησαν, ἔγνω Πραξίτας πρῶτον μὲν τῶν
 τειχῶν καθελεῖν, ὥστε δίοδον στρατοπέδῳ ἱκανὴν εἶναι,
 ἔπειτα δ' ἀναλαβὼν τὸ στράτευμα ἦγε τὴν ἐπὶ Μέγαρα
 καὶ αἰρεῖ προσβαλὼν πρῶτον μὲν Σιδουῖντα, ἔπειτα δὲ
 Κρομμυῶνα. καὶ ἐν τούτοις τοῖς τείχεσι καταστήσας φρου-
 ροὺς τοῦμπαλιν ἐπορεύετο· καὶ τειχίσας Ἐπιείκειαν, ἵνα
 φρούριον εἶη πρὸ τῆς φιλίας τοῖς συμμάχοις, οὕτω δι-
 αφῆκε τὸ στράτευμα καὶ αὐτὸς τὴν ἐπὶ Λακεδαίμονα ἀπε-
 χώρει.
- 14 Ἐκ δὲ τούτου στρατιαὶ μὲν μεγάλαι ἐκατέρων διε-
 πέπανντο, φρουροὺς δὲ πέμπουσαι αἱ πόλεις, αἱ μὲν εἰς
 Κόρινθον, αἱ δ' εἰς Σικυῶνα, ἐφύλαττον τὰ τεῖχη· μισθο-
 φόρους γὰρ μὴν ἑκάτεροι ἔχοντες διὰ τούτων ἐρρωμένως
 ἐπολέμουν.
- 15 Ἐνθα δὲ καὶ Ἰφικράτης εἰς Φλιοῦντα ἐμβαλὼν καὶ
 ἐνεδρευσάμενος, ὀλίγοις δὲ λεηλατῶν, βοηθησάντων τῶν
 ἐκ τῆς πόλεως ἀφυλάκτως, ἀπέκτεινε τοσοῦτους, ὥστε καὶ
 τοὺς Λακεδαιμονίους πρόσθεν οὐ δεχόμενοι εἰς τὸ τεῖχος
 οἱ Φλιάσιοι, φοβούμενοι, μὴ τοὺς φάσκοντας ἐπὶ λακω-
 νισμῷ φεύγειν κατάγοιεν, τότε οὕτω κατεπλάγησαν τοὺς
 ἐκ Κόρινθου, ὥστε μετεπέμψαντό τε τοὺς Λακεδαιμονίους
 καὶ τὴν πόλιν καὶ τὴν ἄκραν φυλάττειν αὐτοῖς παρέδωκαν.

οὐκ ἔμενοι Λακεδαιμόνιοι, καίπερ εὐνοϊκῶς ἔχοντες τοῖς
φυγάσιν, ὅσον χρόνον εἶχον αὐτῶν τὴν πόλιν, οὐδ' ἐμνή-
τθησαν παντάπασιν περὶ καθόδου φυγάδων, ἀλλ' ἐπεὶ ἀνα-
θαρρῆσαι ἐδόκει ἢ πόλις, ἐξῆλθον καὶ τὴν πόλιν καὶ τοὺς
νόμους παραδόντες οἴανπερ καὶ παρέλαβον. οἱ δ' αὖ περὶ 16
τὸν Ἰφικράτην πολλαχόσε καὶ τῆς Ἀρκαδίας ἐμβαλόντες
ἐλεηλάτουν τε καὶ προσέβαλλον πρὸς τὰ τεῖχη· ἔξω γὰρ
οἱ τῶν Ἀρκάδων ὀπλίται παντάπασιν οὐκ ἀντεξήεσαν·
οὕτω τοὺς πελταστὰς ἐπεφόβηντο. τοὺς μέντοι Λακεδαι-
μονίους οὕτως αὖ οἱ πελτασταὶ ἐδεδίεσαν, ὡς ἐντὸς ἀκον-
τίσματος οὐ προσήεσαν τοῖς ὀπλίταις· ἤδη γὰρ ποτε καὶ
ἐκ τοσούτου διώξαντες οἱ νεώτεροι τῶν Λακεδαιμονίων
ἐλόντες ἀπέκτεινάν τινας αὐτῶν. καταφρονοῦντες δὲ οἱ 17
Λακεδαιμόνιοι τῶν πελταστῶν ἔτι μᾶλλον τῶν ἑαυτῶν
συμμάχων κατεφρόνου· καὶ γὰρ οἱ Μαντινεῖς βοηθήσαν-
τές ποτε ἐπεκδραμόντες πελτασταῖς ἐκ τοῦ ἐπὶ Λέχαιον
τείνοντος τεύχους, ἀκοντιζόμενοι ἐνέκλινάν τε καὶ ἀπέ-
θανόν τινες αὐτῶν φεύγοντες· ὥστε οἱ μὲν Λακεδαιμόνιοι
καὶ ἐπισκώπτειν ἐτόλμων, ὡς οἱ σύμμαχοι φοβοῖντο τοὺς
πελταστὰς ὥσπερ μορμόνας παιδάρια. αὐτοὶ δὲ ἐκ τοῦ
Λεχαίου ὀρμώμενοι σὺν μόρᾳ καὶ τοῖς τῶν Κορινθίων
φυγάσι κύκλῳ περὶ τὸ ἄστυ τῶν Κορινθίων ἐστρατεύοντο·
οἱ δ' αὖ Ἀθηναῖοι φοβούμενοι τὴν ῥώμην τῶν Λακεδαι- 18
μονίων, μὴ ἐπεὶ τὰ μακρὰ τεῖχη τῶν Κορινθίων διήρητο,
ἔλθοιεν ἐπὶ σφᾶς, ἠγήσαντο κράτιστον εἶναι ἀνατειχίσαι
τὰ διηρημένα ὑπὸ Πραξίτα τεῖχη. καὶ ἐλθόντες πανδημεῖ
μετὰ λιθολόγων καὶ τεκτόνων τὸ μὲν πρὸς Σικυῶνος καὶ
πρὸς ἑσπέρας ἐν ὀλίγαις ἡμέραις πάνυ καλὸν ἐξετείχισαν,
τὸ δὲ ἑῷον μᾶλλον καθ' ἡσυχίαν ἐτείχιζον.

Οἱ δ' αὖ Λακεδαιμόνιοι ἐνθυμηθέντες τοὺς Ἀργεῖους 19
τὰ μὲν οἴκοι καρπουμένους, ἠδομένους δὲ τῷ πολέμῳ
στρατεύουσιν ἐπ' αὐτούς. Ἀγησίλαος δ' ἠγείτο, καὶ δηώσας
πᾶσαν αὐτῶν τὴν χώραν, εὐθὺς ἐκεῖθεν ὑπερβαλὼν κατὰ
Τενέαν εἰς Κόρινθον αἶρεῖ τὰ ἀνοικοδομηθέντα ὑπὸ τῶν
Ἀθηναίων τεῖχη. παρεγένετο δὲ αὐτῷ καὶ ἀδελφὸς Τε-
λευτίας κατὰ θάλατταν, ἔχων τριήρεις περὶ δώδεκα· ὥστε
μακαρίζεσθαι αὐτῶν τὴν μητέρα, ὅτι τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὦν

ἔτεκεν ὁ μὲν κατὰ γῆν τὰ τείχη τῶν πολεμίων, ὁ δὲ κατὰ θάλατταν τὰς ναῦς καὶ τὰ νεώρια ἤρηκε. καὶ τότε μετὰ ταῦτα πράξας ὁ Ἀγησίλαος τό τε τῶν συμμάχων στράτευμα διῆκε καὶ τὸ πολιτικὸν οἴκαδε ἀπήγαγεν.

δ Ἐκ δὲ τούτου Λακεδαιμόνιοι ἀκούοντες τῶν φευγόντων, ὅτι οἱ ἐν τῇ πόλει πάντα μὲν τὰ βοσκήματα ἔχοιεν καὶ σώζοιντο ἐν τῷ Πειραίῳ, πολλοὶ δὲ τρέφοντο αὐτόθεν, στρατεύουσι πάλιν εἰς τὴν Κόρινθον, Ἀγησιλάου καὶ τότε ἡγουμένου. καὶ πρῶτον μὲν ἦλθεν εἰς Ἴσθμόν· καὶ γὰρ ἦν ὁ μῆν, ἐν ᾧ Ἴσθμια γίγνεται, καὶ οἱ Ἀργεῖοι αὐτοῦ ἐτύγχανον τότε ποιοῦντες τὴν θυσίαν τῷ Ποσειδῶνι, ὡς Ἀργούς τῆς Κορίνθου ὄντος. ὡς δ' ἤσθοντο προσιόντα τὸν Ἀγησίλαον, καταλιπόντες καὶ τὰ τεθυμένα καὶ τὰ ἀριστοποιούμενα μάλα σὺν πολλῷ φόβῳ ἀπεχώρουν εἰς τὸ ἄστυ κατὰ τὴν ἐπὶ Κεγχρείας ὁδόν. ὁ μέντοι Ἀγησίλαος ἐκείνους μὲν καίπερ ὄρων οὐκ ἐδίωκε, κατασκηνήσας δὲ ἐν τῷ ἱερῷ αὐτός τε τῷ θεῷ ἔθυε καὶ περιέμενεν, ἕως οἱ φρυγᾶδες τῶν Κορινθίων ἐποίησαν τῷ Ποσειδῶνι τὴν θυσίαν καὶ τὸν ἀγῶνα. ἐποίησαν δὲ καὶ οἱ Ἀργεῖοι ἀπελθόντος Ἀγησιλάου ἐξ ἀρχῆς πάλιν Ἴσθμια. καὶ ἐκείνῳ τῷ ἔτει ἔστι μὲν ἅ τῶν ἄθλων δις ἕκαστος ἐνικήθη, ἔστι δὲ ἅ δις οἱ αὐτοὶ ἐκηρύχθησαν. τῇ δὲ τετάρτῃ ἡμέρᾳ ὁ Ἀγησίλαος ἤγε πρὸς τὸ Πείραιον τὸ στράτευμα. ἰδὼν δὲ ὑπὸ πολλῶν φυλαττόμενον ἀπεχώρησε μετ' ἀριστον πρὸς τὸ ἄστυ, ὡς προδιδομένης τῆς πόλεως· ὥστε οἱ Κορίνθιοι δείσαντες, μὴ προδίδοιτο ὑπὸ τινων ἢ πόλις, μετεπέμψαντο τὸν Ἰφικράτην σὺν τοῖς πλείστοις τῶν πελταστῶν. αἰσθόμενος δὲ ὁ Ἀγησίλαος τῆς νυκτὸς παρεληλυθότας αὐτούς, ὑποστρέψας ἅμα τῇ ἡμέρᾳ εἰς τὸ Πείραιον ἤγε. καὶ αὐτὸς μὲν κατὰ τὰ θέρμα προῆει, μόραν δὲ κατὰ τὸ ἀκρότατον ἀνεβίβασε. καὶ ταύτην μὲν τὴν νύκτα ὁ μὲν πρὸς ταῖς θέρμαις ἐστρατοπεδεύετο, ἡ δὲ μόρα τὰ ἄκρα κατέχουσα ἐνυκτέρευεν. ἐνθα δὴ καὶ ὁ Ἀγησίλαος μικρῷ καιρίῳ δ' ἐνθυμήματι εὐδοκίμησε. τῶν γὰρ τῇ μόρᾳ φερόντων τὰ σιτία οὐδενὸς πῦρ εἰσενεγκόντος, ψύχους δὲ ὄντος διὰ τε τὸ πάνυ ἐφ' ὑψηλοῦ εἶναι καὶ διὰ τὸ γενέσθαι ὕδωρ καὶ χάλαζαν πρὸς τὴν ἑσπέραν, καὶ ἀναβεβήκεσαν δὲ

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

τε ἐκ τῆς ἑδρας ἀνεπήδησε καὶ τὸ δόρυ ἔλαβε καὶ πολεμάρχους καὶ πεντηκοντῆρας καὶ ξεναγούς καλεῖν τὸν κήρυκα ἐκέλευεν. ὡς δὲ συνέδραμον οὗτοι, τοῖς μὲν ἄλλοις εἶπεν, οὐ γάρ πω ἠριστοποίηντο, ἐμφραγοῦσιν ὅ,τι δύναιντο ἤκει τὴν ταχίστην, αὐτὸς δὲ σὺν τοῖς περὶ δημοσίαν ὑφηγεῖτο ἀνάριστος. καὶ οἱ δορυφόροι τὰ ὅπλα ἔχοντες παρηκολούθουν σπουδῇ, τοῦ μὲν ὑφηγουμένου, τῶν δὲ μετιόντων. ἦδη δ' ἐκπεπερακότος αὐτοῦ τὰ θερμὰ εἰς τὸ πλατὺ τοῦ Λεχαιίου, προσελάσαντες ἵππεις τρεῖς ἀγγέλλουσιν, ὅτι οἱ νεκροὶ ἀνηρημένοι εἶησαν. ὁ δ' ἐπεὶ τοῦτο ἤκουσε, θέσθαι κελεύσας τὰ ὅπλα καὶ ὀλίγον χρόνον ἀναπαύσας, ἀπῆγε πάλιν τὸ στράτευμα ἐπὶ τὸ Ἡραῖον· τῇ δ' ὑστεραία τὰ αἰχμάλωτα διετίθετο.

9 Οἱ δὲ πρέσβεις τῶν Βοιωτῶν προσκληθέντες καὶ ἐρωτώμενοι, ὅ,τι ἤκοιεν, περὶ μὲν τῆς εἰρήνης οὐκέτι ἐμνηντο, εἶπον δέ, ὅτι εἰ μὴ τι κωλύοι, βούλοιντο εἰς ἄστυ πρὸς τοὺς σφετέρους στρατιώτας παρελθεῖν. ὁ δ' ἐπιγελάσας, Ἄλλ' οἶδα μὲν, ἔφη, ὅτι οὐ τοὺς στρατιώτας ἰδεῖν βούλεσθε, ἀλλὰ τὸ εὐτύχημα τῶν φίλων ὑμῶν θεάσασθαι πόσον τι γεγένηται. περιμείνατε οὖν, ἔφη· ἐγὼ γὰρ ὑμᾶς αὐτὸς ἄξω, καὶ μᾶλλον μετ' ἐμοῦ ὄντες γνώσεσθε, ποῖόν τι τὸ γεγενημένον ἐστί. καὶ οὐκ ἐψεύσατο, ἀλλὰ τῇ ὑστεραία θυσάμενος ἦγε πρὸς τὴν πόλιν τὸ στράτευμα. καὶ τὸ μὲν τρόπαιον οὐ κατέβαλεν, εἰ δέ τι ἦν λοιπὸν δένδρον, κόπτων καὶ κάων ἐπεδείκνυεν, ὡς οὐδεὶς ἀντεξῆει. ταῦτα δὲ ποιήσας ἐστρατοπεδεύσατο περὶ τὸ Λεχαιῖον· καὶ τοὺς Θηβαίων μέντοι πρέσβεις εἰς μὲν τὸ ἄστυ οὐκ ἀνῆκε, κατὰ θάλατταν δὲ εἰς Κρεῦσιν ἀπέπεμψε. ἄτε δὲ ἀήθους τοῖς Λακεδαιμονίοις γεγενημένης τῆς τοιαύτης συμφορᾶς, πολὺ πένθος ἦν κατὰ τὸ Λακωνικὸν στράτευμα, πλὴν ὅσων ἐτέθνασαν ἐν χώρᾳ ἢ υἱοὶ ἢ πατέρες ἢ ἀδελφοί· οὗτοι δ' ὥσπερ νικηφόροι λαμπροὶ καὶ ἀγαλλόμενοι τῷ οἴκῳ

10 11 πάθει περιήεσαν. ἐγένετο δὲ τὸ τῆς μόρας πάθος τοιῶδε τρόπῳ. οἱ Ἀμυκλαῖοι αἰεὶ ποτε ἀπέρχονται εἰς τὰ Ὑακίνθια ἐπὶ τὸν παιᾶνα, ἐάν τε στρατοπεδευόμενοι τυγχάνωσι ἐάν τε ἄλλως πως ἀποδημοῦντες. καὶ τότε δὴ τοὺς ἐκ πάσης τῆς στρατιᾶς Ἀμυκλαίους κατέλιπε μὲν Ἀγησίλαος ἐν

Λεχαιῶ. ὁ δ' ἐκεῖ φρουρῶν πολέμαρχος τοὺς μὲν ἀπὸ τῶν
 τετραμάχων φρουροὺς παρέταξε φυλάττειν τὸ τεῖχος, αὐτὸς
 δὲ σὺν τῇ τῶν ὀπλιτῶν καὶ τῇ τῶν ἵππέων μὲρα παρὰ
 τὴν πόλιν τῶν Κορινθίων τοὺς Ἀμυκλαιεῖς παρῆγεν. ἔπει 12
 δὲ ἀπειχόν ὅσον εἴκοσιν ἢ τριάκοντα στάδια τοῦ Σικυῶνος,
 ὁ μὲν πολέμαρχος σὺν τοῖς ὀπλίταις οὖσιν ὡς ἑξακισίοις
 ἀπῆγει πάλιν ἐπὶ τὸ Λέχαιον, τὸν δ' ἵππαρμωστὴν ἐκέλευσε
 σὺν τῇ τῶν ἵππέων μὲρα, ἔπει προπέμψειαν τοὺς Ἀμυ-
 κλαιεῖς μέχρι ὀπόσου αὐτοὶ κελεύσειεν, μεταδιώκειν. καὶ
 ὅτε μὲν πολλοὶ ἦσαν ἐν τῇ Κορίνθῳ καὶ πελτασταὶ καὶ
 ὀπλίται, οὐδὲν ἠγνόουν· κατεφρόνουν δὲ διὰ τὰς ἔμπρο-
 σθεν τύχας μηδένα ἂν ἐπιχειρῆσαι σφίσιν. οἱ δ' ἐκ τῶν 13
 Κορινθίων τοῦ ἄστεος, Καλλίας τε ὁ Ἴππονίκου, τῶν
 Ἀθηναίων ὀπλιτῶν στρατηγῶν, καὶ Ἰφικράτης, τῶν πελ-
 ταστῶν ἀρχῶν, καθορῶντες αὐτοὺς καὶ οὐ πολλοὺς ὄντας
 καὶ ἐρήμους καὶ πελταστῶν καὶ ἵππέων, ἐνόμισαν ἀσφαλὲς
 εἶναι ἐπιθέσθαι αὐτοῖς τῷ πελταστικῷ. εἰ μὲν γὰρ πο-
 ρεύοιντο τῇ ὁδῷ, ἀκοντιζομένους ἂν αὐτοὺς εἰς τὰ γυμνὰ
 ἀπόλλυσθαι· εἰ δ' ἐπιχειροῖεν διώκειν, ῥαδίως ἂν ἀπο-
 φυγεῖν πελτασταῖς τοῖς ἐλαφροτάτοις τοὺς ὀπλίτας. γνόν-
 τες δὲ ταῦτα ἐξάγουσι. καὶ ὁ μὲν Καλλίας παρέταξε τοὺς 14
 ὀπλίτας οὐ πόρρω τῆς πόλεως, ὁ δὲ Ἰφικράτης λαβὼν τοὺς
 πελταστὰς ἐπέθετο τῇ μὲρα. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι ἔπει
 ἠκοντίζοντο καὶ ὁ μὲν τις ἐτέτρωτο, ὁ δὲ καὶ ἐπεπτώκει,
 τούτους μὲν ἐκέλευον τοὺς ὑπασπιστὰς ἀραμένους ἀπο-
 φέρειν εἰς Λέχαιον· καὶ οὗτοι μόνοι τῆς μὲρας τῇ ἀλη-
 θείᾳ ἐσώθησαν· ὁ δὲ πολέμαρχος ἐκέλευσε τὰ δέκα ἀφ'
 ἡβῆς ἀποδιῶξαι τοὺς προειρημένους. ὡς δὲ ἐδίωκον, ἦρουν 15
 τε οὐδένα ἐξ ἀκοντίου βολῆς ὀπλίται ὄντες πελταστὰς· καὶ
 γὰρ ἀναχωρεῖν αὐτοὺς ἐκέλευε, πρὶν τοὺς ὀπλίτας ὁμοῦ
 γίνεσθαι· ἔπει δὲ ἀνεχώρουν ἐσπαρμένους, ἅτε διώξαντες
 ὡς τάχους ἕκαστος εἶχεν, ἀναστρέφοντες οἱ περὶ τὸν Ἰφι-
 κράτην οἱ τε ἐκ τοῦ ἐναντίου πάλιν ἠκόντιζον καὶ ἄλλοι
 ἐκ πλαγίου παραθέοντες εἰς τὰ γυμνὰ. καὶ εὐθὺς μὲν
 ἐπὶ τῇ πρώτῃ διώξει κατηκόντισαν ἐννέα ἢ δέκα αὐτῶν.
 ὡς δὲ τοῦτο ἐγένετο, πολὺ ἤδη θρασύτερον ἐπέκειντο.
 ἔπει δὲ κακῶς ἔπασχον, πάλιν ἐκέλευσεν ὁ πολέμαρχος 16

διώκειν τὰ πεντεκαίδεκα ἀφ' ἧβης. ἀναχωροῦντες δὲ ἔτι πλείονες αὐτῶν ἢ τὸ πρῶτον ἔπεσον. ἤδη δὲ τῶν βελτίστων ἀπολωλότων, οἱ ἵππεῖς αὐτοῖς παραγίγνονται καὶ σὺν τούτοις αὐθις δίωξιν ἐποιήσαντο. ὡς δ' ἐνέκλιναν οἱ πελτασταί, ἐν τούτῳ κακῶς οἱ ἵππεῖς ἐπέθεντο· οὐ γὰρ ἕως ἀπέκτεινάν τινας αὐτῶν, ἐδίωξαν, ἀλλὰ σὺν τοῖς ἐκδρομοῖς ἰσομέτωποι καὶ ἐδίωκον καὶ ἐπέστρεφον. ποιοῦντες δὲ καὶ πάσχοντες τὰ ὅμοια τούτοις καὶ αὐθις αὐτοὶ μὲν αἰεὶ ἐλάττους τε καὶ μαλακώτεροι ἐγίγνοντο, οἱ δὲ πολέμιοι θρασύτεροί τε καὶ αἰεὶ πλείους οἱ ἐγχειροῦντες.

17 ἀποροῦντες δὴ συνίστανται ἐπὶ βραχύν τινα γήλοφον, ἀπέχοντα τῆς μὲν θαλάττης ὡς δύο στάδια, τοῦ δὲ Λεχαίου ὡς ἕξ ἢ ἑπτακαίδεκα στάδια. αἰσθόμενοι δ' οἱ ἀπὸ τοῦ Λεχαίου εἰσβάντες εἰς πλοιάρια παρέπλεον, ἕως ἐγένοντο κατὰ τὸν γήλοφον. οἱ δ' ἀποροῦντες ἤδη, ὅτι ἔπασχον μὲν κακῶς καὶ ἀπέθνησκον, ποιεῖν δὲ οὐδὲν ἐδύναντο, πρὸς τούτοις δὲ ὀρῶντες καὶ τοὺς ὀπλίτας ἐπιόντας ἐγκλίνουσι. καὶ οἱ μὲν ἐμπίπτουσιν αὐτῶν εἰς τὴν θάλατταν, ὀλίγοι δὲ τινες μετὰ τῶν ἵππέων εἰς Λέχαιον ἐσώθησαν. ἐν πάσαις δὲ ταῖς μάχαις καὶ τῇ φυγῇ ἀπέθανον περὶ πεν-

18 τήκοντα καὶ διακοσίους. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως ἐπέπρακτο.

Ἐκ δὲ τούτου ὁ Ἄγησίλαος τὴν μὲν σφαλεῖσαν μόραν ἔχων ἀπήει, ἄλλην δὲ κατέλιπεν ἐν τῷ Λεχαίῳ. διῶν δὲ ἐπ' οἴκου ὡς μὲν ἐδύνατο ὀψιαίτατα κατήγετο εἰς τὰς πόλεις, ὡς δ' ἐδύνατο πρωιαίτατα ἐξωρμάτο. παρὰ δὲ Μαντίνειαν ἐξ Ὀρχομενοῦ ἔτι σκοταῖος ἀναστὰς ὄρθρου παρῆλθεν. οὕτω χαλεπῶς ἂν ἐδόκουν οἱ στρατιῶται τοὺς

19 Μαντινέας ἐφηδομένους τῷ δυστυχήματι θεάσασθαι. ἐκ τούτου δὲ μάλα καὶ τᾶλλα ἐπετύγχανεν Ἰφικράτης. καθεστηκότων γὰρ φρουρῶν ἐν Σιδουῦντι μὲν καὶ Κρομμυῶνι ὑπὸ Πραξίτου, ὅτε ἐκεῖνος εἴλε ταῦτα τὰ τείχη, ἐν Οἰνῳ δὲ ὑπὸ Ἄγησιλάου, ὅτεπερ τὸ Πείραιον ἐάλω, πάνθ' εἴλε ταῦτα τὰ χωρία. τὸ μέντοι Λέχαιον ἐφρούρουν οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ σύμμαχοι. οἱ φυγάδες δὲ τῶν Κορινθίων οὐκέτι πεζῇ παριόντες ἐκ Σικυῶνος διὰ τὴν τῆς μόρας δυστυχίαν, ἀλλὰ παραπλέοντες καὶ ἐντεῦθεν ὀρμώμενοι πράγματα εἶχόν τε καὶ παρεῖχον τοῖς ἐν τῷ ἄστει.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

πέμπτη ἢ ἕκτη καὶ δεκάτῃ ἀφ' ἧς εἰσέβαλε θυσία
 πρῶτὸν διεπορεύθη πρὸ δειλῆς ἑξήκοντα καὶ ἑκατὸν οὐκ
 ἐπὶ τὴν λίμνην, περὶ ἣν τὰ βοσκήματα τῶν Ἀκαρνάνων
 σχεδὸν πάντα ἦν, καὶ ἔλαβε παμπληθῆ καὶ βουκόλια καὶ
 ἵπποφόρβια καὶ ἄλλα παντοδαπὰ βοσκήματα καὶ ἀνδρῶν
 ποδα πολλά. λαβὼν δὲ καὶ μείνας αὐτοῦ τὴν ἐπιούσῃ
 7 ἡμέραν διεπώλει τὰ αἰχμάλωτα. τῶν μέντοι Ἀκαρνάνων
 πολλοὶ πελτασται ἦλθον καὶ πρὸς τῷ ὄρει σκηνοῦντος τῷ
 Ἀγησίλαου βάλλοντες καὶ σφενδονῶντες ἀπὸ τῆς ἀκρο-
 νυχίας τοῦ ὄρους ἔπασχον μὲν οὐδέν, κατεβίβασαν δὲ εἰς
 τὸ ὁμαλὲς τὸ στρατόπεδον, καίπερ ἦδη περὶ δεῖπνον
 παρασκευαζόμενον. εἰς δὲ τὴν νύκτα οἱ μὲν Ἀκαρνᾶνες
 ἀπῆλθον, οἱ δὲ στρατιῶται φυλακὰς καταστησάμενοι ἐκά-
 8 θυον. τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἀπῆγεν ὁ Ἀγησίλαος τὸ στρα-
 τευμα. καὶ ἦν μὲν ἡ ἔξοδος ἐκ τοῦ περὶ τὴν λίμνην λει-
 μῶνός τε καὶ πεδίου στενὴ διὰ τὰ κύκλω περιέχοντα ὄρη
 καταλαβόντες δὲ οἱ Ἀκαρνᾶνες ἐκ τῶν ὑπερδεξιῶν ἔβαλλόν-
 τε καὶ ἠκόντιζον καὶ ὑποκαταβαίνοντες εἰς τὰ κράσπεδα
 τῶν ὄρων προσέκειντο καὶ πράγματα παρείχον, ὥστε
 9 οὐκέτι ἐδύνατο τὸ στρατευμα πορεύεσθαι. ἐπιδιώκοντες
 δὲ ἀπὸ τῆς φάλαγγος οἱ τε ὀπλίται καὶ οἱ ἵππεις τοὺς
 ἐπιτιθεμένους οὐδὲν ἔβλαπτον· ταχὺ γὰρ ἦσαν, ὅπου
 ἀποχωροῖεν, πρὸς τοῖς ἰσχυροῖς οἱ Ἀκαρνᾶνες. χαλεπὸν
 δ' ἠγησάμενος ὁ Ἀγησίλαος διὰ τοῦ στενοπόρου ἐξελθεῖν
 ταῦτα πάσχοντας ἔγνω διώκειν τοὺς ἐκ τῶν εὐωνύμων
 προσκειμένους, μάλα πολλοὺς ὄντας· εὐβατώτερον γὰρ ἦν
 10 τοῦτο τὸ ὄρος καὶ ὀπλίταις καὶ ἵπποις. καὶ ἐν ᾧ μὲν
 ἐσφαγιάζετο, μάλα κατεῖχον βάλλοντες καὶ ἀκοντίζοντες
 οἱ Ἀκαρνᾶνες καὶ ἐγγὺς προσιόντες πολλοὺς ἐτίτρωσκον.
 ἐπεὶ δὲ παρήγγειλεν, ἔθει μὲν ἐκ τῶν ὀπλιτῶν τὰ πεντε-
 καίδεκα ἀφ' ἧβης, ἦλαννον δὲ οἱ ἵππεις, αὐτὸς δὲ σὺν τοῖς
 11 ἄλλοις ἠκολούθει. οἱ μὲν οὖν ὑποκαταβεβηκότες τῶν Ἀκαρ-
 νάνων καὶ ἀκροβολιζόμενοι ταχὺ ἐνέκλιναν καὶ ἀπέθνησκον
 φεύγοντες πρὸς τὸ ἄναντες· ἐπὶ μέντοι τοῦ ἀκροτάτου
 ὀπλίται ἦσαν τῶν Ἀκαρνάνων παρατεταγμένοι καὶ τῶν
 πελταστῶν τὸ πολὺ καὶ ἐνταῦθα ἐπέμενον καὶ τὰ τε ἄλλα
 βέλη ἠφίεσαν καὶ τοῖς δόρασιν ἑξακοντίζοντες ἵππεας

απέτρωσαν καὶ ἵππους τινὰς ἀπέκτειναν. ἐπεὶ μέντοι
 κροῦ ἔδδον ἤδη ἐν χερσὶ τῶν Λακεδαιμονίων ὀπλιτῶν
 ἵναι, ἐνέκλιναν καὶ ἀπέθανον αὐτῶν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
 περὶ τριακοσίους. τούτων δὲ γενομένων ὁ Ἀγησίλαος τρό- 12
 αῖον ἐστήσατο. καὶ τὸ ἀπὸ τούτου περιωὴν κατὰ τὴν
 ὥραν ἔκοπτε καὶ ἔκασ· πρὸς ἑνίας δὲ τῶν πόλεων καὶ
 προσέβαλλεν, ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν ἀναγκαζόμενος, οὐ μὴν εἴλε
 οὐδὲμίαν. ἦντο δὲ ἤδη ἐπεγίγνετο τὸ μετόπωρον,
 ἀπῆει ἐκ τῆς χώρας. οἱ δὲ Ἀχαιοὶ πεποιηκέναι τε οὐδὲν 13
 νόμιζον αὐτόν, ὅτι πόλιν οὐδεμίαν προσειλήφει οὔτε
 κοῦσαν οὔτε ἄκουσαν, ἐδέοντό τε εἰ μὴ τι ἄλλο ἀλλὰ
 τοσοῦτόν γε χρόνον καταμεῖναι αὐτόν, ἕως ἂν τὸν σπορη-
 ὄν διακωλύσῃ τοῖς Ἀκαρνᾶσιν. ὁ δὲ ἀπεκρίνατο, ὅτι τὰ
 ἑναντία λέγοιεν τοῦ συμφέροντος. ἐγὼ μὲν γάρ, ἔφη, στρα-
 τεύσομαι πάλιν δεῦρο εἰς τὸ ἐπιὸν θέρους· οὔτοι δὲ ὅσῳ
 ἂν πλείω σπείρωσι, τοσοῦτω μᾶλλον τῆς εἰρήνης ἐπιθυ-
 μήσουσι. ταῦτα δ' εἰπὼν ἀπῆει πεζῇ δι' Αἰτωλίας τοι- 14
 αῦτας ὁδοῦς, ἃς οὔτε πολλοὶ οὔτε ὀλίγοι δύναιντ' ἂν ἀκόν-
 των Αἰτωλῶν πορεύεσθαι· ἐκεῖνον μέντοι εἴασαν διελθεῖν·
 ἠλπίζον γὰρ Ναύπακτον αὐτοῖς συμπράξειν ὥστ' ἀπολα-
 θεῖν. ἐπειδὴ δὲ ἐγένετο κατὰ τὸ Ῥίον, ταύτῃ διαβὰς οἴκαδε
 ἀπῆλθε· καὶ γὰρ τὸν ἐκ Καλυδῶνος ἔκπλουν εἰς Πελοπόν-
 νησον οἱ Ἀθηναῖοι ἐκώλυον τριήρεσιν ὀρμώμενοι ἐξ
 Οἰνιαδῶν.

Παρελθόντος δὲ τοῦ χειμῶνος, ὥσπερ ὑπέσχετο τοῖς 7
 Ἀχαιοῖς, εὐθὺς ἀρχομένου τοῦ ἤρος πάλιν φρουρὰν ἔφαινε
 ἐπὶ τοὺς Ἀκαρνᾶνας. οἱ δὲ αἰσθόμενοι καὶ νομίσαντες διὰ
 τὸ ἐν μεσογείᾳ σφίσι τὰς πόλεις εἶναι ὁμοίως ἂν πολιορ-
 κείσθαι ὑπὸ τῶν τὸν σῆτον φθειρόντων, ὥσπερ εἰ περιε-
 στρατοπεδευμένοι πολιορκοῖντο, ἔπεμψαν πρέσβεις εἰς τὴν
 Λακεδαίμονα καὶ εἰρήνην μὲν πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς, συμμα-
 χίαν δὲ πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους ἐποιήσαντο. καὶ τὰ
 μὲν περὶ Ἀκαρνᾶνας οὕτω διεπέπρακτο.

Ἐκ δὲ τούτου τοῖς Λακεδαιμονίοις τὸ μὲν ἐπ' Ἀθη- 2
 ναίους ἢ ἐπὶ Βοιωτοὺς στρατεύειν οὐκ ἐδόκει ἀσφαλὲς
 εἶναι ὀπισθεν καταλιπόντας ὁμορον τῇ Λακεδαίμονι πολε-
 μίαν καὶ οὕτω μεγάλην τὴν τῶν Ἀργείων πόλιν, εἰς δὲ τὸ

Ἄργος φρουρὰν φαίνουσιν. ὁ δὲ Ἀγησίπολις ἐπεὶ ἔγνω, ὅτι εἶη αὐτῷ ἰγνητέον τῆς φρουρᾶς καὶ τὰ διαβατήρια θυομένῳ ἐγένετο, ἔλθων εἰς Ὀλυμπίαν καὶ χρηστηριαζόμενος ἐπηρώτα τὸν θεόν, εἰ ὁσίως ἂν ἔχοι αὐτῷ μὴ δεχομένῳ τὰς σπονδὰς τῶν Ἀργείων, ὅτι οὐχ ὁπότε καθήκοι ὁ χρόνος, ἀλλ' ὁπότε ἐμβάλλειν μέλλοιεν Λακεδαιμόνιοι τότε ὑπέφερον τοὺς μῆνας. ὁ δὲ θεὸς ἐπεσήμαινεν αὐτῷ ὅσιον εἶναι μὴ δεχομένῳ σπονδὰς ἀδίκως ὑποφερομένας. ἐκεῖθεν δ' εὐθύς πορευθεὶς εἰς Δελφοὺς ἐπήρειτο αὐτὸν Ἀπόλλω, εἰ κακείνῳ δοκοίη περὶ τῶν σπονδῶν καθάπερ τῷ πατρί. ὁ δὲ ἀπεκρίνατο καὶ μάλα κατὰ ταῦτά. καὶ οὕτω δὴ Ἀγησίπολις ἀναλαβὼν ἐκ Φλιουῆτος τὸ στρατευμα, ἐκείσε γὰρ αὐτῷ συνελέγετο, ἕως πρὸς τὰ ἱερά ἀπεδήμει, ἐνέβαλε διὰ Νεμέας. οἱ δ' Ἀργεῖοι ἐπεὶ ἔγνωσαν οὐ δυνασόμενοι κωλύειν, ἔπεμψαν, ὥσπερ εἰώθεσαν, ἑστεφανωμένους δύο κήρυκες ὑποφέροντας σπονδὰς. ὁ δὲ Ἀγησίπολις ἀποκρινάμενος, ὅτι οὐ δοκοῖεν τοῖς θεοῖς δικαίως ὑποφέρειν, οὐκ ἐδέχετο τὰς σπονδὰς, ἀλλ' ἐνέβαλε καὶ πολλὴν ἀπορίαν καὶ ἐκπληξιν κατὰ τε τοὺς ἀγρούς καὶ ἐν τῇ πόλει ἐποίησε.

4 δειπνοποιουμένου δ' αὐτοῦ ἐν τῇ Ἀργείᾳ τῇ πρώτῃ ἑσπέρᾳ καὶ σπονδῶν τῶν μετὰ τὸ δεῖπνον ἤδη γενομένων, ἔσεισεν ὁ θεός. καὶ οἱ μὲν Λακεδαιμόνιοι ἀρξαμένων τῶν ἀπὸ δημοσίας πάντες ὕμνησαν τὸν περὶ τὸν Ποσειδῶν παιᾶνα· οἱ δ' ἄλλοι στρατιῶται ὦντο ἀπιέναι, ὅτι καὶ Ἄγις σεισμοῦ ποτε γενομένου ἀπήγαγεν ἐξ Ἡλιδος. ὁ δὲ Ἀγησίπολις εἰπὼν, ὅτι εἰ μὲν μέλλοντος αὐτοῦ ἐμβάλλειν σεισείη, κωλύειν ἂν αὐτὸν ἠγεῖτο·

5 ἐπεὶ δὲ ἐμβεβληκός, ἐπικελεύειν νομίζει· [καὶ] οὕτω τῇ ὑστεραίᾳ θυσάμενος τῷ Ποσειδῶνι ἠγεῖτο οὐ πόρρω εἰς τὴν χώραν. ἄτε δὲ νεωστὶ τοῦ Ἀγησιλάου ἑστρατευμένου εἰς τὸ Ἄργος, πυνθανόμενος ὁ Ἀγησίπολις τῶν στρατιωτῶν, μέχρι μὲν ποῖ πρὸς τὸ τεῖχος ἠγάγεν ὁ Ἀγησίλαος, μέχρι δὲ ποῖ τὴν χώραν ἐδήωσεν, ὥσπερ πένταθλος πάνη

6 ἐπὶ τὸ πλεόν ὑπερβάλλειν ἐπειρᾶτο. καὶ ἤδη μὲν ποτε βαλλόμενος ἀπὸ τῶν τύρσεων τὰς περὶ τὸ τεῖχος τάφρους πάλιν διέβη· ἦν δ' ὅτε οἰχομένων τῶν πλείστων Ἀργείων εἰς τὴν Λακωνικὴν οὕτως ἐγγὺς πυλῶν προσῆλθεν, ὥστε

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

4 καὶ γὰρ συγκαλέσας τοὺς Ἄβυδηνοὺς ἔλεξε τοιάδε· Ὁ ἄν-
 δρες, νῦν ἔξεστιν ὑμῖν καὶ πρόσθεν φίλοις οὖσι τῇ πόλει
 ἡμῶν εὐεργέτας φανῆναι τῶν Λακεδαιμονίων. καὶ γὰρ τὸ
 μὲν ἐν ταῖς εὐπραξίαις πιστοὺς φαίνεσθαι οὐδὲν θαυμα-
 στόν· ὅταν δέ τινες ἐν συμφοραῖς γενομένων φίλων βέβαιοι
 φανῶσι, τοῦτ' εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον μνημονεύεται. ἔστι
 δὲ οὐχ οὕτως ἔχον, ὡς εἰ τῇ ναυμαχίᾳ ἐκρατήθημεν, οὐδὲν
 ἄρα ἔτι ἐσμέν· ἀλλὰ καὶ τὸ πρόσθεν δήπου, Ἀθηναίων
 ἀρχόντων τῆς θαλάττης, ἱκανὴ ἦν ἡ ἡμετέρα πόλις καὶ
 εὖ φίλους καὶ κακῶς ἐχθροὺς ποιεῖν. ὅσῳ δὲ μᾶλλον αἱ
 ἄλλαι πόλεις σὺν τῇ τύχῃ ἀπεστράφησαν ἡμῶν, τοσοῦτῳ
 ὄντως ἡ ὑμετέρα πιστότης μείζων φανεῖη ἄν. εἰ δέ τις
 τοῦτο φοβεῖται, μὴ καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν
 ἐνθάδε πολιορκώμεθα, ἐννοεῖτω, ὅτι Ἑλληνικὸν μὲν οὐπω
 ναυτικὸν ἐστιν ἐν τῇ θαλάττῃ, οἱ δὲ βάρβαροι εἰ ἐπιχει-
 ρήσουσι τῆς θαλάττης ἄρχειν, οὐκ ἀνέξεται ταῦτα ἡ Ἑλλάς·
 5 ὡσθ' ἑαυτῇ ἐπικουροῦσα καὶ ὑμῖν σύμμαχος γενήσεται. οἱ
 μὲν δὴ ταῦτα ἀκούοντες οὐκ ἀκόντως ἀλλὰ προθύμως
 ἐπείσθησαν· καὶ τοὺς μὲν ἰόντας ἀρμοστὰς φίλως ἐδέ-
 χοντο, τοὺς δὲ ἀπόντας μετεπέμποντο. ὁ δὲ Δερκυλίδας,
 ὡς συνελέγησαν πολλοὶ καὶ χρήσιμοι ἄνδρες εἰς τὴν πόλιν,
 διαβὰς καὶ εἰς Σηστόν, καταντικρὺ ὄντα Ἄβύδου καὶ ἀπέ-
 χοντα οὐ πλεῖον ὀκτὼ σταδίων, ὅσοι τε διὰ Λακεδαιμο-
 νίους γῆν ἔσχον ἐν Χερρονήσῳ, ἠΐθροϊζε, καὶ ὅσοι αὖ ἐκ
 τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ πόλεων ἀρμοσταὶ ἐξέπιπτον, καὶ του-
 τούς ἐδέχετο, λέγων, ὅτι οὐδ' ἐκείνους ἀθυμεῖν δεῖ, ἐννο-
 ουμένους, ὅτι καὶ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ἢ ἐξ ἀρχῆς βασιλέως ἐστί,
 καὶ Τῆμνος, οὐ μεγάλη πόλις, καὶ Αἰγαί εἰσι καὶ ἄλλα γε
 χωρία, ἃ δύνανται οἰκεῖν οὐχ ὑπήκθοι ὄντες βασιλέως.
 καίτοι, ἔφη, ποῖον μὲν ἂν ἰσχυρότερον Σηστοῦ λάβοιτε
 χωρίον, ποῖον δὲ δυσπολιορκητότερον; ὃ καὶ νεῶν καὶ
 πεζῶν δεῖται, εἰ μέλλοι πολιορκηθῆσεσθαι. τούτους οὖν
 6 τοιαῦτα λέγων ἔσχε τοῦ ἐκπεπληχθαι. ὁ δὲ Φαρνάβαζος
 ἐπεὶ εὗρε τὴν τε Ἄβυδον καὶ τὸν Σηστόν οὕτως ἔχοντα,
 προηγόρευεν αὐτοῖς, ὡς εἰ μὴ ἐκπέμψοιεν τοὺς Λακεδαι-
 μονίους, πόλεμον ἐξοίσει πρὸς αὐτούς. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἐπεί-
 θοντο, Κόνωνι μὲν προσέταξε κωλύειν αὐτοὺς τὴν θάλατταν

πλειν, αὐτὸς δὲ ἐδήου τὴν τῶν Ἀβυδηνῶν χώραν. ἐπεὶ δὲ
 οὐδὲν ἐπέβαινε πρὸς τὸ καταστρέφασθαι, αὐτὸς μὲν ἐπ'
 οἶκον ἀπῆλθε, τὸν δὲ Κόνωνα ἐκέλευεν ἐντρεπίξασθαι τὰς
 ἰαφ' Ἑλλήσποντον πόλεις, ὅπως εἰς τὸ ἔαρ ὅτι πλεῖστον
 ναυτικὸν ἀφροισθείη. ὀργιζόμενος γὰρ τοῖς Λακεδαιμο-
 νίοις ἀνθ' ὧν ἐπεπόνθει περὶ παντὸς ἐποιεῖτο ἐλθεῖν τε
 εἰς τὴν χώραν αὐτῶν καὶ τιμωρήσασθαι ὅ,τι δύναιτο. καὶ 7
 τὸν μὲν χειμῶνα ἐν τοιούτοις ὄντες διῆγον· ἅμα δὲ τῷ
 ἔαρι ναῦς τε πολλὰς συμπληρώσας καὶ ξενικὸν προσμι-
 σθωσάμενος ἐπλευσεν ὁ Φαρνάβαζός τε καὶ ὁ Κόνων μετ'
 αὐτοῦ διὰ νήσων εἰς Μῆλον, ἐκεῖθεν δὲ ὀρμώμενοι εἰς τὴν
 Λακεδαίμονα. καταπλεύσας δὲ πρῶτον εἰς Φεράς ἐδήωσε
 ταύτην τὴν χώραν· ἔπειτα καὶ ἄλλοσε ἀποβαίνων τῆς
 παραθαλαττίας ἐκακούργει ὅ,τι ἐδύνατο. φοβούμενος δὲ
 τὴν τε ἀλιμενότητα τῆς χώρας καὶ τὰ τῆς βοήθειας καὶ
 τὴν σπανοσιτίαν ταχύ τε ἀνέστρεψε καὶ ἀποπλέων ὠρμί-
 σθη τῆς Κυθηρίας εἰς Φοινικοῦντα. ἐπεὶ δὲ οἱ ἔχοντες 8
 τὴν πόλιν τῶν Κυθηρίων φοβηθέντες, μὴ κατὰ κράτος
 ἀλοῖεν, ἐξέλιπον τὰ τείχη, ἐκείνους μὲν ὑποσπόνδους
 ἀφῆκεν εἰς τὴν Λακωνικήν, αὐτὸς δὲ ἐπισκευάσας τὸ τῶν
 Κυθηρίων τεῖχος φρουρούς τε καὶ Νικόφημον Ἀθηναῖον
 ἀρμοστήν ἐν τοῖς Κυθήροις κατέλιπε. ταῦτα δὲ ποιήσας
 καὶ εἰς Ἰσθμὸν τῆς Κορινθίας καταπλεύσας καὶ παρακε-
 λευσάμενος τοῖς συμμάχοις προθύμως τε πολεμεῖν καὶ
 ἄνδρας πιστοὺς φάινεσθαι βασιλεῖ, καταλιπὼν αὐτοῖς
 χρήματα ὅσα εἶχεν, ἦρχετο ἐπ' οἴκου ἀποπλέων. λέγοντος 9
 δὲ τοῦ Κόνωνος, ὡς εἰ ἐγὼ αὐτὸν ἔχειν τὸ ναυτικόν, θρέ-
 ψοι μὲν ἀπὸ τῶν νήσων, καταπλεύσας δ' εἰς τὴν πατρίδα
 συναναστήσοι τὰ τε μακρὰ τείχη τοῖς Ἀθηναίοις καὶ τὸ
 περὶ τὸν Πειραιᾶ τεῖχος, οὐ εἰδέναι ἔφη ὅτι Λακεδαιμο-
 νίοις οὐδὲν ἂν βαρύτερον γένοιτο, καὶ τοῦτο οὖν, ἔφη, σὺ
 τοῖς μὲν Ἀθηναίοις κεχαρισμένος ἔσῃ, τοὺς δὲ Λακεδαι-
 μονίους τετιμωρημένος· ἐφ' ᾧ γὰρ πλεῖστα ἐπόνθησαν,
 ἀτελὲς αὐτοῖς ποιήσεις. ὁ δὲ Φαρνάβαζος ἀκούσας ταῦτα
 ἀπέστειλεν αὐτὸν προθύμως εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ χρήματα
 προσέθηκεν αὐτῷ εἰς τὸν ἀνατειχισμόν. ὁ δὲ ἀφικόμενος 10
 πολὺ τοῦ τεύχους ὠρτίωσε τὰ τε αὐτοῦ πληρώματα παρέχων

καὶ τέκτοσι καὶ λιθολόγοις μισθὸν διδοὺς καὶ ἄλλο εἶ τι ἀναγκαῖον ἦν δαπανῶν. ἦν μέντοι τοῦ τείχους ἃ καὶ αὐτοὶ Ἀθηναῖοι καὶ Βοιωτοὶ καὶ ἄλλαι πόλεις ἐθελούσiai συνετείχισαν. οἱ μέντοι Κορίνθιοι, ἀφ' ὧν ὁ Φαρνάβαζος κατέλιπε χρημάτων ναῦς πληρώσαντες καὶ Ἀγαθῖνον ναύαρχον ἐπιστήσαντες ἐθαλαττοκράτουν ἐν τῷ περὶ Ἀχαΐαν καὶ

11 Λέχαιον κόλπῳ. ἀντεπλήρωσαν δὲ καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι ναῦς, ὧν Ποδάνεμος ἦρχε. ἐπεὶ δὲ οὗτος ἐν προσβολῇ τινι γενομένη ἀπέθανε καὶ Πόλλις αὖ ἐπιστολεὺς ὧν τρωθεῖς ἀπῆλθεν, Ἡριππίδας ταύτας ἀναλαμβάνει τὰς ναῦς. Πρόαινος μέντοι Κορίνθιος τὰς παρ' Ἀγαθῖνου παραλαβὼν ναῦς ἐξέλιπε τὸ Ῥίον· Λακεδαιμόνιοι δ' αὐτὸ παρέλαβον. μετὰ δὲ τοῦτο Τελευτίας ἐπὶ τὰς Ἡριππίδου ναῦς ἦλθε καὶ οὗτος αὖ τοῦ κόλπου πάλιν ἐκράτει.

12 Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι ἀκούοντες, ὅτι Κόνων καὶ τὸ τεῖχος τοῖς Ἀθηναίοις ἐκ τῶν βασιλέως χρημάτων ἀνορθοίη καὶ τὸ ναυτικὸν ἀπὸ τῶν ἐκείνου τρέφων τὰς τε νήσους καὶ τὰς ἐν τῇ ἠπείρῳ παρὰ θάλατταν πόλεις Ἀθηναίοις εὐτρεπίζοι, ἐνόμισαν, εἰ ταῦτα διδάσκοιεν Τιρίβαζον βασιλέως ὄντα στρατηγόν, ἢ καὶ ἀποστῆσαι ἂν πρὸς ἑαυτοὺς τὸν Τιρίβαζον ἢ παῦσαι γ' ἂν τὸ Κόνωνος ναυτικὸν τρέφοντα. γνόντες δὲ οὕτω πέμπουσιν Ἀνταλκίδα πρὸς τὸν Τιρίβαζον, προστάξαντες αὐτῷ ταῦτα διδάσκειν καὶ πειρᾶσθαι εἰρήνην τῇ πόλει ποιῆσθαι πρὸς βασιλέα.

13 αἰσθόμενοι δὲ ταῦτα οἱ Ἀθηναῖοι ἀντιπέμπουσι πρέσβεις μετὰ Κόνωνος Ἐρμογένη καὶ Δίωνα καὶ Καλλισθένη καὶ Καλλιμέδοντα. συμπαρεκάλεσαν δὲ καὶ ἀπὸ τῶν συμμάχων πρέσβεις· καὶ παρεγένοντο ἀπὸ τε Βοιωτῶν καὶ

14 Κορίνθου καὶ Ἄργους. ἐπεὶ δ' ἐκεῖ ἦσαν, ὁ μὲν Ἀνταλκίδας ἔλεγε πρὸς τὸν Τιρίβαζον, ὅτι εἰρήνης δεόμενος ἦκοι τῇ πόλει πρὸς βασιλέα καὶ ταύτης, οἷασπερ βασιλεὺς ἐπεθύμει. τῶν τε γὰρ ἐν τῇ Ἀσίᾳ Ἑλληνίδων πόλεων Λακεδαιμονίους βασιλεῖ οὐκ ἀντιποιεῖσθαι, τὰς τε νήσους ἀπάσας καὶ τὰς ἄλλας πόλεις ἀρκεῖν σφίσι αὐτονόμους εἶναι. καίτοι, ἔφη, τοιαῦτα ἐθελόντων ἡμῶν, τίνος ἂν ἔνεκα πρὸς ἡμᾶς [οἱ Ἕλληνες ἢ] βασιλεὺς πολεμοίη ἢ χρήματα δαπανῶη; καὶ γὰρ οὐδ' ἐπὶ βασιλέα στρατεύεσθαι

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

αἰλητῆς ἀγαθός, ἀλλὰ καὶ ἀλκῆς, ἅτε λακωνίζων, ἀντε-
 19 ποιεῖτο. ὁ δὲ Στρούθας ἰδὼν ἀτάκτως τε βοηθοῦντας
 καὶ ὀλίγους τοὺς πρώτους ἐπιφαινεταί πολλούς τε ἔχων
 καὶ συντεταγμένους ἵππεάς. καὶ Θίβρωνά μὲν καὶ Θέρ-
 σακίδρον πρώτους ἀπέκτειναν· ἐπεὶ δὲ οὗτοι ἔπεσον, ἐτρέ-
 ψαντο καὶ τὸ ἄλλο στράτευμα καὶ διώκοντες παμπληθεῖς
 κατέβαλον, ἦσαν δὲ καὶ οἱ ἐσώθησαν αὐτῶν εἰς τὰς φίλας
 πόλεις, καὶ πλέονες διὰ τὸ ὄψε αἰσθῆσθαι τῆς βοηθείας·
 πολλὰ γάρ, καὶ τότε, οὐδὲ παραγγείλας τὴν βοήθειαν
 ἐποιήσατο. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως ἐγεγένητο.

20 Ἐπεὶ δ' ἦλθον εἰς Λακεδαίμονα οἱ ἐκπεπτωκότες Ῥο-
 δίων ὑπὸ τοῦ δήμου, ἐδίδασκον, ὥς οὐκ ἄξιον εἶη περιιδεῖν
 Ἀθηναίους Ῥόδον καταστρεψαμένους καὶ τοσαύτην δύναμιν
 συνθεμένους. γνόντες οὖν οἱ Λακεδαιμόνιοι, ὥς εἰ μὲν ὁ
 δῆμος κρατήσοι, Ἀθηναίων ἔσται Ῥόδος ἅπασα, εἰ δὲ οἱ
 πλουσιώτεροι, ἐαυτῶν, ἐπλήρωσαν αὐτοῖς ναῦς ὀκτώ, ναύ-
 21 αρχον δὲ Ἐκδικον ἐπέστησαν. συνεξέπεμψαν δ' ἐπεὶ τού-
 των τῶν νεῶν καὶ Διφρίδαν. ἐκέλευσαν δ' αὐτὸν διαβάντα
 εἰς τὴν Ἀσίαν τὰς τε Θίβρωνά ὑποδεξαμένας πόλεις δια-
 σῶζειν καὶ στράτευμα τὸ περισωθὲν ἀναλαβόντα καὶ ἄλλο,
 εἰ ποθεὶν δύναίτο, συλλέξαντα πολεμεῖν πρὸς Στρούθαν,
 ὁ μὲν δὴ Διφρίδας ταῦτα ἐποίει καὶ τὰ τ' ἄλλα ἐπετύγ-
 χανε καὶ Τιγράτην τὸν τὴν Στρούθα ἔχοντα θυγατέρα
 πορευόμενον εἰς Σάρδεις λαμβάνει σὺν αὐτῇ τῇ γυναικὶ
 καὶ χρημάτων πολλῶν ἀπέλυσεν· ὥστ' εὐθύς ἐντεῦθεν
 22 εἶχε μισθοδοτεῖν. ἦν δ' οὗτος ἀνὴρ εὐχαρὶς τε οὐχ ἦττον
 τοῦ Θίβρωνος μᾶλλον τε συντεταγμένος καὶ ἐγχειρητικώ-
 τερος στρατηγός. οὐδὲ γὰρ ἐκράτουν αὐτοῦ αἱ τοῦ σώ-
 ματος ἡδοναί, ἀλλ' ἀεὶ πρὸς ᾧ εἶη ἔργῳ τοῦτο ἔπραττεν.
 ὁ δ' Ἐκδικος ἐπεὶ εἰς τὴν Κνίδον ἔπλευσε καὶ ἐπύθειο
 τὸν ἐν τῇ Ῥόδῳ δῆμον πάντα κατέχοντα καὶ κρατοῦντα καὶ
 κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ δὴ πλέον διπλασίαις
 23 τριήρεσιν ἢ αὐτὸς εἶχεν, ἤσυχίαν ἤγεν ἐν τῇ Κνίδῳ. οἱ
 δ' αὖ Λακεδαιμόνιοι ἐπεὶ ἦσθοντο αὐτὸν ἐλάττω ἔχοντα
 δύναμιν ἢ ὥστε τοὺς φίλους ὠφελεῖν, ἐκέλευσαν τὸν Τε-
 λευτίαν σὺν ταῖς δώδεκα ναυσὶν αἷς εἶχεν ἐν τῇ περὶ
 Ἀχαΐαν καὶ Λέχαιον κόλπῳ περιπλεῖν πρὸς τὸν Ἐκδικον

κακῆϊνον μὲν ἀποπέμψαι, αὐτὸν δὲ τῶν τε βουλομένων φίλων εἶναι ἐπιμελεῖσθαι καὶ τοὺς πολεμίους ὅ,τι δύνατο κακῶν παιεῖν. ὁ δὲ Τελευτίας ἐπειδὴ ἀφίκετο εἰς τὴν Σάμωσ, προσλαβὼν ἐκεῖθεν ναῦς ἐπλευσεν εἰς Κνίδον, ὁ δὲ Ἐυδικὸς οἴκαθε. ὁ δὲ Τελευτίας ἐπλεῖ εἰς τὴν Ρόδον 24 ἤδη ἔχων καὶς ἑπτὰ καὶ εἴκοσι· πλέων δὲ περιτυγχάνει Φιλοκράτει τῷ Ἐφιάλτου πλέοντι μετὰ δέκα τριήρων Ἀθήνηθεν εἰς Κύπερον ἐπὶ συμμαχίᾳ τῇ Εὐαγόρου καὶ λαμβάνει πάσας, ὑπεναντιώτατα δὲ ταῦτα ἀμφότεροι ἑαυτοῖς πράττοντες· οἱ τε γὰρ Ἀθηναῖοι φίλῳ χρώμενοι βασιλεῖ συμμαχίαν ἐπέμπου Εὐαγόρᾳ τῷ πολεμοῦντι πρὸς βασιλέα ὅ τε Τελευτίας Λακεδαιμονίων πολεμοῦντων βασιλεῖ τοὺς πλέοντας ἐπὶ τῷ ἐκεῖνου πολέμῳ διέφθειρεν. ἐπαναπλεύσας δ' εἰς Κνίδον καὶ διαθέμενος ἃ ἔλαβεν, εἰς Ρόδον αὖ ἀφικόμενος ἐβοήθει τοῖς τὰ αὐτῶν φρονοῦσιν,

Οἱ δ' Ἀθηναῖοι κομισάντες τοὺς Λακεδαιμονίους πάλιν 25 δύναμιν κατασκευάζεσθαι ἐν τῇ θαλάττῃ ἀντεκπέμπουσι Θρασύβουλον τὸν Στειριέα σὺν τετραράκοντα ναυσὶν. ὁ δ' ἐκπλεύσας τῆς μὲν εἰς Ρόδον βοηθείας ἐπέσχε, νομίζων οὔτ' ἂν αὐτὸς ῥαδίως τιμωρήσασθαι τοὺς φίλους τῶν Λακεδαιμονίων τεῖχος ἔχοντας καὶ Τελευτίου σὺν ναυσὶ παρόντος συμμάχου αὐτοῖς οὔτ' ἂν τοὺς σφειτέρους φίλους ὑπὸ τοῖς πολεμίοις γενέσθαι τὰς τε πόλεις ἔχοντας καὶ πολὺ πλείονας ἄντας καὶ μάχῃ κεκρατηκότας· εἰς δὲ τὸν 26 Ἑλλήσποντον πλεύσας καὶ οὐδενὸς ἀκτιπάλου παρόντος ἐνόμισε καταπράξαι ἂν τι τῇ πόλει ἀγαθόν. καὶ οὕτω δὴ πρῶτον μὲν καταμαθῶν στασιάζοντα Μήδοκόν τε τὸν Ὀδρυσῶν βασιλέα καὶ Σεύθην τὸν ἐπὶ θαλάττῃ ἄρχοντα ἀλλήλοις μὲν διήλλαξεν αὐτούς, Ἀθηναίοις δὲ φίλους καὶ συμμάχους ἐποίησε, νομίζων καὶ τὰς ὑπὸ τῇ Θράκῃ οἰκούσας πόλεις Ἑλληνίδας φίλων ὄντων τούτων μᾶλλον προσέχειν ἂν τοῖς Ἀθηναίοις τὸν κοῦν. ἐχάντων δὲ τούτων τε 27 καλῶς καὶ τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ πόλεων διὰ τὸ βασιλέα φίλον τοῖς Ἀθηναίοις εἶναι, πλεύσας εἰς Βυζάντιον ἀπέδωκε τὴν δεκάτην τῶν ἐκ τοῦ Πόντου πλεόντων. μετέστησε δὲ ἐξ ἀλιγαρχίας εἰς τὸ δημοκρατεῖσθαι τοὺς Βυζαντίους· ὥστε οὐκ ἀχθεινῶς ἑώρα ὁ τῶν Βυζαντίων δῆμος Ἀθηναίους

28 ὅτι πλείστους παρόντας ἐν τῇ πόλει. ταῦτα δὲ πρὸς
 καὶ Καλχηδονίους φίλους προσποιησάμενος ἀπέπλει ἔξ
 τοῦ Ἑλλησπόντου. ἐπιτυχὼν δ' ἐν τῇ Λέσβῳ ταῖς πόλεσι
 πάσαις πλὴν Μυτιληναίων λακωνίζουσας, ἐπ' οὐδεμίαν
 αὐτῶν ἦει, πρὶν ἐν Μυτιλήνῃ συντάξας τοὺς τε ἀπὸ τῶν
 ἑαυτοῦ νεῶν τετρακοσίους ὀπλίτας καὶ τοὺς ἐκ τῶν πόλεων
 φυγάδας, ὅσοι εἰς Μυτιλήνῃν καταπεφεύγεσαν, καὶ αὐτῶν
 δὲ Μυτιληναίων τοὺς ἐρρωμενεστάτους προσλαβὼν καὶ
 ἐλπίδας ὑποθεῖς τοῖς μὲν Μυτιληναίοις, ὡς ἐὰν λάβῃ τὰς
 πόλεις, προστάται πάσης Λέσβου ἔσονται, τοῖς δὲ φυγά-
 σιν, ὡς ἐὰν ὁμοῦ ὄντες ἐπὶ μίαν ἐκάστην τῶν πόλεων
 ἴωσιν, ἱκανοὶ ἔσονται ἅπαντες εἰς τὰς πατρίδας ἀνασω-
 θῆναι, τοῖς δ' αὖ ἐπιβάταις, ὡς φίλην Λέσβον προσποιή-
 σαντες τῇ πόλει πολλὴν εὐπορίαν χρημάτων διαπεπραγ-
 μένοι ἔσονται, ταῦτα δὲ παραμυθησάμενος καὶ συντάξας
 29 ἦγεν αὐτοὺς ἐπὶ Μήθυμναν. Θηρίμαχος μέντοι, ὃς ἀρμο-
 στῆς ἐτύγχανεν ὦν τῶν Λακεδαιμονίων, ὡς ἤκουσε τὸν
 Θρασύβουλον προσιέναι, τοὺς τ' ἀπὸ τῶν αὐτοῦ νεῶν
 λαβὼν ἐπιβάτας καὶ αὐτοὺς τοὺς Μηθυμναίους καὶ ὅσοι
 Μυτιληναίων φυγάδες ἐτύγχανον αὐτόθι, ἀπήντων ἐπὶ τὰ
 ὄρια. μάχης δὲ γενομένης ὁ μὲν Θηρίμαχος αὐτοῦ ἀπο-
 30 θνήσκει, τῶν δ' ἄλλων φευγόντων πολλοὶ ἀπέθανον. ἐκ
 δὲ τούτου τὰς μὲν προσηγάγετο τῶν πόλεων, ἐκ δὲ τῶν
 οὐ προσχωρούσῶν λεηλατῶν χρήματα τοῖς στρατιώταις
 ἔσπευσεν εἰς τὴν Ρόδον ἀφικέσθαι. ὅπως δ' ἂν καὶ ἐκεῖ
 ὡς ἐρρωμενεστάτον τὸ στράτευμα ποιήσαιτο, ἔξ ἄλλων τε
 πόλεων ἠργυρολόγει καὶ εἰς Ἄσπενδον ἀφικόμενος ὠρμί-
 σατο εἰς τὸν Εὐρυμέδοντα ποταμὸν. ἦδη δ' ἔχοντος αὐτοῦ
 χρήματα παρὰ τῶν Ἀσπενδίων, ἀδικησάντων τι ἐκ τῶν
 ἀγρῶν τῶν στρατιωτῶν, ὀργισθέντες οἱ Ἀσπένδιοι τῆς
 νυκτὸς ἐπιπεσόντες κατακόπτουσιν ἐν τῇ σκηνῇ αὐτόν.

31 Καὶ Θρασύβουλος μὲν δὴ μάλα δοκῶν ἀνὴρ ἀγαθὸς
 εἶναι οὕτως ἐτελεύτησεν. οἱ μέντοι Ἀθηναῖοι ἐλόμενοι
 ἀντ' αὐτοῦ Ἀγύρριον ἐπὶ τὰς ναῦς ἐξέπεμψαν. αἰσθόμενοι
 δ' οἱ Λακεδαιμόνιοι, ὅτι ἡ δεκάτη τε τῶν ἐκ τοῦ Πόντου
 πεπραμένη εἶη ἐν Βυζαντίῳ ὑπ' Ἀθηναίων καὶ Καλχηδόνα
 ἔχουσι. καὶ αἱ ἄλλαι Ἑλλησπόντια πόλεις φίλου ὄντος

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

καταφρονήσας, ὅτι διὰ φιλίας τε ἐπορεύετο καὶ εἰς πόλεω
 φιλίαν καὶ ὅτι ἤκουε τῶν ἀπαντώντων τὸν Ἰφικράτην
 ἀναπεπλευκέναι τὴν ἐκτὶ Προδικοννήσου, ἀμελέστερον ἐπο-
 37 ρεύετο. ὅμως δὲ ὁ Ἰφικράτης, ἕως μὲν ἐν τῷ ἰσοπέδῳ
 τὸ στράτευμα τοῦ Ἀναξίβιου ἦν, οὐκ ἐξανίστατο· ἐπειδὴ
 δὲ οἱ μὲν Ἄβυθῆνοὶ ἀφηγούμενοι ἤδη ἐν τῷ παρὰ Κρε-
 μαστὴν ἦσαν πεδίῳ, ἐνθα ἐστὶ τὰ χρούσεια ἀπτόσ, τὸ δ'
 ἄλλο στράτευμα ἐπόμενον ἐν τῷ κατάντει ἦν, ὁ δὲ Ἀναξί-
 βιος ἄρτι κατέβαινε σὺν τοῖς Λακωνικοῖς, ἐν τούτῳ ὁ
 Ἰφικράτης ἐξανίστησι τὴν ἐνέδραν καὶ δρόμῳ ἐφέρετο πρὸς
 38 αὐτόν. καὶ ὁ Ἀναξίβιος γνοὺς μὴ εἶναι ἐλπίδα σωτηρίας,
 ὁρῶν ἐπὶ πολὺ τε καὶ στενὸν ἐκτεταμένον τὸ ἑαυτοῦ στρά-
 τευμα καὶ νομίζων πρὸς τὸ ἀναντες οὐκ ἂν δύνασθαι
 σαφῶς βοηθῆσαι ἑαυτῷ τοὺς προεληλυθότας, ὁρῶν δὲ
 καὶ ἐκπεπληγμένους ἅπαντας, ὡς εἶδον τὴν ἐνέδραν, εἶπε
 πρὸς τοὺς παρόντας· Ἄνδρες, ἐμοὶ μὲν ἐνθάδε καλὸν ἀπο-
 θανεῖν· ὑμεῖς δὲ πρὶν συμμίξαι τοῖς πολεμίοις σπεύδετε
 39 εἰς τὴν σωτηρίαν. καὶ ταῦτ' ἔλεγε καὶ παρὰ τοῦ ὑπερ-
 σπιστοῦ λαβὼν τὴν ἄσπίδα ἐν χώρᾳ αὐτοῦ μαχόμενος ἀπο-
 θνήσκει. καὶ τὰ παιδικὰ μέντοι αὐτῷ παρέμεινε, καὶ τῶν
 Λακεδαιμονίων δὲ τῶν συνεληλυθότων ἐκ τῶν πόλεων
 ἀρροστήρων ὡς δώδεκα μαχόμενοι συναπέθανον· οἱ δ'
 ἄλλοι φεύγοντες ἐπιπτον. οἱ δ' ἐδίωκον μέχρι τοῦ ἄστεος.
 καὶ τῶν τε ἄλλων ὡς διακόσιοι ἀπέθανον καὶ τῶν Ἄβυ-
 θηναῶν ὀπλιτῶν περὶ πενήκοντα. ταῦτα δὲ πράξας ὁ
 Ἰφικράτης ἀνεχώρησε πάλιν εἰς Χερρόνησον.

Ε.

- 1 Καὶ τὰ μὲν δὴ περὶ Ἑλλήσποντον Ἀθηναίους τε καὶ
 Λακεδαιμονίους τοιαῦτα ἦν. ὧν δὲ πάλιν ὁ Ἐυβόηκος ἐν
 τῇ Αἴγλῃ καὶ ἐπιμιξία χρωμένων τὸν πρόσθεν χρόνον
 τῶν Αἴγλινητῶν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, ἐπεὶ φανερώς κατὰ
 θάλατταν ὁ πόλεμος ἐπολεμεῖτο, συνδόξαν καὶ τοῖς ἐφό-
 ροις ἐφίησι ληίζεσθαι τὸν βουλόμενον ἐκ τῆς Ἀττικῆς.
 2 οἱ δ' Ἀθηναῖοι πολιορκούμενοι ὑπ' αὐτῶν πέμψαντες εἰς
 Αἴγιναν καὶ ὀπλίτας καὶ στρατηγὸν αὐτῶν Πάμφιλον

ἔπιτετείχισαν Αἰγινήταις καὶ ἐπολιόρκουν αὐτοὺς καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν δέκα τριήρεσιν. ὁ μὲντοι Τελευτίας τυχῶν [ἐπὶ] τῶν νήσων ποι ἀφιγμένος κατὰ χρημάτων πόρον, ἀκούσας ταῦτα περὶ τοῦ ἐπιτετεχισμοῦ ἐβόηθει τοῖς Αἰγινήταις· καὶ τὸ μὲν ναυτικὸν ἀπήλασε, τὸ δ' ἐπιτετείχισμα διεφύλαττεν ὁ Πάμφιλος.

Ἐκ δὲ τούτου ἀπὸ Λακεδαιμονίων Ἰέραξ ναύαρχος ἀφικνεῖται. κἀκεῖνος μὲν παραλαμβάνει τὸ ναυτικόν, ὁ δὲ Τελευτίας μακαριότατα δὴ ἀπέπλευσεν οἴκαθε. ἤνικα γὰρ ἐπὶ θάλατταν κατέβαινον ἐπ' οἴκου ὀρμιώμενος, οὐδεὶς ἐκεῖνον τῶν στρατιωτῶν ὅς οὐκ ἐδεδξιώσατο καὶ ὁ μὲν ἐστειφάνωσεν, ὁ δὲ ἐταινίωσεν, οἱ δ' ὑστερήσαντες ἕμως καὶ ἀναγομένου ἔρριπτον εἰς τὴν θάλατταν στεφάνους καὶ εὐχοντο αὐτῷ πολλὰ καὶ ἀγαθὰ. γινώσκω μὲν οὖν, ὅτι ἐν τούτοις οὔτε δαπάνημα οὔτε κίνδυνον οὔτε μηχανήμα ἀξιόλογον οὐδὲν διηγοῦμαι· ἀλλὰ ναὶ μὰ Δία τόδε ἀξιόν μοι δοκεῖ εἶναι ἀνδρὶ ἐννοεῖν, τί ποτε ποιῶν ὁ Τελευτίας οὕτω διέθηκε τοὺς ἀρχομένους. τοῦτο γὰρ ἤδη πολλῶν καὶ χρημάτων καὶ κινδύνων ἀξιολογιώτερον ἀνδρὸς ἔργον ἐστίν.

Ὁ δ' αὖ Ἰέραξ τὰς μὲν ἄλλας ναῦς λαβὼν πάλιν ἔπλει εἰς Ῥόδον, ἐν Αἰγίνῃ δὲ τριήρεις δώδεκα κατέλιπε καὶ Γοργώπαν τὸν αὐτοῦ ἐπιστολέα ἀρμοστήν. καὶ ἐκ τούτου ἐπολιόρκοῦντο μᾶλλον οἱ ἐν τῷ ἐπιτετεχίσματι τῶν Ἀθηναίων ἢ οἱ ἐν τῇ πόλει· ὥστε ἀπὸ ψηφίσματος Ἀθηναῖοι πληρώσαντες ναῦς πολλὰς ἀπεκομίσαντο ἐξ Αἰγίνης πέμπτη μηνὶ τοὺς ἐκ τοῦ φρουρίου. τούτων δὲ γενομένων οἱ Ἀθηναῖοι πάλιν αὖ πράγματα εἶχον ὑπὸ τε τῶν ληστιῶν καὶ τοῦ Γοργώπα· καὶ ἀντιπληροῦσι ναῦς τρισκαίδεκα καὶ αἶρουνται Εὐνομον ναύαρχον ἐπ' αὐτάς. ὄντος δὲ τοῦ Ἰέρακος ἐν τῇ Ῥόδῳ οἱ Λακεδαιμόνιοι Ἀνταλκίδα ναύαρχον ἐπέμπουσι, νομίζοντες καὶ Τριβάζῃ τοῦτο ποιῶντες μάλιστ' ἐν χαρίζεσθαι. ὁ δὲ Ἀνταλκίδας ἐπεὶ ἀφίκετο εἰς Αἰγίνα, συμπαραλαβὼν τὰς τοῦ Γοργώπα ναῦς ἐπλευσεν εἰς Ἐφεσον καὶ τὸν μὲν Γοργώπαν πάλιν ἀποπέμπει εἰς Αἰγίνα σὺν ταῖς δώδεκα ναυσὶν, ἐπὶ δὲ ταῖς ἄλλαις Νικόλοχον ἐπέστησε τὸν ἐπιστολέα. καὶ ὁ μὲν

Νικόλοχος βοηθῶν Ἀβυθνοῖς ἔπλει ἐκεῖσε· παρατρεπό-
 μενος δὲ εἰς Τένεδον ἐδήου τὴν χώραν καὶ χρήματα λαβὼν
 7 ἀπέπλευσεν εἰς Ἄβυδον. οἱ δὲ τῶν Ἀθηναίων στρατηγοὶ
 ἀθροισθέντες ἀπὸ Σαμοθράκης τε καὶ Θάσου καὶ τῶν κατ'
 ἐκεῖνα χωρίων ἐβοήθουν τοῖς Τενεδίοις. ὡς δ' ἤσθοντο
 εἰς Ἄβυδον καταπεπλευκότα τὸν Νικόλοχον, ὀρμώμενοι ἐκ
 Χερρονήσου ἐπολιόρκουν αὐτὸν ἔχοντα ναῦς πέντε καὶ
 εἴκοσι δύο καὶ τριάκοντα ταῖς μεθ' ἑαυτῶν. ὁ μέντοι Γορ-
 γώπας ἀποπλέων ἐξ Ἐφέσου περιτυγχάνει Εὐνόμῳ· καὶ
 τότε μὲν κατέφυγεν εἰς Αἴγιναν μικρὸν πρὸ ἡλίου δυσμῶν·
 8 ἐκβιβάσας δ' εὐθὺς ἐδείπνιζε τοὺς στρατιώτας. ὁ δ'
 Εὐνόμος ὀλίγον χρόνον ὑπομείνας ἀπέπλει. νυκτὸς δ' ἐπι-
 γενομένης, φῶς ἔχων, ὥσπερ νομίζεται, ἀφηγεῖτο, ὅπως
 μὴ πλανῶνται αἱ ἐπόμενοι. ὁ δὲ Γοργώπας ἐμβιβάσας
 εὐθὺς ἐπηκολούθει κατὰ τὸν λαμπτήρα, ὑπολειπόμενος,
 ὅπως μὴ φανερὸς εἶη μηδ' αἰσθησιν παρέχοι, λίθων τε
 ψόφῳ τῶν κελουσιῶν ἀντὶ φωνῆς χρωμένων καὶ παραγωγῇ
 9 τῶν κωπῶν. ἐπεὶ δὲ ἦσαν αἱ τοῦ Εὐνόμου πρὸς τῆ γῆ
 περὶ Ζωστήρα τῆς Ἀττικῆς, ἐκέλευε τῆ σάλπιγγι ἐπιπλεῖν.
 τῷ δὲ Εὐνόμῳ ἐξ ἐνίων μὲν τῶν νεῶν ἄρτι ἐξέβαινον, οἱ
 δὲ καὶ ἔτι ὠρμίζοντο, οἱ δὲ καὶ ἔτι κατέπλεον. ναυμαχίας
 δὲ πρὸς τὴν σελήνην γενομένης, τέτταρας τριήρεις λαμ-
 βάνει ὁ Γοργώπας καὶ ἀναδησάμενος ᾤχετο ἄγων εἰς
 Αἴγιναν· αἱ δ' ἄλλαι νῆες αἱ τῶν Ἀθηναίων εἰς τὸν Πει-
 ραιᾶ κατέφυγον.

10 Μετὰ δὲ ταῦτα Χαβρίας ἐξέπλει εἰς Κύπρον βοηθῶν
 Εὐαγόρῳ, πελταστάς τ' ἔχων ὀκτακοσίους καὶ δέκα τριή-
 ρεις. προσλαβὼν δὲ καὶ Ἀθήνηθεν ἄλλας τε ναῦς καὶ
 ὀπλίτας αὐτὸς μὲν τῆς νυκτὸς ἀποβάς εἰς τὴν Αἴγιναν
 πορρωτέρῳ τοῦ Ἡρακλείου ἐν κοίλῳ χωρίῳ ἐνήδρευσεν
 ἔχων τοὺς πελταστάς. ἅμα δὲ τῆ ἡμέρῳ, ὥσπερ συνέκειτο,
 ἦγον οἱ τῶν Ἀθηναίων ὀπλίται, Δημαινέτου αὐτῶν ἡγου-
 μένου, καὶ ἀνέβαινον τοῦ Ἡρακλείου ἐπέκεινα ὡς ἑκαί-
 11 δεκα σταδίους, ἐνθα ἡ Τριπυργία καλεῖται. ἀκούσας δὲ
 ταῦτα ὁ Γοργώπας ἐβοήθει μετὰ τε τῶν Αἰγινητῶν καὶ
 σὺν τοῖς τῶν νεῶν ἐπιβάταις καὶ Σπαρτιατῶν οἱ ἔτυχον
 αὐτόθι παρόντες ὀκτώ. καὶ ἀπὸ τῶν πληρωμάτων δὲ τῶν

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ἔτι ἀμείνους γίνεσθαι, ἵν' ἡδέως μὲν συμπονῶμεν, ἡδέως
 17 δὲ συνευθαιμονῶμεν. τί γὰρ ἦδιον ἢ μηδένα ἀνθρώπων
 κολακεύειν μήτε Ἑλληνα μήτε βάρβαρον ἕνεκα μισθοῦ,
 ἀλλ' ἑαυτοῖς ἰκανοὺς εἶναι τὰ ἐπιτήθεια πορίζεσθαι, καὶ
 ταῦτα ὄθενπερ κάλλιστον; ἢ γὰρ τοι ἐν πολέμῳ ἀπὸ τῶν
 πολεμίων ἀφθονία εὖ ἴστε ὅτι ἅμα τροφήν τε καὶ εὐκλείαν
 ἐν πᾶσιν ἀνθρώποις παρέχεται.

18 Ὁ μὲν ταῦτ' εἶπεν, οἱ δὲ πάντες ἀνεβόησαν παραγγέλλειν ὅ,τι ἂν δέη, ὡς σφῶν ὑπηρετησόντων. ὁ δὲ τεθυμένος ἐτύγχανεν· εἶπε δέ· Ἄγετε, ὦ ἄνδρες, δειπνήσατε μὲν, ἄπειρ καὶ ὡς ἐμέλλετε· προπαράσχεσθε δέ μοι μιᾶς ἡμέρας σῖτον. ἔπειτα δὲ ἦκετε ἐπὶ τὰς ναῦς αὐτίκα μάλα, ὅπως πλεύσωμεν ἔνθα θεὸς ἐθέλει, ἐν καιρῷ ἀφιζόμενοι.
 19 ἐπειδὴ δὲ ἦλθον, ἐμβιβασάμενος αὐτοὺς εἰς τὰς ναῦς ἔπλει τῆς νυκτὸς εἰς τὸν λιμένα τῶν Ἀθηναίων, τοτὲ μὲν ἀναπαύων καὶ παραγγέλλων ἀποκοιμᾶσθαι, τοτὲ δὲ κώπαις προσκομιζόμενος. εἰ δέ τις ὑπολαμβάνει, ὡς ἀφρόνως ἔπλει δώδεκα τριήρεις ἔχων ἐπὶ πολλὰς ναῦς κεκτημένους,
 20 ἐννοησάτω τὸν ἀναλογισμὸν αὐτοῦ. ἐκεῖνος γὰρ ἐνόμισεν ἀμελέστερον μὲν ἔχειν τοὺς Ἀθηναίους περὶ τὸ ἐν τῷ λιμένι ναυτικὸν Γοργώπια ἀπολωλότος· εἰ δὲ καὶ εἶεν τριήρεις ὀρμουῦσαι, ἀσφαλέστερον ἠγήσατο ἐπ' εἴκοσι ναῦς Ἀθήνησιν οὕσας πλεῦσαι ἢ ἄλλοθι δέκα. τῶν μὲν γὰρ ἔξω ἦδει ὅτι κατὰ ναῦν ἐμέλλον οἱ ναῦται σκηνήσειν, τῶν δὲ Ἀθήνησιν ἐγίγνωσκεν ὅτι οἱ μὲν τριήραρχοι οἴκοι
 21 καθευδήσοιεν, οἱ δὲ ναῦται ἄλλος ἄλλη σκηνήσοιεν. ἔπλει μὲν δὴ ταῦτα διανοηθεῖς· ἐπειδὴ δὲ ἀπεῖχε πέντε ἢ ἕξ στάδια τοῦ λιμένος, ἠσυχίαν εἶχε καὶ ἀνέπαιεν. ὡς δὲ ἡμέρα ὑπέφαιεν, ἠγεῖτο· οἱ δὲ ἐπηκολούθουν. καὶ καταθύειν μὲν οὐκ εἶα στρογγύλον πλοῖον οὐδὲ λυμάλνεσθαι ταῖς ἑαυτῶν ναυσίν· εἰ δὲ που τριήρη ἴδοιεν ὀρμουῦσαν, ταύτην πειράσθαι ἄπλον ποιεῖν, τὰ δὲ φορτηγικὰ πλοῖα καὶ γέροντα ἀναδοσμένους ἄγειν ἔξω, ἐκ δὲ τῶν μειζόντων ἐμβαίνοντας ὅπου δύναιντο τοὺς ἀνθρώπους λαμβάνειν. ἦσαν δὲ τινες οἱ καὶ ἐκπηδήσαντες εἰς τὸ δεῦγμα ἐμπόρους τέ τινας καὶ ναυκλήρους συναρπάσαντες εἰς τὰς ναῦς
 22 εἰσήνεγκαν. ὁ μὲν δὴ ταῦτ' ἐπεποιήκει. τῶν δὲ Ἀθηναίων

οἱ μὲν αἰσθόμενοι ἔνδοθεν ἔθεον ἔξω σκεψόμενοι, τίς ἢ
 κραυγή, οἱ δὲ ἔβωθεν οἴκαδε ἐπὶ τὰ ὄπλα, οἱ δὲ καὶ εἰς
 αὐτοῦ ἀγγελοῦντες. πάντες δ' Ἀθηναῖοι τότε ἐβούθησαν
 καὶ ὀπλῆται καὶ ἱππεῖς, ὡς τοῦ Πειραιῶς ἐαλωκότες. ὁ 23
 δὲ τὰ μὲν πλοῖα ἀπέστειλεν εἰς Αἴγινα καὶ τῶν τριήρων
 τρεῖς ἢ τέσσαρας συναπαγαγεῖν ἐκέλευσε, ταῖς δὲ ἄλλαις
 παραπλέων παρὰ τῆς Ἀττικῆς, ἅτε ἐκ τοῦ λιμένος πλέων,
 πολλὰ καὶ ὀλισυτικά ἔλαβε καὶ πορθμεῖα ἀνθρώπων
 μισθὰ καταπλέοντα ἀπὸ νήσων. ἐπὶ δὲ Σούμιον ἔλθων
 καὶ ὀλικάδας γεμούσας τὰς μὲν τινὰς σίτου, τὰς δὲ καὶ
 ἐμπολῆς ἔλαβε. ταῦτα δὲ ποιήσας ἀπέπλευσεν εἰς Αἴγινα. 24
 καὶ ἐπιστόμενος τὰ λάφυρα μηνὸς μισθὸν προέδωκε τοῖς
 στρατιώταις. καὶ τὸ λοιπὸν δὲ περιπλέον ἐκάμβανεν ὅ,τι
 ἐδύνατο. καὶ ταῦτα ποιῶν πλήρεις τε τὰς ναῦς ἔτρεφε
 καὶ τοὺς στρατιώτας εἶχεν ἡδέως καὶ ταχέως ὑπηρετοῦντας.

Ὁ δὲ Ἄνταλκίδας κατέβη μὲν μετὰ Τριφάζου διαπε- 25
 πραγμένος συμμαχεῖν βασιλέα, εἰ μὴ ἐθέλοιεν Ἀθηναῖοι
 καὶ οἱ σύμμαχοι χρῆσθαι τῇ εἰρήνῃ ἣ αὐτὸς ἔλεγεν. ὡς
 δ' ἤκουσε Νικόλοχον σὺν ταῖς ναυσὶ πολιορκεῖσθαι ἐν
 Ἄβυδῳ ὑπὸ Ἰφικράτους καὶ Διοτίμου, πεζῇ ᾤχετο εἰς
 Ἄβυδον. ἐπεὶ δὲ λαβὼν τὸ ναυτικὸν νυκτὸς ἀνίηγετο,
 διασπείρας λόγον ὡς μεταπειρομένιον τῶν Καλχηδονίων.
 ὀρμισάμενος δὲ ἐν Περκαίῃ ἡσυχίαν εἶχεν. αἰσθόμενοι 26
 δὲ οἱ περὶ Δημάνετον καὶ Διονύσιον καὶ Λεόντιχον καὶ
 Φανίαν ἐδίωκον αὐτὸν τὴν ἐπὶ Προικονήσου· ὁ δ', ἐπεί
 ἐκείνοι παρέπλευσαν, ὑποστρέψας εἰς Ἄβυδον ἀφίκετο,
 ἠκηκόει γάρ, ὅτι προσπλέοι Πολύξενος ἄγων τὰς ἀπὸ
 Συρακουσῶν καὶ Ἰταλίας ναῦς ἑκοσιν, ὅπως ἀναλάβοι καὶ
 ταύτας. ἐκ δὲ τούτου θρασύβουλος ὁ Κολλυτεὺς ἔχων ναῦς
 ὀκτὼ ἔπλει ἀπὸ Θράκης, βουλόμενος ταῖς ἄλλαις Ἀττικαῖς
 ναυσὶ συμμίξει. ὁ δὲ Ἄνταλκίδας, ἐπεὶ αὐτῷ οἱ σκοποὶ 27
 ἐσήμησαν, ὅτι προσπλέοιεν τριήρεις ὀκτὼ, ἐμβιβάσας τοὺς
 ναύτας εἰς δώδεκα ναῦς τὰς ἀριστα πλεούσας καὶ προσ-
 πληρώσασθαι κελεύσας, εἴ τις ἐνεδεῖτο, ἐκ τῶν καταλει-
 πομένων ἐνήδρευεν ὡς ἐδύνατο ἀφανέστατα. ἐπεὶ δὲ
 παρέπλεον, ἐδίωκον· οἱ δὲ ἰθὺντες ἔφευγον. τὰς μὲν σὺν
 βραδύτατα πλεούσας ταῖς ἀριστα πλεούσας ταχὺν κατε-

Y

Στ

V, 5

→

λήφει· παραγγείλας δὲ τοῖς πρωτόπλοις τῶν μεθ' αὐτοῦ
 μὴ ἐμβαλεῖν ταῖς ὑστάταις ἐδίωκε τὰς προεχούσας. ἐπεὶ
 δὲ ταύτας ἔλαβεν, ἰδόντες οἱ ὕστεροι ἀλισκομένους σφῶν
 αὐτῶν τοὺς πρόπλους ὑπ' ἀθυμίας καὶ τῶν βραδυτέρων
 18 ἤλισκοντο· ὡςθ' ἤλωσαν ἅπασαι. ἐπεὶ δ' ἦλθον αὐτῷ αἶ-
 τε ἐκ Συρακουσῶν νῆες εἴκοσιν, ἦλθον δὲ καὶ αἱ ἀπὸ
 Ἰωνίας, ὅσης ἐγκρατῆς ἦν Τιρίβαζος, συνεπληρώθησαν δὲ
 καὶ ἐκ τῆς Ἀριοβαρζάνου, καὶ γὰρ ἦν ξένος ἐκ παλαιοῦ
 τῷ Ἀριοβαρζάνει, ὃ δὲ Φαρνάβαζος ἤδη ἀνακεκλημένος
 ὤχετο ἄνω, ὅτε δὴ καὶ ἔγημε τὴν βασιλέως θυγατέρα· ἡ
 δὲ Ἀνταλκίδας γενομέναις ταῖς πάσαις ναυσὶ πλείοσιν ἢ
 ὀγδοήκοντα ἐκράτει τῆς θαλάττης· ὥστε καὶ τὰς ἐκ τοῦ
 Πόντου ναῦς Ἀθηναῖζε μὲν ἐκώλυε καταπλεῖν, εἰς δὲ τοὺς
 20 ἑαυτῶν συμμάχους κατῆγεν. οἱ μὲν οὖν Ἀθηναῖοι ὀρώμενοι
 μὲν πολλὰς τὰς πολεμίας ναῦς, φοβούμενοι δέ, μὴ ὡς
 πρότερον καταπολεμηθεῖησαν, συμμάχου Λακεδαιμονίους
 βασιλέως γεγενημένου, πολιορκούμενοι δὲ ἐκ τῆς Αἰγίνης
 ὑπὸ τῶν ληστῶν, διὰ ταῦτα ἰσχυρῶς ἐπεθύμουν τῆς εἰρή-
 νης. οἱ δ' αὖ Λακεδαιμόνιοι φρουροῦντες μόρα μὲν ἐν
 Λεχαίῳ, μόρα δ' ἐν Ὀρχομενῷ, φυλάττοντες δὲ τὰς πόλεις
 αἷς μὲν ἐπίστευον, μὴ ἀπόλοιτο, αἷς δὲ ἠπίστουν, μὴ
 ἀποσταῖεν, πράγματα δ' ἔχοντες καὶ παρέχοντες περὶ τὴν
 Κόρινθον, χαλεπῶς ἔφερον τῷ πολέμῳ. οἱ γε μὴν Ἀργεῖοι
 εἰδότες φρουρὰν τε πεφασμένην ἐφ' ἑαυτοὺς καὶ γινώ-
 σκοντες, ὅτι ἢ τῶν μηνῶν ὑποφορὰ οὐδὲν ἔτι σφῶς ὠφε-
 30 λήσει, καὶ οὗτοι εἰς τὴν εἰρήνην πρόθυμοι ἦσαν. ὥστε
 ἐπεὶ παρήγγειλεν ὁ Τιρίβαζος παρεῖναι τοὺς βουλομένους
 ὑπακοῦσαι ἢν βασιλεὺς εἰρήνην καταπέμποι, ταχέως πάν-
 τες παρεγένοντο. ἐπεὶ δὲ συνῆλθον, ἐπιδείξας ὁ Τιρίβαζος
 τὰ βασιλέως σημεία ἀνεγίνωσκε τὰ γεγραμμένα. εἶχε δὲ
 ὧδε·

31 Ἄρταξέρξης βασιλεὺς νομίζει δίκαιον τὰς μὲν ἐν τῇ
 Ἀσίᾳ πόλεις ἑαυτοῦ εἶναι καὶ τῶν νήσων Κλαζομενᾶς καὶ
 Κύπρον, τὰς δὲ ἄλλας Ἑλληνίδας πόλεις καὶ μικρὰς καὶ
 μεγάλας αὐτονόμους ἀφεῖναι πλὴν Λήμνου καὶ Ἴμβρον
 καὶ Σκύρου· ταύτας δὲ ὡσπερ τὸ ἀρχαῖον εἶναι Ἀθηναίων.
 ὁπότεροι δὲ ταύτην τὴν εἰρήνην μὴ δέχονται, τούτοις ἐγὼ

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

δὲ τῷ πολέμῳ μᾶλλον ἀντιφρόπως τοῖς ἐναντίοις πρῆ-
 τοντες οἱ Λακεδαιμόνιοι πολὺ ἐπικυδέστεροι ἐγένοντο ἐν
 τῆς ἐπ' Ἀνταλκίδου εἰρήνης καλουμένης. προσιτάται γὰρ
 γινόμενοι τῆς ὑπὸ βασιλέως καταπεμφθείσης εἰρήνης καὶ
 τὴν αὐτονομίαν ταῖς πόλεις πράττοντες προσέλαβον μὲν
 σύμμαχον Κόρινθον, αὐτονόμους δὲ ἀπὸ τῶν Θηβαίων
 τὰς Βαιωκίδας πόλεις ἐποίησαν, ὕπερ πάσαι ἐπεθύμουν,
 ἔπεισαν δὲ καὶ Ἀργεῖους Κόρινθον σφρατερίζομένους,
 φρουρὰν φήναντες ἐπ' αὐτούς, εἰ μὴ ἐξίωσεν ἐκ Κορίνθου.

2 Τούτων δὲ προκεχωρηκότων ὡς ἐβούλοντο, ἔδοξεν
 αὐτοῖς, ὅσοι ἐν τῷ πολέμῳ τῶν συμμάχων ἐνέκειντο καὶ
 τοῖς πολεμίοις εὐμενέστεροι ἦσαν ἢ τῇ Λακεδαίμονι, ταύ-
 τους κολάσαι καὶ κατασκευάσαι ὡς μὴ δύναιντο ἀπιστεῖν.
 πρῶτον μὲν οὖν πέμψαντες ὡς τοὺς Μαντινέας ἐκέλευσαν
 αὐτοὺς τὰ τεῖχος περιαιρεῖν, λέγοντες, ὅτι οὐκ ἂν πιστεῦ-
 σαι ἄλλως αὐτοῖς μὴ σὺν τοῖς πολεμίοις γενέσθαι.
 2 αἰσθάνεσθαι γὰρ ἔφασαν καὶ ὡς σίτον ἐξέπειμπαν ταῖς
 Ἀργείοις σφῶν αὐταῖς πολεμούντων καὶ ὡς ἔστι μὲν ὅτι
 οὐδὲ συστρατεύοιεν ἐκ χειρὶν προφασιζόμενοι, ὅπότε δὲ
 καὶ ἀκολουθοῖεν, ὡς κακῶς συστρατεύοιεν. ἔτι δὲ γινώ-
 σκειν ἔφασαν φθονοῦντας μὲν αὐτούς, εἴ τι σφίσι ἀγαθὸν
 γίγνοιτο, ἐφηδομένους δ', εἴ τις συμφορὰ προσπίπτει.
 ἐλέγοντο δὲ καὶ αἱ ἀπανθᾶν ἐξοληλυθέναι τοῖς Μαντινεῦσι
 τούτῳ τῷ ἔτι αἱ μετὰ τὴν ἐν Μαντινείᾳ μάχην φρεσικον-
 3 ταστεῖς γινόμεναι. ἐπεὶ δ' οὐκ ἤθελον καθαιρεῖν τὰ τεῖχη,
 φρουρὰν φαίνουσιν ἐπ' αὐτούς. Ἀγησίλαος μὲν οὖν ἐδείχθη
 τῆς πόλεως ἀφραῖναι ἑαυτὸν ταύτης τῆς στρατηγίας λέγων,
 ὅτι τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἢ τῶν Μαντινέων πόλις πολλὰ ὑπη-
 ρετήκοι ἐν ταῖς πρὸς Μεσσήνην πολέμοις. Ἀγησίπολις δὲ
 ἐξήγαγε τὴν φρουρὰν καὶ μάλα Παισανίου τοῦ πατρὸς
 αὐτοῦ φιλικῶς ἔχοντος πρὸς τοὺς ἐν Μαντινείᾳ τοῦ δήμου
 4 προστάτας. ὡς δὲ ἐνέβαλε, πρῶτον μὲν τὴν γῆν ἐδήου.
 ἐπεὶ δὲ οὐδ' οὕτω καθήρουν τὰ τεῖχη, τάφρον ὤρυεν
 κύκλῳ περὶ τὴν πόλιν, τοῖς μὲν ἡμίσεσι τῶν στρατιωτῶν
 προκαθημένους σὺν τοῖς ὄπλοις τῶν ταφρευόντων, τοῖς
 δ' ἡμίσεσι ἐργαζομένοις. ἐπεὶ δὲ ἐξείργαστο ἡ τάφρος,
 ἀσφαλῶς ἤδη κύκλῳ τεῖχος περὶ τῆς πόλεως ὑποδόμησεν.

πεισθόμενος δέ, ὅτι ὁ σίτος ἐν τῇ πόλει πολὺς ἐνείη, εὐσ-
 τηρίας γενομένης τῷ πρόσθεν ἔτει, καὶ νομίσας χαλεπὸν
 ἔσεσθαι, εἰ δεήσει πολὺν χρόνον τρῦχειν στρακείας τῆν
 τε πόλιν καὶ τοὺς συμμάχους, ἀπέχωσε τὸν ῥέοντα ποτα-
 μὸν διὰ τῆς πόλεως μάλ' ὄντα εὐμογέθη. ἔμφραχθείσης
 δὲ τῆς ἀπορροίας ἤρσθη τὸ ὕδωρ ὑπὲρ τε τῶν ὑπὸ ταῖς
 οἰκίαις καὶ ὑπὲρ τῶν ὑπὸ τῷ τείχει θεμελίων. βρεχο-
 μένων δὲ τῶν κάτω πλίνθων καὶ προδιδουσῶν τὰς ἄκας,
 τὸ μὲν πρῶτον ἐρρήγνυτο τὸ τεῖχος, ἔπειτα δὲ καὶ ἐκλί-
 νετο. οἱ δὲ χρόνον μὲν τινα ξύλα ἀντήρειδον καὶ ἐμηχα-
 νῶντο, ὡς μὴ πίπτει ὁ πύργος· ἐπεὶ δὲ ἤπτῶντο τοῦ
 ὕδατος, δείσαντες, μὴ πεισόντος πῆ τοῦ κύκλου τείχους
 δοριάλωτοι γένοιτο, ὠμολόγησαν περιαιρήσειν. οἱ δὲ
 Λακεδαιμόνιοι οὐκ ἔφασαν σπείσεσθαι, εἰ μὴ καὶ διοι-
 κοῦντο κατὰ κώμας. οἱ δ' αὖ νομίσαντες ἀνάγκην εἶναι
 συνέφασαν καὶ ταῦτα ποιήσειν. αἰομένους δὲ ἀποθανεῖ-
 σθαι τῶν ἀργολιζόντων καὶ τῶν τοῦ δήμου προστατῶν,
 διεπράξατο ὁ πατήρ παρὰ τοῦ Ἀγησιπόλιδος ἀσφέλειαν
 αὐτοῖς γενέσθαι ἀπαλλακτομένοις ἐκ τῆς πόλεως, ἐξήκοντα
 οὔσι. καὶ ἀμφοτέρωθεν μὲν τῆς ὁδοῦ ἀρξάμενοι ἀπὸ τῶν
 πυλῶν ἔχοντες τὰ δόρατα οἱ Λακεδαιμόνιοι ἕστασαν, θεώ-
 μενοι τοὺς ἐξιόντας. καὶ μισοῦντες αὐτοὺς ὁμῶς ἀπειχόντο
 αὐτῶν ῥᾶον ἢ οἱ βέλτιστοι τῶν Μαντινέων. καὶ ταῦτα μὲν
 εἰρήσθω μέγα τεκμήριον πειθαρχίας. ἐκ δὲ τούτου καθη-
 ρέθη μὲν τὸ τεῖχος, διακίσθη δ' ἡ Μαντινεία τετραχῆ,
 καθάπερ τὸ ἀρχαῖον ᾔκουν. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἤχθοντο,
 ὅτι τὰς μὲν ὑπαρχούσας οἰκίας ἔδει καθαιρεῖν, ἄλλας δὲ
 οὐκ ὀδομαεῖν· ἐπεὶ δὲ οἱ ἔχοντες τὰς οὐσίας ἐγγύτερον μὲν
 ᾔκουν τῶν χωρίων ὄντων αὐτοῖς περὶ τὰς κώμας, ἀριστο-
 κρατία δ' ἐχρῶντο, ἀπηλλαγμένοι δ' ἦσαν τῶν βαρέων δη-
 μαγωγῶν, ἠδόντο τοῖς πεπραγμένοις. καὶ ἔπειτα μὲν
 αὐτοῖς οἱ Λακεδαιμόνιοι οὐ καθ' ἓνα, ἀλλὰ κατὰ κώμην
 διάστην ξενιστῶν. συνεστρατεύοντο δ' ἐκ τῶν κωμῶν πολὺ
 προθυμότερον ἢ ὅτε ἐδημοκρατοῦντο. καὶ τὰ μὲν δὴ
 περὶ Μαντινείας οὕτω διεπέπρακτο, σαφωτέρων γενομέ-
 νων ταύτη γε τῶν ἀνθρώπων τὸ μὴ διὰ τευχῶν ποταμὸν
 ποιείσθαι.

- Οί δ' ἐκ Φλιοῦντος φεύγοντες αἰσθανόμενοι τοὺς Λακε-
 δαιμονίους ἐπισκοποῦντας τῶν συμμάχων ὅποιοί τις
 ἕκαστοι ἐν τῷ πολέμῳ αὐτοῖς ἐγεγένητο, καιρὸν ἡγησά-
 μενοι ἐπορεύθησαν εἰς Λακεδαίμονα καὶ ἐδίδασκον, ὡς
 ἕως μὲν σφεῖς οἴκοι ἦσαν, ἐδέχετό τε ἡ πόλις τοὺς Λακε-
 δαιμονίους εἰς τὸ τεῖχος καὶ συνεστρατεύοντο ὅποι ἡγοῖντο·
 ἐπεὶ δὲ σφᾶς αὐτοὺς ἐξέβαλον, ὡς ἔπεσθαι μὲν οὐδαμοῖ
 ἐθέλοιεν, μόνους δὲ πάντων ἀνθρώπων Λακεδαιμονίους
 οὐ δέχοιντο εἴσω τῶν πυλῶν. ἀκούσασιν οὖν ταῦτα τοῖς
 ἐφόροις ἄξιον ἔδοξεν ἐπιστροφῆς εἶναι. καὶ πέμψαντες
 πρὸς τὴν τῶν Φλιασίων πόλιν ἔλεγον, ὡς φίλοι μὲν οἱ
 φυγάδες τῇ Λακεδαιμονίων πόλει εἶεν, ἀδικοῦντες δ' οὐδὲν
 φεύγοιεν. ἄξιον δ' ἔφασαν μὴ ὑπ' ἀνάγκης, ἀλλὰ παρ'
 ἐκόντων διαπράξασθαι κατελθεῖν αὐτούς. ἃ δὴ ἀκούσαν-
 τες οἱ Φλιάσιοι ἔδειςαν, μὴ εἰ στρατεύσαιντο ἐπ' αὐτούς,
 τῶν ἐνδοθεν παρείησάν τινες αὐτοὺς εἰς τὴν πόλιν. καὶ
 γὰρ συγγενεῖς πολλοὶ ἐνδον ἦσαν τῶν φευγόντων καὶ ἄλλως
 εὐμενεῖς, καὶ οἷα δὴ ἐν ταῖς πλείσταις πόλεσι νεωτέρων
 τινὲς ἐπιθυμοῦντες πραγμάτων κατάγειν ἐβούλοντο τὴν
 10 φυγὴν. τοιαῦτα μὲν δὴ φοβηθέντες ἐψηφίσαντο καταδέ-
 χεσθαι τοὺς φυγάδας καὶ ἐκείνοις μὲν ἀποδοῦναι τὰ ἐμ-
 φανῆ κτήματα, τοὺς δὲ τὰ ἐκείνων πριαμένους ἐκ δημοσίου
 τὴν τιμὴν ἀπολαβεῖν· εἰ δέ τι ἀμφίλογον πρὸς ἀλλήλους
 γίγνοιτο, δίκη διακριθῆναι. καὶ ταῦτα μὲν αὖ περὶ τῶν
 Φλιασίων φυγάδων ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ ἐπέπρακτο.
- 11 Ἐξ Ἀκάνθου δὲ καὶ Ἀπολλωνίας, αἵπερ μέγιστα τῶν
 περὶ Ὀλυμπον πόλεων, πρέσβεις ἀφίκοντο εἰς Λακεδαί-
 μονα. ἀκούσαντες δ' οἱ ἔφοροι ὧν ἕνεκα ἦκον, προσήγαγον
 12 αὐτοὺς πρὸς τε τὴν ἐκκλησίαν καὶ τοὺς συμμάχους. ἔνθα
 δὴ Κλειγένης Ἀκάνθιος ἔλεξεν· Ὁ ἄνδρες Λακεδαιμόνιοι
 τε καὶ σύμμαχοι, οἴομεθα λανθάνειν ὑμᾶς πρᾶγμα μέγα
 φρόμενον ἐν τῇ Ἑλλάδι. ὅτι μὲν γὰρ τῶν ἐπὶ Θράκης
 μεγίστη πόλις Ὀλυμπός, σχεδὸν πάντες ἐπίστασθε. οὗτοι
 τῶν πόλεων πολλὰς προσηγάγοντο ἐφ' ᾧτε νόμοις τοῖς
 αὐτοῖς χρῆσθαι καὶ συμπολιτεύειν· ἔπειτα δὲ καὶ τῶν
 μειζόνων προσέλαβόν τινας. ἐκ δὲ τούτου ἐπεχείρησαν
 καὶ τὰς τῆς Μακεδονίας πόλεις ἐλευθεροῦν ἀπὸ Ἀμύντου

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

προσγένοιτ' ἂν αὐτοῖς. τούτων μὴν ἀκολουθούντων
 τὰ ἐν τῷ Παγγαίῳ χρύσεια χεῖρα ἂν αὐτοῖς ἤδη ὄρεται
 καὶ τούτων ἡμεῖς οὐδὲν λέγομεν ὅ,τι οὐκ ἐν τῷ τῶν Ὀλυμ-
 18 θίων δήμῳ μυριόλεκτόν ἐστι. τό γε μὴν φρόνημα αὐτῶν
 τί ἂν τις λέγοι; καὶ γὰρ ὁ θεὸς ἴσως ἐποίησεν ἅμα τῷ
 δύνασθαι καὶ τὰ φρονήματα αὖξασθαι τῶν ἀνθρώπων.
 ἡμεῖς μὲν οὖν, ὧ ἄνδρες Λακεδαιμόνιοι τε καὶ σύμμαχοι,
 ἐξαγγέλλομεν, ὅτι οὕτω κἀκεῖ ἔχει· ὑμεῖς δὲ βουλευέσθε,
 εἰ δοκεῖ ἄξια ἐπιμελείας εἶναι. δεῖ γε μὴν ὑμᾶς καὶ τόδε
 εἰδέναι, ὡς ἦν εἰρήκαμεν δύναμιν μεγάλην οὖσαν, οὕπω
 δυσπάλαιστός ἐστιν· αἱ γὰρ ἀκουσαι τῶν πόλεων τῆς
 πολιτείας κοινωνοῦσαι, αὗται, ἂν τι ἴδωσιν ἀντίπαλον,
 19 ταχὺ ἀποστήσονται· εἰ μέντοι συγκλεισθήσονται ταῖς τε
 ἐπιγαμίαις καὶ ἐγκτήσεσι παρ' ἀλλήλοις, ἃς ἐψηφισμένοι
 εἰσὶ, καὶ γινώσκονται, ὅτι μετὰ τῶν κρατούντων ἔπεσθαι
 κερδαλέον ἐστίν, ὥσπερ Ἀρκάδες, ὅταν μεθ' ὑμῶν ἴωσι,
 τὰ τε αὐτῶν σώζουσι καὶ τὰ ἀλλότρια ἀρπάζουσιν, ἴσως
 οὐκέθ' ὁμοίως εὖλντα ἔσται.

20 Λεχθέντων δὲ τούτων ἐδίδοσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι τοῖς
 συμμάχοις λόγον καὶ ἐκέλευον συμβουλεύειν ὅ,τι γινώσκοι
 τις ἄριστον τῇ Πελοποννήσῳ τε καὶ τοῖς συμμάχοις. ἐκ
 τούτου μέντοι πολλοὶ μὲν συνηγόρευον στρατιὰν ποιεῖν,
 μάλιστα δὲ οἱ βουλόμενοι χαρίζεσθαι τοῖς Λακεδαιμονίοις,
 καὶ ἔδοξε πέμπειν τὸ εἰς τοὺς μυρίους σύνταγμα ἐκάστην
 21 πόλιν. λόγοι δὲ ἐγένοντο ἀργύριόν τε ἀντ' ἀνδρῶν ἐξεῖναι
 δίδόναι τῇ βουλομένῃ τῶν πόλεων, τριώβολον Αἰγυναῖον
 κατὰ ἄνδρα, ἵππεας τε εἴ τις παρέχοι, ἀντὶ τεττάρων
 22 ὀπλιτῶν τὸν μισθὸν τῷ ἵππεί δίδοσθαι· εἰ δέ τις τῶν
 πόλεων ἐκλίποι τὴν στρατιάν, ἐξεῖναι Λακεδαιμονίοις
 23 ἐπιζημιοῦν στατήρι κατὰ τὸν ἄνδρα τῆς ἡμέρας. ἐπεὶ δὲ
 ταῦτα ἔδοξεν, ἀναστάντες οἱ Ἀκάνθιοι πάλιν ἐδίδασκον,
 ὡς ταῦτα καλὰ μὲν εἴη τὰ ψηφίσματα, οὐ μέντοι δυνατὰ
 ταχὺ περανθῆναι. βέλτιον οὖν ἔφασαν εἶναι, ἐν ᾧ αὕτη
 ἢ παρασκευὴ ἀθροίζοιτο, ὡς τάχιστα ἄνδρα ἐξελθεῖν
 ἄρχοντα καὶ δύναμιν ἐκ Λακεδαιμονός τε, ὅση ἂν ταχὺ
 ἐξέλθοι, καὶ ἐκ τῶν ἄλλων πόλεων· τούτου γὰρ γενομένου
 τάς τε οὕπω προσκεχωρηκυίας πόλεις στήναι ἂν καὶ τὰς

βεβιασμένας ἦτον ἂν συμμαχεῖν. δοξάντων δὲ καὶ τού- 24
των ἐκπέμπουσιν οἱ Λακεδαιμόνιοι Εὐδαμίδα καὶ σὺν
αὐτῷ νεοδαμώδεις τε καὶ τῶν περιόικων καὶ τῶν Σκιριτῶν
ἄνδρας ὡς δισχιλίους. ὁ μέντοι Εὐδαμίδας ἐξιὼν Φοι-
βίδα καὶ τὸν ἀδελφὸν ἐδεήθη τῶν ἐφόρων τοὺς ὑπολειπο-
μένους τῶν ἐαυτῷ προσεταγμένων ἀθροίσαντα μετιέναι·
αὐτὸς δὲ ἐπεὶ ἀφίκετο εἰς τὰ ἐπὶ Θράκης χωρία, ταῖς μὲν
θεομέναις τῶν πόλεων φρουροὺς ἔπεμπε, Ποτίδαιαν δὲ
καὶ προσέλαβεν ἐκοῦσαν, σύμμαχον ἤδη ἐκείνων οὖσαν, καὶ
ἐντεῦθεν ὀρμώμενος ἐπολέμει ὥσπερ εἰκὸς τὸν ἐλάττω
ἔχοντα δύναμιν.

Ὁ δὲ Φοιβίδας, ἐπεὶ ἠθροίσθησαν αὐτῷ οἱ ὑπολει- 25
φθέντες τοῦ Εὐδαμίδου, λαβὼν αὐτοὺς ἐπορεύετο. ὡς
δ' ἐγένοντο ἐν Θήβαις, ἐστρατοπεδεύσαντο μὲν ἔξω τῆς
πόλεως περὶ τὸ γυμνάσιον· στασιαζόντων δὲ τῶν Θηβαίων,
πολεμαρχοῦντες μὲν ἐτύγχανον Ἴσμηνίας τε καὶ Λεοντιάδης,
διάφοροι δὲ ὄντες ἀλλήλοις καὶ ἀρχηγὸς ἕκαστος τῶν ἐται-
ριῶν. ὁ μὲν οὖν Ἴσμηνίας διὰ τὸ μῖσος τῶν Λακεδαιμο-
νίων οὐδὲ ἐπλησίαζε τῷ Φοιβίδᾳ· ὁ μέντοι Λεοντιάδης
ἄλλως τε ἐθεράπευεν αὐτὸν καὶ ἐπεὶ εἰσωκειώθη, ἔλεγε
τάδε· Ἐξεστὶ σοι, ὦ Φοιβίδα, τῆδε τῆ ἡμέρα μέγιστα 26
ἀγαθὰ τῆ σεαυτοῦ πατρίδι ὑπουργῆσαι· ἐὰν γὰρ ἀκολου-
θήσης ἐμοὶ σὺν τοῖς ὀπλίταις, εἰσάξω σε ἐγὼ εἰς τὴν
ἀκρόπολιν. τούτου δὲ γενομένου νόμιζε τὰς Θήβας παν-
τάπασιν ὑπὸ τοῖς Λακεδαιμονίοις καὶ ἡμῖν τοῖς ὑμετέροις
φίλοις ἔσεσθαι. καίτοι νῦν μὲν, ὡς ὀρθῶς, ἀποκεκήρυκται 27
μηδένα μετὰ σοῦ στρατεύειν Θηβαίων ἐπ' Ὀλυνθίους· ἐὰν
δέ γε σὺ ταῦτα μεθ' ἡμῶν πράξης, εὐθύς σοι ἡμεῖς πολ-
λοὺς μὲν ὀπλίτας, πολλοὺς δὲ ἵππεας συμπέμψομεν· ὥστε
πολλῇ δυνάμει βοηθήσεις τῷ ἀδελφῷ καὶ ἐν ᾧ μέλλει
ἐκεῖνος Ὀλυνθον καταστρέφεσθαι, σὺ κατεστραμμένος ἔση
Θήβας, πολὺ μείζω πόλιν Ὀλύνθου. ἀκούσας δὲ ταῦτα 28
ὁ Φοιβίδας ἀνεκουφίσθη· καὶ γὰρ ἦν τοῦ λαμπρόν τι
ποιῆσαι πολὺ μᾶλλον ἢ τοῦ ζῆν ἔραστῆς, οὐ μέντοι λογι-
στικός γε οὐδὲ πάνυ φρόνιμος ἐδόκει εἶναι. ἐπεὶ δὲ ὡμο-
λόγησε ταῦτα, προορμῆσαι μὲν αὐτὸν ἐκέλευσεν, ὥσπερ
συνεσκευασμένος ἦν εἰς τὸ ἀπιέναι· ἤνικα δ' ἂν ἦ καιρός,

πρὸς σὲ ἦξω ἐγώ, ἔφη ὁ Λεοντιάδης, καὶ αὐτός σοι ἡγή-
 29 σομαι. ἐν ᾧ δὲ ἡ μὲν βουλή ἐκάθητο ἐν τῇ ἐν ἀγορᾷ στοᾷ
 διὰ τὸ τὰς γυναῖκας ἐν τῇ Καδμείᾳ θεσμοφοριάζεν, θέρους
 δὲ ὄντος καὶ μεσημβρίας πλείστη ἦν ἐρημία ἐν ταῖς ὁδοῖς,
 ἐν τούτῳ προσελάσας ἐφ' ἵππου ὁ Λεοντιάδης ἀποστρέφει
 30 τὸν Φοιβίδα καὶ ἡγεῖται εὐθύς εἰς τὴν ἀκρόπολιν.
 καταστήσας δ' ἐκεῖ τὸν Φοιβίδα καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ καὶ
 παραδούς τὴν βαλανάγραν ἀπὲρ τῶν πυλῶν καὶ εἰπὼν
 μηδένα παρῆναι εἰς τὴν ἀκρόπολιν ὄντινα μὴ αὐτὸς κε-
 λεύοι, εὐθύς ἐπορεύετο πρὸς τὴν βουλήν. ἔλθων δὲ εἶπε
 31 τάδε· Ὅτι μὲν, ὧ ἄνδρες, Λακεδαιμόνιοι κατέχουσι τὴν
 ἀκρόπολιν, μηδὲν ἀθυμεῖτε· οὐδενὶ γάρ φασι πολέμιοι
 ἦκειν, ὅστις μὴ πολέμου ἐρεῖ· ἐγὼ δὲ τοῦ νόμου κελεύοντος
 ἐξεῖναι πολεμάρχῳ λαβεῖν, εἴ τις δοκεῖ ἄξια θανάτου
 ποιεῖν, λαμβάνω τουτονὶ Ἴσμηνίαν ὡς πολεμοπαιδῦντα.
 καὶ ὑμεῖς δὲ οἱ λοχαγοὶ τε καὶ οἱ μετὰ τούτων τεταγμένοι
 ἀνίστασθε καὶ λαβόντες ἀπάγετε τοῦτον ἐνθά εἴρηται.
 32 οἱ μὲν δὴ εἰδότες τὸ πρᾶγμα παρῆσαν τε καὶ ἐπείθοντο
 καὶ συνελάμβανον· τῶν δὲ μὴ εἰδόντων, ἐναντίων δὲ ὄντων
 τοῖς περὶ Λεοντιάδην, οἱ μὲν ἔφρευθον εὐθύς ἔξω τῆς πό-
 λεως, δείσαντες μὴ ἀποθάνοιεν· οἱ δὲ καὶ οἴκαδε πρῶτον
 ἀπεχώρησαν· ἐπεὶ δὲ εἰργμένον τὸν Ἴσμηνίαν ἦσθοντο ἐν
 τῇ Καδμείᾳ, τότε δὴ ἀπεχώρησαν εἰς τὰς Ἀθήνας οἱ
 ταῦτ' ἀγινώσκοντες Ἄνδροκλείδης τε καὶ Ἴσμηνίης μάλιστα
 33 τριακόσιοι. ὡς δὲ ταῦτ' ἐπέπρακτο, πόλεμαρχον μὲν ἀντὶ
 Ἴσμηνίου ἄλλον εἶλοντο, ὁ δὲ Λεοντιάδης εὐθύς εἰς Λακε-
 δαίμονα ἐπορεύετο. εὔρε δ' ἐκεῖ τοὺς μὲν ἐφόρους καὶ
 τῆς πόλεως τὸ πλῆθος χαλεπῶς ἔχοντας τῷ Φοιβίδῃ, ὅτι
 οὐ πρόσταχθέντα ὑπὸ τῆς πόλεως ταῦτα ἐπεπράχει· ὁ
 μέντοι Ἀγησίλαος ἔλεγεν, ὅτι εἰ μὲν βλαβερά τῇ Λακεδαί-
 μονι πεπραχῶς εἴη, δικαίως εἴη ζημιουῖσθαι· εἰ δὲ ἀγαθὰ,
 ἀρχαῖον εἶναι νόμιμον ἐξεῖναι τὰ τοιαῦτα αὐτοσχεδιάζειν.
 αὐτὸ οὖν τοῦτ', ἔφη, προσήκει σκοπεῖν, πότερον ἀγαθὰ
 34 ἢ κακὰ ἐστὶ τὰ πεπραγμένα. ἔπειτα μέντοι ὁ Λεοντιάδης
 ἔλθων εἰς τοὺς ἐκλήτους ἔλεγε τοιάδε· Ἄνδρες Λακεδαί-
 μόνιοι, ὡς μὲν πολεμικῶς ὑμῖν εἶχον οἱ Θηβαῖοι, πρὶν τὰ
 νῦν πεπραγμένα γενέσθαι, καὶ ὑμεῖς ἐλέγετε· ἔωρᾶτε γὰρ

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

ἐπιμελόμενος δὲ τοῦ τε μὴ ἀδικῶν τοὺς φίλους πορεύε-
 σθαι καὶ τοῦ ὡς πλειστην δύναμιν ἀθροίζειν. προέπεμπε
 δὲ καὶ πρὸς Ἀμύνταν καὶ ἠξίου αὐτὸν καὶ ξένους μισθοῦ-
 σθαι καὶ τοῖς πλησίον βασιλεῦσι χρήματα διδόναι, ὡς
 συμμάχους εἶναι, εἴπερ βούλοιτο τὴν ἀρχὴν ἀναλαβεῖν.
 ἔπεμπε δὲ καὶ πρὸς Δέρδαν, τὸν Ἑλιμίας ἄρχοντα, διδά-
 σκων, ὅτι οἱ Ὀλύνθιοι κατεστραμμένοι τὴν μείζω δύναμιν
 Μακεδονίας εἶεν καὶ οὐκ ἀνήσουσι τὴν ἐλάττω, εἰ μὴ τις
 39 αὐτοὺς παύσει τῆς ὕβρεως. ταῦτα δὲ ποιῶν μάλα πολλὴν
 ἔχων στρατιὰν ἀφίκετο εἰς τὴν ἑαυτῶν συμμαχίδα. ἐπεὶ
 δ' ἦλθεν εἰς τὴν Ποτίδαιαν, ἐκεῖθεν συνταξάμενος ἐπο-
 ρεύετο εἰς τὴν πολεμίαν. καὶ πρὸς μὲν τὴν πόλιν ἰὼν
 οὔτ' ἔκαεν οὔτ' ἔκοπτε, νομίζων, εἴ τι ποιήσεις τούτων,
 ἐμποδῶν ἂν αὐτῷ πάντα γίνεσθαι καὶ προσιόντι καὶ
 ἀπιόντι· ὁπότε δὲ ἀναχωροίη ἀπὸ τῆς πόλεως, τότε ὀρθῶς
 ἔχειν κόπτοντα τὰ δένδρα ἐμποδῶν καταβάλλειν, εἴ τις
 40 ὀπισθεν ἐπίοι. ὡς δὲ ἀπείχεν ἀπὸ τῆς πόλεως οὐδὲ δέκα
 στάδια, ἔθετο τὰ ὄπλα εὐώνυμον μὲν αὐτὸς ἔχων, οὕτω
 γὰρ συνέβαινε αὐτῷ κατὰ τὰς πύλας ἵεναι ἢ ἐξήεσαν οἱ
 πολέμιοι, ἢ δὲ ἄλλη φάλαγξ τῶν συμμάχων ἀπετέτατο
 πρὸς τὸ δεξιόν. καὶ τῶν ἱππέων δὲ τοὺς μὲν Λάκωνας
 καὶ τοὺς Θηβαίους καὶ ὅσοι τῶν Μακεδόνων παρήσαν ἐπὶ
 τῷ δεξιῷ ἐτάξατο, παρὰ δὲ αὐτῷ εἶχε Δέρδαν τε καὶ τοὺς
 ἐκείνου ἱππέας ὡς εἰς τετρακοσίους διὰ τε τὸ ἄγασθαι
 τοῦτο τὸ ἱππικὸν καὶ διὰ τὸ θεραπεύειν τὸν Δέρδαν, ὡς
 41 ἠδόμενος παρείη. ἐπεὶ δὲ καὶ οἱ πολέμιοι ἐλθόντες ἀντι-
 παρετάξαντο ὑπὸ τῷ τείχει, συσπειραθέντες αὐτῶν οἱ
 ἱππεῖς ἐμβάλλουσι κατὰ τοὺς Λάκωνας καὶ Βοιωτοὺς. καὶ
 Πολύχαρμόν τε τὸν Λακεδαιμόνιον ἱππαρχὸν καταβάλλου-
 σιν ἀπὸ τοῦ ἵππου καὶ κείμενον πάμπολλα κατέτρωσαν
 καὶ ἄλλους ἀπέκτειναν καὶ τέλος τρέπονται τὸ ἐπὶ τῷ
 δεξιῷ κέρατι ἱππικόν. φευγόντων δὲ τῶν ἱππέων ἐνέκλιε
 καὶ τὸ ἐχόμενον πεζὸν αὐτῶν καὶ ὅλον δ' ἂν ἐκινδύνευσεν
 ἡττηθῆναι τὸ στράτευμα, εἰ μὴ Δέρδας ἔχων τὸ ἑαυτοῦ
 ἱππικὸν εὐθὺς πρὸς τὰς πύλας τῶν Ὀλυνθίων ἤλασεν.
 ἐπήγει δὲ καὶ ὁ Τελευτίας σὺν τοῖς περὶ ἑαυτὸν ἐν τάξει.
 42 ὡς δὲ ταῦτα ἦσθοντο οἱ Ὀλύνθιοι ἱππεῖς, δέισαντες, μὴ

ἀποκλεισθεῖεν τῶν πυλῶν, ἀναστρέψαντες ἀπεχώρουν πολλῇ σπουδῇ. ἔνθα δὴ ὁ Δέρδας παρελαύνοντας παμπόλλους ἰππέας αὐτῶν ἀπέκτεινεν. ἀπεχώρησαν δὲ καὶ σὲ πεζοὶ τῶν Ὀλυνθίων εἰς τὴν πόλιν· οὐ μέντοι πολλοὶ αὐτῶν ἀπέθανον, ἅτε ἐγγὺς τοῦ τείχους ὄντος. ἐπεὶ δὲ 43 τροπαιὸν τε ἐστάθη καὶ ἡ νίκη αὕτη τῷ Τελευτίᾳ ἐγεγέννητο, ἀπιῶν δὴ ἔκοπτε τὰ δένδρα. καὶ τοῦτο μὲν στρατευσάμενος τὸ θέρους διῆκε καὶ τὸ Μακεδονικὸν στράτευμα καὶ τὸ τοῦ Δέρδα· πολλάκις μέντοι καὶ οἱ Ὀλύνθιοι καταθέοντες εἰς τὰς τῶν Λακεδαιμονίων συμμαχίδας πόλεις ἐλεηλάτουν καὶ ἄνδρας ἀπεκτίννον.

Ἄμα δὲ τῷ ἦρι ὑποφαινομένῳ οἱ μὲν Ὀλύνθιοι ἰππεῖς 3 ὄντες ὡς ἑξακόσιοι κατεδεδραμήκεσαν εἰς τὴν Ἀπολλωνίαν ἅμα μεσημβρία καὶ διεσπαρμένοι ἐλεηλάτουν· ὁ δὲ Δέρδας ἐτύγγανε ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀφιγμένος μετὰ τῶν ἰππέων τῶν ἑαυτοῦ καὶ ἀριστοποιούμενος ἐν τῇ Ἀπολλωνίᾳ. ὡς δ' εἶδε τὴν καταδρομὴν, ἡσυχίαν εἶχε, τοὺς 9 ἵππους ἐσκευασμένους καὶ τοὺς ἀμβάτας ἐξωπλισμένους ἔχων. ἐπειδὴ δὲ καταφρονητικῶς οἱ Ὀλύνθιοι καὶ εἰς τὸ προάστειον καὶ εἰς αὐτὰς τὰς πύλας ἤλαυνον, τότε δὴ συντεταγμένους ἔχων ἐξελαύνει. οἱ δὲ ὡς εἶδον, εἰς φυγὴν 2 ὤρμησαν. ὁ δ' ὡς ἅπαξ ἐτρέψατο, οὐκ ἀνῆκεν ἐνενήκοντα στάδια διώκων καὶ ἀποκτιννύς, ἕως πρὸς αὐτὸ κατεδίωξε τῶν Ὀλυνθίων τὸ τεῖχος. καὶ ἐλέγετο ὁ Δέρδας ἀποκτεῖναι ἐν τούτῳ τῷ ἔργῳ περὶ ὀγδοήκοντα ἰππέας· καὶ ἀπὸ τούτου τειχήρεις τε μᾶλλον ἦσαν οἱ πολέμιοι καὶ τῆς χώρας ὀλίγην παντελῶς εἰργάζοντο. προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου 3 καὶ τοῦ Τελευτίου ἐστρατευμένου πρὸς τὴν τῶν Ὀλυνθίων πόλιν, ὡς εἴ τι δένδρον ὑπόλοιπον ἢ τι εἰργασμένον τοῖς πολεμίοις φθείροι, ἐξελθόντες οἱ Ὀλύνθιοι ἰππεῖς ἡσυχιοπορευόμενοι διέβησαν τὸν παρὰ τὴν πόλιν ῥέοντα ποταμὸν καὶ ἐπορεύοντο ἡσυχῇ πρὸς τὸ ἐναντίον στράτευμα. ὡς δ' εἶδεν ὁ Τελευτίας, ἀγανακτήσας τῇ τόλμῃ αὐτῶν εὐθὺς Τλημονίδα τὸν τῶν πελταστῶν ἄρχοντα δρόμῳ φέρεσθαι εἰς αὐτοὺς ἐκέλευσεν. οἱ δὲ Ὀλύνθιοι ὡς εἶδον 4 προθέοντας τοὺς πελταστάς, ἀναστρέψαντες ἀπεχώρουν ἡσυχιοὶ καὶ διέβησαν πάλιν τὸν ποταμὸν. οἱ δ' ἠκολούθουν

μάλα θρασέως καὶ ὡς φεύγουσι διώξαντες ἐπιδιέβαινον. ἔνθα δὴ οἱ Ὀλύνθιοι ἵππεις, ἤνικα ἔτι εὐχείρωτος αὐταῖς ἐδόκουν εἶναι οἱ διαβεβηριότες, ἀναστρέψαντες ἐμβάλλουσαν αὐτοῖς καὶ αὐτὸν τε ἀπέκτειναν τὸν Τλημονίδα καὶ τῶν ἄλλων πλείους ἢ ἑκατόν. ὁ δὲ Τελευτίας ὡς εἶδε τὸ γινόμενον, ὀργισθεὶς ἀναλαβὼν τὰ ὄπλα ἤγε μὲν ταχὺ ταῖς ὀπλίταις, διώκειν δὲ καὶ τοὺς πελταστας ἐκέλευε καὶ τοὺς ἵππεας καὶ μὴ ἀκίβναι. πολλοὶ μὲν δὴ καὶ ἄλλοι τοῦ κειραῦ ἐγγυτέρω τείχους διώξαντες κακῶς ἀπεχώρησαν, καὶ ἐκείτοι δ' ἐπεὶ ἀπὸ τῶν πύργων ἐβάλλοντο, ἀποχωρεῖν τε ἤκαγκάζοντο τεθορυβημένως καὶ προφυλάττεσθαι τὰ βέλη. ἐν τούτῳ δὴ οἱ Ὀλύνθιοι ἐπεξελαύνουσι μὲν τοὺς ἵππεις, ἐβοήθουν δὲ καὶ οἱ πελτασταί· τέλος δὲ καὶ οἱ ὀπλίται ἐπεξέθεον καὶ τεταραγμένη τῇ φάλαγγι προσπίπτουσαι καὶ ὁ μὲν Τελευτίας ἐνταῦθα μαχόμενος ἀποθνήσκει. τούτου δὲ γενομένου εὐθύς καὶ οἱ ἀμφ' αὐτὸν ἐνέκλιναν καὶ οὐδεὶς ἔτι ἴστατο, ἀλλὰ πάντες ἔφευγον, οἱ μὲν ἐπὶ Σπαρατῶλου, οἱ δὲ ἐπὶ Ἀκάνθου, οἱ δὲ εἰς Ἀπολλωνίαν, οἱ πλείστοι δὲ εἰς Ποτίδαιαν. ὡς δ' ἄλλας ἄλλη ἔφευγον, οὕτω καὶ οἱ πολέμιοι ἄλλας ἄλλοσε διώκοντες παμπληθεῖς ἀπέκτειναν ἀνθρώπους καὶ ὅ,τιπερ ὄφελος ἦν τοῦ στρατεύματος.

7 Ἐκ μέντοι γε τῶν τοιούτων παθῶν ἐγὼ φημι ἀνθρώπους παιδεύεσθαι μάλιστα μὲν οὖν, ὡς οὐδ' οἰκέτας κατὰ ὀργῇ κολάζειν· πολλάκις γὰρ καὶ δεσπότες ὀργιζόμενοι μείζω κακὰ ἔπαθον ἢ ἐποίησαν· ἀτὰρ ἀντιπάλοις τὸ μετ' ὀργῆς ἀλλὰ μὴ γνώμη προσφέρεσθαι ὅλον ἀμάρτημα. ἢ μὲν γὰρ ὀργῇ ἀπρονόητον, ἢ δὲ γνώμη σκοπεῖ οὐδὲν ἔσται, μή τι πάθῃ, ἢ ὅπως βλάβῃ τι τοὺς πολεμίους.

8 Τοῖς δ' οὖν Λακεδαιμονίοις, ἐπεὶ ἤκουσαν τὸ πρῶγμα, βουλευομένοις ἐδόκει οὐ φαύλην πεμπτέον δύναμιν εἶναι, ὅπως τὸ τε φρόνημα τῶν νενικηκότων κατασβεσθεῖη καὶ μὴ μάτην τὰ πεποιημένα γένοιτο. οὕτω δὴ γνόντες ἤγαμόνα μὲν Ἀγησίπολιν τὸν βασιλέα ἐπέμπουσι, μετ' αὐτοῦ δὲ ὡσπερ Ἀγησιλάου εἰς τὴν Ἀσίαν τριάκοντα Σπαρτιατῶν. πολλοὶ δὲ αὐτῷ καὶ τῶν περιοίκων ἐθελονταὶ καλοὶ κάγαθοὶ ἠκολούθουν καὶ ξένοι τῶν τροφίμων καλουμένων καὶ

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ἵνα ἀδικολίη, στρατεύοιτο, ἀλλ' ὅπως τοῖς ἀδικουμένοις
 15 βοηθήσειεν. οἱ δὲ τελευτῶντες πάντα ἔφρασκον ποιήσειν
 ἐδέοντό τε μὴ ἐμβάλλειν. ὁ δὲ πάλιν ἔλεγεν, ὡς οὐκ ἂν
 πιστεύσεις λόγοις, καὶ γὰρ τὸ πρότερον ψεύσασθαι αὐτούς,
 ἀλλ' ἔργου τινὸς πιστοῦ δεῖν ἔφη. ἐρωτώμενος δέ, Καὶ τί
 τοῦτ' ἂν εἴη; πάλιν ἀπεκρίνατο, Ὅπερ καὶ πρόσθεν, ἔφη,
 ποιήσαντες οὐδὲν ὑφ' ἡμῶν ἠδικήθητε. τοῦτο δὲ ἦν τὴν
 16 ἀκρόπολιν παραδοῦναι. οὐκ ἐθελόντων δὲ αὐτῶν τοῦτο
 ποιεῖν ἐνέβαλέ τε εἰς τὴν χώραν καὶ ταχὺ περιτειχίσας
 ἐπολιόρκει αὐτούς. πολλῶν δὲ λεγόντων Λακεδαιμονίων,
 ὡς ὀλίγων ἔνεκεν ἀνθρώπων πόλει ἀπεχθάνοιτο πλέον
 πεντακισχιλίων ἀνδρῶν· καὶ γὰρ δὴ ὅπως τοῦτ' ἐνδηλον
 εἴη, οἱ Φλιάσιοι ἐν τῷ φανερωῷ τοῖς ἔξω ἐξεκλησιάζον· ὁ
 17 μέντοι Ἀγησίλαος πρὸς τοῦτο ἀντεμηχανήσατο. ὅποτε
 γὰρ ἐξίοιεν ἢ διὰ φιλίαν ἢ διὰ συγγένειαν τῶν φυγάδων,
 ἐδίδοσθε συσσίτια τε αὐτῶν κατασκευάζειν καὶ εἰς τὰ ἐπι-
 τήδεια ἱκανὸν διδόναι, ὅποσοι γυμνάζεσθαι ἐθέλοιεν· καὶ
 ὅπλα δὲ ἐκπορίζειν ἅπασι τούτοις διεκελεύετο καὶ μὴ
 ὀκνεῖν εἰς ταῦτα χρήματα δανείζεσθαι. οἱ δὲ ταῦτα ὑπηρε-
 τοῦντες ἀπέδειξαν πλείους χιλίων ἀνδρῶν ἄριστα μὲν τὰ
 σώματα ἔχοντας, εὐτάκτους δὲ καὶ εὐοπλοτάτους· ὥστε
 τελευτῶντες οἱ Λακεδαιμόνιοι ἔλεγον, ὡς τοιούτων θέοιντο
 συστρατιωτῶν.

18 Καὶ Ἀγησίλαος μὲν δὴ περὶ ταῦτα ἦν. ὁ δὲ Ἀγησί-
 πολις εὐθύς ἐκ τῆς Μακεδονίας προσιὼν ἔθρετο πρὸς τὴν
 πόλει τῶν Ὀλυνθίων τὰ ὅπλα. ἐπεὶ δὲ οὐδεὶς ἀντεξῆει
 αὐτῷ, τότε τῆς Ὀλυνθίας εἶ τι ὑπόλοιπον ἦν ἐδήου καὶ
 εἰς τὰς συμμαχίδας ἰὼν αὐτῶν ἔφθειρε τὸν σῖτον· Τορώνην
 19 δὲ καὶ προσβαλὼν εἶλε κατὰ κράτος. ἐν δὲ τούτοις ὄντα
 κατὰ θέρους ἀκμὴν καῦμα πυριφλεγὲς λαμβάνει αὐτόν.
 ὡς δὲ πρόσθεν ἔωρακότα τὸ ἐν Ἀφύτει τοῦ Διονύσου ἱερὸν
 ἔρως αὐτόν τότε ἔσχε τῶν τε σκιερῶν σκηνημάτων καὶ τῶν
 λαμπρῶν καὶ ψυχρῶν ὑδάτων. ἐκομίσθη μὲν οὖν ἐκεῖσε
 ἔτι ζῶν, ὅμως μέντοι ἑβδομαῖος ἀφ' οὗ ἔκαμεν ἔξω τοῦ
 ἱεροῦ ἐτελεύτησε. καὶ ἐκεῖνος μὲν ἐν μέλιτι τεθεῖς καὶ
 κομισθεὶς οἴκαδε ἔτυχε τῆς βασιλικῆς ταφῆς.

20 Ἀγησίλαος δὲ τοῦτο ἀκούσας οὐχ ἢ τις ἂν ᾤετο ἐφήσθη

ἰς ἀντιπάλῳ, ἀλλὰ καὶ ἐδάκρυσε καὶ ἐπόθησε τὴν συνουσίαν. συσκηνοῦσι μὲν γὰρ δὴ βασιλεῖς ἐν τῷ αὐτῷ, ὅταν ἔκοι ὧσιν· ὁ δὲ Ἀγησίπολις τῷ Ἀγησιλάῳ ἱκανὸς μὲν ἦν καὶ ἡβητικῶν καὶ θηρευτικῶν καὶ ἰππικῶν καὶ παιδικῶν ὄγων μετέχειν· πρὸς δὲ τούτοις καὶ ὑπηδεῖτο αὐτὸν ἐν τῇ συσκηνίᾳ, ὥσπερ εἰκὸς πρεσβύτερον. καὶ οἱ μὲν Λακεαιμόνιοι ἀντ' ἐκείνου Πολυβιάδην ἀρμοστήν ἐπὶ τὴν Ὀλυμπον ἐκπέμπουσιν.

Ὁ δ' Ἀγησίλαος ἤδη μὲν ὑπερέβαλε τὸν χρόνον, ὅσου 21 λέγεται ἐν τῷ Φλιοῦντι σῖτος εἶναι· τοσοῦτον γὰρ ἐγκράτεια γαστρὸς διαφέρει, ὥστε οἱ Φλιάσιοι τὸν ἡμισυνηφισάμενοι σῖτον τελεῖν ἢ πρόσθεν καὶ ποιοῦντες τοῦτον ἂν διπλάσιον τοῦ εἰκότος χρόνον πολιορκούμενοι διήρσαν. καὶ τόλμα δὲ ἀτολμίας ἔσθ' ὅτε τοσοῦτον διαφέρει, 22 ἴστε Δελφίων τις, λαμπρὸς δοκῶν εἶναι, λαβὼν πρὸς αὐτὸν ριακοσίους ἄνδρας Φλιασίων ἱκανὸς μὲν ἦν κωλύειν τοὺς σουλομένους εἰρήνην ποιεῖσθαι, ἱκανὸς δὲ οἷς ἡπίσται ἰρξας φυλάττειν, ἐδύνατο δὲ εἰς τε τὰς φυλακὰς ἀναγκάσειν τὸ πλῆθος ἰέναι καὶ τούτους ἐφοδεύων πιστοὺς παρέσθαι. πολλάκις δὲ μεθ' ὧν εἶχε περὶ αὐτὸν καὶ ἐκθέων πέκρουε φύλακας ἄλλοτ' ἄλλη τοῦ περιτειχισμένου ὑκλου. ἐπεὶ μέντοι οἱ ἐπίλεκτοι οὗτοι πάντα τρόπον 23 ἠτοῦντες οὐχ εὗρισκον σῖτον ἐν τῇ πόλει, ἐκ τούτου δὴ τέμψαντες πρὸς τὸν Ἀγησίλαον ἐδέοντο σπείσασθαι πρεσβείαν εἰς Λακεδαίμονα ἰοῦσι· δεδόχθαι γὰρ σφίσιν ἔφασαν πιτρέπειν τοῖς τέλεσι τῶν Λακεδαιμονίων χρήσασθαι τῇ πόλει ὅ,τι βούλονται. ὁ δὲ ὀργισθεὶς, ὅτι ἄκυρον αὐτὸν 24 ποίουν, πέμψας μὲν πρὸς τοὺς οἴκοι φίλους διεπράξατο αὐτῷ ἐπιτραπῆναι τὰ περὶ Φλιοῦντος, ἐσπείσατο δὲ τῇ πρεσβείᾳ. φυλακῇ δὲ ἔτι ἰσχυροτέρᾳ ἢ πρότερον ἐφύλαττεν, ἵνα μηδεὶς τῶν ἐκ τῆς πόλεως ἐξίῃ. ὅμως μέντοι ἴ γε Δελφίων καὶ στιγματίας τις μετ' αὐτοῦ, ὃς πολλὰ ἐφείλετο ὅπλα τῶν πολιορκούντων, ἀπέδρασαν νύκτωρ. ἐπεὶ δὲ ἤκον ἐκ τῆς Λακεδαίμονος ἀπαγγέλλοντες, ὅτι ἡ 25 πόλις ἐπιτρέποι Ἀγησιλάῳ διαγνῶναι τὰ ἐν Φλιοῦντι ὅπως αὐτῷ δοκοίη, Ἀγησίλαος δὴ οὕτως ἔγνω, πεντήκοντα μὲν ἄνδρας τῶν κατεληλυθότων, πεντήκοντα δὲ τῶν οἰκοθεν

πρῶτον μὲν ἀνακρίναι ὄντινά τε ζῆν ἐν τῇ πόλει καὶ ἀποθανεῖν δίκαιον εἶη· ἔπειτα δὲ νόμους θεῖναι, καθ' ἑκάστην πόλιν καὶ μισθὸν τοῖς φρουροῖς ἕξ μηνῶν κατέλιπε. ταῦτα δὲ ποιήσας τοὺς μὲν συμμάχους ἀφῆκε, τὸ δὲ πολιτικὸν οἶκον ἀπήγαγε. καὶ τὰ μὲν περὶ Φλιοῦντα οὕτως αὖ ἐπειτέλεστο ἐν ὀκτῶ μηνὶ καὶ ἑνιαυτῷ.

26 Καὶ ὁ Πολυβιάδης δὲ παντάπασιν κακῶς ἔχοντας λιμῆ τοὺς Ὀλυνθίους διὰ τὸ μήτε ἐκ τῆς γῆς λαμβάνειν μήτε κατὰ θάλατταν εἰσάγεσθαι σίτον αὐτοῖς ἠνάγκασε πέμψαι εἰς Λακεδαιμόνα περὶ εἰρήνης. οἱ δ' ἔλθόντες πρόβουλοι αὐτοκράτορες συνθήκας ἐποιήσαντο τὸν αὐτὸν μὲν ἐχθρὸν καὶ φίλον Λακεδαιμονίοις νομίζειν, ἐκολουθεῖν δὲ ὅπου αὐτὸν ἡγῶνται καὶ σύμμαχοι εἶναι. καὶ ὁμόσαντες ταύταις ἐμμενεῖν οὕτως ἀπῆλθον οἶκαδ.

27 Προκχωρηκότων δὲ τοῖς Λακεδαιμονίοις ὥστε Θηβαίους μὲν καὶ τοὺς ἄλλους Βοιωτοὺς παντάπασιν ἐπ' ἐκείναις εἶναι, Κορινθίους δὲ πιστοτάτους γεγενῆσθαι, Ἀργείους δὲ τεταπεινώσθαι διὰ τὸ μηδὲν ἔτι ὠφελεῖν αὐτοὺς τῶν μηνῶν τὴν ὑφοροράν, Ἀθηναίους δὲ ἡρημιῶσθαι, τῶν δ' αὖ συμμάχων κωλοασμένων οἱ δυσμενῶς εἶχον αὐτοῖς, παντάπασιν ἤδη καλῶς καὶ ἀσφαλῶς ἡ ἀρχὴ ἐδόκει αὐτοῖς κατεσκευάσθαι.

4 Πολλὰ μὲν οὖν ἂν τις ἔχοι καὶ ἄλλα λέγειν καὶ Ἑλληνικὰ καὶ βαρβαρικά, ὡς θεοὶ αὐτε τῶν ἀσεβοῦντων οὕτω τῶν ἀνόσια ποιούντων ἀμελοῦσι· νῦν γε μὴν λέξω τὰ πρακείμενα. Λακεδαιμόνιοι τε γὰρ οἱ ὁμόσαντες αὐτοκόμους ἐάσκειν τὰς πόλεις τὴν ἐν Θήβαις ἀκρόπολιν κατασχόντες ὑπ' αὐτῶν μόνων τῶν ἀδικηθέντων ἐκολάσθησαν, πρῶτον οὐδ' ὑφ' ἐνὸς τῶν πώποτε ἀνθρώπων κρατηθέντες, τοὺς τε τῶν πολιτῶν εἰσαγαγόντας εἰς τὴν ἀκρόπολιν αὐτοῖς καὶ βουλευθέντας Λακεδαιμονίοις δουλεύειν τὴν πόλιν, ὥστε αὐτοὶ τυραννεῖν, τὴν τούτων ἀρχὴν ἐπὶ μόνον τῶν φυγόντων ἤρκεσαν καταλύσαι. ὡς δὲ τοῦτ' ἐγένετο, δηγήσομαι.

2 Ἦν τις Φυλλίδας, ὃς ἐγραμμάτευε τοῖς περὶ Ἀρχίας πολεμάρχοις, καὶ τὰλλα ὑπηρέτει, ὡς ἐδόκει, ἄριστα.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

νομίζων εἰσιέναι. οἱ δ' ἐπεὶ εἰσῆλθον, τὸν μὲν ἄ
 ναντες, τὴν δὲ γυναῖκα φοβήσαντες κατεσιώπησαν. ἐξ
 δὲ εἶπον τὴν θύραν κεκλεισθαι· εἰ δὲ λήψονται ἄνε
 8 νην, ἠπεύλησαν ἀποκτεῖναι ἅπαντας τοὺς ἐν τῇ οἰκίᾳ.
 δὲ ταῦτ' ἐπέπρακτο, λαβὼν δύο ὁ Φυλλίδας τῶν ἄν
 ἦλθε πρὸς τὸ ἀναγκαῖον καὶ εἶπε τῷ εἰργμοφύλακι,
 ἄνδρα ἄγοι παρὰ πολεμάρχων, ὃν εἶρξαι δέοι. ὡς
 ἀνέφξε, τοῦτον μὲν εὐθύς ἀπέκτειναν, τοὺς δὲ δεσμῶν
 ἔλυσαν. καὶ τούτους μὲν ταχὺ τῶν ἐκ τῆς στοᾶς ὅπ
 καθελόντες ὤπλισαν καὶ ἀγαγόντες ἐπὶ τὸ Ἀμφεῖον θεῶ
 9 ἐκέλευον τὰ ὅπλα. ἐκ δὲ τούτου εὐθύς ἐκήρυττον ἐ
 πάντας Θηβαίους, ἰππέας τε καὶ ὀπλίτας, ὡς τῶν τυρ
 τεθνεώτων. οἱ δὲ πολῖται, ἕως μὲν νύξ ἦν, ἀπιστοῦν
 ἡσυχίαν εἶχον· ἐπεὶ δ' ἡμέρα τε ἦν καὶ φανερόν ἦν τὸ γ
 γενημένον, ταχὺ δὴ καὶ οἱ ὀπλίται καὶ οἱ ἰππεῖς σὺν τ
 ὅπλοις ἐξεβοήθουν. ἔπεμψαν δ' ἰππέας οἱ κατεληλ
 καὶ ἐπὶ τοὺς πρὸς τοῖς ὄρειοις Ἀθηναίων δύο τῶν σι
 10 τηγῶν. οἱ δ' εἰδότες τὸ πρᾶγμα, ἐφ' ὃ ἀπεστάλκεσαν
 μέντοι ἐν τῇ ἀκροπόλει ἀρμοστής ἐπεὶ ἦσθετο τὸ νυκ
 ρινὸν κήρυγμα, εὐθύς ἔπεμψεν εἰς Πλαταιάς καὶ Θεσπ
 ἐπὶ βοήθειαν. καὶ τοὺς μὲν Πλαταιέας αἰσθόμενοι πρὸς
 ἰόντας οἱ τῶν Θηβαίων ἰππεῖς ἀπαντήσαντες ἀπέκτειναν
 αὐτῶν πλεον ἢ εἴκοσιν· ἐπεὶ δὲ εἰσῆλθον ταῦτα πράξαντες
 καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἀπὸ τῶν ὄριων ἤδη παρῆσαν, προσέ
 11 βάλον πρὸς τὴν ἀκρόπολιν. ὡς δὲ ἔγνωσαν οἱ ἐν τῇ ἀκρο
 πόλει ὀλίγοι ὄντες τὴν τε προθυμίαν τῶν προσιόντων
 ἀπάντων ἐώρων, καὶ τῶν κηρυγμάτων μεγάλων γιγνομένων
 τοῖς πρώτοις ἀναβάσιν, ἐκ τούτων φοβηθέντες εἶπον, ὅτι
 ἀπλοῖεν ἄν, εἰ σφίσιν ἀσφάλειαν μετὰ τῶν ὀπλων ἀπιούσι
 διδοῖεν. οἱ δὲ ἄσμενοί τε ἔδοσαν ἃ ἦτον καὶ σπεισάμενοι
 12 καὶ ὄρκους ὁμόσαντες ἐπὶ τούτοις ἐξέπεμπον. ἐξιόντων
 μέντοι, ὅσους ἐπέγνωσαν τῶν ἐχθρῶν ὄντας, συλλαμβά
 νοντες ἀπέκτειναν. ἦσαν δὲ τινες οἱ καὶ ὑπὸ Ἀθηναίων
 τῶν ἀπὸ τῶν ὄριων ἐπιβοηθησάντων ἐξεκλάπησαν καὶ
 διεσώθησαν. οἱ μέντοι Θηβαῖοι καὶ τοὺς παῖδας τῶν
 ἀποθανόντων, ὅσοις ἦσαν, λαβόντες ἀπέσφαξαν.

13 Ἐπεὶ δὲ ταῦτα ἐπύθοντο οἱ Λακεδαιμόνιοι, τὸν μὲν

ἄρμοστὴν τὸν ἐγκαταλιπόντα τὴν ἀκρόπολιν καὶ οὐκ ἀνα-
 μείναντα τὴν βοήθειαν ἀπέκτειναν, φρουρὰν δὲ φαίνουσιν
 ἐπὶ τοὺς Θηβαίους. καὶ Ἀγησίλαος μὲν λέγων, ὅτι ὑπὲρ
 τετραράκοντα ἀφ' ἡβῆς εἶη, καὶ ὥσπερ τοῖς ἄλλοις τοῖς
 τηλικούτοις οὐκέτι ἀνάγκη εἶη τῆς ἑαυτῶν ἔξω στρατεύε-
 σθαι, οὕτω δὴ καὶ βασιλεῦσι τὸν αὐτὸν νόμον ὄντα ἀπε-
 δείκνυε. κακείνος μὲν δὴ λέγων ταῦτα οὐκ ἐστρατεύετο.
 οὐ μέντοι τούτου γ' ἔνεκεν κατέμεινεν, ἀλλ' εὖ εἰδώς, ὅτι
 εἰ στρατηγολίη, λέξοιεν οἱ πολῖται, ὡς Ἀγησίλαος, ὅπως
 βοηθήσειε τοῖς τυράννοις, πράγματα τῇ πόλει παρέχοι.
 εἶα οὖν αὐτοὺς βουλευέσθαι, ὅποιόν τι βούλοιντο περὶ
 τούτων. οἱ δ' ἔφοροι διδασκόμενοι ὑπὸ τῶν μετὰ τὰς ἐν 14
 Θήβαις σφαγὰς ἐκπεπτωκότων Κλεόμβροτον ἐκπέμπουσι,
 πρῶτον τότε ἡγούμενον, μάλα χειμῶνος ὄντος. τὴν μὲν
 οὖν δι' Ἐλευθερῶν ὁδὸν Χαβρίας ἔχων Ἀθηναίων πελτα-
 σταὶς ἐφύλαττεν· ὁ δὲ Κλεόμβροτος ἀνέβαινε κατὰ τὴν εἰς
 Πλαταιὰς φέρουσαν. προϊόντες δὲ οἱ πελτασταὶ περι-
 τυγχάνουσιν ἐπὶ τῷ ἄκρῳ φυλάττουσι τοῖς ἐκ τοῦ ἀναγ-
 καίου λελυμένοις, ὡς περὶ ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα οὔσι
 καὶ τούτους μὲν ἅπαντας, εἰ μὴ τις ἐξέφυγεν, οἱ πελτα-
 σταὶ ἀπέκτειναν· αὐτὸς δὲ κατέβαινε πρὸς τὰς Πλαταιὰς,
 ἔτι φιλίας οὔσας. ἐπεὶ δὲ εἰς Θεσπιάς ἀφίκετο, ἐκεῖθεν 15
 ὄρμηθεὶς εἰς Κυνὸς κεφαλὰς οὔσας Θηβαίων ἐστρατοπε-
 δεύσατο. μείνας δὲ ἐκεῖ περὶ ἑκκαίδεκα ἡμέρας ἀπεχώ-
 ρησε πάλιν εἰς Θεσπιάς. κακεί μὲν ἄρμοστὴν κατέλιπε
 Σφοδρίαν καὶ ἀπὸ τῶν συμμάχων τὸ τρίτον μέρος ἐκά-
 στων· παρέδωκε δὲ αὐτῷ καὶ χρήματα, ὅσα ἐτύγχανεν
 οἴκοθεν ἔχων, καὶ ἐκέλευσε ξενικὸν προσμισθούσθαι. καὶ 16
 ὁ μὲν Σφοδρίας ταῦτ' ἔπραττεν. ὁ δὲ Κλεόμβροτος ἀπῆγεν
 ἐπ' οἴκου τὴν διὰ Κρεύσιος τοὺς μεθ' αὐτοῦ στρατιώτας
 καὶ μάλα ἀποροῦντας, πότερὰ ποτε πόλεμος πρὸς Θη-
 βαίους ἢ εἰρήνη εἶη· ἤγαγε μὲν γὰρ εἰς τὴν τῶν Θηβαίων
 τὸ στράτευμα, ἀπῆλθε δὲ ὡς ἐδύνατο ἐλάχιστα κακουρ-
 γήσας. ἀπιόντι γε μὴν ἄνεμος αὐτῷ ἑξαίσιος ἐπεγένετο, 17
 ὃν καὶ οἰωνίζοντό τινες σημαίνειν πρὸ τῶν μελλόντων.
 πολλὰ μὲν γὰρ καὶ ἄλλα βίαια ἐποίησεν, ἀτὰρ καὶ ὑπερ-
 βάλλοντος αὐτοῦ μετὰ τῆς στρατιᾶς ἐκ τῆς Κρεύσιος τὸ

καθῆκον ἐπὶ θάλατταν ὄρος πολλοὺς μὲν ὄρους κατε-
 κρήμνισεν αὐτοῖς σκαύσει, πάμπολλα δὲ ὄπλα ἀφαιρέ-
 18 σθέντα ἐξέπεσεν εἰς τὴν θάλατταν. τέλος δὲ πολλοὶ οἱ
 θυνάμενοι σὺν τοῖς ὄπλοις πορεύεσθαι, ἔνθεν καὶ ἔνθεν
 τοῦ ἄκρου κατέλιπον λίθων ἐμπλήσαντες ὑπερίας τὰς
 ἀσπίδας. καὶ τότε μὲν τῆς Μεγαρικῆς ἐν Αἰγασθένει
 ἐδείπνησαν ὡς ἐδύναντο· τῇ δ' ὑστεραία ἐλθόντες ἐκομι-
 σαντο τὰ ὄπλα. ἐκ τούτου οἴκαδε ἤδη ἕκαστοι ἀπήρσαν·
 ἀφῆμε γὰρ αὐτοὺς ὁ Κισόμβροτος.

19 Οἱ μὲν οὖν Ἀθηναῖοι ὄρῳντες τὴν τῶν Λακεδαιμονίων
 βίωσιν καὶ ὅτι πόλεμος ἐν Κορινθῷ οὐκέτι ἦν, ἀλλ' ἔφη
 παριόντες τὴν Ἀττικὴν οἱ Λακεδαιμόνιοι εἰς τὰς Θήβας
 ἐνέβαλλον, οὕτως ἐφοβοῦντο, ὥστε καὶ τὸ δύο στρατηγῶ,
 ὧ σνηπιαστάσθην τὴν τοῦ Μέλωνος ἐπὶ τοὺς περὶ Λακε-
 τιάδην ἐπανάστασιν, κτείναντες τὸν μὲν ἀπέκτειναν, τὸν δ',
 ἐπεὶ οὐχ ὑπέμεινεν, ἐφυγάδευσαν.

20 Οἱ δ' αὖ Θηβαῖοι καὶ αὐτοὶ φοβούμενοι, εἰ μηδένας
 ἄλλοι ἢ αὐτοὶ πολεμήσοιεν τοῖς Λακεδαιμονίοις, τοιόνδε
 εὗρισκον μηχανήματα. πείθουσι τὸν ἐν ταῖς Θεσπιαῖς
 ἀρμοστήν Σφοδρίαν, χρήματα δόντες, ὡς ὑπωπετεύετο,
 ἐμβαλεῖν εἰς τὴν Ἀττικὴν, ἵν' ἐκπολεμήσειε τοὺς Ἀθηναίους
 πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους. κακείνος πειθόμενος αὐτοῖς,
 προσποιησάμενος τὸν Πειραιᾶ καταλήψεσθαι, ὅτι δὴ ἀπύ-
 λωτος ἦν, ἤγεν ἐκ τῶν Θεσπιῶν πρῶτὸν δειπνήσαντας τοὺς
 στρατιώτας, φάσκων πρὸ ἡμέρας κατανόσειν εἰς τὸν Πει-
 21 ραιᾶ. Θριᾶσι δ' αὐτῷ ἡμέρα ἐπεγένετο, καὶ οὐδὲν ἐντεῦθεν
 ἐποίησεν ὥστε λαθεῖν, ἀλλ' ἐπεὶ ἀπετράπετο, βοσκήματα
 διήρπασε καὶ οἰκίας ἐπόρθησε. τῶν δ' ἐντυχόντων τιμὴς
 τῆς νυκτὸς φεύγοντες εἰς τὸ ἄστυ ἀπήγγελλον τοῖς Ἀθη-
 ναίοις, ὅτι στρατεύματα πάμπολυ προσίοι. οἱ μὲν δὲ ταχὺ
 ὀπλισάμενοι καὶ ἵππεῖς καὶ ὀπλίται ἐν φυλακῇ τῆς πόλεως
 22 ἦσαν. τῶν δὲ Λακεδαιμονίων καὶ πρέσβεις ἐτύγγαλον Ἀθή-
 νησιν ὄντες παρὰ Καλλίᾳ τῷ προξένῳ Ἐτυμοκλῆς τε καὶ
 Ἀριστόλοχος καὶ Ἰουλλός· οὓς οἱ Ἀθηναῖοι, ἐπεὶ τὸ
 πρᾶγμα ἠγγέλθη, συλλαβόντες ἐφύλαττον, ὡς καὶ τούτους
 συνεπιβουλεύοντας. οἱ δὲ ἐκτεπληγμένοι τε ἦσαν πῶ
 πράγματι καὶ ἀπελογουῦντο, ὡς οὐκ ἂν ποτε οὕτω μῶροι

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

οἴκαδε, ἀπιὼν ᾗχετο οὐδὲ προσελθὼν. καὶ τῇ ὑστεραίᾳ
 29 δὲ ταῦτά ταῦτα ἐποίησεν. ὁ δ' Ἀγησίλαος ὑπώπτευε μὲν
 ὦν ἔνεκεν ἐφοίτα, οὐδὲν μέντοι ἠρώτα, ἀλλ' εἶα αὐτόν. ὁ
 δ' αὖ Ἀρχίδαμος ἐπεθύμει μὲν, ὥσπερ εἰκός, ὄραν τὸν
 Κλεώνυμον· ὅπως μέντοι ἔλθοι πρὸς αὐτόν μὴ διειλεγ-
 μένος τῷ πατρὶ περὶ ὧν ἐκεῖνος ἐδεήθη, οὐκ εἶχεν. οἱ
 δὲ ἀμφὶ τὸν Σφοδρίαν οὐχ ὄρωντες τὸν Ἀρχίδαμον ἰόντα,
 πρόσθεν δὲ θαμίζοντα, ἐν παντὶ ἦσαν, μὴ λελοιδωρημένος
 30 ὑπὸ Ἀγησιλάου εἶη. τέλος μέντοι ὁ Ἀρχίδαμος ἐτόλμησε
 προσελθεῖν καὶ εἰπεῖν· ὦ πάτερ, Κλεώνυμός με κελεύει
 σου δεηθῆναι σῶσαι οἱ τὸν πατέρα· καὶ ἐγὼ ταῦτά σου
 δέομαι, εἰ δυνατόν. ὁ δ' ἀπεκρίνατο· Ἀλλὰ σοὶ μὲν ἔγωγε
 συγγνώμην ἔχω· αὐτὸς μέντοι ὅπως ἂν συγγνώμης τύχοιμι
 παρὰ τῆς πόλεως ἄνδρα μὴ καταγιγνώσκων ἀδικεῖν οἷς
 31 ἐχρηματίσατο ἐπὶ κακῷ τῆς πόλεως, οὐχ ὄρω. ὁ δὲ τότε
 μὲν πρὸς ταῦτα οὐδὲν εἶπεν, ἀλλ' ἠττηθεὶς τοῦ δικαίου
 ἀπῆλθεν. ὕστερον δὲ ἢ αὐτὸς νοήσας ἢ διδαχθεὶς ὑπὸ
 του εἶπεν ἔλθων· Ἀλλ' ὅτι μὲν, ὦ πάτερ, εἰ μηδὲν ἠδίκηι
 Σφοδρίας, ἀπέλυσας ἂν αὐτόν, οἶδα· νῦν δέ, εἰ ἠδίκηκέ
 τι, ἡμῶν ἔνεκα συγγνώμης παρὰ σοῦ τυχέτω. ὁ δὲ εἶπεν·
 Οὐκοῦν ἂν μέλλῃ καλὰ ταῦθ' ἡμῖν εἶναι, οὕτως ἔσται. ὁ
 32 μὲν δὴ ταῦτ' ἀκούσας μάλα δύσελπις ὦν ἀπήει. τῶν δὲ
 τοῦ Σφοδρίου φίλων τις διαλεγόμενος Ἐτυμοκλεῖ εἶπεν,
 Ὑμεῖς μὲν, οἶμαι, ἔφη, πάντες οἱ Ἀγησιλάου φίλοι ἀπο-
 κτενεῖτε τὸν Σφοδρίαν. καὶ ὁ Ἐτυμοκλῆς, Μὰ Δία οὐκ
 ἄρα ταῦτ', ἔφη, ποιήσομεν Ἀγησιλάω, ἐπεὶ ἐκεῖνός γε
 πρὸς πάντας, ὅσοις διείλεκται, ταῦτά λέγει, μὴ ἀδικεῖν
 μὲν Σφοδρίαν ἀδύνατον εἶναι· ὅστις μέντοι παῖς τε ὦν
 καὶ παιδίσκος καὶ ἡβῶν πάντα τὰ καλὰ ποιῶν διετέλεσε,
 χαλεπὸν εἶναι τοιοῦτον ἄνδρα ἀποκτινύναι· τὴν γὰρ
 33 Σπάρτην τοιούτων δεῖσθαι στρατιωτῶν. ὁ οὖν ἀκούσας
 ταῦτα ἀπήγγειλε τῷ Κλεωνύμῳ. ὁ δ' ἠσθεὶς εὐθύς ἔλθων
 πρὸς τὸν Ἀρχίδαμον εἶπεν· Ὅτι μὲν ἡμῶν ἐπιμελῆ, ἦδη
 ἴσμεν· εὖ δ' ἐπίστω, Ἀρχίδαμε, ὅτι καὶ ἡμεῖς πειρασό-
 μεθα ἐπιμελεῖσθαι, ὡς μήποτε σὺ ἐπὶ τῇ ἡμετέρᾳ φιλίᾳ
 αἰσχυνθῆς. καὶ οὐκ ἐψεύσατο, ἀλλὰ καὶ ζῶν ἅπαντ'
 ἐποίει, ὅσα καλὰ ἐν τῇ Σπάρτῃ, καὶ ἐν Λεύκτροις πρὸ τοῦ

βασιλέως μαχόμενος σὺν Δείνωνι τῷ πολεμάρχῳ τρεῖς πεσὼν πρῶτος τῶν πολιτῶν ἐν μέσοις τοῖς πολεμίοις ἀπέθανε. καὶ ἠνίασε μὲν εἰς τὰ ἔσχατα Ἀρχίδαμον, ὡς δ' ὑπέσχετο, οὐ κατήσχυνεν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐκόσμησε. τοιοῦτῳ μὲν δὴ τρόπῳ Σφοδρίας ἀπέφυγε.

Τῶν μέντοι Ἀθηναίων οἱ βοιωτιάζοντες ἐδίδασκον τὸν δῆμον, ὡς οἱ Λακεδαιμόνιοι οὐχ ὅπως τιμωρήσαιντο, ἀλλὰ καὶ ἐπαινέσειαν τὸν Σφοδρίαν, ὅτι ἐπεβούλευσε ταῖς Ἀθήναις. καὶ ἐκ τούτου οἱ Ἀθηναῖοι ἐπύλωσάν τε τὸν Πειραιᾶ ναῦς τε ἐναυπηγοῦντο τοῖς τε Βοιωτοῖς πάσῃ προθυμίᾳ ἐβοήθουν. οἱ δ' αὖ Λακεδαιμόνιοι φρουρὰν τε ἔφηναν ἐπὶ τοὺς Θηβαίους καὶ τὸν Ἀγησίλαον νομίσαντες φρονιμώτερον ἂν σφίσι τοῦ Κλεομβρότου ἡγεῖσθαι ἐδέοντο αὐτοῦ ἄγειν τὴν στρατιάν. ὁ δὲ εἰπὼν ὅτι οὐδὲν ἂν ὁ τῇ πόλει δοκοίῃ ἀντειπεῖν παρεσκευάζετο εἰς τὴν ἔξοδον. γινώσκων δ', ὅτι εἰ μὴ τις προκαταλήψοιτο τὸν Κιθαιρῶνα, οὐ ῥάδιον ἔσται εἰς τὰς Θήβας ἐμβαλεῖν, μαθὼν πολεμοῦντας τοὺς Κλειτορίους τοῖς Ὀρχομενίοις καὶ ξενικὸν τρέφοντας, ἐκοινολογήσατο αὐτοῖς, ὅπως γένοιτο τὸ ξενικὸν αὐτῷ, εἴ τι δεηθείη. ἐπεὶ δὲ τὰ διαβατήρια ἐγένετο, πέμψας, πρὶν ἐν Τεγέᾳ αὐτὸς εἶναι, πρὸς τὸν ἄρχοντα τῶν παρὰ τοῖς Κλειτορίοις ξένων καὶ μισθὸν δούς μηνὸς ἐκέλευε προκαταλαβεῖν αὐτοὺς τὸν Κιθαιρῶνα. τοῖς δ' Ὀρχομενίοις εἶπεν, ἕως στρατεία εἶη, παύσασθαι τοῦ πολέμου· εἰ δέ τις πόλις στρατιᾶς οὔσης ἔξω ἐπὶ πόλιν στρατεύσοι, ἐπὶ ταύτην ἔφη πρῶτον ἰέναι κατὰ τὸ δόγμα τῶν συμμάχων. ἐπεὶ δὲ ὑπερέβαλε τὸν Κιθαιρῶνα, ἐλθὼν εἰς Θεσπιάς ἐκεῖθεν ὀρμηθεὶς ἦει ἐπὶ τὴν τῶν Θηβαίων χώραν. εὐρῶν δὲ ἀποτεταφρευμένον τε καὶ ἀπεσταυρωμένον κύκλῳ τὸ πεδίον καὶ τὰ πλείστου ἄξια τῆς χώρας, στρατοπεδευόμενος ἄλλοτ' ἄλλη καὶ μετ' ἄριστον ἐξάγων ἐδήου τῆς χώρας τὰ πρὸς ἑαυτοῦ τῶν σταυρωμάτων καὶ τῆς τάφρου. οἱ γὰρ πολέμιοι, ὅπου ἐπιφαίνοιτο ὁ Ἀγησίλαος, ἀντιπαρήεσαν αὐτῷ ἐντὸς τοῦ χαρακώματος ὡς ἀμυνομένοι. καὶ ποτε ἀποχωροῦντος αὐτοῦ ἤδη τὴν ἐπὶ τὸ στρατόπεδον, οἱ τῶν Θηβαίων ἵππεις τέως ἀφανεῖς ὄντες ἐξαίφνης διὰ τῶν ὠδοποιημένων τοῦ χαρακώματος

ἐξόδιον ἐξελαύνουσι, καὶ οἷα δὴ ἀπιόντων πρὸς δειπνον
 καὶ συσκευαζομένων τῶν πελταστῶν, τῶν δ' ἵππέων τῶν
 μὲν ἔτι καταβεβηκότων, τῶν δ' ἀναβαινόντων, ἐπελαύ-
 νουσι· καὶ τῶν τε πελταστῶν συγχρὸς κατέβαλον καὶ τῶν
 ἵππέων Κλέαν καὶ Ἐπικυδίαν Σπαρτιάτας καὶ τῶν περι-
 οίκων ἕνα, Εὐδικον, καὶ τῶν Θηβαίων τινὰς φυγάδας,
 40 οὐπω ἀναβεβηκότας ἐπὶ τοὺς ἵππους. ὡς δὲ ἀναστρέψας
 σὺν τοῖς ὀπλίταις ἐβοήθησεν ὁ Ἀγησίλαος, οἳ τε ἵππεις
 ἤλαυνον ἐναντιον τοῖς ἵππεῦσι καὶ τὰ δέκα ἀφ' ἥβης ἐκ
 τῶν ὀπλιτῶν ἔθει σὺν αὐτοῖς. οἳ μὲντοι τῶν Θηβαίων
 ἵππεις ἐφίκεσαν ὑποπεπωκόσι που ἐν μεσημβρίᾳ· ὑπέ-
 μενον μὲν γὰρ τοῖς ἐπελαύνουσιν ὥστ' ἑξακοντίζειν τὰ
 δόρατα, ἐξικνούντο δ' οὐ. ἀναστρέφοντες δὲ ἐκ τοσοῦτου
 41 ἀπέθανον αὐτῶν δώδεκα. ὡς δὲ κατέγνω ὁ Ἀγησίλαος,
 ὅτι αἰεὶ μετ' ἄριστον καὶ οἱ πολέμιοι ἐφαίνοντο, θυσάμενος
 ἅμα τῇ ἡμέρᾳ ἦγεν ὡς οἶόν τε τάχιστα καὶ παρήλθε δι'
 ἐρημίας εἴσω τῶν χαρακωμάτων. ἐκ δὲ τούτου τὰ ἐντὸς
 ἔτεμνε καὶ ἔκαε μέχρι τοῦ ἄστεος. ταῦτα δὲ ποιήσας καὶ
 πάλιν ἀποχωρήσας εἰς Θεσπιάς ἐτείχισε τὸ ἄστυ αὐτοῖς·
 καὶ ἐκεῖ μὲν Φοιβίδαν κατέλιπεν ἄρμοστήν, αὐτὸς δὲ ὑπερ-
 βαλὼν πάλιν εἰς τὰ Μέγαρα τοὺς μὲν συμμάχους διῆκε,
 τὸ δὲ πολιτικὸν στράτευμα ἐπ' οἴκου ἀπήγαγεν.

42 Ἐκ δὲ τούτου ὁ Φοιβίδας ἐκπέμπων μὲν ληστήρια
 ἔφερε καὶ ἦγε τοὺς Θηβαίους, καταδρομὰς δὲ ποιούμενος
 ἐκακούργει τὴν χώραν. οἳ δ' αὖ Θηβαῖοι ἀντιτιμωρεῖσθαι
 βουλόμενοι στρατεύουσι πανδημεὶ ἐπὶ τὴν Θεσπιέων χώραν.
 ἐπεὶ δ' ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ, ὁ Φοιβίδας σὺν τοῖς πελτασταῖς
 προσκείμενος οὐδαμῶς εἶα αὐτοὺς ἀποσκευάσθαι τῆς
 φάλαγγος· ὥστε οἱ Θηβαῖοι μάλα ἀχθόμενοι τῇ ἐμβολῇ
 θάττονα τὴν ἀποχώρησιν ἐποιούντο, καὶ οἱ ὄρεωκόμοι δὲ
 ἀπορριπτοῦντες ὃν εἰλήφεσαν καρπὸν ἀπήλαυνον οἴκαδε·
 43 οὕτω θεινὸς φόβος τῷ στρατεύματι ἐπέπεσεν. ὁ δὲ ἐν
 τούτῳ θρασέως ἐπέκειτο, περὶ ἑαυτὸν μὲν ἔχων τὸ πελ-
 ταστικόν, τὸ δ' ὀπλιτικὸν ἐν τάξει ἔπεσθαι κελεύσας. καὶ
 ἐν ἐλπίδι ἐγένετο τροπὴν τῶν ἀνδρῶν ποιήσασθαι· αὐτὸς
 τε γὰρ ἐρωμένως ἠγεῖτο καὶ τοῖς ἄλλοις ἄπτεσθαι τῶν
 ἀνδρῶν παρεκελεύετο καὶ τοὺς τῶν Θεσπιέων ὀπλίτας

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

φυλακῆς, καθ' ἣν τὸ πρόσθεν εἰσῆλθε. τοῦτο δὲ ποιήσαντες
τὰ πρὸς ἕω τῆς τῶν Θηβαίων πόλεως ἐδήου μέχρι τῆς
Ταναγραίων· ἔτι γὰρ τότε καὶ τὴν Τάναγραν οἱ περὶ Ὑπα-
τόδωρον, φίλοι ὄντες τῶν Λακεδαιμονίων, εἶχον· καὶ ἐκ
50 τούτου δὴ ἀπήει ἐν ἀριστερᾷ ἔχων τὸ τεῖχος. οἱ δὲ Θη-
βαῖοι ὑπελθόντες ἀντιτάξαντο ἐπὶ Γραὸς στήθει, ὅπισθεν
ἔχοντες τὴν τε τάφρον καὶ τὸ σταύρωμα, νομίζοντες καλὸν
εἶναι ἐνταῦθα διακινδυνεύειν· καὶ γὰρ στενὸν ἦν ταύτη
ἐπιεικῶς καὶ δύσβατον τὸ χωρίον. ὁ δ' Ἀγησίλαος ἰδὼν
ταῦτα πρὸς ἐκείνους μὲν οὐκ ἤγεν, ἐπισιμώσας δὲ πρὸς
51 τὴν πόλιν ἦει. οἱ δ' αὖ Θηβαῖοι δέισαντες περὶ τῆς πό-
λεως, ὅτι ἐρήμη ἦν, ἀπολιπόντες ἐνθα παρατεταγμένοι
ἦσαν δρόμῳ ἔθεον εἰς τὴν πόλιν τὴν ἐπὶ Ποτνιαῖς ὁδόν·
ἦν γὰρ αὕτη ἀσφαλεστέρα. καὶ μέντοι ἐδόκει καλὸν γενέ-
σθαι τὸ ἐνθύμημα τοῦ Ἀγησιλάου, ὅτι πόρρω ἀπαγαγὼν
ἀπὸ τῶν πολεμίων ἀποχωρεῖν δρόμῳ αὐτοὺς ἐποίησεν·
ὅμως μέντοι ἐπὶ παραθέοντας αὐτοὺς τῶν πολεμάρχων
52 τινὲς ἐπέδραμον σὺν ταῖς μόραις. οἱ μέντοι Θηβαῖοι ἀπὸ
τῶν λόφων τὰ δόρατα ἐξηκόντιζον, ὥστε καὶ ἀπέθανεν
Ἀλύπητος, εἷς τῶν πολεμάρχων, ἀκοντισθεὶς δόρατι·
ὅμως δὲ καὶ ἀπὸ τούτου τοῦ λόφου ἐτράπησαν οἱ Θηβαῖοι·
ὥστε ἀναβάντες οἱ Σκιριῖται καὶ τῶν ἱππέων τινὲς ἔπαιον
τοὺς τελευταίους τῶν Θηβαίων παρελαύνοντας εἰς τὴν
53 πόλιν. ὡς μέντοι ἐγγὺς τοῦ τείχους ἐγένοντο, ὑποστρέ-
φουσιν οἱ Θηβαῖοι· οἱ δὲ Σκιριῖται ἰδόντες αὐτοὺς θᾶπτον
ἢ βάδην ἀπῆλθον. καὶ ἀπέθανε μὲν οὐδεὶς αὐτῶν· ὅμως
δὲ οἱ Θηβαῖοι τρόπαιον ἐστήσαντο, ὅτι ἀπεχώρησαν οἱ
54 ἀναβάντες. ὁ μέντοι Ἀγησίλαος, ἐπεὶ ὥρα ἦν, ἀπελθὼν
ἐστρατοπεδεύσατο ἐνθαπερ τοὺς πολεμίους εἶδε παρατε-
ταγμένους· τῇ δ' ὑστεραία ἀπήγαγε τὴν ἐπὶ Θεσπιάς.
θρασέως δὲ παρακολουθούτων τῶν πελταστῶν, οἱ ἦσαν
μισθοφόροι τοῖς Θηβαίοις, καὶ τὸν Χαβρίαν ἀνακαλούν-
των, ὅτι οὐκ ἠκολούθει, ὑποστραφέντες οἱ τῶν Ὀλυνθίων
ἱππεῖς, ἥδη γὰρ κατὰ τοὺς ὄρκους συνεστρατεύοντο, ἐδίω-
ξάν τε αὐτοὺς πρὸς ὄρθιον, καθάπερ ἠκολούθουν, καὶ
ἀπέκτειναν αὐτῶν μάλα πολλούς· ταχὺ γὰρ πρὸς ἄναντες
55 εὐήλατον ἀλίσκονται πεζοὶ ὑφ' ἱππέων. ἐπεὶ δ' ἐγένετο

ὁ Ἀγησίλαος ἐν ταῖς Θεσπιαῖς, εὐρὼν στασιάζοντας τοὺς πολίτας καὶ βουλομένων τῶν φασκόντων λακωνίζειν ἀποκτεῖναι τοὺς ἐναντίους, ὧν καὶ Μέλων ἦν, τοῦτο μὲν οὐκ ἐπέτρεψε· διαλλάξας δὲ αὐτοὺς καὶ ὄρκους ὁμόσαι ἀλλήλοις ἀναγκάσας οὕτως ἀπῆλθε πάλιν διὰ τοῦ Κιθαιρῶνος τὴν ἐπὶ Μέγαρα. καὶ ἐκεῖθεν τοὺς μὲν συμμάχους ἀφῆκε, τὸ δὲ πολιτικὸν στράτευμα οἴκαδε ἀπήγαγε.

Μάλα δὲ πιεζόμενοι οἱ Θηβαῖοι σπάνει σίτου διὰ τὸ δυοῖν ἐτοῖν μὴ εἰληφέναι καρπὸν ἐκ τῆς γῆς πέμπουσιν ἐπὶ δυοῖν τριήροιν ἄνδρας εἰς Παγασὰς ἐπὶ σῖτον δέκα τάλαντα δόντες. Ἀλκέτας δὲ ὁ Λακεδαιμόνιος φυλάττων Ὁρεόν, ἐν ᾧ ἐκεῖνοι τὸν σῖτον συνεινωῦντο, ἐπληρώσατο τρεῖς τριήρεις, ἐπιμεληθεὶς ὅπως μὴ ἐξαγγελθεῖη. ἐπεὶ δὲ ἀπήγετο ὁ σῖτος, λαμβάνει ὁ Ἀλκέτας τὸν τε σῖτον καὶ τὰς τριήρεις καὶ τοὺς ἄνδρας ἐζώγησεν οὐκ ἐλάττους ὄντας ἢ τριακοσίους. τούτους δὲ εἴρξεν ἐν τῇ ἀκροπόλει, οὐπὲρ αὐτὸς ἐσκήνου. ἀκολουθοῦντος δὲ τινος τῶν Ὁρει- τῶν παιδός, ὡς ἔφασαν, μάλα καλοῦ τε κάγαθου, καταβαίνων ἐκ τῆς ἀκροπόλεως περὶ τοῦτον ἦν. καταγνόντες δὲ οἱ αἰχμάλωτοι τὴν ἀμέλειαν καταλαμβάνουσι τὴν ἀκρόπολιν, καὶ ἡ πόλις ἀφίσταται· ὥστ' εὐπόρως ἤδη οἱ Θηβαῖοι σῖτον παρεκομίζοντο.

Ὑποφαίνοντος δὲ πάλιν τοῦ ἥρος ὁ μὲν Ἀγησίλαος κλι- νοπετῆς ἦν. ὅτε γὰρ ἀπῆγε τὸ στράτευμα ἐκ τῶν Θηβῶν, ἐν τοῖς Μεγάροις ἀναβαίνοντος αὐτοῦ ἐκ τοῦ Ἀφροδισίου εἰς τὸ ἀρχεῖον ῥήγνυται ὅποια δὴ φλέψ, καὶ ἔρρῦη τὸ ἐκ τοῦ σώματος αἷμα εἰς τὸ ὑγιὲς σκέλος. γενομένης δὲ τῆς κνήμης ὑπερόγκου καὶ ὀδυνῶν ἀφορήτων, Συρακόσιός τις ἰατρὸς σχάζει τὴν παρὰ τῷ σφυρῷ φλέβα αὐτοῦ. ὡς δὲ ἀπαξ ἤρξατο, ἔρρει αὐτῷ νύκτα τε καὶ ἡμέραν τὸ αἷμα καὶ πάντα ποιοῦντες οὐκ ἐδύναντο σχεῖν τὸ ρεῦμα, πρὶν ἐλιποψύχησε· τότε μέντοι ἐπαύσατο. καὶ οὕτως ἐκεῖνος μὲν ἀποκομισθεὶς εἰς Λακεδαίμονα ἠρρώσκει τό τε λοιπὸν θέρους καὶ διὰ χειμῶνος.

Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, ἐπεὶ ἔαρ ὑπέφαινε, πάλιν φρου- ράν τε ἔφαινον καὶ Κλεόμβροτον ἠγεῖσθαι ἐκέλευον. ἐπεὶ δ' ἔχων τὸ στράτευμα πρὸς τῷ Κιθαιρῶνι ἐγένετο, προήεσαν

αὐτῷ οἱ πελτασταὶ ὡς προκαταληψόμενοι τὰ ἔπερ τῆς ὁδοῦ. Θηβαίων δὲ καὶ Ἀθηναίων προκατέχοντές τινες τὸ ἔκρον τέως μὲν εἶων αὐτοὺς ἀναβαίνειν· ἐπεὶ δ' ἐπ' αὐτοῖς ἦσαν, ἐξαναστάντες ἐδίωκον καὶ ἀπέκτειναν περὶ τετραράκοντα. τούτου δὲ γενομένου ὁ Κλεόμβροτος ἀδύνατον νομίσας τὸ ὑπερβῆναι εἰς τὴν τῶν Θηβαίων ἀπήγέ τε καὶ διῆκε τὸ στράτευμα.

60 Συλλεγόντων δὲ τῶν συμμάχων εἰς Λακεδαιμόνα λόγοι ἐγένοντο ἀπὸ τῶν συμμάχων, ὅτι διὰ μαλακίαν κατετριβήσονται ὑπὸ τοῦ πολέμου. ἐξεῖναι γὰρ σφίσι ναῦς πληρώσαντας πολὺ πλείονας τῶν Ἀθηναίων ἐλεῖν λιμῶ τὴν πόλιν αὐτῶν· ἐξεῖναι δὲ ἐν ταῖς αὐταῖς ταύταις ναυσὶ καὶ εἰς Θήβας στράτευμα διαβιβάζειν, εἰ μὲν βούλοιντο, ἐπὶ 61 Φωκείων, εἰ δὲ βούλοιντο, ἐπὶ Κρυσίου. ταῦτα δὲ λογισάμενοι ἐξήκοντα μὲν τριήρεις ἐπλήρωσαν, Πόλλις δ' αὐτῶν ναύαρχος ἐγένετο. καὶ μέντοι οὐκ ἐψεύσθησαν οἱ ταῦτα γνόντες, ἀλλ' οἱ Ἀθηναῖοι ἐπολιορχοῦντο· τὰ γὰρ σιταγωγὰ αὐτοῖς πλοῖα ἐπὶ μὲν τὸν Γεραιστὸν ἀφίκετο, ἐκεῖθεν δ' οὐκέτι ἤθελε παραπλεῖν, τοῦ ναυτικοῦ ὄντος τοῦ Λακεδαιμονίων περὶ τε Αἴγιναν καὶ Κέω καὶ Ἄνδρον. γνόντες δ' οἱ Ἀθηναῖοι τὴν ἀνάγκην ἐνέβησαν αὐτοὶ εἰς τὰς ναῦς καὶ ναυμαχήσαντες πρὸς τὸν Πόλλιν Χαβρίου ἡγουμένου νικῶσι τῇ ναυμαχίᾳ. καὶ ὁ μὲν σῖτος τοῖς Ἀθηναίοις 62 οὕτω παρεκομίσθη. παρασκευαζομένων δὲ τῶν Λακεδαιμονίων στράτευμα διαβιβάζειν ἐπὶ τοὺς Βοιωτοὺς, ἐδειήθησαν οἱ Θηβαῖοι τῶν Ἀθηναίων περὶ Πελοπόννησον στράτευμα πέμψαι, νομίσαντες, ὅτι εἰ τοῦτο γένοιτο, οὐδυνατὸν ἔσοιτο τοῖς Λακεδαιμονίοις ἅμα μὲν τὴν ἑαυτῶν χώραν φυλάττειν, ἅμα δὲ τὰς περὶ ἐκεῖνα τὰ χωρία συμμαχίδας πόλεις, ἅμα δὲ στράτευμα διαβιβάζειν ἱκανὸν 63 πρὸς ἑαυτούς. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι μέντοι ὀργιζόμενοι τοῖς Λακεδαιμονίοις διὰ τὸ Σφοδρία ἔργον προθύμως ἐξέπεμψαν περὶ τὴν Πελοπόννησον ναῦς τε ἐξήκοντα πληρώσαντες καὶ στρατηγὸν αὐτῶν Τιμόθεον ἐλόμενοι. ὅτε δὲ εἰς τὰς Θήβας οὐκ ἐμβεβληκότων τῶν πολέμιων οὐτ' ἐν ᾧ Κλεόμβροτος ἦγε τὴν στρατιὰν ἔτι οὐτ' ἐν ᾧ Τιμόθεος περιέπλευσε, θρασέως δὲ ἐστρατεύοντο οἱ Θηβαῖοι ἐπὶ

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

λαμβάνοντι, ὅσα ἐγγράπτο ἐν τοῖς νόμοις, εἰς τε τὰ ἱερὰ
 ἀναλίσκειν καὶ εἰς τὴν ἄλλην διοίκησιν. κακεῖνος μέντοι
 ἀπὸ τούτων τῶν χρημάτων τὴν τε ἄκραν φυλάττων διέ-
 σωζεν αὐτοῖς καὶ τὰλλα διοικῶν ἀπελογίζετο κατ' ἐνιαυτόν.
 καὶ ὅποτε μὲν ἐνδεήσειε, παρ' ἑαυτοῦ προσετίθει, ὅποτε
 δὲ περιγένοιτο τῆς προσόδου, ἀπελάμβανεν. ἦν δὲ καὶ
 ἄλλως φιλόξενός τε καὶ μεγαλοπρεπῆς τὸν θειταλικὸν
 τρόπον. οὗτος οὖν ἐπεὶ ἀφίκετο εἰς τὴν Λακεδαίμονα,
 εἶπε τοιάδε·

Ἐγώ, ὦ ἄνδρες Λακεδαιμόνιοι, πρόξενος ὑμῶν ὢν καὶ
 εὐεργέτης ἐκ πάντων ὢν μεμνήμεθα προγόνων ἀξιῶ, ἐάν
 τέ τι ἀπορῶ, πρὸς ὑμᾶς ἵεναι, ἐάν τέ τι χαλεπὸν ὑμῖν ἐν
 τῇ θειταλίᾳ συνιστῆται, σημαίνειν. ἀκούετε μὲν οὖν εὖ
 οἶδ' ὅτι καὶ ὑμεῖς Ἰάσονος ὄνομα· ὁ γὰρ ἀνὴρ καὶ δύναμιν
 ἔχει μεγάλην καὶ ὀνομαστός ἐστιν. οὗτος δὲ σπονδάς
 ποιησάμενος συνεγένετό μοι καὶ εἶπε τάδε· Ὅτι μὲν, ὦ
 Πολυδάμα, καὶ ἀκουσαν τὴν ὑμετέραν πόλιν δυναίμην ἂν
 παραστήσασθαι, ἔξεστί σοι ἐκ τῶνδε λογίζεσθαι. ἐγὼ
 γάρ, ἔφη, ἔχω μὲν θειταλίας τὰς πλείστας καὶ μεγίστας
 πόλεις συμμάχους· κατεστρεψάμην δ' αὐτὰς ὑμῶν σὺν
 αὐταῖς τὰ ἐναντία ἐμοὶ στρατευομένων. καὶ μὴν οἶσθά
 γε, ὅτι ξένους ἔχω μισθοφόρους εἰς ἑξακισχιλίους, οἷς,
 ὡς ἐγὼ οἶμαι, οὐδεμία πόλις δύναιτ' ἂν ῥαδίως μάχεσθαι.
 ἀριθμὸς μὲν γάρ, ἔφη, καὶ ἄλλοθεν οὐκ ἂν ἐλάττων ἐξέλ-
 θοι· ἀλλὰ τὰ μὲν ἐκ τῶν πόλεων στρατεύματα τοὺς μὲν
 προεληλυθότας ἤδη ταῖς ἡλικίαις ἔχει, τοὺς δ' οὕπω ἀκμά-
 ζοντας· σωμασκοῦσί γε μὴν μάλα ὀλίγοι τινὲς ἐν ἐκάστη
 πόλει· παρ' ἐμοὶ δὲ οὐδεὶς μισθοφορεῖ, ὅστις μὴ ἱκανός
 ἐστιν ἐμοὶ ἴσα πονεῖν. αὐτὸς δ' ἐστὶ, λέγειν γὰρ χρὴ
 πρὸς ὑμᾶς τὰληθῆ, καὶ τὸ σῶμα μάλα εὐρωστος καὶ ἄλλως
 φιλόπρονος. καὶ τοίνυν τῶν παρ' αὐτῷ πείραν λαμβάνει
 κατ' ἐκάστην ἡμέραν· ἡγεῖται γὰρ σὺν τοῖς ὅπλοις καὶ ἐν
 τοῖς γυμνασίοις καὶ ὅταν ποι στρατεύηται. καὶ οὖς μὲν
 ἂν μαλακοὺς τῶν ξένων αἰσθάνηται, ἐκβάλλει, οὖς δ' ἂν
 ὀρθῶ φιλοπόνως καὶ φιλοκινδύνως ἔχοντας πρὸς τοὺς πολέ-
 μους, τιμᾶ τοὺς μὲν διμοιρίαις, τοὺς δὲ τριμοιρίαις, τοὺς
 δὲ καὶ τετραμοιρίαις καὶ ἄλλοις δώροις καὶ νόσων γε

εραπείαις καὶ περὶ ταφᾶς κόσμῳ· ὥστε πάντες ἴσασιν
 παρ' ἐκείνῳ ξένοι, ὅτι ἡ πολεμικὴ αὐτοῖς ἀρετὴ ἐντι-
 ῖτατόν τε βίον καὶ ἀφθονώτατον παρέχεται. ἐπεδείκνυε
 μοι εἰδότε, ὅτι καὶ ὑπήκοοι ἤδη αὐτῷ εἶεν Μαρακοὶ
 καὶ Δόλοπες καὶ Ἀλκέτας ὁ ἐν τῇ Ἡπείρῳ ὑπαρχος· ὥστε,
 ῖη, τί ἂν ἐγὼ φοβούμενος οὐ θαδίως ἂν ὑμᾶς οἰομην
 καταστρέψασθαι; τάχα οὖν ὑπολάβοι ἂν τις ἐμοῦ ἀπειρος,
 ἢ οὖν μέλλεις καὶ οὐκ ἤδη στρατεύεις ἐπὶ τοὺς Φαρσα-
 ίους; ὅτι νῆ Δία τῷ παντὶ κρείττον μοι δοκεῖ εἶναι
 ῖόντας ὑμᾶς μᾶλλον ἢ ἄκοντας προσαγαγέσθαι. βια-
 θέντες μὲν γὰρ ὑμεῖς τ' ἂν βουλευόισθε ὅτι δύναισθε
 ῖκόν ἐμοὶ ἐγὼ τ' ἂν ὑμᾶς ὡς ἀσθενεστάτους βουλομην
 εἶναι· εἰ δὲ πεισθέντες μετ' ἐμοῦ γένοισθε, δῆλον ὅτι
 ῖξοιμεν ἂν ὅτι δυναίμεθα ἀλλήλους. γινώσκω μὲν οὖν,
 ῖ Πολυδάμα, ὅτι ἡ σὴ πατρὶς εἰς σὲ ἀποβλέπει· ἔαν δέ
 ῖοι φιλικῶς αὐτὴν ἔχειν παρασκευάσης, ὑπισχνούμαι σοι,
 ῖφη, ἐγὼ μέγιστόν σε τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι μετ' ἐμὲ κατα-
 πτήσειν. οἷων δὲ πραγμάτων τὰ δευτέρὰ σοι δίδωμι,
 ῖκουε καὶ μηδὲν πίστευέ μοι ὅτι ἂν μὴ λογιζομένῳ σοι
 ἀληθὲς φαίνεται. οὐκοῦν τοῦτο μὲν εὐδηλον ἡμῖν, ὅτι
 Φαρσάλου προσγενομένης καὶ τῶν ἐξ ὑμῶν ἠρτημένων
 πόλεων εὐπετῶς ἂν ἐγὼ ταγὸς Θετταλῶν ἀπάντων κατα-
 σταίην· ὡς γε μὴν, ὅταν ταγεύηται Θετταλία, εἰς ἑξακίς-
 χιλίους μὲν οἱ ἱππεύοντες γίνονται, ὀπλῖται δὲ πλείους
 ἢ μύριοι καθίστανται. ὦν ἐγὼ καὶ τὰ σώματα καὶ τὴν
 μεγαλοψυχίαν ὀρῶν οἶμαι ἂν αὐτῶν εἰ καλῶς τις ἐπιμε-
 λοῖτο, οὐκ εἶναι ἔθνος, ὀποῖῳ ἂν ἀξιόσαιεν ὑπήκοοι εἶναι
 Θετταλοί. πλατυτάτης γε μὴν γῆς οὕσης Θετταλίας, πάντα
 τὰ κύκλῳ ἔθνη ὑπήκοα μὲν ἐστίν, ὅταν ταγὸς ἐνθάδε
 καταστῇ· σχεδὸν δὲ πάντες οἱ ταύτῃ ἀκοντισταὶ εἰσιν·
 ὥστε καὶ πελταστικῷ εἰκὸς ὑπερέχειν τὴν ἡμετέραν δύνα-
 μιν. καὶ μὴν Βοιωτοὶ γε καὶ οἱ ἄλλοι πάντες ὅσοι Λακε-
 δαιμονίοις πολεμοῦντες ὑπάρχουσί μοι σύμμαχοι· καὶ
 ἀκολουθεῖν τοίνυν ἀξιοῦσιν ἐμοί, ἂν μόνον ἀπὸ Λακεδαι-
 μονίων ἐλευθερῶ αὐτούς· καὶ Ἀθηναῖοι δὲ εὖ οἶδ' ὅτι
 πάντα ποιήσαιεν ἂν ὥστε σύμμαχοι ἡμῖν γενέσθαι· ἀλλ'
 ἐγὼ οὐκ ἂν μοι δοκῶ πρὸς αὐτοὺς φιλίαν ποιήσασθαι.

νομίζω γὰρ ἔτι ῥᾶον τὴν κατὰ θάλατταν ἢ τὴν κατὰ γῆν
 11 ἀρχὴν παραλαβεῖν ἂν. εἰ δὲ εἰκότα λογιζομαι, σκόπει,
 ἔφη, καὶ ταῦτα. ἔχοντες μὲν γε Μακεδονίαν, ἔνθεν καὶ
 Ἀθηναῖοι τὰ ξύλα ἄγονται, πολὺ δὴπου πλέονας ἐκείνων
 ἱκανοὶ ἐσόμεθα ναῦς ποιήσασθαι. ἀνδρῶν γε μὴν ταύτας
 πληροῦν πότερον Ἀθηναίους ἢ ἡμᾶς εἰκὸς μᾶλλον δύνα-
 σθαι, τοσοῦτους καὶ τοιοῦτους ἔχοντας πενέστας; τοὺς γε
 μὴν ναύτας τρέφειν πότερον ἡμᾶς ἱκανωτέρους εἰκὸς εἶναι
 τοὺς δι' ἀφθονίαν καὶ ἄλλοσε σῖτον ἐκπέμποντας ἢ Ἀθη-
 ναίους τοὺς μὴδ' αὐτοῖς ἱκανὸν ἔχοντας, ἂν μὴ πρίωνται;
 12 καὶ χρήμασι γε εἰκὸς δὴπου ἡμᾶς ἀφθονωτέροις χρῆσθαι
 μὴ εἰς νησύδρια ἀποβλέποντας, ἀλλ' ἠπειρωτικὰ ἔθνη καρ-
 πουμένους. πάντα γὰρ δὴπου τὰ κύκλω φόρον φέρει,
 ὅταν ταγεύηται τὰ κατὰ Θετταλίαν. οἴσθα δὲ δὴπου, ὅτι
 καὶ βασιλεὺς ὁ Περσῶν οὐ νήσους, ἀλλ' ἠπειρον καρπού-
 μενος πλουσιώτατος ἀνθρώπων ἐστίν· ὃν ἐγὼ ὑπήκοον
 ποιήσασθαι ἔτι εὐκατεργαστότερον ἡγοῦμαι εἶναι ἢ τὴν
 Ἑλλάδα. οἶδα γὰρ πάντας τοὺς ἐκεῖ ἀνθρώπους πλεον-
 ἐνὸς μᾶλλον δουλείαν ἢ ἀλκὴν μεμελετηκότας, οἶδα δὲ
 ὑφ' οἷας δυνάμεως καὶ τῆς μετὰ Κύρου ἀναβάσης καὶ τῆς
 13 μετ' Ἀγησιλάου εἰς πᾶν ἀφίκετο βασιλεύς. ἐπεὶ δὲ ταῦτ'
 εἰπόντος αὐτοῦ ἐγὼ ἀπεκρινάμην, ὅτι τὰ μὲν ἄλλα ἀξιό-
 σκεπτα λέγει, τὸ δὲ Λακεδαιμονίοις ὄντας φίλους ἀπο-
 στῆναι πρὸς τοὺς ἐναντίους, μὴδὲν ἔχοντας ἐγκαλεῖν, τοῦτ',
 ἔφην, ἀπορόν μοι δοκεῖ εἶναι· ὁ δ' ἐπαινέσας με καὶ εἰπὼν,
 ὅτι μᾶλλον ἐκτέον μου εἶη, ὅτι τοιοῦτος εἶην, ἔφῃκέ μοι
 ἐλθόντι πρὸς ὑμᾶς λέγειν τᾶληθῆ, ὅτι διανοοῖτο στρα-
 τεύειν ἐπὶ Φαρσαλίους, εἰ μὴ πεισοίμεθα. αἰτεῖν οὖν
 ἐκέλευε βοήθειαν παρ' ὑμῶν. καὶ ἐὰν μὲν σοι, ἔφη, διδῶ-
 σιν, ὥστε σε πείθειν ἱκανὴν πέμπειν συμμαχίαν ὡς ἐμοὶ
 πολεμεῖν, ἄγ', ἔφη, καὶ τούτῳ χρώμεθα ὅ,τι ἂν ἀποβαίῃ
 ἐκ τοῦ πολέμου· ἂν δέ σοι μὴ δοκῶσιν ἱκανῶς βοηθεῖν,
 οὐκ ἤδη ἀνέγκλητος ἂν δικαίως εἶης ἐν τῇ πατρίδι, ἢ σε
 14 τιμᾶ, καὶ σὺ πράττοις τὰ κράτιστα. περὶ τούτων δὲ ἐγὼ
 ἤκω πρὸς ὑμᾶς καὶ λέγω πάντα, ὅσα ἐκεῖ αὐτός τε ὄρω
 καὶ ἐκείνου ἀκήκοα. καὶ νομίζω οὕτως ἔχειν, ὡς ἄνδρες
 Λακεδαιμόνιοι, ὡς εἰ μὲν πέμψετε ἐκεῖσε δύναμιν μὴ ἐμοὶ

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

19 καθειστήκει. ἐπεὶ γε μὴν ἐτάγευσε, διέταξεν ἵππικὸν ὅσον ἐκάστη πόλις δυνατὴ ἦν παρέχειν καὶ ὄπλι καὶ ἐγένοντο αὐτῷ ἵππεῖς μὲν σὺν τοῖς συμμάχοις πλεῆ ἢ ὀκτακισχίλιοι, ὄπλιται δὲ ἐλογίσθησαν οὐκ ἐλάττω δισμυρίων, πελταστικὸν γε μὴν ἱκανὸν πρὸς πάντας θρώπους ἀντιταχθῆναι· ἔργον γὰρ ἐκείνων γε καὶ πόλεις ἀριθμῆσαι. προεῖπε δὲ τοῖς περιοίκοις πᾶσι τὸν φόρον, ὅσπερ ἐπὶ Σκόπα τεταγμένος ἦν, φέρειν. ταῦτα μὲν οὕτως ἐπεραίνετο· ἐγὼ δὲ πάλιν ἐπᾶνεμι^α εἰς τὰς περὶ Ἰάσονος πράξεις ἐξέβην.

2 Οἱ μὲν γὰρ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ σύμμαχοι συγγοντο εἰς τοὺς Φωκέας, οἱ δὲ Θηβαῖοι ἀναχωρήσαντες τὴν αὐτῶν ἐφύλαττον τὰς εἰσβολάς. οἱ δ' Ἀθηναῖοι αὐτονομένους μὲν ὄρωντες διὰ σφᾶς τοὺς Θηβαίους χρήματα τε οὐ συμβαλλομένους εἰς τὸ ναυτικόν, αὐτοὶ δὲ ἀποκνηνόμενοι καὶ χρημάτων εἰσφοραῖς καὶ ληστεῖαις ἐξ Αἰγίτιος καὶ φυλακαῖς τῆς χώρας ἐπεθύμησαν παύσασθαι τοῦ πολέμου καὶ πέμψαντες πρέσβεις εἰς Λακεδαίμονα εἰρήνην ἐποιήσαντο.

2 Εὐθύς δ' ἐκεῖθεν δύο τῶν πρέσβεων πλεύσαντες κατὰ δόγμα τῆς πόλεως εἶπον τῷ Τιμοθέῳ ἀποπλεῖν οἴκαδ' ὡς εἰρήνης οὔσης· ὁ δ' ἅμ' ἀποπλέων τοὺς τῶν Ζακύνθιων φυγάδας ἀπεβίβασεν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν. ἐπεὶ δὲ ἀπὸ τῆς πόλεως Ζακύνθιοι πέμψαντες πρὸς τοὺς Λακεδαιμόνιους ἔλεγον, οἷα πεπονθότες εἶεν ὑπὸ τοῦ Τιμοθέου, εὐθύς οἱ Λακεδαιμόνιοι ἀδικεῖν τε ἠγοῦντο τοὺς Ἀθηναίους καὶ ναυτικὸν πάλιν κατεσκεύαζον καὶ συνετάττοντο εἰς ἐξήκοντα ναῦς ἀπ' αὐτῆς τε τῆς Λακεδαίμονος καὶ Κορίνθου καὶ Λευκάδος καὶ Ἀμβρακίας καὶ Ἡλίδος καὶ Ζακύνθου καὶ Ἀχαΐας καὶ Ἐπιδαύρου καὶ Τροιζῆνος καὶ Ἐρμιόνης
4 καὶ Ἀλιέων. ἐπιστήσαντες δὲ ναύαρχον Μνάσιππον ἐκέλευον τῶν τε ἄλλων ἐπιμελεῖσθαι τῶν κατ' ἐκείνην τῆς θάλατταν καὶ στρατεύειν ἐπὶ Κέρκυραν. ἔπεμψαν δὲ καὶ πρὸς Διονύσιον διδάσκοντες, ὡς καὶ ἐκείνῳ χρήσιμον εἴη
5 τὴν Κέρκυραν μὴ ὑπ' Ἀθηναίοις εἶναι. καὶ ὁ μὲν δὴ Μνάσιππος, ἐπεὶ συνελέγη αὐτῷ τὸ ναυτικόν, ἔπλευσεν εἰς τὴν Κέρκυραν· εἶχε δὲ καὶ μισθοφόρους σὺν τοῖς ἐκ

Λακεδαιμόνος μετ' αὐτοῦ στρατευομένοις οὐκ ἐλάττους
 χελίων καὶ πεντακοσίων. ἐπεὶ δὲ ἀπέβη, ἐκράτει τε τῆς
 γῆς καὶ ἐδῆου ἐξειργασμένην μὲν παγκάλως καὶ πεφυτευ-
 μένην τὴν χώραν, μεγαλοπρεπεῖς δὲ οἰκήσεις καὶ οἰνῶνας
 κατεσκευασμένους ἐπὶ τῶν ἀγρῶν· ὥστ' ἔφασαν τοὺς στρα-
 τιώτας εἰς τοῦτο τρυφῆς ἐλθεῖν, ὥστ' οὐκ ἐθέλειν πίνειν,
 εἰ μὴ ἀνθοσμίας εἶη. καὶ ἀνδράποδα δὲ καὶ βοσκήματα
 πάμπολλα ἤλίσκετο ἐκ τῶν ἀγρῶν. ἔπειτα δὲ κατεστρα-
 τοπεδεύσατο τῷ μὲν πεζῷ ἐπὶ λόφῳ ἀπέχοντι τῆς πόλεως
 ὡς πέντε στάδια, πρὸ τῆς χώρας ὄντι, ὅπως ἀποτέμνοιτο
 ἐντεῦθεν εἴ τις ἐπὶ τὴν χώραν τῶν Κερκυραίων ἐξίῃ· τὸ
 δὲ ναυτικὸν εἰς τὰ πρὸ θάτερα τῆς πόλεως κατεστρατοπέ-
 δευσεν, ἐνθεν ὥστ' ἂν τὰ προσπλέοντα καὶ προαισθάνε-
 σθαι καὶ διακωλύειν. πρὸς δὲ τούτοις καὶ ἐπὶ τῷ λιμένι,
 ὅποτε μὴ χειμῶν κωλύοι, ἐφώρμει. ἐπολιόρκει μὲν δὴ
 οὕτω τὴν πόλιν. ἐπεὶ δὲ οἱ Κερκυραῖοι ἐκ μὲν τῆς γῆς
 οὐδὲν ἐλάμβανον διὰ τὸ κρατεῖσθαι κατὰ γῆν, κατὰ θά-
 λατταν δὲ οὐδὲν εἰσῆγετο αὐτοῖς διὰ τὸ ναυκρατεῖσθαι,
 ἐν πολλῇ ἀπορίᾳ ἦσαν· καὶ πέμποντες πρὸς τοὺς Ἀθη-
 ναίους βοηθεῖν τε ἐδέοντο καὶ ἐδίδασκον, ὡς μέγα μὲν
 ἀγαθὸν ἀποβάλοιεν ἂν, εἰ Κερκύρας στερηθεῖεν, τοῖς δὲ
 πολεμίοις μεγάλην ἂν ἰσχὺν προσβάλοιεν· ἐξ οὐδεμιᾶς γὰρ
 πόλεως πλήν γε Ἀθηνῶν οὔτε ναῦς οὔτε χρήματα πλείονα
 ἂν γενέσθαι. ἔτι δὲ κείσθαι τὴν Κέρκυραν ἐν καλῷ μὲν
 τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου καὶ τῶν πόλεων, αἱ ἐπὶ τοῦτον
 καθήκουσιν, ἐν καλῷ δὲ τοῦ τὴν Λακωνικὴν χώραν βλά-
 πτειν, ἐν καλλίστῳ δὲ τῆς τε ἀντιπέραν Ἠπείρου καὶ τοῦ
 εἰς Πελοπόννησον ἀπὸ Σικελίας παράπλου. ἀκούσαντες
 δὲ ταῦτα οἱ Ἀθηναῖοι ἐνόμισαν ἰσχυρῶς ἐπιμελητέον εἶναι
 καὶ ταγὸν πέμπουσι Στησικλέα εἰς ἑξακοσίους ἔχοντα πελ-
 ταστάς, Ἀλκέτου δὲ ἐδεήθησαν συνδιαβιβάσαι τούτους.
 καὶ οὗτοι μὲν νυκτὸς διακομισθέντες πρὸς τῆς χώρας εἰς-
 ἦλθον εἰς τὴν πόλιν. ἐψηφίσαντο δὲ καὶ ἐξήκοντα ναῦς
 πληροῦν, Τιμόθεον δ' αὐτῶν στρατηγὸν ἐχειροτόνησαν. ὁ
 δ' οὐ δυνάμενος αὐτόθεν τὰς ναῦς πληρῶσαι ἐπὶ νήσων
 πλεύσας ἐκεῖθεν ἐπειρᾶτο συμπληροῦν, οὐ φαῦλον ἡγού-
 μενος εἶναι ἐπὶ συγκεκροτημένης ναῦς εἰκῆ περιπλεῦσαι.

13 οἱ δ' Ἀθηναῖοι νομίζοντες αὐτὸν ἀναλοῦν τὸν τῆς ὥρας
 εἰς τὸν περίπλου χρόνον συγγνώμην οὐκ ἔσχον αὐτῷ,
 ἀλλὰ παύσαντες αὐτὸν τῆς στρατηγίας Ἰφικράτην ἀνθαι-
 14 ροῦνται. ὁ δ' ἐπεὶ κατέστη στρατηγός, μάλα ὀξέως τὰς
 ναῦς ἐπληροῦτο καὶ τοὺς τριηράρχους ἠνάγκαζε. προσέ-
 λαβε δὲ παρὰ τῶν Ἀθηναίων καὶ εἴ πού τις ναῦς περὶ
 τὴν Ἀττικὴν ἔπλει καὶ τὴν Πάραλον καὶ τὴν Σαλαμῶνιν,
 λέγων, ὡς ἐὰν τάκεῖ καλῶς γένηται, πολλὰς αὐτοῖς ναῦς
 ἀποπέμψοι. καὶ ἐγένοντο αὐτῷ αἱ ἅπασαι περὶ ἑβδομή-
 15 κοντα. ἐν δὲ τούτῳ τῷ χρόνῳ οἱ Κερκυραῖοι οὕτω σφόδρα
 ἐπέλυνον, ὥστε διὰ τὸ πλῆθος τῶν αὐτομολούντων ἐκήρυξεν
 ὁ Μνάσιππος πεπραῖσθαι ὅστις αὐτομολοίῃ. ἐπεὶ δὲ οὐδὲν
 ἤττον ἠὲτομόλουν, τελευτῶν καὶ μαστιγιῶν ἀπέπεμπεν. οἱ
 μέντοι ἔνδοθεν τοὺς γε δούλους οὐκ ἐδέχοντο πάλιν εἰς
 16 τὸ τεῖχος, ἀλλὰ πολλοὶ ἔξω ἀπέθνησκον. ὁ δ' αὖ Μνά-
 σιππος ὁρῶν ταῦτα ἐνόμιζε τε ὅσον οὐκ ἤδη ἔχειν τὴν
 πόλιν καὶ περὶ τοὺς μισθοφόρους ἐκαινούργει καὶ τοὺς
 μὲν τινὰς αὐτῶν ἀπομισθοῦς ἐπεποιήκει, τοῖς δ' οὖσι καὶ
 δυοῖν ἤδη μηνοῖν ὤφειλε τὸν μισθόν, οὐκ ἀπορῶν, ὡς
 ἐλέγετο, χρημάτων· καὶ γὰρ τῶν πόλεων αἱ πολλαὶ αὐτῷ
 ἀργύριον ἀντὶ τῶν ἀνδρῶν ἔπεμπον, ἅτε καὶ διαποντίου
 17 τῆς στρατείας οὔσης. κατιδόντες δὲ ἀπὸ τῶν πύργων οἱ
 ἐκ τῆς πόλεως τὰς τε φυλακὰς χειρὸν ἢ πρόσθεν φυλατ-
 τομένας ἐσπαρμένους τε κατὰ τὴν χώραν τοὺς ἀνθρώπους
 ἐπεκδρομόντες τοὺς μὲν τινὰς αὐτῶν ἔλαβον, τοὺς δὲ κατ-
 18 ἔκοψαν. αἰσθόμενος δὲ ὁ Μνάσιππος αὐτός τε ἔξωπλίζετο
 καὶ ὅσους εἶχεν ὀπλίτας ἅπασιν ἐβοήθει καὶ τοὺς λοχα-
 γοὺς καὶ τοὺς ταξιάρχους ἐξάγειν ἐκέλευε τοὺς μισθοφό-
 19 ρους. ἀποκριναμένων δὲ τινῶν λοχαγῶν, ὅτι οὐ ῥάθδιον
 εἶη μὴ διδόντας τὰπιτήδεια πειθομένους παρέχειν, τὸν
 μὲν τινὰ βακτηρίῳ, τὸν δὲ τῷ στύρακι ἐπάταξεν. οὕτω
 μὲν δὴ ἀθύμως ἔχοντες καὶ μισοῦντες αὐτὸν συνεξῆλθον
 20 πάντες· ὅπερ ἦκιστα εἰς μάχην συμφέρει. ὁ δ' ἐπεὶ παρε-
 τάξατο, αὐτὸς μὲν τοὺς κατὰ τὰς πύλας τῶν πόλεμίων
 τροψάμενος ἐπεδίωκεν· οἱ δ' ἐπεὶ ἐγγὺς τοῦ τεύχους ἐγέ-
 νοντο, ἀνεστρέφοντό τε καὶ ἀπὸ τῶν μνημάτων ἔβαλλον
 καὶ ἠκόντιζον· ἄλλοι δ' ἐκδρομόντες καθ' ἑτέρας πύλας

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

28 τὰς ναῦς πλεῖν ἐποίει. πολλάκις δὲ καὶ ὄπῃ μέλλοι ἀρι-
 στοποιεῖσθαι τὸ στρατεύμα ἢ δειπνοποιεῖσθαι, ἐπὶ ἀν-
 γαγὲν ἂν τὸ κέρας ἀπὸ τῆς γῆς κατὰ ταῦτά τὰ χωρία.
 ἐπεὶ δ' ἐπιστρέψας ἂν καὶ ἀντιπρώρους καταστήσας τὰς
 τριήρεις ἀπὸ σημείου ἀφίει ἀνθαμιλλᾶσθαι εἰς τὴν γῆν,
 μέγα δὴ νικητήριον ἦν τὸ πρότους καὶ ὕδωρ λαβεῖν καὶ
 εἰ τοῦ ἄλλου ἐδέοντο καὶ πρότους ἀριστῆσαι· τοῖς δ'
 ὑστάτοις ἀφικόμενοις μεγάλη ζημία ἦν τό τε ἐλάττωσθαι
 πᾶσι τούτοις καὶ ὅτι ἀνάγεσθαι ἅμα ἔδει, ἐπεὶ σημήνεις·
 συνέβαινε γὰρ τοῖς μὲν πρώτοις ἀφικνουμένοις καὶ ἤσυχ-
 χίαν ἅπαντα ποιεῖν, τοῖς δὲ τελευταίοις διὰ σπουδῆς.
 29 φυλακᾶς γε μὴν, εἰ τύχοι ἐν τῇ πολεμῖα ἀριστοποιούμενος,
 τὰς μὲν ἐν τῇ γῇ, ὥσπερ προσήκει, καθίστη, ἐν δὲ ταῖς
 ναυσὶν αἰρόμενος αὐτὸν τοὺς ἰστούς ἀπὸ τούτων ἐσκοπεῖτο.
 πολὺ οὖν ἐπὶ πλεόν οὔτοι καθεώρων ἢ οἱ ἐκ τοῦ ὀμάλου,
 ἀφ' ὑψηλοτέρου καθορῶντες. ὅπου δὲ δειπνοποιεῖτο καὶ
 καθεύδοι, ἐν μὲν τῷ στρατοπέδῳ νύκτωρ πῦρ οὐκ ἔκαε,
 πρὸ δὲ τοῦ στρατεύματος φῶς ἐποίει, ἵνα μηδεὶς λάθῃ
 προσιῶν. πολλάκις δέ, εἰ εὐδία εἶη, εὐθύς δειπνήσας
 ἀνήγετο· καὶ εἰ μὲν αὔρα φέροι, θέοντες ἅμα ἀνεπαύοντο·
 εἰ δὲ ἐλαύνειν θέοι, κατὰ μέρος τοὺς ναύτας ἀνέπαυεν.
 30 ἐν δὲ τοῖς μεθ' ἡμέραν πλοῖς ἀπὸ σημείων τοτὲ μὲν ἐπὶ
 κέρως ἦγε, τοτὲ δ' ἐπὶ φάλαγγος· ὥστε ἅμα μὲν ἔπλεον,
 ἅμα δὲ πάντα ὅσα εἰς ναυμαχίαν καὶ ἡσκηκότες καὶ ἐπι-
 στάμενοι εἰς τὴν ὑπὸ τῶν πολεμίων, ὡς ᾤοντο, κατεχο-
 μένην θάλατταν ἀφικνοῦντο. καὶ τὰ μὲν πολλὰ ἐν τῇ
 πολεμῖα καὶ ἡρίστων καὶ ἐδείπνου· διὰ δὲ τὸ τὰν ἀναγκαῖα
 μόνον πράττειν καὶ τὰς βοηθείας ἔφθανεν ἀναγόμενος
 31 καὶ ταχὺ ἐπέβαινε. περὶ δὲ τὸν Μνασίππου θάνατον
 ἐτύγχανεν ὢν τῆς Λακωνικῆς περὶ τὰς Σφαγίας. εἰς τὴν
 Ἠλείαν δὲ ἀφικόμενος καὶ παραπλεύσας τὸ τοῦ Ἀλφειοῦ
 στόμα ὑπὸ τὸν Ἰχθυὸν καλούμενον ὠρμίσατο. τῇ δ' ὑστε-
 ραία ἐντεῦθεν ἀνήγετο ἐπὶ τῆς Κεφαλληνίας, οὕτω καὶ
 τεταγμένος καὶ τὸν πλοῦν ποιούμενος, ὡς, εἰ θέοι, πάντα
 ὅσα χρὴ παρέσκευασμένος ναυμαχίῃ. καὶ γὰρ τὰ περὶ
 τοῦ Μνασίππου αὐτόπτου μὲν οὐδενὸς ἠκηκόει, ὑπὸ πτεῦσε
 δὲ μὴ ἀπάτης ἕνεκεν λέγοιτο, καὶ ἐφυλάττετο· ἐπεὶ μέντοι

ἄφικετο εἰς τὴν Κεφαλληνίαν, ἔνταῦθα δὴ σαφῶς ἐπύθετο καὶ ἀνέπαυε τὸ στράτευμα.

Οἶδα μὲν σὺν, ὅτι ταῦτα πάντα, ὅταν οἴωνται ναυ-³²
μαχήσειν ἄνθρωποι, καὶ ἀσκεῖται καὶ μελετᾶται· ἀλλὰ
τοῦτο ἐπαινῶ, ὅτι ἐπεὶ ἀφικέσθαι ταχὺ ἔδει ἔνθα τοῖς
πολεμίοις ναυμαχήσειν ᾤετο, εὗρετο ὅπως μήτε διὰ τὸν
πλοῦν ἀνεπιστήμονας εἶναι τῶν εἰς ναυμαχίαν μήτε διὰ
τὸ ταῦτα μελετᾶν βραδύτερόν τι ἀφικέσθαι.

Καταστρεψάμενος δὲ τὰς ἐν τῇ Κεφαλληνίᾳ πόλεις³³
ἔπλευσεν εἰς Κέρκυραν. ἐκεῖ δὲ πρῶτον μὲν ἀκούσας, ὅτι
προσπλέοιεν δέκα τριήρεις παρὰ Διονυσίου βοηθήσουσαι
τοῖς Λακεδαιμονίοις, αὐτὸς ἔλθων καὶ σκεψάμενος τῆς
χώρας ὅθεν τοὺς τε προσπλέοντας δυνατὸν ἦν ὄρᾶν καὶ
τοὺς σημαίνοντας εἰς τὴν πόλιν καταφανεῖς εἶναι, ἔνταῦθα
κατέστησε τοὺς σκοπούς. κακείοις μὲν συνέθετο προς-³⁴
πλεόντων τε καὶ ὀρμούντων ὡς δέοι σημαίνειν· αὐτὸς δὲ
τῶν τριηράρχων προσέταξεν εἴκοσιν, οὓς δεήσοι, ἐπεὶ
κηρύξειεν, ἀκολουθεῖν· εἰ δέ τις μὴ ἀκολουθήσοι, προσέειπε
μὴ μέμψεσθαι τὴν δίκην. ἐπεὶ δ' ἐσημάνθησαν προσπλέ-
ουσαι καὶ ἐκηρύχθη, ἀξία ἐγένετο θέας ἢ σπουδῆ· οὐδεὶς
γὰρ ὅστις οὐ δρόμῳ τῶν μελλόντων πλεῖν εἰσέβη εἰς τὰς
ναῦς. πλεόσας δὲ ἔνθα ἦσαν αἱ πολέμια τριήρεις κατα-³⁵
λαμβάνει ἀπὸ μὲν τῶν ἄλλων τριήρων εἰς τὴν γῆν τοὺς
ἄνδρας ἐκβεβηκότας, Μελάνιππος μέντοι ὁ Ῥόδιος τοῖς τε
ἄλλοις συνεβούλευε μὴ μένεω ἔνταῦθα καὶ αὐτὸς πληρω-
σάμενος τὴν ναῦν ἐξέπλει. ἐκεῖνος μὲν σὺν καίπερ ἀπαν-
τῶν ταῖς Ἰφικράτους ναυσὶν ὅμως ἀπέφυγεν· αἱ δὲ ἀπὸ
Συρακουσῶν νῆες ἅπασαι ἐάλωσαν αὐτοῖς ἀνδράσιν. ὁ³⁶
μέντοι Ἰφικράτης τὰς μὲν τριήρεις ἀκρωτηριασάμενος
ἔλκων κατηγάγετο εἰς τὸν Κερκυραίων λιμένα, τῶν δὲ ἀν-
δρῶν συνέβη ἐκάστῳ ταπτόν ἀργύριον ἀποτίσαι, πλὴν
Κρινέππου τοῦ ἄρχοντος· τοῦτον δ' ἐφύλαττεν, ὡς ἢ πρα-
ξόμενος πάμπολλα χρήματα ἢ ὡς πωλήσων. κακείνος
μὲν ὑπὸ λύπης αὐθαιρέτῳ θανάτῳ ἀποθνήσκει, τοὺς δ'
ἄλλους ὁ Ἰφικράτης ἀφῆκε, Κερκυραίους ἐγγυητὰς δεξά-
μενος τῶν χρημάτων. καὶ τοὺς μὲν ναύτας γεωργοῦντας³⁷
τοῖς Κερκυραίοις τὸ πλεῖστον διέτρεφε, τοὺς δὲ πηλταστὰς

καὶ τοὺς ἀπὸ τῶν νεῶν ὀπλίτας ἔχων διέβαινον εἰς τὴν Ἀκαρνανίαν· καὶ ἐκεῖ ταῖς μὲν φιλλαῖς πόλεσιν ἐπεκούρει, εἴ τις τι δέοιτο, θυριεῦσι δέ, μάλα καὶ ἀνδράσιν ἀλκίμοις καὶ χωρίον καρτερόν ἔχουσιν, ἐπολέμει. καὶ τὸ ἀπὸ Κερκύρας ναυτικὸν προσλαβὼν, σχεδὸν περὶ ἑνενήκοντα ναῦς, πρῶτον μὲν εἰς Κεφαλληνίαν πλεύσας χρήματα ἐπράξατο, τὰ μὲν παρ' ἐκόντων, τὰ δὲ παρ' ἀκόντων· ἔπειτα δὲ παρεσκευάζετο τὴν τε τῶν Λακεδαιμονίων χώραν κακῶς ποιεῖν καὶ τῶν ἄλλων τῶν κατ' ἐκεῖνα πόλεων πολεμίων οὐσῶν τὰς μὲν ἐθελούσας προσλαμβάνειν, τοῖς δὲ μὴ πειθόμενοις πολεμεῖν.

Ἐγὼ μὲν δὴ ταύτην τὴν στρατηγίαν τῶν Ἰφικράτους οὐχ ἤκιστα ἐπαινῶ, ἔπειτα καὶ τὸ προσελέσθαι κελεῦσαι ἑαυτῷ Καλλίστρατόν τε τὸν δημηγόρον, οὐ μάλα ἐπιτίθειον ὄντα, καὶ Χαβρίαν, μάλα στρατηγὸν νομιζόμενον. εἴτε γὰρ φρονίμους αὐτοὺς ἠγούμενος εἶναι συμβούλους λαβεῖν ἐβούλετο, σῶφρόν μοι δοκεῖ διαπράξασθαι, εἴτε ἀντιπάλους νομίζων οὕτω θρασέως μήτε καταρραθυμῶν μήτε καταμελῶν μηδὲν φαίνεσθαι, μεγάλα φρονούντος ἐφ' ἑαυτῷ τοῦτό μοι δοκεῖ ἀνδρὸς εἶναι. κακεῖνος μὲν δὴ ταῦτ' ἐπραττεν.

Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἐκπεπτωκότας μὲν ὄρῶντες ἐκ τῆς Βοιωτίας Πλαταιέας, φίλους ὄντας, καὶ καταπεφευγότας πρὸς αὐτούς, ἰκετεύοντας δὲ Θεσπιέας μὴ σφᾶς περιδεῖν ἀπόλιδας γενομένους, οὐκέτι ἐπήνουν τοὺς Θηβαίους, ἀλλὰ πολεμεῖν μὲν αὐτοῖς τὰ μὲν ἠσχύνοντο, τὰ δὲ ἀσυμφόρως ἔχειν ἐλογίζοντο· κοινωνεῖν γε μὴν αὐτοῖς ὧν ἐπραττον οὐκέτι ἠθέλον, ἐπεὶ ἐώρων στρατεύοντάς τε αὐτοὺς ἐπὶ φίλους ἀρχαίους τῇ πόλει Φωκέας καὶ πόλεις πιστάς τ' ἐν τῷ πρὸς τὸν βάρβαρον πολέμῳ καὶ φίλας ἑαυτοῖς ἀφάνιζοντας. ἐκ τούτων δὲ ψηφισάμενος ὁ δῆμος εἰρήνην ποιήσασθαι πρῶτον μὲν εἰς Θήβας πρέσβεις ἐπέμψεν παρακαλοῦντας ἀκολουθεῖν, εἰ βούλοιντο, εἰς Λακεδαίμονα περὶ εἰρήνης· ἔπειτα δὲ ἐξέπεμψαν καὶ αὐτοὶ πρέσβεις. ἦν δὲ τῶν αἰρεθέντων Καλλίας Ἴππονίκου, Αὐτοκλῆς Στρομβιχίδου, Δημόστρατος Ἀριστοφῶντος, Ἀριστοκλῆς, Κηφισόδοτος, Μελάνωπος, Λύκαιθος. [ἐπεὶ δὲ προσῆλθον

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

7 Μετὰ τοῦτον Αὐτοκλήης, μάλα δοκῶν ἐπιστροφῆς εἶναι
 φήτωρ, ὧδε ἠγόρευεν· Ἄνδρες Λακεδαιμόνιοι, ὅτι μὲν ἄ
 μέλλω λέγειν οὐ πρὸς χάριν ὑμῖν δηθήσεται, οὐκ ἄγνοῶ·
 ἀλλὰ δοκεῖ μοι, οἷτως βούλονται ἢν ἂν ποιήσωνται φι-
 λίαν, ταύτην ὡς πλεῖστον χρόνον διαμένειν, διδασκτέον
 εἶναι ἀλλήλους τὰ αἴτια τῶν πολέμων. ὑμεῖς δὲ ἀεὶ μὲν
 φρατε, ὡς αὐτονόμους τὰς πόλεις χρῆ εἶναι, αὐτοὶ δ' ἐστὲ
 μάλιστα ἐμποδῶν τῇ αὐτονομίᾳ. συντίθεσθε μὲν γὰρ
 πρὸς τὰς συμμαχίδας πόλεις τοῦτο πρῶτον, ἀκολουθεῖν
 ὅποι ἂν ὑμεῖς ἠγήσθε. καίτοι τί τοῦτο αὐτονομίᾳ προσ-
 8 ἦκει; ποιείσθε δὲ πολεμίους οὐκ ἀνακοινοῦμενοι τοῖς
 συμμαχοῖς καὶ ἐπὶ τούτους ἠγεῖσθε· ὥστε πολλάκις ἐπὶ
 τοὺς εὐμενεστάτους ἀναγκάζονται στρατεύειν οἱ λεγόμενοι
 αὐτόνομοι εἶναι. εἶτι δὲ τὸ πάντων ἐναντιώτατον αὐτο-
 νομίᾳ, καθίστατε ἔνθα μὲν δεκαρχίας, ἔνθα δὲ τριακον-
 ταρχίας· καὶ τούτων τῶν ἀρχόντων ἐπιμελεῖσθε οὐχ ὅπως
 νομίμως ἀρχωσιν, ἀλλ' ὅπως δύνωνται βίᾳ κατέχειν τὰς
 πόλεις. ὥστ' εἴκατε τυραννίσι μᾶλλον ἢ πολιτείαις ἠδό-
 9 μενοι. καὶ ὅτε μὲν βασιλεὺς προσέταπεν αὐτονόμους τὰς
 πόλεις εἶναι, μάλα γινώσκοντες ἐφαίνεσθε, ὅτι εἰ μὴ
 ἑάσοιεν οἱ Θηβαῖοι ἐκάστην τῶν πόλεων ἀρχεῖν τε ἑαυτῆς
 καὶ οἷς ἂν βούληται νόμοις χρῆσθαι, οὐ ποιήσουσι κατὰ
 τὰ βασιλέως γράμματα· ἐπεὶ δὲ παρελάβετε τὴν Κα-
 δμείαν, οὐδ' αὐτοῖς Θηβαίοις ἐπετρέπετε αὐτονόμους εἶναι.
 δεῖ δὲ τοὺς μέλλοντας φίλους ἔσεσθαι οὐ παρὰ τῶν ἄλλων
 μὲν ἀξιοῦν τῶν δικαίων τυγχάνειν, αὐτοὺς δὲ ὅπως ἂν
 πλεῖστα δύνωνται πλεονεκτοῦντας φαίνεσθαι.

10 Ταῦτα εἰπὼν σιωπὴν μὲν παρὰ πάντων ἐποίησεν, ἠδο-
 μένους δὲ τοὺς ἀχθομένους τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐποίησε.
 μετὰ τοῦτον Καλλίστρατος ἔλεξεν· Ἄλλ' ὅπως μὲν, ὧ ἄν-
 δρες Λακεδαιμόνιοι, οὐκ ἐγγυγένηται ἁμαρτήματα καὶ ἀφ'
 ἡμῶν καὶ ἀφ' ὑμῶν, ἐγὼ μὲν οὐκ ἂν ἔχην μοι δοκῶ εἰπεῖν·
 οὐ μέντοι οὕτω γινώσκω, ὡς τοῖς ἁμαρτάνουσιν οὐδέποτε
 ἔτι χρηστέον· ὄρω γὰρ τῶν ἀνθρώπων οὐδένα ἀναμάρ-
 τητον διατελοῦντα· δοκοῦσι δὲ μοι καὶ εὐπορώτεροι ἐνίοτε
 γίνεσθαι ἄνθρωποι ἁμαρτάνοντες, ἄλλως τε καὶ ἐὰν κο-
 11 λασθῶσιν ὑπὸ τῶν ἁμαρτημάτων, ὡς ἡμεῖς. καὶ ὑμῖν δὲ

ἔγωγε ὄρω διὰ τὰ ἀγνωμόνωςπραχθέντα ἔστιν ὅτε πολλὰ
 ἀντίτυπα γιγνόμενα· ὧν ἦν καὶ ἡ καταληφθεῖσα ἐν Θήβαις
 Καδμεία· νῦν γοῦν, ὡς ἐσπουδάσατε αὐτονόμους τὰς πό-
 λεις γενέσθαι, πᾶσαι πάλιν, ἐπεὶ ἡδικήθησαν οἱ Θηβαῖοι,
 ἐπὶ ἐκείνοις γεγένηνται. ὥστε πεπαιδευμένους ἡμᾶς, ὡς
 τὸ πλεονεκτεῖν ἀκερδές ἐστι, νῦν ἐλπίζω πάλιν μετρίους
 ἐν τῇ πρὸς ἀλλήλους φιλίᾳ ἔσεσθαι. ἃ δὲ βουλόμενοι 12
 τινες ἀποτρέπειν τὴν εἰρήνην διαβάλλουσιν, ὡς ἡμεῖς οὐ
 φιλίας δεόμενοι, ἀλλὰ φοβούμενοι, μὴ Ἀνταλκίδας ἔλθῃ
 ἔχων παρὰ βασιλέως χρήματα, διὰ τοῦθ' ἤκομεν, ἐνθυ-
 μήθητε, ὡς φλυαροῦσι. βασιλεὺς μὲν γὰρ δήπου ἔγραψε
 πᾶσας τὰς ἐν τῇ Ἑλλάδι πόλεις αὐτονόμους εἶναι· ἡμεῖς
 δὲ ταῦτα ἐκείνῳ λέγοντές τε καὶ πράττοντες τί ἂν φοβοί-
 μεθα βασιλέα; ἢ τοῦτο οἶεται τις, ὡς ἐκεῖνος βούλεται
 χρήματα ἀναλώσας ἄλλους μεγάλους ποιῆσαι μᾶλλον ἢ
 ἄνευ δαπάνης ἃ ἔγνω ἄριστα εἶναι, ταῦτα ἑαυτῷ πεπρῶ-
 χθαι; εἶεν. τί μὴν ἤκομεν; ὅτι μὲν οὖν οὐκ ἀποροῦντες, 13
 γνοίητε ἂν, εἰ μὲν βούλεσθε, πρὸς τὰ κατὰ θάλατταν
 ἰδόντες, εἰ δὲ βούλεσθε, πρὸς τὰ κατὰ γῆν ἐν τῷ παρόντι.
 τί μὴν ἐστιν; εὐδηλον, ὅτι [εἰ] τῶν συμμάχων τινὲς οὐκ
 ἀρεστὰ πράττουσιν ἡμῖν ἢ ὑμῖν ἀρεστὰ. ἴσως δὲ καὶ βου-
 λοίμεθ' ἂν ὧν ἕνεκα περιεσώσατε ἡμᾶς ἃ ὀρθῶς ἔγνωμεν
 ὑμῖν ἐπιδειῖξαι. ἵνα δὲ καὶ τοῦ συμφόρου ἔτι ἐπιμνησθῶ, 14
 εἰσὶ μὲν δήπου πασῶν τῶν πόλεων αἱ μὲν τὰ ὑμέτερα,
 αἱ δὲ τὰ ἡμέτερα φρονοῦσαι καὶ ἐν ἑκάστη πόλει οἱ μὲν
 λακωνίζουσιν, οἱ δὲ ἀττικίζουσιν. εἰ οὖν ἡμεῖς φίλοι γενοί-
 μεθα, πόθεν ἂν εἰκότως χαλεπὸν τι προσδοκήσαιμεν; καὶ
 γὰρ δὴ κατὰ γῆν μὲν τίς ἂν ὑμῶν φίλων ὄντων ἱκανὸς
 γένοιτο ἡμᾶς λυπῆσαι; κατὰ θάλατταν γε μὴν τίς ἂν ὑμᾶς
 βλάψαι τι ἡμῶν ὑμῖν ἐπιτηδείων ὄντων; ἀλλὰ μέντοι ὅτι 15
 μὲν πόλεμοι αἰεὶ ποτε γίνονται καὶ ὅτι καταλύονται,
 πάντες ἐπιστάμεθα, καὶ ὅτι ἡμεῖς ἂν μὴ νῦν, ἀλλ' αὖθις
 ποτε εἰρήνης ἐπιθυμήσομεν. τί οὖν δεῖ ἐκείνον τὸν χρόνον
 ἀναμένειν, ἕως ἂν ὑπὸ πλήθους κακῶν ἀπείπωμεν, μᾶλλον
 ἢ οὐχ ὡς τάχιστα πρὶν τι ἀνήκεστον γενέσθαι τὴν εἰρήνην
 ποιήσασθαι; ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἐκείνους ἔγωγε ἐπαινῶ, οἵτινες 16
 ἀγωνιστὰι γεγόμενοι καὶ νενικηκότες ἤδη πολλάκις καὶ

δόξαν ἔχοντες οὕτως φιλονεικοῦσιν, ὥστε οὐ πρότερον παύονται, πρὶν ἂν ἠττηθέντες τὴν ἄσκησιν καταλύσωσιν, οὐδέ γε τῶν κυβευτῶν οἵτινες αὐτὸν ἔαν ἐν τι ἐπιτύχωσι, περὶ διπλασίων κυβεύουσιν· ὁρῶ γὰρ καὶ τῶν τοιούτων τοὺς
 17 πλείους ἀπόρους παντάπασι γιγνομένους. ἂν χρὴ καὶ ἡμᾶς ὁρῶντας εἰς μὲν τοιοῦτον ἀγῶνα μηδέποτε καταστῆναι, ὥστ' ἢ πάντα λαβεῖν ἢ πάντ' ἀποβαλεῖν, ἕως δὲ καὶ ἐρρωμέθῃ καὶ εὐτυχοῦμεν, φίλους ἀλλήλοις γενέσθαι. οὕτω γὰρ ἡμεῖς τ' ἂν δι' ὑμᾶς καὶ ὑμεῖς δι' ἡμᾶς ἔτι μείζους ἢ τὸν παρελθόντα χρόνον ἐν τῇ Ἑλλάδι ἀναστρεφοίμεθα.

18 Δοξάντων δὲ τούτων καλῶς εἰπεῖν, ἐψηφίσαντο καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι δέχεσθαι τὴν εἰρήνην ἐφ' ᾧ τοὺς τε ἀρμοστάς ἐκ τῶν πόλεων ἐξάγειν τὰ τε στρατόπεδα διαλύειν καὶ τὰ ναυτικὰ καὶ τὰ πεζικὰ τὰς τε πόλεις αὐτονόμους ἔαν. εἰ δέ τις παρὰ ταῦτα ποιόη, τὸν μὲν βουλόμενον βοηθεῖν ταῖς ἀδικουμέναις πόλεσι, τῷ δὲ μὴ βουλομένῳ
 19 μὴ εἶναι ἔνορκον συμμαχεῖν τοῖς ἀδικουμένοις. ἐπὶ τούτοις ὤμοσαν Λακεδαιμόνιοι μὲν ὑπὲρ αὐτῶν καὶ τῶν συμμάχων, Ἀθηναῖοι δὲ καὶ οἱ σύμμαχοι κατὰ πόλεις ἕκαστοι ἀπογραψάμενοι δ' ἐν ταῖς ὁμωμοκυῖαις πόλεσι καὶ οἱ Θηβαῖοι, προσελθόντες πάλιν τῇ ὑστεραίᾳ οἱ πρέσβεις αὐτῶν ἐκέλευον μεταγράψαι ἀντὶ Θηβαίων Βοιωτοὺς ὁμωμοκότας. ὁ δὲ Ἀγησίλαος ἀπεκρίνατο, ὅτι μεταγράψει μὲν οὐδὲν ὦν τὸ πρῶτον ὤμοσάν τε καὶ ἀπεγράψαντο· εἰ μὲντοι μὴ βούλοιντο ἐν ταῖς σπονδαῖς εἶναι, ἐξαλείφειν ἂν
 20 ἔφη, εἰ κελεύοιεν. οὕτω δὲ εἰρήνην τῶν ἄλλων πεποιημένων, πρὸς δὲ Θηβαίους μόνους ἀντιλογίας οὔσης, οἱ μὲν Ἀθηναῖοι οὕτως εἶχον τὴν γνώμην, ὡς νῦν Θηβαίους τὸ λεγόμενον δὴ δεκατευθῆναι ἐλπίς εἶη, αὐτοὶ δὲ οἱ Θηβαῖοι παντελῶς ἀθύμως ἔχοντες ἀπῆλθον.

4 Ἐκ δὲ τούτου οἱ μὲν Ἀθηναῖοι τὰς τε φρουράς ἐκ τῶν πόλεων ἀπῆγον καὶ Ἰφικράτην καὶ τὰς ναῦς μετεπέμποντο καὶ ὅσα ὑστερον ἔλαβε μετὰ τοὺς ὄρκους τοὺς ἐν Λακεδαιμόνι γενομένους, πάντα ἠνάγκασαν ἀποδοῦναι. Λακεδαιμόνιοι μὲντοι ἐκ μὲν τῶν ἄλλων πόλεων τοὺς τε ἀρμοστάς καὶ τοὺς φρουροὺς ἀπήγαγον, Κλεόμβροτον δὲ ἔχοντα τὸ ἐν Φωκεῦσι στράτευμα καὶ ἐπερωτῶντα τὰ οἴκοι τέλη,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

6 Θηβαίων, ὡς περ λέγεται. ὁ μὲν δὴ Κλεόμβροτος ταῦτα ἀκούων παρωξύνετο πρὸς τὸ μάχην συνάπτειν. τῶν δ' αὖ Θηβαίων οἱ προεστῶτες ἐλογίζοντο, ὡς εἰ μὴ μαχοῖντο, ἀποστήσοιντο μὲν αἱ περιοικίδες αὐτῶν πόλεις, αὐτοὶ δὲ πολιορκηθήσονται· εἰ δὲ μὴ ἔξοι ὁ δῆμος ὁ Θηβαίων τὰπιτήδεια, ὅτι κινδυνεύσοι καὶ ἡ πόλις αὐτοῖς ἐναντία γενέσθαι. ἄτε δὲ καὶ πεφευγότες πρόσθεν πολλοὶ αὐτῶν ἐλογίζοντο κρεῖττον εἶναι μαχομένους ἀποθνήσκειν ἢ πάλιν φεύγειν.

7 πρὸς δὲ τούτοις παρεθάρρυνε μὲν τι αὐτοῖς καὶ ὁ χρησμὸς ὁ λεγόμενος, ὡς δέοι ἐνταῦθα Λακεδαιμόνιους ἠττηθῆναι, ἐνθα τὸ τῶν παρθένων ἦν μνήμα, αἱ λέγονται διὰ τὸ βιασθῆναι ὑπὸ Λακεδαιμόνων τινῶν ἀποκτεῖναι ἑαυτάς. καὶ ἐκόσμησαν δὴ τοῦτο τὸ μνήμα οἱ Θηβαῖοι πρὸ τῆς μάχης. ἀπηγγέλλετο δὲ καὶ ἐκ τῆς πόλεως αὐτοῖς, ὡς οἴ τε νεῶ πάντες αὐτόματροι ἀνεώγοντο αἶ τε ἰέρειαι λέγοιεν, ὡς νίκην οἱ θεοὶ φαίνοιεν. ἐκ δὲ τοῦ Ἡρακλείου καὶ τὰ ὄπλα ἔφασαν ἀφανῆ εἶναι, ὡς τοῦ Ἡρακλέους εἰς τὴν μάχην ἐξωρημένου. οἱ μὲν δὴ τινες λέγουσιν, ὡς ταῦτα πάντα τεχνάσματα ἦν τῶν προεστη-

8 κότων. εἰς δ' οὖν τὴν μάχην τοῖς μὲν Λακεδαιμόνοις πάντα τὰναντία ἐγίνετο, τοῖς δὲ πάντα καὶ ὑπὸ τῆς τύχης κατωρθοῦτο. ἦν μὲν γὰρ μετ' ἄριστον τῷ Κλεομβρότῳ ἡ τελευταία βουλή περὶ τῆς μάχης· ἐν δὲ τῇ μεσημβρίᾳ ὑποπινόντων καὶ τὸν οἶνον παροξύναι τι αὐτοὺς

9 ἔλεγον. ἐπεὶ δὲ ὠπλίζοντο ἑκάτεροι καὶ πρόδηλον ἦδη ἦν, ὅτι μάχη ἔσοιτο, πρῶτον μὲν ἀπιέναι ὠρημένων ἐκ τοῦ Βοιωτοῦ στρατεύματος τῶν τὴν ἀγορὰν παρεσκευασκότων καὶ σκευοφόρων τινῶν καὶ τῶν οὐ βουλομένων μάχεσθαι, περιιόντες κύκλῳ οἴ τε μετὰ τοῦ Ἰέρωνος μισθοφόροι καὶ οἱ τῶν Φωκέων πελτασταὶ καὶ τῶν ἱππέων Ἡρακλεῶται καὶ Φλιάσιοι ἐπιθέμενοι τοῖς ἀπιούσιν ἐπεστρεψάν τε αὐτοὺς καὶ κατεδίωξαν πρὸς τὸ στρατόπεδον τὸ τῶν Βοιωτῶν· ὥστε πολὺ μὲν ἐποίησαν μείζον τε καὶ ἀθραώτερον ἢ πρόσθεν τὸ τῶν Βοιωτῶν στρατεύμα.

10 ἔπειτα δὲ, ἄτε καὶ πεδίου ὄντος τοῦ μεταξύ, προετάξαντο μὲν τῆς ἑαυτῶν φάλαγγος οἱ Λακεδαιμόνιοι τοὺς ἱππέας, ἀντετάξαντο δ' αὐτοῖς καὶ οἱ Θηβαῖοι τοὺς ἑαυτῶν. ἦν δὲ

τὸ μὲν τῶν Θηβαίων ἱππικὸν μεμελετηκὸς διὰ τε τὸν πρὸς
 Ὀρχομενίους πόλεμον καὶ διὰ τὸν πρὸς Θεσπιέας, τοῖς δὲ
 Λακεδαιμονίοις κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον πονηρότατον ἦν
 τὸ ἱππικόν. ἔτρεφον μὲν γὰρ τοὺς ἵππους οἱ πλουσιώ- 11
 ταικοι· ἐπεὶ δὲ φρουρὰ φανθείη, τότε ἦκεν ὁ συντεταγ-
 μένος· λαβὼν δ' ἂν τὸν ἵππον καὶ ὄπλα ὅποια δοθείη
 αὐτῷ ἐκ τοῦ παραχρῆμα ἂν ἐστρατεύετο· τῶν δ' αὖ στρα-
 τιωτῶν οἱ τοῖς σώμασιν ἀδυνατώτατοι καὶ ἥκιστα φιλό-
 τιμοι ἐπὶ τῶν ἵππων ἦσαν. τοιοῦτον μὲν οὖν τὸ ἱππικόν 12
 ἑκατέρων ἦν. τῆς δὲ φάλαγγος τοὺς μὲν Λακεδαιμονίους
 ἔφασαν εἰς τρεῖς τὴν ἐνωμοτίαν ἄγειν· τοῦτο δὲ συμβαί-
 νειν αὐτοῖς οὐ πλέον ἢ εἰς δώδεκα τὸ βάθος. οἱ δὲ Θη-
 βαῖοι οὐκ ἔλαττον ἢ ἐπὶ πεντήκοντα ἑσπίδων συνεστραμ-
 μένοι ἦσαν, λογιζόμενοι, ὡς εἰ νικήσειαν τὸ περὶ τὸν
 βασιλέα, τὸ ἄλλο πᾶν εὐχείρωτον ἔσοιτο. ἐπεὶ δὲ ἤρξατο 13
 ἄγειν ὁ Κλεόμβροτος πρὸς τοὺς πολεμίους, πρῶτον μὲν
 πρὶν καὶ αἰσθῆσθαι τὸ ^{μετ'} αὐτοῦ στρατεύμα ὅτι ἠγοῖτο,
 καὶ θῆ καὶ οἱ ἱππεῖς συνεβεβλήκεσαν καὶ ταχὺ ἤτηντο οἱ
 τῶν Λακεδαιμονίων· φεύγοντες δὲ ἐνεπεπτώκεσαν τοῖς
 ἑαυτῶν ὀπλίταις, ἔτι δὲ ἐνέβαλλον οἱ τῶν Θηβαίων λόχοι.
 ὅμως δὲ ὡς οἱ μὲν περὶ τὸν Κλεόμβροτον τὸ πρῶτον ἐκρά-
 τουν τῆ μάχῃ, σαφεῖ τούτῳ τεκμηρίῳ γνοίη τις ἂν· οὐ
 γὰρ ἂν ἠδύναντο αὐτὸν ἀνελέσθαι καὶ ζῶντα ἀπενεγκεῖν,
 εἰ μὴ οἱ πρὸ αὐτοῦ μαχόμενοι ἐπεκράτουν ἐν ἐκείνῳ τῷ
 χρόνῳ. ἐπεὶ μέντοι ἀπέθανε Δείνων τε ὁ πολέμαρχος καὶ 14
 Σφοδρίας τῶν περὶ δημοσίαν καὶ Κλεώνυμος ὁ υἱὸς αὐτοῦ,
 καὶ οἱ μὲν ἵπποι καὶ οἱ συμφοραῖς ταῦ πολεμάρχου καλού-
 μενοι οἱ τε ἄλλοι ὑπὸ τοῦ ὄχλου ὠθούμενοι ἀνεχώρουν,
 οἱ δὲ τοῦ εὐωνύμου ὄντες τῶν Λακεδαιμονίων ὡς ἑώρων
 τὸ δεξιὸν ὠθούμενον, ἐνέκλιναν· ὅμως δὲ πολλῶν τεθνε-
 ώτων καὶ ἠττημένοι ἐπεὶ διέβησαν τὴν τάφρον, ἢ πρὸ τοῦ
 στρατοπέδου ἔτυχεν οὓσα αὐτοῖς, ἔθεντο τὰ ὄπλα κατὰ
 χάραν, ἐνθεν ὠρμηντο. ἦν μέντοι οὐ πάνυ ἐν ἐπιπέδῳ,
 ἀλλὰ πρὸς ὀρθίῳ μᾶλλον τι τὸ στρατόπεδον. ἐκ δὲ τού-
 του ἦσαν μὲν τινες τῶν Λακεδαιμονίων, οἱ ἀφόρητον τὴν
 συμφορὰν ἠγούμενοι τό τε τρόπαιον ἔφασαν χρῆναι κωλύειν
 ἱστάναι τοὺς πολεμίους τοὺς τε νεκροὺς μὴ ὑποσπώνδους,

15 ἀλλὰ διὰ μάχης πειρᾶσθαι ἀναιρεῖσθαι. οἱ δὲ πολέμαρ
 ὄρωντες μὲν τῶν συμπάντων Λακεδαιμονίων τεθνεώτων
 ἕγγυς χιλίους, ὄρωντες δ' αὐτῶν Σπαρτιατῶν, ὄντων τῶν
 ἕκαστῷ ὡς ἑπτακοσίων, τεθνηκότας περὶ τετρακοσίους, αἰ-
 σθανόμενοι δὲ τοὺς συμμάχους πάντας μὲν ἀθύμως ἔχον-
 τας πρὸς τὸ μάχεσθαι, ἔστι δὲ οὓς αὐτῶν οὐδὲ ἀχθομέ-
 νους τῷ γεγενημένῳ, συλλέξαντες τοὺς ἐπικαιριωτάτους
 ἐβουλεύοντο, τί χρὴ ποιεῖν. ἐπεὶ δὲ πᾶσιν ἐδόκει ὑπο-
 σπόνδους τοὺς νεκροὺς ἀναιρεῖσθαι, οὕτω δὴ ἔπεμψαν
 κήρυκα περὶ σπονδῶν. οἱ μέντοι Θηβαῖοι μετὰ ταῦτα καὶ
 τρόπαιον ἐστήσαντο καὶ τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους ἀπέ-
 δosan.

16 Γενομένων δὲ τούτων ὁ μὲν εἰς τὴν Λακεδαίμονα ἀγ-
 γελῶν τὸ πάθος ἀφικνεῖται γυμνοπαιδιῶν τε οὔσης τῆς
 τελευταίας καὶ τοῦ ἀνδρικοῦ χοροῦ ἔνδον ὄντος· οἱ δὲ
 ἔφοροι ἐπεὶ ἤκουσαν τὸ πάθος, ἔλυποῦντο μὲν, ὡσπερ,
 οἶμαι, ἀνάγκη· τὸν μέντοι χορὸν οὐκ ἐξήγαγον, ἀλλὰ δια-
 γωνίσασθαι εἶων. καὶ τὰ μὲν ὀνόματα πρὸς τοὺς οἰκείους
 ἐκάστου τῶν τεθνεώτων ἀπέδosan· προεῖπαν δὲ ταῖς
 γυναῖξι μὴ ποιεῖν κραυγὴν, ἀλλὰ σιγῇ τὸ πάθος φέρειν.
 τῇ δ' ὑστεραία ἦν ὄραν ὧν μὲν ἐτέθνασαν οἱ προσήκοντες,
 λιπαροὺς καὶ φαιδροὺς ἐν τῷ φανερῷ ἀναστρεφομένους,
 ὧν δὲ ζῶντες ἠγγελημένοι ἦσαν, ὀλίγους ἂν εἶδες, τούτους
 ἐσκυθρωπαὺς καὶ ταπεινοὺς περιιόντας.

17 Ἐκ δὲ τούτου φρουρὰν μὲν ἔφαινον οἱ ἔφοροι ταῖν
 ὑπολοίπων μόραιν μέχρι τῶν τετταράκοντα ἀφ' ἡβης· ἐξέ-
 πεμπον δὲ καὶ ἀπὸ τῶν ἔξω μορῶν μέχρι τῆς αὐτῆς ἡλι-
 κίας· τὸ γὰρ πρόσθεν εἰς τοὺς Φωκέας μέχρι τῶν πέντε
 καὶ τριάκοντα ἀφ' ἡβης ἐστράτευντο· καὶ τοὺς ἐπ' ἀρχαῖς
 18 δὲ τότε καταλειφθέντας ἀκολουθεῖν ἐκέλευον. ὁ μὲν οὖν
 Ἀγησίλαος ἐκ τῆς ἀσθενείας οὕπω ἴσχυεν· ἡ δὲ πόλις
 Ἀρχίδαμον τὸν υἱὸν ἐκέλευεν αὐτοῦ ἠγεῖσθαι. προθύμως
 δ' αὐτῷ συνεστρατεύοντο Τεγεᾶται· ἔτι γὰρ ἔζων οἱ περὶ
 Στάσιππον, λακωνίζοντες καὶ οὐκ ἐλάχιστον δυνάμενοι ἐν
 τῇ πόλει. ἐρρωμένως δὲ καὶ οἱ Μαντινεῖς ἐκ τῶν κωμῶν
 συνεστρατεύοντο· ἀριστοκρατούμενοι γὰρ ἐτύγγανον. καὶ
 Κορίνθιοι δὲ καὶ Σικυώνιοι καὶ Φλιάσιοι καὶ Ἀχαιοὶ μάλα

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

μὲν εἶη ἡττημένον στρατεύμα, οἶον δὲ νενικηζός. εἰ δὲ
 ἐπιλαθῆσθαι, ἔφη, βούλεσθε τὸ γεγενημένον πάθος, συμ-
 βουλεύω ἀναπνεύσαντας καὶ ἀναπασσαμένους καὶ μείζους
 γεγενημένους τοῖς ἀητήτοις οὕτως εἰς μάχην ἵεναι. τῶν
 δέ, ἔφη, εὖ ἴστε, ὅτι καὶ τῶν συμμάχων ὑμῖν εἰσὶν οἱ
 διαλέγονται περὶ φιλίας τοῖς πολεμίσις· ἀλλὰ ἐκ παντὸς
 τρόπου πειρᾶσθε σπονδὰς λαβεῖν. ταῦτα δ', ἔφη, ἐγὼ
 προθυμοῦμαι, σῶσαι ὑμᾶς βουλόμενος διὰ τε τὴν τοῦ
 πατρὸς φιλίαν πρὸς ὑμᾶς καὶ διὰ τὸ προξενεῖν ὑμῶν.
 25 ἔλεγε μὲν οὖν τοιαῦτα, ἔπραττε δ' ἴσως, ὅπως διάφοροι
 καὶ οὗτοι ἀλλήλοις ὄντες ἀμφοτέροι ἐκείνου δέοιντο. οἱ
 μέντοι Λακεδαιμόνιοι ἀκούσαντες αὐτοῦ πράττειν περὶ
 τῶν σπονδῶν ἐκέλευον· ἐπεὶ δὲ ἀπηγγέλθη, ὅτι εἶησαν αἱ
 σπονδαί, παρήγγειλαν οἱ πολέμαρχοι δειπνήσαντας συνε-
 σκευάσθαι πάντας, ὡς τῆς νυκτὸς πορευσομένους, ὅπως
 ἅμα τῇ ἡμέρᾳ πρὸς τὸν Κιθαιρῶνα ἀναβαίνοιεν. ἐπεὶ δ'
 ἐδείπνησαν, πρὶν καθεῦδειν παραγγείλαντες ἀκολουθεῖν
 ἡγοῦντο εὐθὺς ἀφ' ἑσπέρας τὴν διὰ Κρεύσιος, τῷ λαθεῖν
 26 πιστεύοντες μᾶλλον ἢ ταῖς σπονδαῖς. μᾶλα δὲ χαλεπῶς
 πορευόμενοι, οἷα δὴ ἐν νυκτί τε καὶ ἐν φόβῳ ἀπιόντες
 καὶ χαλεπὴν ὁδόν, εἰς Αἰγόςθρα τῆς Μεγαρικῆς ἀφι-
 κνοῦνται. ἐκεῖ δὲ περιτυγχάνουσι τῷ μετὰ Ἀρχιδάμου
 στρατεύματι. ἐνθά δὴ ἀναμείνας, ἕως καὶ οἱ σύμμαχοι
 πάντες παρεγένοντο, ἀπῆγε πᾶν ὁμοῦ τὸ στρατεύμα μέχρι
 Κορίνθου· ἐκεῖθεν δὲ τοὺς μὲν συμμάχους ἀφῆκε, τοὺς δὲ
 πολέτας οἴκαδε ἀπήγαγεν.
 27 Ὁ μέντοι Ἰάσων ἀπιὼν διὰ τῆς Φωκίδος Ὑαμπολιτῶν
 μὲν τό τε προάστειον εἶλε καὶ τὴν χώραν ἐπόρθησε καὶ
 ἀπέκτεινε πολλούς· τὴν δ' ἄλλην Φωκίδα διῆλθεν ἀπραγ-
 μόνως. ἀφικόμενος δὲ εἰς Ἡράκλειαν κατέβαλε τὸ Ἡρα-
 κλεωτῶν τεῖχος, δῆλον ὅτι οὐ τοῦτο φοβούμενος, μή τινες
 ἀναπεπταμένης ταύτης τῆς παρόδου πορεύσοιντο ἐπὶ τὴν
 ἐκείνου δύναμιν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐνθυμούμενος, μή τινες τὴν
 Ἡράκλειαν ἐπὶ στενῷ οὖσαν καταλαβόντες εἴργοιεν αὐτόν,
 28 εἴ ποι βούλοιο τῆς Ἑλλάδος πορεύεσθαι. ἐπεὶ δὲ ἀπῆλθε
 πάλιν εἰς τὴν Θετταλίαν, μέγας μὲν ἦν καὶ διὰ τὸ τῷ νόμῳ
 Θετταλῶν ταγὸς καθεστάναι καὶ διὰ τὸ μισθοφόρους

πολλοὺς τρέφειν περὶ αὐτὸν καὶ πεζοὺς καὶ ἵππείας, καὶ τούτους ἐκπέπονημένους ὡς ἂν κράτιστοι εἶεν· ἔτι δὲ μείζων καὶ διὰ τὸ συμμάχους πολλοὺς τοὺς μὲν ἤδη εἶναι αὐτῷ, τοὺς δὲ καὶ ἔτι βούλεσθαι γίνεσθαι. μέγιστος δ' ἦν τῶν καθ' αὐτὸν τῷ μηδ' ὑφ' ἑνὸς εὐκαταφρόνητος εἶναι. ἐπιόντων δὲ Πυθίων παρήγγειλε μὲν ταῖς πόλεσι βοῦς καὶ 29 οἷς καὶ αἰγας καὶ ὕς παρασκευάζεσθαι ὡς εἰς τὴν θυσίαν· καὶ ἔφασαν πάννυ μετρίως ἐκάστη πόλει ἐπαγγελλομένων γενέσθαι βοῦς μὲν οὐκ ἐλάττους χιλίων, τὰ δὲ ἄλλα βόσκηματα πλείω ἢ μύρια. ἐκήρυξε δὲ καὶ νικητήριον χρυσοῦν στέφανον ἔσεσθαι, εἴ τις τῶν πόλεων βοῦν ἡγεμόνα κάλλιστόν τῷ θεῷ θρέψει. παρήγγειλε δὲ καὶ ὡς στρατευ- 30 σομένοις εἰς τὸν περὶ τὰ Πύθια χρόνον θετταλοῖς παρασκευάζεσθαι· διενοεῖτο γάρ, ὡς ἔφασαν, καὶ τὴν πανήγυριν τῷ θεῷ καὶ τοὺς ἀγῶνας αὐτὸς διατιθέναι. περὶ μέντοι τῶν ἱερῶν χρημάτων ὅπως μὲν διενοεῖτο, ἔτι καὶ νῦν ἄδηλον· λέγεται δὲ ἐπερομένων τῶν Δελφῶν, τί χρὴ ποιεῖν, εἰ ἂν λαμβάνη τῶν τοῦ θεοῦ χρημάτων, ἀποκρίνασθαι τὸν θεόν, ὅτι αὐτῷ μελήσει. ὁ δ' οὖν ἀνὴρ τηλικούτος ὢν καὶ 31 τοσαῦτα καὶ τοιαῦτα διανοούμενος, ἐξέτασιν πεποιηκῶς καὶ δοκιμασίαν τοῦ Φεραίων ἵππικου καὶ ἤδη καθήμενος καὶ ἀποκρινόμενος, εἴ τις δεόμενός του προσίοι, ὑπὸ νεανίσκων ἑπτὰ προσελθόντων ὡς διαφερομένων τι ἀλλήλοις ἀποσφάττεται καὶ κατακόπτεται. βοήθησάντων δὲ ἔρρω- 32 μένως τῶν παραγενομένων δορυφόρων εἰς μὲν ἔτι τύπτων τὸν Ἰάσονα λόγχῃ πληγείς ἀποθνήσκει· ἕτερος δὲ ἀναβαλῶν ἐφ' ἵππον ἐγκαταληφθεὶς καὶ πολλὰ τραύματα λαβὼν ἀπέθανεν· οἱ δ' ἄλλοι ἀναπηδήσαντες ἐπὶ τοὺς παρεσκευασμένους ἵππους ἀπέφυγον· ὅποι δὲ ἀφίκοιντο τῶν Ἑλληνίδων πόλεων, ἐν ταῖς πλείσταις ἐτιμῶντο. ὧ καὶ δῆλον ἐγένετο, ὅτι ἰσχυρῶς ἔδεισαν οἱ Ἕλληνες αὐτὸν μὴ τύραννος γένοιτο.

Ἀποθανόντος μέντοι ἐκείνου Πολύδωρος ἀδελφὸς αὐτοῦ 33 καὶ Πολύφρων ταγοὶ κατέστησαν. καὶ ὁ μὲν Πολύδωρος, πόρρευομένων ἀμφοτέρων εἰς Λάρισαν, νύκτωρ καθεύδων ἀποθνήσκει ὑπὸ Πολύφρονος τοῦ ἀδελφοῦ, ὡς ἔδοκει· ὁ γὰρ θάνατος αὐτοῦ ἐξαπιναῖός τε καὶ οὐκ ἔχων φανεράν

34 πρόφασιν ἐγένετο. ὁ δ' αὖ Πολύφρων ἤρξε μὲν ἐνιαυτόν,
 κατεσκευάσατο δὲ τὴν ταγείαν τυραννίδι ὁμοίαν. ἔν τε
 γὰρ Φαρσάλῳ τὸν Πολυδάμαντα καὶ ἄλλους τῶν πολιτῶν
 ὀκτὼ τοὺς κρατίστους ἀπέκτεινεν ἔκ τε Δαρίσης πολλοὺς
 φυγάδας ἐποίησε. ταῦτα δὲ ποιῶν καὶ οὗτος ἀποθνήσκει
 35 ὑπ' Ἀλεξάνδρου, ὡς τιμωροῦντος τῷ Πολυδώρῳ καὶ τὴν
 τυραννίδα καταλύοντος. ἐπεὶ δ' αὐτὸς παρέλαβε τὴν ἀρχὴν,
 χαλεπὸς μὲν Θετταλοῖς ταγὸς ἐγένετο, χαλεπὸς δὲ Θηβαίοις
 καὶ Ἀθηναίοις πολέμιος, ἄδικος δὲ ληστής καὶ κατὰ γῆν
 καὶ κατὰ θάλατταν. τοιοῦτος δ' ὢν καὶ αὐτὸς αὖ ἀπο-
 θνήσκει, αὐτοχειρίᾳ μὲν ὑπὸ τῶν τῆς γυναικὸς ἀδελφῶν,
 36 βουλῇ δὲ ὑπ' αὐτῆς ἐκείνης. τοῖς τε γὰρ ἀδελφοῖς ἐξήγ-
 γειλεν, ὡς Ἀλέξανδρος ἐπιβουλεύοι αὐτοῖς, καὶ ἔκρουψεν
 αὐτοὺς ἔνδον ὄντας ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ δεξαμένη μεθύ-
 οντα τὸν Ἀλέξανδρον ἐπεὶ κατεκοίμισεν, ὁ μὲν λύχνος
 ἐκάετο, τὸ δὲ ξίφος αὐτοῦ ἐξήνεγκεν. ὡς δ' ἦσθετο ὀκνοῦν-
 τας εἰσιέναι ἐπὶ τὸν Ἀλέξανδρον τοὺς ἀδελφούς, εἶπεν,
 ὡς εἰ μὴ ἤδη πράξοιεν, ἐξεγερεῖ αὐτόν. ὡς δ' εἰσῆλθον,
 ἐπισπάσασα τὴν θύραν εἶχετο τοῦ ῥόπτρου, ἕως ἀπέθανεν
 37 ὁ ἀνὴρ. ἡ δὲ ἔχθρα λέγεται αὐτῇ πρὸς τὸν ἄνδρα γενέ-
 σθαι ὑπὸ μὲν τινῶν, ὡς ἐπεὶ ἔδησε τὰ ἑαυτοῦ παιδικὰ ὁ
 Ἀλέξανδρος, νεανίσκον ὄντα καλόν, δεηθείσης αὐτῆς λῦσαι
 ἐξαγαγὼν αὐτὸν ἀπέσφαξεν· οἱ δὲ τινες, ὡς ἐπεὶ παῖδες
 αὐτῷ οὐκ ἐγίγνοντο ἔκ ταύτης, ὅτι πέμπων εἰς Θήβας
 ἐμνήστευε τὴν Ἰάσονος γυναῖκα λαβεῖν. τὰ μὲν οὖν αἴτια
 τῆς ἐπιβουλῆς ὑπὸ τῆς γυναικὸς οὕτω λέγεται· τῶν δὲ
 ταῦτα πραξάντων ἄχρι οὗ ὅδε ὁ λόγος ἐγράφετο Τισί-
 φονος πρεσβύτατος ὢν τῶν ἀδελφῶν τὴν ἀρχὴν εἶχε.

5 Καὶ τὰ μὲν Θετταλικά, ὅσα περὶ Ἰάσονα ἐπράχθη καὶ
 μετὰ τὸν ἐκείνου θάνατον μέχρι τῆς Τισιφόνου ἀρχῆς δε-
 δήλωται· νῦν δ' ἐπ' ἀνεμι ἐνθεν ἐπὶ ταῦτα ἐξέβην. ἐπεὶ
 γὰρ Ἀρχίδαμος ἔκ τῆς ἐπὶ Λεῦκτρα βοηθείας ἀπήγαγε τὸ
 στράτευμα, ἐνθυμηθέντες οἱ Ἀθηναῖοι, ὅτι οἱ Πελοπον-
 νήσιοι ἔτι οἴονται χρῆναι ἀκολουθεῖν καὶ οὐπω διακέοιντο
 οἱ Λακεδαιμόνιοι ὥσπερ τοὺς Ἀθηναίους διέθεσαν, μετα-
 πέμπονται τὰς πόλεις ὅσαι βούλοιντο τῆς εἰρήνης μετ-
 2 ἔχειν, ἣν βασιλεὺς κατέπεμψεν. ἐπεὶ δὲ συνῆλθον, δόγμα

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

7 χώραν τὴν πόλιν καὶ τοῖς πατρίοις νόμοις χρῆσθαι. ἤττώ-
 μενοι δὲ οἱ περὶ τὸν Πρόξενον καὶ Καλλίβιον ἐν τοῖς θεα-
 ροῖς, νομίσαντες, εἰ συνέλθοι ὁ δῆμος, πολὺ ἂν τῷ πλήθει
 κρατῆσαι ἐκφέρονται τὰ ὄπλα. ἰδόντες δὲ τοῦτο οἱ περὶ
 τὸν Στάσιππον καὶ αὐτοὶ ἀνθωπλίσαντο καὶ ἀριθμῶ μὲν
 οὐκ ἐλάττους ἐγένοντο· ἐπεὶ μέντοι εἰς μάχην ὤρμησαν,
 τὸν μὲν Πρόξενον καὶ ἄλλους ὀλίγους μετ' αὐτοῦ ἀποκτεί-
 νουσι, τοὺς δ' ἄλλους τρεψάμενοι οὐκ ἐδίωκον· καὶ γὰρ
 τοιοῦτος ὁ Στάσιππος ἦν οἷος μὴ βούλεσθαι πολλοὺς
 8 ἀποκτινῦναι τῶν πολιτῶν. οἱ δὲ περὶ τὸν Καλλίβιον
 ἀνακεχωρηκότες ὑπὸ τὸ πρὸς Μαντίνειαν τεῖχος καὶ τὰς
 πύλας, ἐπεὶ οὐκέτι αὐτοῖς οἱ ἐναντίοι ἐπεχείρουν, ἤσυχίαν
 εἶχον ἠθροισμένοι. καὶ πάλαι μὲν ἐπεπόμφεσαν ἐπὶ τοὺς
 Μαντινέας βοηθεῖν κελεύοντες· πρὸς δὲ τοὺς περὶ Στά-
 σιππον διελέγοντο περὶ συναλλαγῶν. ἐπεὶ δὲ καταφανεῖς
 ἦσαν οἱ Μαντινεῖς προσιόντες, οἱ μὲν αὐτῶν ἀναπηδῶντες
 ἐπὶ τὸ τεῖχος ἐκέλευον βοηθεῖν τὴν ταχίστην καὶ βοῶντες
 σπεύδειν διεκελεύοντο· ἄλλοι δὲ ἀνοίγουσι τὰς πύλας
 9 αὐτοῖς. οἱ δὲ περὶ τὸν Στάσιππον ὡς ἦσθοντο τὸ γιγνό-
 μενον, ἐκπίπτουσι κατὰ τὰς ἐπὶ τὸ Παλλάντιον φερούσας
 πύλας καὶ φθάνουσι πρὶν καταληφθῆναι ὑπὸ τῶν διω-
 κόντων εἰς τὸν τῆς Ἀρτέμιδος νεῶν καταφυγόντες καὶ
 ἐγκλεισάμενοι ἤσυχίαν εἶχον. οἱ δὲ μεταδιώξαντες ἐχθροὶ
 αὐτῶν ἀναβάντες ἐπὶ τὸν νεῶν καὶ τὴν ὀροφὴν διελόντες
 ἔπαιον ταῖς κεραμίσιν. οἱ δ' ἐπεὶ ἔγνωσαν τὴν ἀνάγκην,
 παύεσθαι τε ἐκέλευον καὶ ἐξιέναι ἔφασαν. οἱ δ' ἐναντίοι
 ὡς ὑποχειρῆς ἔλαβον αὐτούς, δήσαντες καὶ ἀναβαλόντες
 ἐπὶ τὴν ἀρμάμαξαν ἀπήγαγον εἰς Τεγέαν. ἐκεῖ δὲ μετὰ
 τῶν Μαντινέων καταγνόντες ἀπέκτειναν.

10 Τούτων δὲ γιγνομένων ἔφυγον εἰς Λακεδαίμονα τῶν
 περὶ Στάσιππον Τεγεατῶν περὶ ὀκτακοσίους. μετὰ δὲ
 ταῦτα τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐδόκει βοηθητέον εἶναι κατὰ
 τοὺς ὄρκους τοῖς τεθνεῶσι τῶν Τεγεατῶν καὶ ἐκπεπτω-
 κόσι· καὶ οὕτω στρατεύουσιν ἐπὶ τοὺς Μαντινέας, ὡς
 παρὰ τοὺς ὄρκους σὺν ὄπλοις ἐληλυθότων αὐτῶν ἐπὶ τοὺς
 Τεγεάτας. καὶ φρουρὰν μὲν οἱ ἔφοροι ἔφαινον, Ἀγησίλαον
 11 δ' ἐκέλευεν ἡ πόλις ἡγεῖσθαι. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι Ἀρκάδες

εἰς Ἀσέαν συνελέγοντο· Ὀρχομενίων δὲ οὐκ ἐθελόντων κοι-
νωνεῖν τοῦ Ἀρκαδικοῦ διὰ τὴν πρὸς Μαντινέας ἔχθραν,
ἀλλὰ καὶ δεδευμένων εἰς τὴν πόλιν τὸ ἐν Κορίνθῳ συνει-
λεγμένον ξενικόν, οὗ Πολύτροπος ἦρχεν, ἔμενον οἴκοι οἱ
Μαντινεῖς τούτων ἐπιμελόμενοι. Ἡραιεῖς δὲ καὶ Λεπρεᾶ-
ται συνεστρατεύοντο τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐπὶ τοὺς Μαν-
τινέας. ὁ δὲ Ἀγησίλαος, ἐπεὶ ἐγένετο αὐτῷ τὰ διαβατήρια, ¹²
εὐθὺς ἐχώρει ἐπὶ τὴν Ἀρκαδίαν. καὶ καταλαβὼν πόλιν
ὄμορον οὖσαν Εὐταίαν καὶ εὐρῶν ἐκεῖ τοὺς μὲν πρεσβυ-
τέρους καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τοὺς παῖδας οἰκοῦντας ἐν
ταῖς οἰκίαις, τοὺς δ' ἐν τῇ στρατευσίμῳ ἡλικίᾳ οἰχομένους
εἰς τὸ Ἀρκαδικόν, ὅμως οὐκ ἠδίκησε τὴν πόλιν, ἀλλ' εἶα
τε αὐτοὺς οἰκεῖν καὶ ὠνούμενοι ἐλάμβανον ὄσων δέοιντο·
εἰ δέ τι καὶ ἠρπάσθη, ὅτε εἰσῆει εἰς τὴν πόλιν, ἐξευρῶν
ἀπέδωκε. καὶ ἐπωκοδόμει δὲ τὸ τεῖχος αὐτῶν ὅσα ἐδεῖτο,
ἕωςπερ αὐτοῦ διέτριβεν ἀναμένων τοὺς μετὰ Πολυτρόπου
μισθοφόρους.

Ἐν δὲ τούτῳ οἱ Μαντινεῖς στρατεύουσιν ἐπὶ τοὺς ¹³
Ὀρχομενίους. καὶ ἀπὸ μὲν τοῦ τείχους μάλα χαλεπῶς
ἀπῆλθον καὶ ἀπέθανόν τινες αὐτῶν· ἐπεὶ δὲ ἀποχωροῦν-
τες ἐν τῇ Ἐλυμίᾳ ἐγένοντο καὶ οἱ μὲν Ὀρχομενιοὶ ὀπλίται
οὐκέτι ἠκολούθουν, οἱ δὲ περὶ τὸν Πολύτροπον ἐπέκειντο
καὶ μάλα θρασέως, ἐνταῦθα γνόντες οἱ Μαντινεῖς, ὡς εἰ
μὴ ἀποκρούσονται αὐτούς, ὅτι πολλοὶ σφῶν κατακοντι-
σθήσονται, ὑποστρέψαντες ὁμόσε ἐχώρησαν τοῖς ἐπικει-
μένοις. καὶ ὁ μὲν Πολύτροπος μαχόμενος αὐτοῦ ἀποθνή- ¹⁴
σκει· τῶν δὲ ἄλλων φευγόντων πάμπολλοὶ ἂν ἀπέθανον,
εἰ μὴ οἱ Φλιάσιοι ἵππεῖς παραγενόμενοι καὶ εἰς τὰ ὀπι-
σθεν περιελάσαντες τῶν Μαντινέων ἐπέσχον αὐτοὺς τῆς
διώξεως. καὶ οἱ μὲν Μαντινεῖς ταῦτα πράξαντες οἴκαδε
ἀπῆλθον.

Ὁ δὲ Ἀγησίλαος ἀκούσας ταῦτα καὶ νομίσας οὐκ ἂν ¹⁵
ἔτι συμμίξαι αὐτῷ τοὺς ἐκ τοῦ Ὀρχομενοῦ μισθοφόρους
οὕτω προῆει. καὶ τῇ μὲν πρώτῃ ἐκ τῆς Τεγεάτιδι χώρας
ἐδειπνοποιήσατο, τῇ δ' ὑστεραία διαβαίνει εἰς τὴν Μαν-
τινικὴν καὶ ἐστρατοπεδεύσατο ὑπὸ τοῖς πρὸς ἑσπέραν
ὄρεσι τῆς Μαντινείας· καὶ ἐκεῖ ἅμα ἐδήου τὴν χώραν καὶ

ἐπόρθει τοὺς ἀγρούς. τῶν δὲ Ἀρκάδων οἱ συλλεγόντες
 16 ἐν τῇ Ἀσέᾳ νυκτὸς παρήλθον εἰς τὴν Τεγέαν. τῇ δ' ὕστε-
 ραίᾳ ὁ μὲν Ἀγησίλαος ἀπέχων Μαντινείας ὅσον εἴκοσι
 σταδίους ἐστρατοπεδεύσατο· οἱ δ' ἐκ τῆς Τεγέας Ἀρκάδες
 ἐχόμενοι τῶν μεταξὺ Μαντινείας καὶ Τεγέας ὄρων παρή-
 σαν μάλα πολλοὶ ὀπλίται, συμμίξαι βουλόμενοι τοῖς Μαν-
 τινεῦσι· καὶ γὰρ οἱ Ἀργεῖοι οὐ πανδημεὶ ἠκολούθουν
 αὐτοῖς· καὶ ἦσαν μὲν τινες οἱ τὸν Ἀγησίλαον ἐπειθον χωρὶς
 τούτοις ἐπιθέσθαι· ὁ δὲ φοβούμενος, μὴ ἐν ὄσῳ πρὸς
 ἐκείνους πορεύοιτο, ἐκ τῆς πόλεως οἱ Μαντινεῖς ἐξελθόν-
 τες κατὰ κέρας τε καὶ ἐκ τῶν ὀπισθεν ἐπιπέσοιεν αὐτῷ,
 ἔγνω κράτιστον εἶναι ἕασαι συνελθεῖν αὐτοὺς καὶ εἰ βού-
 λουιντο μάχεσθαι, ἐκ τοῦ δικαίου καὶ φανεροῦ τὴν μάχην
 ποιεῖσθαι. καὶ οἱ μὲν δὴ Ἀρκάδες ὁμοῦ ἤδη ἐγεγένηντο,
 17 οἱ δ' ἐκ τοῦ Ὀρχομενοῦ πελτασταὶ καὶ οἱ τῶν Φλιασίων
 ἵππεῖς μετ' αὐτῶν τῆς νυκτὸς διεξελθόντες παρὰ τὴν Μαν-
 τινεῖαν θυομένῳ τῷ Ἀγησιλάῳ πρὸ τοῦ στρατοπέδου ἐπι-
 φαίνονται ἅμα τῇ ἡμέρᾳ καὶ ἐποίησαν τοὺς μὲν ἄλλους
 εἰς τὰς τάξεις δραμεῖν, Ἀγησίλαον δ' ἐπαναχωρῆσαι πρὸς
 τὰ ὄπλα. ἐπεὶ δ' ἐκεῖνοι μὲν ἐγνώσθησαν φίλοι ὄντες,
 Ἀγησίλαος δ' ἐκεκαλλιέρητο, ἐξ ἀρίστου προῆγε τὸ στρα-
 τευμα. ἑσπέρας δ' ἐπιγιγνομένης ἔλαθε στρατοπεδευσά-
 μενος εἰς τὸν ὀπισθεν κόλπον τῆς Μαντινικῆς, μάλα σύν-
 18 εγγυς καὶ κύκλῳ ὄρη ἔχοντα. τῇ δ' ὕστεραίᾳ ἅμα τῇ ἡμέρᾳ
 ἐθύετο μὲν πρὸ τοῦ στρατεύματος· ἰδὼν δὲ συλλεγομέ-
 νους ἐκ τῆς τῶν Μαντινέων πόλεως ἐπὶ τοῖς ὄρεσι τοῖς
 ὑπὲρ τῆς οὐρᾶς τοῦ ἑαυτῶν στρατεύματος ἔγνω ἑξακτέον
 εἶναι τὴν ταχίστην ἐκ τοῦ κόλπου. εἰ μὲν οὖν αὐτὸς ἀφη-
 γοῖτο, ἐφοβεῖτο, μὴ τῇ οὐρᾷ ἐπίθωιντο οἱ πολέμιοι· ἦσυχ-
 χίαν δὲ ἔχων καὶ τὰ ὄπλα πρὸς τοὺς παλεμίους φαίνων
 ἀναστρέψαντας ἐκέλευε τοὺς ἀπ' οὐρᾶς εἰς δόρυ ὀπισθεν
 τῆς φάλαγγος ἠγεῖσθαι πρὸς αὐτόν· καὶ οὕτως ἅμα ἔκ τε
 τοῦ στενοῦ ἐξῆγε καὶ ἰσχυροτέραν αἰὲ τὴν φάλαγγα ἐποι-
 19 εῖτο. ἐπειδὴ δὲ ἐδεδίπλωτο ἡ φάλαγξ, οὕτως ἔχοντι τῷ
 ὀπλιτικῷ προελθὼν εἰς τὸ πεδῖον ἐξέτεινε πάλιν ἐπ' ἑννέα
 ἢ δέκα τὸ στρατευμα ἀσπίδων. οἱ μὲντοι Μαντινεῖς οὐκ-
 ἔτι ἐξήεσαν· καὶ γὰρ οἱ Ἡλεῖοι συστρατευόμενοι αὐτοῖς

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

πόλεων καὶ Λοκροὶ ἀμφοτέρωθεν καὶ Ἀκαρνᾶνες καὶ Ἡρακλεῶται καὶ Μηλιεῖς· ἠκολούθουν δ' αὐτοῖς καὶ ἐκ Θετταλίας ἵππεῖς τε καὶ πελτασταί. ταῦτα δὴ συνειδόμενοι καὶ τὴν ἐν Λακεδαίμονι ἐρημίαν λέγοντες ἰκέτευον μηδαμῶς ἀποτρέπεσθαι, πρὶν ἐμβαλεῖν εἰς τὴν τῶν Λακεδαιμονίων

24 χώραν. οἱ δὲ Θηβαῖοι ἤκουον μὲν ταῦτα, ἀντελογίζοντο δέ, ὅτι δυσεμβολωτάτη μὲν ἦ Λακωνικὴ ἐλέγετο εἶναι, φρουρὰς δὲ καθεστάναι ἐνόμιζον ἐπὶ τοῖς εὐπροσοδωτάτοις. καὶ γὰρ ἦν Ἰσχόλαος μὲν ἐν Οἰῶ τῆς Σκιριτίδος, ἔχων νεοδαμῶδεις τε φρουροὺς καὶ τῶν Τεγεατῶν φυγάδων τοὺς νεωτάτους περὶ τετρακοσίους· ἦν δὲ καὶ ἐπὶ Λεύκτρῳ ὑπὲρ τῆς Μαλεάτιδος ἄλλη φρουρά. ἐλογίζοντο δὲ καὶ τοῦτο οἱ Θηβαῖοι, ὡς καὶ συνελθοῦσαν ἂν ταχέως τὴν τῶν Λακεδαιμονίων δύναμιν καὶ μάχεσθαι ἂν αὐτοὺς οὐδαμοῦ ἄμεινον ἢ ἐν τῇ ἑαυτῶν. ἃ δὲ πάντα λογιζόμενοι οὐ πάνυ προπετεῖς ἦσαν εἰς τὸ ἵεναι εἰς τὴν Λακεδαίμονα.

25 ἐπεὶ μὲντοι ἤκον ἔκ τε Καρυῶν λέγοντες τὴν ἐρημίαν καὶ ὑπισχνούμενοι αὐτοὶ ἠγήσεσθαι καὶ κελεύοντες, ἂν τι ἕξαπατῶντες φαίνωνται, ἀποσφάττειν σφᾶς, παρῆσαν δὲ τινες καὶ τῶν περιόικων ἐπικαλούμενοι καὶ φάσκοντες ἀποστήσεσθαι, εἰ μόνον φανείησαν εἰς τὴν χώραν, ἔλεγον δέ, ὡς καὶ νῦν καλούμενοι οἱ περιόικοι ὑπὸ τῶν Σπαρτιατῶν οὐκ ἐθέλοιεν βοηθεῖν· πάντα οὖν ταῦτα ἀκούοντες καὶ παρὰ πάντων οἱ Θηβαῖοι ἐπείσθησαν καὶ αὐτοὶ μὲν κατὰ Καρύας

26 ἐνέβαλον, οἱ δὲ Ἀρκάδες κατὰ Οἶον τῆς Σκιριτίδος. καὶ εἰ μὲν ἐπὶ τὰ δύσβατα προελθὼν ὁ Ἰσχόλαος ὑφίστατο, οὐδένα ἂν ταύτῃ γ' ἔφασαν ἀναβῆναι· νῦν δὲ βουλόμενος τοῖς Οἰάταις συμμάχοις χρῆσθαι ἔμεινεν ἐν τῇ κώμῃ· οἱ δὲ ἀνέβησαν παμπληθεῖς Ἀρκάδες. ἐνταῦθα δὲ ἀντιπρόσωποι μὲν μαχόμενοι οἱ περὶ τὸν Ἰσχόλαον ἐπεκράτουν· ἐπεὶ δὲ καὶ ὀπισθεν καὶ ἐκ πλαγίου καὶ ἀπὸ τῶν οἰκιῶν ἀναβαίνοντες ἔπαιον καὶ ἔβαλλον αὐτούς, ἐνταῦθα ὁ τε Ἰσχόλαος ἀποθνήσκει καὶ οἱ ἄλλοι πάντες, εἰ μὴ τις

27 ἀμφιγνοηθεὶς διέφυγε. διαπραξάμενοι δὲ ταῦτα οἱ Ἀρκάδες ἐπορεύοντο πρὸς τοὺς Θηβαίους ἐπὶ τὰς Καρύας. οἱ δὲ Θηβαῖοι ἐπεὶ ἤσθοντο τὰ πεπραγμένα ὑπὸ τῶν Ἀρκάδων, πολὺ δὲ θρασύτερον κατέβαινον. καὶ τὴν μὲν

Σελλασίαν εὐθύς ἔκαιον καὶ ἐπόρθουν· ἐπεὶ δὲ ἐν τῷ πε-
 δίῳ ἐγένοντο ἐν τῷ τεμένει τοῦ Ἀπόλλωνος, ἐνταῦθα ἐστρα-
 τοπεδεύσαντο· τῇ δ' ὑστεραία ἐπορεύοντο. καὶ διὰ μὲν
 τῆς γεφύρας οὐδ' ἐπεχείρουν διαβαίνειν ἐπὶ τὴν πόλιν·
 καὶ γὰρ ἐν τῷ τῆς Ἀλέας ἱερῷ ἐφαίνοντο ἐναντιοὶ οἱ ὀπλι-
 ται· ἐν δεξιᾷ δ' ἔχοντες τὸν Εὐρώταν παρήεσαν κάοντες
 καὶ πορθοῦντες πολλῶν κἀγαθῶν μεστὰς οἰκίας. τῶν δ' ²⁸
 ἐκ τῆς πόλεως αἱ μὲν γυναῖκες οὐδὲ τὸν καπνὸν ὄρῳσαι
 ἤνειχοντο, ἅτε οὐδέποτε ἰδοῦσαι πολεμίους· οἱ δὲ Σπαρ-
 τιᾶται ἀτείχιστον ἔχοντες τὴν πόλιν, ἄλλος ἄλλη διατα-
 χθεῖς, μάλα ὀλίγοι καὶ ὄντες καὶ φαινόμενοι ἐφύλαττον.
 ἔδοξε δὲ τοῖς τέλεσι καὶ προειπεῖν τοῖς Εἰλώσιν, εἴ τις
 βούλοιο ὄπλα λαμβάνειν καὶ εἰς τάξιν τίθεσθαι, τὰ
 πιστὰ λαμβάνειν ὡς ἐλευθέρους ἐσομένους ὅσοι συμπο-
 λεμήσαιεν. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἔφασαν ἀπογράψασθαι ²⁹
 πλεόν ἢ ἑξακισχιλίους, ὥστε φόβον αὐτοῖσι παρεῖχον
 συντεταγμένοι καὶ λίαν ἐδόκουν πολλοὶ εἶναι· ἐπεὶ μέντοι
 ἔμενον μὲν οἱ ἐξ Ὀρχομενοῦ μισθοφόροι, ἐβοήθησαν δὲ
 τοῖς Λακεδαιμονίοις Φλιάσιοί τε καὶ Κορίνθιοι καὶ Ἐπι-
 δαύριοι καὶ Πελληνεῖς καὶ ἄλλαι δέ τινες τῶν πόλεων,
 ἤδη καὶ τοὺς ἀπογεγραμμένους ἤττον ὠρρώδουν. ὡς δὲ ³⁰
 προῖόν τὸ στράτευμα ἐγένετο κατ' Ἀμύκλας, ταύτῃ διέ-
 βαινον τὸν Εὐρώταν. καὶ οἱ μὲν Θηβαῖοι ὅπου στρατο-
 πεδεύοιντο, εὐθύς ὧν ἔκοπτον δένδρων κατέβαλλον πρὸ
 τῶν τάξεων ὡς ἐδύναντο πλεῖστα καὶ οὕτως ἐφυλάττοντο·
 οἱ δὲ Ἀρκάδες τούτων τε οὐδὲν ἐποίουν, καταλιπόντες δὲ
 τὰ ὄπλα εἰς ἀρπαγὴν ἐπὶ τὰς οἰκίας ἐτρέποντο. ἐκ τού-
 του δὴ ἡμέρα τρίτη ἢ τετάρτη προῆλθον οἱ ἵππεῖς εἰς
 τὸν ἱππόδρομον εἰς Γαιαόχου κατὰ τάξεις, οἱ τε Θηβαῖοι
 πάντες καὶ οἱ Ἡλεῖοι καὶ ὅσοι Φωκέων ἢ Θετταλῶν ἢ Λο-
 κρῶν ἵππεῖς παρήσαν. οἱ δὲ τῶν Λακεδαιμονίων ἵππεῖς, ³¹
 μάλα ὀλίγοι φαινόμενοι, ἀντιτεταγμένοι αὐτοῖς ἦσαν. ἐνέ-
 δραν δὲ ποιήσαντες ὀπλιτῶν τῶν νεωτέρων ὅσον τριακο-
 σίων ἐν τῇ τῶν Τυνδαριδῶν ἅμα οὗτοι μὲν ἐξέθεον, οἱ δ'
 ἵππεῖς ἤλαννον· οἱ δὲ πολέμιοι οὐκ ἐδέξαντο, ἀλλ' ἐνέ-
 κλιναν. ἰδόντες δὲ ταῦτα πολλοὶ καὶ τῶν πεζῶν εἰς φυγὴν
 ὤρμησαν. ἐπεὶ μέντοι οἱ τε διώκοντες ἐπαύσαντο καὶ τὸ

τῶν Θηβαίων στρατεύματα ἔμενε, πάλιν δὲ κατεστρατοπέ-
 82 δεύσαντο. καὶ τὸ μὲν μὴ πρὸς τὴν πόλιν προσβαλεῖν ὅ-
 ἔτι αὐτοὺς ἤδη τι ἐδόκει θαρραλεώτερον εἶναι· ἐκείθεν
 μέντοι ἀπαῖραν τὸ στρατεύματα ἐπορεύετο τὴν ἐφ' Ἑλος καὶ
 Γυθειον. καὶ τὰς μὲν ἀτειχίστους τῶν πόλεων ἐνεπέμ-
 πρῶσαν, Γυθειῶν δέ, ἔνθα τὰ νεώρια τοῖς Λακεδαιμονίοις
 ἦν, καὶ προσέβαλλον τρεῖς ἡμέρας. ἦσαν δέ τινες τῶν
 περιούκων οἳ καὶ ἐπέθεντο καὶ συνεστρατεύοντο τοῖς μετὰ
 Θηβαίων.

83 Ἀκούοντες δὲ ταῦτα οἱ Ἀθηναῖοι ἐν φροντίδι ἦσαν,
 ὅτι χρὴ ποιεῖν περὶ Λακεδαιμονίων, καὶ ἐκκλησίαν ἐποί-
 ησαν κατὰ δόγμα βουλῆς. ἔτυχον δὲ παρόντες πρέσβεις
 Λακεδαιμονίων τε καὶ τῶν ἔτι ὑπολοίπων συμμάχων αὐ-
 τοῖς. ὅθεν δὴ οἱ Λακεδαιμόνιοι Ἄρακος καὶ Ἐκυλλος καὶ
 Φάραξ καὶ Ἐτυμοκλῆς καὶ Ὀλονθεὺς σχεδὸν πάντες πα-
 ραπλήσια ἔλεγον. ἀνεμίμησκόν τε γὰρ τοὺς Ἀθηναίους,
 ὡς αἰεὶ ποτε ἀλλήλοις ἐν τοῖς μεγίστοις καιροῖς παρίσταντο
 ἐπ' ἀγαθοῖς· αὐτοὶ τε γὰρ ἔφρασαν τοὺς τυράννους συνεκ-
 βαλεῖν Ἀθήνηθεν καὶ Ἀθηναίους, ὅτε αὐτοὶ ἐπολιορκού-
 84 ὑπὸ Μεσσηνίων, προθύμως βοηθεῖν. ἔλεγον δὲ καὶ ὅσ'
 ἀγαθὰ εἶη, ὅτε κοινῇ ἀμφοτέρω ἐπραττον, ὑπομιμνή-
 σκοντες μὲν, ὡς τὸν βάρβαρον κοινῇ ἀπεμαχέσαντο, ὀνα-
 μιμνήσκοντες δέ, ὡς Ἀθηναῖοί τε ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἠρέ-
 θησαν ἡγεμόνες τοῦ ναυτικοῦ καὶ τῶν κοινῶν χρημάτων
 φύλακες, τῶν Λακεδαιμονίων ταῦτα συμβουλομένων, αὐτοῖ
 τε κατὰ γῆν ὁμολογουμένως ὑφ' ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων
 ἡγεμόνες προκριθείησαν, συμβουλομένων αὖ ταῦτα τῶν
 85 Ἀθηναίων. εἷς δὲ αὐτῶν καὶ ὧδέ πως εἶπεν· Ἐὰν δὲ
 ὅμεις καὶ ἡμεῖς, ὧ ἄνδρες, ὁμονοήσωμεν, νῦν ἐλπίς τὸ
 πάλαι λεγόμενον δεκατευθῆναι Θηβαίους. οἱ μέντοι Ἀθη-
 ναῖοι οὐ πᾶν ἐδέξαντο, ἀλλὰ θροῦς τις τοιοῦτος διήλθεν,
 ὡς νῦν ταῦτα λέγοιεν, ὅτε δὲ εὖ ἐπραττον, ἐπέκειντο ἡμῖν.
 μέγιστον δὲ τῶν λεχθέντων παρὰ Λακεδαιμονίων ἐδόκει
 εἶναι ὅτι ἤντικα κατεπολέμησαν αὐτούς, Θηβαίων βουλο-
 μένων ἀναστάτους ποιῆσαι τὰς Ἀθήνας, σφεῖς ἐμπροσθεν
 86 γένοιντο. ὁ δὲ πλεῖστος ἦν λόγος, ὡς κατὰ τοὺς ὅρκους
 βοηθεῖν θεοί· οὐ γὰρ ἀδικησάντων σφῶν ἐπιστρατεύοιεν

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

μείσθαι δὲ καὶ τάδε χρή, ὅτι κτᾶσθαι μὲν τι ἀγαθὸν
 ἰδιώταις καὶ πόλεσι προσήκει, ὅταν ἐρρωμενέστατοι ᾖσιν,
 ἵνα ἔχωσιν, ἐὰν ποτ' ἀδύνατοι γένωνται, ἐπικουρίαν τῶν
 41 προπεπονημένων. ὑμῖν δὲ νῦν ἐκ θεῶν τινος καιρὸς πα-
 ραγεγένηται, ἐὰν δεομένοις βοηθήσητε Λακεδαιμονίοις,
 κτήσασθαι τούτους εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον φίλους ἀπρο-
 φασίστους. καὶ γὰρ δὴ οὐκ ἐπ' ὀλίγων μοι δοκοῦσι μαρ-
 τύρων νῦν ἂν εὖ παθεῖν ὑφ' ὑμῶν· ἀλλ' εἴσονται μὲν ταῦτα
 θεοὶ οἱ πάντα ὁρῶντες καὶ νῦν καὶ εἰς αἶψα, συνεπίστανται
 δὲ τὰ γιγνόμενα οἱ τε σύμμαχοι καὶ οἱ πολέμιοι, πρὸς δὲ
 τούτοις καὶ ἅπαντες Ἕλληνές τε καὶ βάρβαροι· οὐδενὶ γὰρ
 42 τούτων ἀμελές. ὥστε εἰ κακοὶ φανείησαν περὶ ὑμᾶς, τίς
 ἂν ποτε ἔτι πρόθυμος εἰς αὐτοὺς γένοιτο; ἐλπίζειν δὲ
 χρή ὡς ἄνδρας ἀγαθοὺς μᾶλλον ἢ κακοὺς αὐτοὺς γενήσε-
 σθαι· εἰ γὰρ τινες ἄλλοι, καὶ οὗτοι δοκοῦσι διατετελε-
 κέναι ἐπαίνου μὲν ὀρεγόμενοι, αἰσχυρῶν δὲ ἔργων ἀπεχό-
 43 μενοι. πρὸς δὲ τούτοις ἐνθυμήθητε καὶ τάδε. εἴ ποτε
 πάλιν ἔλθοι τῇ Ἑλλάδι κίνδυνος ὑπὸ βαρβάρων, τίσιν ἂν
 μᾶλλον πιστεύσαιτε ἢ Λακεδαιμονίοις; τίνας δὲ ἂν παρα-
 στάτας ἡδίων τούτων ποιήσαισθε, ὧν γε καὶ οἱ ταχθέντες
 ἐν θερμοπύλαις ἅπαντες εἴλοντο μαχόμενοι ἀποθανεῖν
 μᾶλλον ἢ ζῶντες ἐπεισφρέσθαι τὸν βάρβαρον τῇ Ἑλλάδι;
 πῶς οὖν οὐ δίκαιον ὧν τε ἕνεκα ἐγένοντο ἄνδρες ἀγαθοὶ
 μεθ' ὑμῶν καὶ ὧν ἐλπίς καὶ αὐθις γενέσθαι πᾶσαν προ-
 44 θυμίαν εἰς αὐτοὺς καὶ ὑμᾶς καὶ ἡμᾶς παρέχεσθαι; ἄξιον
 δὲ καὶ τῶν παρόντων συμμάχων αὐτοῖς ἕνεκα προθυμίαν
 ἐνδείξασθαι. εὖ γὰρ ἴστε, ὅτι οἵπερ τούτοις πιστοὶ δια-
 μένουσιν ἐν ταῖς συμφοραῖς, οὗτοι καὶ ὑμῖν αἰσχύνοιντ'
 ἂν μὴ ἀποδιδόντες χάριτας. εἰ δὲ μικραὶ δοκοῦμεν πόλεις
 εἶναι αἰ τοῦ κινδύνου μετέχειν αὐτοῖς ἐθέλουσαι, ἐνθυ-
 μήθητε, ὅτι ἐὰν ἢ ὑμετέρα πόλις προσγένηται, οὐκέτι
 45 μικραὶ πόλεις ἐσόμεθα αἰ βοηθοῦσαι αὐτοῖς. ἐγὼ δέ,
 ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πρόσθεν μὲν ἀκούων ἐζήλουν τήνδε
 τὴν πόλιν, ὅτι πάντας καὶ τοὺς ἀδικουμένους καὶ τοὺς
 φοβουμένους ἐνθάδε καταφεύγοντας ἐπικουρίας ἤκουον
 τυγχάνειν· νῦν δ' οὐκέτ' ἀκούω, ἀλλ' αὐτὸς ἤδη παρῶν ὁρῶ
 Λακεδαιμονίους τε τοὺς ὀνομαστοτάτους καὶ μετ' αὐτῶν

οὓς πιστοτάτους φίλους αὐτῶν πρὸς ὑμᾶς τε ἦκοντας
 καὶ δεομένους αὐτῶν ἐπικουρῆσαι. ὁρῶ δὲ καὶ Θηβαίους, 46
 ἵ τότε οὐκ ἔπεισαν Λακεδαιμονίους ἔξανδραποδίσασθαι
 ὑμᾶς, νῦν δεομένους ὑμῶν περιδεῖν ἀπολομένους τοὺς
 ὡσαντας ὑμᾶς. τῶν μὲν οὖν ὑμετέρων προγόνων καλὸν
 ἔγεται, ὅτε τοὺς Ἀργείων τελευτήσαντας ἐπὶ τῇ Καδμείᾳ
 οὐκ εἶασαν ἀτάφους γενέσθαι· ὑμῖν δὲ πολὺ κάλλιον ἂν
 ἔνοιτο, εἰ τοὺς ἔτι ζῶντας Λακεδαιμονίων μήτε ὑβρι-
 σθῆναι μήτε ἀπολέσθαι ἐάσατε. καλοῦ γε μὴν κακείνου 47
 ἔντος, ὅτε σχόντες τὴν Εὐρυσθέως ὑβρίν διεσώσατε τοὺς
 Ἰσρακλέους παῖδας, πῶς οὐ καὶ ἐκείνου τόδε κάλλιον, εἰ
 μὴ μόνον τοὺς ἀρχηγέτας, ἀλλὰ καὶ ὅλην τὴν πόλιν περι-
 σώσατε; πάντων δὲ κάλλιστον, εἰ ψήφῳ ἀκινδύνῳ σω-
 τῶν ὑμᾶς τότε τῶν Λακεδαιμονίων, νῦν ὑμεῖς σὺν
 ἵπλοις τε καὶ διὰ κινδύνων ἐπικουρήσετε αὐτοῖς. ὁπότε 48
 καὶ ἡμεῖς ἀγαλλόμεθα οἱ συναγορεύοντες βοηθῆσαι
 ἀνδράσιν ἀγαθοῖς, ἧπου ὑμῖν γε τοῖς ἔργῳ δυναμένοις
 βοηθῆσαι γενναῖα ἂν ταῦτα φανείη, εἰ πολλάκις καὶ φίλοι
 καὶ πολέμιοι γενομένοι Λακεδαιμονίοις μὴ ὧν ἐβλάβητε
 μᾶλλον ἢ ὧν εὖ ἐπάθετε μνησθείητε καὶ χάριν ἀποδοίητε
 αὐτοῖς μὴ ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ πάσης
 τῆς Ἑλλάδος, ὅτι ἄνδρες ἀγαθοὶ ὑπὲρ αὐτῆς ἐγένοντο.

Μετὰ ταῦτα ἐβουλεύοντο οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ τῶν μὲν 49
 ἀντιλεγόντων οὐκ ἠνείχοντο ἀκούοντες, ἐψηφίσαντο δὲ
 βοηθεῖν πανδημεὶ καὶ Ἰφικράτην στρατηγὸν εἶλοντο. ἐπεὶ
 δὲ τὰ ἱερά ἐγένετο καὶ παρήγγειλεν ἐν Ἀκαδημίᾳ δειπνο-
 ποιεῖσθαι, πολλοὺς ἔφασαν προτέρους αὐτοῦ Ἰφικράτους
 ἐξελθεῖν. ἐκ δὲ τούτου ἠγεῖτο μὲν ὁ Ἰφικράτης, οἱ δ' ἠκο-
 λούθουν, νομίζοντες ἐπὶ καλόν τι ἔργον ἠγήσεσθαι. ἐπεὶ
 δὲ ἀφικόμενος εἰς Κόρινθον διέτριβέ τινος ἡμέρας, εὐθύς
 μὲν ἐπὶ ταύτῃ τῇ διατριβῇ πρῶτον ἔψεγον αὐτόν· ὡς δ'
 ἐξήγαγέ ποτε, προθύμως μὲν ἠκολούθουν ὅποι ἠγοῖτο,
 προθύμως δ', εἰ πρὸς τεῖχος προσάγοι, προσέβαλλον. τῶν 50
 δ' ἐν τῇ Λακεδαίμονι πολεμίων Ἀρκάδες μὲν καὶ Ἀργεῖοι
 καὶ Ἡλεῖοι πολλοὶ ἀπεληλύθεσαν, ἅτε ὄμοροι οἰκοῦντες,
 οἱ μὲν ἄγοντες οἱ δὲ φέροντες ὅτι ἠρπάκεσαν. οἱ δὲ Θη-
 βαῖοι καὶ οἱ ἄλλοι τὰ μὲν καὶ διὰ τοῦτο ἀπιέναι ἐβούλοντο

ἐκ τῆς χώρας, ὅτι ἐώρων ἐλάττονα τὴν στρατιάν καθ' ἡμέραν γιγνομένην, τὰ δὲ ὅτι σπανιώτερα τὰ ἐπιτήδεια ἦν· τὰ μὲν γὰρ ἀνήλωτο, τὰ δὲ διήρπαστο, τὰ δὲ ἐξεπέχυτο, τὰ δὲ κατεκέκαυτο· πρὸς δ' ἔτι καὶ χειμῶν ἦν, ὥστε
 51 ἤδη πάντες ἀπιέναι ἐβούλοντο. ὡς δ' ἐκεῖνοι ἀπεχώρουσαν ἐκ τῆς Λακεδαιμονος, οὕτω δὴ καὶ ὁ Ἰφικράτης τοὺς Ἀθηναίους ἀπῆγεν ἐκ τῆς Ἀρκαδίας εἰς Κόρινθον. εἰ μὲν οὐκ ἄλλο τι καλῶς ἐστρατήγησεν, οὐ ψέγω· ἐκεῖνα μὲντοι, ἃ ἐν τῷ χρόνῳ ἐκείνῳ ἔπραξε, πάντα εὕρισκω τὰ μὲν μάτην, τὰ δὲ καὶ ἀσυμφόρως πεπραγμένα αὐτῷ. ἐπιχειρήσας μὲν γὰρ φυλάττειν ἐπὶ τῷ Ὀνειῷ, ὅπως μὴ δύναιντο οἱ Βοιωτοὶ ἀπελθεῖν οἴκαδε, παρέλιπεν ἀφύλακτον τὴν καλλίστην παρὰ Κεγχρείας πάροδον. μαθεῖν δὲ βουλόμενος, εἰ παρεληλυθότες εἶεν οἱ Θηβαῖοι τὸ Ὀνειον, ἔπεμψε σκοπούς τοὺς τε Ἀθηναίων ἱππέας καὶ τοὺς Κορινθίων ἄπατας. καίτοι ἰδεῖν μὲν οὐδὲν ἦττον ὀλίγοι τῶν πολλῶν ἱκανοί· εἰ δὲ δέοι ἀποχωρεῖν, πολὺ ῥᾶον τοῖς ὀλίγοις ἢ τοῖς πολλοῖς καὶ ὁδοῦ εὐπόρου τυχεῖν καὶ καθ' ἡσυχίαν ἀποχωρῆσαι· τὸ δὲ πολλούς τε προσάγειω καὶ ἦττονας τῶν ἐναντίων πῶς οὐ πολλὴ ἀφροσύνη; καὶ γὰρ δὴ αὐτὸ ἐπὶ πολὺ παραταξάμενοι χωρίον οἱ ἱππεῖς διὰ τὸ πολλοὶ εἶναι, ἐπεὶ ἔδει ἀποχωρεῖν, πολλῶν καὶ χαλεπῶν χωρίων ἐπελάβοντο· ὥστε οὐκ ἐλάττους ἀπώλοντο εἴκοσιν ἱππέων. καὶ τότε μὲν οἱ Θηβαῖοι ὅπως ἐβούλοντο ἀπῆλθον.

Ζ.

1 Τῷ δ' ὀστέρω ἔτει Λακεδαιμονίων καὶ τῶν συμμάχων πρέσβεις ἦλθον αὐτοκράτορες Ἀθήναζε, βουλευσόμενοι καθ' ὅ,τι ἡ συμμαχία Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀθηναίοις ἔσοιτο. λεγόντων δὲ πολλῶν μὲν ξένων, πολλῶν δὲ Ἀθηναίων, ὡς δέοι ἐπὶ τοῖς ἴσοις καὶ ὁμοίοις τὴν συμμαχίαν εἶναι, Προκλῆς Φλιαῆσιος εἶπε τὸν λόγον τόνδε·

2 Ἐπεὶπερ, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἀγαθὸν ὑμῖν ἔδοξεν εἶναι Λακεδαιμονίους φίλους ποιεῖσθαι, δοκεῖ μοι χρῆναι τοῦτο σκοπεῖν, ὅπως ἡ φιλία ὅτι πλεῖστον χρόνον συμμενεῖ. ἐὰν οὖν ἢ ἑκατέρωις μάλιστα συνοίσει, ταύτῃ καὶ τὰς συνθήκας

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

μὲν περὶ τῶν ἐν ταῖς τριήρεσι μόνων ἀνθρώπων, καὶ περὶ παίδων καὶ γυναικῶν καὶ ὅλης τῆς πόλεως τὰ μὲν δὴ ὑμέτερα οὕτως ἔχει· τὰ δὲ δὴ τῶν Λακεδαιμονίων ἐπισκέψασθε. πρῶτον μὲν γὰρ οἰκοῦσιν ἐν γαίᾳ· ὥστε τῆς γῆς κρατοῦντες καὶ εἰ θαλάττης εἶρη δύναιντ' ἂν καλῶς διαζῆν. ἔγνωκότες οὖν καὶ οὗτοι εὐθὺς ἐκ παίδων πρὸς τὸν κατὰ γῆν πόλεμον τὴν ἀποποιῶνται. καὶ τὸ πλείστου δὲ ἄξιον, τὸ πείθεσθαι ἄρχουσιν, οὗτοι μὲν κράτιστοι κατὰ γῆν, ὑμεῖς δὲ θάλατταν. ἔπειτα δὲ ὥσπερ ὑμεῖς ναυτικῶ, οὕτως ἐκεῖνοι κατὰ γῆν πλείστοι καὶ τάχιστ' ἂν ἐξέλθοιεν πρὸς τούτους αὐτοὺς εἰκὸς τοὺς συμμάχους εὐθαρσεστάτους προσιέναι. ἔτι δὲ καὶ ὁ θεὸς αὐτοῖς δέδωκεν, ὥσπερ κατὰ θάλατταν εὐτυχεῖν, οὕτως ἐκείνοις κατὰ γῆν· τοῖς πρώτοις γὰρ αὐτοὶ ἀγῶνας ἐν τῇ γῇ ἠγωνισμένοι κράτιστα μὲν ἐσφαλμένοι εἰσὶ, πλείστα δὲ κατωρθωκόσιν ὡς δὲ καὶ ἀναγκαῖα οὐδὲν ἦττον τούτοις ἢ κατὰ γῆν ἐπιμέλεια ἢ ὑμῖν ἢ κατὰ θάλατταν, ἐκ τῶν ἔργων ἔξεργασθὲν γινώσκειν. ὑμεῖς γὰρ τούτοις πολλὰ ἔτη πολεμοῦντες καὶ πολλάκις καταναυμαχοῦντες οὐδὲν προὔργου ἐποιεσθε πρὸς τὸ τούτους καταπολεμῆσαι· ἐπεὶ δὲ ἅπαξ ἠττήσασαν ἐν τῇ γῇ, εὐθὺς καὶ περὶ παίδων καὶ περὶ γυναικῶν καὶ περὶ ὅλης τῆς πόλεως κίνδυνος αὐτοῖς ἐγένετο. πρῶτον οὖν οὐ τούτοις αὐτοῖς δεινὸν ἄλλοις μὲν ἐπιτρέπειν κατὰ γῆν ἠγεῖσθαι, αὐτοὺς δὲ ἄριστα τῶν κατὰ γῆν ἐπιμελεῖσθαι. ἐγὼ μὲν οὖν, ὥσπερ τῇ βουλῇ προβεβούλευται, ταῦτα εἰρηκᾶ τε καὶ συμφορώτατα ἠγοῦμαι ἀμφοῖν εἶναι· ὑμεῖς δὲ εὐτυχοῖτε τὰ κράτιστα πᾶσιν ἡμῖν βουλευσάμενοι.

12 Ὁ μὲν ταῦτ' εἶπεν. οἱ δ' Ἀθηναῖοί τε καὶ οἱ τῶν Λακεδαιμονίων παρόντες ἐπήνεσαν ἀμφοτέροι ἰσχυρῶς τὸν λόγον αὐτοῦ. Κηφισόδοτος δὲ παρελθὼν, Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἔφη, οὐκ αἰσθάνεσθε ἐξαπατῶμενοι· ἀλλ' εἰάν τις ἀκούσῃ σῆτέ μου, ἐγὼ ὑμῖν αὐτίκα μάλα ἐπιδείξω. ἤδη γὰρ ἠγγήσεσθε κατὰ θάλατταν· Λακεδαιμόνιοι δὲ ὑμῖν ἐπιβήσονται συμμαχῶσι, δῆλον ὅτι πέμψουσι τοὺς μὲν τριηράρχους Λακεδαιμονίους καὶ ἴσως τοὺς ἐπιβάτας, οἱ δὲ ναυτὸν δῆλον ὅτι ἔσονται ἢ Εἰλωτες ἢ μισθοφόροι. οὐκοῦν ὑμεῖς

λέν τούτων ἠγήσεσθε. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι ὅταν παραγ- 13
 νείλωσιν ὑμῖν κατὰ γῆν στρατείαν, δῆλον ὅτι πέμψετε
 τοὺς ὀπλίτας καὶ τοὺς ἰππέας. οὐκοῦν οὕτως ἐκείνοι μὲν
 ὑμῶν αὐτῶν γίνονται ἠγεμόνες, ὑμεῖς δὲ τῶν ἐκείνων
 δούλων καὶ ἐλαχίστου ἀξίων. ἀπόκριται δέ μοι, ἔφη, ὦ
 Λακεδαιμόνιε Τιμόκρατες, οὐκ ἄρτι ἔλεγες, ὡς ἐπὶ τοῖς
 ἴσοις καὶ ὁμοίοις ἦκοις τὴν συμμαχίαν ποιούμενος; Εἶπον
 ταῦτα. Ἔστιν οὖν, ἔφη ὁ Κηφισόδοτος, ἰσαίτερον ἢ ἐν 14
 μέρει μὲν ἑκατέρους ἠγεῖσθαι τοῦ ναυτικοῦ, ἐν μέρει δὲ
 τοῦ πεζοῦ καὶ ὑμᾶς τε εἴ τι ἀγαθόν ἐστιν ἐν τῇ κατὰ θά-
 λατταν ἀρχῇ, τούτων μετέχειν καὶ ἡμᾶς ἐν τῇ κατὰ γῆν;
 ἀκούσαντες ταῦτα οἱ Ἀθηναῖοι μετεπέισθησαν καὶ ἐψη-
 φίσαντο κατὰ πενθήμερον ἑκατέρους ἠγεῖσθαι.

Στρατευομένων δ' ἀμφοτέρων αὐτῶν καὶ τῶν συμμάχων 15
 εἰς Κόρινθον ἔδοξε κοινῇ φυλάττειν τὸ Ὀνειον. καὶ ἐπεὶ
 ἐπορεύοντο οἱ Θηβαῖοι καὶ οἱ σύμμαχοι, παραταξάμενοι
 ἐφύλαττον ἄλλος ἄλλοθι τοῦ Ὀνείου, Λακεδαιμόνιοι δὲ καὶ
 Πελληνεῖς κατὰ τὸ ἐπιμαχώτατον. οἱ δὲ Θηβαῖοι καὶ οἱ
 σύμμαχοι ἐπεὶ ἀπεῖχον τῶν φυλαττόντων τριάκοντα στά-
 δια, κατεστρατοπεδεύσαντο ἐν τῷ πεδίῳ. συντεκμηρά-
 μενοι δέ, ἠνίκ' ἂν ᾤοντο ὀρμηθέντες κατανύσαι ἅμα
 κνέφα, πρὸς τὴν τῶν Λακεδαιμονίων φυλακὴν ἐπορεύοντο.
 καὶ μέντοι οὐκ ἐψεύσθησαν τῆς ὥρας, ἀλλ' ἐπιπίπτουσι 16
 τοῖς Λακεδαιμονίοις καὶ τοῖς Πελληνεῦσιν ἠνίκα αἱ μὲν
 νυκτεριναὶ φυλακαὶ ἤδη ἔληγον, ἐκ δὲ τῶν στιβάδων ἀνί-
 σταντο ὅποι ἐδεῖτο ἕκαστος. ἐνταῦθα οἱ Θηβαῖοι προσ-
 πεσόντες ἔπαιον παρεσκευασμένοι ἀπαρασκευάστους καὶ
 συντεταγμένοι ἀσυντάκτους. ὡς δὲ οἱ σωθέντες ἐκ τοῦ 17
 πράγματος ἀπέφυγον ἐπὶ τὸν ἐγγύτατα λόφον, ἐξὸν τῷ
 Λακεδαιμονίων πολεμάρχῳ λαβόντι ὀπόσους μὲν ἐβούλετο
 τῶν συμμάχων ὀπλίτας, ὀπόσους δὲ πελταστὰς κατέχειν
 τὸ χωρίον, καὶ γὰρ τὰ ἐπιτήδεια ἐξῆν ἀσφαλῶς ἐκ Κεγ-
 χρειῶν κομίζεσθαι, οὐκ ἐποίησε ταῦτα, ἀλλὰ μάλα ἀπο-
 ρούντων τῶν Θηβαίων, πῶς χρὴ ἐκ τοῦ πρὸς Σικυῶνα βλέ-
 ποντος καταβῆναι ἢ πάλιν ἀπελθεῖν, σπονδὰς ποιησάμενος,
 ὡς τοῖς πλείστοις ἐδόκει, πρὸς Θηβαίων μᾶλλον ἢ πρὸς
 ἑαυτῶν, οὕτως ἀπῆλθε καὶ τοὺς μεθ' αὐτοῦ ἀπήγαγεν.

18 Οἱ δὲ Θηβαῖοι ἀσφαλῶς καταβάντες καὶ συμμίζαντες τοῖς ἑαυτῶν συμμάχοις, Ἀρκάσι τε καὶ Ἀργείοις καὶ Ἑλλείοις, εὐθὺς μὲν προσέβαλον πρὸς Σικυῶνα καὶ Πελλήνην· στρατευσάμενοι δὲ εἰς Ἐπίδαυρον ἐδήλωσαν αὐτῶν πᾶσαν τὴν χώραν. ἀναχωροῦντες δὲ ἐκεῖθεν μάλα πάντων ὑπεροπτικῶς τῶν ἐναντίων ὡς ἐγένοντο ἐγγὺς τοῦ Κορινθίων ἄστεος, δρόμῳ ἐφέροντο πρὸς τὰς πύλας τὰς ἐπὶ Φλιοῦντα ἰόντι, ὡς εἰ ἀνεφυγμένοι τύχοιεν, εἰσπεσοῦ-

19 μενοί. ἐκβοηθήσαντες δὲ τινες ψιλοὶ ἐκ τῆς πόλεως ἀπαντῶσι τῶν Θηβαίων τοῖς ἐπιλέκτοις οὐδὲ τέτταρα πλέθρα ἀπέχουσι τοῦ τείχους· καὶ ἀναβάντες ἐπὶ τὰ μνήματα καὶ τὰ ὑπερέχοντα χωρία βάλλοντες καὶ ἀκοντίζοντες ἀποκτείνουσι τῶν πρώτων καὶ μάλα συχνούς καὶ τρεψάμενοι ἐδίωκον ὡς τρία ἢ τέτταρα στάδια. τούτου δὲ γενομένου οἱ Κορινθιοὶ τοὺς νεκροὺς πρὸς τὸ τεῖχος ἐκλύσαντες καὶ ὑποσπόνδους ἀποδόντες τρόπαιον ἔστησαν. καὶ ταύτῃ μὲν ἀνεψύχθησαν οἱ τῶν Λακεδαιμονίων σύμμαχοι.

20 Ἄμα δὲ δὴ πεπραγμένων τούτων καταπλεῖ Λακεδαιμονίοις ἢ παρὰ Διονυσίου βοήθεια, τριήρεις πλέον ἢ εἴκοσιν· ἦγον δὲ Κελτούς τε καὶ Ἴβηρας καὶ ἵππεῖς ὡς πεντήκοντα. τῇ δ' ὕστερατα οἱ Θηβαῖοί τε καὶ οἱ ἄλλοι αὐτῶν σύμμαχοι διαταξάμενοι καὶ ἐμπλήσαντες τὸ πεδῖον μέχρι τῆς θαλάττης καὶ μέχρι τῶν ἐχομένων τῆς πόλεως γηλόφων ἔφθειρον εἴ τι χρήσιμον ἦν ἐν τῷ πεδίῳ. καὶ οἱ μὲν τῶν Ἀθηναίων καὶ οἱ τῶν Κορινθίων ἵππεῖς οὐ μάλα ἐπλησίαζον τῷ στρατεύματι, ὄρῳντες ἰσχυρὰ καὶ

21 πολλὰ ἀντίπαλα· οἱ δὲ παρὰ τοῦ Διονυσίου ἵππεῖς, ὅσοι περ ἦσαν, οὗτοι διεσκεδασμένοι ἄλλος ἄλλη παραθέοντες ἠκόντιζόν τε προσελαύνοντες, καὶ ἐπεὶ ὥρμων ἐπ' αὐτούς, ἀνεχώρουν καὶ πάλιν ἀναστρέφοντες ἠκόντιζον. καὶ ταῦτα ἅμα ποιοῦντες κατέβαινον ἀπὸ τῶν ἵππων καὶ ἀνεπαύοντο. εἰ δὲ καταβεβηκόσιν ἐπελαύνοιέν τινες, εὐπειτῶς ἀναπηδῶντες ἀνεχώρουν. εἰ δ' αὖ τινες διώξειαν αὐτοὺς πολὺ ἀπὸ τοῦ στρατεύματος, τούτους, ὅποτε ἀποχωροῖεν, ἐπικείμενοι καὶ ἀκοντίζοντες δεινὰ εἰργάζοντο καὶ πᾶν τὸ στρατεύμα ἠνάγκαζον ἑαυτῶν ἕνεκα καὶ προῖέναι καὶ ἀνα-

22 χωρεῖν. μετὰ ταῦτα μέντοι οἱ Θηβαῖοι μείναντες οὐ πολλὰς

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

·οὐ τῦξ, οὐ χειμών, οὐ μῆκος ὁδοῦ, οὐκ ὄρη δύσβατα ἐπε-
κώλυεν αὐτούς· ὥστε ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ πολὺ ᾔφθιτο
26 κράτιστοι εἶναι. οἱ μὲν δὴ Θηβαῖοι διὰ ταῦτα ὑπεφρό-
νας καὶ οὐκέτι φιλικῶς εἶχον πρὸς τοὺς Ἀρκάδας. οἱ γὰρ
μὴν Ἡλεῖοι ἐπεὶ ἀπαιτοῦντες τὰς πόλεις τοὺς Ἀρκάδας,
ὡς ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἀφηρέθησαν, ἔγνωσαν αὐτοὺς τοὺς
μὲν ἑαυτῶν λόγους ἐν οὐδενὶ λόγῳ ποιουμένους, τοὺς δὲ
Τριφυλίους καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς ἀπὸ σφῶν ἀπεστάντας
περὶ παντός ποιουμένους, ὅτι Ἀρκάδες ἔφρασαν εἶναι, ἐκ
τούτων αὐτῶν καὶ οἱ Ἡλεῖοι δυσμενῶς εἶχον πρὸς αὐτούς.

27 Οὕτω δ' ἐκάστων μέγα ἐφ' ἑαυτοῖς φρονοῦντων τῶν
συμμάχων, ἔρχεται Φιλίσκος Ἀβυδηνὸς παρ' Ἀρριβαρξά-
νους χρήματα ἔχων πολλὰ. καὶ πρῶτα μὲν εἰς Δελφοὺς
συνήγαγε περὶ εἰρήνης Θηβαίους καὶ τοὺς συμμάχους καὶ
τοὺς Λακεδαιμονίους. ἐκεῖ δὲ ἐλθόντες τῷ μὲν Θεῷ οὐδὲν
ἐκοινώσαντο, ὅπως ᾧν ἡ εἰρήνη γένοιτο, αὐτοὶ δὲ ἐβου-
λεύοντο. ἐπεὶ δὲ οὐ συνεχάρουν οἱ Θηβαῖοι Μεσσήνην
ὑπὸ Λακεδαιμονίοις εἶναι, ξενικὸν πολὺ συνέλεγον ὁ Φι-
λίσκος, ὅπως παλεμοίῃ μετὰ Λακεδαιμονίων.

28 Τούτων δὲ πραττομένων ἀφικνεῖται καὶ ἡ παρὰ Διο-
νυσίου δευτέρα βοήθεια. λεγάντων δὲ Ἀθηναίων μὲν, ὡς
χρεῶν εἶη αὐτοὺς εἶναι εἰς Θετταλίαν τὰναντία Θηβαίοις,
Λακεδαιμονίων δέ, ὡς εἰς τὴν Ἀσικωνικήν, ταῦτα ἐν τοῖς
συμμάχοις ἐνίκησεν. ἐπεὶ δὲ περιέπλευσαν οἱ παρὰ Διο-
νυσίου εἰς Λακεδαίμονα, λαβὼν αὐτοὺς Ἀρχίδαμος μετὰ
τῶν πολιτικῶν ἐστρατεύετο. καὶ Καρσίας μὲν αἶρεῖ κατὰ
κράτος, καὶ ὅσους ζῶντας ἔλαβεν, ἀπέσφαξεν· ἐκεῖθεν δ'
εὐθὺς στρατευσάμενος εἰς Παρρασίους τῆς Ἀρκαδίας μετ'
αὐτῶν ἐδῆου τὴν χεῖρα. ἐπεὶ δ' ἐβοήθησαν οἱ Ἀρκάδες
καὶ οἱ Ἀργεῖοι, ἐπαναχωρήσας ἐστρατοπεδεύσασα ἐν τοῖς
ὑπὲρ Μηδέας γηλόφοις. ἐνταῦθα δ' ὄντος αὐτοῦ Κισσίδας
ὁ ἄρχων τῆς παρὰ Διονυσίου βοήθειας ἔλεγεν, ὅτι ἐξήκοι
αὐτῷ ὁ χρόνος, ὃς εἰρημένος ἦν παραμένειν καὶ ἄρα
29 ταῦτ' ἔλεγε καὶ ἀπήει τὴν ἐπὶ Σπάρτης. ἐπεὶ δὲ ἀπο-
παρευόμενον ὑπεκείμενον αὐτὸν οἱ Μεσσήτιοι ἐπὶ στενὸν
τῆς ὁδοῦ, ἐνταῦθα δὲ ἔπαρπεν ἐπὶ τὸν Ἀρχίδαμον καὶ
βοηθεῖν ἐκέλευε· κακείνος μὲντοι ἐβοήθει. ὡς δὲ ἐγένοντο

ἐν τῇ ἐπ' Εὐτρηστούς ἐκτροπῇ, οἱ μὲν Ἀρκάδες καὶ Ἀργεῖοι
 προσέβαινον εἰς τὴν Λάκαιναν, καὶ οὗτοι ὡς ἀποκλείον-
 τες αὐτὸν τῆς ἐπ' οἶκον ὁδοῦ. ὁ δὲ, οὐπὲρ ἐστὶ χωρὶον
 ἐπίπεδον ἐν ταῖς συμβολαῖς τῆς τε ἐπ' Εὐτρησίων καὶ
 τῆς ἐπὶ Μηδέας ὁδοῦ, ἐνταῦθα ἐκβὰς παρέτάξατο ὡς μα-
 χούμενος. ἔφασαν δ' αὐτὸν καὶ πρὸ τῶν λόγων παριόντα 30
 τοιαῦτα παρακελεύσασθαι· Ἄνδρες πολῖται, νῦν ἀγάθοι
 γενόμενοι ἀναβλέψωμεν ὀρθοῖς θυμῶσιν· ἀποδώμεν τοῖς
 ἐπιγυγνομένοις τὴν πατρίδα οἷαν ἴτερ παρὰ τῶν πατέρων
 παρελάβομεν· πανσώμεθα ἀισχυνόμενοι καὶ παῖδας καὶ
 γυναῖκας καὶ πρεσβυτέρους καὶ ξένους, ἐν οἷς πρόσθεν γε
 πάντων τῶν Ἑλλήνων περιβλεπτότατοι ἦμεν. τούτων δὲ 31
 δηθέντων ἐξ αἰθρίας ἀστραπᾶς τε καὶ βροντᾶς λέγουσιν
 αἰσίους αὐτῷ φανῆναι· συνέβη δὲ καὶ πρὸς τῷ θεξιῷ
 κέρῳ τι τέμενος τι καὶ ἀγαλμα Ἡρακλέους, οὗ δὴ καὶ ἀπό-
 γονος λέγεται, εἶναι. τοιγάρ οὖν ἐκ τούτων πάντων οὕτω
 πολλὸ μένος καὶ θάρρος τοῖς στρατιώταις φάσιν ἐμπεσεῖν,
 ὥστε ἔργον εἶναι τοῖς ἡγεμόσιν ἀνείργειν τοὺς στρατιώτας
 ὠθουμένους εἰς τὸ πρόσθεν. ἐπεὶ μὲντοι ἠγείτο ὁ Ἀρχι-
 δαμος, ὀλίγοι μὲν τῶν πολεμίων δεξάμενοι εἰς ὄρου αὐτοὺς
 ἀπέθανον· οἱ δ' ἄλλοι φεύγοντες ἐπιπτον, πολλοὶ μὲν ὑπὸ
 ἱππέων, πολλοὶ δὲ ὑπὸ τῶν Κέλτων. ὡς δὲ ληξάσης τῆς 32
 μάχης τρόπαιον ἐστήσατο, εὐθὺς ἔπεμψεν οἴκαδε ἀγγε-
 λοῦντα Δημοτέλη τὸν κήρυκα τῆς τε νίκης τὸ μέγεθος καὶ
 ὅτι Λακεδαιμονίων μὲν οὐδὲ εἰς τεθναίη, τῶν δὲ πολε-
 μίων ἀμύπηθεις. τοὺς μὲντοι ἐν Σπάρτῃ ἔφασαν ἀκού-
 σοντας ἀρξάμενους ἀπὸ Ἀγησιλάου καὶ τῶν γερόντων καὶ
 τῶν ἐφόρων πάντας κλαίειν· οὕτω κοινὸν τι ἄρα χαρᾶ
 καὶ λύπη δάκρυά ἐστίν· ἐπὶ μὲντοι τῇ τῶν Ἀρκάδων τύχῃ
 οὐ πολὺ τι ἥττον Λακεδαιμονίων ἦσθησαν Θηβαῖοι τε καὶ
 Ἡλεῖοι· οὕτως ἤδη ἤχθοντο ἐπὶ τῷ φρονήματι αὐτῶν.

Συνεχῶς δὲ βουλευόμενοι Θηβαῖοι, ὅπως ἂν τὴν ἡγε- 33
 μονίαν λάβοιεν τῆς Ἑλλάδος, ἐνόμισαν, εἰ πέμψείαν πρὸς
 τὸν Περσῶν βασιλέα, πλεονεκτῆσαι ἂν τι ἐν ἐκείνῳ. καὶ
 ἐκ τούτου παρακαλέσαντες ἤδη τοὺς συμμάχους ἐπὶ προ-
 φάσει, ὅτι καὶ Εὐθυκλῆς ὁ Λακεδαιμόνιος εἶη παρὰ βα-
 σιλεῖ, ἀναβαίνουσι Θηβαίων μὲν Πελοπίδας, Ἀρκάδων δὲ

Ἀντίοχος ὁ παγκρατιαστής, Ἡλείων δὲ Ἀρχίδαμος ἤκα-
 λούθει δὲ καὶ Ἀργεῖος. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι δὲ ἀκούσαντ
 24 ταῦτα ἀνέπεμψαν Τιμαγόραν τε καὶ Λέοντα. ἐπεὶ
 ἐκεῖ ἐγένοντο, πολὺ ἐπλεονέκτει ὁ Πελοπίδας παρὰ τῷ
 Πέρσῃ. εἶχε γὰρ λέγειν καὶ ὅτι μόνοι τῶν Ἑλλήνων βα-
 σιλεῖ συνεμάχοντο ἐν Πλαταιαῖς καὶ ὅτι ὕστερον οὐδεπώ-
 ποτε στρατεύσαιντο ἐπὶ βασιλέα καὶ ὡς Λακεδαιμόνιοι
 διὰ τοῦτο πολεμήσειαν αὐτοῖς, ὅτι οὐκ ἐθελήσαιεν μετ'
 Ἀγησιλάου ἐλθεῖν ἐπ' αὐτὸν οὐδὲ θῦσαι ἐάσαιεν αὐτὸν ἐν
 25 Ἀυλίδι τῇ Ἀρτέμιδι, ἔνθαπερ ὅτε Ἀγαμέμνων εἰς τὴν
 Ἀσίαν ἐξέπλει θύσας εἶλε Τροίαν. μέγα δὲ συνεβάλλετο
 τῷ Πελοπίδᾳ εἰς τὸ τιμᾶσθαι καὶ ὅτι ἐνενικήκεσαν οἱ
 Θηβαῖοι μάχῃ ἐν Λεύκτροις καὶ ὅτι πεπορθηκότες τὴν
 χώραν τῶν Λακεδαιμονίων ἐφαίνοντο. ἔλεγε δὲ ὁ Πελο-
 πίδας, ὅτι οἱ Ἀργεῖοι καὶ οἱ Ἀρκάδες μάχῃ ἠττημένοι εἶεν
 ὑπὸ Λακεδαιμονίων, ἐπεὶ αὐτοὶ οὐ παρεγένοντο. συνε-
 μαρτύρει δ' αὐτῷ ταῦτα πάντα ὡς ἀληθῆ λέγοι ὁ Ἀθη-
 ναῖος Τιμαγόρας καὶ ἐτιμᾶτο δεύτερος μετὰ τὸν Πελο-
 26 πίδα. ἐκ δὲ τούτου ἐρωτώμενος ὑπὸ βασιλέως ὁ Πελο-
 πίδας, τί βούλοιο ἐαυτῷ γραφῆναι, εἶπεν, ὅτι Μεσσήνην
 τε αὐτόνομον εἶναι ἀπὸ Λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίους
 ἀνέλκειν τὰς ναῦς· εἰ δὲ ταῦτα μὴ πείθοιντο, στρατεύειν
 ἐπ' αὐτούς· εἴ τις δὲ πόλις μὴ ἐθέλοι ἀκολουθεῖν, ἐπὶ
 27 ταύτην πρῶτον ἵεναι. γραφέντων δὲ τούτων καὶ ἀναγνω-
 σθέντων τοῖς πρέσβεσιν, εἶπεν ὁ Λέων ἀκούοντος τοῦ
 βασιλέως· Νῆ Δία, ὦ Ἀθηναῖοι, ὥρα γε ὑμῖν, ὡς ἔοικεν,
 ἄλλον τινὰ φίλον ἀντὶ βασιλέως ζητεῖν. ἐπεὶ δὲ ἀπήγ-
 γειλεν ὁ γραμματεὺς ἃ εἶπεν ὁ Ἀθηναῖος, πάλιν ἐξήνεγκε
 προσγεγραμμένα· εἰ δέ τι δικαιότερον τούτων γιννώσκου-
 28 σιν οἱ Ἀθηναῖοι, ἰόντας πρὸς βασιλέα διδάσκειν. ἐπεὶ δὲ
 ἀφίκοντο οἱ πρέσβεις οἵκαδε ἕκαστοι, τὸν μὲν Τιμαγόραν
 ἀπέκτειναν οἱ Ἀθηναῖοι, κατηγοροῦντος τοῦ Λέοντος, ὡς
 οὔτε συσκηνοῦν ἐαυτῷ ἐθέλοι μετὰ τε Πελοπίδου πάντα
 βουλευόιτο. τῶν δὲ ἄλλων πρέσβεων ὁ μὲν Ἡλείος Ἀρχί-
 δαμος, ὅτι προὔτιμησε τὴν Ἥλιν πρὸ τῶν Ἀρκάδων, ἐπήνει
 τὰ τοῦ βασιλέως, ὁ δὲ Ἀντίοχος, ὅτι ἠλαττοῦτο τὸ Ἀρχα-
 δικόν, οὔτε τὰ δῶρα ἐδέξατο ἀπήγγειλέ τε πρὸς τοὺς

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

καταλαμβάνει νύκτωρ μετὰ διοχιλίων ὀπλιτῶν τὸν ὑπὲρ
 42 Κεγχρεῶν λόφον, ἔχων ἑπτὰ ἡμερῶν τὰ ἐπιτήδεια, ἐν δὲ
 ταύταις ταῖς ἡμέραις ἐλθόντες οἱ Θηβαῖοι ὑπερβαίνουνσι τὸ
 ὄκειον, καὶ ἀφρατεύουσι πάντες οἱ σύμμαχοι ἐπὶ Ἀχαΐαν,
 ἡγουμένον Ἐπαμεινώνδου. προσπεσόντων δ' αὐτῷ τῶν
 βελτίστων ἐκ τῆς Ἀχαΐας, ἐκθυναστεύει ὁ Ἐπαμεινώνδης
 ὥστε μὴ φυγαδεῦσαι τοὺς κρατίστους μηδὲ πολιτείαν
 μεταστῆσαι, ἀλλὰ πιατὰ λαβὼν παρὰ τῶν Ἀχαιῶν ἢ μὴν
 συμμάχους ἔσεσθαι καὶ ἀκολουθήσειν ὅποι ἂν Θηβαῖοι
 43 ἡγῶνται, οὕτως ἀπηλθὲν αἰκάδε. κατηγορούντων δὲ αὐτοῦ
 τῶν τε Ἀρκάδων καὶ τῶν ἀντιστασιωτῶν, ὡς Λακεδαιμο-
 νίοις κατεσκευαχῶς τὴν Ἀχαΐαν ἀπέλθοι, ἔδοξε Θηβαίοις
 πέμψαι ἀρμοστὰς εἰς τὰς Ἀχαΐδας πόλεις. οἱ δ' ἐλθόντες
 τοὺς μὲν βελτίστους σὺν τῷ πλήθει ἐξέβαλον, δημοκρατίας
 δὲ ἐν τῇ Ἀχαΐᾳ κατέστησαν. οἱ μὲντοι ἐκπεσόντες συστάν-
 τες ταχύ, ἐπὶ μίαν ἐκάστην τῶν πόλεων πορευόμενοι, ὄντες
 οὐκ ὀλίγοι, κατηλθόν τε καὶ κατέσχον τὰς πόλεις. ἐπεὶ
 δὲ κατελθόντες οὐκέτι ἐμέσενον, ἀλλὰ προθύμως συνε-
 μάχουν τοῖς Λακεδαιμονίοις, ἐπιέζοντα οἱ Ἀρκάδες ἔκθεν
 44 μὲν ὑπὸ Λακεδαιμονίων, ἔκθεν δὲ ὑπὸ Ἀχαιῶν. ἐκ δὲ τῷ
 Σικυῶνι τὸ μὲν μέχρι τούτου κατὰ τοὺς ἀρχαίους νόμους
 ἢ πολιτεία ἦν. ἐκ δὲ τούτου βουλόμενος ὁ Εὐφρων, ὡς-
 περ παρὰ τοῖς Λακεδαιμονίοις μέγιστος ἦν τῶν πολιτῶν,
 οὕτω καὶ παρὰ τοῖς ἐναντίοις αὐτῶν πρωτεύειν, λέγει
 πρὸς τοὺς Ἀργεῖους καὶ πρὸς Ἀρκάδας, ὡς εἰ μὲν οἱ πλου-
 σιώτατοι ἐγκρατεῖς ἔσονται τοῦ Σικυῶνος, σαφῶς, ὅταν
 τύχη, πάλιν λακωνιεῖ ἡ πόλις· ἐὰν δὲ δημοκρατία χέκηται,
 εὖ ἴσατε, ἔφη, ὅτι διαμεκεῖ ὑμῖν ἡ πόλις. ἐὰν οὐκ μαι
 παραγένησθε, ἐγὼ ἔσομαι ὁ συγκαλῶν τὰν δῆμον καὶ ἅμα
 ἐγὼ ὑμῖν ταύτην πίστιν ἐμαυτοῦ δώσω καὶ τὴν πόλιν βέ-
 βαιον ἐν τῇ συμμαχίᾳ παρέξω. ταῦτα δ', ἔφη, ἐγὼ πρότερον
 εὖ ἴσατε ὅτι πάσαι μὲν χαλεπῶς φέρων, ὡσπερ ὑμεῖς, τὸ
 φρόνημα τῶν Λακεδαιμονίων, ἄσμενος δ' ἂν τὴν δουλείαν
 45 ἀποφυγῶν. οἱ οὐκ Ἀρκάδες καὶ οἱ Ἀργεῖοι ἠδέως ταῦτα
 ἀκούσαντες παρεγένοντο αὐτῷ. ὁ δ' εὐθύς ἐκ τῆς ἀγορᾶς
 παρόντων τῶν Ἀργείων καὶ τῶν Ἀρκάδων ἀνεκάλεσε τὸν
 δῆμον, ὡς τῆς πολιτείας ἐσομένης ἐπὶ ταῖς ἴσας καὶ

ἄμοις. ἐπεὶ δὲ συνῆλθον, στρατηγοὺς ἐκέλευσεν ἐλέσθαι αὐστίας ἀντοῖς δοκοῦν· οἳ δ' αἰροῦνται αὐτὸν τε τὸν Εὐφρονα καὶ Ἰππόδαμον καὶ Κλέανδρον καὶ Ἀκρίσιον καὶ Λύσανδρον. ὡς δὲ ταῦτα ἐπέπρακτο, καὶ ἐπὶ τὸ ξενικὸν καθίστησαν Ἀδάαν τὸν αὐτοῦ υἱόν, Λουσιμένην τὸν πρόσθεν ἄρχοντα ἀποστήσας. καὶ εὐθὺς μὲν τούτων τῶν ξένων 46 ὁ Εὐφρων πιστοὺς τινὰς εὖ ποιῶν ἐποιήσατο καὶ ἄλλους παρασελάμβανει αὐτὸς τῶν δημοσίων οὔτε τῶν ἐσῶν χρημάτων φειδόμενος. καὶ ὅσους δ' ἐξέβαλεν ἐπὶ λακωνισμῶ, καὶ τοῖς τούτων χρήμασιν ἐχρήτο. καὶ τῶν συναρχόντων δὲ τοὺς μὲν δόλῳ ἀπέκτεινε, τοὺς δ' ἐξέβαλεν· ὥστε πάντα ὑφ' ἑαυτῷ ἐποιήσατο καὶ σαφῶς τύραννος ἦν. ὅπως δὲ ταῦτα ἐπιτρέποιεν αὐτῷ οἱ σύμμαχοι, τὰ μὲν τι καὶ χημῶσι διεπράττετο, τὰ δὲ καί, εἴ ποι στρατεύοιντο, προθύμως ἔχων τὸ ξενικὸν συνηκολούθει.

Οὕτω δὲ τούτων προκεχωρηκότων καὶ τῶν τε Ἀργείων 2 ἐπιπετειχικότων τῷ Φλιούντι τὸ ὑπὲρ τοῦ Ἑραίου Τροικάραιον καὶ τῶν Σικυωνίων ἐπὶ τοῖς ὄροις αὐτῶν τεχειζόντων σὴν θυσάναν μάλα ἐπιέζοντο οἱ Φλιάσιοι καὶ ἐσπᾶνιζόντων ἐπιτηδεύων· ἅμωσι δὲ διεκαρτέρουν ἐν τῇ συμμαχίᾳ. ἀλλὰ γὰρ τῶν μὲν μεγάλων πόλεων, εἴ τι καλὸν ἐπραξάν, ἅπαντες οἱ συγγραφεῖς μέμνηται· ἐμοὶ δὲ δοκεῖ καὶ εἴ τις μικρὰ πόλις οὔσα πολλὰ καὶ καλὰ ἔργα διαπέπρακται, ἔτι μᾶλλον ἄξιον εἶναι ἀποφαίνεσθαι. Φλιάσιοι τοίνυν φίλοι 2 μὲν ἔχοντο Λακεδαιμονίοις, ὅτ' ἐπεινοὶ μέγιστοι ἦσαν· ἀφαιλέτων δ' αὐτῶν ἐν τῇ ἐν Λεύκτροις μάχῃ καὶ ἀποσπάντων μὲν πολλῶν περιοίκων, ἀποσπάντων δὲ πάντων τῶν Ἑλλήνων, ἔτι δὲ τῶν συμμάχων πλὴν πάντο ὀλίγων, ἐπιστρατευόντων δ' αὐταῖς ὡς εἰπεῖν πάντων τῶν Ἑλλήνων, πιστοὶ διέβαινον καὶ ἔχοντες πολεμίους τοὺς δυνατωτάτους τῶν ἐν Πελοποννήσῳ Ἀρκάδας καὶ Ἀργείους ὅμως ἐβροήθησαν αὐτοῖς, καὶ διαφάνειν τελευταῖοι λαχόντες· εἰς Πρασιάς τῶν συμβουηθησάντων, ἦσαν δ' οὗτοι Κορίνθιοι, Ἐπιδαύριοι, Ἐραξήνιοι, Ἑρμιονεῖς, Ἄλιεῖς, Σικυώνιοι καὶ Πελληγεῖς, οὗ γὰρ πᾶν τότε ἀφέστασαν, ἀλλ' οὐδ' ἐπεὶ ὁ ξαναγὸς τοὺς προδιαβεβῶτας λαβῶν ἀπο- 3 λωπῶν αὐτοῖς ἦρχετο, οὐδ' ὡς ἀπεστράφησαν, ἀλλ' ἡγεμόνα

μισθωσάμενοι ἐκ Πρασιῶν, ὄντων τῶν πολεμίων πρὸς Ἀμύκλας, ὅπως ἐδύναντο διαδύντες εἰς Σπάρτην ἀφίκοιτο, καὶ μὴν οἱ Λακεδαιμόνιοι ἄλλως τε ἐτίμων αὐτοὺς καὶ βούν ξένια ἔπεμψαν. ἐπεὶ δ' ἀναχωρησάντων τῶν πολεμίων ἐκ τῆς Λακεδαιμόνος οἱ Ἀργεῖοι ὀργιζόμενοι τῇ τῶν Φλιασίων περὶ τοὺς Λακεδαιμονίους προθυμίᾳ ἐνέβαλον πανδημεὶ εἰς τὸν Φλιοῦντα καὶ τὴν χώραν αὐτῶν ἐδήουν, οὐδ' ὡς ὑφίεντο, ἀλλὰ καὶ ἐπεὶ ἀπεχώρουν φθείραντες ὅσα ἐδύναντο, ἐπεξελθόντες οἱ τῶν Φλιασίων ἵππεις ἐπικολούθουν αὐτοῖς, καὶ ὀπισθοφυλακούντων τοῖς Ἀργείοις τῶν ἵππέων ἀπάντων καὶ λόχων τῶν μετ' αὐτοὺς τεταγμένων, ἐπιθέμενοι τούτοις ἐξήκοντα ὄντες ἐτρέψαντο πάντας τοὺς ὀπισθοφύλακας· καὶ ἀπέκτειναν μὲν ὀλίγους αὐτῶν, τρόπαιον μὲντοι ἐστήσαντο ὀρώωντων τῶν Ἀργείων οὐδὲν διαφέρον ἢ εἰ πάντας ἀπεκτόνεσαν αὐτούς.

Ἐπειδὴ δὲ Λακεδαιμόνιοι μὲν καὶ οἱ σύμμαχοι ἐφρούρουσαν τὸ Ὀνειον, Θηβαῖοι δὲ προσήεσαν ὡς ὑπερβησόμενοι πορευομένων δὲ διὰ Νεμέας τῶν Ἀρκάδων καὶ Ἑλλείων, ὅπως συμμίξαιεν τοῖς Θηβαίοις, προσήνεγκαν μὲν λόγον τῶν Φλιασίων φυγάδες, ὡς εἰ ἐθελήσειαν ἐπιφρανήναι μόνον σφίσι, λάβοιεν ἂν Φλιοῦντα· ἐπεὶ δὲ ταῦτα συνωμολογήθη, τῆς νυκτὸς ὑπεκαθίζοντο ὑπ' αὐτῶ τῶ τείχει κλίμακας ἔχοντες οἱ τε φυγάδες καὶ ἄλλοι μετ' αὐτῶν ὡς ἑξακόσιοι. ἐπεὶ δὲ οἱ μὲν σκοποὶ ἐσήμαινον ἀπὸ τοῦ Τρικαράνου ὡς πολεμίων ἐπιόντων, ἡ δὲ πόλις πρὸς τούτους τὸν νοῦν εἶχεν, ἐν δὲ τούτῳ οἱ προδιδόντες ἐσήμαινον τοῖς ὑποκαθημένοις ἀναβαίνειν. οἱ δ' ἀναβάντες καὶ λαβόντες τῶν φρουρῶν τὰ ὄπλα ἔρημα ἐδίωκον τοὺς ἡμεροφύλακας ὄντας δέκα· ἀφ' ἐκάστης δὲ τῆς πεμπάδος εἰς ἡμεροφύλαξ κατελείπετο· καὶ ἓνα μὲν ἔτι καθεύδοντα ἀπέκτειναν, ἄλλον δὲ καταφυγόντα πρὸς τὸ Ἡραϊον. φυγῇ δ' ἐξαλλομένων κατὰ τοῦ τείχους τοῦ εἰς τὰ ἄστυ ὀρώωντος τῶν ἡμεροφυλάκων, ἀναμφισβητήτως εἶχον οἱ ἀναβάντες τὴν ἀκρόπολιν. ἐπεὶ δὲ κραυγῆς εἰς τὴν πόλιν ἀφικομένης ἐβοήθουν οἱ πολῖται, τὸ μὲν πρῶτον ἐπεξελθόντες ἐκ τῆς ἀκροπόλεως οἱ πολέμιοι ἐμάχοντο ἐν τῷ πρόσθεν τῶν εἰς τὴν πόλιν φερουσῶν πυλῶν· ἔπειτα πολιορκούμενοι ὑπὸ

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

τοῖς παροῦσι τῶν Ἀθηναίων ἵππεῦσι· καὶ κρατὶ ἐποίησαν τοὺς πολεμίους τὸ λαμπρὸν τῆς ἡμέρας ἐπὶ τῇ ἀκρωρείᾳ ὑποχωρεῖν, ὡς περ ἀπὸ φίλου καρποῦ ταῦ ἐ τῷ πεδίῳ φυλαττομένους μὴ καταπατήσειαν.

- 11 Αὐτὸς δὲ πρὸς ἐστράτευσεν εἰς τὸν Φλιαῖντα ἃ ἐν τῇ Σικυῶνι ἄρχων Θηβαῖος, ἄγων οὓς τε αὐτὸς εἶχε φρουροὺς καὶ Σικυωκούς καὶ Πελληγέας· ἤδη γὰρ τότε ἤμελλόν ταις Θηβαίοις· καὶ Εὐφρων δὲ τοὺς αὐτοῦ ἔχων μιαιθροφάτους περὶ διοχιλίους συνεστρατεύετα, οἳ μὲν οὐκ ἄλλα ἐντῶν διὰ τοῦ Τρικαράνου κατέβαινον ἐπὶ τὸ Ἡραϊον, ὡς τὸ πεδῖον φερούσας· κατὰ δὲ τὰς εἰς Κόρινθον φερούσας πύλας ἐπὶ τοῦ ὄρκου κατέλιπε Σικυωνίους τε καὶ Πελληγέας, ὅπως μὴ ταύτη περιελθόντες οἱ Φλιαῖσιαι κατὰ κερ
- 12 φαλὴν αὐτῶν γένοιτο ὑπὲρ τοῦ Ἡραίου. ὡς δ' ἔχνησαν οἱ ἐκ τῆς πόλεως τοὺς πολεμίους ἐπὶ τὸ πεδῖον ὠρμημένους, ἀντεξελθόντες οἳ τε ἵππεῖς καὶ οἱ ἐπίλεκτοι τῶν Φλιασίων ἐμάχοντο καὶ οὐκ ἀνίσταν εἰς τὸ πεδῖον αὐτοῖς, καὶ τὸ μὲν πλεῖστον τῆς ἡμέρας ἐνταῦθα ἀκροβαλιζόμενοι διῆγον, οἳ μὲν περὶ τὸν Εὐφρονα ἐπιδιώκοντες μέχρι τοῦ
- 13 ἵππασίμου, οἳ δὲ ἐνδοθεν μέχρι τοῦ Ἡραίου. ἐπεὶ δὲ καιρὸς ἐδόκει ἵεναι, ἀπῆσαν οἱ πολέμοι κύκλῳ τοῦ Τρικαράνου· ὥστε γὰρ τὴν σύντομον πρὸς τοὺς Πελληγέας ἀφικέσθαι ἢ πρὸ τοῦ τείχους φάραγξ εἶχε. μικρὸν δ' αὐτοῖς πρὸς τὸ ὄρθιον προπέμψαντες οἱ Φλιαῖσιαι ἀποτρεπόμενοι ἵεντο τὴν παρὰ τὸ τεῖχος ἐπὶ τοὺς Πελληγέας
- 14 καὶ τοὺς μετ' αὐτῶν. καὶ οἳ περὶ τὸν Θηβαῖον δὲ αἰσθόμενοι τὴν σπουδὴν τῶν Φλιασίων ἠμιλλῶντα, ὅπως φθάσειαν τοῖς Πελληγεῦσι βοηθήσαντες. ἀφικόμενοι δὲ πρότεροι οἳ ἵππεῖς ἐμβάλλουσι τοῖς Πελληγεῦσι. δεξαμένων δὲ τὸ πρῶτον, ἐπαναχωρήσαντες πάλιν σὺν τοῖς παραγεγεννημένοις τῶν παζῶν ἐνέβαλον καὶ ἐκ χειρὸς ἐμάχοντο. καὶ ἐκ τούτου δὴ ἐγκλίνουσιν οἳ πολέμοι καὶ ἀποθνήσκουσι τῶν τε Σικυωνίων τινὲς καὶ τῶν Πελληγεῶν μάλα
- 15 πολλοὶ καὶ ἄνδρες ἀγαθοί. τούτων δὲ γενομένων οἳ μὲν Φλιαῖσιαι τρόπαιον ἴσταντο λαμπρὸν παιανίζοντες, ὡς περ εἰκός· οἳ δὲ περὶ τὸν Θηβαῖον καὶ τὸν Εὐφρονα περιεώρων ταῦτα, ὡς περ ἐπὶ θεῶν παραδεδραμηκότες, τούτων δὲ

τροπῶν, οἱ δὲ ἐπὶ Σικυῶνος ἀπῆλθον, οἱ δ' εἰς τὸ ἴσπευ ἀπεχώρησαν.

Καλὸν δὲ καὶ ταῦτα ἀεπράξατε οἱ Φλιάσιοι· τὸν γὰρ 16
Πελλήνην Πράξιον ζῶντα λαβάντες, καλύτερ πάντων σπα-
μιζόμενοι, ἀφῆκαν ὄκει λύτρων. γενναίους μὲν δὴ καὶ
ἡλικίους πῶς οὐκ ἄν τις φαίη εἶναι τοὺς τοιαῦτα δια-
πραξαμένους;

Ὡς γε μὴν καὶ διὰ καρτερίας τῆν πλίστιν τοῖς φίλοις 17
διέσωζον, περιφανές· οἱ ἔπει εἴργοντο τῶν ἐκ τῆς γῆς
καρσιῶν, ἔζων τε μὲν ἐκ τῆς πολεμίας λαμβάνοντες, τὰ δὲ
ἐκ Κορίνθου ὠκούμενοι, διὰ πολλῶν κινδύνων ἐπὶ τὴν
ἀγαθὴν ἰόντες, χαλαπῶς μὲν τιμὴν πορίζοντες, χαλαπῶς
δὲ τοὺς πορίζοντες ἀεπραξαμένοι, γλίσχρως δ' ἐγγυητὰς
καθιστάντες τῶν ἀξόντων ὑποζύγια. ἤδη δὲ παντάπασιν 18
ἀπαροῦντες Χάρητα διαπράξαντο σφίσι παραπέμψαι τὴν
παραπομπήν. ἐπεὶ δ' ἐν Φλιαῦκτι ἐγένοντο, ἐδεήθησαν
αὐτοῦ καὶ τοὺς ἀχρεῖους συνεκπέμψαι εἰς τὴν Πελλήνην.
κακείνους μὲν ὄκει κατέλιπον, ἀχοράσαντες δὲ καὶ ἐπι-
στυχασάμενοι ἀπὸσα ἀδύνακτα ὑποζύγια κυκτὸς ἀπήεσαν,
οὐκ ἀγνοῦντες, ὅτι ἐκεδραύσοντο ὑπὸ πᾶν πολεμίων,
ἀλλὰ νομίζοντες χαλεπώτερον εἶναι τοῦ μάχεσθαι τὸ μὴ
ἔχειν τὰ πιπρήδεια καὶ προήεσαν μὲν οἱ Φλιάσιοι μετὰ 19
Χάρητας· ἐπεὶ δὲ ἐνέτυχον τοῖς πολεμίοις, εὐθὺς ἔργου τε
εἴχοντο καὶ παρακλευσόμενοι ἀλλήλοις ἐνέκειντο καὶ ἅμα
Χάρητα ἐπιβοηθεῖν ἐβόων. νίκης δὲ γενομένης καὶ ἐκβλη-
θέντων ἐκ τῆς ὁδοῦ τῶν πολεμίων, οὕτω δὴ οἴκαδε καὶ
ἑαυτοὺς καὶ ἃ ἦγον ἀπέσωσαν. ὥς δὲ τὴν νύκτα ἠγρύ-
πησαν, ἐκάθευδον μέχρι πόρου τῆς ἡμέρας. ἐπεὶ δὲ 20
ἀνέστη ὁ Χάρης, προσελθόντες οἱ τε ἵππεῖς καὶ οἱ χρη-
σιμώτατοι τῶν ὀπλιτῶν ἄλεγον· ὦ Χάρης, ἔξεστί σοι τῆ-
μερον κάλλιστον ἔργον διαπράξασθαι, χωρίον γὰρ ἐπὶ
τοῖς ὄροις ἡμῖν οἱ Σικυῶνιοι τειχίζουσιν, αἰκαδόμους μὲν
πολλοὺς ἔχοντες, ὀπλίτας δὲ οὐ πάνυ πολλούς· ἠχησό-
μεθα μὲν οὐκ ἡμεῖς οἱ ἵππεῖς καὶ τῶν ὀπλιτῶν οἱ ἐρω-
μενέσθεται· σὺ δὲ τὸ ξεικὸν ἔχων εἴαν ἀκολουθῆς, ἴσως
μὲν διαπραξαμένα σοι καταλήψῃ, ἴσως δὲ ἐπιφανεῖς σὺ
τροπήν, ὥσπερ ἐν Πελλήνῃ, ποιήσεις. εἰ δὲ το δυσχαρές

σοί ἐστὶν ὧν λέγομεν, ἀνακοίνωσαι τοῖς θεοῖς θυόμενος· οἰόμεθα γὰρ ἔτι σε μᾶλλον ἡμῶν τοὺς θεοὺς ταῦτα πρὶν κελύσειν. τοῦτο δὲ χρῆ, ὧ Χάρης, εὖ εἰδέναι, ὅτι ἔὰν ταῦτα πράξης, τοῖς μὲν πολεμίοις ἐπιτετειχικῶς ἔσῃ, φιλίαν δὲ πόλιν διασσωκῶς, εὐκλεέστατος δὲ ἐν τῇ πατρίδι ἔσῃ, ὀνομαστότατος δὲ καὶ ἐν τοῖς συμμάχοις καὶ
 21 πολεμίοις. ὁ μὲν δὴ Χάρης πεισθεὶς ἐθύετο· τῶν δὲ Φλιασίων εὐθύς οἱ μὲν ἵππεῖς τοὺς θύρακας ἐνεδύοντο καὶ τοὺς ἵππους ἐχαλίνουν, οἱ δὲ ὀπλίται ὅσα εἰς πεζὸν παρεσκευάζοντο. ἐπεὶ δὲ ἀναλαβόντες τὰ ὄπλα ἐπορεύοντο ἔνθα ἐθύετο, ἀπήντα αὐτοῖς ὁ Χάρης καὶ ὁ μάντις καὶ ἔλεγον, ὅτι καλὰ τὰ ἱερά. ἀλλὰ περιμένετε, ἔφασαν· ἡδὴ γὰρ καὶ ἡμεῖς ἔξιμεν. ὡς δὲ τάχιστα ἐκηρύχθη, θεία τι
 22 προθυμία καὶ οἱ μισθοφόροι ταχὺ ἐξέδραμον. ἐπεὶ δὲ Χάρης ἤρξατο πορεύεσθαι, προήεσαν αὐτῷ οἱ τῶν Φλιασίων ἵππεῖς καὶ πεζοί· καὶ τὸ μὲν πρῶτον ταχέως ἤγουντο, ἔπειτα δὲ ἐτρόχαζον· τέλος δὲ οἱ μὲν ἵππεῖς κατὰ κράτος ἤλαννον, οἱ δὲ πεζοὶ κατὰ κράτος ἔθεον ὡς δυνατὸν ἐν τάξει, οἷς καὶ ὁ Χάρης σπουδῇ ἐπηκολούθει. ἦν μὲν οὖν τῆς ὥρας μικρὸν πρὸ δύντος ἡλίου· κατελάμβανον δὲ τοὺς ἐν τῷ τείχει πολεμίους τοὺς μὲν λουομένους, τοὺς δ' ὀψοποιουμένους, τοὺς δὲ φυρῶντας, τοὺς δὲ στιβάδας ποιου-
 23 μένους. ὡς δ' εἶδον τὴν σφοδρότητα τῆς ἐφόδου, εὐθύς ἐκπλαγέντες ἔφυγον καταλιπόντες τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσι πάντα τὰπιτήδεια. κἀκεῖνοι μὲν ταῦτα δειπνήσαντες καὶ οἴκοθεν ἄλλα ἐλθόντα, ὡς ἐπ' εὐτυχίᾳ σπείσαντες καὶ παιανίσαντες καὶ φυλακὰς καταστησάμενοι κατέδαρθον. οἱ δὲ Κορίνθιοι, ἀφικομένου τῆς νυκτὸς ἀγγέλου περὶ τῆς Θυαμίας, μάλα φιλικῶς κηρύξαντες τὰ ζεύγη καὶ τὰ ὑποζύγια πάντα καὶ σίτου γεμίσαντες εἰς τὸν Φλιοῦντα παρήγαγον· καὶ ἕωσπερ ἐτειχίζετο τὸ τεῖχος, ἐκάστης ἡμέρας παραπομπὰ ἐγίγνοντο.

3 Περὶ μὲν δὴ Φλιασίων, ὡς καὶ πιστοὶ τοῖς φίλοις ἐγένοντο καὶ ἄλκιμοι ἐν τῷ πολέμῳ διετέλεσαν, καὶ ὡς πάντων σπανίζοντες διέμενον ἐν τῇ συμμαχίᾳ, εἴρηται. σχεδὸν δὲ περὶ τοῦτον τὸν χρόνον Αἰνέας Στυμφάλιος, στρατηγὸς τῶν Ἀρκάδων γενενημένος, νομίσας οὐκ ἀνεκτῶς ἔχειν τὰ

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

δὲ τοσοῦτον πάντας ἀνθρώπους ὑπερβεβλήμασι τόλμη καὶ
καὶ μαρτία, ὥστε παρ' αὐτάς τὰς ἀρχάς καὶ παρ' αὐτοῦ
ὑμᾶς τοὺς κυρίους, οὔστινας δεῖ ἀποθνήσκειν καὶ οὔστινας
μὴ, αὐτογνωμονήσαντες ἀπέκτειναν τὸν ἄνδρα. εἰ οὐ
οὔτοι μὴ δώσουσι τὴν δευτέραν δίκην, τίς ποτε πρὸς τὴν
πόλιν θαρρῶν πορεύσεται; τί δὲ πείσεται ἡ πόλις, εἰ ἐξε-
σταὶ τῷ βουλομένῳ ἀποκτεῖναι πρὶν δηλώσαι, ἔθου ἕνεκα
ἦκει δικαστος; ἡμεῖς μὲν δὴ τούτους διώκομεν ὡς ἀνοσιω-
τάτους καὶ ἀδικωτάτους καὶ ἀνομιωτάτους καὶ πλείστον δὲ
ὑπεριδόντας τῆς πόλεως· ὑμεῖς δὲ ἀκηροῦτες, ὅποιας τινὸς
ὑμῖν δοκοῦσιν ἄξιοι εἶναι δίκης, ταύτην αὐτοῖς ἐπίθεται
7 Οἱ μὲν ἔρχοντες τοιαῦτα εἶπον· τῶν δὲ ἀποκτεινάν-
των οἱ μὲν ἄλλοι ἠροῦντο μὴ αὐτόχειρες γεγενῆσθαι· εἰς
δὲ ὡμολογήκει καὶ τῆς ἀπολογίας ὡδὲ πως ἤρχετο· Ἄλλοι
ὑπερορᾶν μὲν, ὡς θηβαῖοι, οὐ δυνατὸν ὑμῶν ἀνδρῶν, ὅς
εἰδαίη κυρίους μὲν ὄντας ὅ,τι βούλεσθε αὐτῷ χρῆσθαι
τίνι μὴν πιστεύων ἀπέκτεινα τὸν ἄνδρα; εἰ ἴστε, ὅτι πρῶ-
τον μὲν τῷ νομίζεω δίκαιον ποιεῖν, ἔπειτα δὲ τῷ ὑμᾶς
ὀρθῶς γνώσεσθαι. ἦδεν γάρ, ὅτι καὶ ὑμεῖς τοὺς περὶ
Ἀρχίαν καὶ Ὑπάτην, οὓς ἐλάβετε ὅμοια Εὐφροῦνι πεπσιη-
κότας, οὐ ψῆφον ἀνεμείνατε, ἀλλὰ ὅποτε πρῶτον ἐδυ-
νάσθητε ἐτιμωρήσασθε, νομίζοντες τῶν τε περιφανῶς
ἀνοσιῶν καὶ τῶν φανερῶς προδοτῶν καὶ τυραννεῖν ἐπι-
χειρούντων ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων θάνατον κατεγνωσθαι.
8 οὐκοῦν καὶ Εὐφροῦν πᾶσι τούτοις ἔνοχος ἦν· παραλαβὼν
μὲν γὰρ τὰ ἱερὰ μεστὰ καὶ ἀργυρῶν καὶ χρυσῶν ἀναθη-
μάτων κενὰ πάντων τούτων ἀπέδειξε. προσδότης γε μὴν
τίς ἂν περιφανέστερος Εὐφροῦνος εἴη, ὃς φιλαίτατος μὲν
ἦν Λακεδαιμονίοις ὑμᾶς ἀντ' ἐκείνων εἴλετο, πιστὰ δὲ
δοῦς καὶ λαβὼν παρ' ὑμῶν πάλιν προὔδωκεν ὑμᾶς καὶ
παρέδωκε τοῖς ἐναντίοις τὸν λιμένα; καὶ μὴν πῶς οὐκ
ἀπροφασίστως τύραννος ἦν, ὃς δούλους μὲν οὐ μόνον ἐλευ-
θέρους, ἀλλὰ καὶ πολίτας ἐποίει, ἀπεκτείνουε δὲ καὶ ἐφυ-
γάδουε καὶ χρήματα ἀφηρεῖτο οὐ τοὺς ἀδικούντας, ἀλλ'
9 οὓς αὐτῷ ἐδόκει; οὔτοι δὲ ἦσαν οἱ βέλτεστοι. αὐθις δὲ
μετὰ τῶν ἐναντιωτάτων ὑμῖν Ἀθηναίων κατελθὼν εἰς τὴν
πόλιν ἐναντία μὲν ἔθετο τὰ ὄπλα τῷ παρ' ὑμῶν ἀρμοστῇ·

ἐπεὶ δ' ἐκεῖνον οὐκ ἐδυνάσθη ἐκ τῆς ἀκροπόλεως ἐμβαλεῖν, συνασκευασάμενος χρήματα δεῦρο ἐφίκετο. καὶ εἰ μὲν ὄπλα ἠθροικῶς ἐφάνη ἐφ' ὑμᾶς, καὶ χάριν ἂν μοι εἴχετε, εἰ ἀπέκτεινα αὐτόν· ὅς δὲ χρήματα ἤλθε παρασκευασάμενος, ὡς τούτοις ὑμᾶς διαφθερῶν καὶ πείσων πάλιν κύριον αὐτὸν ποιῆσαι τῆς πόλεως, τούτῳ ἐγὼ τὴν δίκην ἐπιθεὶς πῶς ἂν δικαίως ὑφ' ὑμῶν ἀποθάνοιμι; καὶ γὰρ οἱ μὲν ὄπλοις βιασθέντες βλάπτονται μὲν, οὐ μόντοι ἀδικοί γε ἀναφαίνονται· οἱ δὲ χρήμασι παρὰ τὸ βέλτιστον διαφθαρέντες ἅμα μὲν βλάπτονται, ἕμα δὲ αἰσχύνῃ περιπίπτουσιν. εἰ μὲν τούτων ἐμοὶ μὲν πολέμιος ἦν, ὑμῖν δὲ φίλος, 10 καὶ γὰρ ὁμολογῶ μὴ καλῶς ἂν μοι ἔχεν παρ' ὑμῖν τοῦτον ἀποκτεῖναι· ὁ δὲ ὑμᾶς προδιδούς τί ἐμοὶ πολεμιώτερος ἦν ἢ ὑμῖν; ἀλλὰ νῆ Δία, εἴποι ἂν τις, ἐκὼν ἤλθε. κατὰ εἰ μὲν ἀπεχόμενον τῆς ὑμετέρας πόλεως ἀπέκτεινέ τις αὐτόν, ἐπαίνου ἂν ἐτύχανε· νῦν δὲ ὅτι πάλιν ἤλθεν ἄλλα πρὸς τοῖς πρόσθεν κακὰ ποιήσων, οὐ δικαίως φησὶ τις αὐτὸν τεθνάναι; ποῦ ἔχων Ἑλλησι σπονδὰς ἀποδείξαι ἢ προδόταις ἢ παλιανυτομόλοις ἢ τυράννοις; πρὸς δὲ τού- 11 τοις ἀναμνήσθητε, ὅτι καὶ ἐψηφίσασθε δήπου τοὺς φυγάδας ἀγωγίμους εἶναι ἐκ πασῶν τῶν συμμαχιδῶν. ὅστις δὲ ἄνευ κοινοῦ τῶν συμμάχων δόγματος κατέρχεται φυγὰς, τοῦτον ἔχοι τις ἂν εἰπεῖν ὅπως οὐ δίκαιόν ἐστιν ἀποθνήσκειν; ἐγὼ φημι, ὧ ἄνδρες, ἀποκτείναντας μὲν ὑμᾶς ἐμὲ τιμιωρηκότας ἔσεσθαι ἀνδρὶ τῶ πάντων ὑμῖν πολεμιωτάτῳ, γρόντας δὲ δίκαια πεποιημέναις αὐτοὺς τιμιωρηκότας φανεῖσθαι ὑπὲρ τε ὑμῶν αὐτῶν καὶ ὑπὲρ τῶν συμμάχων ἀπάντων.

Οἱ μὲν οὖν Θηβαῖοι ταῦτα ἀκούσαντες ἔγνωσαν δίκαια 12 τὸν Εὐφρονα πεπονηθέναι· οἱ μόντοι πολῖται αὐτοῦ ὡς ἄνδρα ἀγαθὸν νομισάμενοι ἔθαψάν τε ἐν τῇ ἀγορᾷ καὶ ὡς ἀρχηγέτην τῆς πόλεως σέβονται. οὕτως, ὡς ἔοικεν, οἱ πλείστοι ἐφίζονται τοὺς εὐεργέτας ἐαυτῶν ἄνδρας ἀγαθοὺς εἶναι.

Καὶ τὰ μὲν περὶ Εὐφρονος εἴρηται· ἐγὼ δὲ ἔνθεν εἰς 4 ταῦτα ἐξέβην ἐπάνεμι. ἔτι γὰρ τερχιζόντων τῶν Φλιασίων τὴν Θυαμίαν καὶ τοῦ Χάρητος ἔτι παρόντος Ἰριπῶς

ὑπὸ τῶν φευγόντων κατελήφθη. στρατευσαμένων δὲ πάντων Ἀθηναίων ἐπ' αὐτὸν καὶ τὸν Χάρητα μεταπεμψαμένων ἐκ τῆς Θυαμίας, ὁ μὲν λιμὴν αὖ ὁ τῶν Σικυωνίων πάλιν ὑπ' αὐτῶν τε τῶν πολιτῶν καὶ τῶν Ἀρκάδων ἀλίσκεται· τοῖς δ' Ἀθηναίοις οὐδείς τῶν συμμάχων ἐβοήθησεν, ἀλλ' ἀνεχώρησαν Θηβαίοις παρακαταθέμενοι τὸν Ὀρωπὸν μέχρι δίκης.

2 Καταμαθὼν δὲ ὁ Λυκομήδης μεμφομένους τοὺς Ἀθηναίους τοῖς συμμάχοις, ὅτι αὐτοὶ μὲν πολλὰ πράγματα εἶχον δι' ἐκείνους, ἀντεβοήθησε δ' αὐτοῖς οὐδείς, πείθει τοὺς μυρίους πράττειν περὶ συμμαχίας πρὸς αὐτούς. τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἐδυσχέραινον τινες τῶν Ἀθηναίων τὸ Λακεδαιμονίοις ὄντας φίλους γενέσθαι τοῖς ἐναντίοις αὐτῶν συμμάχους· ἐπειδὴ δὲ λογιζόμενοι εὕρισκον οὐδὲν μείον Λακεδαιμονίοις ἢ σφίσιν ἀγαθὸν τὸ Ἀρκάδας μὴ προσδεῖσθαι Θηβαίων, οὕτω δὴ προσεδέχοντο τὴν τῶν 3 Ἀρκάδων συμμαχίαν. καὶ Λυκομήδης ταῦτα πράττων ἀπιὼν Ἀθήνηθεν δαιμονιώτατα ἀποθνήσκει. ὄντων γὰρ παμπόλλων πλοίων, ἐκλεξάμενος τούτων ὁ ἐβούλετο καὶ συνθέμενος τοίνυν ἀποβιβάσαι ὅποι αὐτὸς κελεύοι, εἴλετο ἐνταῦθα ἐκβῆναι ἐνθα οἱ φυγάδες ἐτύγχανον ὄντες. κακείνος μὲν οὕτως ἀποθνήσκει, ἢ μέντοι συμμαχία ὄντως ἐπεραίνετο.

4 Εἰπόντος δὲ Δημοτίωνος ἐν τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων, ὡς ἢ μὲν πρὸς τοὺς Ἀρκάδας φιλία καλῶς αὐτῷ δοκοίη πράττεσθαι, τοῖς μέντοι στρατηγοῖς προστάξαι ἔφη χρῆναι, ὅπως καὶ Κορίνθος σῶα ἢ τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων· ἀκούσαντες δὲ ταῦτα οἱ Κορίνθιοι, ταχὺ πέμψαντες ἱκανοὺς φρουροὺς ἑαυτῶν πάντοσε, ὅπου Ἀθηναῖοι ἐφρούρουν, εἶπαν αὐτοῖς ἀπιέναι, ὡς οὐδὲν ἔτι δεόμενοι φρουρῶν. οἱ δ' ἐπέειποντο. ὡς δὲ συνῆλθον οἱ ἐκ τῶν φρουρίων Ἀθηναῖοι εἰς τὴν πόλιν, ἐκήρυξαν οἱ Κορίνθιοι, εἴ τις ἀδικοῖτο Ἀθηναίων, ἀπογράφεσθαι, ὡς ληψομένους τὰ δίκαια. 5 οὕτω δὲ τούτων ἐχόντων Χάρης ἀφικνεῖται μετὰ ναυτικοῦ πρὸς Κεγχρείας. ἐπεὶ δὲ ἔγνω τὰ πεπραγμένα, ἔλεξεν, ὅτι ἀκούσας ἐπιβουλεύεσθαι τῇ πόλει βοηθῶν παρείη. οἱ δ' ἐπαινέσαντες αὐτὸν οὐδὲν τι μᾶλλον ἐδέχοντο τὰς ναῦς εἰς

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

αὐτοὺς καὶ συμμαχίαν ὀμνύναι· οἱ δὲ ἀπεκρίναντο, ὅτι ἢ μὲν συμμαχία οὐκ εἰρήνη, ἀλλὰ πολέμου μεταλλαγὴ εἶη· εἰ δὲ βούλοιντο, παρεῖναι ἔφασαν τὴν δικαίαν εἰρήνην ποιησόμενοι. ἀγασθέντες δὲ αὐτοὺς οἱ Θηβαῖοι, ὅτι καίπερ ἐν κινδύνῳ ὄντες οὐκ ἤθελον τοῖς εὐεργέταις εἰς πόλεμον καθίστασθαι, συνεχώρησαν αὐτοῖς καὶ Φλιασίοις καὶ τοῖς ἔλθοῦσι μετ' αὐτῶν εἰς Θήβας τὴν εἰρήνην ἐφ' ᾧτε ἔχειν τὴν ἑαυτῶν ἑκάστους. καὶ ἐπὶ τούτοις ὠμόσθησαν οἱ ὄρκοι. οἱ μὲν δὴ Φλιάσιοι, ἐπεὶ οὕτως ἡ σύμβασις ἐγένετο, εὐθὺς ἀπῆλθον ἐκ τῆς Θυαμίας· οἱ δὲ Ἀργεῖοι ὀμόσαντες ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς τούτοις εἰρήνην ποιήσασθαι, ἐπεὶ οὐκ ἐδύναντο καταπρᾶξαι ὥστε τοὺς τῶν Φλιασίων φυγάδας μένειν ἐν τῷ Τρικαράνῳ ὡς ἐν τῇ ἑαυτῶν πόλει ἔχοντας, παραλαβόντες ἐφρούρουν φάσκοντες σφετέραν τὴν γῆν ταύτην εἶναι, ἣν ὀλίγῳ πρότερον ὡς πολεμίαν οὖσαν ἐδήουν. καὶ δίκας τῶν Φλιασίων προκαλουμένων οὐκ ἐδίδοσαν.

11
12 Σχεδὸν δὲ περὶ τοῦτον τὸν χρόνον τετελευτηκότος ἤδη τοῦ πρόσθεν Διονυσίου ὁ υἱὸς αὐτοῦ πέμπει βοήθειαν τοῖς Λακεδαιμονίοις δώδεκα τριήρεις καὶ ἄρχοντα αὐτῶν Τιμοκράτην. οὗτος δ' οὖν ἀφικόμενος συνεξαιρεῖ αὐτοῖς Σελλασίαν· καὶ τοῦτο πράξας ἀπέπλευσεν οἴκαδε.

Μετὰ δὲ τοῦτο οὐ πολλῷ ὕστερον καταλαμβάνουσιν οἱ Ἥλαιοι Λασιῶνα, τὸ μὲν παλαιὸν ἑαυτῶν ὄντα, ἐν δὲ τῷ παρόντι συντελοῦντα εἰς τὸ Ἀρκαδικόν. οἱ μέντοι Ἀρκάδες οὐ παρωλιγώρησαν, ἀλλ' εὐθὺς παραγγείλαντες ἐβοήθουν. ἀντεβοήθησαν δὲ καὶ τῶν Ἥλείων οἱ τριακόσιοι καὶ ἔτι τετρακόσιοι. ἀντεστρατοπεδευμένων δὲ τὴν ἡμέραν ἐν ἐπιπεδεστέρῳ χωρίῳ τῶν Ἥλείων τῆς νυκτὸς οἱ Ἀρκάδες ἀναβαίνουσιν ἐπὶ τὴν τοῦ ὑπὲρ τῶν Ἥλείων ὄρους κορυφήν· ἅμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ κατέβαινον ἐπὶ τοὺς Ἥλείους. οἱ δὲ ἰδόντες ἅμα μὲν ἐξ ὑπερδεξίου προσιόντας, ἅμα δὲ πολλαπλασίους, ἐκ πολλοῦ μὲν ἀπελθεῖν ἠσχύνθησαν, ὀμόσε δ' ἦλθον καὶ εἰς χεῖρας δεξάμενοι ἔφυγον· καὶ πολλοὺς μὲν ἄνδρας, πολλὰ δὲ ὄπλα ἀπώλεσαν, κατὰ δυσχωρίας ἀποχωροῦντες.

14 Οἱ δὲ Ἀρκάδες διαπραξάμενοι ταῦτα ἐπορεύοντο ἐπὶ

τὰς τῶν Ἀκρωρείων πόλεις. λαβόντες δὲ ταύτας πλὴν
 Θραύστου ἀφικνοῦνται εἰς Ὀλυμπίαν καὶ περισταυρώσαν-
 τες τὸ Κρόνιον ἐνταῦθα ἐφρούρουν καὶ ἐκράτουν τοῦ Ὀλυμ-
 πιακοῦ ὄρους· ἔλαβον δὲ καὶ Μαργανέας ἐνδόντων τινῶν.
 οὕτω δὲ προκεχωρηκότων οἱ μὲν Ἡλεῖοι αὖ παντάπασιν
 ἠθύμησαν, οἱ δὲ Ἀρκάδες ἔρχονται ἐπὶ τὴν πόλιν. καὶ
 μέχρι μὲν τῆς ἀγορᾶς ἦλθον· ἐκεῖ μέντοι ὑποσιάντες οἱ
 τε ἵππεῖς καὶ οἱ ἄλλοι αὐτῶν ἐκβάλλουσί τε αὐτοὺς καὶ
 ἀπέκτεινάν τινας καὶ τρόπαιον ἐστήσαντο. ἦν μὲν οὖν 15
 καὶ πρότερον διαφορὰ ἐν τῇ Ἡλίδι. οἱ μὲν γὰρ περὶ Χάρο-
 πόν τε καὶ Θρασωνίδα καὶ Ἀργεῖον εἰς δημοκρατίαν ἤγον τὴν
 πόλιν, οἱ δὲ περὶ Στάλκαν τε καὶ Ἰππίαν καὶ Στρατόλαν
 εἰς ὀλιγαρχίαν. ἐπεὶ δ' οἱ Ἀρκάδες μεγάλην δύναμιν ἔχον-
 τες σύμμαχοι ἐδόκουν εἶναι τοῖς δημοκρατεῖσθαι βουλο-
 μένοις, ἐκ τούτου δὴ θρασύτεροι οἱ περὶ τὸν Χάροπον
 ἦσαν καὶ συνθέμενοι τοῖς Ἀρκάσι ἐπιβοηθεῖν καταλαμ-
 βάνουσι τὴν ἀκρόπολιν. οἱ δ' ἵππεῖς καὶ οἱ τριακόσιοι 16
 οὐκ ἐμέλλησαν, ἀλλ' εὐθύς ἐχώρουν ἄνω καὶ ἐκκρούουσιν
 αὐτούς· ὥστ' ἔφυγον σὺν τῷ Ἀργεῖω καὶ Χαρόπῳ τῶν πο-
 λιτῶν περὶ τετρακοσίους. οὐ πολὺ δ' ὕστερον οὗτοι παρα-
 λαβόντες τῶν Ἀρκάδων τινὰς καταλαμβάνουσι Πύλον. καὶ
 πολλοὶ μέντοι πρὸς αὐτοὺς ἐκ τῆς πόλεως ἀπήεσαν τοῦ
 δήμου, ἅτε χωρίον τε καλὸν καὶ μεγάλην ῥώμην τὴν τῶν
 Ἀρκάδων σύμμαχον ἔχοντας. ἐνέβαλον δὲ καὶ ὕστερον εἰς
 τὴν χώραν τὴν τῶν Ἡλείων οἱ Ἀρκάδες ὑπὸ τῶν φευγόν-
 των ἀναπειθόμενοι, ὡς ἡ πόλις προσχωρήσοιτο. ἀλλὰ 17
 τότε μὲν οἱ Ἀχαιοὶ φίλοι γεγεννημένοι τοῖς Ἡλείοις τὴν
 πόλιν αὐτῶν διεφύλαξαν· ὥστε οἱ Ἀρκάδες οὐδὲν ἄλλο
 πράξαντες ἢ δηλώσαντες αὐτῶν τὴν χώραν ἀπῆλθον. εὐθύς
 μέντοι ἐκ τῆς Ἡλείας ἐξιόντες, αἰσθόμενοι τοὺς Πελλη-
 νεῖς ἐν Ἡλίδι ὄντας, νυκτὸς μακροτάτην ὁδὸν ἐλθόντες
 καταλαμβάνουσιν αὐτῶν Ὀλούρον· ἦδη γὰρ πάλιν προσε-
 κχωρήκεσαν οἱ Πελλήνεῖς εἰς τὴν τῶν Λακεδαιμονίων
 συμμαχίαν. ἐπεὶ δ' ἦσθοντο τὰ περὶ Ὀλούρου, περιελ- 18
 θόντες αὖ καὶ οὗτοι ὅπη ἐδύναντο εἰς τὴν αὐτῶν πόλιν
 Πελλήνην εἰσῆλθον. καὶ ἐκ τούτου δὴ ἐπολέμουν τοῖς ἐν
 Ὀλούρῳ Ἀρκάσι τε καὶ τῷ ἑαυτῶν παντὶ δήμῳ μάλα ὀλίγοι

όντες· ὁμως δὲ οὐ πρόσθεν ἐπαύσαντο, πρὶν ἐξεπολιόρ-
κησαν τὸν Ὀλουρον.

- 19 Οἱ δ' αὖ Ἀρκάδες πάλιν παιοῦνται ἄλλην στρατείαν
εἰς τὴν Ἥλιν. μεταξὺ δὲ Κυλλήνης καὶ τῆς πόλεως στρα-
τοπεδευομένοις αὐτοῖς ἐπιτίθενται οἱ Ἥλαιοι, ὑποστάντες
δὲ οἱ Ἀρκάδες ἐνίκησαν αὐτούς. καὶ Ἀνδρόμαχος μὲν ὁ
Ἥλειος ἵππαρχος, ὅσπερ αἴτιος ἐδόκει εἶναι τὴν μάχην
συνάψαι, αὐτὸς αὐτὸν διέφθειρεν· οἱ δ' ἄλλοι εἰς τὴν
πόλιν ἀπεχώρησαν. ἀπέθανε δὲ ἐν ταύτῃ τῇ μάχῃ παρα-
γενόμενος καὶ Σωκλείδης ὁ Σπαρτιάτης· ἤδη γὰρ τότε αἱ
20 Λακεδαιμόνιοι σύμμαχοι τοῖς Ἥλαιοις ἦσαν. πιεζόμενοι
δὲ οἱ Ἥλαιοι ἐν τῇ ἑαυτῶν ἡξίουν καὶ τοὺς Λακεδαιμονίους
πέμποντες πρέσβεις ἐπιστρατεύειν τοῖς Ἀρκάσι, κομίζον-
τες οὕτως ἂν μάλιστα ἀπολαβεῖν τοὺς Ἀρκάδας, εἰ ἀμφο-
τέρωθεν πολεμοῖντο. καὶ ἐκ τούτου δὴ Ἀρχίδαμος στρα-
τεύεται μετὰ τῶν πολιτῶν καὶ καταλαμβάνει Κρωῶνον.
καταλιπὼν δ' ἐν αὐτῷ φρουρὰν τῶν δώδεκα λόχων τρεῖς
21 οὕτως ἐπ' οἴκου ἀνεχώρησεν. οἱ μὲντοι Ἀρκάδες, ὡσπερ
ἔτυχον ἐκ τῆς εἰς Ἥλιν στρατείας συνειλεγμένοι, βαρῆ-
σαντες περιεσταύρωσαν τὸν Κρωῶνον διπλῶ σταυρώματι
καὶ ἐν ἀσφαλεῖ ὄντες ἐπολιόρκουν τοὺς ἐν τῷ Κρωῶνι.
χαλεπῶς δὲ ἢ τῶν Λακεδαιμονίων πάλις φέρουσα ἐπὶ τῇ
πολιορκίᾳ τῶν πολιτῶν ἐπέμπει στρατιάν· ἡγεῖτο δὲ καὶ
τότε Ἀρχίδαμος. ἐλθὼν δὲ ἐδήου καὶ τῆς Ἀρκαδίας ὅσα
ἐδύνατο καὶ τῆς Σκιριτίδος καὶ πάντα ἐποίει, ὅπως, εἰ
δύναίτο, ἀπαγάγει τοὺς πολιορκοῦντας. οἱ δὲ Ἀρκάδες
οὐδέν τι μᾶλλον ἐκινουῦντο, ἀλλὰ ταῦτα πάντα παρεώρων.
22 κατιδὼν δὲ τινα λόφον ὁ Ἀρχίδαμος, δι' οὗ τὸ ἔξω σταύ-
ρωμα περιεβέβληντο οἱ Ἀρκάδες, ἐνόμισεν εἰλεῖν ἂν τοῦτον
καὶ εἰ τούτου κρατήσειεν, οὐκ ἂν δύνασθαι μένειν τοὺς
ὑπὸ τοῦτον πολιορκοῦντας. κύκλῳ δὲ περιάγοντος αὐτοῦ
ἐπὶ τοῦτο τὸ χωρίον, ὡς εἶδον οἱ προθέοντες τοῦ Ἀρχι-
δάμου πελτασταὶ τοὺς ἐπαρίτους ἔξω τοῦ σταυρώματος,
ἐπιτίθενται αὐτοῖς, καὶ οἱ ἵππεῖς συνεμβάλλειν ἐπειρώωντο.
οἱ δ' οὐκ ἐνέκλιναν, ἀλλὰ συντεταγμένοι ἡσυχίαν εἶχον. οἱ
δ' αὖ πάλιν ἐνέβαλον. ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τότε ἐνέκλιναν, ἀλλὰ
καὶ ἐπήεσαν, ἤδη οὔσης πολλῆς κραυγῆς, ἐβοήθει δὴ καὶ

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

νυκτὸς ἐπὶ τὸν Κρωῶνον ἐπικρατοῦσι τοῦ σταυρώματος τοῦ κατὰ τοὺς Ἀργεῖους καὶ τοὺς πολιορκουμένους τῶν Δακεδαιμονίων εὐθὺς ἐξεκάλουν. ὅσοι μὲν οὖν ἐγγύτατά τε ἐτύγχανον ὄντες καὶ ὠξυλάβησαν, ἐξῆλθον· ὀπόσους δὲ ἔφθασαν πολλοὶ τῶν Ἀρκάδων συμβοηθήσαντες, ἀπεκλείσθησαν ἔνδον καὶ ληφθέντες διενεμήθησαν· καὶ ἐν μὲν μέρος ἔλαβον Ἀργεῖοι, ἐν δὲ Θηβαῖοι, ἐν δὲ Ἀρκάδες, ἐν δὲ Μεσσήνιοι. οἱ δὲ σύμπαντες ληφθέντες Σπαρτιατῶν τε καὶ περιοίκων πλείονες τῶν ἑκατὸν ἐγένοντο.

28 Ἐπεὶ γε μὴν οἱ Ἀρκάδες ἐσχόλασαν ἀπὸ τοῦ Κρωῶνου, πάλιν δὴ περὶ τοὺς Ἡλείους εἶχον καὶ τὴν τε Ὀλυμπίαν ἐρρωμενέστερον ἐφρούρουν, καὶ ἐπιόντος Ὀλυμπιακοῦ ἔτους παρεσκευάζοντο ποιεῖν τὰ Ὀλύμπια σὺν Πισάταις τοῖς πρώτοις φάσκουσι προστῆναι τοῦ ἱεροῦ. ἐπεὶ δὲ ὅτε μὴν ἦκεν, ἐν ᾧ τὰ Ὀλύμπια γίνεταί, αἶ τε ἡμέραι, ἐν αἷς ἡ πανήγυρις ἀθροίζεται, ἐνταῦθα δὴ οἱ Ἡλεῖοι ἐκ τοῦ φανεροῦ συσκευασάμενοι καὶ παρακαλέσαντες Ἀχαιοὺς 29 ἐπορεύοντο τὴν Ὀλυμπιακὴν ὁδόν. οἱ δὲ Ἀρκάδες ἐκείνους μὲν οὐκ ἂν ποτε ᾤοντο ἐλθεῖν ἐπὶ σφᾶς, αὐτοὶ δὲ σὺν Πισάταις διετίθεσαν τὴν πανήγυριν. καὶ τὴν μὲν ἵπποδρομίαν ἤδη ἐπεποιήκεσαν καὶ τὰ δρομικὰ τοῦ πεντάθλου· οἱ δ' εἰς πάλιν ἀφικόμενοι οὐκέτι ἐν τῷ δρόμῳ, ἀλλὰ μεταξὺ τοῦ δρόμου καὶ τοῦ βωμοῦ ἐπάλαιον. οἱ γὰρ Ἡλεῖοι σὺν τοῖς ὅπλοις παρῆσαν ἤδη εἰς τὸ τέμενος. οἱ δὲ Ἀρκάδες πορρωτέρω μὲν οὐκ ἀπήντησαν, ἐπὶ δὲ τοῦ Κλαδάου ποταμοῦ παρετάξαντο, ὃς παρὰ τὴν Ἄλτιν καταρρέων εἰς τὸν Ἀλφειὸν ἐμβάλλει. καὶ σύμμαχοι δὲ παρῆσαν αὐτοῖς, ὀπλίται μὲν Ἀργείων εἰς δισχιλίους, Ἀθηναίων δὲ ἵππεῖς 30 περὶ τετρακοσίους. καὶ μὴν οἱ Ἡλεῖοι τὰπὶ θάτερα τοῦ ποταμοῦ παρετάξαντο, σφαγιασάμενοι δὲ εὐθὺς ἐχώρουν. καὶ τὸν πρόσθεν χρόνον εἰς τὰ πολεμικὰ καταφρονούμενοι μὲν ὑπ' Ἀρκάδων καὶ Ἀργείων, καταφρονούμενοι δὲ ὑπ' Ἀχαιῶν καὶ Ἀθηναίων ὅμως ἐκείνη τῇ ἡμέρᾳ τῶν μὲν συμμάχων ὡς ἀλκιμώτατοι ὄντες ἡγοῦντο, τοὺς δ' Ἀρκάδας, τούτοις γὰρ πρώτοις συνέβαλον, καὶ εὐθὺς ἐτρέψαντο καὶ ἐπιβοηθήσαντας δὲ τοὺς Ἀργεῖους δεξάμενοι καὶ τούτων 31 ἐκράτησαν. ἐπεὶ μέντοι κατεδίωξαν εἰς τὸ μεταξὺ τοῦ

βουλευτηρίου καὶ τοῦ τῆς Ἑστίας ἱεροῦ καὶ τοῦ πρὸς ταῦτα προσήκοντος θεάτρου, ἐμάχοντο μὲν οὐδὲν ἦττον καὶ ἐώθουν πρὸς τὸν βωμόν, ἀπὸ μέντοι τῶν στοῶν τε καὶ τοῦ βουλευτηρίου καὶ τοῦ μεγάλου ναοῦ βαλλόμενοι καὶ ἐν τῷ ἰσοπέδῳ μαχόμενοι ἀποθνήσκουσιν ἄλλοι τε τῶν Ἡλείων καὶ αὐτὸς ὁ τῶν τριακοσίων ἄρχων Στρατόλας. τούτων δὲ πραχθέντων ἀπεχώρησαν εἰς τὸ αὐτῶν στρατόπεδον. οἱ μέντοι Ἀρκάδες καὶ οἱ μετ' αὐτῶν οὕτως ἐπεφόβηντο ⁸² τὴν ἐπιούσαν ἡμέραν, ὥστε οὐδ' ἀνεπαύσαντο τῆς νυκτός, ἐκκόπτοντες τὰ διαπεπονημένα σκηνώματα καὶ ἀποσταυροῦντες. οἱ δ' αὖ Ἡλείοι ἐπεὶ τῇ ὑστεραίᾳ προσιόντες εἶδον καρτερὸν τὸ τεῖχος καὶ ἐπὶ τῶν ναῶν πολλοὺς ἀναβηκτότας, ἀπῆλθον εἰς τὸ ἄστυ, τοιοῦτοι γενόμενοι οἷους τὴν ἀρετὴν θεὸς μὲν ἂν ἐμπνεύσας δύναιτο καὶ ἐν ἡμέρᾳ ἀποδείξαι, ἄνθρωποι δὲ οὐδ' ἂν ἐν πολλῷ χρόνῳ τοὺς μὴ ὄντας ἀλκίμους ποιήσειαν.

Χρωμένων δὲ τοῖς ἱεροῖς χρήμασι τῶν ἐν τοῖς Ἀρκάσιν ⁸³ ἀρχόντων καὶ ἀπὸ τούτων τοὺς ἐπαρίτους τρεφόντων, πρῶτοι Μαντινεῖς ἀπεψηφίσαντο μὴ χρῆσθαι τοῖς ἱεροῖς χρήμασι. καὶ αὐτοὶ τὸ γιγνόμενον μέρος εἰς τοὺς ἐπαρίτους ἐκ τῆς πόλεως ἐκπορίσαντες ἀπέπεμψαν τοῖς ἀρχουσιν. οἱ δὲ ἄρχοντες φάσκοντες αὐτοὺς λυμαίνεσθαι τὸ Ἀρκαδικὸν ἀνεκαλοῦντο εἰς τοὺς μυρίους τοὺς προστάτας αὐτῶν· καὶ ἐπεὶ οὐχ ὑπήκουον, κατεδίκασαν αὐτῶν καὶ τοὺς ἐπαρίτους ἐπέμπον ὡς ἄξοντας τοὺς κατακεκριμένους. οἱ μὲν οὖν Μαντινεῖς κλείσαντες τὰς πύλας οὐκ ἐδέχοντο αὐτοὺς εἶσω. ἐκ δὲ τούτου τάχα δὴ καὶ ἄλλοι ⁸⁴ τινὲς ἔλεγον ἐν τοῖς μυρίοις, ὡς οὐ χρὴ τοῖς ἱεροῖς χρήμασι χρῆσθαι οὐδὲ καταλιπεῖν εἰς τὸν αἰεὶ χρόνον τοῖς παισὶν ἔγκλημα τοῦτο πρὸς τοὺς θεούς. ὡς δὲ καὶ ἐν τῷ κοινῷ ἀπέδοξε μηκέτι χρῆσθαι τοῖς ἱεροῖς χρήμασι, ταχὺ δὴ οἱ μὲν οὐκ ἂν δυνάμενοι ἄνευ μισθοῦ τῶν ἐπαρίτων εἶναι διεχέοντο, οἱ δὲ δυνάμενοι παρακελευσάμενοι αὐτοῖς καθίσταντο εἰς τοὺς ἐπαρίτους, ὅπως μὴ αὐτοὶ ἐπ' ἐκείνοις, ἀλλ' ἐκεῖνοι ἐπὶ σφίσιν εἶεν. γνόντες δὲ οἱ τῶν ἀρχόντων διακχειρικότες τὰ ἱερὰ χρήματα, ὅτι εἰ δώσοιεν εὐθύνας, κινδυνεύσοιεν ἀπολέσθαι, πέμπουσιν εἰς

85 θήβας καὶ διδάσκουσι τοὺς θηβαίους, ὡς εἰ μὴ στρατευ-
 σοιεν, κινδυνεύσοιεν οἱ Ἀρκάδες πάλιν λακωνίσειν. καὶ οἱ
 μὲν παρεσκευάζοντο ὡς στρατευσόμενοι· οἱ δὲ τὰ κράτιστα
 τῆ Πελοποννήσῳ βουλευόμενοι ἔπεισαν τὸ κοινὸν Ἀρκάδων
 πέμπσαντας πρέσβεις εἰπεῖν τοῖς θηβαίοις μὴ ἵνα ἐν
 ὄπλοις εἰς τὴν Ἀρκαδίαν, εἰ μὴ τι καλοῖεν. καὶ ἅμα μὲν
 ταῦτα πρὸς τοὺς θηβαίους ἔλεγον, ἅμα δὲ ἐλογίζοντο, ὅτι
 πολέμου οὐδὲν δέουιντο. τοῦ τε γὰρ ἱεροῦ τοῦ Διὸς προσ-
 στάναι οὐδὲν προσδεῖσθαι ἐνόμιζον, ἀλλ' ἀποδιδύοντες ἄν
 καὶ δικαιότερα καὶ δσιώτερα ποιεῖν, καὶ τῷ θεῷ οἴεσθαι
 μᾶλλον ἄν οὕτω χαρίζεσθαι. βουλομένων δὲ ταῦτα καὶ
 τῶν Ἡλείων, ἔδοξεν ἀμφοτέροις εἰρήνην ποιήσασθαι· καὶ
 ἐγένοντο σπονδαί.

86 Γενομένων δὲ τῶν ὄρκων καὶ ὁμοσάντων τῶν τε ἄλλων
 ἀπάντων καὶ Τεγεατῶν καὶ αὐτοῦ τοῦ θηβαίου, ὃς ἐτύγ-
 χανεν ἐν Τεγέᾳ ἔχων τριακοσίους ὀπλίτας τῶν Βοιωτῶν,
 οἱ μὲν Ἀρκάδες ἐν τῇ Τεγέᾳ αὐτοῦ ἐπικαταμείναντες ἐδει-
 πνοποιούντο τε καὶ εὐθυμούντο καὶ σπονδὰς καὶ παιᾶνας
 ὡς εἰρήνης γεγενημένης ἐποιοῦντο, ὃ δὲ θηβαῖος καὶ τῶν
 ἀρχόντων οἱ φοβούμενοι τὰς εὐθύνας σὺν τε τοῖς Βοιω-
 τοῖς καὶ τοῖς ὁμογνώμοσι τῶν ἐπαρίτων κλείσαντες τὰς
 πύλας τοῦ τῶν Τεγεατῶν τείχους, πέμποντες ἐπὶ τοὺς
 σκηνοῦντας συνελάμβανον τοὺς βελτίστους. ἅτε δὲ ἐκ πα-
 σῶν τῶν πόλεων παρόντων τῶν Ἀρκάδων καὶ πάντων εἰρή-
 νην βουλομένων ἔχειν, πολλοὺς ἔδει τοὺς συλλαμβανομέ-
 νους εἶναι· ὥστε ταχὺ μὲν αὐτοῖς τὸ δεσμωτήριον μεστὸν
 87 ἦν, ταχὺ δὲ ἡ δημοσία οἰκία. ὡς δὲ πολλοὶ οἱ εἰρημένοι
 ἦσαν, πολλοὶ δὲ κατὰ τοῦ τείχους ἐκτεπηδηκότες, ἦσαν
 δ' οἱ καὶ διὰ τῶν πυλῶν ἀφείντο· οὐδαὶς γὰρ οὐδενὶ ὤρ-
 γίζετο, ὅστις μὴ ᾤετο ἀπολεῖσθαι· ἀπορηῆσαι δὲ μάλιστα
 ἐποίησε τὸν τε θηβαῖον καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ ταῦτα πράτ-
 τοντας ὅτι Μαντινάας, οὓς μάλιστα ἐβούλοντο λαβεῖν, ὀλί-
 γους τινὰς πάνυ εἶχον· διὰ γὰρ τὸ ἐγγὺς τὴν πόλιν εἶναι
 88 σχεδὸν πάντες ὤχοντο οἴκαδε. ἐπεὶ δὲ ἡμέρα ἐγένετο καὶ
 τὰ πεπραγμένα ἐπύθοντο οἱ Μαντινεῖς, εὐθύς πέμποντες
 εἰς τε τὰς ἄλλας Ἀρκαδικὰς πόλεις προηγάρθον ἐν τοῖς
 ὄπλοις εἶναι καὶ φυλάττειν τὰς παρόδους, καὶ αὐτοὶ δὲ

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ἴωσι καταδουλωσόμενοι τὴν Πελοπόννησον. περὶ μέντοι ἡγεμονίας αὐτόθεν διεπράττοντο, ὅπως ἐν τῇ ἑαυτῶν ἕκαστοι ἡγήσονται.

Ἐν ὅσῳ δὲ ταῦτ' ἐπράττετο, Ἐπαμεινώνδας ἐξῆει Βοιωτοὺς ἔχων πάντας καὶ Εὐβοέας καὶ Θετταλῶν πολλοὺς παρὰ τε Ἀλεξάνδρου καὶ τῶν ἐναντίων αὐτῷ. Φωκεῖς μέντοι οὐκ ἠκολούθουν λέγοντες, ὅτι συνθήκαι σφίσι αὐτοῖς εἶεν, εἴ τις ἐπὶ Θήβας ἴοι, βοηθεῖν· ἐπ' ἄλλους δὲ στρατεύειν οὐκ εἶναι ἐν ταῖς συνθήκαις. ὁ μέντοι Ἐπαμεινώνδας ἐλογίζετο καὶ ἐν Πελοποννήσῳ σφίσι ὑπάρχειν Ἀργείους τε καὶ Μεσσηνίους καὶ Ἀρκάδων τοὺς τὰ σφετέρᾳ φρονοῦντας. ἦσαν δ' οὗτοι Τεγεᾶται καὶ Μεγαλοπολίται καὶ Ἀσεᾶται καὶ Παλλαντιεῖς καὶ εἴ τινες δὴ πόλεις διὰ τὸ μικραὶ τε εἶναι καὶ ἐν μέσαις ταύταις οἰκεῖν ἡναγκάζοντο. ἐξῆλθε μὲν δὴ ὁ Ἐπαμεινώνδας διὰ ταχέων· ἐπεὶ δὲ ἐγένετο ἐν Νεμέᾳ, ἐνταῦθα διέτριβεν, ἐλπίζων τοὺς Ἀθηναίους παριόντας λήψεσθαι καὶ λογιζόμενος μέγα ἂν τοῦτο γενέσθαι τοῖς μὲν σφετέροις συμμάχοις εἰς τὸ ἐπιρρῶσαι αὐτούς, τοῖς δὲ ἐναντίοις εἰς τὸ εἰς ἄθυμίαν ἐμπεσεῖν, ὡς δὲ συνελόντι εἶπεῖν, πᾶν ἀγαθὸν εἶναι Θηβαίοις ὅτι ἐλαττοῖντο Ἀθηναῖοι. ἐν δὲ τῇ διατριβῇ αὐτοῦ ταύτῃ συνήεσαν πάντες οἱ ὁμοφρονοῦντες εἰς τὴν Μαντινείαν. ἐπεὶ μέντοι ὁ Ἐπαμεινώνδας ἠκούσε τοὺς Ἀθηναίους τὸ μὲν κατὰ γῆν πορεύεσθαι ἀπεγνωκέναι, κατὰ θάλατταν δὲ παρασκευάζεσθαι ὡς διὰ Λακεδαιμονοῦ βοηθήσοντας τοῖς Ἀρκάσι, οὕτω δὲ ἀφορμήσας ἐκ τῆς Νεμέας ἀφικνεῖται εἰς τὴν Τεγέαν. εὐτυχῆ μὲν οὖν οὐκ ἂν ἔγωγε φήσαιμι τὴν στρατηγίαν αὐτῷ γενέσθαι· ὅσα μέντοι προνοίας ἔργα καὶ τόλμης ἐστίν, οὐδέν μοι δοκεῖ ἀνὴρ ἐλλίπειν. πρῶτον μὲν γὰρ ἔγωγε ἐπαινῶ αὐτοῦ ὅτι τὸ στρατόπεδον ἐν τῷ τείχει τῶν Τεγεατῶν ἐποιήσατο, ἐνθ' ἐν ἀσφαλεστέρῳ τε ἦν ἢ εἰ ἔξω ἐστρατοπεδεύετο καὶ τοῖς πολεμίοις ἐν ἀδηλοτέρῳ ὅτι πρᾶττοιο. καὶ παρασκευάζεσθαι δέ, εἴ του ἔδειτο, ἐν τῇ πόλει ὄντι εὐπορώτερον ἦν. τῶν δ' ἐτέρων ἔξω στρατευομένων ἐξῆν ὄραν, εἴτε τι ὀρθῶς ἐπράττετο εἴτε τι ἡμάρτανον. καὶ μὴν οἰόμενος κρείττων τῶν ἀντιπάλων εἶναι, ὅποτε ὀρώη χωρίοις πλεονεκτοῦντας αὐτούς,

οὐκ ἐξήγετο ἐπιτίθεσθαι. ὄρων δὲ οὔτε πόλιν αὐτῷ προσ- 9
χωροῦσαν οὐδεμίαν τόν τε χρόνον προβαίοντα ἐνόμισε
πρακτέον τι εἶναι· εἰ δὲ μή, ἀντὶ τῆς πρόσθεν εὐκλείας
πολλὴν ἀδοξίαν προσδέχετο. ἐπεὶ οὖν κατεμάνθανε περὶ
μὲν τὴν Μαντίνειαν τοὺς ἀντιπάλους πεφυλαγμένους, με-
ταπειπομένους δὲ Ἀγησίλαόν τε καὶ πάντας τοὺς Λακε-
δαιμονίους καὶ ἦσθετο ἐξστρατευμένον τὸν Ἀγησίλαον καὶ
ὄντα ἤδη ἐν τῇ Πελλήνῃ, δειπνοποιήσασθαι παραγγείλας
ἤγειτο τῷ στρατεύματι εὐθύς ἐπὶ Σπάρτην. καὶ εἰ μὴ 10
Κρῆς θείῃ τινὶ μοίρᾳ προσελθὼν ἐξήγγειλε τῷ Ἀγησιλάῳ
προσιὸν τὸ στρατεύμα, ἔλαβεν ἂν τὴν πόλιν ὥσπερ νεοτ-
τιὰν παντάπασιν ἔρημον τῶν ἀμυνουμένων. ἐπεὶ μέντοι
προπυθόμενος ταῦτα ὁ Ἀγησίλαος ἔφθη εἰς τὴν πόλιν
ἀπελθὼν, διαταξάμενοι οἱ Σπαρτιᾶται ἐφύλαττον, καὶ
μάλα ὀλίγοι ὄντες· οἳ τε γὰρ ἵππεῖς αὐτοῖς πάντες ἐν
Ἀρκαδίᾳ ἀπῆσαν καὶ τὸ ξενικὸν καὶ τῶν λόχων δώδεκα
ὄντων οἱ τρεῖς. ἐπεὶ δὲ ἐγένετο Ἐπαμεινώνδας ἐν τῇ πόλει 11
τῶν Σπαρτιατῶν, ὅπου μὲν ἔμελλον ἐν τε ἰσοπέδῳ μαχεῖ-
σθαι καὶ ἀπὸ τῶν οἰκιῶν βληθῆσθαι, οὐκ εἰσῆει ταύτῃ,
οὐδ' ὅπου γε μηδὲν πλέονες μαχεῖσθαι τῶν ὀλίγων πολλοὶ
ὄντες· ἐνθεν δὲ πλεονεκτεῖν ἂν ἐνόμιζε, τοῦτο λαβὼν τὸ
χωρίον κατέβαινε καὶ οὐκ ἀνέβαινε εἰς τὴν πόλιν. τό γε 12
μὴν ἐντεῦθεν γενόμενον ἔξεστι μὲν τὸ θεῖον αἰτιᾶσθαι,
ἔξεστι δὲ λέγειν, ὡς τοῖς ἀπονενοημένοις οὐδεὶς ἂν ὑπο-
σταίῃ. ἐπεὶ γὰρ ἤγειτο Ἀρχίδαμος οὐδὲ ἑκατὸν ἔχων ἄν-
δρας καὶ διαβὰς ὅπερ ἐδόκει τι ἔχειν κώλυμα ἐπορεύετο
πρὸς ὄρθιον ἐπὶ τοὺς ἀντιπάλους, ἐνταῦθα δὲ οἱ πῦρ
πνέοντες, οἱ νενικηκότες τοὺς Λακεδαιμονίους, οἱ τῷ παντὶ
πλέονες καὶ προσέτι ὑπερδέξια χωρία ἔχοντες οὐκ ἐδέξαντο
τοὺς περὶ τὸν Ἀρχίδαμον, ἀλλ' ἐγκλίνουσι. καὶ οἱ μὲν 13
πρῶτοι τῶν Ἐπαμεινώνδα ἀποθνήσκουσιν· ἐπεὶ μέντοι
ἀγαλλόμενοι τῇ νίκῃ ἐδίωξαν οἱ ἐνδοθεν πορρωτέρῳ τοῦ
καιροῦ, οὗτοι αὖ ἀποθνήσκουσι· περιεγέγραπτο γάρ, ὡς
ἔοικεν, ὑπὸ τοῦ θείου, μέχρι ὅσου νίκη ἐδέδοτο αὐτοῖς.
καὶ ὁ μὲν δὲ Ἀρχίδαμος τρόπαιόν τε ἴστατο ἐνθα ἐπε-
κράτησε καὶ τοὺς ἐνταῦθα πεσόντας τῶν πολεμίων ὑπο-
σπόνδους ἀπεδίδου. ὁ δ' Ἐπαμεινώνδας λογιζόμενος, ὅτι 14
βοηθήσοιεν οἱ Ἀρκάδες εἰς τὴν Λακεδαίμονα, ἐκείνοις μὲν
οὐκ ἐβούλετο καὶ πᾶσι Λακεδαιμονίοις ὁμοῦ γενομένοις
μάχεσθαι, ἄλλως τε καὶ εὐτυχηκόσι, τῶν δὲ ἀποτετυχη-

κότων· πάλιν δὲ πορευθεὶς ὡς ἐδύνατο τάχιστα εἰς τὴν
 Τεγέαν τοὺς μὲν ὀπλίτας ἀνέπαυσε, τοὺς δ' ἱππέας ἔπει-
 ψεν εἰς τὴν Μαντινείαν, δεηθεὶς αὐτῶν προσκαρτερῆσαι
 καὶ διδάσκων, ὡς πάντα μὲν εἰκὸς ἔξω εἶναι τὰ τῶν Μαν-
 τινέων βοσκήματα, πάντας δὲ τοὺς ἀνθρώπους, ἄλλως τε
 15 καὶ σίτου συγκομιδῆς οὔσης· καὶ οἱ μὲν ὤχοντο· οἱ δ'
 Ἀθηναῖοι ἱππεῖς ὀρμηθέντες ἐξ Ἐλευσίνος ἐδειπνοποιή-
 σαντο μὲν ἐν Ἴσθμῳ, διελθόντες δὲ τὰς Κλεωνὰς ἐτύγ-
 χανον προσιόντες εἰς τὴν Μαντινείαν καὶ καταστρατοπε-
 δευσάμενοι ἐντὸς τείχους ἐν ταῖς οἰκίαις. ἐπεὶ δὲ δῆλοι
 ἦσαν προσελαύνοντες οἱ πολέμιοι, ἐδέοντο οἱ Μαντινεῖς
 τῶν Ἀθηναίων ἱππέων βοηθῆσαι, εἴ τι δύναιντο· ἔξω γὰρ
 εἶναι καὶ τὰ βοσκήματα πάντα καὶ τοὺς ἐργάτας, πολλοὺς
 δὲ καὶ παῖδας καὶ γεραιτέρους τῶν ἐλευθέρων. ἀκούσαντες
 δὲ ταῦτα οἱ Ἀθηναῖοι ἐβροηθοῦσιν, ἔτι ὄντες ἀπάριστοι
 16 καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ ἵπποι. ἐνταῦθα δὴ τούτων αὖ τὴν ἀρε-
 τὴν τίς οὐκ ἂν ἀγασθεῖη; οἱ καὶ πολλὸν πλείονας ὀρῶντες
 τοὺς πολέμιους, καὶ ἐν Κορίνθῳ δυστυχήματος γεγενη-
 μένου τοῖς ἱππεῦσιν, οὐδὲν τούτων ἐπελογίσαντο οὐδ' ὅτι
 καὶ Θηβαίοις καὶ Θετταλοῖς τοῖς κρατίστοις ἱππεῦσιν εἶναι
 δοκοῦσιν ἐμελλον μάχεσθαι, ἀλλ' αἰσχυρόμενοι, εἰ παρόντες
 μηδὲν ὠφελήσειαν τοὺς συμμάχους, ὡς εἶδον τάχιστα τοὺς
 πολέμιους, συνέρραξαν, ἐρῶντες ἀνασώσασθαι τὴν πα-
 17 τρώαν δόξαν. καὶ μαχόμενοι αἴτιοι μὲν ἐγένοντο τὰ ἔξω
 πάντα σωθῆναι τοῖς Μαντινεῦσιν, αὐτῶν δὲ ἀπέθανον
 ἄνδρες ἀγαθοί, καὶ ἀπέκτειναν δὲ δῆλον ὅτι τοιούτους·
 οὐδὲν γὰρ οὕτως βραχὺ ὄπλον ἑκάτεροι εἶχον, ᾧ οὐκ ἐξι-
 κνοῦντο ἀλλήλων. καὶ τοὺς μὲν φίλους νεκροὺς οὐ προσή-
 καντο, τῶν δὲ πολεμίων ἦν οὓς ὑποσπόνδους ἀπέθεσαν.
 18 ὁ δ' αὖ Ἐπαμεινώνδας ἐνθυμούμενος, ὅτι ὀλίγων μὲν ἡμε-
 ρῶν ἀνάγκη ἔσοιτο ἀπιέναι διὰ τὸ ἐξῆκειν τῇ στρατείᾳ
 τὸν χρόνον, εἰ δὲ καταλείψοι ἐρήμους οἷς ἦλθε σύμμαχος,
 ἐκεῖνοι πολιορκήσοιντο ὑπὸ τῶν ἀντιπάλων, αὐτὸς δὲ λε-
 λυμασμένος τῇ ἑαυτοῦ δόξῃ παντάπασιν ἔσοιτο, ἠττημένος
 μὲν ἐν Λακεδαιμόνι σὺν πολλῷ ὀπλιτικῷ ὑπ' ὀλίγων, ἠττη-
 μένος δὲ ἐν Μαντινείᾳ ἱππομαχίᾳ, αἴτιος δὲ γεγενημένος
 διὰ τὴν εἰς Πελοπόννησον στρατείαν τοῦ συνεστάναι Λακε-
 δαιμονίους καὶ Ἀρκάδας καὶ Ἀχαιοὺς καὶ Ἠλείους καὶ
 Ἀθηναίους· ὥστε οὐκ ἐδόκει αὐτῷ δυνατόν εἶναι ἀμαχεῖ
 παρελθεῖν λογιζομένῳ, ὅτι εἰ μὲν νικῆῃ, πάντα ταῦτα

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

πολέμιοι ἀντιπαρετάξαντο ὡς περ ὀπλιτῶν φάλαγγα βάθος
 24 ἐφεξῆς καὶ ἔρημον πεζῶν ἀμίππων· ὁ δὲ Ἐπαμεινώνδας
 αὐτὸν καὶ τοῦ ἵππικοῦ ἔμβολον ἰσχυρὸν ἐποιήσατο καὶ ἀμίπ-
 πους πεζοὺς συνέταξαν αὐτοῖς, νομίζων τὸ ἵππικὸν ἐπι-
 διακόψειεν, ὅλον τὸ ἀντίπαλον νενικηκῶς ἔσεσθαι· μάλα
 γὰρ χαλεπὸν εὐρεῖν τοὺς ἐθελήσοντας μένειν, ἐπειδὴν τινὰς
 φεύγοντας τῶν ἑαυτῶν ὀρώσι· καὶ ὅπως μὴ ἐπιβοηθῶσι
 οἱ Ἀθηναῖοι ἀπὸ τοῦ εὐωνύμου κέρατος ἐπὶ τὸ ἐχόμενον,
 κατέστησεν ἐπὶ γηλόφων τινῶν ἐναντίους αὐτοῖς καὶ ἵπ-
 πέας καὶ ὀπλίτας, φόβον βουλόμενος καὶ τούτοις παρέχειν,
 ὡς εἰ βοηθήσοιεν, ὅπισθεν οὗτοι ἐπικείσοιντο αὐτοῖς. τῆ
 μὲν δὴ συμβολὴν οὕτως ἐποιήσατο καὶ οὐκ ἐψεύσθη τῆς
 ἐλπίδος· κρατήσας γὰρ ἢ προσέβαλεν ὅλον ἐποίησε φεύ-
 25 γειν τὸ τῶν ἐναντίων. ἐπεὶ γε μὴν ἐκεῖνος ἔπεσεν, οἱ λοι-
 ποὶ οὐδὲ τῆ νίκη ὀρθῶς ἔτι ἐδυνάσθησαν χρήσασθαι, ἀλλὰ
 φυγούσης μὲν αὐτοῖς τῆς ἐναντίας φάλαγγος οὐδένα ἀπέ-
 κτειναν οἱ ὀπλίται οὐδὲ προῆλθον ἐκ τοῦ χωρίου, ἔνθα ἡ
 συμβολὴ ἐγένετο· φυγόντων δ' αὐτοῖς καὶ τῶν ἵππέων,
 ἀπέκτειναν μὲν οὐδ' οἱ ἵππεῖς διώκοντες οὔτε ἵππέας οὔδ'
 ὀπλίτας, ὡς περ δὲ ἠττώμενοι πεφοβημένως διὰ τῶν φευ-
 γόντων πολεμίων διέπεσον. καὶ μὴν οἱ ἀμίπποι καὶ οἱ
 πελτασταὶ συννενικηκότες τοῖς ἵππεῦσιν ἀφίκοντο μὲν ἐπὶ
 τοῦ εὐωνύμου, ὡς κρατοῦντες, ἐκεῖ δ' ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων
 οἱ πλεῖστοι αὐτῶν ἀπέθανον.

26 Τούτων δὲ πραχθέντων τούναντιον ἐγεγένητο οὗ ἐνό-
 μισαν πάντες ἄνθρωποι ἔσεσθαι. συνελλυθῆναι γὰρ σχε-
 δὸν ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀντιτεταγμένων, οὐδεὶς ἦν
 ὅστις οὐκ ᾔετο, εἰ μάχη ἔσοιτο, τοὺς μὲν κρατήσαντας
 ἄρξειν, τοὺς δὲ κρατηθέντας ὑπηκόους ἔσεσθαι· ὁ δὲ θεὸς
 οὕτως ἐποίησεν, ὥστε ἀμφοτέρω μὲν τρόπαιον ὡς νενι-
 κηκότες ἐστήσαντο, τοὺς δὲ ἰσταμένους οὐδέτεροι ἐκώλυον,
 νεκροὺς δὲ ἀμφοτέρω μὲν ὡς νενικηκότες ὑποσπόνδους
 ἀπέδοσαν, ἀμφοτέρω δὲ ὡς ἠττημένοι ὑποσπόνδους ἀπε-
 27 λάμβανον, νενικηκέναι δὲ φάσκοντες ἑκάτεροι οὔτε χώρα
 οὔτε πόλει οὔτ' ἀρχῆ οὐδέτεροι οὐδὲν πλεόν ἔχοντες ἐφά-
 νησαν ἢ πρὶν τὴν μάχην γενέσθαι· ἀκρισία δὲ καὶ ταραχὴ
 ἔτι πλείων μετὰ τὴν μάχην ἐγένετο ἢ πρόσθεν ἐν τῇ Ἑλ-
 λάδι. ἔμοι μὲν δὴ μέχρι τούτου γραφέςθω· τὰ δὲ μετὰ
 ταῦτα ἴσως ἄλλω μελήσει.

INDEX NOMINUM ET RERUM.

- Ἀβαρῖς* promont. prope Lampsacum 2, 1, 29.
- Ἄβυδος* 1, 1, 5. 2, 16. 2, 1, 18. 3, 1, 9. 4, 8, 3. 32. 5, 1, 6. 25. *Ἀβυδηνή* 4, 8, 35. *Ἀβυδῆνοί* 2, 1, 18. 7, 1, 27. Eorum aurifodinae 4, 8, 37.
- Ἀγαθῖνος* Corinth. 4, 8, 10.
- Ἀγαμέμνων* 3, 4, 3. 7, 1, 34.
- Ἀγγελίδας* Lac. 2, 3, 10.
- Ἀγησандрίδας* Lac. 1, 1, 1. 3, 17.
- Ἀγησίλαος* 5, 3, 13. 3, 3, 1. rex Spartanorum 3, 3, 4. bella gerit in Asia 3, 4, 2—29. 4, 1, 1—41. domum revocatus 4, 2, 2. in Boeotiam proficiscitur 4, 3, 1—9. proelium committit ad Coroneam 4, 3, 15—21. expeditiones facit contra Argivos 4, 4, 19, contra Corinthios 4, 5, 1—18, contra Acarnanes 4, 6, 3—14, contra Phliasios 5, 3, 13—25. Thebanos et Argivos commovet ut pacem Antalcidae accipiant 5, 1, 32 sqq. Detrectat imperium in bello Mantinensi 5, 2, 3. accipit in bello Thebanorum 5, 4, 13. 35—41. 47—55. Morbus eius 5, 4, 58. In conventu pacis faciendae causa convocato quomodo se gesserit 6, 3, 19 sq. Contra Mantineam profectus 6, 5, 10 sqq. Spartam tuetur ab Epaminonda oppugnata 7, 5, 9.
- Ἀγησίπολις* rex Spartanorum 4, 2, 9, expeditiones facit 4, 7, 2 sqq. 5, 2, 3 sqq. 3, 8 sqq. Mors eius 19.
- Ἀγησίστρατος* Lac. 2, 3, 10.
- Ἄγισ* rex Spartanorum, circa Deceleam versatur 1, 1, 33 sqq. 2, 2, 7. 11. 3, 3. Bellum contra Eleos gerit 3, 2, 22 sqq. Mors eius 3, 3, 1.
- Ἄγνων* Ath. 2, 3, 30.
- Ἄγροτέρα* Diana 4, 2, 20.
- Ἄγροριος* Ath. 4, 8, 31.
- Ἄδέας* Sicyon. 7, 1, 45.
- Ἄδειμαντος* Ath. 1, 4, 21. στρατηγός 1, 7, 1. 2, 1, 30. 32.
- Ἄθηνᾶ* 1, 1, 4. 4, 12. 2, 4, 39. 3, 1, 21. 23. Tempula eius 1, 3, 1. 6, 1.
- Ἄθηνάδας* Sicyon. 3, 1, 18.
- Ἄθῆναι* 1, 1, 33. 2, 1 sqq. 2, 1, 10. 6, 2, 9.
- Ἀθηναῖοι* cives Athenarum 2, 2, 1. damnant duces, qui apud Arginusas pugnaverant, 1, 7, 1—35. Vincuntur apud Aegospotamon 2, 1, 21—29. obsidentur a Spartanis 2, 2, 3—23. trigintaviros dominos habent 3, 2, 11—56. 4, 1—24. disciplinam per Thrasybulum recuperant 3, 4, 24—43. Socii Spartanorum 3, 1, 4. 2, 25. Thebanorum 3, 5, 16 sqq. in bello Corinthio 4, 2, 17. 3, 15. 4, 1. denuo 5, 4, 34. Quae rationes eorum fuerint in bello maritimo 4, 8, 20. 25 sqq.; in pace Antalcidae 5, 1, 31. 35; in conventu de pace 6, 3, 1—20. Cum Lacedaemoniis pacem faciunt 6, 2, 1; bellum gerunt de Corcyra 6, 2, 2—39; coniuncti 6, 5, 33 sqq.; de foedere paciscuntur 7, 1, 1 sqq. Arcadibus foedere facto equitatum auxilio mittunt 7, 4, 2 sq. 5, 6 sqq.
- Ἄιγαι* 4, 8, 5.
- Ἄιγινα* 2, 2, 9. 5, 1, 1 sqq. 4, 61. 6, 2, 1. *Ἄιγινῆται* 2, 2, 3. 9. *Ἄιγιναῖος τριώβολος* 5, 2, 21.
- Ἄιγόςθρα* 5, 4, 18. 6, 4, 26.
- Ἄιγὸς ποταμοί* 2, 1, 21.
- Ἄινέας* Stymphalius, dux Arcadum, 7, 3, 1.
- Ἄινησίας* Lac. 2, 3, 9.
- Ἄινιᾶνες* 3, 5, 6. 4, 3, 15. Cf. 6, 5, 23.
- Ἄιξωνεῖς* 2, 4, 26.
- Ἄιολίς* 3, 1, 10. 17. 2, 1. 13. *Ἄιολεῖς* 3, 4, 11. 4, 3, 17. *Ἄιολίδες πόλεις* 3, 1, 16. 4, 8, 33.
- Ἄισχίνης* Ath. 2, 3, 2. 13.
- Ἄιτωλία* 4, 6, 1. *Ἄιτωλοί* 14.
- Ἄκαδημία* 2, 2, 8. 6, 5, 49.
- Ἄκανθος* 5, 2, 11. 3, 6. *Ἄκάνθιοι* 5, 2, 12. 23.
- Ἄκαρνανία* 6, 2, 37. *Ἄκαρνανες* 4, 2, 17. 6, 1 sqq. 7, 1 sqq. 6, 5, 23.
- Ἄκάτιον* 6, 2, 27.

- ἀκήρυκτος πόλεμος 6, 4, 21.
 ἀκμάζει σῖτος 1, 2, 4.
 Ἀκράγας 1, 5, 21. 2, 2, 24.
 Ἀκρίσιος Sicyon. 7, 1, 45.
 Ἀκροκόρινθος 4, 4, 4.
 Ἀκρωρειοί 3, 2, 80. Urbis incolae 4, 2, 16. 7, 4, 14.
 ἀκρωτήρια νεώς 2, 3, 9. ἀκρωτηριά-
 ζειν ναῦς 6, 2, 24. al.
 Ἀλαί 2, 4, 34.
 Ἀλέα Diana 6, 5, 27.
 Ἀλέξανδρος Thessalus 6, 4, 35 sq. 7, 5, 4.
 Ἀλεξίας Ath. 2, 1, 10.
 Ἀλεξίπιδας Lac. 2, 3, 10.
 Ἀλιάρτος 3, 5, 6. 17. 25. Ἀλιάρται 3, 5, 18 sq.
 Ἀλιεῖς 6, 2, 8. Incolae urbis 4, 2, 16. 7, 2, 2.
 ἀλιμενότης τῆς χώρας 4, 8, 7.
 Ἀλίπεδον 2, 4, 30.
 Ἀλίσαρνα 3, 1, 6.
 Ἀλκέτας Lac. 5, 4, 56. Epirotes 6, 1, 7. 2, 10.
 Ἀλκιβιάδης Ath. 1, 1, 5 sqq. victor apud Cyzicum, Athenas revertit 1, 4, 11 sqq. relicto exercitu imperio privatur 1, 5, 17. Consilium eius spernitur 2, 1, 25. — Alc. Phegusius, imperatoris consobrinus 1, 2, 13.
 Ἀλκιμένης Cor. 4, 4, 7.
 ἄλοβα ἰσρά 3, 4, 15. 4, 7, 7.
 Ἄλτις 7, 4, 29.
 Ἀλυζία 5, 65 sq.
 Ἀλύπητος Lac. 5, 4, 52.
 Ἀλφειός fl. 3, 2, 29. 6, 2, 31. 7, 4, 29.
 Ἀμαξιτός 3, 1, 13. 16.
 Ἀμβρακία 6, 2, 3. Ἀμβρακιώτιδες νῆες 5, 4, 65 sq.
 ἄμπποι 7, 5, 23.
 Ἀμύκλαι 6, 5, 30. 7, 2, 3. Ἀμυκλαῖοι 4, 5, 11. Ἀμυκλαιεῖς 4, 5, 11 sq.
 Ἀμύντας Macedo 5, 2, 12 sq. 38. 3, 9.
 Ἀμφεῖον 5, 4, 8.
 Ἀμφίδολοι 3, 2, 30. Incolae urbis 25. 4, 2, 16.
 Ἀμφίπολις 4, 3, 1.
 Ἀναίτιος Ath. 2, 3, 2.
 Ἀναξίβιος Lac. 4, 8, 32 sqq.
 Ἀναξικράτης Byz. 1, 3, 18.
 Ἀναξίλαος Byz. ib.
 ἀναρχία 2, 3, 1.
 Ἀνδροκλείδας Theb. 3, 5, 1. 4. 5, 2, 31. 36.
 Ἀνδρόμαχος El. 7, 4, 19.
 Ἄνδρος 1, 4, 21. 5, 18. 5, 4, 61. Ἄνδριοι 1, 4, 22. 2, 1, 32. Ἀνδρία χώρα 1, 4, 22. ναῦς 2, 1, 31.
 Ἄννιβας Carth. 1, 1, 37.
 Ἀνταλκίδας Lac. 4, 8, 12 sqq. 5, 1, 6. 6, 3, 12. Pax ab eo conciliata 5, 1, 31. 25. 36.
 Ἄντανδρος 1, 1, 25. 3, 17. 2, 1, 10. 4, 8, 35. Ἀντάνδριοι 1, 1, 26.
 Ἀντιγένης Ath. 1, 3, 1.
 Ἀντίλοχος Ath. 1, 5, 11 sqq. — Arcas 7, 1, 33. 38.
 Ἀντιοθένης Lac. 3, 2, 6.
 Ἀντιφῶν Ath. 2, 3, 40.
 Ἄνυτος Ath. 2, 3, 42. 44.
 Ἀπατούρια 1, 7, 8.
 ἀποκοτταβίζειν 2, 3, 50.
 Ἀπολλοφάνης Cyz. 4, 1, 29.
 Ἀπόλλων 3, 5, 5. Sacra eius 6, 4, 2. 5, 27. Delphicus 4, 7, 2. oraculum 3, 3, 3.
 Ἀπολλωνία 5, 2, 11. 3, 1. 6. Ἀπολλωνιάται 5, 2, 13.
 Ἄρακος Lac. 2, 1, 7. 3, 10. 3, 2, 8. 6, 5, 33.
 Ἀργεῖος El. 7, 1, 33. 4, 15 sqq.
 Ἀργινούσαι 1, 6, 27 sqq.
 Ἄργος 3, 5, 1. 4, 4, 6. 7, 2. 7, 1, 41.
 Ἀργεῖα 4, 7, 4. Ἀργεῖοι 1, 3, 13. 2, 2, 7. infesti Lacedaemoniis 3, 5, 11. in bello Corinthio 4, 2, 17. 5, 15 sq. 4, 1. 7, 2. 4, 2 sqq. 8, 34. 5, 1, 34. eum Arcadibus consociati 6, 5, 16. 23. 7, 1, 25. 28. 2, 1 sqq.
 ἀργυρολογία 1, 1, 8. ἀργυρολογεῖν 12. 4, 8, 30.
 Ἀρσειας Ath. 2, 3, 2.
 Ἀριαῖος Persa 4, 1, 27.
 Ἀριοβαρζάνης Persa 1, 4, 7. 5, 1, 28. 7, 1, 27.
 Ἀρίσταρχος Ath. 1, 7, 28. 2, 3, 46.
 Ἀριστογένης Ath. 1, 5, 16. 6, 30. 7, 1. — Syrac. 1, 2, 8.
 Ἀριστόδημος Lac. 4, 2, 9.
 Ἀριστοκλῆς Ath. 4, 3, 2.
 Ἀριστοκράτης Ath. 1, 4, 21. 5, 16. 6, 29. 7, 2.
 Ἀριστόλοχος Lac. 5, 4, 22.
 Ἀριστοτέλης Ath. 2, 2, 18. 3, 2. 13. 46.
 Ἀριστοφῶν Ath. 6, 3, 2.
 Ἀρίστων Byz. 1, 3, 18.
 Ἀρκαδία 4, 4, 16. 6, 5, 12. 7, 4, 35. 40. Ἀρκάδες 3, 2, 26. 5, 12. 4, 4, 16. 5, 2, 19. Foedus faciunt 6, 5, 11 (τὸ

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Δελφοί* 3, 3, 1. 4, 3, 21. 7, 2. 7, 1, 27. Incolae 6, 4, 30.
Δέρας 7, 1, 22.
Δέρδας 5, 2, 38 sqq. 3, 1 sq. 9.
Δερκυλίδας Lac. 3, 1, 9. bellans in Asia 3, 1, 8—28. 2, 1—20. 4, 6. — 4, 3, 1 sqq. 8, 3 sqq.
Δημάνειος Ath. 5, 1, 10. 26.
Δημάρατος Lac. 3, 1, 6.
Δημαρχος Syrac. 1, 1, 29.
Δημήτηρ 6, 3, 6.
Δημόστρατος Ath. 6, 3, 2.
Δημοτέλης Lac. 7, 1, 32.
Δημοτίων Ath. 7, 4, 4.
διαβατήρια 3, 4, 3. 5, 7. 4, 7, 2. Cf. 6, 4, 19.
δικαστήριον ἴσον 5, 3, 10.
δίκροτος ναῦς 2, 1, 28. *μονόκροτος* ib.
Διοκλῆς Ath. 2, 3, 2.
Διομέδων Ath. 1, 5, 16. 6, 22 sq. 29. 7, 2, 16. 29.
Διονύσιος Ath. 5, 1, 26. — Syrac. 2, 2, 24. 3, 5. 6, 2, 4. 33. 7, 1, 20 sqq. Eius filius 7, 4, 12.
Διόνυσος, templum dei 5, 3, 19.
Διοπειθῆς Lac. 3, 3, 3.
Διόσκοροι 6, 3, 6.
Διότιμος Ath. 1, 3, 12. 5, 1, 25.
Διφρίδας Lac. 4, 8, 21.
Δίων Ath. 4, 8, 13.
Δόλοπες 6, 1, 7.
Δρακοντίδης Ath. 2, 3, 2.
Δράκων Pellenensis 3, 2, 11.
δραχμῆς μστέχειν 2, 3, 48.
Δωριεύς Rhodius 1, 1' 2 sqq. 5, 19.
Δωρόθεος Ath. 1, 3, 13.
Εἰλωττες 1, 2, 18. 3, 3, 6. 5, 12. 6, 5, 28. 7, 2, 2.
Ἐκδικος Lac. 4, 8, 20 sqq.
ἐκκλησία μικρά 3, 3, 8. *ἐκκλητοί* 5, 2, 33. 6, 3, 3. al.
Ἐλαιούς 2, 1, 20.
Ἐλευθεραί 5, 4, 14.
Ἐλευσίς 2, 4, 8 sqq. 4, 24. 28. 43. 5, 5, 15. *Ἐλευσίνιοι* 2, 4, 8.
Ἐλικών 4, 3, 16 sq.
Ἐλιμία 5, 2, 38.
Ἐλιξος Megar. 1, 3, 15 sqq. 21.
Ἑλλάς 2, 2, 6. 20 sqq. 3, 1, 3. al.
Ἕλληνας 1, 5, 9. al. in Asia 3, 1, 3. Cyrei 3, 1, 2. apud Persas 13. 16.
Ἑλληνίδες πόλεις 2, 2, 20. 3, 1, 5. al.
Ἑλληνικὸν στράτευμα 3, 2, 15. 4, 3, 11.
Ἑλλησποντος 1, 1, 2. Latitudo eius 2, 1, 21. *Ἑλλησπόντιοι* 3, 4, 11. 4, 3, 17. *Ἑ. πόλεις* 4, 8, 31.
Ἑλος 6, 5, 32.
Ἑλυμία 6, 5, 13.
οἱ ἑνδεκα 1, 7, 6. 2, 3, 21. 4, 5.
Ἐνδιος Lac. 2, 3, 1. 10.
Ἐννάλιος 2, 4, 17.
Ἐξαρχος Lac. 2, 3, 10.
ἐξέτασις 2, 3, 20. 4, 8. *ἐξ. καὶ δοκιμασία* 6, 4, 31.
Ἐπαμεινώνδας 7, 4, 39. in Peloponneso bella gerit 7, 1, 41. 5, 4 sqq. 9 sqq. Mors eius 25.
Ἐπάριτοι Arcadum 7, 4, 22. 33. 36. 5, 3.
Ἐπήρατος Lac. 2, 3, 10.
ἐπιγαμία 5, 2, 19.
Ἐπίδauρος 6, 2, 3. 7, 1, 18. 25. *Ἐπιδάυριοι* 4, 2, 16. 6, 5, 29. 7, 2, 2.
Ἐπίδοκος Syrac. 1, 1, 29.
Ἐπισίκεια 4, 2, 14. 4, 13.
Ἐπικυδίδας Lac. 4, 2, 2. 5, 4, 39.
ἐπιστολεύς 1, 1, 15. 2, 1, 5. 4, 8, 11. 5, 1, 5. 6. *ἐπιστολιαφόρος* 6, 2, 25.
Ἐπιτάλιον 3, 2, 29 sq. *Ἐπιταλῆις* 25.
Ἐρασιwίδης Ath. 1, 5, 16. 6, 16. 29. 7, 2, 29.
Ἐρασιστρατος Ath. 2, 3, 2.
Ἐρατοσθένης Ath. 2, 3, 2.
Ἐρετριεῖς 3, 1, 6.
Ἐρμιwν 6, 2, 3. *Ἐρμιονεῖς* 4, 2, 16. 7, 2, 2.
Ἐρμογένης Ath. 4, 8, 13.
Ἐρμοκράτης Syrac. pater Dionysii 2, 2, 24; imperator 1, 1, 27 sqq. 3, 13.
Ἐρμων Megar. 1, 6, 32.
Ἐρυθραί 5, 4, 49.
Ἐστία Athenis 2, 3, 52. Olympiae 7, 4, 31.
ἐταιρία 5, 2, 25. 2, 4, 21.
Ἐτεόνικος Lac. 1, 1, 32. 6, 26. 35. 38. 2, 1, 1 sqq. 2, 5. 5, 1, 1. 13.
Ἐτυμοκλῆς Lac. 5, 4, 22. 32. 6, 5, 33.
εὐαγγέλια θύειν 1, 6, 37. *βουθυτεῖν* 4, 3, 14.
Εὐαγόρας Eleus 1, 2, 1. Cyprius 2, 1, 29. 4, 8, 24. 5, 1, 10.
Εὐάλκης Ath. 4, 1, 40.
Εὐάρχιππος Lac. 1, 2, 1. 2, 3, 10.
Εὐβοία 4, 2, 17. ab Atheniensibus occupata 2, 3, 9. *Εὐβοσίς* 4, 3, 15. Thebanis addicti 6, 5, 23. 7, 5, 4.
Εὐβwτας Cyren. 1, 2, 1.

Εὐδαμίδας Lac. 5, 4, 25 sq.
Εὐδικος Lac. 5, 4, 39.
Εὐθυκλῆς Lac. 7, 1, 33.
Εὐκλεια 4, 4, 2.
Εὐκλείδης Ath. 2, 3, 2.
Εὐκλῆς Syrac. 1, 2, 8.
Εὐκτῆμων Ath. 1, 2, 1.
Εὐμάθης Ath. 2, 3, 2.
Εὐμαχος Ath. 1, 1, 22.
Εὐνομος Ath. 5, 1, 5 sqq.
Εὐξενος Lac. 4, 2, 5.
Εὐρυμέδων fl. 4, 8, 30.
Εὐρυπτόλεμος Ath. 1, 3, 12 sq.; 4, 19, 7, 12, 16 sqq.
Εὐρουσθένης Lac. 3, 1, 6.
Εὐρουσθεύς 6, 5, 47.
Εὐρώπη 3, 2, 9, 4, 2, 6, 3, 15, 8, 5.
Εὐρώτας fl. 5, 4, 2, 6, 5, 27, 30.
Εὐταια 6, 5, 12, 8sq.
Εὐτρήσιοι 7, 1, 220
Εὐφρων Sicyon. 7, 1, 44 sqq. 2, 11 sqq. 3, 2 sqq.
Ἐφεσος 1, 1, 6 sq. 5, 1, 10 sqq. 6, 2, 2, 1, 6, 3, 1, 8, 2, 9, 4, 4, 8, 3, 5, 1, 6. *Ἐφεσία* 3, 2, 14. *Ἐφέσιοι* 1, 2, 10, 5, 12.
Ἐφιάλτης Ath. 4, 8, 24.

Ζάκυνθος 6, 2, 3. *Ζακύνθιοι* ib.
Ζεύξιππος Lac. 2, 3, 10.
Ζεύς 3, 2, 22, 26, 31, 4, 7, 2, 7, 4, 35.
Ζῆνις Dardanensis 3, 1, 10.
Ζωστήρ prom. 5, 1, 9.

Ἡιών 1, 5, 15.
Ἡλις 3, 2, 23, 4, 7, 4, 6, 2, 3, 7, 1, 38. *Ἡλεία* 3, 2, 23, 6, 2, 31, 7, 4, 17.
Ἡλείοι hostes Lacedaemoniorum 3, 2, 21 sqq. in bello Corinthio quales fuerint 3, 5, 12, 4, 2, 16, 6, 5, 2, coniuncti cum Mantinensibus 6, 5, 5, 19 sqq. seiuncti ab Arcadibus 7, 1, 26, 4, 12 sqq. adversarii Thebanorum 7, 5, 1, 18.
ἡμεροσκόπος 1, 1, 2. *ἡμεροφύλαξ* 7, 2, 6.
Ἡπειον 3, 2, 30.
Ἡπειρος 6, 1, 7, 2, 9. *ἡπειρός* Asiae terra continens 1, 2, 11, 3, 1, 3.
Ἡραία 3, 2, 30, 3, 1, 6, 5, 22. *Ἡραιεῖς* 6, 5, 11, 22.
Ἡραιον 4, 5, 5 sqq.; 7, 2, 1, 6 sqq.
Ἡράκλεια Τραχινία 1, 2, 18, 6, 4, 27.
Ἡρακλεῶται 3, 5, 6, 6, 4, 9, 27, 5, 23.

Ἡρακλείδης Syrac. 1, 2, 8.
Ἡρακλῆς 6, 3, 6, 4, 7, 7, 1, 31. *Posteriorius* 3, 3, 3, 6, 5, 47. *Ἡράκλειον* 1, 3, 7, 5, 1, 10, 6, 4, 7.
Ἡριπίδας Lac. 3, 4, 6, 20, 4, 1, 11 sqq. 20sqq. 2, 8, 3, 15sqq. 8, 11.
Ἡρώδας Syrac. 3, 4, 1.

Θαλάμαι 7, 4, 26.
Θαμνήρια 2, 1, 13.
Θάσος 1, 1, 12, 32, 4, 9, 5, 1, 7.
Θεμιστογένης Syrac. 3, 1, 2.
Θεογένης Ath. 1, 3, 13, 2, 3, 2.
Θέογνις Ath. 2, 3, 2.
Θεόπομπος Milesius 2, 1, 30.
Θερμοπύλαι 6, 5, 43.
Θέρσανδρος Lac. 4, 8, 18 sq.
Θεσπιαί 5, 4, 15, 20, 38 sqq. *Θεσπική* 6, 4, 4. *Θεσπιεῖς* 4, 2, 20, 5, 4, 42 sqq. 6, 3, 1, 4, 10.
Θετταλία 2, 3, 4, 36, 4, 3, 3, 6, 1, 2 sqq. 4, 28, 5, 23. *Θετταλοί* 2, 3, 4, 4, 3, 3, 5, 3, 9, 6, 1, 8 sqq. 4, 28, 7, 5, 4.
Θῆβαι 2, 4, 1, 3, 5, 1, 5, 2, 25, 4, 19, 6, 3, 2, 7, 4, 34. *Θηβαῖοι* 1, 7, 28, 2, 2, 19, 3, 2, 21, 5, 3 sqq. Victores ad Haliartum 3, 5, 18 sqq. proeliantur apud Coroneam 4, 3, 16 sqq. in bello Corinthio 4, 5, 10. pacem Antalcidae accipiant 5, 1, 32 sq. Lacedaemoniorum imperium ferunt 5, 2, 25 sqq. 37 sqq. non ferunt 4, 2 sqq. Boeotias urbes subigunt 6, 1, 1, 3, 1. Bellum gerunt contra Phocidem 6, 2, 1, 3, 1. Victores apud Leuctra 6, 4, 13 sqq. Expeditiones faciunt in Peloponnesum 6, 5, 22 sqq. 7, 1, 15 sqq. 2, 5, 5, 4 sqq.
Θῆβη 4, 1, 41.
Θηραμένης Ath. 2, 3, 30. *Κόθορονος* dictus 31, 47. imperator 1, 1, 12 sqq. 6, 35, 7, 17, 31. accusator 7, 4 sqq. pacificator 2, 2, 16 sqq. unus de triginta 3, 2. adversarius Critiae 3, 15 sqq. defendit se oratione 35 sqq. damnatur 51 sqq.
Θηρίμαχος Lac. 4, 8, 29.
Θίβραχος Lac. 2, 4, 33.
Θίβρων Lac. in Asia bellans 3, 1, 4 sqq. (exsul 8). 4, 8, 17 sqq.
Θισβαι 6, 4, 3.
Θορικός 1, 2, 1.
Θούριαι τριήρεις 1, 5, 19.

- Θράκη** 1, 8, 10. 17. 4, 9. 2, 2, 5. 8, 2, 9. 4, 8, 26. 5, 1, 26. 2, 12. 24. **Θράκες** 8, 2, 8. 10. **ἀβασίλωντοι** 5, 2, 17. **Ὀδρύσαι** 8, 2, 5. **Βιθυνοί** 1, 8, 2. 3, 2, 2 sqq.
Θράκιον 1, 8, 20.
Θρασύβουλος § **Σπαιοιεύς** 1, 1, 12. 4, 9 sq. 5, 11. 6, 35. 7, 5. 17. 31. 2, 3, 42. 4, 2 sqq. 10 sqq. 4, 8, 25 sqq. — **ὁ Κολυττεύς** 5, 1, 26.
Θρασυδαῖος El. 8, 2, 27 sqq.
Θρασύλος Ath. 1, 1, 8. 33. 2, 1 sqq. 3, 6, 4, 10. 5, 16. 6, 30. 7, 2. 29.
Θραωνίδας El. 7, 4, 15.
Θραῦστος 7, 4, 14.
Θριαῖσι 5, 4, 21.
Θυαμία 7, 2, 1. 23. 4, 1. 11.
Θυμοχάρης Ath. 1, 1, 1.
Θυριῖς 6, 2, 37.
Θαῖραξ Lac. 2, 1, 18. 28.

Ἰάσων Thess. 6, 1, 4 sqq. 4, 20 sqq. 31.
Ἰβηρες 7, 1, 20.
Ἰδαῖος Lac. 4, 1, 39.
Ἰδη 1, 1, 25.
Ἰεραμένης Persa 2, 1, 9.
Ἰέραξ Lac. 5, 1, 3 sqq.
Ἰέρων Ath. 2, 8, 2. Lac. 6, 4, 9.
Ἰλαρχος Lac. 2, 3, 10.
Ἰλιον 1, 1, 4. **Ἰλιῖς** 3, 1, 16.
Ἰμβρος 4, 8, 15. 5, 1, 81.
Ἰμέρα 1, 1, 37.
ἰππαγρέται 3, 3, 9.
ἰππαρμοστής 4, 4, 25, 12.
Ἰππεύς Samius 1, 9.
Ἰππίας Eleus 7, 4, 15.
Ἰπποδάμιος ἀγορά in Piraeo 2, 4, 11.
Ἰππόδαμος Sicyon. 7, 1, 45.
Ἰπποκράτης Lac. 1, 1, 23. 3, 5 sq.
Ἰππόλοχος Ath. 2, 3, 2.
Ἰππόμαχος Ath. 2, 3, 2. 4, 19.
Ἰππόνικος Ath. 4, 5, 13. 6, 3, 2. — **Phliasius** 5, 3, 13.
Ἰππων Syrac. 1, 2, 8.
Ἰσάνωρ Lac. 2, 3, 10.
Ἰσθμός Cor. 4, 5, 1. 8, 8. 7, 5, 15. Pallen. 5, 2, 15. Thrac. 3, 2, 10.
Ἰσθμία 4, 5, 1 sq.
Ἰσίας Lac. 2, 3, 10.
Ἰσημνίας Theb. 3, 5, 1. 5, 2, 25 sqq.
Ἰστιαεῖς 2, 2, 3.
Ἰσχόλαος Lac. 6, 5, 24. 26.
Ἰταλία 5, 1, 26.

Ἰφικράτης Ath. 4, 4, 9. Phlius invadit 15. Arcadium 16. 5, 8. ram Spartanorum devincit 13. Abydon obsidet 5, 1, 25. strategonnesum facit 27 sqq. 5, 49. Corcyram 6, 2, 33 sqq.
Ἰχθύς prom. 6, 2, 31.
Ἰωνία 2, 1, 17. 3, 2, 11. 14. 5, 1.
Ἴωνες 3, 4, 11. 4, 3, 17. **πόλεις** **νίδες** 3, 2, 12. **Ἴωνικαί** 3, 1, 3. 17.

Καλλίας Ath., archon 1, 6, 1. — **Αἰγύπτιος**, dux in bello Cor. 4, 5, 13 sqq. 8, 2; **δαδοῦχος** 3; orator 4 sqq. — **Tertius**, **πρόξενος** Lacedaemoniorum 5, 4, 22. — **Lacedaemonius** 4, 1, 15.
Καλλίβιος Lac. 2, 3, 14. — **Tegeates** 6, 5, 6 sq.
Καλλικρατίδας Lac. 1, 6, 1 sqq. 16 sqq. 31. 33.
Καλλιμέδων Ath. 4, 8, 13.
Καλλίξενος Ath. 1, 7, 8 sqq. 15. 26. 35.
Καλλισθένης Ath. 4, 8, 13.
Καλλίστρατος Ath. 2, 4, 27. orator 6, 2, 39. 3, 3. 10 sqq.
Καλυδών 4, 6, 1. 14. **Καλυδώνιοι** 4, 6, 1.
Καλχηδών 1, 1, 26. 35. 3, 2 sqq. 2, 2, 1 sq. 4, 8, 31. **Καλχηδονία** 1, 1, 22. **Καλχηδόνιοι** 1, 3, 2 sqq. 4, 8, 28. 5, 1, 25.
Καμάρινα 2, 3, 5.
Κανωνός Ath. 1, 7, 20. 34.
κάρανος 1, 4, 3.
Καρδία 1, 1, 11.
Καρία 1, 1, 10. 4, 8. 2, 1, 15. 3, 1, 7 sq. 2, 12 sq. 4, 11 sq. **Κᾶρες** 3, 2, 15.
Καρύαι 6, 5, 25. 27. 7, 1, 28.
Καρχηδόνιοι 1, 1, 37. 5, 21. 2, 2, 24. 3, 5.
Καστωλός 1, 4, 3.
Κατάνη 2, 3, 5.
Κανή 4, 1, 20.
Κεβρόν 3, 1, 17.
Κεγχροιαί 4, 5, 2. 6, 5, 51. 7, 1, 17. 41. 4, 5.
Κεδρεῖαι 2, 1, 15.
κέλης ὑπηρετικός 1, 6, 37.
Κελτοί 7, 1, 20. 31.
Κεραμειός 2, 4, 33.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

- 8 sq. 2, 1, 6. 30. 2, 7. 4, 28. 5, 3, 11.
Λακεδαιμόνιοι 1, 2, 18. 5, 15. al.
 apud Arginusas victi 6, 31. Athenis parant 2, 2, 20. προστάται τῆς Ἑλλάδος 3, 1, 3. Bella gerunt contra Persas 3, 1, 4; contra Eleos 2, 21 sqq. victores prope Corinthum 4, 2, 15 sqq. victi apud Cnidon 3, 10. bella gerunt contra Mantineam 5, 2, 1; contra Olynthum 23. victi ad Leuctra 6, 4, 13; ad Mantineam 7, 5, 21 sqq. *Λάκωνες* 1, 4, 22. 5, 2, 40 sq. *Λακωνική* 2, 2, 13. 4, 7, 6. 8, 8. 6, 2, 9. 31. 5, 21. 24. *Λάκαινα* 7, 1, 25. *Λακωνικοί* 4, 8, 35. 37. *Λακωνικαὶ νῆες* 1, 6, 34. *λακωνίζειν* 1, 1, 32. al. *Λάμψακος* 1, 2, 15. 2, 1, 18 sqq. 29. 2, 1. 3, 2, 6. *Λάρισα* in Thessalia 6, 4, 34. in Troade 3, 1, 13. 16. *Αἰγυπτία* in Aeolide 3, 1, 7. *Λαρισαῖοι* 2, 3, 4. 4, 3, 3. *Λάρισος* fl. 3, 2, 23. *Λασιῶν* 3, 2, 30. 7, 4, 12. *Λασιῶνιοι* 4, 2, 16. *Λεοντιάδης* Theb. 5, 2, 25 sqq. 29. 32 sqq. 4, 7. *Λεοντίνοι* 2, 3, 5. *Λεοντίς φυλή* 2, 4, 27. *Λεόντιχος* Ath. 5, 1, 26. *Λεπρεᾶται* 3, 2, 25. 6, 5, 11. *Λέσβος* 1, 2, 11. 6, 12. 16. 27. 2, 2, 5. 3, 32. 35. 4, 8, 28. *Λετρίνοι* 3, 2, 30. Incolae 25. 4, 2, 16. *Λευκάς* 6, 2, 3. 26. *λευκάσπιδες Κᾶρες* 3, 2, 15. *Λευκολοφίδης* Ath. 1, 4, 21. *λευκοῦσθαι τὰ κράνη* 7, 5, 20. 2, 4, 25. *Λεύκοφρος* 3, 2, 19. 4, 8, 17. *Λεῦκτρα* 5, 4, 33. 6, 4, 4. 9 sqq. 5, 1. 23. 7, 1, 35. 2, 2. — *Λεῦκτρον* 6, 5, 24. *Λέχαιον* 4, 4, 7. 9. 17. 5, 7. 11 sqq. 8, 10. 5, 1, 29. *Λέων* Ath. 1, 5, 16. 6, 16. 7, 1, 33 sqq. — Lac. 2, 3, 10. — Salaminius 2, 3, 39. *Λεωτυχίδης* Lac. 3, 3, 1 sqq. *Λῆμνος* 4, 8, 15. 5, 1, 31. *Λίβυς* Lac. 2, 4, 28. *Λίγας* Lac. 3, 2, 21. *Λοκρίς* 3, 5, 3 sq. 4, 3, 21. *Λοκροί* 22. *Ὀπούντιοι* 3, 5, 3 sq. 4, 2, 17. *Ὀζόλαι* 4, 2, 17. *ἀμφοτέροι* 4, 3, 16. 6, 5, 23. *λόχοι Thebani* 6, 4, 13. *Argivi* 7, 2, 4. *Λυδία* 1, 2, 4. *Λύκαιθος* Ath. 6, 3, 2. *Λυκάριος* Lac. 2, 3, 10. *Λύκειον* 1, 1, 33. 2, 4, 27. *Λυκίσκος* Ath. 1, 7, 13. *Λυκομήδης* Mantin. 7, 1, 23 sq. 39. 4, 2. *Λυκοῦργος* Byz. 1, 3, 18. *Λυκόφρων* Thess. 2, 3, 4. *Λύσανδρος* Lac. 1, 5. 1 sqq. 2, 1, 6. in Asia militans 2, 1, 7. 10 sqq. victor ad Aegospotamon 22 sqq. obsidet Athenas 2, 9 sqq. muros destruit 23. Samon occupat 3, 3. 6. Quae rationes ei cum Agesilao intercedant 3, 3, 3. 4, 2. 7 sqq. in Boeotiam profectus 5, 17. apud Haliartum cadit 19. — Sicyonius 7, 1, 45. *Λυσίας* Ath. 1, 6, 30. 7, 2. *Λυσιμαχος* Ath. 2, 4, 8. 26. *Λυσιμένης* Sicyon. 7, 1, 45. *Λύσιππος* Lac. 3, 2, 29 sq. *Μάδντος* 1, 1, 3. *Μαλανδρος* fl. 3, 2, 14. 17. 4, 12. 21. 4, 8, 17. *Μακεδονία* 1, 1, 12. 4, 3, 3. 5, 2, 12 sq. 38. 3, 18. 6, 1, 11. *Μακεδόνες* 5, 2, 12. 40. *Μακεδονικὸν στράτευμα* 5, 2, 43. *Μάκιστος* 3, 2, 30. *Μακίστιοι* 25. *Μαλέα* 1, 2, 18. *Μαλεᾶτις* 6, 5, 24. — *Μαλέα ἄκρα* 1, 6, 26. *Μανία* 3, 1, 10 sqq. *Μαντίθρος* Ath. 1, 1, 10. 3, 13. *Μαντινεία* 4, 5, 18. 5, 2, 2. disiuncta 7. coniuncta 6, 5, 3 sqq. 7, 5, 9 Proelia ibi 7, 5, 16. 20 sqq. *Μαντινική* 6, 5, 15. 17. *Μαντινείς* 3, 2, 21. 4, 2, 14. 4, 17. Quae rationes inter eos et Lacedaemonios intercedant 5, 2, 1 sqq. 6, 4, 18. 5, 3 sqq. item Orchomenios 13 sq. Tegeam 15 sqq. Arcades 7, 4, 33. Thebanos 5, 1. *Μαρακοί* 6, 1, 7. *Μαργανείς* 3, 2, 25. 30. 4, 2, 16. 6, 5, 2. 7, 4, 14. 26. *Μεγαβάτης* Persa 4, 1, 28.

- Μεγαλοπολίται** 7, 5, 5.
Μέγαρα 1, 1, 36. 2, 14. 2, 4, 1. 4, 4, 13. 5, 4, 41. 55. 58. *Μεγαρική* 5, 4, 18. 6, 4, 26. *Μεγαρεῖς* 1, 3, 15.
Μέγυλλος Lac. 3, 4, 6.
Μειδίας Dard. 3, 1, 14 sqq.
Μελάνθιος Ath. 2, 3, 46.
Μελάνιππος Rhod. 6, 2, 35.
Μελάνωπος Ath. 6, 3, 2.
Μέλητος Ath. 2, 4, 36.
μέλι. ἐν μέλιτι τεθεῖς 5, 3, 19.
Μέλων Theb. 5, 4, 2 sqq. 19.
Μένανδρος Ath. 1, 2, 16. 2, 1, 16. 26.
Μένασκος Lac. 4, 2, 8.
Μενεκλῆς Ath. 1, 7, 34.
Μενεκράτης Syrac. 1, 1, 29.
Μένων Thesp. 5, 4, 55.
Μεσσήνη 7, 1, 27. 36. *Μεσσήνιοι* 6, 5, 33. 7, 1, 29. 5, 5.
Μηδῆα 7, 1, 28 sq.
Μηδία 2, 1, 13. *Μῆδοι* 1, 2, 19.
Μήδοκος rex Odrysarum 4, 8, 26.
Μήθυμνα 1, 2, 11. 6, 12. 38. 4, 8, 28.
Μηθυμναῖοι 1' 6, 13 sq. 18. 4, 8, 29.
Μηλιεῖς 3, 5, 6. 4, 2, 17. 6, 5, 23.
Μηλόβιος Ath. 2, 3, 2.
Μῆλος 4, 8, 7. *Μῆλιοι* 2, 2, 3. 9.
Μίγδος Lac. 3, 4, 20.
Μίλητος 1, 1, 31. 2, 2 sq. 5, 1. 6, 2. 7. *Μιλήσιοι* 1, 6, 8. 2, 1, 30.
Μίνδαρος Lac. 1, 1, 4 sqq. 18. 3, 17.
μιξοβάρβαροι 2, 1, 15.
Μισογλαΐδας Lac. 2, 3, 10.
Μιτραῖος Persa 2, 1, 8.
Μιτροβάτης Persa 1, 3, 12.
Μνάσιππος Lac. 6, 2, 4 sqq.
Μνησιθείδης Ath. 2, 3, 2.
Μνησίλοχος Ath. 2, 3, 2.
μόρα 2, 4, 22. 4, 5, 11.
Μουνυχία 2, 4, 11. 37.
Μύρινα 3, 1, 6.
μύρσιοι, consilium commune Arcadum 7, 1, 38. 4, 2. 33 sq.
Μυσία 1, 4, 7. *Μυσοί* 3, 1, 13. 4, 1, 24.
Μύσκων Syrac. 1, 1, 29.
μύσται 2, 4, 20.
Μυτιλήνη 1, 6, 16. 26 sqq. 7, 29. 2, 2, 5. 4, 8, 28. *Μυτιληναῖοι* 1, 6, 22. 4, 8, 28.
Ναρθάκιον 4, 3, 8 sq.
Ναυβάτης Lac. 3, 2, 6.
Ναυκλείδης Lac. 2, 4, 36.
Ναυκλῆς Lac. 7, 1, 41.
Ναύπακτος 4, 6, 14.
Ναυπλία 4, 7, 6.
Νεανδρεῖς 3, 1, 16.
Νεμέα 4, 2, 14. 7, 3. 7, 2, 5. 5, 6.
νεοδαμώδεις 1, 3, 17. 3, 1, 4. 3, 6. 5, 2, 24. 6, 1, 4.
Νικήρατος Ath. 2, 3, 39.
Νικίας Ath. 2, 3, 39.
Νικόλοχος Lac. 5, 1, 6 sq. 25. 4, 65.
Νικόστρατος Ath. 2, 4, 6.
Νικόφημος Ath. 4, 8, 8.
Νότιον 1, 2, 4. 11. 5, 12 sqq. 2, 1, 6.
ξεναγοί 3, 5, 6. 4, 2, 19. 5, 2, 7. *ξεναγεῖν* 4, 3, 17. 5, 1, 33.
Ξενίας El. 3, 2, 27.
Ξενοκλῆς Lac. 3, 4, 20.
Ξέρξης 2, 1, 8.
Ὀδρύσαι 3, 2, 2. 5. 4, 8, 26.
Οἰνιάδαι 4, 6, 14.
Οἰνόη 1, 7, 28. — 4, 5, 5. 19.
Οἶον 6, 5, 24 sq. *Οἶαται* 26.
Οἶταῖοι 1, 2, 18. 3, 5, 6.
Ὀλονθεύς Lac. 6, 5, 33.
Ὀλουρος 7, 4, 17 sq.
Ὀλυμπία 3, 2, 26. 4, 1, 40. 7, 2. 7, 4, 14. 29 sqq. *τὰ Ὀλύμπια* 7, 4, 28.
Ὀλυμπιακὸν ἔτος ib. *Ὀλυμπιακὴ ὁδός* ib. *Ὀλυμπιακὸν ὄρος* 4, 14.
Ὀλυνθος 5, 2, 11 sq. 27. 3, 4. 9.
Ὀλύνθιοι 5, 2, 13 sqq. 27. 38. 3, 1 sqq. 26. 4, 54.
ὄμοιοι 3, 3, 5.
Ὀνειον 6, 5, 51 sq. 7, 1, 15. 41 sq. 2, 5.
Ὀρχομακλῆς Ath. 2, 3, 2. Lac. 2, 3, 10.
Ὀνομάντιος Lac. 2, 3, 10.
Ὀρσιππος Lac. 4, 2, 8.
Ὀρχομενός in Boeotia 3, 5, 17. 4, 3, 15. *Ὀρχομένιοι* 3, 5, 6. 4, 2, 17. 3, 15 sq. 5, 4, 36 sq. 6, 4, 10. — in Arcadia 4, 5, 18. 5, 1, 29. 6, 5, 15. 17. 29. *Ὀρχομένιοι* 6, 5, 11. 13.
Ὀτυς Paphlago 4, 1, 3 sqq.
οὔραγοι 4, 3, 2.
Παγασαί 5, 4, 56.
Παγγαῖον 5, 2, 17.
παιᾶνα ἐξάρχειν 2, 4, 17. 5, 4, 11.
Πακτωλός fl. 3, 4, 22 sqq.
Παλαιγάμβρειον 3, 1, 6.

- Παλλάντιον* 6, 5, 9. *Παλλαντιῖς* 7, 5, 5.
Παλλήνη 5, 2, 15.
Πάμφιλος Ath. 5, 1, 2.
Παντακλῆς Lac. 1, 8, 1. 2, 8, 10.
παραβλήματα παραβάλλειν 2, 1, 22.
Πάραλος 2, 1, 29. 2, 8, 6, 2, 14.
Παραπίτα Persis 4, 1, 39 sq.
παραρρύματα παραβάλλειν 1, 6, 19.
Πάριον 1, 1, 13.
Πάρος 1, 4, 11.
Παρράσιοι 7, 1, 28.
Πασίμαχος Lac. 4, 4, 10.
Πασίμηλος Cor. 4, 4, 4. 7, 7, 8, 2.
Παιππίδας Lac. 1, 1, 32. 3, 13, 17.
Πατησιάδης Lac. 2, 8, 10.
Πανσανίας rex Spartanorum 2, 2, 7. contra Athenienses profectus 2, 4, 29 sqq. contra Thebanos 3, 5, 17 sqq. exsul Tegeae 25. Mantineensibus favet 5, 2, 3.
Παφλαγονία 4, 1, 2 sq. *Παφλαγόνες* 4, 1, 2. 21 sqq.
Πειραιεύς 1, 1, 35. 3, 22. 4, 12 sq. 2, 2, 2 sqq. 3, 10. 4, 1. 8, 5, 5. 5, 1, 9. 2, 33. Munimenta excisa 2, 2, 23. ἀτείχιστος 3, 5, 16. a Conone restitutus 4, 8, 9 sq. ἀπίλωτος 5, 4, 20. portis instructus 34. Theatrum ibi 2, 4, 32. lapidicinae 1, 2, 14. οἱ δέκα ἐν Πειραιεῖ ἄρχοντες 2, 4, 19. *Πειραιῶι* 2, 4, 32.
Πείραιον 4, 5, 1 sqq. 19.
Πείσανδρος Lac. 3, 4, 29. 4, 8, 10. 12.
Πεισιάναξ Ath. 1, 4, 19. 7, 12.
Πεισιίας Arg. 7, 1, 41.
Πείσων Ath. 2, 3, 2.
Πέλλα 5, 2, 13.
Πελλήνη Achaiae 7, 1, 18. 2, 18. 20. 6, 5, 29. 7, 1, 15 sq. 2, 2. 4, 17. Laconicae 7, 5, 9. *Πελληνεύς* 8, 2, 11.
Πελλῆς Lac. 4, 3, 23.
Πελοπίδας Theb. 7, 1, 33 sqq.
Πελοπόννησος 3, 2, 17. 5, 17. 4, 6, 14. 6, 2, 9. al. *Πελοποννήσιοι* 1, 1, 19. 6, 33. 2, 2, 7. 4, 21. 3, 5, 14. 6, 5, 1. al.
πενέσται 2, 8, 36. 6, 1, 4.
πένταθλος 4, 7, 5. 7, 4, 29.
πεντηκοντήρ 3, 5, 22. 4, 7, 5.
Πέργαμος 3, 1, 6.
Περικλῆς Ath. 1, 5, 16. 6, 29. 7, 2, 16. 21.
Πέρινθος 1, 1, 21.
περλοῖκοι 3, 3, 6.
Περκώτη 5, 1, 25.
Πέρσαι 1, 2, 19. 3, 4, 14. 23 sqq. 4, 1, 5. 30. 5, 2, 35. 6, 1, 12. *Περσικὸν στρατεύμα* 3, 2, 15.
Πισᾶται 7, 4, 28 sq.
Πισίδαι 3, 1, 13.
Πιτύας Lac. 1, 6, 1. 2, 3, 10.
Πλαταιαί 5, 4, 10 sqq. 48. *Πλαταιῖς* 5, 4, 10. 6, 3, 1. 5.
Πλειστόλας Lac. 2, 3, 10.
Πλυντήρια 1, 4, 12.
Ποδάνεμος Lac. 4, 8, 11. — Phlias. 5, 8, 13.
Πόλλης Lac. 4, 8, 11. 5, 4, 61.
Πολυαινίδας Lac. 7, 4, 23.
Πολυάνθης Cor. 3, 5, 1.
Πολυβιάδης Lac. 5, 3, 20. 26.
Πολυδάμας Phars. 6, 1, 2 sqq. 4. 34.
Πολύδαρος Thess. 6, 4, 33
Πολύξενος Syrac. 5, 1, 26.
Πολύτροπος Cor. 6, 5, 11 sqq.
Πολύφρων Thess. 6, 4, 33. 35.
Πολυχάρης Ath. 2, 3, 2.
Πολύχαρμος Lac. 5, 2, 41. — Phars. 4, 3, 8.
Πόντος 1, 1, 22. 2, 2, 1. 4, 8, 27. 31. 5, 1, 28.
Ποσειδῶν 4, 5, 1. 4. 7, 4 sq. *Ποτειδάν* 3, 3, 2.
Πόταμις Syrac. 1, 1, 29.
Ποτίδαια 5, 2, 15. 24. 39. 3, 6.
Ποτνιαί 5, 4, 21.
Πραξίτας Lac. 4, 4, 7 sqq. 5, 19.
Πράς 4, 3, 9.
Πρασιαί 7, 2, 2 sq.
Πριήνη 3, 2, 17. 4, 8, 17.
Πρόαινος Cor. 4, 8, 11.
Πρόθος Lac. 6, 4, 2.
Προικόννησος 1, 1, 13. 18. 3, 1. 4, 8, 36. 5, 1, 26.
Προκλῆς Lac. 3, 1, 6. Phlias. 5, 3, 13. 6, 5, 38. 7, 1, 1.
Προμηθεύς Thess. 2, 3, 36.
Πρόξενος Pellen. 7, 2, 16. Syrac. 1, 3, 13. Teg. 6, 5, 6 sq. 36.
πρόξενος 1, 1, 25. 5, 4, 22. *προξενία* 6, 3, 4. *προξενεῖν* 6, 4, 24.
προστάτης 2, 3, 51. *δήμον* 3, 2, 27. 5, 2, 4. *τῆς εἰρήνης* 5, 1, 36.
Πρωτόμαχος Ath. 1, 5, 16. 6, 30. 33. 7, 1.
Πύγεια 1, 2, 2. *Πυγελῖς* ib.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- Τιμαγόρας* Ath. 7, 1, 33 sqq.
Τιμόθεος Ath. 5, 4, 63 sqq. 6, 2, 2 sq. 11. 13.
Τιμοκράτης Ath. 1, 7, 3. — Lac. 7, 1, 13. — Rhod. 3, 5, 1. — Syrac. 7, 4, 12.
Τιμόλαος Cor. 3, 5, 1. 4, 2, 11.
Τιμόμαχος Ath. 7, 1, 41.
Τιρίβαζος Persa 4, 8, 11 sqq. 5, 1, 28. 30.
Τισαμενός Lac. 3, 3, 11.
Τισίφονος Thess. 6, 4, 37.
Τισσαφέρνης Persa 1, 1, 9. 2, 6 sqq. 5, 2 sqq. 3, 1, 3. 9. 2, 13 sqq. 4, 1. 5 sqq. 25.
Τλημονίδας Lac. 5, 3, 3 sq.
Τορώνη 5, 3, 18. *Τορωναῖοι* 2, 2, 3.
Τράλλεις 3, 2, 19.
Τραχινία, v. *Ηράκλεια*.
Τροικάρανον 7, 2, 1. 5. 13. 4, 11.
Τριπτόλεμος 6, 3, 6.
Τριπυργία 5, 1, 10.
Τριφύλιοι 4, 2, 16. 6, 5, 2. 7, 1, 26.
Τριφυλίδες πόλεις 3, 2, 30.
τριώβολον Αιγυναῖον 5, 2, 21.
Τροία 3, 4, 3. 7, 1, 34.
Τροιζήν 6, 2, 3. *Τροιζήνιοι* 4, 2, 16. 7, 2, 2.
τροόφιμοι 5, 3, 9.
Τυδεύς Ath. 2, 1, 16. 26.
Τυνδαρίδαι 6, 5, 31.
Τακίνθια 4, 5, 11.
Ταμπολίται 6, 4, 27.
Υπάτης Theb. 7, 3, 7.
Υπατόδωρος Tanagr. 5, 4, 49.
Υπερμένης Lac. 6, 2, 25.
ὑπομεινῶς 3, 3, 6.
ὑποφέρειν τοὺς μῆνας 4, 7, 2. *σπονδάς* 3. *ὑποφορά* 5, 1, 29.
Φαιδρίας Ath. 2, 3, 2.
Φανίας Ath. 5, 1, 26.
Φανοσθένης Ath. 1, 5, 18.
Φάραξ Lac. 3, 2, 11. 14. 4, 5, 6. 6, 5, 33.
Φαρνάβαζος Persa 1, 1, 6. 19. 24. 2, 16. 3, 5 sqq. 4, 1. 5 sq. 3, 1, 9. 2, 13. 2, 1. 9. 4, 13 sqq. 4, 1, 1. 17 sqq. 29 sqq. 3, 11. 8, 1. 6 sq. 5, 1, 28.
Φάρσαλος 6, 1, 8. 4, 34. *Φαρσάλιοι* 4, 3, 3. 6, 1, 2. 7. 13.
Φέα 3, 2, 30.
Φείδων Ath. 2, 3, 2.
Φεραί 4, 8, 7. *Φεραῖοι* 2, 3, 4. 6, 4, 31.
Φθία 4, 3, 9.
Φίλιππος Theb. 5, 4, 2.
Φίλισκος Abydenus 7, 1, 27.
Φιλοδίκης Ath. 1, 3, 13.
Φιλοκλῆς Ath. 1, 7, 1. 2, 1, 30 sqq.
Φιλοκράτης Ath. 4, 8, 24.
Φλιούς 4, 4, 15. 7, 3. 5, 2, 8. 7, 1, 18. 2, 1. *Φλιάσιοι* 4, 2, 15 sq. 5, 2' 9 sq. 13 sqq. 25. 6, 4, 9. 18. 5, 14 sqq. 7, 2, 1 sqq.
Φοιβίδας Lac. 5, 2, 24 sqq. 4, 41 sq. 45.
Φοινίκη 3, 4, 1. *Φοίνισσαι τριήρεις* 3, 4, 1. 4, 3, 11.
Φοίξα 3, 2, 30.
φρουράν φαίνειν 3, 2, 23. 5, 6. 4, 2, 9. 7, 1. 5, 1, 29. 2, 3. 4, 35. 59. 6, 4, 17. 5, 10. *εξάγειν* 2, 4, 29. *φρουράς ἡγεῖσθαι* 4, 7, 2.
Φρυγία 1, 4, 1. 3, 2, 1. 4, 12. 26. 4, 1, 1.
Φύλη 2, 4, 2 sq. 10 sq.
Φυλλίδας Theb. 5, 4, 2 sqq.
Φωκαία 1, 3, 1. 5, 11. 6, 33.
Φωκίς 3, 5, 4. 6, 1' 1. 4, 27. *Φωκεῖς* 3, 5, 3 sqq. 4, 3, 15. 21. 5, 2, 33. 4, 60. 6, 1, 1. 2, 1. 3, 1. 4, 2. 9. 5, 23.
Χαβρίας Ath. 5, 1, 10 sqq. 4, 14. 54. 61. 6, 2, 39. 7, 1, 25.
Χαιρέλεως Ath. 2, 3, 2.
Χαιρίλας Lac. 2, 3, 10.
Χαίρων Lac. 2, 4, 33.
Χαλκιδεῖς 4, 2, 17.
Χάρης Ath. 7, 2, 18 sqq. 4, 1. 5.
Χαρικλῆς Ath. 2, 3, 2.
Χαρμίδης Ath. 2, 4, 19.
Χάροπος El. 7, 4, 15 sq.
Χάρων Theb. 5, 4, 3.
Χερρόνησος 1, 3, 8. 5, 17. 2, 1, 20. 27. 4, 2, 6. 8, 5. 35. 5, 1, 7. 3, 2, 8 sqq. *Χερρονησίται* 1, 3, 10.
Χίλων Lac. 7, 4, 23.
Χίος 1, 1, 32. 6, 3 sqq. 2, 1, 1. 10 sqq.
Χιοι 2, 1, 5 sq. 3, 2, 11.
Χρέμων Ath. 2, 3, 2.
Χρυσόπολις 1, 1, 22. 3, 12.
Ἰδιδαῖον 2, 4, 9 sq. 24. 25
Ἰκυλλος 5, 4, 22. 6, 5, 33.
Ἰρεός 5, 4, 56. *Ἰραῖται* 57.
Ἰρωπός 7, 4, 1.